கலைஞர் 100
1924 - 2023

இதழாளர் கலைஞர்

முத்தமிழறிஞர் கலைஞர்
டாக்டர் மு.கருணாநிதி அவர்கள்

மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர்

திரு. மு.க.ஸ்டாலின் அவர்கள்

தமிழரசு

தமிழ்நாடு அரசு

செய்தித்துறையின் வெளியீடு

திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2054

சோபகிருது : ஐப்பசி - கார்த்திகை

நவம்பர் 2023

முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் நூற்றாண்டு

இதழாளர் கலைஞர்

சிறப்பு மலர்

ஆசிரியர் - வெளியிடுபவர்	:	**த. மோகன், இ.ஆ.ப.,** இயக்குநர், செய்தி-மக்கள் தொடர்பு மற்றும் அலுவலால் அரசு இணைச் செயலாளர்
நிருவாக ஆசிரியர்	:	**இரா. அண்ணா** இணை இயக்குநர் (வெளியீடுகள்)
முதன்மைப் பொறுப்பாசிரியர்	:	**அ. மகேஸ்வரி** உதவி இயக்குநர்
பொறுப்பாசிரியர்கள்	:	**க.அ. முகம்மது ரசூல்** **எஸ். உதயா கதிரவன்** **ச. மஞ்சுளா** செய்தி-மக்கள் தொடர்பு அலுவலர்கள்
உதவி ஆசிரியர்கள்	:	**மு. மணிமேகலை** **சி. சுஜிதா** **இரா. பாலாஜி** **கு. சுபாஷ்**
நிருபர்கள்	:	**எஸ்.ஆர்.எஸ்.ஸ்ரீந்தர்** **ஜெ.ஜெயசிம்ஹன்**
ஓவியர்	:	**இரா. உமாமகேஸ்வரி**
இதழ் உதவியாளர்	:	**நி. ஷீலா**
இதழ் வடிவமைப்பு	:	**தி. ஜெய்சங்கர்** **க.இரா. உமாமகேஸ்வரி**
முதுநிலை அச்சுப்பிழைத் திருத்துபவர்	:	**கோ. சந்திரசேகர்**
இளநிலை அச்சுப்பிழைத் திருத்துபவர்	:	**த. பிரியா**

தமிழரசு அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

தமிழரசு அலுவலகம்

எண்.5, இராஜீவ் காந்தி சாலை, கானகம், தரமணி, சென்னை-600 113.

தொலைபேசி : 044 – 2254 2221 / 22542224

மின்னஞ்சல் : ddpub.tamilarasu@tn.gov.in,

இணையதளம் : www.tndipr.gov.in

"வீழ்ந்து கிடந்த தமிழ்ச் சமுதாயத்துக்கு விடிவெள்ளியாய்த் தோன்றி வாழும் காலத்தில் ஒளிதரும் உதயசூரியனாக வாழ்ந்து - நிறைந்த பின்பும் **முத்தமிழறிஞர் கலைஞர்** அவர்கள் கலங்கரை விளக்கமாக வழிகாட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்."

- மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர்
திரு. **மு.க.ஸ்டாலின்** அவர்கள்

பொருளடக்கம்

முகில் கிழித்து வெளிவந்த முழு நிலவு கலைஞர்

- **முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்** 25

கலைஞருடன் நெருங்கிப் பழகிய ஆளுமைகள்

- **கலைஞர் அவர்களின் கட்டுரைகளை படித்தால் புழுவும் புலியாகும்** 45
  மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர்
  திரு. மு.க.ஸ்டாலின் அவர்கள்
- **இதழாளராக கலைஞர் என்றும் வாழ்வார்** 51
  கி.வீரமணி
- **திரையாண்ட கலைஞர்** 59
  கவிஞர் வைரமுத்து
- **கலைஞரும் நானும்** 73
  டிராஸ்கி மருது

பொருளடக்கம்

- கலைஞர் மக்களை எளிதில் சென்றடைய ஒன் லைனர்கள் பயன்படுத்துவதில் வல்லவர் ஆனார் 81
  ஆர்.ரங்கராஜ்
- நான் கண்ட கலைஞர் 91
  ஐ.சண்முகநாதன்
- கலைஞரின் காலம் ஒரு பொற்காலம் 97
  பகவான் சிங்
- கலைஞரும் ராயும் 105
  சுகுமாரன்
- கலைஞரின் அகமனம் அறிதல் 111
  சி.மகேந்திரன்
- திராவிட இயக்க இதழியல் வரலாற்றில் கலைஞர் 117
  க.திருநாவுக்கரசு
- தமிழ் நாட்டின் சிக்கலான சாதி சமன்பாடுகளுக்கு மத்தியில் கலைஞர் கருணாநிதி ஒரு மதச்சார்பற்ற ஜனநாயகவாதி 125
  ஆர்.மோகன்
- சமூக நீதிச்சுடரொளி 129
  சா.பீட்டர் அல்போன்ஸ்
- முத்துவேல் கருணாநிதி மற்றும் ஊடகவியலாளர் 137
  ஏ.எஸ்.பன்னீர் செல்வன்
- முழு நேரப் பத்திரிகையாளர் 143
  ப.திருமாவேலன்

பொருளடக்கம்

கலைஞரின் இதழியல் பங்களிப்பு பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள்

- தமிழரசு இதழும் கலைஞரும்........153

கலைஞர் எழுதிய கட்டுரைகள்

- கல்கியின் படைப்புகளை கடைசித் தமிழன் உயிரோடு இருக்கின்ற வரையிலே மறக்க முடியாது........163
- பத்திரிகைப் பெண்ணே........175
- என்னை இதழாளனாக்கியது என்னுள் எழுந்த ஆர்வமே........179
- எழுத்தாளர்களின் பிதா மகன்........181
- என்றும் தொடரும் எழுத்துப்பணி........185
- ஒரு தாயின் தாலாட்டு........189
- கண்டு கேட்டதும்........195

இதழியலில் கலைஞர் புகுத்திய புதுமைகள்

- கலைஞரின் முரசொலி........202
  தி.வ.மெய்கண்டார்
- பகுத்தறிவு வாதிகள்........239
  சுந்தா
- கலைஞரின் இயல்பு........250
  கே.சி.லட்சுமிநாராயணன்
- இதழாளர் கலைஞர் வாழ்க........255
  பொள்ளாச்சி மா.உமாபதி

பொருளடக்கம்

கலைஞரைப்பற்றி இதழாளர்களின் கட்டுரைகள்

- இதழாளர் கலைஞர் 265
  மு.குணசேகரன்
- கலைஞரின் கவிதைத் தூரிகை படைத்திட்ட சொல்லோவியங்கள் 275
  கோவி. லெனின்
- பத்திரிகையாளர்களின் பெருமைமிகு துணைவர் 283
  டி.சேகர்
- பிறவிப் பத்திரிகையாளன் 289
  பேரா. கான்ஸ்டன்டைன் ரவீந்திரன்
- பத்திரிகையாளர்களின் கதாநாயகர் 295
  'கல்கி' ப்ரியன்
- கலைஞர் கேள்விகளை நேசித்த ஜனநாயகவாதி 305
  ஷபீர் அஹமத்
- இது கட்டுரையல்ல 311
  கவிஞர் கலி.பூங்குன்றன்
- கட்சி ஆட்சி இரண்டையும் கச்சிதமாக வைத்திருந்தவர்தான் கலைஞர் 321
  க.குபேந்திரன்
- ஒரு பத்திரிகையாளனின் பார்வையில் கலைஞர் 327
  ப.கோலப்பன்

பொருளடக்கம்

பத்திரிகைத்துறை கலைஞர் காலத்தின் பொற்காலம்

- பத்திரிகையாளர்களின் புதிய முயற்சிகளுக்குத் துணையாக செய்தி மக்கள் தொடர்புத்துறை 335
- சிறந்த நூல் எழுதியவருக்கு ரூ.20 ஆயிரமும், பதிப்பகத்திற்கு ரூ.5 ஆயிரமும் உயர்த்தி வழங்கிட ஆணை 337
- மறைந்த பத்திரிகையாளர்கள் குடும்பங்களுக்கு நிதியுதவி 347
- பத்திரிகையாளர்களுக்கு முத்தமிழறிஞர் கலைஞரின் நலத்திட்டங்கள் 351
- இன்டர்நெட்டில் கலைஞரின் இலக்கிய பக்கம் 373
- வல்லுநர்கள் மற்றும் பத்திரிகைகள் பாராட்டு 374
- பத்திரிகைகளின் பார்வையில் கலைஞர் 378
- காலத்தை வெல்லும் முத்தமிழறிஞர் கலைஞரின் புகைப்படத் தொகுப்பு 385

முதலாம் பக்க அட்டைப்படம்: ஓவியர் டிராட்ஸ்கி மருது

முத்தமிழறிஞர் டாக்டர் **கலைஞர்** அவர்களின்
நூற்றாண்டு விழா சிறப்பு மலர்

செய்தி மக்கள் தொடர்புத் துறையின் வெளியீடு
நவம்பர் 2023

இதழாளர் கலைஞர்

மலர் குழு

தலைவர்
திரு. **மு.பெ.சாமிநாதன்**
மாண்புமிகு தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும் செய்தித்துறை அமைச்சர்

இணைத் தலைவர்கள்
திரு. **செஞ்சி கே.எஸ்.மஸ்தான்**
மாண்புமிகு சிறுபான்மையினர் நலன் மற்றும்
வெளிநாடுவாழ் தமிழர் நலத்துறை அமைச்சர்

திரு. **த.மனோ தங்கராஜ்**
மாண்புமிகு பால்வளத்துறை அமைச்சர்

உறுப்பினர் - செயலர்
திரு. **த.மோகன்,** இ.ஆ.ப.,
இயக்குநர்,
செய்தி - மக்கள் தொடர்பு மற்றும் அலுவலால்
அரசு இணைச் செயலாளர்

உறுப்பினர்கள்
திரு. **இந்து என்.ராம்**
திரு. **நக்கீரன் கோபால்**
திரு. **கே.வைத்தியநாதன்,** ஆசிரியர், தினமணி நாளிதழ்
திரு. **ஆர்.விஜய சங்கர்,** மூத்த பத்திரிகையாளர்
திரு. **கி.பாபு ஜெயக்குமார்,** மூத்த பத்திரிகையாளர்
திரு. **அருண் ராம்,** ஆசிரியர், தி டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா நாளிதழ்
திரு. **கோவி.லெனின்,** மூத்த பத்திரிகையாளர்
திரு. **மு.குணசேகரன்,** செய்தி ஆசிரியர், சன் நியூஸ் தொலைக்காட்சி
திரு. **தி.செந்தில்வேலன்** (வேல் வீச்சு)

மு.க. ஸ்டாலின்
தமிழ்நாடு முதலமைச்சர்

தலைமைச் செயலகம்
சென்னை – 600 009.

31.10.2023

வாழ்த்துரை

"என்னிடம் இருக்கும் செங்கோலைப் பறிக்கலாம். ஆனால் எழுதுகோலை மட்டும் யாராலும் பறிக்க முடியாது" எனச் செம்மாந்து சொல்லி வாழ்ந்தவர் தமிழினத் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள். மூச்சு விடுவதைப் போல எழுத்தைத் தனது மூச்சாகக் கொண்டவர் கலைஞர் அவர்கள். அவர் எழுதிக் குவித்தவை மொத்தமாக இன்னமும் கணக்கிடப்படவில்லை. அவ்வளவு மலையென அவரது எழுத்து உலைக்களன் கனன்று எரிந்து கொண்டே இருந்தது. இன்னமும் அதுவே ஒளிகொடுத்துக் கொண்டும் இருக்கிறது.

தலைவர் கலைஞரின் எழுத்துகளைப் படைப்புலகம் – பத்திரிக்கையுலகம் – நாடக உலகம் – திரை உலகம் – சின்னத்திரைத் தொடர்கள் என வகைப்படுத்தலாம். எழுத்தில் மட்டுமல்ல. எழுத்தைக் கொண்டு செல்லும் அனைத்துத் தளங்களிலும் சரிசமமாகப் பயணித்தவர் கலைஞர் அவர்கள். அதனால்தான் அவரது நூற்றாண்டு விழாவை, பல்வேறு குழுக்களின் மூலமாக தனித்தனியாக நடத்துவது எனத் தமிழ்நாடு அரசு முடிவெடுத்தது. 12 குழுக்களின் சார்பில் பல்வேறு வகையில் கலைஞரின் பன்முக ஆற்றலை விளக்கும் விழாக்களை நடத்தி வருகிறார்கள்.

இதில் 'இதழாளர் கலைஞர்' என்ற குழுவின் சார்பில் சிறப்பு மலர் தயாரித்து வழங்கப்படுவதை அறிந்து இதன் பொறுப்பாளர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் மிகச் சிறு வயதில் இருந்து பத்திரிக்கையாளராக ஆகிவிட்டார். சிறுவர் சீர்திருத்தச் சங்கம், தமிழ்நாடு தமிழ் மாணவர் மன்றம் ஆகியவற்றைத் தொடங்கி மாணவர்களைச் சமூக நோக்கம் கொண்டவர்களாக மாற்றினார். மாணவர்களிடையே எழுத்தாற்றலை வளர்க்க, 'மாணவநேசன்' என்ற மாத இதழைக் கையெழுத்துப் பிரதியாகத் தொடங்கி, அதன் ஆசிரியராகவும் செயல்பட்டார். ஒரே நேரத்தில் அந்த இதழை 50 பிரதிகளாகக் கையெழுத்தாக எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். அப்போதே புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசனிடம் தனது இதழுக்கு வாழ்த்துரை பெற்றவர் கலைஞர் அவர்கள்.

பேரறிஞர் அண்ணா நடத்திய 'திராவிட நாடு' மூன்றாவது இதழில், 'இளமைப் பலி' என்ற கலைஞரது எழுத்தோவியம் வெளிவந்தது. திருவாரூரில் நடைபெற்ற நபிகள் நாயகம் விழாவுக்கு வருகைதந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 'இளமைப் பலி' கட்டுரை எழுதிய கலைஞரைச் சந்திக்க விரும்பி அவரை அழைத்து வரச் செய்து நேரில் சந்தித்தது 1942–ஆம் ஆண்டில். கலைஞரின் எழுத்தாற்றலை அன்றே அண்ணா புகழ்ந்தார். 'நன்றாகப் படி' என்று அறிவுரை கூறிச் சென்றார் அண்ணா.

'முரசொலி வெளியீட்டுக் கழகம்' என்ற பெயரில் நிறுவனம் ஒன்று தொடங்கி மாத இதழாக 'முரசொலி' இதழை வெளியிட்டார். அதில் 'சேரன்' என்ற புனைபெயரில் கனல் தெறிக்கும் கட்டுரைகளை எழுதினார். பின்னர் தந்தை பெரியாரின் 'குடிஅரசு' இதழில் துணை ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். மறவன் மடல், முத்தாரம் போன்ற இதழ்களையும் கலைஞர் அவர்கள் தொடங்கி நடத்தினார்கள். சிலகாலம் 'மாலைமணி' ஏட்டின் ஆசிரியராகவும் இருந்தார்கள்.

'தமிழ் இயக்கத்திலும் தன்மான இயக்கத்திலும் ஏற்பட்ட ஈடுபாடே அந்தக் கருத்துகளை எழுதிக் காட்ட நினைத்த ஆர்வமே என்னை எழுத்தாளனாக்கியது' என்று தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த எழுத்தைக் கொண்டு செல்லத் தனக்கெனப் பத்திரிக்கை வாகனத்தை தயாராக வைத்திருந்தார் கலைஞர் அவர்கள். அதில் இறுதி வரை பயணம் செய்தார். அரசியல் – சினிமா – இலக்கியம் எதில் கோலோச்சினாலும் பத்திரிக்கை – இதழியல் உலகத்தை எப்போதும் மறக்கவில்லை தலைவர் கலைஞர் அவர்கள்.

அத்தகைய இதழியல் பயணத்தின் தொகுப்பாக 'இதழாளர் கலைஞர்' என்ற இந்த மலர் அமைந்துள்ளது. தலைவர் கலைஞருடன் நெருங்கிப் பழகிய ஆளுமைகள் – பத்திரிக்கையாளர்கள் – எழுத்து ஆளுமைகள் தங்கள் படைப்புகளை வழங்கி இதனைச் சிறப்பித்துள்ளார்கள். இவர்களது எழுத்துகள் தலைவர் கலைஞரின் பெருமையை மென்மேலும் மிளிர வைப்பதாக அமைந்துள்ளது. இதழாளர்களும், இதழியல் ஆர்வம் கொண்டவர்களுக்கும் இது மிகச்சிறந்த அறிவுக் கருவூலமாக அமைந்துள்ளது. பத்திரிக்கையாளர்களுக்கு கழக ஆட்சியில் செய்து தரப்பட்ட நலத்திட்டங்களும் தொகுத்து வழங்கப்பட்டிருப்பது மிகச் சரியான நினைவூட்டல் ஆகும்.

இதில் இன்னொரு சிறப்பு என்னவென்றால், 'தமிழரசு' இதழ் இதனை வெளியிட்டு இருப்பது ஆகும். 'தமிழரசு' இதழை 1971–ஆம் ஆண்டு தொடங்கியவரே அன்றைய முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள்தான். ஆறாவது முறையாகக்

கழகம் ஆட்சி மலரும் போது, 'தமிழரசு' இதழ் 33 ஆயிரம் சந்தாதாரர்களுடன் இருந்தது. கடந்த இரண்டரை ஆண்டு காலத்தில் சந்தாதாரர் எண்ணிக்கை ஒரு லட்சத்தைக் கடந்து விட்டது. 'இதழாளர்' கலைஞருக்கு இதை விட மிகப்பெரிய அஞ்சலி இருக்க முடியாது.

'தமிழரசு' ஆசிரியர் – செய்தித் துறை இயக்குநர் திரு. த.மோகன் உள்ளிட்ட 'தமிழரசு' ஆசிரியர் குழுவினருக்கும், இம்மலர்க் குழுவினருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அன்புடன்,

(மு.க.ஸ்டாலின்)

கலைஞர் 100
1924 - 2023

மு.பெ. சாமிநாதன்
தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும்
செய்தித் துறை அமைச்சர்
இதழாளர் கலைஞர் – குழுத் தலைவர்

தலைமைச் செயலகம்,
சென்னை-600 009

நாள் 20.10.2023

அணிந்துரை

கலைஞர் அறிவில் சிறந்தவர்,
நிர்வாகத்தில் சிறந்தவர்,
பொதுத் தொண்டுக்காக தியாகம் செய்ததில் சிறந்தவர்.
– என்றார் தந்தை பெரியார் அவர்கள்,

உணர்ச்சிக்கு உரு அமைப்பது ஒரு எழுத்தாளனுக்கு
எளிதான காரியமில்லை,
கலைஞர் யாரையும் விஞ்சுகிற அளவில் ஒப்புவமையற்ற
நடையழகு எழுத்தாளர்.
– என்றார் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்,

நவீனத் தமிழ்நாட்டை உருவாக்கிய சிற்பி என்றால்
முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள்தான்,
அவர் தொடாத துறையும் இல்லை,
தொட்டுத் துலங்காத துறையும் இல்லை.
– என்றார் மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

அதன்படி, தமிழ்நாட்டில் அரசியல் தலைவராக மட்டுமல்லாமல், இந்திய அரசியலின் திசையை தீர்மானித்தவராகவும் வாழ்ந்த நூற்றாண்டு நாயகன் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் நூற்றாண்டு விழாவை ஓராண்டுக் காலம் கொண்டாட வேண்டுமென எண்ணி மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அவர்கள் அரசின் சார்பாக 12 குழுக்கள் அமைத்து ஆணையிட்டார்.

கலைஞர் 100
1924 - 2023

மு.பெ. சாமிநாதன்
தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும்
செய்தித் துறை அமைச்சர்
இதழாளர் கலைஞர் – குழுத் தலைவர்

வாய்மையே வெல்லும்

தலைமைச் செயலகம்,
சென்னை-600 009

நாள் 20.10.2023

இவ்வாணையை பின்பற்றும் விதமாக முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் பன்முக ஆற்றலையும், அவர் தனது எழுத்தோவியத்தால் படைத்தளித்த புத்தகங்கள் அனைத்தும் பழம்பெறும் வாழ்வின் நாடித் துடிப்பை நல்லோர் புகழ் நாற்புறமும் சூழ்ந்த நல்லறிவை தனது வளமிகு செந்தமிழ்ச் சொற்களால் திறம்பட படைத்து மக்கள் பார்வைக்கு அளித்திட்ட தமது படைப்பாற்றலை வருங்கால இளைய தலைமுறையினர் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் செய்தி மக்கள் தொடர்புத்துறை 'தமிழரசு' சார்பில் தமிழ் வெல்லும் "இதழாளர்–கலைஞர்" என்னும் சிறப்பு மலர் ஒன்றினை தயாரித்து வெளியிட்டுள்ளதை எண்ணி பெருமிதம் கொள்கிறேன்.

எழுத்தாளர், கவிஞர், நாடக ஆசிரியர், பத்திரிகையாளர், படைப்பாளி, அரசியல் என எந்தத் துறையைத் தொட்டாலும் அதில் முத்திரை பதித்த மாபெரும் படைப்பாளர் முத்தமிழறிஞர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் பெருமையைப் போற்றும் வகையில் மிகச் சிறப்பாக உருவாகியுள்ள இம்மலரினை உலகத்தமிழ் சமுதாய மக்கள் அனைவரும் படித்து பயன்பெற வேண்டுகிறேன்.

அன்புடன்

20/10/2023

(மு.பெ.சாமிநாதன்)

செஞ்சி கே.எஸ்.மஸ்தான்
சிறுபான்மையினர் நலன் மற்றும்
வெளிநாடு வாழ் தமிழர் நலத்துறை அமைச்சர்
இதழாளர் கலைஞர் – குழு இணைத் தலைவர்

தலைமைச் செயலகம்,
சென்னை-600 009

நாள் 11/10/2023

வாழ்த்துரை

என் சிந்தையில் தோன்றும் ஒவ்வோர் அணுவிலும் உயிர் துடிப்போடு இயக்கிவரும் திருமந்திரத்தின் பெயர்தான் **முத்தமிழறிஞர் டாக்டர் கலைஞர்** அவர்கள்.

நூற்றாண்டைக் கடந்தும் திராவிட மாடல் சிந்தனையை நிலைநிறுத்தும் வகையில் தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா ஆகியோரது வழியில் முத்தமிழறிஞர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தமிழும், தமிழ்நாடும், தமிழ் சமுதாயமும் மேன்மை அடைவதற்கு தொய்வின்றி உழைத்தார் என்பதை இந்த மலர் இனிவரும் தலைமுறையினரும் தெரிந்துகொள்ளும் நூலாக திகழ்கிறது.

தமது எழுத்தாலும், சீரிய பேச்சாற்றலும் மக்களின் உள்ளங்களில் எழுச்சியை ஏற்படுத்திய சிந்தனைச் சிற்பிக்கு நூற்றாண்டு விழாவினை சிறப்புற கொண்டாட வேண்டுமென்று அவர் வழிநின்று உழைப்பு, உழைப்பு என உழைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்ததை எண்ணி பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இந்நூற்றாண்டு விழாவின் ஒளிவிளக்காக தமிழ்நாடு அரசின் செய்தி மக்கள் தொடர்புத்துறை "தமிழரசு அச்சகம்" வாயிலாக, **தமிழ் வெல்லும் "இதழாளர் கலைஞர்"** எனும் சிறப்பு மலரினை வெளியிட்டு முத்தமிழறிஞர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், இதழியல் துறைக்கு ஆற்றிய அரும்பணிகளை எங்கள் கண்முன் கொண்டு வந்து நிறுத்தியதற்கு நன்றிகூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த எழில்மிகு மலர் வெளியீட்டுக்குழு உறுப்பினர்கள் மேற்கொண்ட அனைத்து முயற்சிகளும், இரவு பகல் பாராமல் அயராது பாடுபட்டு அரசு அலுவலர்களுக்கும் எனது பாராட்டையும், நன்றியையும் உரித்தாக்கிக் கொள்கிறேன்.

அன்புடன்,

(செஞ்சி கே.எஸ்.மஸ்தான்)

த. மனோ தங்கராஜ்
அமைச்சர் பால்வளத் துறை
இதழாளர் கலைஞர் – குழு இணைத் தலைவர்

தலைமைச் செயலகம்,
சென்னை-600 009

நாள் 16.10.2023

வாழ்த்துரை

வலிமை வாய்ந்த எழுத்தாலும் சிந்திக்கத் தூண்டும் சீரிய பேச்சாற்றலாலும் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றில் மாபெரும் திருப்புமுனையை உருவாக்கியவர் முத்தமிழறிஞர் டாக்டர் கலைஞர்.

திருவாரூரில் தனது பள்ளி பருவத்திலேயே முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள், "திராவிட நாடு" இதழுக்கு 'இளமைப்பலி' என்னும் கட்டுரையை எழுதி வெளியிட்டதைப் பார்த்து, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கலைஞரை பாசத்துடன் கட்டி அணைத்து பாராட்டினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் திறம்பட்ட எழுத்தாற்றலால், கிராமங்கள் தோறும் வாழும் ஏழை எளிய விவசாய மக்களை, தமிழின்பால் ஈர்த்த முத்தமிழ் வித்தகர் கலைஞர் அவர்களின் நூற்றாண்டு விழாவினை ஓராண்டு காலம் கொண்டாட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அவர்களால் ஆணையிடப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, இதழாளர் கலைஞர் எனும் மலர் வெளியிட குழு அமைக்கப்பட்டு, தமிழ்நாடு அரசு, செய்தி மக்கள் தொடர்புத்துறை தமிழரசு அச்சகத்தின் சார்பில், **தமிழ் வெல்லும் 'இதழாளர்-கலைஞர்'** என்னும் நூற்றாண்டு சிறப்பு மலரினை தயார் செய்துள்ளதை எண்ணி மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இம்மலர் சிறப்பாக அமையவும், நூற்றாண்டு விழா சிறப்புற அமையவும் அரும்பாடுபட்ட செய்தித்துறை அரசு அலுவலர்களுக்கும், மலர் வெளியீட்டுக்குழு உறுப்பினர்களுக்கும் என் உள்ளம் நிறைந்த நன்றியினையும், வாழ்த்துகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அன்புடன்

(த.மனோ தங்கராஜ்)

த. மோகன், இ.ஆ.ப.,
இயக்குநர், செய்தி–மக்கள் தொடர்பு மற்றும்
அலுவலால் அரசு இணைச் செயலாளர்
இதழாளர் கலைஞர் – குழு உறுப்பினர் / செயலர்

தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும் செய்தித்துறை,
நாமக்கல் கவிஞர் மாளிகை (9–வது தளம்)
தலைமைச் செயலகம், சென்னை–600 009.
தொலைபேசி : 044–25671300
நிகரி : 044–25677777
மின்னஞ்சல் : dipr@tn.gov.in

ஆசிரியர் உரை

பொது வாழ்வில் அர்ப்பணிப்புடன் பணி ஆற்றிய மாமனிதனின் பேரன்பு, வீழ்ந்து கிடந்த தமிழ்ச் சமுதாயத்தை மாற்றியமைத்த பல்கலை வித்தகர், இளைஞர்களின் எழுச்சி ஊற்று, எண்ணற்ற தோழர்களின் உற்ற தோழன், எடுத்த காரியத்தில் செம்மையுடன் வெற்றி ஈட்டித்தந்த செயல்வீரர், எதிர்கால இளைஞர்களுக்கு நம்பிக்கை நட்சத்திரமாகத் திகழ்ந்து தமிழ் சமுதாயத்திற்கு அரும் பணியாற்றியவர் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள்.

அவர்தம் அரும் பணிகளை இத்தருணத்தில் நாம் அனைவரும் நினைவுகூறும் வகையில், மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அவர்களின் அறிவுரைப்படி, முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் நூற்றாண்டு விழாவினை வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடுவதற்காக குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு, விழாக்கள் நடத்தப்பட்டு வரும் வேளையில் அவர்தம் புகழினை பேணிக் காத்திடும் வகையில் தமிழ்நாடு அரசின், செய்தி மக்கள் தொடர்புத்துறை 'தமிழரசு' மூலமாக தமிழ் வெல்லும் **"இதழாளர்–கலைஞர்"** என்னும் சிறப்பு மலர் ஒன்றினை உருவாக்கியிருக்கிறது.

மதிமுகம் கண்டு மலரும் அல்லி போல் இம்மலர் மலர்கிறது.

இம்மலரில் இடம் பெற்றுள்ள கட்டுரைகளை ஆளுமைகள் பலரும் தங்கள் எழுத்தோவியங்களை அன்புடன் அளித்தமைக்கும், இம்மலரினை தொகுத்து வழங்கும் முயற்சியில் பெரும்பங்கு வகித்த மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்களுக்கும், குழு பிரதிநிதிகளுக்கும், ஊடகவியலாளர்களுக்கும், செய்தித்துறை அலுவலர்களுக்கும் எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அன்புடன்

(த.மோகன்)

இதழாளர் கலைஞர்

தமிழ் வெல்லும்
மு.க.

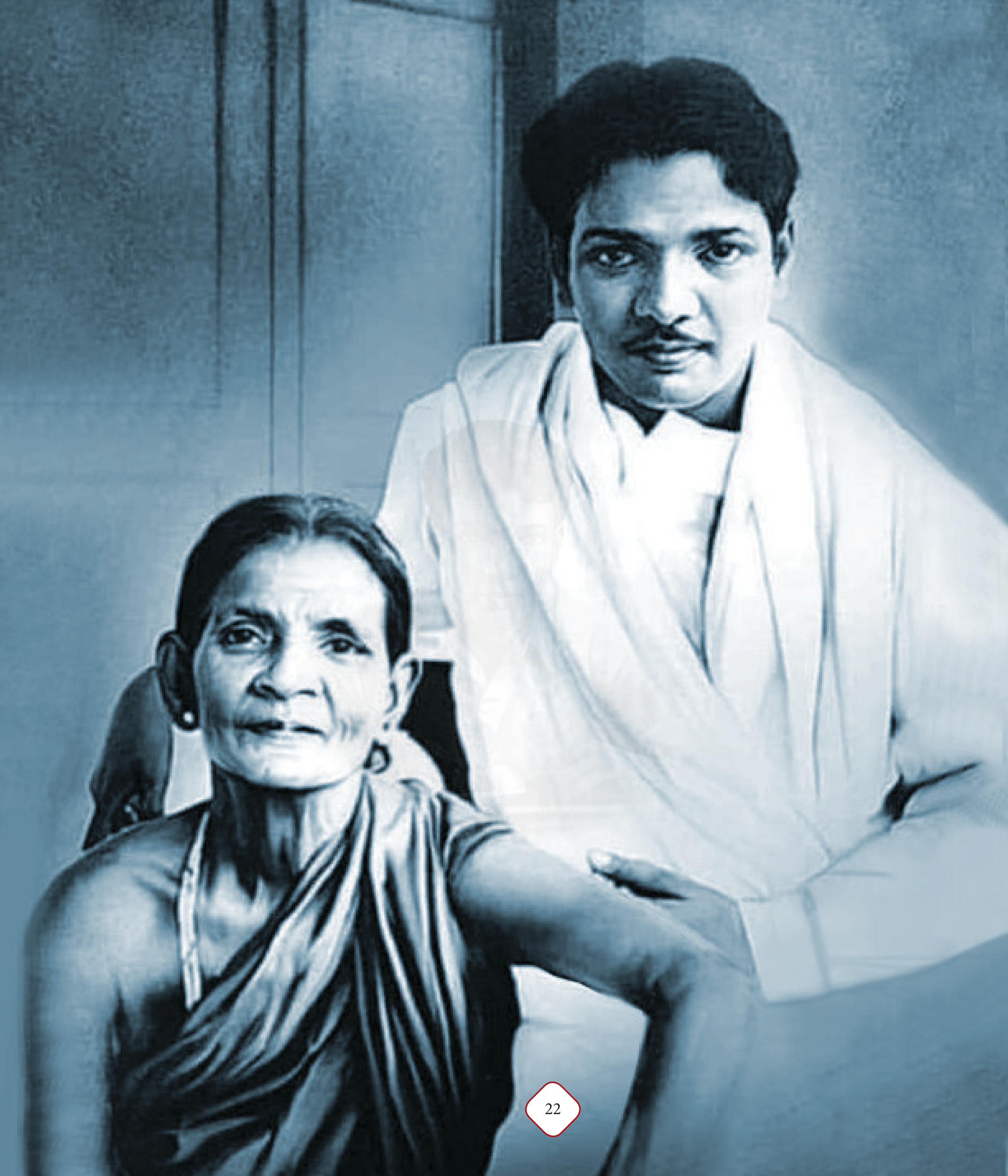

முகில் கிழித்து வெளிவந்த முழு நிலவு

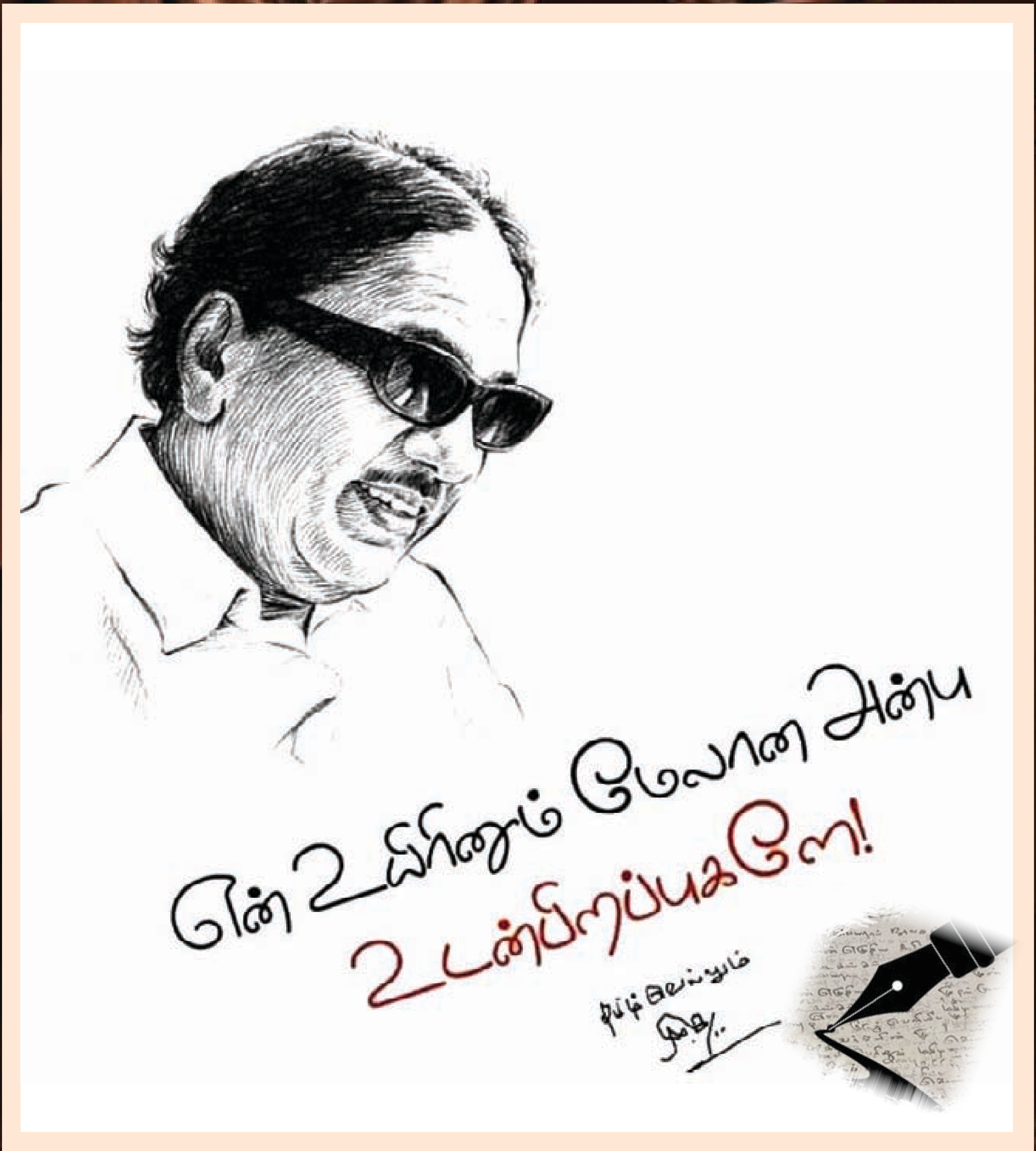
என் உயிரினும் மேலான அன்பு
உடன்பிறப்புகளே!
தமிழ் வெல்லும்

முகில் கிழித்து வெளிவந்த முழு நிலவு
கலைஞர்

மலர்ந்த நிலா

- திருவாளர் முத்துவேலர் – திருமதி அஞ்சுகம் அம்மாள் ஆகியோருக்கு தவப்புதல்வனாக திருக்குவளையில் பிறந்தார் - 1924
- பள்ளி மாணவர் கலைஞர் இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் பங்கேற்றார் - 1938
- மாணவ நேசன் கையெழுத்து இதழ் தொடங்கினார் - 1938
- தமிழ்நாடு தமிழ் மாணவர் மன்றம் கலைஞர் அவர்களால் துவக்கப்பட்டது - 1941

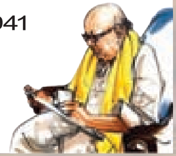

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடன் முதல் சந்திப்பு

- பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களை முதன் முதலாக திருவாரூரில் சந்தித்தார் - 1942
- 10.08.1942 திருவாரூரில் முரசொலி தொடக்கம்
- திருவாரூரில் கருணாநிதி திரையரங்கத்தில் (பேபி டாக்கீஸ்) 'சாந்தா அல்லது பழனியப்பன்' எனும் பெயரில் நாடகம் அரங்கேற்றம் - 1944
- 'குடிஅரசு' வார இதழில் துணை ஆசிரியராக பொறுப்பேற்றார் - 1945
- தந்தையார் மறைவு: அவர் உடல்நலம் மிகவும் நலிவடைந்த நிலையில் மருத்துவரை அழைத்துவரச் சென்றார். மருத்துவர் ஒரு மாநாட்டில் இருந்ததால் அவரது வேண்டுகோளை தட்டமுடியாமல் சிறிது நேரம் பேசினார். அப்போது கலைஞரின் நண்பர் வந்து தந்தையார் காலமாகிவிட்டார் என்று துண்டு சீட்டு ஒன்றைக் கொடுத்தார்.

முதல் திரைப்படம்

- 'இராஜகுமாரி' என்னும் திரைப்படத்திற்கு முதலாவதாக கதை வசனம் எழுதினார் - 1946
- பத்மாவதி அம்மையார் சுயமரியாதைத் திருமணம் - அங்கு கலைவாணர் என்.எஸ். கிருஷ்ணன் கிந்தனார் கதா காலட்சேபம் - 1946
- பத்மாவதி அம்மையார் மறைவு. அவர் உடல் நலிவுற்றிருந்த நேரத்திலும் புதுக்கோட்டைக்கு - கழகப் பிரச்சாரக் கூட்டம் பேச சென்றார். திரும்பி வரும்போது துணைவியாரின் உயிரற்ற உடலையே கண்டார் - 1948
- தயாளு அம்மையாருடன் திருமணம். மணமகன் கலைஞர் திருமண கூடத்தின் வழியாகச் சென்ற இந்தி எதிர்ப்பு ஊர்வலத்துடன் சென்றுவிட, உறவினர்கள் அழைத்துவந்து திருமணத்தை நடத்தினர் - 1948
- பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடன் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் கழகப்பணியாற்ற துவக்கம் - 1949

தி.மு.கவின் முதல் சொற்பொழிவு

- தி.மு.கவின் பொதுக்குழு மற்றும் பிரச்சாரக் குழு உறுப்பினராக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டு தமது சொற்பொழிவுகளால் கழகத் தொண்டர்களைக் கவர்ந்தார் - 1949
- நெல்லை மாவட்ட தி.மு.க. மாநாட்டுக்கு தலைமைப் பொறுப்பேற்றார் - 1950
- 'மாலைமணி' என்னும் பத்திரிகை இதழின் ஆசிரியராக பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார் - 1951
- சென்னையில் டிசம்பர் 13, 14, 15 மற்றும் 16 ஆகிய தேதிகளில் நடைபெற்ற தி.மு.கழக முதல் மாநில மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு இரண்டாம் நாளன்று சொற்பொழிவாற்றி அண்ணாவின் இதயத்தில் இடம் பிடித்தார் - 1951
- நெசவாளர்களின் நலனில் மிகுந்த அக்கறைகொண்ட கலைஞர் அவர்களின் துயர் துடைக்க தேங்கிக் கிடந்த கைத்தறித் துணிகளை சென்னை வீதிகளில் விற்றார் - 1953

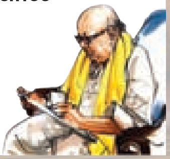

கல்லக்குடி போராட்டம்

- டால்மியாபுரம் என்ற இரயில் நிலையப் பெயரை கல்லக்குடி என்று பெயர் மாற்றக்கோரி கல்லக்குடியில் நடைபெற்ற இரயில் மறியல் போராட்டத்தில் தண்டவாளத்தில் தலைவைத்து போராடியபோது காவல் துறையால் கைது செய்யப்பட்டு ஆறு மாத காலம் சிறை தண்டனை அனுபவித்தார் - 1953

- சென்னையில் முரசொலியை வார இதழாகத் தொடங்கினார் - 1954

- தமிழ்நாடு சட்டமன்றத் தேர்தலில் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள குளித்தலை சட்டமன்றத் தொகுதியில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்று சட்டமன்ற உறுப்பினரானார் - 1957

முதல் சட்டமன்றப் பேச்சு

- தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவையில் முதன் முதலாக சட்டமன்ற உறுப்பினராக பதவியேற்று தமது கன்னிப் பேச்சின் வாயிலாக நங்கவரம் விவசாயிகளின் போராட்டம் குறித்து நீண்ட உரை நிகழ்த்தி அனைவரின் பாராட்டுதலையும் பெற்றார் - 1957

- தேவக்கோட்டையில் நடைபெற்ற இராமநாதபுரம் மாவட்ட தி.மு.க. மாநாட்டில் கலைஞர் எழுதி நடித்த 'உதயசூரியன்' நாடகம் முதன் முதலாக நடத்தப்பட்டது - 1958

- சென்னை மாநகராட்சித் தேர்தல் பணிக்குழுத்தலைவராக அண்ணா அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டார். பின்னர் நடைபெற்ற மாநகராட்சி வெற்றி விழாக் கூட்டத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கலைஞர் அவர்களைப் பாராட்டி கணையாழி பரிசளித்தார் - 1959

தி.மு.கவின் பொருளாளராகத் தேர்வு

- தி.மு.கழக உட்கட்சி தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொருளாளராகத் தேர்வு செய்யப்பட்டார் - 1960

- மக்கள் நலனுக்காக நடைபெற்ற விலைவாசிப் போராட்டத்தின்போது கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார் - 1962

- தஞ்சாவூர் தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்வு செய்யப்பட்டு, தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவையின் எதிர்கட்சித் துணைத் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் - 1962

- பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்ட இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் போராட்டக் குழுத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார் - 1963

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட சிறை வாசம்

- மதுரையில் நடைபெற்ற இந்தித் திணிப்பு சட்ட எரிப்புப் போராட்டம் நடைபெற்றபோது, சென்னையில் கலைஞர் கைது செய்யப்பட்டார் - 1963

மொழிப்போர் போராட்ட சிறைவாசம்

- இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின்போது இந்திய பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்டு பாளையங்கோட்டை மத்தியச் சிறைச்சாலையின் தனிமைச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார் - 1965

- கலைஞர் அவர்களின் கை வண்ணத்தில் உருவான 'காகிதப்பூ' என்ற நாடகம் அரங்கேற்றம் - 1966

- சென்னையில் டிசம்பர் 29, 30, 31 மற்றும் ஜனவரி 1 அன்று நடைபெற்ற தி.மு.க. நான்காவது மாநில மாநாட்டில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடம் ரூ.11 இலட்சம் தேர்தல் நிதியினை வழங்கி அண்ணா அவர்களால் பாராட்டப்பட்டார் - 1967

பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராகப் பதவியேற்பு

- சட்டப்பேரவைத் தேர்தலில் சைதாப்பேட்டையில் போட்டியிட்டு வென்றார் - 1967

- பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் தலைமையிலான அமைச்சரவை பதவி ஏற்றது. அண்ணாவின் அமைச்சரவையில் மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராக முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டார் - 1967

- மணிக்கு 120 கி.மீக்கு மேல் பயணிக்கும் தனியார் பேருந்துகளை நாட்டுடமையாக்கினார்.

- பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 03.02.1969 அன்று மறைவடைந்ததையொட்டி தமிழ்நாடு சட்டமன்றக் கட்சித் தலைவராக ஒருமனதாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டார் - 1969

- மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சராக கலைஞர் அவர்களும், அமைச்சர்களும் பதவியேற்றுக் கொண்டனர் - 1969

தி.மு.க.வின் தலைவராகத் தேர்வு

- தி.மு.க. பொதுக்குழுவில் கலைஞர் அவர்கள் ஏகமனதாக தி.மு.கழகத்தின் தலைவராகத் தேர்வு செய்யப்பட்டார் - 1969

- இலண்டன், பாரிஸ் நகரில் நடைபெற்ற மூன்றாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் தொடக்க நாள் விழாவில் சிறப்புரையாற்றினார் - 1970

- சேலம் உருக்காலையை ஒன்றிய அரசை வற்புறுத்தி வெற்றி பெற்றார் - 1970

- தமிழ்நாடு சட்டமன்றத் தேர்தலில் சென்னை சைதாப்பேட்டை சட்டமன்றத் தொகுதியில் வெற்றிபெற்று இரண்டாம் முறையாக தமிழ்நாடு முதல்வராகப் பொறுப்பேற்றார் - 1971

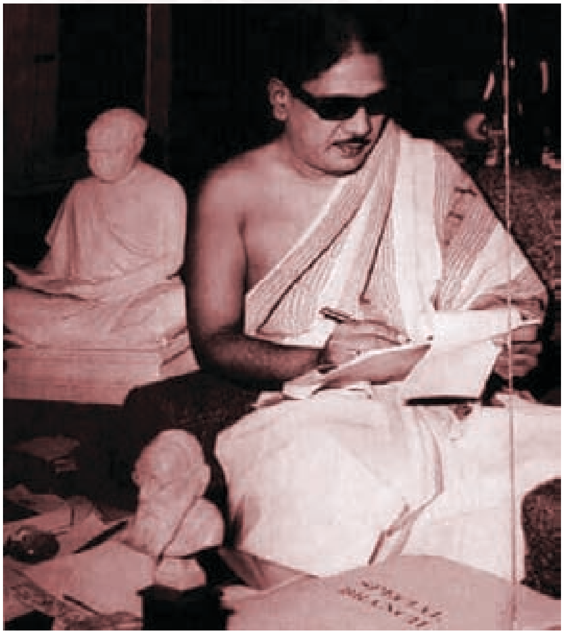

சிக்காக்கோ பல்கலைக்கழகத்தில் உரை

- அமெரிக்கா, சிக்காக்கோ பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற விழாவில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினார் - 1971

- தந்தை பெரியார் அவர்கள் மறைவையொட்டி சட்டத்தில் இடமில்லை என்றாலும் அரசு அறிவிக்கை வெளியிட்டு அரசு மரியாதையுடன் உடல் அடக்கம் செய்ய வைத்தார் - 1973

மாநில சுயாட்சித் தீர்மானம்

- தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையில் மாநில சுயாட்சித் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது - 1974
- ஆகஸ்ட் 15 அன்று இந்திய சுதந்திர தினத்தின்போது அந்தந்த மாநில முதலமைச்சர்கள் அவர்களுடைய மாநிலத்தில் தேசியக் கொடியேற்றும் உரிமையை பெற்றுத் தந்தார் - 1974
- வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க வள்ளுவர் கோட்டம் சென்னையில் நிறுவுவதற்கு அடிக்கல் நாட்டினார் - 1974

மத்திய அரசின் நெருக்கடி நிலையினை எதிர்த்து கைது

- சென்னை, அண்ணா சாலை, அண்ணாசிலையின் கீழ், இந்தியாவில் கொண்டுவந்த நெருக்கடி நிலை தணிக்கை முறையினை எதிர்த்து நடைபெற்ற போராட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்டார் - 1976

- கைரிக்சா ஒழிப்பு, குடிசை மாற்று வாரியம் அமைப்பு. கண்ணொளி வழங்கும் திட்டம், பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு திட்டம், தொழுநோயாளிகளுக்கு கருணை இல்லங்கள்.

- பேருந்துகள் நாட்டுடைமை சேரன், சோழன், பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகங்கள்.

- அகில இந்திய அளவில் அனைத்து எதிர்க்கட்சிகளையும் ஒன்றிணைத்து ஒரு மெகா கூட்டணியை உருவாக்கி ஜனதா அரசினை அமைத்துக் கொடுத்தார் - 1977

- தமிழ்நாடு சட்டமன்றத் தேர்தலில் சென்னை, அண்ணா நகர் சட்டமன்றத் தொகுதியில் உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு சட்டமன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் -1977

- மூன்றாவது முறையாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் - 1978

தமிழை ஆட்சி மொழியாக அறிவிக்கக்கோரி போராட்டம்

- இந்தியாவில் தமிழையும் மத்திய ஆட்சி மொழியாக ஆக்கக் கோரி ஊர்வலமும், அனைத்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் இல்லங்களிலும் கறுப்புக் கொடி ஏற்றிடவும் உத்தரவிட்டு நடத்திக் காட்டினார் - 1979
- இலங்கையில் நடைபெற்றுவரும் ஈழத்தமிழர் படுகொலையைக் கண்டித்து அவர்கள் நலன் காக்கும் வகையில் நடைபெற்ற போராட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார் -1981

ஈழத்தமிழர் படுகொலையைக் கண்டித்து இராஜினாமா

- இலங்கையில் நடைபெற்ற ஈழத்தமிழர் படுகொலையைக் கண்டித்து தமது சட்டமன்ற உறுப்பினர் பதவியை இராஜினாமா செய்தார் - 1983
- திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நடைபெற்ற ஏழாவது பொதுக்குழுவில் கலைஞர் அவர்களை நான்காவது முறையாக தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தனர் - 1983
- தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக தேர்வு செய்யப்பட்டார் - 1984

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் சிறைவாசம்

- இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின்போது அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் 17ஆவது பிரிவை எரித்ததினால் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார் - 1986
- மலேசியா தலைநகரில் மிகவும் கோலாகலமாக நடைபெற்ற ஆறாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு சிறப்பு உரை நிகழ்த்தினார் -1987

அண்ணா அறிவாலயம் திறப்பு

- செப்டம்பர் 15 அன்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பிறந்த நாளினை முன்னிட்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சென்னை, தேனாம்பேட்டையில் அண்ணா அறிவாலயத்தினை திறந்து வைத்தார் - 1987

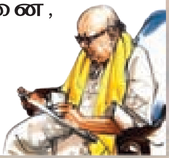

தேசிய முன்னணி உருவாக்கம்

- இந்தியாவின் அனைத்து எதிர்க்கட்சிகளையும் சேர்த்து சென்னையில் மிகப் பிரம்மாண்டமாக தேசிய முன்னணியைத் தொடங்கி வைத்தார் - 1988
- தமிழக சட்டமன்றத் தேர்தலில் சென்னை, துறைமுகம் தொகுதியில் வென்று மூன்றாவது முறையாக தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராகப் பதவியேற்றார் - 1989

20 சதவீத இட ஒதுக்கீடு

- கலைஞர் அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு 20 சதவீத இட ஒதுக்கீடு வழங்கினார் -1989
- பெண்களுக்கான சொத்துரிமைச் சட்டத்தினை சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றினார் - 1989

முத்தமிழறிஞர் பட்டம்

- கலைஞர் அவர்களின் எழுத்தோவியத்தால் உருவான தென்பாண்டிச் சிங்கம் நூலுக்காகத் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் 'மாமன்னன் இராஜராஜன் விருது' மாண்புமிகு இந்திய குடியரசுத் தலைவர் டாக்டர் சங்கர் தயாள் சர்மா அவர்களால் வழங்கப்பட்டது. அவ்விழாவில் அவருக்கு தங்கப் பேனா ஒன்று பரிசளிக்கப்பட்டு, 'முத்தமிழறிஞர்' எனப் பட்டம் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டது - 1990

காவிரி நடுவர் மன்றம் அமைக்க ஆணை

- பல்வேறு சட்டப் போராட்டத்திற்குப் பிறகு காவிரி நடுவர் மன்றம் அமைக்க உச்சநீதிமன்ற ஆணையினை பெற்றுத் தந்தார் - 1990

- மலைவாழ் மக்களுக்கான வாழ்க்கைத் தரத்தினை உயர்த்தும் நோக்கில் ஒரு சதவிகித இட ஒதுக்கீடு வழங்கப்பட்டது - 1990

மண்டல் கமிஷன் அறிக்கை ஏற்பு

- கலைஞர் அவர்களின் இடைவிடாத முயற்சியால் தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையில் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தின்படி மண்டல் கமிஷன் அறிக்கை மத்திய அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, மத்திய அரசுப் பணிகளில் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கான 27 சதவிகித இட ஒதுக்கீடு ஆணையினைப் பெற்றுத் தந்தார் - 1990

- தமிழ்நாடு ஆளுநர் சுர்ஜித் சிங் பர்னாலா அவர்கள் அறிக்கை அளிக்க மறுத்தும், மத்திய அரசு கலைஞர் அவர்களுடைய அரசை கலைத்தது - 1991

- தமிழ்நாடு சட்டமன்றத் தேர்தலில் சென்னை, துறைமுகம் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர் பதவியை இராஜினாமா செய்தார் - 1991

- திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அமைப்புத் தேர்தலில் ஆறாவது முறையாகத் தலைவராகத் தேர்வு செய்யப்பட்டார் - 1992

முதலமைச்சராகப் பதவியேற்பு

- தமிழ்நாடு சட்டமன்றத் தேர்தலில் துறைமுகம் தொகுதியில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்று, நான்காவது முறையாக தமிழகத்தின் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றார் - 1996

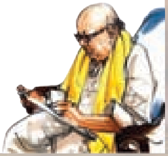

- முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களுடைய தீவிர முயற்சியால் தி.மு.க. கூட்டணியுடன் ஐக்கிய முன்னணி மத்தியில் ஆட்சி அமைக்கப்பட்டது - 1996
- திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அமைப்புத் தேர்தலில் ஏழாவது முறையாகத் தலைவராகத் தேர்வு செய்யப்பட்டார் - 1997

தந்தை பெரியார் நினைவு சமத்துவபுரம்

- தந்தை பெரியார் அவர்களின் பெயரால் சமத்துவபுரம், கிராம மேம்பாட்டுக்கான அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டம் மற்றும் நமக்கு நாமே திட்டத்தினையும் துவக்கி வைத்தார் - 1997
- இணைய புரட்சியினை தமிழ்நாட்டில் செயல்படுத்தும் விதமாக 'தமிழ்நெட் 99' மற்றும் தமிழ் இணைய மாநாடு போன்ற மாநாடுகளை நடத்திக் காட்டினார் - 1999

கன்னியாகுமரியில் திருவள்ளுவருக்கு சிலை

- திருக்குறளுக்கு உரை எழுதிய கலைஞர் அவர்கள் அவர்மீது கொண்ட தீரா பாசத்தால் கன்னியாகுமரியில் அன்னாருக்கு 133 அடி உயரத்தில் சிலையினை நிறுவி புத்தாயிரம் ஆண்டில் அதனை திறந்து வைத்தார் - 2000

- திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் 11ஆவது அமைப்புத் தேர்தலில் எட்டாவது முறையாக தலைவராகத் தேர்வு செய்யப்பட்டார் - 2000

சென்னையில் டைடல் பார்க்

- தகவல் தொழில்நுட்பவியலில் முன்னோடியாகவும், பொருளாதாரத்தில் வெற்றி காணும் மாநிலமாக தமிழ்நாட்டை மாற்றிட சென்னை தரமணியில் டைடல் பார்க் கலைஞர் அவர்களால் அமைக்கப்பட்டது - 2000
- தமிழகத்தில் நடைபெற்றுவந்த ஆட்சியாளர்கள் நள்ளிரவில் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களை கைது செய்து பொய் வழக்கு தொடுத்தனர் - 2001
- திராவிட முன்னேற்றக் கழக 12ஆவது அமைப்புத் தேர்தலில் ஒன்பதாவது முறையாக தலைவராகத் தேர்வு செய்யப்பட்டார் - 2003

கலைஞர் கருவூலம் காட்சி அரங்கம்

- அண்ணா அறிவாலயத்தில் 'கலைஞர் கருவூலம்' என்னும் திராவிட இயக்க வரலாற்றுக் காட்சி அரங்கம் உருவாக்கப்பட்டு, மாண்புமிகு முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் திரு. கே.ஆர் .நாராயணன் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது - 2003

- பாராளுமன்றத்துக்கு நடைபெற்ற தேர்தலில் கலைஞர் தலைமையிலான கூட்டணி தமிழகத்தில் மொத்தமான 40 தொகுதிகளையும் வென்று மத்தியில் ஐக்கிய முன்னணி ஆட்சி அமைத்தது - 2004

சேது சமுத்திரத் திட்டம்

- தென் தமிழ்நாட்டை செழிக்கச் செய்யும் சேது சமுத்திரத் திட்டத்தினை தொடங்கி வைத்தார் - 2005
- தமிழ்நாடு சட்டமன்றத் தேர்தலில் திருவாரூர் சட்டமன்றத் தொகுதியில் வெற்றி பெற்று ஐந்தாவது முறையாக முதலமைச்சராகப் பதவியேற்று, இலவச வண்ணத் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் வழங்கும் திட்டம், 7 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் விவசாயிகள் கூட்டுறவுக் கடன் ரத்து மற்றும் ஒரு கிலோ அரிசி 2 ரூபாய்க்கு வழங்கும் திட்டம் போன்ற மூன்று ஆணைகளைப் பிறப்பித்தார் - 2006

அனைத்துச் சாதியினரும் அர்ச்சகர்

- முதல் அமைச்சரவைக் கூட்டத்திலேயே அனைத்துச் சாதியினரும் அர்ச்சகர் ஆகலாம் என்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றம் - 2006
- காமராசர் பிறந்த நாள், கல்வி வளர்ச்சி நாளாக பள்ளிகளில் கொண்டாட ஆணையிடப்பட்டு அன்றைய தினம் சத்துணவுடன் வாரம் இரண்டு முறை முட்டை வழங்கும் திட்டத்தினைத் தொடங்கி வைத்தார் -2006

- நட்பிற்கு பாத்திரமானவரும், நீண்ட கால நண்பருமான நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசன் அவர்களுக்கு சென்னையில் சிலையினைத் திறந்து வைத்தார் - 2006

தமிழ் மாநில பொன்விழா ஆண்டு

- தமிழ் மாநிலம் அமைந்து 50 ஆண்டு நிறைவடைந்ததையொட்டி பொன்விழா, கலைஞர் அவர்களால் கொண்டாடப்பட்டது - 2006
- முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் கோரிக்கையினை ஏற்று சென்னையில் செம்மொழித் தமிழ் ஆய்வு மையம் அமைக்க ஒன்றிய அரசு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது - 2006
- சென்னை புத்தகக் கண்காட்சி அமைப்பு நிறுவனத்திற்கு தமது சொந்த நிதியிலிருந்து சிறந்த படைப்பாளிகளை ஊக்குவிக்க ரூ.1 கோடி நன்கொடை அளிப்பு - 2007

காவிரி நடுவர் மன்ற இறுதித் தீர்ப்பு

- கலைஞர் அவர்களின் நீண்டநாள் சட்டப்போராட்டத்தின் விளைவாக காவிரி நடுவர் மன்றத்தின் இறுதித் தீர்ப்பு - 2007
- நெடுநாள் தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையில் உறுப்பினராக இருந்து பணியாற்றியமைக்காக பொன்விழா கொண்டாடப்பட்டது - 2007
- இஸ்லாமியர்களுக்கும்,கிறிஸ்தவர்களுக்கும் தனி இட ஒதுக்கீடு அளிக்கும் அவசரச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது - 2007

சென்னையில் மெட்ரோ இரயில் திட்டம்

- ரூ.9,757 கோடி மதிப்பீட்டில் சென்னையில் மெட்ரோ இரயில் திட்டம் கொண்டுவரப்படுவதற்காக அமைச்சரவை ஒப்புதல் அளித்தது - 2007
- தமிழர்களுக்கு தை முதல்நாள் தான் புத்தாண்டு நாள் என்பதற்கான சட்டம் சட்டப்பேரவையில் நிறைவேற்றம் - 2008
- இலட்சக்கணக்கான மக்களின் குடிநீர்த் தேவையினை பூர்த்தி செய்யும் நோக்கில் ஒகேனக்கல் கூட்டுக் குடிநீர் திட்டத்திற்கு அடிக்கல் - 2008

தமிழக நதிகள் இணைக்கும் திட்டம்

- அனைத்துக் கிராமங்களுக்கும் தண்ணீர் வசதி செய்து தரும் வகையில் தமிழ்நாட்டிற்குள் பாயும் நதிகளை இணைக்கும் திட்டத்திற்கு அடிக்கல் - 2008
- மத்திய செம்மொழித் தமிழ் ஆய்வு மத்திய நிறுவனத்தில் கலைஞர் மு.கருணாநிதி செம்மொழி அறக்கட்டளை நிறுவுவதற்கு தமது சொந்த பணத்திலிருந்து ரூ.1 கோடி அளித்தார் - 2008
- திருமணமாகாத 50 வயதைக் கடந்த பெண்களுக்கு நிதியுதவி வழங்கும் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது - 2008

ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு கிலோ அரிசி வழங்கும் திட்டம்

- பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் நூற்றாண்டு விழாவில் ஏழை. எளிய மக்களின் பசிப்பிணியைப் போக்க ரூ.1க்கு ஒரு கிலோ அரிசி வழங்கும் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது - 2008
- திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் 13ஆவது அமைப்புத் தேர்தலில் பத்தாவது முறையாக தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் - 2008
- அருந்ததியினர் மக்களுக்கான 3 சதவீத உள் இட ஒதுக்கீடு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது - 2009
- இலங்கையில் ஈழத்தமிழர்மீது தொடுக்கப்பட்ட போரை நிறுத்தக்கோரியும், இன்னல்களைப் போக்கவும் அவர்களுக்கு ஆதரவாக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் நினைவிடத்தில் உண்ணாவிரதம் - 2009

கலைஞர் மருத்துவக் காப்பீட்டுத் திட்டம்

- மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் கலைஞரின் மருத்துவக் காப்பீட்டுத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது - 2009
- குடிசைகளை மாற்றி மாடி வீடுகளாக்கும் நோக்கில், 21 இலட்சம் கூரை வீடுகளை கான்கிரீட் வீடுகளாக மாற்றும் கலைஞர் வீடு வழங்கும் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது - 2010
- இந்தியப் பிரதமர் டாக்டர் மன்மோகன் சிங் அவர்களால் புதியதாகக் கட்டப்பட்ட தலைமைச் செயலகக் கட்டடம் திறந்து வைக்கப்பட்டது - 2010
- தமிழ் அறிஞர்களின் வேண்டுதலை ஏற்று தமிழ்நாட்டில் மீண்டும் சட்ட மேலவை கொண்டுவரத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. பின்பு அரசு அதனை இரத்து செய்தது குறிப்பிடத்தக்கது - 2010

அண்ணா நூற்றாண்டு நூலகம்

- உலக மொழிகளிலே முதன்மையான நமது தமிழ் மொழியைப் போற்றும் விதமாக, "செம்மொழியான தமிழ் மொழியே" என்ற பாடல் கலைஞர் அவர்களால் இயற்றி வெளியிடப்பட்டது - 2010
- ஆசியாவின் மிகப் பெரிய நூலகமான சென்னை, கோட்டூர்புரம் அண்ணா நூற்றாண்டு நூலகம் திறப்பு விழா நடைபெற்றது - 2010
- மாமன்னன் இராசராச சோழன் கட்டிய தஞ்சைப் பெரிய கோயிலின் ஆயிரமாண்டு விழா கொண்டாடப்பட்டது - 2010

செம்மொழிப் பூங்கா

- சென்னை, அண்ணா மேம்பாலம் அருகே கதீட்ரல் சாலையில் செம்மொழிப் பூங்கா திறந்து வைக்கப்பட்டது - 2010
- சென்னை, அடையாறு பகுதியில் - தொல்காப்பியப் பூங்கா திறந்து வைக்கப்பட்டது - 2011
- பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பாதுகாவலன், சிந்தனைச் சிற்பி சிங்காரவேலர் அவர்களின் பிறந்த நாள் அரசு விழாவாகக் கொண்டாட அறிவிப்பு - 2011

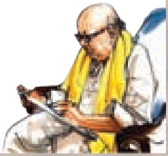

கால்டுவெல் இல்லம்

- தமிழுக்காக வாழ்ந்தவர், தமிழை வளர்த்தவர், தமிழைப் பரப்பிய மரியாதைக்குரிய கால்டுவெல் அவர்களுக்கு இளையான்குடியில் இல்லம் திறந்து வைக்கப்பட்டது - 2011
- திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவராக 11ஆவது முறையாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டார் - 2015
- தமிழ்நாடு சட்டமன்றத் தேர்தலில் திருவாரூர் தொகுதியில் வெற்றி பெற்று 13ஆம் முறையாக சட்டமன்ற உறுப்பினராக பொறுப்பேற்றார் - 2016

மறைந்த நிலா

- உடல் நலம் சரியில்லாமல் சென்னை, காவேரி மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டார் - 2016
- உடல் நலம் தேறிய கலைஞர் அவர்களை, அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. ராகுல்காந்தி அவர்கள் மற்றும் மாண்புமிகு இந்தியப் பிரதமர் திரு. நரேந்திர மோடி அவர்களும் கலைஞர் அவர்களின் இல்லத்திற்கு வருகை தந்து உடல் நலம் விசாரித்தார்கள் - 2017
- உடல் நலனில் மிகவும் பின்னடைவு ஏற்பட்ட காரணத்தினால் உடனடியாக மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டு தொடர் சிகிச்சைக்குப்பின், சிகிச்சை பலனின்றி இயற்கை எய்தினார் - 2018

கலைஞருடன் நெருங்கிப் பழகிய ஆளுமைகள்

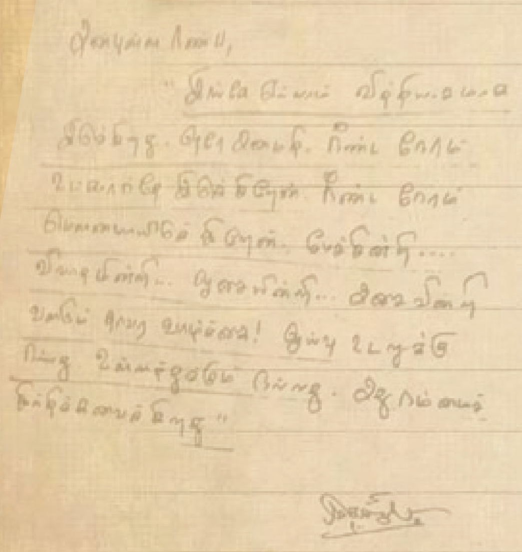

கலைஞர் அவர்களின் கட்டுரைகளை படித்தால்
புழுவும் புலியாகும்

மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர்
திரு. மு.க.ஸ்டாலின் அவர்கள்

முரசொலியைத்தான் தனது மூத்தபிள்ளை என்று தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் அழைப்பார்கள். நாங்கள் அவரது மடியில் தவழ்ந்ததை விட 'முரசொலி' தவழ்ந்ததுதான் அதிகம். அந்த மூத்த பிள்ளையை வளர்க்க மொத்தப் பிள்ளைகளும் உழைத்தோம்.

எனது பள்ளி, கல்லூரிக் காலங்களில் பல நேரங்கள் 'முரசொலி' அலுவலகத்தில்தான் கழிந்துள்ளது. தலைவர் அவர்கள் ஆசிரியராக இருக்கும்போது துணை ஆசிரியராக அண்ணன் மாறன் அவர்கள் இருந்தார்கள்.

கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த அண்ணன் செல்வம், பகுதி நேரமாக இங்கு பணியாற்றினார். கட்டுரைகளும் எழுதி வந்தார். அண்ணன் அமிர்தம் அவர்கள் புகைப்படக் கலைஞராக இருந்தார். பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளுக்குச் சென்று புகைப்படங்களை எடுத்து வந்து தருவார்.

அண்ணன் அழகிரி, நான், தமிழரசு ஆகியோர் பள்ளி, கல்லூரி நேரம் போக மீதி நேரம் இங்கு வந்து 'முரசொலி'யை பார்சல் செய்வது, வெளியூருக்கு அனுப்ப ஆட்டோவில் எடுத்துச் செல்வது என்று இருப்போம்.

"கலைஞரின் குடும்ப இளைஞர்கள் அனைவரும் கலைஞர் ஊட்டிய இலட்சிய வேட்கையில் தங்கள் இளமையைப் பலி கொடுத்து வந்தனர். பெரியார், அண்ணா, வழியில் தான் ஏற்றுக் கொண்ட இலட்சியம் நிறைவேற தன்னை மட்டுமல்ல, தன் குடும்ப உறுப்பினர்கள் பலரையும் அந்த வழியில் பயணிக்க வைத்தார் கலைஞர்" என்று அண்ணன் முரசொலி செல்வம் அவர்கள் 'முரசொலி - சில நினைவுகள்' என்ற புத்தகத்தில் எழுதி இருப்பது முற்றிலும் உண்மை!

முரசொலிதான் எனது பயிற்சிக் களமாக இருந்தது. தினமும் காலையில் ஒரு நாளிதழை நாம் வாசிக்கிறோம். அது அச்சடித்து நம்முடைய கைக்கு வருவதற்கு முன்னதாக எத்தனை ஆயிரம் ஊழியர்களின் உழைப்பு அதில் இருக்கிறது. அத்தகைய ஊழியர்களில் ஒருவனாக நான் இருந்தேன்.

அன்றைய காலத்தில் தான் பார்த்த காட்சியை தமிழகத்தின் மிக மூத்த பத்திரிக்கையாளரும், அரசியல் சிந்தனையாளருமான மரியாதைக்குரிய சோலை அவர்கள் எழுதி இருக்கிறார்கள்.

1960-களின் ஆரம்பத்தில் ஜனசக்தி நாளிதழிலும், பின்னர் நவமணி நாளிதழிலும் நான் பணியாற்றினேன். அப்போது அடியாரும், சகோதரர் கயல் தினகரனும் முரசொலியில் பணி செய்து கொண்டிருந்தனர். அரசியல் எல்லைகளுக்கு அப்பால் நாங்கள் நண்பர்கள்.

நிருபர் என்ற முறையில் அண்ணா, கலைஞர் பங்குகொள்ளும் நிகழ்ச்சிகளுக்குச் செல்வோம். மேடையில் அண்ணா அவர்களும், கலைஞர் அவர்களும் உரையாற்றிக் கொண்டிருப்பர். அரும்பு மீசை கூட அரும்பாத ஓர் இளைஞர் மேடையின் விளிம்பில் அமர்ந்திருப்பார். கால்களைத் தொங்க விட்டுக் கொண்டு தலைவர்களின் உரையை டேப்பில் அவர் பதிவு செய்து கொண்டிருப்பார்.

பல கூட்டங்களில் அவரைப் பார்த்துள்ளேன். அவர் யார் என்று கேட்டபோது, 'ஸ்டாலின் - கலைஞரின் பிள்ளை' என்றனர். அவர் ஒலிப்பதிவு செய்த தலைவர்களின் உரைகள் மறுநாள் முரசொலியில் முழுமையாக வெளிவரும். பள்ளிப் படிப்போடு அவர் இந்த அரசியல் பணியையும் செய்து வந்தார்"- என்று எழுதி இருக்கிறார் சோலை அவர்கள்.

பள்ளியில் படிக்கும்போதும், கல்லூரியில் படிக்கும்போதும் மாலை நேரத்தில் முரசொலி அலுவலகத்துக்கு வந்துவிடுவேன். அச்சடித்து வைத்திருக்கும் நாளிதழை வெளியூருக்கு அனுப்புவது மாலை நேரமாக இருக்கும்.

அச்சடித்த நாளிதழை வெளியூருக்கு அனுப்புவதற்காக வாகனங்களில் நான் எடுத்துச் செல்வேன். உரிய நேரத்துக்குள் பேருந்தோ, புகைவண்டியோ புறப்படுவதற்கு முன்னதாகப் போய் நாளிதழ் கட்டுகளை அனுப்புவது ஒரு பதற்றமானதாகவே இருக்கும்.

சில நேரங்களில் கட்டுகளை அதிகமாக ஏற்றிச் சென்றால் வழியில் காவல் துறையினர் நிறுத்தி விடுவார்கள். அவர்களுக்கு உரிய பதிலைச் சொல்லிவிட்டு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

அதற்குள் புகைவண்டி போய்விடவும் கூடாது. எத்தனையோ முறை காவல்துறையில் நான் மாட்டி இருக்கிறேன். பதில் சொல்லிவிட்டோ, அபராதம் செலுத்திவிட்டோ சென்று இருக்கிறேன்.

அதன்பிறகு, ‘செய்திகளை சேகரிப்பவனாக’ நான் மாறினேன். வெளியூரில் இருந்து கழக நிகழ்ச்சிகள் குறித்த செய்திகள் ஏராளமாக வரும்.

அவை நடந்த நிகழ்ச்சிகளாக இருக்கும், அல்லது நடக்க இருக்கும் நிகழ்ச்சிகளாக இருக்கும். இந்த கடிதங்களை பிரித்து வரிசைப்படுத்தி எவை வெளியிட வேண்டுமோ அவற்றை மட்டும் தனியாக எழுதி ஆசிரியர் குழுவுக்குக் கொடுப்பேன்.

நான் எழுதிக் கொடுக்கும் செய்திகள் ‘தின பலன்’ என்ற தலைப்பில் அந்தக் காலத்தில் முரசொலியில் வெளியாகும். தின பலன் என்றால் அது ஏதோ ராசிபலன் மாதிரியான தலைப்பு மாதிரி தோன்றலாம். தினந்தோறும் கழகத்துக்கு நடக்கும் பிரச்சாரக்

கூட்டங்களால் கிடைக்கும் பலன் அது என்கிற பொருளில் அந்த தலைப்பு தலைவரால் வைக்கப்பட்டது.

அதன்பிறகு பக்க வடிவமைப்பு குறித்து நான் தெரிந்து கொள்ளத் தொடங்கினேன். பக்க வடிவமைப்பை எனக்கு முழுமையாகக் கற்றுக் கொடுத்தவர் அண்ணன் செல்வம் அவர்கள்தான்.

தலைப்புச் செய்தி, தலையங்கம், துணைத் தலைப்புகள், சிறு தலைப்புகள், கருத்துப்படங்கள், படங்களை எந்தளவுக்கு வெளியிட வேண்டும், முதல் பக்கத்துக்கு உள்ள முக்கியத்துவம், கடைசி பக்கத்தில் இடம் பெற வேண்டிய முக்கியச் செய்திகள், பெட்டிச் செய்திகள், கட்டுரைகள், கட்டுரைக்கான துணைத் தலைப்புகள், ஒவ்வொருவர் பெயரையும் எப்படி வெளியிட வேண்டும் இப்படி ஏராளமான தகவல்களைச் சொல்லித்தந்து ஒரு பக்கத்தை எப்படி வடிவமைக்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்லித்தந்தார் அண்ணன் செல்வம் அவர்கள்.

இவை அனைத்தையும் செய்வதற்கு ஆசிரியர் குழு இருந்தாலும், அவர்களோடு சேர்ந்தும் அவர்கள் செய்வதைக் கவனித்தும் வருபவனாக நான் இருந்தேன்.

இவை அனைத்துக்கும் மேலாக 'முரசொலி'யை அது அச்சிட்ட மை காய்வதற்கு முன்பே படிப்பதுதான் மிகப்பெரிய வாய்ப்பாக இருந்தது.

தலைவரின் உரைகள், அவர் எழுதிய கடிதங்கள், முன்னணியினரின் உரைகள், கழகத்தின் செய்திகள், கட்டுரைகள் ஆகியவற்றை முன்கூட்டியே படிப்பதை வழக்கமாக வைத்திருந்தேன். பல கட்டுரைகள், உரைகளை அச்சுக்கு போவதற்கு முன்பே கூட படித்துவிடுவேன்.

தினந்தோறும் வெளியாகும் கட்டுரைகள் உணர்ச்சிப்பூர்வமாகவும் எழுச்சி கொள்வதாகவும் இருக்கும். கருத்துக்காக படிப்பதா? எழுத்து நடைக்காகப் படிப்பதா? என்று முடிவுக்கு வர முடியாத அளவுக்கு அந்தக் கட்டுரைகள் இருக்கும். முரசொலியில் பணியாற்றிய அடியார் எழுதும் கட்டுரைகள் எனக்கு அதிகம் பிடிக்கும்.

செப்டம்பர் மாதம் என்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொண்டனுக்கு மிக முக்கியமான மாதம் ஆகும். செப்டம்பர் மாதத்தை தி.மு.க. மாதம் என்று நானே ஒரு முறை குறிப்பிட்டேன். அத்தகைய செப்டம்பர் மாதத்தை அடியார் எப்படிச் சொல்வார் என்றால்...'

"கார்காலம் அணிமயில் தனது கலாபம் விரிக்கும் காலம்.

கோடை காலமே மாங்கனியில் சுவையேறும் காலம்

வசந்தமே காதலர் நெருங்கும் காலம்..

இந்த செப்டம்பர் மாதமே எங்கள் நெஞ்சில் மகிழ்வு கொஞ்சும் மாதம்..." என்று எழுதுவார் அடியார்.

அண்ணாவை வர்ணிக்கும்போது, "காக்கையின் கூட்டில் கிடந்த குயில் முட்டையாக இருந்தார். புலிகள் துயிலுமிடத்தில் முளைத்தெடுத்த மல்லிகைக் கொடியாக இருந்தார். பாலையின் மணலிடையே தோன்றிய ஊற்றாக இருந்தார்" என்று எழுதுவார் அடியார். அதேபோல், 'சோசலிசவாதி' என்ற புனைப்பெயரில் மணிமொழி எழுதுவார். மா.பாண்டியன் எழுதுவார்.

தினந்தோறும் வெளியாகும் தலைவரின் உரைகள் இது போன்ற கட்டுரைகள் ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து படித்தாலே புழுவும் புலியாகும்.

மெல்ல மெல்ல பாடப் புத்தகங்களில் இருந்து 'முரசொலி'யின் பக்கமாக நான் நகர்ந்து கொண்டு இருந்தேன். தனது பிள்ளைகள் 'முரசொலி'யில் ஓய்வு நேரத்தில் பணியாற்றி வருவதை தலைவர் மகிழ்ச்சியாகவே நினைத்தார்.

ஆனால், படிப்பு நேரம் போக மற்ற நேரமாக அது அமைய வேண்டுமே தவிர முழுவேலையாக மாறிவிடக் கூடாது என்பதிலும் உறுதியாக இருந்தார். ஆனால் நான் முழு நேரம் அரசியல் பக்கம் போவதையே இலக்காகக் கொண்டவனாக மாறினேன்.

அதற்குக் காரணம், அந்தக் காலக்கட்டத்தில் தலைவர் அவர்கள் அனைத்துக் கல்லூரிகளிலும் பேசிய உரைகள்தான்.

- நன்றி: உங்களில் ஒருவன் பாகம்-1
என்னும் நூலிலிருந்து....

இதழாளராக கலைஞர் என்றும் வாழ்வார்

கி. வீரமணி
தலைவர்,
திராவிடர் கழகம்

திராவிடர் இயக்கம் எழுத்தாலும், பேச்சாலும் வளர்ந்தது. 'திராவிட இயக்க இதழ்கள்' என்ற 24 பக்கங்கள் கொண்ட நூலினை மணிவாசகர் பதிப்பகம் 1903இல் வெளியிட்டது. இதில் 84 இதழ்களின் பெயர்கள் வெளிவந்தன. திராவிட இயக்க ஆய்வாளர் மானமிகு க.திருநாவுக்கரசு 1998இல் "திராவிட இயக்க இதழ்கள் - ஒரு பார்வை" என்னும் நூலில் 257 இதழ்களைப் பதிவிட்டார்.

'ராணி' ஆசிரியர் அ.மா. சாமி அவர்களோ 1,250 திராவிட இயக்க இதழ்களை அகர வரிசையில் வெளியிட்டார்.

நீதிக்கட்சியின் 'திராவிடன்' தொடங்கி திராவிட இயக்க ஏடுகள் மக்கள் மத்தியில் புரட்சித் தீயை ஊட்டின.

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் - மாணவர் கருணாநிதியை திராவிட இயக்கத்தின்பால் ஈர்த்தது.

பள்ளியில் படிக்கும்போதே 'மாணவநேசன்' என்ற கையெழுத்துப் பத்திரிகையைத் தொடங்கினார். 8 பக்கங்களில் இதழைத் தயாரித்து 50 படிகள் எடுத்து மாணவர்கள் மத்தியில் பரப்பினார். அப்போது சேரன் என்ற புனைப்பெயரில்தான் எழுதி வந்தார்.

"இளமைப்பலி" என்ற கட்டுரையை எழுதி அண்ணா நடத்திய 'திராவிட நாடு' இதழுக்கு அனுப்பி வைத்தார். 'திராவிட நாட்டிலும்' வெளிவந்தது (1942), திருவாரூருக்கு வந்த அண்ணா, அந்தக் கட்டுரையாளரை நேரில் அழைத்தார். பொடிப்பையனாக இருந்த கருணாநிதியைப் பார்த்து 'படிக்கிற வேலையைப் பார்!' என்று அறிவுரை கூறினார்.

தி.மு.க.வின் அதிகாரப்பூர்வ ஏடாக மிளிர்கிற 'முரசொலி'யைத் தனது 18ஆம் வயதில் துண்டறிக்கையாகத்தான் தொடங்கினார் இளைஞர் மு. கருணாநிதி (10.01.1942)

1944வரை துண்டறிக்கையாகவே வெளிவந்தது. இடையில் நின்றது. 1948 ஜனவரி 14 முதல் வார இதழாக 'முரசொலி' மலர்ந்தது. அதில் பெரியாராண்டு 69 என்று குறிக்கப்பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது. 25 வார இதழ்கள் வெளிவந்தன. 1954 முதல் சென்னையில் வெளிவந்தது; நாளேடாக அடியெடுத்து வைத்தது 17.09.1960 அன்று!

கலைஞர் பெருமையுடன் கூறுவதுண்டு- எனது முதல் பிள்ளை 'முரசொலி' என்று! ஆம், தன் கண் மூடும் வரை எவ்வளவோ இடர்ப்பாடுகளுக்கு இடையில் கண்ணும் கருத்துமாக அதனை வளர்த்தெடுத்தார்.

அவரைக்காணச்செல்பவர்கள் கைகளில் 'முரசொலி' தவழ்கிறதா என்று உன்னிப்பாகக் கவனிப்பார்.

திராவிட இயக்கம் என்று சொல்லும்போது அதன் கொள்கை முரசான 'திராவிடன்' அரும்பியது (1917) முதன் முதலாக,

ஆங்கிலத்தில் 'ஜஸ்டிஸ்' என்ற ஏடு டாக்டர் டி.எம். நாயரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்தது (1917).

தென்னிந்திய நலஉரிமைச் சங்கம் என்ற இயக்கம் (SILF) அந்தப் பத்திரிகையின் பெயராலேயே 'ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டி' 'நீதிக்கட்சி' என்ற மக்கள் மத்தியில் பரவலாகப் பேசப்பட்டது.

"ஆந்திரப்பிரகாசிகா' என்ற பெயரில் தெலுங்கு மொழியிலும் நீதிக்கட்சி இதழ் வெளிவந்தது.

காங்கிரசில் இருந்தபோதே தந்தை பெரியார் 'குடிஅரசு' வார இதழைத் தொடங்கினார் (02.05.1925).

கலைஞர் அவர்களைப் பொறுத்தவரை ஈரோட்டிலிருந்து தந்தை பெரியார் நடத்தி வந்த 'குடிஅரசு' இதழில் 11 மாதங்கள் பணியாற்றினார்.

'குடிஅரசு' இதழில் கலைஞர் தீட்டிய 'ஏகாதசி' (குடிஅரசு 15.12.1945) 'அண்ணாமலைக்கு அரோகரா' (குடிஅரசு 17.11.1945) 'மானங்காக்க' (குடிஅரசு 23.12.1944) ஆகிய கட்டுரைகள் புகழ் பெற்றவை.

பகுத்தறிவு புரட்சி, Revolt சமதர்மம் இதழ்களை நடத்தினார் தந்தை பெரியார். 'விடுதலை' நாளேடாக (89 ஆண்டுகளாக நடந்து வருகிறது) 'உண்மை', 'பெரியார்பிஞ்சு', 'மாடர்ன் ரேஷனலிஸ்ட்' (ஆங்கில மாத இதழ்) ஆகிய இதழ்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன.

அண்ணா அவர்கள் திராவிட நாடு, காஞ்சி, 'ஹோம் லேண்ட்' இதழ்களை நடத்தி வந்தார். 'நம் நாடு' தி.மு.க.வின் அதிகாரப்பூர்வ ஏடாக நடந்து வந்தது.

முத்தமிழ் அறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் முதல் பிள்ளையாகிய 'முரசொலி' 1960 முதல் நாளேடாக - போர் வாளாக நடைபோட்டு வருகிறது.

திராவிட இயக்கத்தின் போர்வாள்களாக 'விடுதலை'யும் 'முரசொலி'யும் ஏறுநடைபோட்டு வருகின்றன.

பல எழுத்தாளர்களை அறிமுகப்படுத்தி வளர்த்தெடுத்த பெருமை கலைஞர் அவர்களின் 'முரசொலி'க்கு உண்டு.

இதழியல் உலகில் பல புதிய அம்சங்களை 'முரசொலி' மூலம் கொண்டுவந்த பெருமை கலைஞர் அவர்களையே சாரும்.

எழுத்தாணி பதில்கள், பொன்முடிக்குக் கடிதம், சுழல் விளக்கு போன்ற பகுதிகள் அணிவகுத்தன.

வாசகர் கடிதம்- 'உங்கள் பார்வை' என்ற தலைப்பில் வெளிவரத் தொடங்கியது (22.04.1955), இயல், இசை, கூத்து (18.04.1955) 'நில் நண்பா எங்கே போகிறாய்?' (22.6.1955), பொங்கல்மலர், அண்ணா மலர் இவையெல்லாம்... கலைஞரின் முத்திரைகள் முரசொலியில்!

சிறுகதைகளையும் புதுக்கவிதைகளையும் இடம்பெறச் செய்தார்.

முதன்முதலில் கலைஞர் அவர்கள், 'குறளோவியம்' தொடங்கியதும் முரசொலி'யில் தான்

'கல்கி' இதழில் ராஜாஜி 'சக்ரவர்த்தி திருமகள்' தொடர் எழுதிய நேரத்தில், கலைஞர் அவர்களோ 'முரசொலியில்' 'மூக்காஜி' என்ற புனைப்பெயரில் 'சக்ரவர்த்தியின் திருமகள்' தொடரைப் பதிலடியாக எழுதியதுண்டு. அது பிறகு நூலாகவும் வெளிவந்தது.

சென்னை மாநிலத்திற்குத் 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் சூட்ட வேண்டும் என்றும் 'முரசொலி'யில் எழுதிய பெருமை கலைஞருக்கு உண்டு (06.04.1956).

கிரேக்க புராணம் (இதிகாசங்கள் பற்றி), கலைக்கோட்டம் (உலக சிந்தனையாளர்கள்) என்ற பகுதிகளைப் பரிணமிக்கச் செய்த எழுத்தாளர் கலைஞரே!

கலைஞர் கடிதம் (30.07.1954) முதல் தொடர்ந்தது 'நீட்டோலை'யும் எழுதினார். 54 தொகுதிகள் வருமளவுக்கு 4,041 கடிதங்கள் எழுதிக் குவித்த சாதனையாளர் கலைஞர்!

‘ஆரியஜனப்ரியன்’,‘ஆரியஜனரட்சணி,ஆரியதர்மம் இவற்றை எல்லாம் எதிர்கொண்டு அணுகுண்டுகளாகப் பாய்ந்தன திராவிட இயக்க இதழ்கள்.

அந்தப் படை வரிசையில் கலைஞரின் ‘முரசொலிக்கு’ தனி முத்திரை உண்டு.

முரசொலி மட்டுமல்ல; ‘மறவன் மடல்’, ‘முத்தாரம்’ ஆகிய இதழ்களையும் கலைஞர் நடத்தினார். ‘நம் நாடு’ ‘மாலைமணி’ இதழ்களில் ஆசிரியராகவும் கலைஞர் இருந்தார்.

1976 ஜூன் மூன்றாம் நாள் கலைஞரின் பிறந்த நாளையொட்டிய நிகழ்ச்சியொன்றை நினைவுபடுத்தியாக வேண்டும். இதோ கலைஞரே எழுதுகிறார்: “பிறந்தநாள் செய்தி” என்ற நிலையில் முரசொலியில் ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அந்தக் கடிதம் தணிக்கைக்கு அனுப்பப்பட்டது. “என் அன்னையைவிட அதிக அன்பை அண்ணா என்மீது பொழிந்தார்” என்று அந்தக் கட்டுரையில் இருந்த வாசகத்தை வெட்டிவிட வேண்டுமென தணிக்கை அதிகாரி உத்தரவு பிறப்பித்தார். அதிகாரியிடம் தொலைப்பேசியில் தொடர்புகொண்டு காரணம் கேட்டேன். அவர் காரணம் கூற மறுத்துவிட்டார். கடிதம், தணிக்கைக்கு அனுப்பப்பட்டது- ஜூன் முதல் நாள் இரவு அன்றிரவுதான் அதிகாரியிடம் பேசினேன். காட்டுத் தர்பார் நடப்பதை நிரூபிக்கிற வகையில் அவர் பதில் அளித்ததும் அதனை எதிர்த்தே தீருவது என்ற முடிவுக்கு வந்தேன்.

ஜூன் 2ஆம் தேதி காலையில் சென்னை அண்ணா சாலையிலிருந்து கிளம்பி, தணிக்கை அதிகாரி அலுவலகம் சென்று அங்கே உண்ணா நோன்பு மேற்கொள்ளப்படுமென்றும் - எழுத்து சுதந்திரம் பெற நடைபெறும் ஜனநாயகப் போர் இது என்றும் - என் கைப்படவே எழுதினேன். அப்படி எழுதப்பட்டதை ரகசியமாக ‘பிளாக்’ செய்து கொண்டுவரச் சொன்னேன்.

அதனை முரசொலியில் அச்சியேற்றினால்கூட மறுநாள் போராட்ட ரகசியம் வெளிப்பட்டுவிடக் கூடுமென்பதால்- இரவோடு இரவாக நானும் என்னுடைய மகன்கள் அழகிரி, தமிழரசன் ஆகியோரும் அந்த பிளாக்கை ஒவ்வொரு தாளாக ஒற்றி ஒற்றி ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட துண்டுப் பிரசுரங்களாக ஆக்கினோம்,

ஜூன் 2ஆம் நாள்! அதற்கு மறுநாள்தான் எனது பிறந்த நாள்! காலை 10 மணி அளவில் என் வீட்டிலிருந்து காரில் புறப்பட்டேன். அப்போது கழகத்தில் உறுதி மாறாத பற்றுக்கொண்ட இளமுருகு பொற்செல்வி அவர்கள் வந்தார். அவர் செய்தி அறிந்து கொண்டு "உங்களைத் தனியாக அனுப்ப மாட்டேன்! எங்கு சென்றாலும் நானும் வருவேன்” என்றுரைத்து என்னுடன் காரில் ஏறிக்கொண்டார். எனது காரைத் தொடர்ந்து செல்வமும், அழகிரி, தமிழரசு ஆகியோரும் வேறொரு காரில் வந்தனர். எனது காரை அண்ணா சாலையின் பக்கம் போகச் சொன்னேன். ஆயிரம் விளக்குப் பகுதியைத் தாண்டியதும் காரிலிருந்து இறங்கிவிட்டோம். நானே என் கையில் அறப்போர் விளக்கத் துண்டுப் பிரசுரங்களை எடுத்துக்கொண்டு அதனை அண்ணா சாலையில் செல்வோர்

அவனைவரிடமும் விநியோகிக்கத் தொடங்கினேன். மக்கள் ஆவலுடன், வியப்புடன் என்னைப் பின்தொடர்ந்தனர். போக்குவரத்து ஸ்தம்பித்துப் போய்விட்டது. அப்படியே நடந்துகொண்டே, அண்ணா சாலையில் உள்ள அண்ணா சிலையின் அடி பீடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தேன். கழகக் காளை ஜெகதீசன் உட்பட நூற்றுக்கணக்கான தொண்டர்கள் எங்கிருந்தோ வந்து சேர்ந்துவிட்டனர்.

"சர்வாதிகாரம்" என்று முழங்கினேன்! இளமுருகு அவர்களும் மற்றவர்களும் "வீழ்க!" என்று விண்முட்ட முழங்கினார்கள்! "ஜனநாயகம்" என்று ஒலித்தேன்! "வாழ்க" என இடியொலி எழுப்பினார்கள்! ஜனநாயகக் காவலர் அண்ணாவின் சிலை முன்னால் ஜனநாயகம் காத்திடும் போராட்டம்! என் கையில் கழகக் கொடி கம்பீரமாகப் பறந்து கொண்டிருந்தது. சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் போலீஸ் பட்டாளம் வந்தது. அதிகாரிகள் என்னை அங்கிருந்து அகன்றிடுமாறு வேண்டினர்! பிறகு கட்டளையிட்டனர் "முடியாது! இங்கிருந்து ஊர்வலமாக தணிக்கை அதிகாரியின் அலுவலகம் சென்று உண்ணாநோன்பு மேற்கொள்ளப் போகிறேன்" என்று அறிவித்தேன். அதன் பிறகு நானும், இளமுருகு பொற்செல்வியும், கழகக் கண்மணிகள் பத்து பேரும் கைது செய்யப்பட்டு திருவல்லிக்கேணி காவல் நிலையத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டோம். சில நிமிடங்களில் செல்வம், அழகிரி, தமிழரசன் ஆகியோரையும் கைது செய்து கொண்டு வந்தனர். காவல் நிலையத்தைச் சுற்றி பெரும் கூட்டம் கூடிவிடவே அந்தக் கூட்டத்தை போலீசார் துரத்தும் பணியில் ஈடுபட்டனர்.

பெரிய போலீஸ் அதிகாரியொருவர் திருவல்லிக்கேணி காவல் நிலையத்தில் என்னை வந்து சந்தித்தார். நீங்கள் விடுதலை செய்யப்படுகிறீர்கள் என்றார். ஆம். என்னை மட்டும் விடுதலை செய்வதாகச் சொன்னார். வேண்டுமானால் செல்வம், அழகிரி, தமிழரசன் ஆகியோரையும் விடுவிக்கிறோம் என்றார். எங்களை விடுவித்துவிட்டு இளமுருகு பொற்செல்வி மற்றும் கழகக் கண்மணிகளை சிறையிலே பூட்டுவார்களாம். அதற்கு நான் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமாம். "முடியாது! என்னையும் என் மருமகன் செல்வம், மகன்களை மட்டும் விடுவித்தால் நாங்கள் அண்ணாசாலையில் தொடர்ந்து போராட்டம் நடத்துவோம்" என்று உறுதியுடன் தெரிவித்தேன். அந்தப் பெரிய அதிகாரி யாருடனோ தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு பேசினார். பிறகு அவசரமாக புறப்பட்டுப் போனார். கவர்னரைச் சந்திக்கப் போனார். போயிருக்கிறார் என்று காவல் நிலையத்திலே இருந்த ஒரு காவலர் என்னிடம் சொன்னார்.

மறுநாள் ஜூன் மூன்றாம் நாள்! எனது பிறந்த நாள் - சிறையிலேயே கொண்டாடலாம் என்று மகிழ்ச்சியோடு இருந்தேன் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

ஓர் ஏடு நடத்துவதில் எவ்வளவு சிரமங்கள் என்பதை கலைஞரின் முழு வாழ்விலும் காணலாம்.

ஒரு பேட்டியில், "குடும்பப் பத்திரிகை என்று 'முரசொலி'யைச் சொல்லலாமா?" என்ற கேள்விக்கு முரசொலி செல்வம் அவர்கள் அளித்த பதிலானது 'முரசொலி' கடந்து வந்த பாதையோடு, ஒரு பத்திரிகை தொடர்ந்து வெளிவர இந்தச் சமூகத்தில் எப்படிக் குடும்பங்களும் தம்மை அர்ப்பணித்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. "குடும்பமே உழைத்த பத்திரிகை என்று இதைச் சொல்லலாம். தி.மு.க. தொடங்கப்படுவதற்கு முன்பு, கலைஞர் ஓர் அரசியல் தலைவராக உருவெடுப்பதற்கு முன்பு, அவருடைய 19ஆம் வயதில் தொடங்கிய பத்திரிகை இது. பெரிய நிறுவனம் எல்லாம் அல்ல - ஒரு சாமானிய இளைஞனின் கனவு. இப்படிப்பட்ட சூழலில் அவருக்கு யார் உதவியாக இருக்க முடியும்? குடும்பமே ஓடினோம் என்றால், ஒரு பெரிய கட்டமைப்பில் நடந்த பத்திரிகை அல்ல இது என்பதால் எல்லோருடைய உதவியும் தேவைப்பட்டது. அதனால் ஓடினோம், வீட்டில் யாராவது சும்மா உட்கார்ந்திருந்தாலே, 'அங்கே போய்க் கொஞ்சம் வேலை பார்க்கலாமே!' என்பார்கள். இப்படித்தான் மாறன், அமிர்தம், நான், அழகிரி, ஸ்டாலின், தமிழரசு என்று எல்லோருமே இதற்காக ஓடினோம். சந்தாதாரர் முகவரிப் பட்டியலைச் சரிபார்ப்பது, பார்சல் போடுவது இப்படிச் சின்னச் சின்ன வேலைகளாகத்தான் இருக்கும். எல்லோரும் பார்ப்போம்!" என்று சொல்கிறார் செல்வம்.

நெருக்கடி நிலைக் காலகட்டத்தில் தன் வாழ்வில் மிகப்பெரும் நெருக்கடிகளை கலைஞரும் 'முரசொலி'யும் எதிர்கொண்டனர். தணிக்கை என்ற பெயரில் உள்ளடக்கத்தைக் கண்டபடி சிதைத்திருக்கின்றனர் அதிகாரிகள். கலைஞர் தன்னுடைய இலக்கிய அறிவை, பூடகமொழி ஒன்றை உருவாக்க இந்தக் காலகட்டத்தில் பயன்படுத்திக்கொண்டார்.

அரசால் கைதுசெய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருப்பவர்களின் பட்டியலை நேரடியாகப் பத்திரிகையில் வெளியிட முடியாத சூழல் ஏற்பட்டபோது, 'அண்ணா சதுக்கத்துக்கு மலர் வளையம் வைக்க வர இயலாதவர்களின் பட்டியல்' என்று அவர் வெளியிட்ட பட்டியல் மாவட்டவாரியாக தி.மு.க.வினர் எவ்வளவு பேர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தமிழ்நாட்டுக்குத் தெரிவித்தது.

தன்னுடைய பெயரில் எழுதினால், தடை விதிக்கிறார்கள் என்று 'கரிகாலன்' என்பது உள்பட பல்வேறு புனைப்பெயர்களில் எழுதினார் கலைஞர். அப்படியும் தணிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோது, 'வெண்டைக்காய் உடம்புக்கு நல்லது', 'விளக்கெண்ணெய் சூட்டைத் தணிக்கும்' என்று தலைப்புச் செய்தி போட்டு

ஆட்சியாளர்களிடம் தன் காட்டத்தை வெளிப்படுத்தினார். அதேபோல, படைப்புகளாக வெளியிலிருந்து கிடைக்கும் பங்களிப்புகள் தொடர்வதிலும் நெருக்கடிகள் இருந்திருக்கின்றன. சில காலகட்டங்களில் 12 பக்கங்களில் 8 பக்கங்களுக்குப் பங்களிப்பவராக அவரே இருந்திருக்கிறார். நிதியும் ஒரு சவாலாக இருந்திருக்கிறது. அதனாலேயே சின்ன அலுவலகம், சின்னக் கட்டமைப்பு என்கிற மாதிரியிலேயே இயங்கினார் கலைஞர். நிதி நெருக்கடியை எதிர்கொள்ளும் விதமாகத்தான் 'முரசொலி'யை ஓர் அறக்கட்டளைக்குக் கீழே கொண்டுவந்தார்.

இடர்களைக்கடந்து திரைப்பட உலகிலும், நாடகத்துறையிலும் கம்பீரமாகக் கால்பதித்தவர் கலைஞர்.

ராஜகுமாரி திரைப்படத்தில்தான் அவர் எழுதிய முதல் திரைக்கதை, வசனம் - எம்.ஜி.ஆர். நடித்த முதல் திரைப்படமும் அதுவே!

அபிமன்யூ, மருதநாட்டு இளவரசி, மந்திரிகுமாரி என்று வரிசையாக நீளும்.

கலைஞர் கைவண்ணம் காட்டிய திரைப்படமான 'பராசக்தி' திரைப்பட உலகில் ஒரு திருப்புமுனை!

அண்ணா மறைந்த நிலையில் கலைஞர் வடித்த 'இரங்கற்பா' அப்பப்பா.! இன்று படித்தாலும் கண்ணீர் வரும். தந்தை பெரியார் மறைந்தபோது, "பெரியார் தனது சுற்றுப் பயணத்தை நிறுத்திக்கொண்டார்" என்ற கலைஞரின் எழுத்துக்களைப் படிக்கும்போது, காரல் மார்க்ஸ் இறந்தபோது 'மார்க்ஸின் மூளை சிந்திப்பதை நிறுத்திக் கொண்டது' என்று ஏங்கெல்ஸ் எழுதியதுதான் நினைவிற்கு வருகிறது.

நாவையும், பேனா முனையையும் மக்கள் சிந்தனைக்கான எருவாகப் படைத்துச் சென்றதால்தான் - சமூகநீதிக்கான சரித்திர நாயகர் மானமிகு மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் முத்துவேல் கருணாநிதி ஸ்டாலின் அவர்கள் மதுரையில் காலமெல்லாம் பேசும் கலைஞர் நூற்றாண்டு நூலகத்தை நிறுவினார். 23 இலட்சம் சதுர அடியில் 3.3 இலட்சம் நூல்களை அலங்கரிக்கும் இந்நூலகம் ரூ.114 கோடியில் நிறுவப்பட்டுள்ளது. (15.07.2023)

ஆம் கலைஞர் என்றும் வாழ்வார்! இதழாளராக, எழுத்தாளராக, ஏடு நடத்துபவராக, ஆற்றல்மிகு கட்சி செயல்பாட்டாளராக வியக்க வைக்கும் சாதனைகளின் ஆட்சித் தலைவராக, பகுத்தறிவாளராக வரலாற்றில் என்றும் நிலைத்து வீசுபவருக்குப் பெயர்தான் முத்தமிழ் அறிஞர் கலைஞர் அவர்கள்!

வாழ்க பெரியார்!
வாழ்க கலைஞர்!
வெல்க திராவிடம்!!

திரையாண்ட கலைஞர்

கவிஞர்
வைரமுத்து

1830 இல் 'எட்வர்டு மைபிரிட்ஸ்' என்பார் அறிவியலை வளர்த்தெடுத்து அசைவுகளைப் படமாக்கினார். அதன் தொடர்ச்சியாக 'ஈஸ்ட்மென்' என்பார் படச்சுருளை உருவாக்கினார். 'தாமஸ் ஆல்வா எடிசன்' படக்கருவியை உண்டாக்கினார். இப்படி மூவர் கூடிப்பெற்ற குழந்தையாய் சினிமா பிறந்தபோது உலகம் அறிந்திருக்காது அத்தனை கலைகளையும் உள்ளிழுக்கப்போகும் ஆக்டோபஸ் கலை அதுவென்று.

1897இல் சென்னை விக்டோரியா ஹாலில் 'எட்வர்ட்ஸ்' என்ற வெள்ளைக்காரர் தமிழர்கள் அதுவரை காணாத ஒரு கருவியினால் 'அரைவல் ஆஃப் தி டிரெயின்' (Arrival of the Train) என்ற படத்தை அறிமுகப்படுத்தியபோது, திகைப்பில் ஆழ்ந்த தமிழர்கள் அறிந்திருக்கமாட்டார்கள் அந்தக் கருவிக்குள் கருவாகித்தான் ஐந்து முதலமைச்சர்கள் தமிழகத்தை ஆளப்போகிறார்கள் என்று.

மௌனயுகம் முடிந்து பேசும் படம் பிறந்தபோது தமிழ் சினிமா பாடும் படமாகவே இருந்தது. தமிழின் முதல் பேசும் படமான 'காளிதாஸ்' 1931இல் வெளிவந்தது. அதன் பாடல்களின் எண்ணிக்கை 50. 1934இல் வெளிவந்த 'பவளக்கொடி'யில் 50 பாடல்கள். 'சீதா கல்யாணத்தில்' 22. 1936இல் வெளிவந்த

'நவீன சாரங்கதாரா'வில் 41. 1944இல் வெளிவந்த ஹரிதாஸில் 20 பாடல்கள்.

நடிகர்களே பாடகர்களாகவும், பாடகர்களே நடிகர்களாகவும் இயங்கி வந்த மேடை நாடகங்கள் திரைப்படத் தேரேறியபோதும் பாடல்கள் என்ற பண்ட மூட்டைகளைக் விட்டெறியவோ குறைத்துக்கொள்ளவோ முடியவில்லை.

பாடல்கள் பெரும்பாலும் சமஸ்கிருதம் கொண்டே சமைக்கப்பட்டன. வெண்பொங்கலில் காணக்கிடைக்கும் மிளகுபோல சமஸ்கிருதத்திற்கு மத்தியில் தமிழ்ச் சொற்களும் ஆங்காங்கே தட்டுப்பட்டன. 'வதனமே சந்த்ர பிம்பமோ – வசந்தருது மனமோஹனமே – என் ஜீவப்ரியே ஷியாமளே – சாரசம் வசீகர கண்கள்' என்றெல்லாம் இசைத்தன.

வசனங்களிலோ பிராமண மொழியும் மணிப்பிரவாளமும் பின்னிப் பின்னிக் கொஞ்சிக் குலாவின. 1940இல் வெளிவந்தது எல்லிஸ் ஆர்.டங்கன் இயக்கிய சகுந்தலை. அதில் அரசன் துஷ்யந்தனும் தோழனும் பேசிக்கொள்கிறார்கள்:

துஷ்யந்தன் : ஒரு பக்கம் ரிஷிகள் ஆக்ஞை; இன்னொரு பக்கம் தாயாரின் ஆக்ஞை. இரண்டும் முக்கியமான விஷயம். நேக்கு என்ன பண்றதுன்னு தெரியல...

தோழன் : நேக்கு ஒண்ணு தோன்றது. ஆஸ்ரமத்துக்கும் அரண்மனைக்கும் நடுவுல உக்காந்திருங்கோ...

இப்படி சத்திரிய மொழியும் பிராமண மொழியாகவே பேசப்பட்டது.

உள்ளடக்கமெல்லாம் இதிகாசம் - புராணம். பேசும் மொழியெல்லாம் பெரும்பாலும் மணிப்பிரவாளம். இந்த நடையை

உடைத்து ஒரு மாற்றுமொழிக்குத் தோற்றுவாய் செய்தவர் 'இளங்கோவன்' என்ற செங்கல்பட்டு தணிகாசலம். 1937இல் வெளிவந்த 'அம்பிகாபதி'யும், 1942இல் வெளிவந்த 'கண்ணகியும்' திரைத்தமிழை இளங்கோவன் நடைமாற்றம் செய்ததற்குச் சாகாத சான்றுகளாகும். ஆனால், இளங்கோவனைவிட, டி.வி.சாரியைவிட, 'கவியின் கனவு' எழுதிய எஸ்.டி.சுந்தரத்தைவிட, 1945இல் வசனம் எழுதவந்த பாவேந்தர் பாரதிதாசனைவிட, அமரகவிக்கு வசனம் எழுதிய சுரதாவைவிட, வால்மீகிக்கு வசனம் எழுதிய ஏ.எஸ்.ஏ.சாமியைவிட அறிஞர் அண்ணாவும் கலைஞரும் திரைத்தமிழில் எட்டாத உயரத்தை எட்டினார்களே! ஏது காரணம்?

நடைமாற்றம் செய்தவர் மட்டும்தான் இளங்கோவன். சமூகத்தையே மடைமாற்றம் செய்தவர்கள் அண்ணாவும் கலைஞரும். திரைத்துறையில் பழைய உள்ளடக்கங்களோடு பயணப்படுவது என்பது பிணத்திற்கு ரத்ததானம் செய்வது என்று புரிந்துகொண்டவர்கள் நிகழ்காலத்தின்மீது நெருப்பிட்டார்கள்.

பகுத்தறிவு மாட்சிக்கு, மூடநம்பிக்கை வீழ்ச்சிக்கு, இனமொழி மீட்சிக்கு, சுயமரியாதையின் ஆட்சிக்கு அவர்கள் திரைக்கலையைப் பயன்படுத்தியபோது ஒரு கற்பூர மலையில் தீப்பந்தம் எறிந்தது போல் நாடே பற்றி எரிந்தது.

அண்ணா – கலைஞர் என்ற இருபெரும் ஆளுமைகளுள் அண்ணாவிடமிருந்து கலைஞரைப் பிரித்தறிய முற்படுகிறேன். ஒரு திடுக்கிடும் உண்மையோடு என் கண்டறிதலை முன்வைக்கிறேன்.

கலைஞர் அண்ணாவைவிடப் பதினைந்து வயது இளையவர் எனினும், திரைத்துறையில் அண்ணாவைவிடவும் கலைஞர் இரண்டு வயது மூத்தவர். அறிஞர் அண்ணாவின் முதல் படம் 'நல்லதம்பி' வெளிவந்தது 1949 பிப்ரவரி 4. முதற்படம் வெளிவந்த மூன்று வாரங்களில் பிப்ரவரி 25இல் 'வேலைக்காரி' வெளியாகிறது. ஆனால், எம்.ஜி.இராமச்சந்திரன் கதாநாயகன் என்றும், உதவி ஆசிரியர் மு.கருணாநிதி என்றும் எழுத்துக்கள் சுமந்த 'ராஜகுமாரி' வெளிவந்த ஆண்டு 1947. கலைஞரின் பெயர் இடம்பெறாமலே அபிமன்யு வெளிவந்ததும், அதில் இடம்பெற்ற "உடைந்த வாளேனும் ஒரு வாள் கொடுங்கள்" என்ற நட்சத்திர வாக்கியம் நாடெங்கும் பேசப்பட்டதும் யார் இந்தக் கருணாநிதி என்ற கேள்வி தமிழ்நாட்டில் தவழத் தொடங்கியதும் 1947 – 1948இல். அதாவது அண்ணாவின் முதல் படம் வெளிவருவதற்குப் பலமாதங்கள் முன்பே.

திராவிடர் கழகம் உருவான 1944க்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உருவான 1949க்கும் இடைப்பட்ட ஐந்து ஆண்டுகளில் திரைத்துறையில் தன் அழுத்தமான சுவடுகளைப் பதிக்கத் துவங்கிவிடுகிறார் கலைஞர். முதற்படத்திற்கு வசனம் தீட்டும்பொழுது அவரது வயது 23. பயமறியாத வயது; தமிழின் நயமறிந்த மனது. திராவிடர் கழகம் அவர் கைகளில் ஒரு தீப்பிடித்த பேனாவைத் திணிக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஏறுமுகம் அந்தத் தீயின்மீது நெய்மழை பெய்கிறது.

எரிகிறது; பற்றி எரிகிறது. மடமை எரிகிறது; மூடநம்பிக்கை எரிகிறது; வருணாசிரமம் எரிகிறது; சூழ்ச்சி எரிகிறது; ஆட்சி எரிகிறது; யுகக் குப்பை எரிகிறது; ஒடுக்கப்பட்டவர் மீது ஆண்டாண்டு காலம் செலுத்தப்பட்ட ஆதிக்கம் எரிகிறது; இடதுசாரிச் சிந்தனைகளால் அநியாயத்தின் அடிப்படை எரிகிறது. வற்றிக் கிடந்த வாழைத்தண்டு மனங்களிலும் இலட்சியம் எரிகிறது. எரியாதவை எழுதிய காகிதமும் திரையிடப்பட்ட திரையும் மட்டும்தான்.

அவர் எழுதிய சரித்திரப் படங்களிலும் சமூகமே பேசப்பட்டது. 1950இல் அவர் வசனம் எழுதிய 'மருதநாட்டு இளவரசி'யில் பலிபீடத்தின் முன்னே கடைசி வசனம் பேசுகிறார் காண்டீபனாகிய எம்.ஜி.இராமச்சந்திரன்.

"கடைசி நேரத்திலாவது என் இதயத்துடிப்பு ஆவேசமாகத் துடித்து ஓயட்டும்! என் கண்களில் ஒருமுறை கனல்வீசி அணைந்து போகட்டும்! என் ரத்தம் சூடேறிக் கொதித்தும் பிறகு ஜில்லிட்டும் போகட்டும்! நீதியின் நிலைக்களமாய், நேர்மையின் உலைக்களமாய் வாழ்ந்த வண்டமிழ் வளநாடே! நீ, சூதர்களின் உறைவிடமாய், சூழ்ச்சியின் இருப்பிடமாய் ஆனது ஏன்? இந்த மண்ணிலேதான் பிறந்தேன்! இந்த மண்ணிலேதான் மழலைமொழி பேசித் தவழ்ந்து விளையாடினேன்! இந்த மண்ணிலேதான் சவமாகச் சாயப்போகிறேன். வந்தாரை வாழ வைக்கும் இந்த மண்ணில் சொந்த நாட்டுக்காரன் அநியாயமாகச் சாவதா? குற்றமற்றவன் சாவதா?"

இறந்தகாலத்தில் பேசப்பட்ட இந்த வசனம் நிகழ்காலத்தின் நெற்றி சுட்டது.

"சிங்கத் திருநாடே நீ சிலந்திக்கூடாக மாறியது எப்போது? வந்தாரை வாழ வைக்கும் வளமிகு தமிழகமே நீ சொந்த நாட்டானையே சுரண்டுவது எத்தனை நாட்களாக? வீரப் பெண்களின் ஏடுகளை எழுதி எழுதி ஏற்றம் பெற்ற என்னருமைப் பொன்னாடே! வானத்தை முட்டும் மாளிகைகள் மானத்தை இழந்த மனிதர்கள், உயர்ந்த கோபுரங்கள்

தாழ்ந்த உள்ளங்கள். ஏ தமிழ்நாடே! இதுதானா உன் பெருமை? தகுதி? யோக்கியதை?" என்று பராசக்தியில் அறிமுகமான கணேசனின் காந்தக் குரலில் அக்கால அரசியல் நிலைப்பாட்டைத் தோலுரித்துக் காட்டப்பட்டது.

முன்னோடிகளின் உரையாடலுக்கும் கலைஞரின் உரையாடலுக்கும் என்ன வேறுபாடு என்று எண்ணிக்கிடந்தேன். ஏனையோர் எழுத்துக்களெல்லாம் பாத்திரங்களோடு உரையாடுகின்றன. கலைஞரின் எழுத்துக்களோ பாத்திரங்களைத் தாண்டி சமூகத்தோடு உரையாடுகின்றன. ஏனையோர் உரையாடலோ திரையோடு தேய்ந்தழிகின்றது. கலைஞரின் உரையாடலோ திரையைக் கிழித்தெறிந்து தெருவுக்கு வந்து விழுகிறது. பாடல்களையே இசைத்தட்டுக்களாய்க் கேட்ட தமிழர்கள், வசனத்தை இசைத் தட்டுக்களில் கேட்கும் புதிய கலாசாரத்தைக் கலைஞர் தொடங்கி வைக்கிறார்.

அவர் மேடையின் உரையாடலும் திரையின் கலையாடலும் ஒன்றுக்கொன்று உறவு கொண்டிருந்ததால் கலைவேறு கட்சிவேறு என்றாகாதபடி இரண்டையும் ஒன்றென்று கொண்டான் கழகத்தின் இளந்தொண்டன்.

கலைஞர் எழுத்துக்கான சந்தை மதிப்பு மழைக்கால அணைமட்டம் போல் விறுவிறுவென்று ஏறியது. 'மருதநாட்டு இளவரசி' வசனப் புத்தகத்தின் விலை 3 அணா. 'மந்திரி குமாரி' 4 அணா. 'பராசக்தி' வசனப் புத்தகத்தின் விலை 1 ரூபாய் என்பதே அவரது சந்தை மதிப்புக்கான சராசரி சாட்சியாகும்.

அதுவரை நம்பிக்கிடந்த பொய்ப் புனிதங்களையும் போலி நம்பிக்கைகளையும் திராவிட இயக்கத்தின் கலைத்தமிழ் குத்திக் கிழித்துக் கூறுபோட்ட பொழுது கபாலத்தில் இடி விழுந்ததுபோல் கலங்கியது பழமை லோகம்.

"அந்த ஆசிரமத்திலே காதினிலே குண்டலம் ஆட, கனத்த சாரீரம் பாட, காய்ச்சிய பால் தொண்டையிலே ஓட, கண்கள் கதியற்றுக் கன்னியரை நாட, கடவுள் அருளுக்கு வழிகாட்டப்பட்டதாம்" என்று 'வேலைக்காரி'யில் போலிகளை அண்ணா அம்பலப்படுத்தியது அழகு தமிழில்.

கலைஞர் எழுதியதோ ஆவேசத் தமிழில். மந்திரித்து மண்டை வலி தீராதென்று நரம்பிலே ஊசி செலுத்தும் நவீன மருத்துவனைப்போல வெட்டொன்று துண்டு ரெண்டென்று பட்டுத் தெறித்தது கலைஞர் வசனம்.

“கோவிலிலே குழப்பம் விளைவித்தேன் கோவில் கூடாது என்பதற்காக அல்ல; கோவில் கொடியவரின் கூடாரமாய் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக’, “பூசாரியைத் தாக்கினேன்; அவன் பக்தன் என்பதற்காக அல்ல. பக்தி பகல் வேஷமாகிவிட்டதைக் கண்டிப்பதற்காக” என்று தீப்பிடித்த வார்த்தைகளும்... கொப்பளிக்கும் சொல்லாடல்களும் நீதிமொழிகள் பேசப்பட்ட தமிழ்நாட்டில் வீதி மொழிகளாய்ப் பேசப்பட்டன.

படத்துக்கு எழுதிய வசனம் பழமொழியாயிற்று. பராசக்தி வசனத்திற்கு உங்களுக்கு வந்த உயர்ந்தபட்சப் பாராட்டு எதுவென்று கேட்டேன் கலைஞரிடம். “பக்கத்தில் உட்கார்ந்து படம் பார்த்த கண்ணதாசன் சொன்னது” என்றார். “என்னது?” என்றேன். “போய்யா! ஒம்மப் பாத்தா ரொம்பப் பொறாமையா இருக்கு”.

அங்கே பொறாமைக்குப் பொருள் பொறாமையன்று.

கண்காணா இடத்தைத் தூய்மையாய் வைத்திருப்பதே சுத்தம். சாட்சி இல்லா இடத்தில் நேர்மையாய் இருப்பதே ஒழுக்கம். அதுபோல முரட்டுத்தனமான பாராட்டுக்குப் பெயர்தான் பொறாமை. கண்ணதாசன் என்ற சக கலைஞன் அதை வெளிப்படையாய்ச் சொன்னதும் கலைஞர் அந்த வெள்ளந்தியை ரசித்ததும் கலை ஆரோக்கியம் என்று கருதப்பட வேண்டும்.

1962இல் வெளிவந்த ‘ஆலயமணி’யில் கவியரசு கண்ணதாசன் ஓர் அழகிய பாடல் வடித்திருப்பார்.

“தூக்கம் உன் கண்களைத் தழுவட்டுமே
அமைதி உன் நெஞ்சில் நிலவட்டுமே – அந்தத்
தூக்கமும் அமைதியும் நானானால் – உன்னைத்
தொடர்ந்திருப்பேன் என்றும் துணையிருப்பேன்”

ஆனால், இந்தப் பல்லவியின் உரிமையாளர் அவரல்லர் – இளங்கோவனின் அம்பிகாபதி வசனத்திலிருந்து எடுத்தாளப்பட்ட வரிகள் இவை.

இளங்கோவன் பெருங்கல்வி கற்றவர். ஆங்கிலம் அறிந்தவர். எம்.கே.தியாகராஜ பாகவதரும் – எம்.ஆர்.சந்தான லட்சுமியும் நடித்த அம்பிகாபதி 1937இல் வெளிவந்தது.

பொன்மாடத்தில் நிற்கிறாள் அமராவதி; பூங்காவில் அம்பிகாபதி. அமராவதி விடை பெறுகிறாள். அங்கே அம்பிகாபதியின் தனிமொழி நிகழ்கிறது:

"உன் கண்களைத் தூக்கம் தழுவட்டும். இருதயத்தில் சாந்தி இளைப்பாறட்டும். அந்தத் தூக்கமும் சாந்தியும் நானாக இருந்தால்..."

கவிதை கருத்தரித்த அந்தக் காதல் மொழியைத்தான் கண்ணதாசன் கையாண்டார். ஆனால் அது இளங்கோவனுக்கும் சொந்தமில்லை என்று அந்தப் படத்தை இயக்கிய எல்லீஸ் ஆர்.டங்கனுக்கு மட்டும்தான் தெரியும். 'ரோமியோ அண்ட் ஜூலியட்'டில் ஷேக்ஸ்பியரின் கவிதைத் துண்டு அது.

"Sleep dwell upon thine eyes,
Peace in thy breast.
Would I were sleep and peace,
so sweet to rest"

– என்ற ரோமியோ தான் அம்பிகாபதியில் தமிழ் பேசியிருக்கிறான்.

அண்ணா பேரறிஞர். ஆங்கிலத்திலும் கரைகண்டவர். ஆங்கிலத் திரைப்படங்களில் தீராக் காதலுடையவர். அவரது 'ஓர் இரவு'க்கு 'It Happand One Night' என்ற ஆங்கிலப் படம் உந்து சக்தியாயிருந்திருக்கலாம். 'வேலைக்காரி'க்கு 'The Count of Monte Cristo' என்ற ஆங்கிலப்படம் சாயல் தந்திருக்கலாம்.

ஆனால், முறைசார்ந்த பெருங்கல்வியோ ஆங்கிலப் பேரறிவோ இல்லாத கலைஞர் திரைத்தமிழை உலக மொழியின் உயரத்திற்கு அழைத்துச் சென்றது எப்படி என்பதே என் திகைப்புக்கு இன்னும் தீனி போடுகிறது.

1950இல் தமது 26ஆம் வயதில் 'மந்திரி குமாரியில்' அவர் எழுதிய ஒரு காதல் உரையாடலை மேற்கோள் காட்டுகிறேன்.

ஜீவரேகா : நேற்றிரவு நீங்கள் வராததால் என்னால் பௌளர்ணமியின் அழகையே ரசிக்க முடியவில்லை...

வீரமோகன் : எதற்கெடுத்தாலும் நிலவுதான். ஏன்? அமாவாசை அழகாயில்லை?

ஜீவரேகா : நீங்கள் இருட்டைக்கூட ரசிப்பீர்களா?

(இங்கே வினைப்படுகிறது கலைஞரின் கவிதைக் குறும்பு)

வீரமோகன் : ஆம். சித்திரத்தை அழகுபடுத்தும் நிழல்கோடு போல, உன் கண்ணின் கடைக்கூட்டில், கனி இதழின் ஓரத்தில், கன்னத்துச் சரிவுகளில் ஒளிந்துகொண்டிருக்கும் இருளை நான் ரசிக்கிறேன் ஜீவா...

கவிதைகளைப் புறமுதுகிடச் செய்யும் வசனமிது.

கலைஞரின் திட்டமிடாத ஒரு தீர்க்க சிந்தனையை நான் பெரிதும் போற்றுகிறேன். 1950களில் தமிழ்நாட்டின் மக்கள் தொகை 3.1 கோடிதான். அதில் கற்றவர்களின் விகிதாசாரம் 20.8 விழுக்காடுதான்.

பாரதி மொழியில் பாமரராய் விலங்குகளாய்க் கிடந்தவர்கள் - கலைஞர் மொழியில் பொட்டுப் பூச்சிகளாய், புன்மைத் தேரைகளாய் இருந்த காலம் அது. இந்தக் கூட்டத்திற்கு இலக்கணத்தின் அருந்தமிழும் இலக்கியத்தின் பெரும்பொருளும் புரியுமா என்று கருதாமல், புரிவார்கள் அல்லது புரிந்து கொள்ளட்டும் என்று கலைஞர் எடுத்த இலக்கிய முடிவு அற்புதமானது.

"யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்" என்ற பெரு நோக்கில் தாம் பெற்ற தமிழறிவை சமூகத்தோடு பகிர்ந்துகொண்டது அவரது புலமையின் பொதுவுடைமையாகும்.

“மிருக ஜாதியில் புலி மானைக் கொல்லுகிறது. மனித ஜாதியில் மான் புலியைக் கொல்லுகிறது” இது மருதநாட்டு இளவரசி

“வேலின் கூர்மையைச் சோதித்த விரல்கள் வஞ்சகியின் விரலை அல்லவா ரசித்துக்கொண்டிருக்கின்றன!” – இது மனோகரா

“மனச்சாட்சி உறங்கும்போது மனக்குரங்கு ஊர் சுற்றக் கிளம்பிவிடுகிறது” – இது பூம்புகார்

“அவள் அழகை வர்ணிக்க ஆயிரம் நாவுபடைத்த ஆதிசேசன் கூட கம்பனிடம் ஒன்றிரண்டு கடன் வாங்க வேண்டும்” – இது புதுமைப்பித்தன்

“முஸ்லிம் அக்பர் பாதுஷா ஒரு ராஜபுத்திர ஜோதிபாயை மணந்து கொள்ளலாமாம், அந்த ஜோதிபாயின் மகன் ஒரு நடன சுந்தரியைக் காதலிக்கக்கூடாதாம்” – இது இல்லற ஜோதியில் அனார்கலி

“கசாப்புக் கடைக்குப் பெயர் கருணை மகால் – இதற்குப்பெயர் அகதிமுகாம்” – இது பராசக்தி

இப்படிக் கொட்டகைக்குள் கலைஞர் கொட்டிய கோமேதகங்கள் பலப்பல.

என் பார்வையில் திரைத்துறையில் கலைஞரின் தீராத சாதனை இதுதான். தமிழர் இருந்த பள்ளத்துக்குத் தமிழைத் தாழ்த்தாமல், தமிழ் இருந்த உயரத்திற்குத் தமிழரை உயர்த்தியதுதான்.

ஒரு குறிப்பிட்ட கால எல்லைவரை கலைத்துறை என்பது கழகத்தை வளர்க்கும் விஞ்ஞான மேடையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் தீவிரமாக இருந்த பொழுது கவிஞர் கண்ணதாசன் தான் எழுதிய ஒரு பாடலில் கழகத்தின் முன்னணி ஏடுகளைப் பட்டியலிட்டார். திராவிட இயக்கத்திற்கென்று 375 ஏடுகள் தோன்றி வளர்ந்ததாக இதழியல் குறிப்பு பேசுகிறது.

அண்ணாவின் திராவிடநாடு, நாவலர் நெடுஞ்செழியனின் மன்றம், கலைஞரின் முரசொலி, பி.எஸ்.இளங்கோவின் நம்நாடு, கண்ணதாசனின் தென்றல் போன்றவை திராவிட இயக்கங்களின் இலட்சியம் பரப்பின. இந்த ஏடுகளையெல்லாம் தன் பாடலில் ஒரு சரணத்தில் நுழைத்தார் கண்ணதாசன்.

“மன்றம் மலரும் முரசொலி கேட்கும்
வளர்ந்திடும் நம்நாடு – இளம்
தென்றல் தவழும் தீந்தமிழ் கேட்கும்
திராவிடத் திருநாடு” - இது சிவகங்கைச் சீமை.

ஆனால் சேரன் செங்குட்டுவன் ஓரங்க நாடக வசனத்தில் கலைஞர் செய்த தொண்டு இயக்கத் தலைவர்களுக்கே கிரீடம் சூட்டியது.

அறிஞர் அண்ணா, நாவலர் நெடுஞ்செழியன், இளம் பெரியார் ஆசைத்தம்பி, நம்நாடு ஆசிரியர் பி.எஸ்.இளங்கோ, கவிஞர் கண்ணதாசன், கலைவாணர் என்.எஸ்.கிருஷ்ணன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற பெயரை முதன்முதலில் அறிஞர் அண்ணா எழுதுவதற்குத் தன் தாளைத் தந்தவர் என்று கருதப்படுகிற அரங்கண்ணல் இத்தனை தலைவர்களையும் ஒரே பத்தி வசனத்தில் உள்ளடக்கிய சாகசத்தைக் கலைஞர் தமிழ் நிகழ்த்தியது.

தமிழர்களின் வீரத்தைக் கனகவிசயர் பழித்தனர் என்பதை அறிந்த சேரன் செங்குட்டுவன் களங்காணுமுன்னே வஞ்சினம் உரைக்கிறான். அதில் சாமர்த்தியமாகத் தலைவர்களின் தலைகளை நுழைக்கிறார் கலைஞர்:

“சிங்கத் திருவிடமே உன்னை இகழ்ந்தார்கள், ஈடற்ற புலவனே இளங்கோ! ஆசைத்தம்பி!உன்னை இகழ்ந்தார்கள்,நீதிக்கு உயிர்தந்த பாண்டியனே ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியனே உன்னை இகழ்ந்தார்கள், அரங்கின் அண்ணலே! உன்னை இகழ்ந்தார்கள், செந்தமிழ் வளங்குறையாச் சிங்க ஏறுகளே! அறிஞரே! கவிஞரே! கலைவாணரே! உம்மையெல்லாம் இகழ்ந்தார்கள். புறப்படுங்கள்! களத்திலே உங்கள் தலைகள் பறிபோகலாம். ஆனால் கனல்கக்கும் கண்களோடு அவை கொய்யப்படட்டும்”

2ஆம் நூற்றாண்டுப் பாத்திரங்கள் மூலம் 20ஆம் நூற்றாண்டின் இயக்கத் தலைவர்களுக்குக் கரவொலி செய்தார்கள் அரங்கிலிருந்த ஆயிரமாயிரம் தமிழர்கள்.

கலைஞரின் கலையும் – அரசியலும் இருப்புப்பாதையின் இணைகோடுகளாய் இயங்கின. படங்களில் நீதிமன்றக் காட்சிகளை நிறையப் புகுத்தினார். அவை வெறும் நீதிமன்றங்கள் அல்ல. தயாரிப்பாளர் செலவில் கலைஞர் தனக்கு அமைத்துக்கொண்ட சொற்பொழிவு மேடைகள். அந்தப் பாத்திரங்களின் பின்புலத்தில், தோள்களில் துண்டை உரசிப் பேசும் கலைஞரையே தமிழ்ச் சமூகம் கண்டு மகிழ்ந்தது.

சுதந்திர இந்தியாவில் ஓர் ஊராட்சி ஒன்றியமாய் வடிவமைக்கப்பட்ட தமிழ்நாடு நிதியிலும் நீதியிலும் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்ததால் 'வடக்கு வாழ்கிறது தெற்கு தேய்கிறது' என்ற முழக்கத்தை அண்ணா முன்வைத்தார்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தமிழ்நாட்டிற்கு 15 இலட்சம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கப்படுவதாய்ப் பேச்சு. ஆனால் சற்றொப்ப 2 இலட்சம் பேர்களுக்கு மட்டுமே வாய்ப்புக் கிட்டுமாறு வடிவமைக்கப்பட்டது. காரணம் விதி அல்ல; நிதி. அன்று தமிழ்நாடு கேட்டது 394 கோடி ரூபாய். கிட்டியதோ 200 கோடி ரூபாய். அதில் தொழில் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டதோ வெறும் 42 கோடி ரூபாய். தெற்கு தேயுமா தேயாதா?

பராசக்தியில் தமிழ்நாட்டு எல்லைக்குள் குணசேகரன் கால் வைத்தவுடன் "ஐயா பிச்சை போடுங்கய்யா" என்பான் ஒரு பிச்சைக்காரன். "சரிதான் போ! தமிழ்நாட்டின் முதல் குரலே ரொம்ப நல்லாயிருக்கே" என்று வேதனையோடு குணசேகரன் அவனுக்குப் பிச்சையிடுவான்.

அந்த பேதங்கள் நீங்கள் ஆளும் உரிமையை நாமே பெறவேண்டும் என்றுதான் திராவிட நாடு என்ற கருத்துருவம் உயர்த்திப் பிடிக்கப்பட்டது. இதையெல்லாம் உள்வாங்கிக் கொண்டுதான் காஞ்சித் தலைவனில் கலைஞர் பாட்டெழுதுகிறார்:

"மகிமை கொண்ட மண்ணின் மீது
எதிரிகளின் கால்கள்
மலர் பறிப்பதில்லையடா வீரர்களின்
கைகள்"

பிச்சைக்காரர்களுக்குப் பரிந்தெழுதிய அதே பேனாவில் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டத்துக்குக் கையொப்பமிட்ட பெருமை கலைஞர் என்ற படைப்பாளிக்கும் போராளிக்கும் கிடைத்த வரலாற்றுப் பெருமையாகும்.

கல்வியிலும் – பொருளாதாரத்திலும் தமிழர்கள் தலையெடுப்பதற்கு முன்பு மானமுள்ள சமுதாயமாய் வாழவேண்டும் என்பதுதான் திராவிட இயக்கங்களின் உயிர்த் துடிப்பாக இருந்தது. வீரம் விவேகத்தைத் துணைக்கு அழைத்துக்கொள்வதற்கு மானமே பிரதானம் என்ற இலட்சியத்தின் வல்லோசை கலைஞரின் எழுத்துக்கிடையே எப்போதும் ஊடாடி ஒலிப்பதை, செவி உள்ளவர்கள் கேட்கக் கடவர்.

பெண் கொடுக்க மறுத்ததற்காக மாற்றான் படையெடுத்து வருகிறான். அவனை மணந்து கொள்ளுமாறு மருதநாட்டு இளவரசியிடம் மன்னன் கெஞ்சுகிறான். "மகளே எனக்காக நீ இந்தத் தியாகம் கூடவா செய்யக்கூடாது?". உடனே இளவரசி எதிர்வினை புரிகிறாள். "தங்களுக்காக உயிரை தியாகம் செய்கிறேன். மானம் தியாகம் செய்யும் பொருளல்ல தந்தையே".

மொழியின் மானங்காக்க உடலுக்குத் தீமூட்டி உயிரைத் தியாகம் செய்த தமிழர்களை உருவாக்கியதில் இந்த வசனங்களுக்கும் கணிசமான பங்குண்டு என்றே கருதத் தோன்றுகிறது.

தந்தை பெரியாரைத் தமிழ்நாட்டின் சாக்ரடீஸ் என்று பாராமல், சாக்ரடீஸை கிரேக்கத்தின் பெரியார் என்று பார்த்தவர் கலைஞர். அதன் பின்னால் ஒரு நுண்ணரசியல் உண்டு.

மூதறிஞர் இராஜாஜி சாக்ரடீஸ் குறித்து 'சோக்ரதர்' என்ற நூலை எழுதியிருந்தார். அதற்கு எதிர்வினையாகத்தான் சாக்ரடீஸ் நாடகத்தைக் கலைஞர் படைத்தார்.

"மூதறிஞர் இராஜாஜி சோக்ரதர் என்னும் நூலில் சாக்ரடீஸை சங்கராசாரியார் போன்ற ஆஸ்திகப் பழமாக்கியிருக்கிறார். நானோ அறிவுலக ஜோதியாக இந்தச் சிறு

நாடகம் மூலம் இங்கே சித்தரித்திருக்கிறேன்" இது கலைஞரின் வாக்குமூலம்.

நஞ்சருந்திச் சாகுமாறு தண்டிக்கப்பட்ட சாக்ரடீஸிடம் கடைசிக் கேள்வி கேட்கிறான் நண்பன் கிரிட்டோ. 'உன் சவத்தை எப்படி அடக்கம் செய்ய வேண்டும்?'.

சாக்ரடீஸின் உதடுகள் கடைசி வார்த்தைகளை முணுமுணுக்கின்றன:

"புதைப்பதாயிருந்தால் இந்த நாட்டில் உலவும் புளுகு மூட்டைகளையும் என்னோடு சேர்த்துப் புதைத்துவிடு. எரிப்பதாயிருந்தால் ஏமாற்றுக்காரர்களின் சுவடிகளையும் என்னோடு சேர்த்துச் சுட்டுச் சாம்பலாக்கித் தண்ணீரில் கரைத்துவிடு"

அறிவு ஜீவிகளின் எல்லாக் கல்லறைகளுக்கும் இந்த வார்த்தைகளே பொருந்தும்.

காலமெல்லாம் உயர்த்திப்பிடித்த பகுத்தறிவை தள்ளாடும் வயதிலும் தளரவிடாதவர் கலைஞர்.

ஊர் அறியாத ஓர் உண்மையைச் சொல்லி இந்தக் கட்டுரைக்குக் கண் திறக்கிறேன்.

முதுமையிலும் கலைஞரைப் பேணிவரும் அவரின் அணுக்கத் தொண்டர் நித்யானந்தம் என்னும் நித்யா ஓர் ஆத்திகர். கலைஞர் நலமுற வேண்டுமென்ற நல்லாசையிலும் அவருக்கிருந்த நம்பிக்கையிலும் அழுது தொழுது கலைஞர் நெற்றியில் திருநீறு பூசியிருக்கிறார். சற்று நேரத்தில் திரும்பிப் பார்த்தால் 'நெற்றி' இருக்கிறது; 'நீறு' இல்லை. துடைக்கப்பட்ட திருநீறு கலைஞரின் கரத்தில் இருக்கிறது.

பழுத்த முதுமையிலும் நினைவுகள் சற்றே நழுவும் கணங்களிலும் தான் பெரியார் வழிவந்த மானமிகு தொண்டன் என்பதை மறக்காத அந்தக் கலைஞரைத் தமிழ்நாடு மறக்காது; தலைமுறை மறக்காது.

கலைஞரும் நானும்

டிராட்ஸ்கி மருது
ஓவியர்

அப்பா டிராட்ஸ்கியவாதியாக இருந்ததும் பின்னர் காங்கிரஸ் எதிர்ப்பாளராக மாறியதும் காலப்போக்கில் திராவிட இயக்க அரசியலில் ஈடுபாடு ஏற்பட்டதும் அதன் தொடர்ச்சியாய் முரசொலி பார்க்கிற வாய்ப்புக் கிடைத்ததும் அதில் வந்த செல்லத்தின் கருத்துப்படங்கள் ஏற்படுத்திய தாக்கமும் காமிக்ஸ் புத்தகங்கள் பார்க்கக் கிடைத்த வாய்ப்பும், ஆங்கில சினிமா பார்க்கக் கிடைத்த வாய்ப்பும், திரைப்படத்துறையில் இருந்த எங்களது தாத்தாக்கள் என எல்லாமும் எங்களுக்குத் தேடாமலே கிடைத்தது.

நான் பள்ளியில் படித்துக் கொண்டிருந்த அந்தக் காலத்தில்தான் இந்தி எதிர்ப்பு எரியும் பிரச்சினையாக தமிழகத்தில் பரவியது. மதுரையில் குறிப்பாக பள்ளி கல்லூரிகளில் அதன் வீச்சு மிக வேகமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அந்தச் சின்னஞ்சிறு வயதிலேயே அந்தப் போராட்ட வடிவங்களோடு எங்களுக்குத் தொடர்பு வந்தது.

1967 தேர்தலில் மதுரையில் சுமார் 500 இடங்களில் தி.மு.க. ஆதரவு விளம்பரப் படங்களை நான் மட்டுமே வரைந்திருந்தேன். இந்த மாதிரியான சமயங்களில்

விளம்பரங்கள் வரைகிறப் பணிக்காக எனது மாமா உள்ளிட்ட உறவினர்கள் எல்லாம் என் கூடவே வருவார்கள். தேர்தல் முடிந்து தி.மு.க. ஆட்சியமைக்கிறது. அண்ணா முதல்வரான பிறகு முதல் முறையாக மதுரைக்கு வருகிறார். மதுரையில் கூட்டம். அமெரிக்கன் கல்லூரி அருகிலிருந்து மேடை வரை நான் வரைந்தளித்திருந்த செல்லத்தின் ஓவியங்களும் படங்களும்தான் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அந்தப் பதாகைகளின் கீழேதான் அண்ணா வருகிறார். அப்பொழுது மக்கள் தந்த வரவேற்பும் இளைஞர்களின் ஆரவாரமான எழுச்சியும் இன்னும் என் கண்முன்னால் நிற்கிறது.

அந்தக் காலக்கட்டத்தில் இருந்து எனது தந்தையார் வாழ்ந்த காலம் வரை கலைஞரின் உழைப்பையும் அவரது தலைமையின் பெருமையையும் எங்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டே இருப்பார். அண்ணா மறைந்தபிறகு அவர் வாசித்த புகழ்பெற்ற இரங்கலுரை; தலைமைக்கு வந்தபிறகு கட்சியை நடத்திக்கொண்டிருந்தவிதம்; எதிர்க்கட்சியான பிறகும் கட்சியில் பிளவு ஏற்பட்ட பிறகும் திராவிட இயக்க அரசியல் அடையாளம் சிதைந்து போகாமல் கலைஞர் முன்னெடுத்துக் கொண்டிருந்த அரசியல் போக்குகள், மாநில நலனை முன்னிறுத்தி ஒன்றிய அரசுக்கு எதிராக அவர் முன் வைத்த மாநில சுயாட்சி முழக்கம் உள்ளிட்ட எல்லாச் செயல்பாடுகளையுமே அப்பா வியந்து வியந்து எங்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டே இருப்பார்.

தொடக்க காலத்தில் கலைஞர் செய்த அரசியல் சாதுரியங்களை எல்லாம் எனது சகோதரர் எஸ்.எஸ்.ஆர் கதைகதையாய்ச் சொல்லுவார். மிக வன்மமான முறையில் காங்கிரசார் தி.மு.க.வை எதிர்த்தது; தாக்குதல் நடத்தியது; அரிவாளை எடுத்துக்கொண்டு தி.மு.க.வினரை வெட்டுவதற்காக காங்கிரசார் விரட்டியது என ஒவ்வொரு போராட்டத்தையும் எதிர்ப்பையும் எங்களுக்கு அவ்வப்போது சொல்லிக் கொண்டே இருப்பார். ஆரம்பகாலத்து கதைகள் எல்லாம் இப்படி எனக்குச் சொல்லப்பட்டுக் கொண்டே இருந்தன. எனது பெரியப்பா, மாமா உள்ளிட்ட என நெருங்கிய உறவுக்காரர்கள் எல்லாம் தி.மு.க. அரசியல்காரர்களாக இருந்ததும் மெதுமெதுவாய் என்னை அந்த அரசியலின் பக்கம் ஈர்த்துக் கொண்டுவிட்டது.

அப்படியே பள்ளிப்படிப்பை முடித்துவிட்டு கல்லூரிப் படிப்புக்காக சென்னைக்கு வந்தேன். அவசரநிலை ஆட்சிப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டிருந்த நேரம் அது. அப்போது தீவுத்திடலில் கண்காட்சி நடக்கிறது. மாணவர்களாய் இருந்துகொண்டே கண்காட்சி அரங்குக்குத் தேவையான சித்திரங்களையும் பதாகைகளையும் நாங்கள் தயாரித்துக் கொடுக்கும் பணியில் மும்முரமாய் இருந்தோம். அதாவது ஆட்சிக் கலைப்பதற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னதாக வந்து அந்தக் கண்காட்சியைக் கலைஞர் தொடங்கிவைக்கிறார். அந்த நிகழ்வுக்கு வந்துதான் ‘இன்னும் இரண்டு நாளில் ஆட்சி இருக்குமோ, இல்லையோ’ என்று பேசினார்.

அவசரநிலைப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட அந்தக்காலத்தில் ஆட்சியும் கலைக்கப்பட்டுவிட்ட நிலையில் பொது மேடைகளில் எங்கும் பேசக்கூடாது என்கிற தடை இருந்தபோது ஒரு திருமண நிகழ்வில் வந்து பேசுகிறார். அங்கே அவருக்கான அரசியலைப் பேசியதெல்லாம் இப்பொழுது நினைத்தாலும் வியப்பூட்டுவதாகத்தான் இருக்கிறது. கல்லூரி விடுதியிலிருந்து நண்பர் பாண்டியனுடன் நடந்தே சென்றோம். அந்த நிகழ்விற்கு சென்னையில் சா. கந்தசாமி மூலம் பாவைச்சந்திரன் அறிமுகமாகி அந்தத் தொடர்பில் நானும் ஆதியும் சிறு பத்திரிகைகள் கடந்து வெகுசன பத்திரிகைகளுக்கு படங்கள் வரையத் தொடங்கி இருந்தோம். அப்போது குங்குமத்தில் நான் வரைந்திருந்த ஓவியத்தைப் பார்த்து கலைஞர் மிகவும் பாராட்டியதாக அவ்வப்போது பாவை சொல்லிக்கொண்டே இருப்பார். ‘கலைஞரிடம் அறிமுகப்படுத்தி வைக்கிறேன்.’ ‘வாங்க போகலாம்’ என்றெல்லாம் பாவை சொல்லுவார். ஆனால் நான் போனதில்லை. கூச்சப்பட்டுக்கொண்டு தவிர்த்து விடுவேன்.

பின்னர் 1992க்குப் பிறகு ஒருநாள் கலைஞரின் ஆலிவர் சாலையின் வீட்டுக்குப் போகிற இடத்தில் எனது காரை நிறுத்தி நான் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது தொலைவிலிருந்து துரைமுருகன் அவர்கள், என்னைப் பார்த்துவிட்டார். 'ஓவியரே இங்க வாங்க' எனக் கைகாட்டி அழைத்துவிட்டார். அதைத் தவிர்க்க முடியாமல் உள்ளே போனால் அங்கே தலைவர்கள் எல்லாம் அவரது இல்லத்தின் முன்னே கூடி கூட்டமாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது அருகில் அழைத்த துரைமுருகன் அவர்கள்தான் முதன்முதலில் என்னைக் கலைஞருக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார். ஏற்கெனவே எனது படங்கள் மூலம் அவருக்கு நான் அறிமுகமாகியிருந்ததால் முதன்முறையாக நேரடியாக அறிமுகமானபோது அவர் மிகவும் நெகிழ்ச்சியாய் என்னைப்பற்றி விசாரித்துக் கொண்டிருந்தார். அந்த நாளன்று நான் கருப்புச்சட்டை போட்டிருந்தேன். என்னைக் கூர்ந்து கவனித்த அவர், எப்பொழுதுமே கருப்புச்சட்டைதான் போடுவீங்களா? என்று கேட்டுவிட்டு,திராவிட இயக்கத்தில் இருந்தபோது அவர் கருப்புச்சட்டை போட்டிருந்ததையும் அவரும் சம்பத்தும் ஒரே கருப்புச் சட்டையைப் பயன்படுத்தியபோது அது அளவில் பெரியதாக இருந்ததையும் சுட்டிக்காட்டி மகிழ்வான நினைவுகளை அப்பொழுது வெளிப்படுத்தினார்.

அதைத் தொடர்ந்து கலைஞரிடம் நெருக்கமாகிற அளவுக்கு அவரோடு நெருக்கமாக்கிவிட்டவர் பேராசிரியர் நாகநாதன் அவர்கள்தான். நாகநாதன் அவர்கள் வெளியிட்ட ஜமதக்னியின் மூலதனம் நூல் தயாரிப்பின்போது நாகநாதன் அவர்களுடன் ஏற்பட்ட தொடர்பும் நூலின் வெளியீட்டு விழாவில் கலைஞர் அவர்கள் எனக்கு நினைவுப்பரிசு வழங்கியபோது தோளில் தொட்டு என்னை அருகில் வரவழைத்து நிறுத்தி புகைப்படம் எடுக்கச் சொன்னதுமாக படிப்படியாக கலைஞரின் அன்புக்கும் கவனிப்புக்கும் ஆட்பட்டிருந்தேன்.

பின்னர் அண்ணா நூற்றாண்டுவிழா சமயத்தில் அண்ணா நூற்றாண்டு விழாப் பணிகளையும் தொடர்ச்சியாக செம்மொழி மாநாட்டு நிகழ்வுப் பணிகளையும் புதிய சட்டமன்றக் கட்டட அலங்காரப் பணிகளையும் அவருடைய நேரடிப் பார்வையில் இருந்து செய்யும் அரிய வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. கலைஞருடன் அப்படியான தொடர்பு ஏற்பட்ட பிறகு அந்தந்தப் பணிக்காலத்தில் ஒரு நாளைக்கு ஒரு முறையாவது நான் கலைஞரைப் பார்த்து விடுவேன். அல்லது நாங்கள் பணி செய்து கொண்டிருக்கிற இடத்துக்கு கலைஞர் வந்துவிடுவார். நாடாளும் தலைவர் ஒருவரை அதிலும் எனது தந்தையார் வியந்து பாராட்டிய தலைவர் ஒருவரை நான் அன்றாடம் சந்தித்ததையும் சந்தித்த மகிழ்வான தருணங்களையும் பகிர்ந்துகொள்ள எனது தந்தையார் இல்லையே என்கிற ஏக்கம் எனக்கு அப்போது அதிகமாக வந்தது.

அவர் அளித்த பணிகள் முறையாக நடைபெறுகிறதா என்பதைப் பார்க்க ஒருமுறை முதலமைச்சரின் செயலாளர்கள் இருவரும் எனது வீட்டுக்கு வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் வந்தபோது கணினித்திரையில் பெரியாருடன் எனது தந்தையார் இருக்கும் புகைப்படத்தைப் பார்த்து வியந்துபோய் கலைஞரிடம் சொல்லிவிட்டார்கள். அது கலைஞரிடம் மேலும் எனக்கான மதிப்பை உயர்த்தியிருந்தது.

நாங்கள் எடுத்துக்கொண்ட பணிகளை இரவும் பகலுமாக நாங்கள் ஈடுபட்டுச் செய்து கொண்டிருந்தபோது பகல் நேரத்தில் சந்திக்க இயலாத நிலை ஏற்பட்டிருந்தால் அதிகாலை 3 மணிக்கு எங்கள் பணித்தளத்துக்கு வந்து எங்கள் பணிகளைப் பார்ப்பார். அதிகாலை 3 மணிக்கு முதலமைச்சர் வருகிறார் என்றால் மொத்த அரசாங்க அதிகாரிகளும் அவர் பின்னாலேயே வருவார்கள். அவ்வளவு பேர் முன்னிலையில் அவர் என்னை மட்டும் அழைத்து கருத்துக்களைப் பகிர்ந்ததையும் எந்தக் கருத்தையும் சுதந்திரமாய் அவரிடம் சொல்ல எனக்கு அவர் அனுமதியளித்திருந்ததையும் வாழ்நாளில் என்னால் மறக்கவே முடியாது.

முதலமைச்சர் சொன்னால் அருகிலிருக்கிற அதிகாரிகள் எல்லாம் சரி என்றுதான் சொல்வார்கள். அவருடைய சொல்லுக்கு மாறாய் சொல்லத் துணியமாட்டார்கள். ஆனால் நான் மட்டும் அவரிடம் மனதில் பட்டதை அப்படியே சொல்லி விடுவேன். ஒருமுறை தஞ்சைப் பெரியகோயிலின் புகைப்படம் ஒன்றைக் காட்டி இதைப் பயன்படுத்தலாமா என்று கேட்டார். எனக்கு அந்தப்படம் பிடிக்கவில்லை. என் முகக்குறியை வைத்து ‘ஏன் நல்லாயில்லையா?’ என்று கேட்டார். இல்லங்கய்யா… ஒரு நல்ல புகைப்படக் கலைஞரை வைத்து ஒரு 50 படங்கள் எடுத்துவரச்சொல்லிஅதில்ஒன்றைத் தெரிவு செய்து போட்டால் சிறப்பாய் இருக்கும்ங்கய்யா என்று சொன்னேன். உடனே அதற்கான உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்து அதிகாரிகளைச் செயல்படச் சொன்னார்.

எதையும் சமயோசிதமாகவும் எள்ளல் சுவையுடனும் சொல்லுவதில் கலைஞருக்கு நிகர் கலைஞர்தான். ஒருமுறை புதிய சட்டமன்றக் கட்டடத்துக்கு வரைந்திருந்த தலைவர்களின் படங்களைச் சுட்டிக்காட்டி, 'இந்தப் படங்களில் உங்களுக்குப் பிடித்த படம் எது என்று கேட்டார். நான் கொஞ்சம் தயங்கித் தயங்கி சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். 'ஏன் தயங்குறீங்க. தயங்காமல் சொல்லுங்க. பெரியார் படம்தான் சிங்கம்மாதிரி இருக்கு' என்று பெருமிதப்பட்டார். 'நீங்கள் எல்லாம் சொல்லவில்லை என்றால் வேறு யார் சொல்வார்கள்' என்றும் என்னிடம் சொல்லி பெருமைப்பட்டார். அப்போது 'காந்தி படத்தின் கைகள் மீது கொஞ்சம் கறை பட்டிருச்சுங்கய்யா' என்று சொன்னதற்கு. 'ஓ! காந்தியிலேயே கறைப்படுத்திட்டாங்களா?' என்று உடனே மறுமொழி சொல்லி அவ்வளவு பேரையும் வியப்பில் ஆழ்த்திய தலைவர் அவர்.

நான் அவரிடம் பணிசெய்த காலங்களில் கண்டறிந்த மறக்கமுடியாத அனுபவம், மாபெரும் தலைவர்கள்மீது அதிலும் அவர் மதித்துப் போற்றுகிற தலைவர்கள் பற்றிய தகவல்கள், பேச்சுகள் விவாதங்கள் எதாவது வந்தால் அவ்வளவு பூரிப்பாய் முகத்தை வைத்துக்கொண்டு நாம் சொல்வதற்குக் காது கொடுப்பார். அதிலும் பெரியார், அண்ணா, கலைவாணர் ஆகிய தலைவர்களைப் பற்றிச் சொன்னால், அவர் முகமே ஒளிவெள்ளம் பாய்ச்சியதைப்போல அவ்வளவு பிரகாசமாய் இருப்பதை நான் பல நேர்வுகளில் நேரில் பார்த்திருக்கிறேன்.

அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் எம்.ஜி.ஆர். என எல்லாத் தலைவர்களிடமும் நிறைந்து கிடந்த அரிய பண்பு. இரு கை கூப்பி வணக்கம் தெரிவிப்பது. பொது இடங்களில் மதிப்புக்குரியவர்களை வாக்காளப் பெருமக்களை அவர்கள் இருகை கூப்பி வணங்கினால் அதைப் பார்த்துவிட்டு எவரும் இருகை எடுத்து தொழாமல் இருக்கவே முடியாது. அவ்வளவு அருமையாக அவர்கள் அந்தக் கைகளைக் குவித்து வணக்கம் தெரிவிப்பார்கள். பாவை திருமணம் சென்னையில் நடந்தது. மேடையில் கலைஞர் இருக்கிறார். பார்வையாளர் வரிசையில் க.நா.சு. அமர்ந்திருக்கிறார். அவரைப் பார்த்தவுடன் மேடையிலிருந்த கலைஞர் எழுந்து க.நா.சு.வைப் பார்த்து வணங்கியதை நான் கண்ணால் பார்த்திருக்கிறேன். மாற்றுக் கருத்துள்ளவர்களையும் மதிக்கிற பெரும் பண்பு அது. இருகை எடுத்துக் கும்பிட மனமில்லாத சங்கிகள்தான் மார்பில் கைவைத்து அரைவணக்கம் போடுவார்கள்.

தனது வாழ்நாளில் எத்தனை இலட்சக்கணக்கானவர்களை கலைஞர் நேரில் பார்த்திருப்பார்; பேசியிருப்பார்; பழகியிருப்பார். தன்னைப் பார்க்க வருகிற ஒருவன் தனக்கு முன்னால் ஐந்தாறு அடி தொலைவில் வரும்போதே அவன் முகத்தை, உடல்மொழியைப்

பார்த்தவுடனேயே அவனை 'இன்னார்' எனக் கணித்துவிடுகிற அரியபண்பும் அவரிடமிருந்ததை நான் அவ்வப்போது கண்டிருக்கிறேன். பொதுவாக தலைவர்களுக்கு அதிலும் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்ற தலைவர்களுக்கு இருக்கவேண்டிய அரியபண்புகளில் அது ஒன்று.

அவரைச் சந்திக்கிற யாராவது ஒரு அழைப்பிதழோ, நூலோ, கையேடோ கொடுத்துவிட்டால் அதை விரித்துப் பார்க்கத் தொடங்கியவுடன் அவருக்குள் இருக்கிற மெய்ப்புத் திருத்துநர், பத்திரிகையாளர், எழுத்தாளர் எல்லாம் வந்து விடுவார்கள். எங்கே வியப்புக்குறி போட வேண்டும்? எங்கே வினாக்குறி போட வேண்டும்? என்பதையெல்லாம் சொல்லத் தொடங்கிவிடுவார். அந்த மொழியின் மீதும் அந்த மொழியின் சிறப்பின் மீதும் அவருக்கு இருக்கிற அக்கறையும் மதிப்பும் முன்னே வந்துநிற்கும்.

ஒருமுறை தென்னாட்டுப் புரட்சி குறித்த சித்திரங்களை வரையச் சொல்லி எனக்குப் பணிகளைத் தந்திருந்தார். மிகக்குறுகிய காலத்தில் அளிக்கப்பட்ட பணி என்பதால் சகநண்பர்களையெல்லாம் உடன் வைத்துக் கொண்டு செய்து முடித்தேன். அதைப் பார்த்துப் பரவசப்பட்டுப் போனவர், உடனே என்னை அழைத்துவரச் சொல்லி ஆள் அனுப்பிவிட்டார். போய் அவர் முன்னால் வணங்கி நின்றபோது, 'பிரெஞ்சுப் புரட்சி' ஓவியங்களை எல்லாம் என் நினைவிற்கு கொண்டுவந்து விட்டீர்கள் என்று பாராட்டினார்.

நான் அவரிடம் கண்ட இன்னொரு முக்கியமான குணம். புதிய புதிய தகவல்களையும் புதிய புதிய வருகையையும் தேடித்தேடி அறிந்துகொள்வதில் பேரார்வமாய் இருப்பார். நமக்குத் தெரியாத ஒன்றில் நாம் ஏன் சிரமப்பட வேண்டும் என்று ஒதுங்கிவிட மாட்டார். 90 வயதுக்கு மேலும் அவ்வளவு கூர்மையாகவும், தெளிவாகவும் அவர் செயல்பட்டதற்குக் காரணம் அவருடைய தேடுதல்தான். அதுதான் அவரை எப்பொழுதும் உற்சாகமாக வைத்திருந்தது என்று கூடச் சொல்வேன். அதெல்லாம் நம்முடைய தலைமுறையினர் ஒரு பாடமாக எடுத்துக்கொண்டு உழைக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர் விட்டுச் சென்ற பணிகளையெல்லாம் நாம் தொட்டுத்தொடர முடியும்.

NDTV

கலைஞர் - மக்களை எளிதில் சென்றடைய ஒன்லைனர்கள் (ஒரு வரி செய்திகளை) பயன்படுத்துவதில் வல்லவர் ஆனார்

ஆர். ரங்கராஜ்
ஆசிரியர்
சென்னை கல்சர் இதழ்

ஒரு நாள் இரவு, கோவையில் பொதுக்கூட்டத்தை முடித்துக்கொண்டு, சென்னையில் உள்ள முரசொலி (தி.மு.க. நாளேடு) அலுவலகத்துக்கு நள்ளிரவில் தொலைபேசியின் மூலமாக தொடர்பு கொண்டார் கலைஞர் திரு. மு.கருணாநிதி அவர்கள். செய்தி ஆசிரியரிடம், தன் பேச்சு முழுவதும் கிடைத்துவிட்டதா என்றும், எட்டு காலம் (Column) தலைப்பு (Headline) தயாராகி விட்டதா? படியுங்கள் என்று கேட்டார். சென்னையிலுள்ள செய்தி ஆசிரியர் தடுமாற்றத்துடன், இல்லை, 8 காலம் (Column) தலைப்பு சரியாக அமையவில்லை, அதுதான் அச்சு வேலை தொடங்க தாமதத்திற்கான காரணம் என்று தயக்கத்துடன் கூறினார். அச்சு வேலை முடிந்து, வண்டிகளில் முரசொலி இதழ் ஏற்ற வேண்டிய நேரம் கடந்துவிட்டது, என்றும் வேதனையோடு செய்தி ஆசிரியர் கூறினார். தமிழ்நாடு முழுவதும் காலையில் 5 மணிக்கு பிரதிகள் கிடைக்க வேண்டும் என்றால் வண்டிகள் புறப்பட வேண்டும் என்றும் கூறினார். ஆனால் இந்த தலைப்புக்காக எல்லா வேலைகளும் தடைபட்டு நிற்கிறது என்று செய்தி ஆசிரியர் தெரிவித்தார்.

இதற்காக தாமதமா, என்று கேட்ட கலைஞர், தொலைபேசியில், "8 காலம் தலைப்புவரியை (Headline) எழுதிக் கொள்ளுங்கள் -- கடல் காணாத கோவை மக்கள் கண்ட மக்கள் கடல் -- போட்டு பாருங்கள், சரியாக பொருந்தும், என்று சொன்னார்.

என்ன ஆச்சரியம்! ஒரு மணி நேரமாக போராடியும் சிக்காத தலைப்பு வரியை ஒரு நொடியில் கலைஞர் தொலைபேசியின் மூலமாகத் தெரிவித்துவிட்டார்? அவர் ஆளுமைதான் என்ன, என்று அனைவரும் வியந்தார்கள். அச்சு வேலை உடனே முடிக்கப்பட்டு, விடியும்போது முரசொலி இதழ் கடைகளில் கிடைத்தது. கலைஞர் ஒரு சிறந்த பேச்சாற்றல் உள்ளவர் மட்டும் அல்ல, ஒரு பத்திரிகைத் துறைக்கு தேவையானதையும் முழுவதுமாக தெரிந்து வைத்திருந்தார்.

ஆனால், கலைஞர் திரு. மு.கருணாநிதி அவர்கள் பொதுக்கூட்டத்திற்கு பிறகு பத்திரிகையாளர்களுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் முத்தாய்ப்பாக ஒரு முக்கிய செய்தியை, அறிவிப்பை, கடைசி இரண்டு வரிகளிலே தெரிவிப்பார். அதுதான் தலைப்புச்செய்தியாக அமையும். எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும்போது, தி.மு.க.வின் அடுத்த கட்ட போராட்டம், ஆர்ப்பாட்டம், மறியலுக்கான இடம், தேதியாக இருக்கும்.

அடிக்கடி பத்திரிகையாளர்களை சந்திக்கும் வழக்கத்தை கலைஞர் அவர்கள் கடைப்பிடித்து வந்தார். பத்திரிகையாளர்களின் கூர்மையான கேள்விகளை ரசிப்பார், வரவேற்பார். எப்படி ஒரு பட்டிமன்றத்தில் எதிர்முகாமிலிருந்து வரும் கேள்விகளுக்கு உடனடியாக பதில் சொல்வது ஒரு சுவையான அனுபவமாக அவருக்கு இருந்ததோ, அதே போல் ஒரு உணர்வை பத்திரிகையாளர் சந்திப்பிலும் அவர் பெற்றார் என்றேத் தோன்றியது.

பல நேரங்களில் சிலேடை அணியை பின்பற்றி அவருடைய பதில் மிக சுவாரசியமாக அமையும். பத்திரிகை நிருபர்களுடன் அவரும் சேர்ந்து சிரிப்பார்.

ஒரு முறை திரு. திருப்பூர் கிருஷ்ணன் அவர்கள் ஒரு பேட்டி எடுக்கும் நேரத்தில், முதல்வர் கலைஞர் மதுவிலக்கை மீண்டும் அமல்படுத்துவார் என்ற அறிவிப்பு வந்திருந்தது. அரசு இந்த முடிவில் உறுதியாக உள்ளதா அல்லது மாற்றம் வருமா, என்ற கேள்விக்கு, கலைஞர் அவர்கள் தந்த ரசிக்கும் படியான பதில், “இப்போதைக்கு இல்லை” போதை, சிரிப்பலை அடங்க நீண்ட நேரம் ஆனது. போதை என்ற சொல்லை வைத்து அவர் செய்த சிலேடை அபாரமானது.

போதை என்று சொல்லும்போது இன்னொரு சிலேடை செய்தியும் நினைவிற்கு வருகிறது. கவிஞர் கண்ணதாசன் தேர்தலில் தான் போட்டியிட விருப்பம் தெரிவித்து, புதுச்சேரியில் நிற்க முடிவெடுத்துள்ளேன், என்று கலைஞரிடம் தேர்தல் டிக்கெட்டை கேட்டார். கலைஞர் சொன்னார், “உன்னால் புதுச்சேரியில் நிற்க முடியுமா?” சிரிப்போடு அந்த கதை முடிந்தது.

நெருப்பால் சூழப்பட்ட கற்பூரம்

மதுவிலக்கை நீக்கும்போது, அண்டை மாநிலங்கள் அனைத்திலும் மது தாராளமாகப் புழங்கும்போது, அதைத் தடுப்பது தமிழகத்தால் எப்படி சாத்தியமாகும் என்று நியாயப்படுத்தினார். மதுபானம் உள்ள மாநிலங்களுக்கு மத்தியில் தமிழகம் ஒரு தீவு போல இருந்தது, மேலும் "தமிழகம் நான்கு புறமும் நெருப்பால் சூழப்பட்ட கற்பூரம் போல் இருந்தது" என்றும் கூறினார். இக்கட்டான சூழ்நிலைகளில் சக்தி வாய்ந்த தொடர்பு கருவிகளை பயன்படுத்தினார்.

பாலை வைத்து சிலேடை

மற்றொரு சந்தர்ப்பத்தில், திருச்செந்தூர் கோவில் வளாகத்தில் அறநிலையத்துறை அதிகாரி சுப்பிரமணிய பிள்ளையின் மரணம் தொடர்பான பால் கமிஷன் அறிக்கையை பேரவை விவாதித்தது, இது கொலை வழக்கு என்ற எதிர்க்கட்சிகளின் குற்றச்சாட்டை உறுதிப்படுத்தியது பால் கமிஷன் அறிக்கை. சட்டசபை கூடி, வழக்கப்படி கமிஷன் அறிக்கையை சட்டசபையில் தாக்கல் செய்ய வேண்டும் என, தி.மு.க. கோரியபோது, பால் கமிஷன் அறிக்கையுடன், போலீசின் நடவடிக்கை அறிக்கை (ஏடிஆர் என்ற Action Taken Report) தாக்கல் செய்யப்பட்டது. அது கொலை அல்ல தற்கொலைதான் என்று அரசு கூறியது.

விவாதத்தின்போது பேசிய கலைஞர், கொலையை மறைக்க காவல்துறை தயாரித்த ஆவணமே ஏடிஆர். அவர் ஏடிஆரை விஷம் என்று கூறினார். அதே சமயம்

உண்மையுடன் வெளிவந்த பால் கமிஷன் அறிக்கை பால் போல் இருந்தது என்று கூறினார். கமிஷன் அறிக்கையுடன் ATR-ஐ தாக்கல் செய்ய வேண்டாம் என்று அவர் அ.தி.மு.க. அரசை கேட்டுக்கொண்டார். கமிஷன் அறிக்கையை இடது கையில் பிடித்தபடி, இது பால் என்று கூறிய கலைஞர், வலது கையில் அரசு அறிக்கையை பிடித்துக்கொண்டு, இது விஷம் என்று கூறி, பிறகு ஒரு கையில் அவற்றை ஒன்றாகப் பிடித்தார்.

"கமிஷன் அறிக்கை மற்றும் அரசு நடவடிக்கை அறிக்கையை கலக்க வேண்டாம். பாலையும் விஷத்தையும் கலக்காதீர்கள்", என்று தன் உரையை கச்சிதமாக முடித்து வைத்தார் கலைஞர்.

தள்ளாத வயது என்று

தள்ளாத வயது என்று தன்னைப் பற்றி ஒருவர் குறிப்பிட்டபோது, ஆம் தள்ளாதவன், எந்த கோரிக்கை வந்தாலும் தள்ளாதவன், என்று ஹாஸ்ய உணர்வோடு பதில் கொடுத்தார்.

மாறிய முத்தம்

எம்.ஜி.ஆர். நடிக்கும் 'எங்கள் தங்கம்' படத்திற்கான படப்பிடிப்பு சென்னையில் ஒரு அரங்கத்தில் நடந்துகொண்டிருந்தது. முரசொலி மாறன் தயாரிப்பில் அந்த படம் உருவாகிக்கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது கலைஞர் அங்கே தற்செயலாக வந்தார். வாலி அவர்கள் ஏதோ யோசனையில் இருந்தார். என்ன வாலி, என்ன யோசனை என்றார் கலைஞர். பாடலுக்கான முதல் வரியை எழுதிட்டேன், பல்லவியை எப்படி முடிப்பது, அது தான் சிக்கவில்லை என்கிறார். முதல் வரியை சொல்லுங்கள், என்கிறார் கலைஞர். வாலி, 'நான் அளவோடு ரசிப்பவன்' என்பதை எழுதியிருக்கிறேன். உடனே கலைஞர் அடுத்த வரி, 'எதையும் அளவின்றி கொடுப்பவன்' என்று இருக்கலாமே என்றார். வாலி அற்புதம், அதையே வைத்துக்கொள்கிறேன் என்றார். கலைஞரும் விடைபெற்றார். சற்று நேரத்தில் எம்.ஜி.ஆர். அங்கே வந்தார். பாடலின் பல்லவியை கேட்டு ஆச்சரியமும் ஆனந்தமும் அடைந்தார். 'எதையும் அளவின்றி கொடுப்பவன்' என்று வரி அற்புதம், அற்புதம், என்று சொல்லி, வாலியை கட்டித்தழுவி, கன்னத்தில் முத்தமிட்டார் எம்.ஜி.ஆர். உடனே வாலி "நீங்கள் முத்தமிட வேண்டும் என்றால் அதை கலைஞருக்கு தான் கொடுக்க வேண்டும். காரணம் அதை எழுதியது கலைஞர் தான்". அப்படியா, என்று கேட்ட எம்,ஜி.ஆர். சிரித்துவிட்டார்.

ஒரு முறை ஹண்டே அவர்கள் சட்டமன்றத்தில், 'உங்கள் ஆட்சி பாசிஸ்ட் ஆட்சி' என்று சொன்னபோது, கலைஞர், "பாசயிசம் என்று சொல்லுங்கள்", என்றார். அதேபோல, "இது மூன்றாம் தரமான ஆட்சி" என்று ஹண்டே கூறியபோது, "இல்லை, இது நான்காம் தரமான ஆட்சி, ஆமாம் சூத்திரர்கள் ஆட்சி", என்று பதில் கொடுத்தார் கலைஞர்.

முரசொலியில் தப்பு நடந்தால்........

முரசொலியில் தப்பு நடந்தால், 'இப்படி தமிழை காயப்படுத்திப் பத்திரிகை நடத்தத் தேவையில்லை' என்று சொல்லி அலுவலகத்தைப் பூட்டி சாவியைச் சட்டைப் பையில் போட்டுக் கொண்டு போய்விடுவார்' என்று முரசொலி அலுவலகத்தில் பணியாற்றியவர்கள் கூறுவார்கள்.

'பிற்பட்டோர்' என்று சொன்னால் கோபித்துக் கொள்வார். 'பிற்படுத்தப்பட்டோர், தாழ்த்தப்பட்டோர்' என்று தான் சொல்ல வேண்டும் என்பார். எவ்வளவு வித்தியாசம்?

அதேபோல் கட்சிக்காரர்களிடம் அ.இ.அ.தி.மு.க. என்று அந்த கட்சியை சொல்ல கூடாது. அ.தி.மு.க. என்று தான் சொல்ல வேண்டும். நாம் தி.மு.க., அவர்கள் அ.தி.மு.க, அதாவது தி.மு.க. அல்லாதவர்கள்.

ஒரு முறை எங்கள் சங்கத்திற்கு நேரம் ஒதுக்கிவிட்டார், ஆனால் கோரிக்கை மனுவை தயார் செய்வதில் தாமதம் ஏற்பட்டு, அவசர அவசரமாக எடுத்துக் கொண்டு செல்கிறோம். அதில் ஒரு பிழை இருந்தது. இருக்கும் வேலைகளில் கலைஞர் கவனிக்க மாட்டார் என்று பத்திரிகையாளர்கள் நினைத்தார்கள். ஆனால் அவர் உடனே

கண்டுபிடித்து விட்டார். 'ஆவன' செய்ய வேண்டும் என்ற இடத்தில் பிழையாக 'ஆவணம்' அமர்ந்தது. சமாளித்துக் கொண்டு, நான், நீங்கள் ஆவன செய்தால் அது அரசாணையாக வெளிவந்து ஆவணம் ஆகிவிடும். அதைதான் குறிப்பிடுகின்றோம், என்றேன். அருகில் இருக்கும் திரு. துரை முருகனை பார்த்து சிரித்துக்கொண்டே, 'பரவாயில்லையே' என்று சொன்னார். இன்னும் சற்று நேரம் அங்கே இருந்தால் தலையில் குட்டு விழலாம். நாங்களும் தப்பித்தோம், என்று வேகமாக வெளியே வந்துவிட்டோம்.

ஒரே ஒரு கேள்வியில் .....

சட்டமன்றத்தில் ஒரே ஒரு கேள்வியில் ஒரு முதலமைச்சரைக் கூட திணறவைக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றவர் கலைஞர்.

சட்டமன்றத்தில் காவல் துறைக்கான மானியம் மீதான விவாதத்தின் முடிவில் முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். பணியில் இருக்கும்போது வீர மரணம் அடைந்த காவலர்களின் குடும்பங்களுக்கு ரூ.10,000 வழங்கப்படும் என்று அறிவித்தார். உடனே கலைஞர் எழுந்து, பணியில் இருக்கும்போது இறந்தால் அரசு ஊழியர்களின் குடும்பங்களுக்கு ஏற்கெனவே 10,000 ரூபாய் வழங்கப்பட்டு வருவதை சுட்டிக்காட்டினார். எம்.ஜி.ஆர். அறிவிப்பு கூடுதல் தொகையா அல்லது ஏற்கெனவே உள்ளதைப் போன்றதா என கேள்வி எழுப்பினார். அதாவது, குடும்பத்திற்கு தற்போதுள்ள ரூ.10,000 தானா அல்லது ரூ.20,000 கிடைக்குமா என்று கேட்டார் கலைஞர். எம்.ஜி.ஆர். கலைஞரைப் பார்த்து புன்னகைக்க சிறிது நேரம் எடுத்துக்கொண்டார். பிறகு, மரணம் என்பது ஒரு முறைதான் (ஒரு மனிதன் ஒரு முறைதான் இறக்கிறான்) என்றார். குடும்பத்திற்கு 20,000 ரூபாய் கிடைக்காமல், 10,000 ரூபாய் மட்டுமே கிடைக்கும் என்று அர்த்தம்.

சில நிமிடங்களுக்குப் பிறகு சட்டசபை ஒத்திவைக்கப்பட்டபோது, அதிகாரிகள் செய்தியாளர்களை நோக்கி விரைந்தனர். வீர மரணம் அடைந்த காவலர்களின் குடும்பங்களுக்கு ரூ.10,000 கூடுதலாக வழங்கப்படும் என்று தெளிவுபடுத்தினர்.

ஒரே ஒரு கேள்வியில் ஒரு முதலமைச்சருக்கு குழப்பம் ஏற்படுத்த முடியும் என்று கலைஞர் தன் திறமையை வெளிப்படுத்தினார்.

காமனும் இல்லை, ரதியும் இல்லை

கலைஞர் ஆங்கிலத்தில் சரளமாக பேசாவிட்டாலும், திறமையான தகவல் பரிமாற்றத்திற்கு ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழ் வார்த்தைகளின் கலவையை

விருப்பப்படி பயன்படுத்துவார். காங்கிரஸ் போன்ற கட்சிகள் மற்ற எதிர்க்கட்சிகளுடன் பேசி, பொது வேட்பாளரை நிறுத்தி அ.தி.மு.க.வை தோற்கடிக்க நினைத்தபோது, கலைஞர் அதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. தி.மு.க. எதிர்கட்சிகளுடன் ஒன்றிணைந்து பொது வேட்பாளர் மூலம் அ.தி.மு.க.வை எதிர்த்து போராடுமா என்று பத்திரிகை நிருபர்கள் கேட்டபோது, காமன் (பொதுவானவர்) என்ற சொல்லைக் கிண்டல் செய்து, பொது வேட்பாளர் யோசனையை நிராகரிக்க, "காமனும் இல்லை, ரதியும் இல்லை" என்று இலக்கிய நடையில் கலைஞர் பதிலளித்தார்.

'ஹிந்தி வந்து குந்திக்கும்'

கருணாநிதி, எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்ற கட்சியின் கொள்கை என்று தெரிவித்தாலும், ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்துவதையும் ஆதரித்தார். இது பலரை ஆச்சரியப்படுத்தும். ரைசிங் சன் (அவரது மருமகன் முரசொலி மாறன் ஆசிரியராக இருந்தார்) என்ற இதழை வெளியிடும்போது, ஆங்கில இதழை வெளியிட்டதற்காக

ஒரு பிரிவினரின் விமர்சனத்தை எதிர்நோக்கிய கலைஞர், காமராஜரின் அறிவுரையை சுட்டிக்காட்டினார்.சட்டமன்றத்தில் தி.மு.க. எம்.எல்.ஏ. ஒருவர் தமிழை எல்லா இடங்களிலும் பயன்படுத்த வேண்டும், ஆங்கிலத்தை தூக்கி எறிய வேண்டும் என்று கூறியபோது, முதல்வர் காமராஜர் அண்ணாவிடம் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார் -- "தம்பி நீயும் கேளு" என்று கலைஞரை நோக்கி சொன்னார்-- "ஆங்கிலத்தை விரட்டி அடித்தால், அந்த இடத்தில் இந்தி வந்து குந்திக்கும்னே!" ஆங்கிலத்தின் பயன்பாடு ஏன் தேவை என்பதை எளிய முறையில் காமராஜர் அற்புதமாக விளக்கியதாகக் கூறிய கலைஞர், காமராஜரின் அறிவுரைகள் இனி வரும் காலத்துக்கும் பொருந்தும் என்றும் கூறினார்.

'எல்லா நீரும் மழை நீர்தான்'

சென்னைக்கு கிருஷ்ணா நீரைக் கொண்டு வந்ததில் தி.மு.க. அரசு வெற்றி பெற்றதாகக் கூறும்போது, வந்தது கால்வாய்களில் பெய்த மழைநீர் தான் என்று எதிர்க்கட்சிகள் கூறியபோது, கலைஞர் "எல்லா நீரும் மழை நீர்தான்" என்று பதிலளித்தார்! அந்த பதிலை அவரவர் பார்வையில் ஆராயலாம்!

இணையதளத்தின் சக்தியை எப்படி தமிழ்நாடு அரசு நல்ல முறையில், செய்திகளை உடனடியாகக் கொண்டுசெல்ல வழிவகுக்கும் என்று முதல்வர் கலைஞருக்கு நான் எடுத்துச் சொல்லி, ஒரு செய்தியை மாதிரியாக வைத்துக்கொண்டு இரண்டு மூன்று பத்திரிகை நிறுவனங்களுக்கு இணையதளத்தின் மூலமாக செய்திகளை அனுப்பி 10 நிமிடங்களில் அந்த செய்தியை, புகைப்படத்துடன், அவர்கள் வெளியிட முடிந்தது. இதை நேரில் கண்ட முதல்வர் கலைஞர் உடனடியாக அமல்செய்ய என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டார். ஒன்றும் செலவு இல்லை, பத்திரிகை துறையும், பத்திரிகைத் துறையில் உள்ள அனைவரும் ஒரு இணையதள முகவரியை பதிவு செய்து கொண்டால் போதும், அனைவருக்கும் ஒரே நேரத்தில் செய்தி, தமிழ்நாடு முழுவதும், ஏன் உலகமெங்கும் அனுப்பலாம் என்று தெரிவித்தேன். மூன்று நான்கு நாட்களுக்குள் இது நடைமுறைக்கு வந்தது. அதிகாரிகளுக்கு இதன் பிறகு தான் இணையதள வசதி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு முன்னால், ஒரு வண்டியில் நாளுக்கு ஒரு முறை செய்திக் குறிப்புகளோ, ஒன்று இரண்டு புகைப்படமோ, ஒவ்வொரு பத்திரிகை அலுவலகத்திற்கும் செய்தித்துறை அலுவலர்கள் சென்று, நான்கு மணி நேரத்தில் கொடுக்கப்படும். ஒரே நேரத்தில் எல்லோருக்கும் செய்திக்குறிப்பு கிடைக்காது. இந்த நிலையை மாற்றி, உடனுக்குடன் செய்திகளை அனுப்ப இணையதளத்தைப் பயன்படுத்தினார் முதல்வர் கலைஞர். இன்று எல்லா அரசுகளும், எல்லா கடிதப் போக்குவரத்துகளுக்கும், முடிவுகளுக்கும், இணையதளத்தைப்

பயன்படுத்துகின்றன. இந்தப் புரட்சியை செய்தித்துறை முதலில் செய்ய கலைஞர் உத்தரவிட்டதைநாம்நினைவுகொள்வோம்.

மொழித்திறன், புத்திசாலித்தனம், நாவன்மை, உருவகங்கள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி ஒரு நபர் இத்தகைய சக்தி வாய்ந்த தகவல் தொடர்பு வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்தியதாக வரலாறு கிடையாது எனலாம். ஏராளமான நிகழ்வுகள் இருந்தும், ஒரு சிறு துளியைத்தான் இங்கே நினைவு கூர்ந்தேன்.

கலைஞரின் ஞாபகசக்திஅபாரமானது. இருந்தாலும் சில நேரங்களில்த னது உதவியாளர் சண்முகநாதனிடம் என்னை தொடர்புகொண்டு நிகழ்வுகளைப் பற்றிய செய்திகளை ஊர்ஜிதம் (ஆண்டு, மாதம், தேதி, வெளியான பத்திரிகை செய்யச் சொல்வார். அந்த செய்திகளை சேர்த்து அவரிடம் வழங்கியது எனக்கு சுமையாகத் தெரியவில்லை, அவர் எனக்கு அளித்த அங்கீகாரம் எனவே கருதினேன். அறிவாலயத்தைவிட்டு அவர் வண்டி காவல்துறையின் உதவியோடு வேகமாகச் சென்றாலும், பத்திரிகையாளர்களாகிய நாங்கள் அவர் கவனத்தை ஈர்த்து அவரிடம் எதையோ தெரிவிக்கக் காத்திருக்கிறோம் என்று புரிந்துகொண்டு, வண்டியை நிறுத்தச் சொல்லி, எங்களை அருகில் வரசொல்லி, என்ன செய்தி என்று கேட்காமல் செல்ல மாட்டார். தொலைக்காட்சி கேமராக்கள் அவரை சூழ்ந்து கொண்டாலும், நிருபர்கள் முன்னாடி உட்கார வழி விடுங்கள் என்று கறாராகக் கூறுவார், நிருபர்கள் தானே கேள்வி கேட்பார்கள் என்று சொல்வார். காலம் மாறினாலும், பேனா முனைக்கு அவர் என்றுமே செய்யும் மரியாதை அலாதியானது, போற்றக்கூடியது.

நான் கண்ட "கலைஞர்"

ஐ. சண்முகநாதன்
மூத்த பத்திரிகையாளர்

'தினத்தந்தி'யில் செய்தி ஆசிரியராக நான் பணியாற்றிவந்த காலக்கட்டம். தி.மு.கழகம் ஆட்சிக்கு வரவில்லை. தி.மு.கழகத்தின் ஐம்பெரும் தலைவர்களில் ஒருவராக கலைஞர் விளங்கினார். அநேகமாக தினமும் பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுவார். இரவு பத்து மணி அளவில் கூட்டம் முடிந்ததும் தொலைபேசியில் என்னுடன் தொடர்பு கொள்வார்.

"இந்தித் திணிப்பைக் கைவிடாவிட்டால், சிறை நிரப்பும் போராட்டம் நடத்தப்படும் என்று காரசாரமாகப் பேசினீர்களாம் . நிருபர் சொன்னார். செய்தியை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த செய்திதான் இன்று 'பேனர்' (எட்டுக்காலம்) என்பது போல் என் பதில் இருக்கும். அப்போது 'தினத்தந்தி' எதிர்க்கட்சிப் பத்திரிகையாக இருந்தது.

வரலாறு படைத்த தேர்தல்

1967ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தல், வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்தது. தி.மு.க. தலைமையிலான கூட்டணி வெற்றி பெற்று ஆட்சியைப் பிடித்தது. தமிழ் நாட்டில் அதுவரை ஆளும் கட்சியாக இருந்த

காங்கிரஸ், தோல்வியை சந்தித்தது. அதுவரை தோல்வியைக் கண்டறியாத பெருந்தலைவர் காமராஜரும் தோல்வி அடைந்தார்.

முதலமைச்சராகப் பதவியேற்றார், பேரறிஞர் அண்ணா. பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராக கலைஞரை நியமித்தார்.

பதவி ஏற்பு விழா முடிந்ததுமே தன் பணியைத் தொடங்கிவிட்டார், கலைஞர். அவரைப் பேட்டி காணலாம் என்று கருதி, அவர் இல்லத்திற்குப் போன் செய்ததில், அவர் அடையாறுக்கு சென்றிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். செல்போன் வராத காலமது.

படகு சவாரி

நானும், நிருபரும், போட்டோகிராபரும், அலுவலக ஜீப்பில் அடையாறு விரைந்தோம். கடலுடன் அடையாறு கலக்கும் பகுதியில் (முகத்துவாரம்) ஒரு படகில் கலைஞர் போய்க்கொண்டிருந்தார். நாங்களும் ஒரு படகைப் பிடித்து, அவர் இருக்கும் இடத்துக்கு விரைந்தோம்.

கலைஞர் தன்னுடன் இருந்த அதிகாரிகளிடம் சொன்னார், "வண்டல் மண் அதிகமாகி, சேரும் சகதியுமாக இருக்கிறது. அருகில் உள்ள வீடுகளையெல்லாம் தண்ணீர் சூழ்ந்துள்ளது. இதை எல்லாம் சரி செய்ய 3 நாள் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், 3 நாள் கழித்து மீண்டும் வந்து பார்ப்பேன். எல்லாம் சரியாக இருக்க வேண்டும்" என்றார். எந்தப் பொறுப்பாக இருந்தாலும், அதை சரியாகவும், விரைவாகவும் செய்துமுடிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவர் கலைஞர்.

வள்ளுவர் கோட்டம்

இப்போது வள்ளுவர் கோட்டம் உள்ள இடத்தில் முன்பு ஒரு பெரிய குளம் இருந்தது. பாசி பிடித்து பாழைடைந்த குளம். அதை தூர்த்துவிட மாநகராட்சி முடிவு செய்தது. சென்னை நகரில் பல்வேறு இடங்களில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் குப்பை லாரிகள், காலை பத்து மணி அளவில் அங்கு வந்து சேரும். குப்பைகளை குளத்தில் கொட்டும் பணி நடைபெறும்.

சுமார் மூன்று மாத காலத்தில், குளம் முழுவதும் குப்பையால் நிரப்பப்பட்டு, சுமார் பத்து கிரவுண்ட் நிலம் கட்டாந்தரையாகக் கிடந்தது.

அந்த இடத்தை என்ன செய்யலாம் என்று அதிகாரிகளுடன் ஆலோசனை நடத்திக் கொண்டிருந்தார் கலைஞர். தற்செயலாக நான் அப்போது அங்கிருந்தேன்.

அரசு ஊழியர்களுக்கு வீடுகட்ட அந்த இடத்தைப் பயன்படுத்தலாம் என்று பெரும்பாலானோர் தெரிவித்தனர்.

''வீடு கட்டுவதற்கு எத்தனையோ இடங்கள் இருக்கின்றன. இந்த இடம் நகரின் மையப் பகுதியில் முக்கியமான இடத்தில் இருக்கிறது. இதை சிறந்த முறையில் பயன்படுத்த வேண்டும்" என்று கூறிய கலைஞர் ஒரு வெள்ளைத் தாளை எடுத்தார். அவரே 'ஸ்கெட்ச்' போட்டார்.

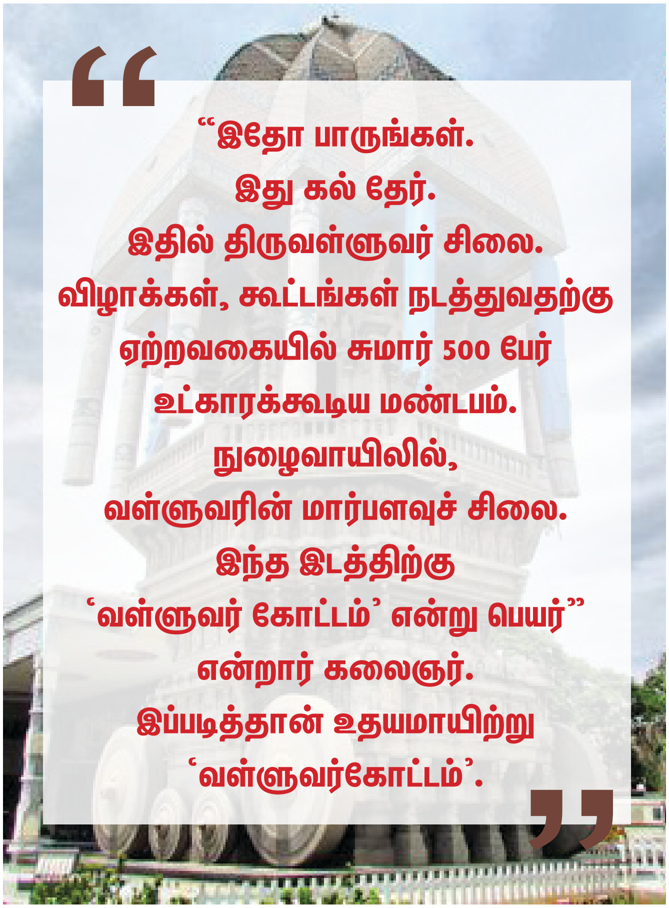

"இதோ பாருங்கள்.
இது கல் தேர்.
இதில் திருவள்ளுவர் சிலை.
விழாக்கள், கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கு
ஏற்றவகையில் சுமார் 500 பேர்
உட்காரக்கூடிய மண்டபம்.
நுழைவாயிலில்,
வள்ளுவரின் மார்பளவுச் சிலை.
இந்த இடத்திற்கு
'வள்ளுவர் கோட்டம்' என்று பெயர்"
என்றார் கலைஞர்.
இப்படித்தான் உதயமாயிற்று
'வள்ளுவர்கோட்டம்'.

"இதோ பாருங்கள். இது கல் தேர். இதில் திருவள்ளுவர் சிலை. விழாக்கள், கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கு ஏற்றவகையில் சுமார் 500 பேர் உட்காரக்கூடிய மண்டபம். நுழைவாயிலில், வள்ளுவரின் மார்பளவுச் சிலை. இந்த இடத்திற்கு 'வள்ளுவர் கோட்டம்' என்று பெயர்" என்றார் கலைஞர். இப்படித்தான் உதயமாயிற்று 'வள்ளுவர்கோட்டம்'.

நான் பத்திரிகையாளன் என்பதால், அடிக்கடி கோபாலபுரத்திலுள்ள கலைஞர் வீட்டிற்குச் சென்று அவரை சந்திப்பது வழக்கம். அவரைப் பார்ப்பதற்காக கட்சிக்காரர்கள், பிரமுகர்கள் சுமார் 15 பேர் ஹாலில் அமர்ந்திருப்பார்கள். எல்லாம் நேரப்படி நடக்க வேண்டும் என்பதில் கலைஞர் கவனமாக இருப்பார். சரியாக காலை 8 மணிக்கு 'பஸ்ஸர்' ஒலி கேட்கும். பார்வையாளர்களை சந்திக்க கலைஞர் தயார் ஆகிவிட்டார் என்று அர்த்தம். ஒவ்வொருவராக

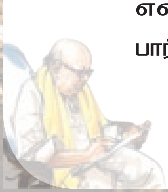

மாடிக்கு அழைக்கப்படுவார்கள். அவரிடம் 'வழவழா கொழகொழா' பேச்சுக்கே இடம் இல்லை. நேரடியாக விஷயத்துக்கு வந்து விட வேண்டும். அவர்களில் சிலரை தலைமைச் செயலகத்துக்கும், சிலரை கட்சி அலுவலகத்துக்கும் வரச்சொல்லி விடுவார். சிலரை மனு எழுதித்தரச் சொல்வார்.

கலைஞர் அறைக்கு முன் "காலம் பொன் போன்றது; கடமை கண் போன்றது" என்ற சிறிய போர்டு காட்சியளிக்கும்.

வந்தவர்களை எல்லாம் பார்த்துவிட்டு, காலை ஒன்பது மணி அளவில் தலைமைச் செயலகத்துக்கு காரில் புறப்பட்டுவிடுவார் கலைஞர்.

இலக்கியத் துறையில் என் திறனை வளர்த்துக் கொள்ளத் துணை நின்றவை அண்ணாவின் எழுத்தோவியங்கள்

திருவாரூர் உயர்நிலைப்பள்ளியில் மகாவித்துவான் தண்டபாணி தேசிகர், டாக்டர் சி.இலக்குவனார், முத்து கிருட்டிண நாட்டாரய்யா, இராச கோபாலப்பிள்ளை எனும் தமிழாசிரியப் பெருமக்களிடம் வகுப்புகளில் பாடம் கேட்டபோது மட்டுமின்றி, அவர்களிடம் நெருங்கிப் பழகியுமிருக்கிறேன்.

தமிழ்மொழி வளர்ப்பதில் எனக்கிருந்த ஆர்வத்தைக் கண்டு அவர்கள் என்மீது அளவு கடந்த அன்பு செலுத்தினர். பழம்பெரும் இலக்கியங்களைப் படிக்கவும், அவை குறித்து எழுதவும் எனக்கு உந்து சக்தியாக இருந்தவர்களும், வழி காட்டிகளும் அவர்களே ஆவர்.

இலக்கியத் துறையில் என் திறனை வளர்த்துக்கொள்ளத் துணை நின்றவை அண்ணாவின் எழுத்தோவியங்களும், புரட்சிக்கவிஞரின் கவிதைகளும் என்பதை மறக்க முடியாது.

கவிஞர் சுரதா, கவிஞர் மாவெண்கோ, கவிஞர் கா.மு.ஷெரீப் ஆகியோருடன் நெருங்கிப் பழகும் மாணவப் பருவத்து சூழ்நிலையும் உந்து சக்தியாக இருந்தது என்பதை இப்போது நினைத்தாலும் நெஞ்சு இனிக்கிறது.

— முத்தமிழறிஞர் டாக்டர் **கலைஞர்** அவர்கள்

BAPASI
ற்பனையாளர்கள் மற்றும் பதிப்பாளர்கள் சங்கம்,
Publishers' Association

கலைஞரின் காலம் ஒரு பொற்காலம்

பகவான் சிங்
(மூத்த பத்திரிகையாளர் /
டெக்கான் க்ரானிக்களின்
முன்னாள் நிருவாக ஆசிரியர்)

அறிவியல், அரசியல், பத்திரிகைத் துறை போன்ற பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஒருவரின் ஆயுளில், காலச்சக்கரம் ஒரு 6 தசாப்தங்கள் பின்னோக்கிச் செல்ல முடிந்தால் – சரித்திரம் படைத்த, சகாப்தமான சில ஆளுமைகளுடன், அதிர்ஷ்டம் இருந்தால் நேரடித் தொடர்போ அல்லது குறைந்தபட்சம் அந்தக் காலகட்டத்தின் செய்தித்தாள்கள் அல்லது பிற ஆவணங்கள், இலக்கியங்கள் வாயிலான தொடர்போ இருந்திருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். தங்கள் குடும்பத்தினரிடமும் நண்பர்களிடமும், அந்த ஆளுமைகள், அவர்களால் இந்த உலகத்துக்கும் மக்களுக்கும் ஏற்பட்ட தாக்கங்கள் குறித்துத் தாங்கள் நேரில் கண்ட, கேட்டவைகளைப் பகிர்ந்து கொள்வது ஒரு அருமையான அனுபவமாக இருக்கும். அந்த மாமனிதர்களின் காலத்தில் நடந்த நிகழ்வுகளுக்குச் சாட்சியாக அதில் பங்கெடுத்துள்ளேன் என்று கூறிக்கொள்ளும்போது ஏற்படும் கர்வம் மிகவும் திருப்தியளிக்கக்கூடியது. கடந்து செல்லும் ஒவ்வொரு சகாப்தமும், தத்தம் துறைகளின் நாயகர்களாக விளங்கி இலட்சக்கணக்கான மக்களின் வாழ்வுடன் ஒன்றி, காலத்தால் அழிக்கமுடியாத தமது பாதச்சுவடுகளைப்

பதித்துச் செல்லும் ஒரு சில சிறந்த தலைவர்களை நமக்கு விட்டுச் செல்கிறது.

தமிழகத்தின் சமூக-பொருளாதார வளர்ச்சியிலும், தேசிய அரசியலிலும் மிகச் சிறந்த பங்களிப்பை ஆற்றியுள்ள முத்தமிழறிஞர் கலைஞர், பிரமிக்க வைக்கும் தனது வாழ்க்கை வரலாற்றின் வாயிலாக, காலத்தால் அழியாத காவியமாகத் திகழும், அத்தகைய ஓர் ஆளுமை என்பதில் மறுகருத்தில்லை. நமது வாழ்க்கை வரலாற்றில் இவர் இடம் பிடித்த அளவு பக்கங்களை வெகு சிலரே பிடித்திருக்கமுடியும். மிக ஏழ்மையான பின்புலத்தில், தமிழகத்தின் ஒரு கிராமத்தில் இவரின் வாழ்க்கை தொடங்கியது.

எனது இறுதி மூச்சு வரை, ஆஹா, அவரைச் சந்திக்கும், அவருடைய செய்தியாளர் கூட்டங்களில் பங்குபெறும், அனல் பறக்கும் அவரது மேடை முழக்கங்களைக் கேட்கும், அனேகமாக அன்றாடம் முரசொலியில் அவரது 'உடன்பிறப்பே...' கடிதங்களைப் படிக்கும், தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராகவும், எதிர்க்கட்சித் தலைவராகவும் அவர் ஆற்றிய மாபெரும் தொண்டுகளுக்கு ஒரு பத்திரிகையாளனாக நேரில் கண்ட சாட்சியாயிருக்கும் பேறுபெற்றவன் "என்றுமார்தட்டிக்கொள்ளக்கூடியவெகுசிலரில்நானும்ஒருவன்.திராவிட சித்தாந்த ஜாம்பவானின் வியப்பூட்டும் காலகட்டத்தில் இப்படிப்பட்ட, மனதைத்தொடும், இன்னும் பல அனுபவங்களின் நினைவுகளைப் பொக்கிஷமாகப் போற்றி வாழ்வேன்.

கூரியநிருவாகத்திறன்,விரைவானமுடிவுகள்எடுக்கும்சாதுர்யம்,உயரதிகாரிகளைக் கையாளும் பாணி, அமைச்சரவையில் இருக்கும் இளம் அமைச்சர்களைப் போஷித்து வளர்க்கும் பண்பு ஆகியவற்றுக்காகக் கலைஞரின் ஆட்சிக் காலம் காலாகாலத்துக்கும் நினைவு கூரப்படும். வறியோர், பட்டியலின, பழங்குடி சமூகத்தினர், பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தினர், பெண்கள் போன்ற எளியோருக்கான இவரது தொலைநோக்கு கொண்ட மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை வரலாறு என்றும் உரைக்கும்.

இவரது ஆட்சியின்கீழ் தமிழ்நாடு ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சியை அடைந்துள்ளது. தொழில் துறை, சாலைகள் மற்றும் பாலங்கள் போன்ற உட்கட்டமைப்பு வசதிகள், கல்வி, சுகாதாரம், ஏழைகளுக்கான நலத்திட்டங்கள், இன்னும் பல. மாநிலத்தின் பொருளாதாரத்தை விரிவுபடுத்தவும், வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கவும், மக்களின், குறிப்பாக இளைய சமுதாயத்தினரின் வருவாயைப் பெருக்கவும், 1990களில் அறிமுகமான பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் வாய்ப்பளித்தது. காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள் என்பதற்கிணங்க, இதனால் ஏற்படக்கூடிய வளர்ச்சியை சரியாகக் கணித்த கலைஞர், தமிழ்நாட்டின் நலனுக்காக ஒரு கலைவைப் பொருளாதாரத்தைக் கைக்கொண்டார். மென்பொருள் துறையில் தமிழகம் முன்னிலை வகிக்கும் வகையில் சென்னையில் 'டைடல் பார்க்' அமைக்க உதவினார்.

பிறகு இதுபோன்று சென்னையில் பல இடங்களில் மென்பொருள் பூங்காக்கள் உருவாயின. உற்பத்தித்துறையில், குறிப்பாக ஜவுளி மற்றும் வாகனத் துறைகளில் மாநிலம் வளர்ச்சியடையவும் பல திட்டங்களைத் தொடங்கினார். வாகனங்களின் விற்பனை அதிகரிப்பு, காலத்தின் கட்டாயம் என்பதை உணர்ந்து, ஸ்ரீபெரும்புதூர் அருகே இருங்காட்டுக்கோட்டையில் ஹூண்டாய் நிறுவனம் மிகப்பெரிய தொழிற்சாலை அமைக்க உடனடியாக ஒப்புதல் அளித்தார். வாகனத்துறையில் தமிழ் நாடு மிகப்பெரிய வளர்ச்சியடைந்து, அதன் தலைநகரமான சென்னை, இந்தியாவின் டெட்ராய்ட் என்று அழைக்கப்படக் காரணமானார்.

வெற்றியின் போதை தலைக்கேறாமல் பார்த்துக்கொண்டதைப் போலவே தேர்தல் தோல்விகளாலும் அரசியல் பின்னடைவுகளாலும் துவளாத உறுதி படைத்தவர் கலைஞர். தேர்தலில் தனது கட்சி தோல்வியைச் சந்தித்து விட்டால், அறிவாலயம் சென்று கட்சியின் மூத்த தலைவர்களுடன் தோல்விக்கான காரணங்களை ஆராய்ந்து, மாவட்டங்களிலிருந்து வரும் கட்சி நிருவாகிகள் மற்றும் தொண்டர்களின் மனக்குமுறலுக்குச் செவிசாய்த்து, அவர்களுக்கு ஆறுதல்கூறித் தேற்றி, அடுத்த தேர்தலில் வெற்றியை உறுதிசெய்ய ஊக்கமளித்த மகத்தான தலைவர் அவர்.

தோல்வியைத் தொடர்ந்த செய்தியாளர் சந்திப்பை எதிர்கொள்ளத் தன்னைத் தயார் செய்துகொண்டு, சங்கடமான வினாக்களை எழுப்பும் சில செய்தியாளர்களையும் சாதுர்யமாகக் கையாளும் திறன் படைத்தவர்.

தி.மு.க. தேர்தலில் வெற்றி பெற்றால், பெரியார் சிலைக்கும் அண்ணா சமாதியிலும் தமது மரியாதைகளைத் தெரிவித்துவிட்டுப் புனித ஜார்ஜ் கோட்டையில் முதலமைச்சர் அலுவலகம் சென்று தமது தேர்தல் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றும்

திட்ட ஒப்புதல்களில் கையெழுத்திட்டுத் திரும்பப் பணியைத் துவக்கும் கடமையாளர் கலைஞர். கடலை நோக்கி அமைந்துள்ள முதலமைச்சரின் அறையில் முதல் பணியாக அந்தக் கோப்புகளில் கையெழுத்திட்டுவிட்டு, அதே அறையில் அவர் மேசையைச்சுற்றி நாங்கள் நின்ற படியோ அல்லது பக்கத்து அறையிலோதான் செய்தியாளர் சந்திப்பு நடைபெறும், தடபுடலாக. கலைஞர் ஆட்சியில் இருந்தபோதும் சரி இல்லாதபோதும் சரி, பத்திரிகையாளர்களுக்குக் கலைஞருடனான உறவு மிகவும் சிறப்பாகவும், நெருக்கமாகவும் இருந்தது. அந்த மாமனிதருடனான ஊடகவியலாளர்களின் தொடர்புகள் மிக அருமையான நட்புறவாகவே அமைந்திருந்தது. அதற்கு முதல் காரணம், அவர் தன்னை ஒரு அரசியல்வாதி என்பதைவிட, முதலில் தான் ஒரு பத்திரிகையாளன் என்று கூறிக்கொள்வதில்தான் பெருமை அடைந்தார். நான்காவது தூணான ஊடகங்களை முகஸ்துதி செய்வதற்காகக் கூறப்பட்ட ஒரு சம்பிரதாய வார்த்தையன்று அது. பொங்கிப்பெருகும் அவரது பழைய நினைவுகளிலிருந்து மனதார வெளிவந்த உணர்வு.

அப்போதைய தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தின் திருக்குவளை என்ற தனது சொந்த கிராமத்துக்கு அருகில் உள்ள திருவாரூர் தெருக்களில் 13 வயதிலேயே இந்தி திணிப்பை எதிர்த்து துண்டு பிரசுரம் வெளியிட்டு விநியோகித்ததில் தொடங்கியது அவரது பத்திரிகைத் துறைப் பயணம். அவர் நிறுவிய 'முரசொலி' நாளிதழில் எழுதிவந்த கட்டுரைகளே, 1969இல் அண்ணாதுரை மறைவிற்குப் பிறகு, இறுதி மூச்சு வரை கட்சியைத் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்ததற்கு மையப்புள்ளியாக இருந்தன.

முரசொலியின் 'கலைஞர் கடிதம்' பகுதியை 'உடன்பிறப்பே...' என்று அவர் தொடங்கிய விதம், தொண்டர்களின் உணர்ச்சியைத் தட்டி எழுப்புவதாக அமைந்தது.

மாநிலம் மற்றும் அதைத் தாண்டிய பலதரப்பட்ட சமூக அரசியல் விஷயங்கள் குறித்த விழிப்புணர்வைத் தொண்டர்களுக்கு ஏற்படுத்தி அவர்களுக்குப் புது இரத்தம் பாய்ச்சிய சேவையை அக்கடிதங்கள் செய்தன. தேர்தல் தோல்விகள் தன்னைப் போலவே தன் தொண்டர்களையும் நம்பிக்கையிழக்கச் செய்யாமல், மேலும் வெற்றியை நோக்கி வீறு நடைபோடச் செய்த பெருமை கலைஞரின் கடிதங்களுக்கு உண்டு. பெரியாரும், அண்ணாவும் கண்ட அனைவருக்கும் சம நீதி - சமூக நீதி என்ற திராவிட சித்தாந்த விதைகளைத் தமிழக இளைஞர்களின் மனதில் விதைத்த மாபெரும் புரட்சிக்கும் அவரது எழுத்துகளே அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்தன.

முரசொலியின் கலைஞர் கடிதம் அவரது எண்ணங்கள் மற்றும் கட்சியின் நிலைப்பாடு ஆகியவற்றின் பிம்பமாக இருந்ததால், செய்திக் கட்டுரைகள் எழுத என்

போன்ற பத்திரிகையாளர்களாலும் பொருத்தமான எதிர் உத்திகளை வகுக்க அரசியல் எதிரிகளாலும் கூர்ந்து அவதானிக்கப்பட்டது. தமிழ் நாடு மற்றும் நாட்டின் பிற பகுதிகள் பற்றிய விவகாரங்கள் மட்டுமல்லாமல், உலக அளவில் நடக்கும் நிகழ்வுகள் பற்றியும் தனது அறிவார்ந்த கண்ணோட்டத்தை முரசொலியில் வெளியிட்டு வந்தார்.

அப்படிப்பட்ட பல தருணங்களில் என் மனதைத் தொட்ட ஒரு விஷயத்தை நான் இங்கு நினைவுகூர விரும்புகிறேன் - 2006 நவம்பர் 5 அன்று சதாம் ஹூசைனுக்கு மரண தண்டனை விதித்து ஈராக்கின் நீதிமன்றம் பிறப்பித்த ஒரு மோசமான உத்தரவுக்கு, தன் வாழ்நாள் முழுவதும் தீவிர ஜனநாயகவாதியாக இருந்த கலைஞர் கடும் எதிர்ப்பு தெரிவித்தார். "மனித வாழ்வின் சில பக்கங்களைக் கிழிப்பது போன்றது" என்று கூறி மரண தண்டனையைக் கண்டனம் செய்தார்.

"புத்தகத்தின் தவறான பக்கங்களை மாற்றியமைக்கும் வாய்ப்பை மரண தண்டனை மறுக்கிறது. இது சாமான்யனுக்கு மட்டுமல்ல, சதாம் ஹூசைன் போன்ற சர்வாதிகாரிகளுக்கும் பொருந்தும்" என்று அவர் அப்போது கூறியிருந்தார்.

பழுத்த பத்திரிகையாளர் மற்றும் சாதுர்யமான அரசியல்வாதி என்ற கலவையாக இருந்தகலைஞர்,வாக்காளிக்கும்மக்களைச்சென்றடையஊடகங்களின்பங்களிப்புஎத்தனை மகத்தானது என்பதை நன்கறிந்திருந்தார். சில முக்கிய நிகழ்வுகளின்போது கூட்டப்படும் செய்தியாளர் சந்திப்பில் மட்டுமல்லாமல், ஆட்சியில் இருந்தாலும், இல்லாமல் போனாலும் அவரது அலுவலகத்தில் இருந்து செய்திக் குறிப்புகள் தொடர்ந்து வெளியாகிக்கொண்டே இருக்கும்.கலைஞரின் ஆற்றல்மிக்கதளபதியாக இருந்தமு.க.ஸ்டாலின்,ஒருஓரமாகநின்று, நிருபர்களின் கேள்விகளையும் அதற்குத் தந்தை அளிக்கும் சாமர்த்தியமான பதில்களையும் கூர்ந்து கவனித்து வந்ததை நாங்கள் கண்டு ரசித்திருக்கிறோம் பத்திரிகையாளர் ஒருவர் கலைஞரை சந்திக்க விரும்பினால், எளிதில் அவரை அணுகும் நிலை இருந்தது. அவரது நெடுங்காலத் தனிச் செயலர் சண்முகநாதன் அந்தச் சந்திப்பை உறுதி செய்வார். நான் முன்பே கூறியதைப்போல, அது பத்திரிகையாளர்களின் பொற்காலம். பத்திரிகையாளர்களின் தலைக்கு மேல் கூரை இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பிய அவர், சென்னையில் திருவான்மியூர் கடற்கரைக்கு அருகில் அழகான பத்திரிகையாளர் குடியிருப்பு ஒன்று உருவாக உதவினார். மேலும், தமிழகம் முழுவதிலும் பல நகரங்களிலும், சிறு நகரங்களிலும் அத்தகைய பத்திரிகையாளர் குடியிருப்புகள் உருவாயின. அரசு மருத்துவமனைகளில் பத்திரிகையாளர்களின் சிறப்பு சிகிச்சைக்காக ஆணை வெளியிட்டார் கலைஞர். அவர் வகுத்த நல்வழியில் திறமையுடன் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும் முதல்வர் ஸ்டாலின் அண்மையில்,பத்திரிகையாளர்களுக்கு உதவும் வகையில் ஒரு நல வாரியத்தை உருவாக்கியுள்ளார்.

முதலமைச்சராக இருந்த காலத்திலும் ஆட்சியில் இல்லாத காலத்திலும் பத்திரிகையாளர்கள் மற்றும் பத்திரிகை உரிமையாளர்களின் பல பிரச்சினைகளிலிருந்து அவர்கள் மீள உதவி செய்தவர் கலைஞர். உதாரணமாக, தென் மாவட்டங்களில் விகடன் நிறுவனம் தாக்குதலுக்கு உள்ளானபோது, உடனடியாக வன்முறை நிறுத்தப்படுவதை அவர் உறுதி செய்தார்.

அரசியலிலிருந்து அவரை அகற்றியிருக்கக்கூடிய அதிர்வுகளை அவர் ஒரு முறை அல்ல, இரு முறை எதிர்கொண்டுள்ளார் – அரசியல் பழிவாங்கலுக்காக அவரது அரசு மத்திய அரசால் இரண்டு முறை கலைக்கப்பட்டது. முதல் முறை, இந்திரா காந்தியின் கொடுங்கோல் அவசர காலப் பிரகடனத்தைத் தீவிரமாக எதிர்த்ததற்காக 1976 ஜனவரி 31 அன்று ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது. அப்போது, கழகத்தின் இளைய தலைமுறையைச் செம்மையாக வழிநடத்தி வந்த அவரது மகன் திரு. ஸ்டாலினும், மிசா சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்யப்பட்டுக் கொடுமைகளை அனுபவித்தார்.

இரண்டாவது இடி, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுடன் தொடர்பு என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டு, ‘சட்டம் ஒழுங்கு சீர்குலைவு’ என்ற காரணத்திற்காக, 1991 ஜனவரி 30 அன்று ஆட்சிகலைக்கப்பட்டது.அப்போது,காங்கிரஸ் ஆதரவில் பிரதமராக இருந்த சந்திரசேகருக்கு ராஜீவ் காந்தி மூலமாக அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டது.ராஜீவ் காந்திக்கு அழுத்தம் கொடுத்தது, தான் முதல்வராக வேண்டும் என்ற அவசர ஆர்வம் கொண்ட ஜெயலலிதா. அடுத்த இரண்டு மாதங்களில், ராஜீவ் காந்தி பிரதமராக வேண்டும் என்பதற்காக காங்கிரஸ் கட்சி வெளியிலிருந்து அளித்த வந்த ஆதரவை விலக்கிக் கொண்டதால், சந்திரசேகர் அரசும் வீழ்ந்தது வரலாறு. இந்திய அரசியலில் நீண்ட காலமாக இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பவாதம் நிலவித் தான் வருகிறது.

இலங்கைத் தமிழர்களுக்கும் கலைஞர் பல நன்மைகளைச் செய்துள்ளார். தான் ஆட்சியில் இல்லாதபோதும், அவர்களுக்காக வலுவாகக் குரல் கொடுத்துள்ளார். மாநில அரசின் தலைமைப் பொறுப்பின் பாரம் சில சமயங்களில் ஈழ சகோதரர்களுக்கான போராட்டத்தின் தீவிரத்தைக் குறைத்திருக்கலாம். கலைஞரின் தலைமையிலான தி.மு.க., கொட்டும் மழையிலும் மனிதச் சங்கிலி உள்ளிட்ட பல போராட்டங்கள் நடத்தியுள்ளது. இந்தப் போராட்டங்களில் பங்கேற்றவர்கள் ஈழத்துக்கான உண்மையான அக்கறையுடன் செயல்பட்டவர்கள், வெறும் கட்சித் தலைமையைத் திருப்திப்படுத்த அல்ல. ஆனால், எதிரணியில் அம்மையாரின் அருள் பார்வையைப் பெறுவதற்காகவே இதுபோன்ற, அவர் நடத்திய போராட்டங்களில் கலந்து கொள்வது கட்சி நிருவாகிகளின் வழக்கமாக இருந்தது.

2009 மே மாதம், இரத்த வெள்ளம் தவிர வேறு எந்தப் பலனுமின்றி ஈழப் போர் முடிவுக்கு வந்தபிறகும், ஈழத் தமிழர்களுக்கு நீதி கோரிக் கலைஞர் குரல் கொடுத்துவந்தார். இன வன்முறைக்கு அஞ்சி நாட்டைவிட்டு வெளியேறித் தமிழ் நாடு அரசு நடத்தும் எண்ணற்ற அகதி முகாம்களில் தஞ்சம் புகுந்தவர்களுக்கும் சேர்த்துத்தான் அவர் குரல் ஒலித்துள்ளது. அந்த அகதி முகாம்களில் தங்கியிருப்பவர்கள் விரும்பினால், அவர்களுக்கு இந்தியக் குடியுரிமை வழங்கப்படவேண்டும் என்பதை வெகு முன்னதாகவே உணர்ந்தார் கலைஞர். ஈழப் போர் குறித்த ஒரு விவரக் குறிப்பை வெளியிட்டதுடன், அகதிகள், பல தலைமுறைகளுக்கு நாடற்றவர்களாகத் தவிக்கவிடப் படுவதைவிட, அவர்களுக்கு ஏன் இந்தியக் குரியுரிமை வழங்கப்படவேண்டும் என்று விளக்கும் அர்த்தமுள்ள அறிக்கையையும் அவர் முன்வைத்தார்.

கலைஞரின் அடியொற்றி, மக்கள் நலனை இலக்காகக் கொண்ட, பொறுப்புள்ள அரசியல் மற்றும் ஆற்றல் மிக்க நிருவாகம் ஆகியவற்றை வழங்கிவரும் நமது அன்புக்குரிய முதலமைச்சர் மு.க.ஸ்டாலினும் தமிழ் நாடு அகதி முகாம்களில் தங்கியுள்ளவர்கள் உள்ளிட்ட ஈழத் தமிழர்கள் மேல் அதே ஆழ்ந்த அக்கறையுடன் செயல்பட்டு வருகிறார். இலங்கைத் தமிழர்களை உள்ளடக்காத, 2019 குடியுரிமை திருத்தச் சட்டத்தைத் திரும்பப் பெறுமாறு மத்திய அரசைக் கோரும் தீர்மானம் ஒன்றை 2021 செப்டம்பர் 8 அன்று சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றியது மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் திரு. மு.க.ஸ்டாலின் தலைமையிலான அரசு. மேலும் சென்ற ஆண்டு ஜூன் 20, உலக அகதிகள் தினமாக அனுசரிக்கப்பட்டபோது, அகதிகளுக்கான ஐ.நா தூதரகம் கைக்கொண்ட கருப்பொருள் – 'தாய்நாட்டிற்கு வெளியேயும் நம்பிக்கை'. இந்த அடிப்படையில், மாண்புமிகு முதல்வர், ஈழத் தமிழர்களுக்கான இந்தியக் குடியுரிமை என்ற பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணத் தனது அரசு ஆவன செய்யும் என்று அறிவித்தார். மாண்புமிகு தமிழ் நாடு முதல்வர் ஈழத் தமிழர்களுக்கு நீதி பெற்றுத் தருவார் என்று ஈழத் தலைவர்கள் என்னிடம் நம்பிக்கை தெரிவிக்கின்றனர்.

கலைஞரின் காலம் ஒரு பொற்காலம் - அவர் ஆட்சியில் இருந்தபோதும், ஆட்சி அதிகாரம் இல்லாதபோதும். ஏன்? சொல்லப்போனால், இதுவும் கலைஞரின் காலம்தான். அவரின் எண்ணங்கள், எழுத்துகள், உரைகள், முடிவுகள், செயல்பாடுகள், திட்டங்கள், கொள்கைகள், ஆகியவற்றின் அதிர்வலைகள் இன்றும் தமிழ் நாட்டு மக்களின் வாழ்வில் உணரப்படுகின்றன. அவை தொடர்ந்து உலகத் தமிழர்களின் மனங்களிலும், செயல்களிலும், வாழ்விலும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு ஏதோ ஒரு வகையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பது உறுதி.

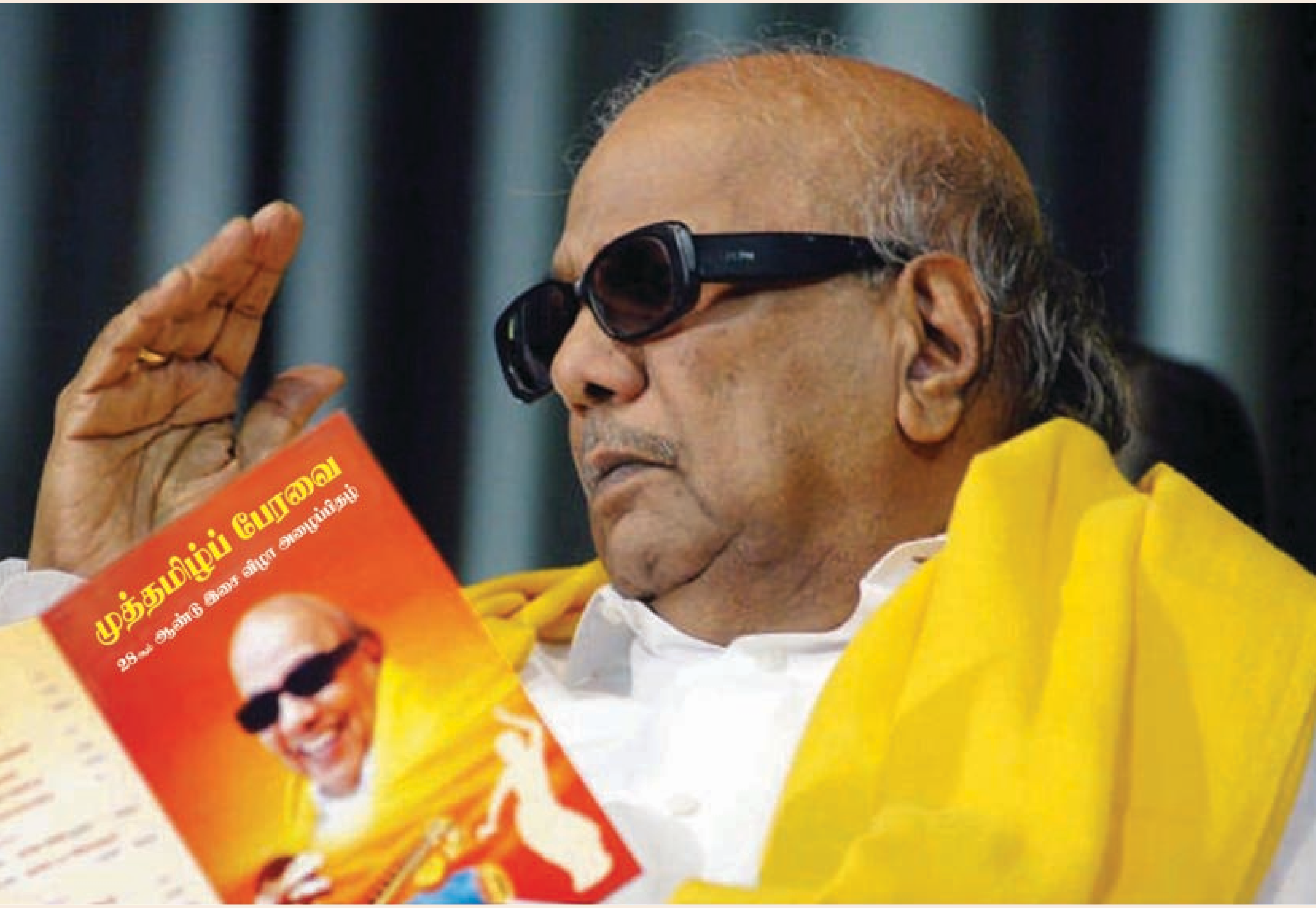
முத்தமிழ்ப் பேரவை
28-ம் ஆண்டு இசை விழா அழைப்பிதழ்

கலைஞரும் ராயும்

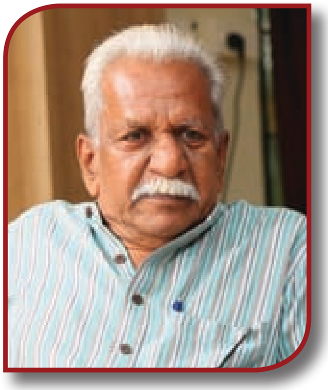

சுகுமாரன்
எழுத்தாளர்

பன்முக ஆளுமை கொண்டவர் கலைஞர் கருணாநிதி என்பது உலகறிந்தது. அந்தப் பல முகங்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பு கொண்டவை என்பதும், ஒரு நிலையிலான ஆளுமையின் பாதிப்பை இன்னொரு நிலையிலுள்ள ஆளுமையிலும் காண முடியும் என்பதும், அந்தப் பன்முக ஆளுமையின் தனித்துவமும் சிறப்பும், அவரை ஓர் அரசியலாளர் என்று காணும்போதே இதழாளராகவும், இதழாளராகக் காணும் வேளையிலேயே எழுத்தாளராகவும், எழுத்தாளராக மதிப்பிடும் தருணத்திலேயே திரைத்துறை விற்பன்னராகவும் காண முடியும். அவரது ஒரு முகத்தின் சாயல் இன்னொரு முகத்தில் பிரதிபலிப்பது இயல்பும், இன்றியமையாததும் ஆகும்.

1992ஆம் ஆண்டு முரசொலி வளாகத்திலிருந்து 'தமிழன்' நாளிதழ் வெளிவர ஆரம்பித்தது. ஆசிரியர் பகுதியில் செய்தியாளர், உதவி ஆசிரியராகப் பணியில் சேர்ந்தேன். அந்த ஆண்டு ஜனவரி மாதம் பொங்கல் நாள் முதல் அதே ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் முப்பெரும் விழா நாள்வரை இதழ் வெளிவந்தது. இந்த ஒன்பது மாத அனுபவங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் நினைவு கூர்ந்து கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கத்தக்கவை. அதில்

முதன்மையானது கலைஞர் கருணாநிதி என்ற தமிழ்ப் பேராளுமையை நெருக்கத்தில் பார்க்கவும், பணிபுரியவும் கிடைத்த வாய்ப்பு.

முரசொலி வளாகத்திலிருந்து வெளிவந்தாலும், 'தமிழன்' நாளிதழ் கட்சி சார்பற்றதாகவே நடத்தப்பட்டது. பொதுவான செய்திகளும், பிற அம்சங்களுமே அதில் அதிகம் இடம் பெற்றன.

கலைஞருக்குத் தனி முக்கியத்துவம் அளிக்கும் செய்திகள் மிகக் குறைந்த அளவே வெளியாயின. அன்று அவர் எதிர்க்கட்சித் தலைவர். இன்னொரு நாளிதழின் ஆதரவு கிடைக்குமானால் தனது அரசியல் பணியை இன்னும் சிறப்பாகச் செய்ய முடியும் என்றே யாரும் நினைப்பார்கள். ஆனால், கலைஞர் அப்படியான எதிர்பார்ப்பு எதையும் கொண்டிருக்கவில்லை. நாங்களாக கேட்டுக்கொண்டால் தவிர அவராக இடையீடு நிகழ்த்தியது இல்லை. ஓர் அரசியல்வாதியாக அல்லாமல் இதழாளராக அவரைக் கண்ட சந்தர்ப்பங்கள் அவை.

'தமிழன்' நாளிதழின் அன்றாட நடவடிக்கைகளுக்கும், கலைஞருக்கும் தொடர்பு இல்லை. ஆனால், சிக்கலான கட்டங்களில் அவரிடமே ஆலோசனைகள் கேட்கப்பட்டன. அவரது அறிவுரைகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. இது கலைஞர் என்ற இதழாளரைப் புரிந்து கொள்ளவும், அவரிடமிருந்து சில இதழியல் பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்ளவும் எனக்கு உதவியது. சில விஷயங்களைப் புதிய கோணத்தில் பார்க்கவும் துணை புரிந்தன.

தீவிரமான வாசிப்பாளர் கலைஞர் என்பதும் உலகறிந்த செய்தி. அவரது படைப்புகள் சில அவரது வாசிப்பிலிருந்து உருவானவை. சிலப்பதிகார வாசிப்பிலிருந்து பூம்புகார் திரைப்படமும், சங்க இலக்கிய வாசிப்பிலிருந்து சங்கத் தமிழ் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும், நாவல் வாசிப்பிலிருந்து 'தாய்' காவியமும் உருவாயின. வங்க இலக்கிய வாசிப்பிலிருந்தும், திரைப்படத்தைக் காண்பதிலிருந்தும், கலைஞர் சில ஆக்கங்களைத் தமிழில் செய்துள்ளார். இந்தியத் திரைக் கலையின் மேதைகளில் ஒருவரான ரித்விக் கட்டக்கின் 'சுபர்ணரேகா' என்ற திரைப்படத்தை 'மறக்க முடியுமா?' என்ற பெயரில் தமிழில் மறு ஆக்கம் செய்தார். அவரது வெற்றிகரமான திரைக் கதையாக்கங்களில் அந்தப் படமும் ஒன்று. எனவே, அவருக்கு வங்கக்கலை, இலக்கியச் சூழல் தெரிந்திருந்தது என்று எளிதாக யூகிக்கலாம். யூகமாக அல்ல; அந்தப் பாதிப்பை அவரது செயல்பாட்டிலும் கண்டிருக்கிறேன். ஆனால் அதை அனுபவத்தில் கண்ட தருணம் மிகுந்த வியப்பையும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியையும் அளித்தது. என்னுடைய நேசிப்புக்குரிய சத்யஜித்ராய் தொடர்பானது அந்த அனுபவம் என்பது கூடுதல் மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமாக அமைந்தது.

நான் கலைச் சினிமாவின் ரசிகன். கலைநுட்பம் மிகுந்த திரைப்படங்களின் முன்னோடி சத்யஜித் ராய் என்று உறுதியாக நம்புகிறவன். அநேகமாக அவரது எல்லா திரைப்படங்களையும் பார்த்திருக்கிறேன். அதைப் பெருமையாகவே நினைவில் கொண்டிருப்பவன். அவரை நேரில் சந்திக்கக் கிடைத்த வாய்ப்பை வாழ்க்கையின் பெரும் பேறாகக் கருதுபவன். அப்படியான மனநிலையுடைய எனக்கு, கலைஞரும் அவரை மேதை என்று மதிப்பது அளவற்ற மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது.

நாளிதழ் பணிக்காலத்தில் சில நாட்கள் இரவுக் கடமையும் வரும். அது போன்ற நாளாக இருந்தது 1992 ஏப்ரல் 23. அன்றைய நிகழ்வு என்றென்றைக்கும் நினைத்துப் பார்க்கும் தினமாக அந்த நாளை மாற்றியது. அன்று இரவுப் பணியில் இருந்தேன். இரவில் அதிகம் ஊழியர்கள் இருக்க மாட்டார்கள், பொதுவாக செய்திகளின் வரத்தும் குறைவாகவே இருக்கும். அவசரமாக அச்சேற்ற வேண்டிய செய்திகள் அரிதாகவே கிடைக்கும். எனவே பணிச்சுமையும் குறைவாக இருக்கும். ஆனால் எதிர்பாராத விதத்தில் ஏதேனும் செய்திகள் வந்து ஆசிரியப் பிரிவிலிருக்கும் ஊழியர்களை தடுமாறச் செய்யும். முன் குறிப்பிட்ட நாளின் முன் மாலை நேரம் குறிப்பிடும்படியான சம்பவங்கள் எதுவுமின்றி நகர்ந்தது. நெருக்கடி இல்லாத நாள் என்று ஆசுவாசமாக எண்ணிக் கொண்டிருந்தபோது ஒரு செய்தி வந்தது. சத்யஜித் ராய் மறைந்தார். சிறிது காலமாக கல்கத்தா மருத்துவமனை சிகிச்சையிலிருந்த இயக்குநர் சத்யஜித் ராய் அன்று மாலை காலமானார்.

அந்தச் செய்தி உண்மையாகவே திடுக்கிடச் செய்தது. ஒரு ரசிகனாக ராயின் மறைவுச் செய்தி என்னை திடுக்கிட வைத்தது. அன்று ஆசிரியப் பிரிவில் இரவுப் பதிப்புக்குப் பொறுப்பாளரான நண்பர் ராஜாவும் (ராஜா வாசுதேவன்) நானும் மட்டுமே இருந்தோம். இரண்டு பேர் கையாளக்கூடிய அளவுக்கான செய்திகளே இருந்ததால் நிதானமாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தோம். இந்த திடீர் செய்தி எங்களை தடுமாறச் செய்தது. செய்தி முகவாண்மை அளித்த தகவலை மட்டும் மொழிபெயர்த்துச் சேர்க்கலாமா, இல்லை வேறு செய்திக் கட்டுரைக்கு முயன்று பார்க்கலாமா என்று குழப்பத்தில் மூழ்கினோம். 'ஏஜென்சி செய்தியை மொழிபெயர்த்துக் கொடுங்கள், அதை மட்டும் படத்துடன் போட்டு விடலாம்' என்று நண்பர் சொன்னார். சத்யஜித் ராயின் ரசிகனான எனக்கு அது மட்டும் போதுமானதாகப் படவில்லை. தொலைஅச்சு வழி கிடைத்த செய்தியைத் தமிழாக்கம் செய்து கொடுத்தேன். அதன் தொடர்ச்சியாகவே செய்தி முகவாண்மை இணைத்திருந்த தமிழ் நாடு நீங்கலாக இந்தியத் திரையுலகைச் சார்ந்த பிரபலங்கள் விடுத்திருந்த இரங்கல் குறிப்புகளையும் மொழிபெயர்துச் சேர்த்தோம். ஆனாலும் மனம் நிறைவு கொள்ளவில்லை. தமிழ் நாட்டு திரையுலகைச் சேர்ந்தவர்கள் வருந்துவதற்கு அவகாசம் இருந்தது. எங்கள் அவசரத்துக்கு யாரிடமிருந்தும் இரங்கல் செய்தியைப் பெற முடியாத இக்கட்டான நேரம். சற்று விலகி ராயைப் பற்றிப் படித்தறிந்ததும், பார்த்தறிந்ததுமான தகவல்களும் அவரைச் சந்தித்த தருணத்தின்

ஞாபகமும் முட்டிக் கொண்டு வந்தன. என்னுடைய நினைவாற்றலை மட்டும் நம்பி ராயின் திரைப்படங்களைப் பற்றியும் அவரது கலை ஆளுமை பற்றியும், இரண்டு சிறு கட்டுரைகளை எழுதினேன். அதைச் செய்து முடித்ததும் ஓரளவு நிறைவு ஏற்பட்டது. ஆனால் முழு நிம்மதி ஏற்படவில்லை.

உலகம் முழுவதும் போற்றும் திரையுலக மேதையை இன்னொரு பேராளுமை நினைவு கூர்வதுதான் நியாயமாக இருக்கும் என்று மனது அடித்துக் கொண்டது. யாரிடம் கேட்பது என்று பரிதவிப்பாக இருந்தது. அந்த நேரம் அலுவலகத் தொலைபேசி ஒலித்தது. ராஜா தான் எடுத்தார். அழைப்புக்கு முதலில் கட்டியம் கூறியவர் கலைஞரின் உதவியாளர். "தலைவர் பேசுறாங்க" என்றார். தொடர்ந்து கலைஞர் பேசினார். 'சரிங்க, சரிங்க, இல்ல விரிவாகவே செய்தியைப் போடறோம். இல்ல இங்க துணையாசிரியர் ஒருத்தர் இருக்கார். சத்தியஜித் ராயோட ரசிகர். அவர் எழுதிக் கொடுத்தார்' என்று ராஜா சொல்லும் பதில்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். உரையாடல் முடிந்ததும் 'தலைவர்தான் உங்க ஆள் மறைவுக்கு இரங்கல் செய்தி கொடுத்து அனுப்புறாராம். விரிவான செய்திக்கு என்ன பண்ணப் போறேன்னு கேட்டாரு. நான் உங்க கட்டுரைகள் பத்திச் சொன்னேன். அதோட நகலைக் குடுத்து அனுப்பச் சொல்லியிருக்காங்க' என்று உரை விளக்கம் கொடுத்தார் ராஜா.

அன்று அதன் பின் நடந்த அலுவல்களில் மனம் செல்லவில்லை. என் அபிமான இயக்குநருக்கு என்னுடைய அஞ்சலியைச் செலுத்தி விட்டேன் என்பதோடு, இன்னொரு மூத்த ஆளுமையாளரும் இரங்கல் தெரிவித்து விட்டார் என்ற நிறைவு ஏற்பட்டது. மேசைமீது கவிழ்ந்து நிம்மதியாக உறங்கினேன்.

மறுநாள் காலை முரசொலி, தமிழன் நாளிதழ்களில் சத்யஜித் ராயின் மறைவுக்கு இரங்கல் தெரிவித்து விரிவாக செய்திகள் இடம் பெற்றிருந்தன. கலைஞரின் இரங்கற் குறிப்புக்கு அருகிலாக என்னுடைய கட்டுரையின் பகுதிகளும் இடம் பெற்றிருந்தன. அவை எழுதியவரின் பெயருடன் வெளியாகவில்லை. ஆனால் எழுதியவருக்கு அது தெரியுமில்லையா? நான் மகிழ்ச்சியுடன் அந்தப் பகுதிகளை மீண்டும் மீண்டும் வாசித்தேன். ஒரு நாளிதழில் எதிர்பார்க்கப்படுவதைவிட விரிவான செய்தித் தொகுப்பு அது.

கட்சிப் பத்திரிகையல்லாத 'தமிழ'னில் அந்த செய்தி என்ன முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்ததோ, அதே அளவு முக்கியத்துவம் கட்சியின் பரப்புரை இதழிலும் அளிக்கப்பட்டிருந்தது. அது இரட்டிப்பு ஆனந்தத்தைத் தந்தது. மகத்தான இயக்குநருக்கான அஞ்சலி உரிய மதிப்புடன் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது என்பது மகிழ்ச்சிக்கான முதல் காரணம். நான் எழுதிய வரிகள் 'முரசொலி' இதழில் இடம் பெற்றது மகிழ்ச்சிக்கான அடுத்த காரணம். (பின்னாட்களில் முரசொலியில் என் கட்டுரைகள் இடம்பெறும் வாய்ப்பு பல முறை கிடைத்தது).

மேற்குறிப்பிட்ட ஆனந்தத்தை அளித்தமைக்காகக் கலைஞருக்கு நன்றி தெரிவிக்க விரும்பினேன். அதை அலுவலகத்திலும் தெரிவித்தேன். அனுமதியும் பெறப்பட்டது. இரவுப் பணி முடித்த களைப்பைப் பொருட்படுத்தாமல் வீட்டுக்குப் பறந்து சென்று திரும்பினேன். அவரது வருகைக்காகக் காத்திருந்தேன். பதினொரு மணியளவில் கலைஞரின் கார் வளாகத்துக்குள் நுழைந்தது. அவர் தனது அலுவல்களைக் கவனிக்க அறைக்குள் சென்றார். போகும்போதே காத்திருக்கும் என்னைக் கடைக் கண்ணால் பார்வையிட்டார். சிறிது நேரத்துக்குப் பிறகு அறைக்குள் அழைக்கப்பட்டேன்.

ராய் பற்றிய குறிப்பை அவர் கவனித்ததுடன் நில்லாமல் அதை வெளியிடச் செய்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்தேன். ‘சத்யஜித் ராயோட படம், எதையாவது பார்த்திருக்கிறாயா?’ என்று கேட்டார். உற்சாகம் கொப்பளிக்க ‘அவரோட எல்லாப் படத்தையும் பார்த்திருக்கேங்க, ஐயா’ என்றேன். அதிகப் பிரசங்கித்தனமாக ‘அவர் எடுத்த டாக்குமெண்டரிகளையும் பார்த்திருக்கேங்க’ என்றேன். “பரத நாட்டியக் கலைஞர் பாலசரஸ்வதி பத்தி ராய் எடுத்திருக்கிற பாலா டாக்குமெண்டரியையும் பாத்திருக்கேங்க” என்றேன். இதைச் சொன்னதும் கலைஞர் நிமிர்ந்து நேராகப் பார்த்தார். பின்னர் கேட்டார். ‘அதை எடுக்கச் செய்தது யாரு தெரியுமா?’

‘நீங்கதான் ஐயா’ என்றேன். கலைஞரின் இதழ்கள் மட்டுமல்ல, கருப்புக் கண்ணாடிக்குப் பின்னால் விழிகளும் சிரிப்பதைப் பார்த்த தருணம் அது.

முத்தமிழறிஞர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடன் திரு. ஜோதிபாசு அவர்கள்...

கலைஞரின் அகமனம் அறிதல்

சி. மகேந்திரன்
ஆசிரியர்,
தாமரை இலக்கிய இதழ்.

புறவுலகம் எப்பொழுதுமே ஆரவாரம் மிக்கது. அதில் உண்மைகளை அறிந்துகொள்வதில் தடுமாற்றம் வந்துவிடுகிறது. ஆனால் அகவுலகம் உண்மைக்கு மிக நெருக்கமானது. பொதுவுடமை இயக்கம் சார்ந்த அய்யா கலைஞர் அவர்களின் அகவுலகம் எனக்கு அந்தரங்க நேசத்தை அளிக்கிறது. அந்த நேசத்தில் சில தருணங்கள் மூழ்கி மகிழ்ந்திருக்கிறேன். எதிர்காலத்திற்கான உற்சாகத்தைப் பெற்றிருக்கிறேன். ஒரு நிகழ்வைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

என்றுமே மாறாத மனப்பதிவு அந்த நிகழ்வு. ஒரு நாள் இரயில் இறங்கி, பெருநகரப் பேருந்து ஒன்றில் அமர இடம் கிடைக்காமல் நின்றுகொண்டிருந்த தருணம். அப்பொழுது அந்த கரகரப்பான அலைப்பேசி குரல், கோபத்துடன் என்னிடம் பேசியது. நான் பதட்டம் அடைந்தேன். பேசியது அய்யா கலைஞர் அவர்கள் தான். தமிழ் நாட்டின் முதல்வர்.

'ஜெமினி மேம்பாலத்தை அண்ணா மேம்பாலம் என்று மாற்றி, எத்தனை காலம் ஆச்சு அது உங்களுக்குத் தெரியாதா?' என்றார். என்ன பதில் சொல்வது என்று தடுமாற்றம் அடைந்த 'நான், அய்யா நான் டவுன் பஸ்ல இருக்கிறேன்' என்கிறேன். இன்னமும் டவுன் பஸ்ல தான் போறீங்களா? என்று கோபம் தணிந்து வாஞ்சை வெளிப்படுகிறது. ஜெமினி மேம்பாலம் என்பது நான் எழுதிய ஜனசக்தியில் இருந்தது. யாரும் பெயர் போட்டு தலையங்கம் எழுதுவதில்லை. நான்தான் எழுதினேன் என்பதை அய்யா அறிந்து கொண்டது எனக்கு ஆச்சரியத்தை அளித்தது. கொள்கையில் சிறு மாறுதல் இருந்தாலும் அதனை உடனே கலைஞர் வெளிப்படையாகவே கேட்டுவிடுவார். ஆனால் கோபம் அவர் மனதில் நிற்காது. கடுங்கோபம்கூட சிறிது நேரத்தில் குளிர் தென்றலாய் வீசத் தொடங்கிவிடும். அதன் பின்னர் நெருக்கம் ஏற்பட்டு, அவரிடம் கிடைத்த பாச அரவணைப்பு என்னை நெகிழ வைத்திருக்கிறது. அதுதான் கலைஞரின் அகமறிந்த அந்தரங்க அரவணைப்பு.

கூட்டணி அரசியல் வேறுபாடுடைய அரசியல் முகத்தைக் கொண்டுவிடுகிறது. சிலநேரங்களில் கலைஞருக்கு எதிரணியில் கம்யூனிஸ்டுகட்சிகள் இருந்ததுண்டு. அந்த தருணங்களில் எதிர்கால அரசியலை முன் வைத்து அவர் வெளிப்படுத்தும் சாதுரியத்தை யாராலும் முன் கூட்டியே தெரிந்துகொள்ளல் இயலாது. முள்ளிவாய்க்கால் கொடுமையைத் தடுக்க எல்லோரும் களமிறங்கிய தருணம். முரசொலி இதழில் கலைஞர் தன் உடன் பிறப்புக்கு அப்பொழுது எழுதியதை இப்பொழுது யோசித்துப் பார்க்கிறேன். 'நீங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பது எனக்கு

> "கலைஞரின் அகவுலகம் பொதுவுடமை சார்ந்தது என்பதற்கு மாக்சிம் கார்க்கி எழுதிய தாய் நாவலை "தாய்" என்ற கவிதைக் காவியமாக்கியதே ஆதாரம். கலைஞர் எழுதிய அந்த நூல் கார்க்கியும், கலைஞரும் போட்டி போட்டு செல்வதை நான் வெகுவாக ரசித்திருக்கிறேன். இதைப்போல மற்றொன்று பிடல் காஸ்ட்ரோவைப் பற்றியது. அவர் மரணத்தின் போது, என் உயிரோடும், மூச்சோடும் கலந்தவர் என்று கலைஞர் குறிப்பிட்ட உணர்ச்சிப் பெருக்கையின் புரட்சிகர ஒன்றுதலை யாரால்தான் மறத்தல் இயலும்."

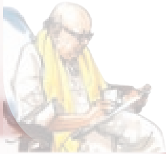

தெரியாதா?’ என்பதை குறிப்பிடும் வகையில் ‘பாண்டியனின் தர்பாரில் மகேந்திரனின் மந்திராலோசனையில்’ என்று எழுதினார். அதிலுள்ள நுட்பங்கள் கலைஞரும், நாங்களும் மட்டுமே அறிந்தவை.

தஞ்சை மாவட்டம், தம்பிக்கோட்டையில் பிறந்த கணபதி, மலேசியா கம்யூனிஸ்டு தலைவர். கோலாலம்பூருக்கு அருகே அமைந்த புடு சிறையில் தூக்கிலிடப்பட்டார். "கயிற்றில் தொங்கிய கணபதி” என்ற தலைப்பில் தன்னுடைய 25ஆவது வயதில் ஒரு மணி நேரத்தில் அதைப்பற்றி ஒரு சிறுவெளியீட்டை எழுதி முடித்திருந்தார் கலைஞர். இதை நான் திருவாரூர் கல்லூரி மாணவனாகயிருந்த காலத்திலேயே வாசித்திருக்கிறேன். ஒருமுறை இதை நான் கலைஞரிடம் கூறியபோது, அவர் முகத்தில் எழுந்த உணர்ச்சி, என்னிடம் ஒரு நூறு புரட்சிகர கற்பனைகளை உருவாக்கியது. கலைஞரைப் பற்றிய ஞாபக பெருவெளியில் என்றுமே மறக்க முடியாதது இது.

கலைஞரின் அகவுலகம் பொதுவுடமை சார்ந்தது என்பதற்கு மாக்சிம் கார்க்கி எழுதிய தாய் நாவலை "தாய்" என்ற கவிதைக் காவியமாக்கியதே ஆதாரம். கலைஞர் எழுதிய அந்த நூல் கார்க்கியும், கலைஞரும் போட்டி போட்டு செல்வதை நான் வெகுவாக ரசித்திருக்கிறேன். இதைப்போல மற்றொன்று பிடல் காஸ்ட்ரோவைப் பற்றியது. அவர் மரணத்தின்போது, என் உயிரோடும், மூச்சோடும் கலந்தவர் என்று கலைஞர் குறிப்பிட்ட உணர்ச்சிப் பெருக்கையின் புரட்சிகர ஒன்றுதலை யாரால்தான் மறத்தல் இயலும்.

பிடல் காஸ்ட்ரோ பற்றி மற்றும் ஒரு செய்தி. பத்திரிகையாளர் சந்திப்பு. கலைஞரிடம் கேட்கிறார்கள். உலகத் தலைவர்களில் நீங்க சந்திக்க விரும்பி இன்னும் சந்திக்க முடியாமல் போன தலைவர் யாராவது உண்டா? கலைஞர் பதிலளிக்கிறார் "ஒரே ஒருவர் உண்டு. அமெரிக்காவுக்கு சவால்விட்டுச் செயல்படும் தலைவர்" என்கிறார். பத்திரிகையாளர்கள்

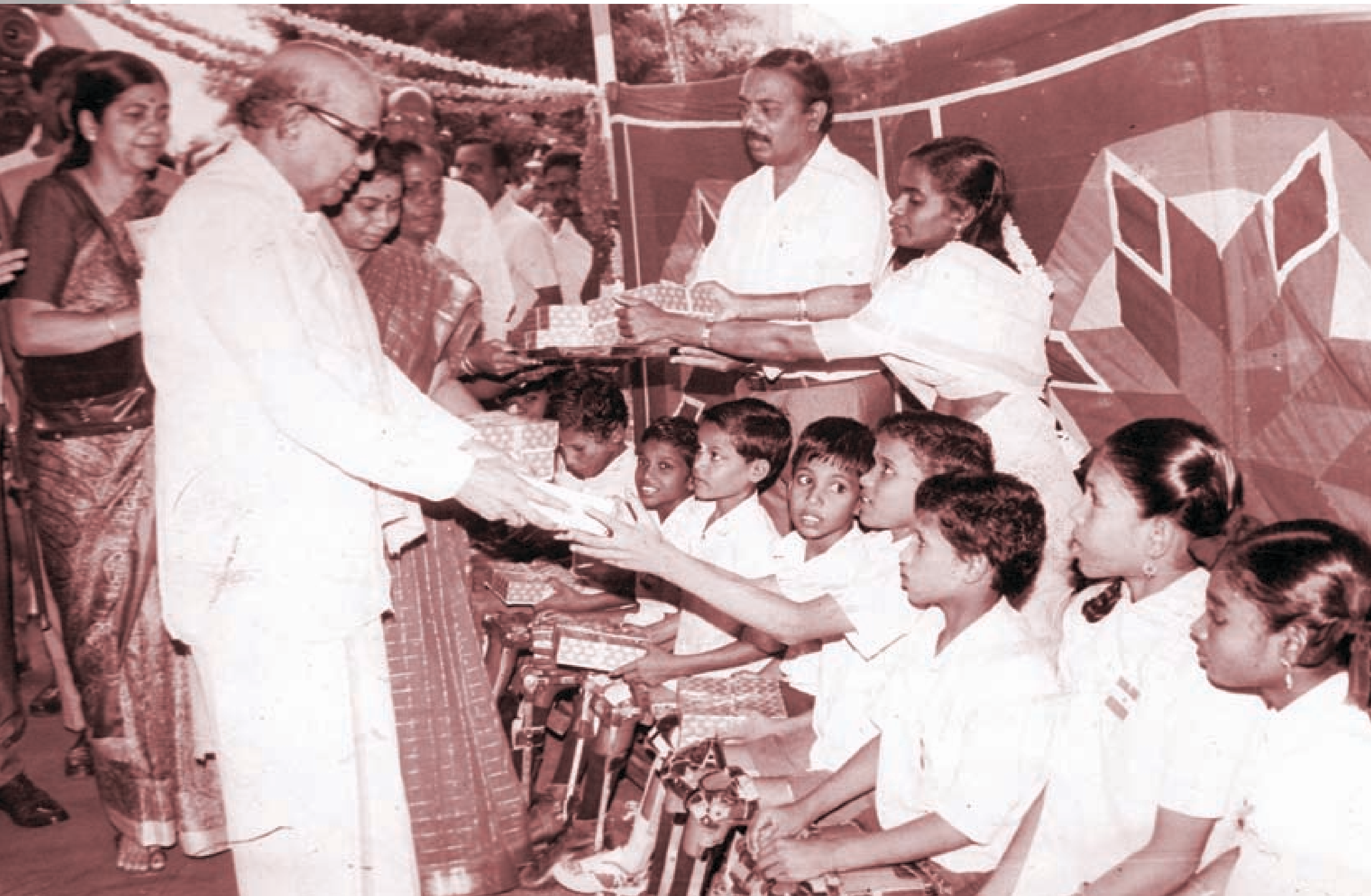

கேட்கிறார்கள் "யார் ஒசாமா பின்லேடனா?" என்று. கலைஞர் சிரித்துக்கொண்டே பதிலளிக்கிறார். "நீங்க வேற ஒரு துருவத்துக்குப் போயிட்டீங்க. நான் சொல்ல வந்தது பிடல் காஸ்ட்ரோ!" என்றார்.

பொதுவுடமைக் கருத்துக்கள்தான் ஆரம்பத்தில் என்னைக் கவர்ந்தது. நான் அண்ணாவை சந்திக்காவிட்டால், ஒரு கம்யூனிஸ்டாக மாறி இருப்பேன் என்றும், அதனாலேயே ஸ்டாலின் என்று என் மகனுக்கு பெயரிட்டேன் என்றும், அவர் குறிப்பிட்டது எத்தகைய சத்தியத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. கலைஞரையும் இன்றைய முதல்வரையும், இதுதான் ஒரு நேர்கோட்டில் வைத்துப் பார்க்கிறது.

கலைஞரின் அகமனதை அறிந்துகொள்ளல் இங்கு அவசியமாகிறது. இவரது புரட்சி மன, உலகப் புரட்சிக்காரர்கள் அனைவரையும் சிறுவயதிலிருந்தே கற்கத் தொடங்கி விட்டது. வாழ்க்கை சூழல் அவரை எங்கெல்லாமோ இழுத்துச் சென்றபோதும், அவர் அந்த புரட்சிக்காரர்களோடு கொண்டிருந்த பயணத்தை நிறுத்திக்கொள்ளவே இல்லை. அவரது எழுத்து, பேச்சு, செயல்பாடு ஆகிய அனைத்துக்கும் அந்த புரட்சிக்காரர்களோடு அவர் கொண்டிருந்த ஆத்மார்த்தத்தின் வெளிப்பாடு என்று உறுதியாகக் கூறமுடியும். ஏனெனில், கலைஞரின் அகவுலகம் பொதுவுடமை சார்ந்தது.

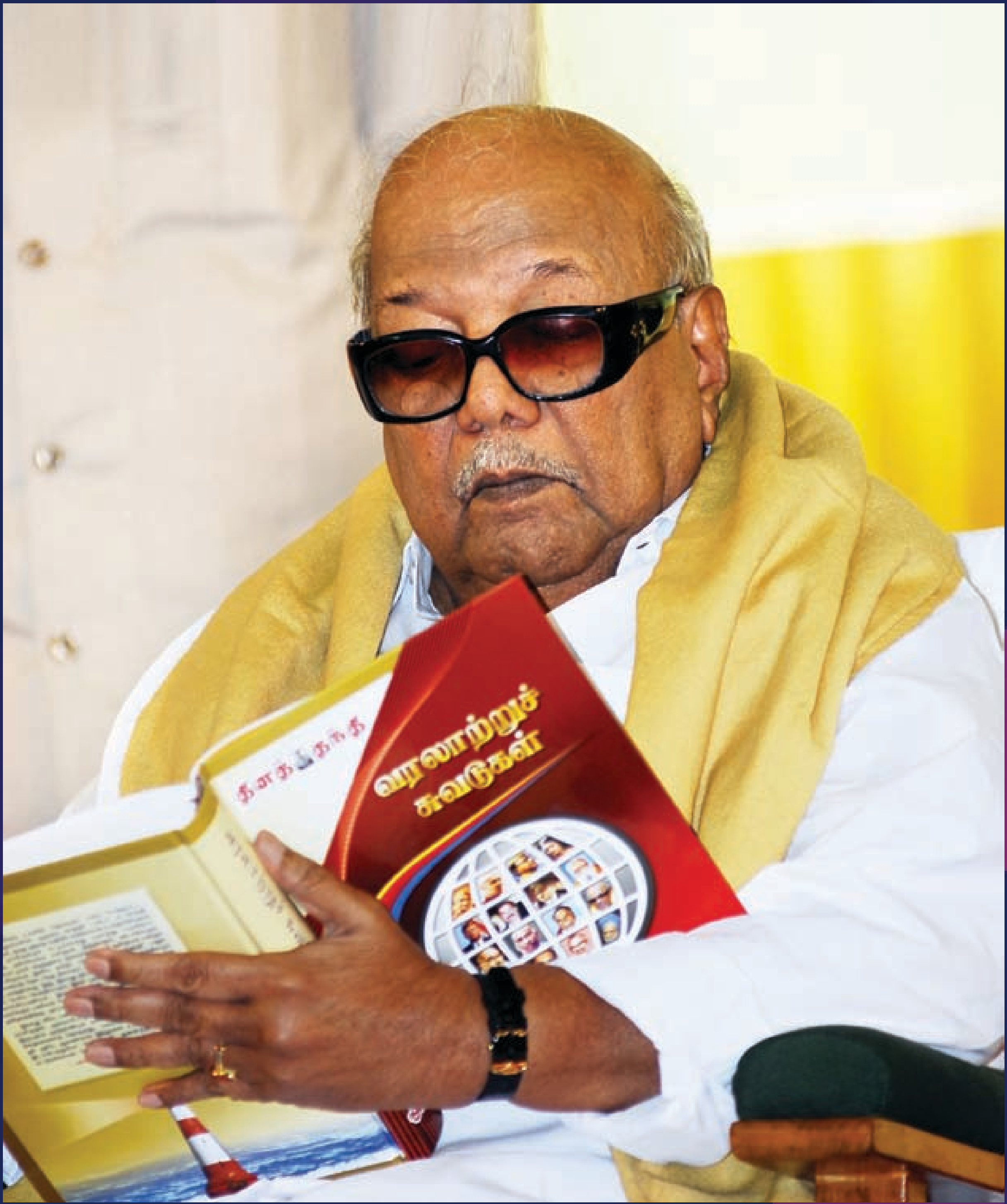
வரலாற்றுச்
சுவடுகள்

திராவிட இயக்க இதழியல் வரலாற்றில் "கலைஞர்"

க. திருநாவுக்கரசு
திராவிட இயக்க எழுத்தாளர்

திராவிட இயக்கம் தோன்றி நூறாண்டுகளுக்கு மேலாகிவிட்டது. அதன் பல்வேறு கட்ட வளர்ச்சிகளில் இதழியலின் பங்களிப்பு என்பது மறைக்க முடியாததும் மறக்க முடியாததும் ஆகும். திராவிட இயக்கத்தின் கொள்கை உந்துதலால் ஈர்க்கப்பட்டவர்களுள் சிலர் இதழ்களை நடத்த முன்வந்தனர். நீதிக்கட்சி காலத்தில், சுயமரியாதை இயக்க காலத்தில், நீதிக்கட்சியும் சுயமரியாதை இயக்கமும் ஒன்றிணைந்து இயங்கிய காலத்தில், தி.மு.கழகம் தோற்றுவிக்கப்பட்ட காலத்தில், திராவிட இயக்கத்தில் கொள்கைப் பரப்புரைக்காக இதழ்கள் வெளிவந்து கொண்டே இருந்தன.

திராவிட இயக்க ஏடுகளாக இவ்வாறு வெளிவந்தவைகளைப் பட்டியலிட்டால், அவை 400க்கும் மேற்பட்டவைகளாக இருக்கும். திராவிட இயக்கத்தில் முக்கியத் தலைவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இதழ்களைத் தொடங்கி, நடத்தி வந்தனர். அப்படி இதழ்களைத் தொடங்கி, நடத்தியவர்களுள் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் ஒருவராவார். கலைஞர் தமது மாணவப் பருவத்திலேயே மாணவநேசன் எனும் பெயரில் கையெழுத்து இதழினை நடத்தி அவரது இதழியல் ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தியவர். இந்த இதழியல் ஆர்வம் அவருக்கு இறுதிவரை இருந்தது. மாணவநேசனுக்குப் பிறகு கலைஞர் பள்ளி இறுதி வகுப்புப் படிக்கிறபோது, அவரது ஆர்வம் இதழ் அச்சு வடிவத்தில் இடம்பெற வேண்டும் என்கிற பேரார்வமாக எழுச்சி பெற்றது. ஆனால் பள்ளிப்படிப்பை

முடிக்காத ஓர் இளைஞர் அனுபவம் இல்லாமல் பெரிய அளவில் இதழினை வெளியிட முடியுமா? மேலும் அதற்குரிய வசதிகள் அவரிடம் இருக்க வேண்டாமா? இருப்பினும் கலைஞர் அந்தப் பேரார்வத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்ட விதம் நம்மை வியப்படைய வைப்பதாகவே இருக்கிறது.

இரண்டாம் உலகப்போர் (1939-1945) நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற நேரம். ஐரோப்பாவில் போர் உச்சத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற 1942ஆம் ஆண்டு கலைஞர் தமது 18ஆம் வயதில் முரசொலி எனும் பெயரில் ஒரு துண்டறிக்கையை இதழாக எழுதி வெளியிடுகிறார். ஆசிரியர் சேரன் என்று தமக்குத் தாமே ஒரு புனைபெயரைச் சூட்டிக் கொள்கிறார். வெளியிடுபவர், அச்சிடுபவர் குறிப்புகளும் அந்தத் துண்டறிக்கையில் இடம்பெற்று இருக்கின்றன. இந்தத் துண்டறிக்கையை, அப்போது பார்த்த பெரியவர்கள் 'பிள்ளை விளையாட்டு' என்று கருதி இருக்கக்கூடும். ஓர் உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவன் தோற்றுவித்த ஓர் ஏடு முரசொலி- திராவிட இயக்க வரலாற்றில் பின்னாளில் மாபெரும் போர்க்கருவியாக மாறும் என எவரும் எண்ணி இருக்க மாட்டார்கள். புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன் ஒரு மாணவர் தந்த கையெழுத்து ஏட்டை பார்த்து விட்டு 'கைராட்டையால் நாடு முன்னேறும் என்பது எவ்வளவு பைத்தியக்காரத்தனமோ, அவ்வளவு பைத்தியக்காரத்தனம் இந்தக் கையெழுத்து ஏடு நடத்துவதும்' என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். புரட்சிக் கவிஞரின் இந்தக் கருத்து அந்த

இளம் பருவத்தில் கலைஞருக்கு ஆணி அறைந்தார்போல் இருந்தது. ஆகவேதான், கையெழுத்து இதழ் கொண்டுவருவதை நிறுத்திவிட்டு, அவரின் பேரார்வத்தைத் துண்டறிக்கையின் வழி அச்சிட்டு நிறைவேற்றினார். அப்படிச் சில இதழ்கள் துண்டறிக்கைகளாக வெளிவந்த முரசொலி ஏட்டைத் துண்டறிக்கையாகத் தயாரிப்பதிலும் பல நடைமுறை சிக்கல்கள் இருந்தன.

கலைஞர் தமது ஆர்வத்தை - இதழ் வெளியிடும் எண்ணத்தை மனத்திடையே தேக்கி வைத்திருந்தார். அந்த ஆர்வம் முரசொலி வாரஏடு எனும் ஆசையாக மலர்கின்றது. திருவாரூர் கருணை எம். ஜமாலின் அச்சகச் சக்கரங்கள் சுழன்றன. முரசொலி வார ஏடு முதன்முதலில் திருவாரூரில் இருந்து 1948 முதல் வரத் தொடங்கியது. பல பொருளாதாரத் துன்பங்களுக்கு இடையே சற்றொப்ப 25 இதழ்கள் வெளிவந்தன. இதனால் திராவிட இயக்கத் தோழர்கள் இடையே அனைத்து மட்டத்திலும் ஒரு முரசொலி வட்டம் உருவாகி ஓர் எழுச்சியை ஏற்படுத்தியது. அதோடு புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசனின் வாழ்த்தும் முரசொலிக்கு கிடைக்கப்பெற்றது. இயக்க எழுத்தாளர்களான தில்லை வில்லாளன், டி.கே.சீனிவாசன், தில்லைமறை முதல்வன், ஏ.பி.ஜனார்த்தனம், இராம. அரங்கண்ணல், கவிஞர்களான மாவெண்கோ, சுரதா முதலான பெருமக்கள் எழுதினர். கலைஞருக்கு முரசொலி திராவிட இயக்கத்தினர் இடையே ஓர் அறிமுகத்தையும், தொடர்பையும் ஏற்படுத்தித் தந்தது. இதுவன்றி ‘ஒளி’ என்னும் பெயரில் இதழ் நடத்தி வந்த கவிஞர் கா.மு.ஷெரீப் மற்றும் கவிஞர் கு.மா. பாலசுப்பிரமணியத்தின் தொடர்பும், பிற இயக்கத்தினரின் நட்பும் கிடைத்தது. கலைஞர் இதழ் நடத்துவதோடு மட்டுமன்றி சிறந்த மேடைப் பேச்சாளராகவும், நாடக ஆசிரியராகவும், நடிகராகவும் வளர்ச்சி பெற்று இருந்தார். அவரது அத்தனை திறமைகளையும், திராவிட இயக்கத்திற்குப் பயன்படுத்தினார்.

துண்டறிக்கை ஏடு, நாடக ஆசிரியர், நடிகர் என அறிமுகச் செயல்பாட்டிற்குப் பின்னர் கலைஞர், பெரியாரின் குடியரசு வார ஏட்டில் 11 மாதங்கள் பணியாற்றினார். அதன் பின்னர் கோவையிலிருந்து திரைப்படத்துறையில் பணியாற்ற கலைஞருக்கு அழைப்பு கிடைத்தது. கலைஞர் ராஜகுமாரி, அபிமன்யு ஆகிய இரு படங்களுக்கு உரையாடல் எழுதினார். முரண்பாடுகள் தோன்றவே அப்பணியில் இருந்து விலகி திருவாரூர் வந்து முரசொலி ஏட்டை தொடங்கி நடத்தினார். 6 மாதங்களுக்கு மேலாக நடந்த முரசொலி நிறுத்தப்பட்டு, நாடகங்களில் கலைஞர் கவனம் செலுத்தினார். அவ்வாறு மேடையேற்றப்பட்ட நாடகமே மந்திரிகுமாரி. இந்நாடகத்தை கும்பகோணத்தில் பார்த்த கவிஞர் கா.மு. ஷெரீப்பும், அ. மருதகாசியும் கலைஞரை மார்டன் தியேட்டர்ஸ் டி.ஆர். சுந்தரத்திற்கு அவரது கதை இலாகாவிற்குப் பரிந்துரைத்தனர். 1950ஆம் ஆண்டு தொடங்கி திரைத்துறையில் கலைஞர் மீண்டும் ஒளிர்ந்தார். கலைஞரால் முரசொலியை

மறக்க முடியவில்லை. தி.மு.கழகம் தொடங்கி 5 ஆண்டுகள் ஆகியிருந்தன. கலைஞரின் வளர்ச்சி கழகத்தில் புறக்கணிக்க முடியாததாக இருந்தது. அவர் முரசொலியின் தேவையை உணர்ந்தார். 1954இல் சென்னையிலிருந்து முரசொலி வார ஏடாக வெளிவரத் தொடங்கியது. திராவிட இயக்கத்தில் கலைஞரின் இதழியல் வரலாற்றில், இரண்டாம் கட்டத்தில் வெளியான முரசொலி வாரஏடு அழுத்தமான அடிச்சுவடுகளைப் பதித்துச் சென்றது. திருவாரூரில் இருந்து வெளிவந்த முரசொலி வாரயேட்டின் அளவு டபுள் கிரவுன் 1/8. ஆனால் சென்னையிலிருந்து வெளிவந்த முரசொலி டெப்லாய்டு சைஸ். அக்காலகட்டத்தில் தி.மு.கழக வார ஏடுகள் இதே அளவில்தான் வெளிவந்தன. அவையெல்லாம் பிளிட்சு பத்திரிகையைப் போலக் காட்சி அளித்தன. முரசொலி வார ஏடு முதலில் 8 பக்கங்கள் அச்சாகி வெளிவந்தது. பின்னர் 12 பக்கங்கள் ஆக்கப்பட்டன. உள்ளடக்கம் பளிச்சென படிக்கும்படி இருந்தது. தலையங்கப் பகுதியில் முழக்க வாசகங்கள் இடம்பெற்று இருந்தன. முரசொலியின் இலச்சினை வீரஞ்செறிந்ததாக இருந்தது. தலையங்க முழக்கங்கள் மாற்றப்பட்டுக் கொண்டே இருந்தன. கலைஞரின் கவிதைகள், சுரதாவின் கவிதைகள் இடம்பெற்றன. பி.சி. கணேசனின் மனிதனின் கதை', சொர்ணத்தின் குழந்தைகளுக்கான பகுதியான 'பிறைவானம்' படிப்பவர்கள் அனைவரையும் கவர்ந்தது. மாறனின் சிறுகதை ஒன்று முதன்முதலாக முரசொலி வார ஏட்டில்தான் வெளிவந்தது. கலைஞரின் சிறுகதைகளும், நெடுங்கதைகளும் வார ஏட்டில் வெளிவந்தன. கலைஞருக்குக் கேள்வி- பதில் பகுதி எப்போதும் பெரிதும் ஈர்ப்புக்குரியது.

முரசொலி வார ஏட்டின் கடைசி பக்கத்தில் எழுத்தாணியார் கேள்வி பதில் இடம் பெற்றது. கலைஞரின் பதில்களை இப்பொழுதும் சுவைக்கலாம். தி.மு.கழகம் அந்நாள்களில் காங்கிரசைக் கடுமையாக எதிர்த்த தருணம். ஆகவே, காங்கிரசை விமர்சனம் செய்து கட்டுரைகள் வெளிவரும் ஏட்டின் டபுள் காலத்தில் 'நில் நண்பா எங்கே ஓடுகிறாய்?' என்ற பகுதி வாராவாரம் வெளிவரும். அதில் நையாண்டி கேலி, விமர்சனம், அரசியல் என இழையோடும் பல்கலைச் செல்வரான கலைஞர் இதழியல் மூலமாகவும் மக்களையும், திராவிட இயக்கத் தோழர்களையும், பெரிதும் கவர்ந்தார்.

முரசொலி வாரஏடாக வெளிவந்தபோதே சில இதழ்களுக்குப் பிறகு திரைப்படச் செய்திகளும் அதில் இடம்பெறலாயிற்று. கழகம் வளர்ந்து கொண்டே இருந்தது. முரசொலி வாரஏட்டின் இயங்கு எல்லை விரிவடைந்துகொண்டே இருந்தது. படிப்பவர்களுக்கு மேலும் செய்திகள் தேவைப்பட்டன. முரசொலியின் தொடர்பு வாராவாரம் என்று மக்களோடு இருப்பதை தினந்தோறும் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சிந்தனை செய்தார் கலைஞர். செய்திகளின் தேவையும், தினந்தோறும் கழகத் தோழர்களின், பொதுமக்களின் சந்திப்பும் அவசியமானதினால் முரசொலி 17.09.1960ஆம் நாளிலிருந்து நாளேடாக வெளிவந்தது. சென்னையிலிருந்து வாரஏடாக வெளிவந்த

முரசொலி ஆறு ஆண்டுகள் வெளியாயிற்று. முரசொலி நாளேடாக வெளிவரத் தொடங்கியவுடன் அது கழகத்தின் போர்வாளாகவும்,கலைஞர் அவரது கருத்தை அன்றாடம் வெளியிடும் சாதனமாகவும் மாறியது. முரசொலி நாளேடாக வெளிவரத் தொடங்கி 60 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிவிட்டது. கழகம் 1960 ஆகஸ்டில் குடியரசுத் தலைவர் பாபு இராஜேந்திரப் பிரசாத்துக்கு கருப்புக்கொடி காட்டும் போராட்டம், இந்தி ஆணையைத் திரும்பப் பெற்றதால் ரத்தாகி நிறுத்தப்பட்டது. இந்தச் செய்திகளுக்குப் பிறகுதான் முரசொலி நாளேடாக வெளிவரத் தொடங்கி இருந்தது.

முரசொலி நாளேடு முதலில் 4 பக்கங்களாக வெளிவந்தது. முகப்பில் அதன் இலச்சினையோடு ஆசிரியர் மு. கருணாநிதி எம்.எல்.ஏ. எனும் பெயரும் இடம் பெற்று இருந்தது. இவ்வேடு திராவிட இயக்கத்தின் சார்பாக பல எதிர்ப்புக்களையும்,அறை கூவல்களையும் சந்தித்தது. 1961ஆம் ஆண்டு தி.மு.கழகத்தில் முதல் பிளவு ஏற்பட்டது. இப்பிளவையும் அதை உள்ளடக்கிய குழுவினரையும் முரசொலி மிகக் கடுமையாக விமர்சனம் செய்தது. இதே சமயத்தில் மதுரை திருப்பரங்குன்றத்தில் நடைபெற்ற தி.மு.கவின் மூன்றாவது மாநில மாநாட்டின் செய்திகளை மிகச் சிறப்பாக வெளியிட்டது. 1962ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தல், 1963இல் தொடங்கிய இந்தி எதிர்ப்பு தொடர் போராட்டம், கழகத் தோழர்களின் கைதுகள், இதே ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்ட பிரிவினை தடைச்சட்டம், 1964இல் நடைபெற்ற உள்ளாட்சித் தேர்தல்கள், 1965இல் நடந்த இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம், கலைஞரின் கைது, 1966இல் தி.மு.கழக 4ஆவது மாநில மாநாடு,1967இல் நடைபெற்ற பொதுத்தேர்தல், அறிஞர் அண்ணா முதல்வர் ஆதல் , 1967-1969 அறிஞர் அண்ணாவின் ஆட்சிக்காலம்,1969 பிப்ரவரியில் அறிஞர் அண்ணாவின் மரணம், 1960 செப்டம்பரில் இருந்து 1969 பிப்ரவரி வரை முரசொலி நாளேட்டின் முதல் கட்டம் என்று சொல்ல வேண்டும். அதன் போர்க்குரல், கலைஞரின் இதழியல் குரலாகவே ஒலித்தது.

அறிஞர் அண்ணாவின் மரணத்துக்குப் பிறகு 1969இல் கலைஞர் முதல்வரானார். கலைஞர் இடையில் ஒரு தேர்தலைச் சந்தித்துவிட்டு ஆட்சியைத் தொடர்ந்தபோது தி.மு.கவில் எம்.ஜி.ஆரால் மீண்டும் ஒரு பிளவு ஏற்பட்டது. இதனை முரசொலி மூலம் கலைஞர் எதிர்கொண்டார். கலைஞரின் ஆட்சி 1976 ஜனவரி வரை நடந்தது. பின்னர் ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது. 1975 ஜூன் முதல் நெருக்கடி நிலை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. அதன் தொடர்ச்சியாக தி.மு.க.வின் ஆட்சி இழப்பும் கழகத் தோழர்களைச் சிறையில் அடைத்ததும் நிகழ்ந்தது. கலைஞரும் கைது செய்யப்பட்டுவிடுவார், தி.மு.க. தடை செய்யப்பட்டுவிடும் எனும் தகவல்கள் நாட்டு மக்களிடையே காட்டுத்தீ போல் பரவியது. இதழ்கள் அனைத்தும் தணிக்கை செய்து வெளிவந்தன. முரசொலியும் இந்தத் தணிக்கையிலிருந்து தப்ப முடியவில்லை.

தணிக்கையிலும் முரசொலியில் வெளிவந்த கலைஞரின் எழுத்துக்கள் இயக்கத்தைக் காப்பாற்ற உதவின. முரசொலி நாளிதழ் வாளும், கேடயமுமாக கலைஞருக்குப் பயன்பட்டது. 1977இல் எம்.ஜி.ஆர். முதல்வரானார். அவர் 1987வரை பதவியில் இருந்தார். அவரது ஆட்சியின் நிருவாகத்தை அம்பலப்படுத்தவும், கழகத்தைக் காக்கவும், முரசொலியின் தேவை மிக அவசியமாயிற்று. எம்.ஜி.ஆரின் மரணத்திற்குப்பின் கலைஞர் 1989இல் முதல்வரானார். இந்த ஆட்சி 1991 ஜனவரி வரை மட்டுமே நீடித்தது. இலங்கைப் போராளிகளை ஆதரிப்பதாக குற்றம் சாட்டி ஒன்றிய அரசு தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்று வந்த கலைஞரின் ஆட்சியைக் கலைத்தது. இப்படி இரண்டாவது முறையும், ஆட்சிக் கலைப்பு நிகழ்ந்தது. 1991ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் ஜெயலலிதா வெற்றி பெற்று முதல்வர் ஆனார். 1992இல் முரசொலிக்குப் பொன்விழா கொண்டாடப்பட்டது. அதற்காகச் சிறப்பு மலர் ஒன்று வெளியிடப்பட்டு, விழாவும் நடந்தது. அதன் 50 ஆண்டு பணிகள் நினைவு கூரப்பட்டன. மீண்டும் ஒரு பிளவைக் கழகம் சந்தித்தது. அப்பிளவுக்கான உள்ளீடுகளை எடுத்துரைப்பதில் கலைஞருக்கு முரசொலி மிகப்பெரிய அளவில் உதவியது. ஜெயலலிதா 1996வரை அவரது முதற்கட்ட ஆட்சியை நடத்தினார். ஜெயலலிதா ஆட்சிக்காலத்தில் நிகழ்ந்தவைகளை முரசொலி, கலைஞர் வழியில் ஆதாரத்தோடு அம்பலப்படுத்தி தனது ஜனநாயகக் கடமையை நிறைவேற்றியது.

1996-2001 காலக்கட்டத்தில் கலைஞர் முதல்வரானார். தி.மு.க. எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிறபோதும் ஆளுங்கட்சியாக இருக்கிறபோதும் இயக்கத்தினர் மற்றும் பொதுமக்கள் தொடர்பை ஏற்படுத்திக்கொள்ளும் விதத்தில் ஓர் இதழாளர் என்கின்ற முறையில் கலைஞர் முரசொலியைப் பயன்படுத்திய விதம் இரசிக்கத்தக்கது ஆகும். முரசொலி வார ஏடாக இருந்தபோதே கடிதம் மூலம் கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்லும் உத்திகளைக் கையாண்டு வந்தார் கலைஞர். அதற்கு அவர் பொன்முடி கடிதம், நீட்டோலை, மறவன் மடல், உடன் பிறப்புக்குக் கடிதம் எனப் பெயர் சூட்டினார். முரசொலியில் தொடர்ந்து உடன் பிறப்புக்குக் கடிதம் வெளிவந்தது. கலைஞர் முரசொலியை தான் பெற்ற முதல் பிள்ளையாக வர்ணித்தார். அவர் தமது இறுதி நாள் வரை, நன்றாக இயங்கியவரை முரசொலியில் இடம்பெறும் செய்திகள் அவர் கவனத்திற்கு எடுத்து செல்லப்பட்டே பதிவாயின. முரசொலியின் மீது அவர் இறுதி வரை அக்கறை கொண்டே இயங்கினார். அலுவலகத்தைச் சென்று பார்த்து வந்தார்.

ஜெயலலிதா, ஓ. பன்னீர்செல்வம், எடப்பாடி பழனிச்சாமி ஆட்சிக் காலங்களில் முரசொலி அவர்களை விமர்சனங்கள் செய்து வந்ததை கலைஞரின் பார்வையும், கவனமும் அச்செய்தியில் பதிந்தே இருந்தன. 2016ஆம் ஆண்டு வரை முரசொலிக்கு கலைஞர் எழுதி வந்தார். முரசொலி பொன்விழா மலர், பவள விழா மலர் தயாரிக்கும் பேறு இக்கட்டுரையாளருக்கு வாய்த்தது. பவள விழா மலரினை இப்போதைய மாண்புமிகு முதல்வர் ஸ்டாலின் அவர்களோடு, கலைஞரின் வீட்டிற்குச்சென்று, அவர் கரங்களில் சமர்ப்பித்து ஏடுகளைப் புரட்டிக் காட்டினோம். வெறும் புன்னகை மட்டுமே விடையாகக் கிடைத்தது தமது நா திறத்தால் இந்நாட்டையே பாலித்த பெருமகனின் நா அன்று உடன் எழவில்லை.

எழுதிக் குவித்து எதிரிகளையே கவர்ந்து தம் வயமாக்கிக்கொண்ட நாவரசரின் கரங்கள் இறுதியில் 18 மாதங்கள் வாடிக்கிடந்தது. எழுதியும், பேசியும் அதனைப் பதிப்பித்தும், நாட்டு மக்களை முரசொலியின் மூலம் எழுச்சி கொள்ளச் செய்த மாவீரன் 07.08.2018இல் தமது சிந்தனையை நிறுத்திக் கொண்டார். கண்ணாடிப் பேழையில் அவர் உடல் கிடத்தப்பட்டிருந்தது. கட்டுரையாளரின் இரங்கல் தலையங்கத்தோடு முரசொலி நாளேடு அவர் பக்கத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. எந்தத் தலைவருக்கும் தான் தொடங்கி நடத்திய இதழ் அவர் மரித்த பின்னே பக்கத்தில் வைக்கப்பட்டு இருந்ததாக எந்தச் செய்தியையும் நாம் படித்ததில்லை. அப்படி ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்த தலைவராகக் கலைஞர் மட்டுமே இருப்பார்.

ஆம்; உண்மையில் திராவிட இயக்க இதழியல் வரலாற்றில் கலைஞரின் பங்களிப்பு என்பது வீரஞ்செறிந்த வரலாறாகும்.

அண்ணல் அம்பேத்கர் மணிமண்டபம்

தமிழ் நாட்டின் சிக்கலான சாதி சமன்பாடுகளுக்கு மத்தியில் கலைஞர் கருணாநிதி ஒரு மதச்சார்பற்ற ஜனநாயகவாதி

ஆர். மோகன்
டெக்கான் க்ரானிக்கிள் நாளிதழின்
சென்னை மற்றும் தமிழ்நாடு பதிப்புகளின்
ரெசிடென்ட் ஆசிரியர்

மெரினா நினைவிடத்தில் நால்வர் அணியாக மாறிய திராவிடர்களின் இறுதிச் சின்னமாக விளங்கியவருக்கு சிறப்பான அஞ்சலி செலுத்தப்பட்டுள்ளது. முத்துவேல் கருணாநிதி அவர்களின் மறைவு, சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு காங்கிரஸின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விலகிய தமிழ் நாட்டு அரசியலில் ஒரு சகாப்தத்தின் முடிவைப் பிரதிபலிக்கிறது. இந்தி திணிப்புக்கு எதிரான புரட்சிகர மாணவர் போராட்டம் திராவிட இயக்கமாக அரை நூற்றாண்டைக் கடந்த திராவிட இரட்டையாட்சியாக உருமாற்றம் பெற்றது. தனித்துவமான தமிழ் உணர்வால் ஆளப்பட்ட ஒரு சகாப்தம்.

தமிழ்நாட்டின் மிகவும் சிக்கலான சாதிச் சமன்பாடுகளுக்கு மத்தியில் உண்மையான, மதச்சார்பற்ற ஜனநாயகவாதியாக இருக்கும் கருணாநிதியின் திறமைதான் என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. அவர் பெரியாரின் சீடராக இருந்தார். மேலும் அவர் எழுதிய ஆற்றல்மிக்க வசனங்கள் மற்றும் திரைக்கதைகளில் சிறப்பாக வெளிவந்த அவரது இலக்கியத் திறமையால் வெளிப்படையாக இருந்தார். ஆனால், தீவிர நாத்திகரான கலைஞர் கருணாநிதி, அவரது வழிகாட்டியைப்போல் பிராமணர் மற்றும் உயர்சாதியினரை த்வேஷிப்பவர் அல்ல என்பதை அவரது கதை

உணர்த்தும். சாதி அரசியல் திராவிட இயக்கத்திற்கு மிகவும் முக்கியமானதாக இருந்தது. ஏனெனில், அது நூற்றாண்டுகளுக்கு மேல் சாதி ஆதிக்கத்தைத் தகர்த்தது. சமூக வரலாற்றில் உயர்சாதியின் பிடியை உடைக்க இத்தகைய இயக்கத்தின் தேவைக்கு எதிராக யாரும் வாதிட முடியாது.

இருப்பினும், கலைஞர் கருணாநிதி, வரலாற்று ரீதியாக பின்தங்கிய மக்களுக்கு கைகொடுக்க உறுதியான நடவடிக்கையை ஊக்குவித்தாலும், பல உயர்சாதி நண்பர்களின் அறிவுரை தனக்குத் தேவை என்பதை உணர்ந்துகொள்ளும் அளவுக்கு விவேகம் உள்ளவராக இருந்தார். அவரது நெருங்கிய ஆரம்பகால ஆலோசகர்களில் சிலர் பிராமணர்கள். அவர்களுடனான அவரது நட்பு சாதி சமன்பாடுகளால் ஏற்பட்ட பிளவுகளையும் தாண்டி இருந்தது. அறிஞர் அண்ணாதுரையின் மறைவுக்குப்பிறகு, அவர் அமைச்சராக இருந்த முதல் நாட்களிலும், முதல்வராக இருந்தபோதும் அவரது மருத்துவர், வழக்கறிஞர் மற்றும் கணக்காளர்கள் அனைவரும் உயர் சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள். உண்மையில், பிரபல வழக்கறிஞர் வி.பி.ராமன், தி.மு.க.வின் அரசியல் சாசனம் மற்றும் துணைச்சட்டங்கள் போன்றவற்றை வரைவதில் முக்கியப் பங்காற்றியவர்.

நட்புக்கும், அவரது பதவிக்கும் இடையே அவர் கொண்டிருந்த சமநிலை மிகவும் அதிசயமாக இருந்தது. அவரது நரம்பியல் அறுவை சிகிச்சை நிபுணரின் மகனுக்கு அவர் எங்களுடன் சேர்ந்து பள்ளியை விட்டு வெளியேறிய உடனேயே மருத்துவ சீட் கொடுப்பதில் அவர் விரும்பவில்லை என்பது எனக்கு தெரியும். ஆனாலும் கோபாலபுரம் ரம்மி விளையாடும் நாட்களில் தனது நெருங்கிய தோழர்களில் ஒருவராக இருந்ததால், சென்னையின் இளைய ஷெரீப்பாக ஆர். ராமகிருஷ்ணனை நியமித்ததுபோல, தன் நண்பர்களுக்கு தன்னால் முடிந்த உதவிகளைச் செய்தார்.

அவரது தொழில்துறை நண்பர்களில் பலர் உயர் சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் அவருக்கு விசுவாசம் காட்டுவதில் குறைவில்லாமல் இருந்தார்கள். அது இந்தியாவில் உரிமம், அனுமதி மற்றும் ஒவ்வொரு சிறிய விஷயத்திற்கும் அனுமதி தேவைப்படும் காலங்களில் அரசாங்க உதவியை நாடுவதைத் தாண்டிய நிலைப்பாடு.

ஒரு சிறு வயது நினைவு மேலோங்குகிறது. 1957 சட்டமன்றத் தேர்தலில் இந்து மகாசபை வேட்பாளரான எனது தாத்தா, திராவிடக் கட்சியான தி.மு.க.வின் எழுச்சியைப் பலரை விட முன்னதாகவே கண்டார். 1962ஆம் ஆண்டு தஞ்சாவூரில் இருந்து எம்.எல்.ஏ. தேர்தலில் கலைஞர் கருணாநிதி நிற்பதால் அவருக்கு எனது தாத்தா 1960இல் அவரது தேர்தல் நிதிக்கு நன்கொடையாக 1,000 ரூபாய் கொடுத்தார். தனது இல்லத்தில் சாலையை நோக்கி நின்று கொண்டிருந்த தாத்தா எஸ்.ஸ்ரீநிவாச்சாரிக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் வகையாக தனது பிரமாண்டமான தேர்தல் ஊர்வலத்தை தெற்கு பிரதான சாலையில் நிறுத்திவிட்டு, கைகூப்பினார்.

சமீபத்தில் ஃபார்வேர்ட் செய்யப்பட்ட வாட்ஸ்அப் செய்திகளில், கோவில் பூசாரிகள் நாத்திகவாதியின் வீட்டிற்குச்சென்று, இறைவனைப் புகழ்ந்து ஸ்லோகங்களை சொல்வதைப் பார்த்து சிலர் மனம் புண்பட்டது. மதச்சார்பற்ற நபராக, அர்ச்சகர்கள் வீட்டுக்கு வருவதை கலைஞர் கருணாநிதி தடுக்க மாட்டார். அனைத்து மதத்தினரும், தன்னிடம் வந்தால் அவர்களுடன் வெளிப்படையாக நடப்பார். இருப்பினும் அவர் தனது அரசியல் காரணங்களுக்காகக் கூட வழிபாட்டுத் தலங்களுக்குச் செல்ல முயன்றதில்லை. இங்கேயும் அவரால் தீவிரமாக இல்லாமல் சமநிலையை அடைய முடிந்தது. கடைசி வரை அவர் அப்படியே இருந்தார்.

சமூகநீதிச் சுடரொளி

சா. பீட்டர் அல்போன்ஸ்
தலைவர்,
மாநில சிறுபான்மை ஆணையம்,
தமிழ்நாடு.

கலைஞர் எனும் "மனித அதிசயத்தின்" அத்தனைப் பரிணாமங்களையும் முழுக்க அறிந்தவர்கள் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவிலேதான் இருக்க முடியும். அவரது எண்பதாண்டு கால பொதுவாழ்வு என்பது அரசியல் பணியோடும், அரசுப் பணியோடு மட்டுமே முடிந்துவிடவில்லை. அதனையும் தாண்டி அவர் ஒரு மாபெரும் மனித விஞ்ஞானி. பிரம்மாண்டமான சிந்தனைக் கருவூலம். அற்புதமான படைப்பாளி.

தமிழ்ச் சமூகத்தைப் புரட்டிப்போட்ட சீர்திருத்தச் செம்மல். எதிர்முகாமில் இருப்பவர்களை நிலைகுலையச் செய்யும் களப்போராளி. பேச்சிலும், எழுத்திலும் வித்தகர். பல்கலைக்கழகம். ஓய்வறியா உழைப்பாளி. அசாத்தியமான நினைவாற்றல். ஆற்றல் நிறைந்த சுறுசுறுப்பு... இப்படி கலைஞரின் பன்முக ஆளுமையை நாள்முழுவதும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால், இவையெல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நான் கலைஞரிடம் கண்ட சிறப்பு, தமிழ்ச் சமூகத்தின்மீது அவர் கொண்டிருந்த அளவற்ற அன்பும், தமிழ் மொழியின்மீது அவர் கொண்டிருந்த தணியாத காதலும், விளிம்புநிலைச் சமூகத்தினர் மீதும், ஆதரவற்றவர்கள் மீதும்,

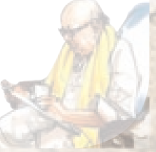

தங்களைத் தற்காத்துக்கொள்ள திராணியற்ற பலவீனர்கள் மீதும் அவர் கொண்டிருந்த தந்தைநிகர் கரிசனமும்தான்.

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தமிழ் நாட்டு அரசியல் களத்தை உள்ளிருந்தே பார்க்கும் வாய்ப்பினை இறைவன் அருளால் பெற்றவன் நான். பெருந்தலைவர் காமராசரின் காலடி நிழலில் துவங்கி, அன்னை இந்திராகாந்தி போன்ற தேசீயத் தலைவர்களின் அருகில் நிற்கவும், அமரர் எம்.ஜி.ஆர்., செல்வி ஜெயலலிதா போன்ற தலைவர்களை பக்கத்தில் இருந்து பார்க்கவும், மக்கள் தலைவர் மூப்பனார் போன்ற மகத்தான மனிதரோடு அருகே இருந்து பணியாற்றும் வாய்ப்பினைப் பெற்றேன். அவர்களோடு நெருங்கிப் பணியாற்றவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டிருப்பேன். ஆனால் நான் பார்க்கவும், பழகவும் நினைக்காத ஒரு தலைவரைப் பார்க்க நேர்ந்ததும், பழக முடிந்ததும் நான் வாழ்க்கையில் பெற்ற பெரும் பாக்கியங்களுள் ஒன்று. அவர்தான் தலைவர் கலைஞர்.

ஏதாவது ஒரு வாய்ப்பில், வாழ்க்கையில் கலைஞரை ஒருமுறை சந்தித்த யாரும் அவரது தாக்கத்திலிருந்து தப்பமுடியாது. ஏதாவது ஒரு வகையில் நம்முள் அவர் நுழைந்துவிடுவார். அவரோடு நாம் நடத்திய உரையாடல் பல சமயங்களில் நமது சிந்தனை ஓட்டத்தையே மாற்றிய நிகழ்வுகளுமுண்டு. எதிர்முகாம்களில் இருப்பவர்கள் அவரது கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லையென்றாலும் அதனை ஒட்டுமொத்தமாக நிராகரிக்கமுடியாத சூழ்நிலையினை அவரது அணுகுமுறை உருவாக்கிவிடும். சட்டமன்ற விவாதங்களில் பலமுறை இத்தகைய அனுபவங்கள் எதிர்கட்சி வரிசையிலே இருக்கும் அனைவருக்கும் ஏற்பட்டதுண்டு. ஆட்சி அதிகாரம் வாய்த்தபோதெல்லாம் விளிம்புநிலை மக்கள் மற்றும் வளர்ச்சிவட்டத்திற்கு வெளியே உள்ளவர்களுக்கு அதிகாரம் அளிப்பதில் அவர் செலுத்திய கவனமும் முனைப்பும் எதிர்முகாமில் இருப்பவர்களையும் அவரது நிலைப்பாட்டினை ஏற்கச்செய்யும். பல நேரங்களில் எதிர் முகாம்களில் இருந்து வரும் ஆலோசனைகளை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு தனது நிலைப்பாட்டினை விட்டுக்கொடுத்து, எதிர்க்கட்சியினர் தந்த ஆலோசனைகளை அப்படியே அரசின் அறிவிப்பாக வெளியிடுவார். அப்படி அறிவிக்கும்போது அந்த ஆலோசனைகளைத் தந்தவர்களின் பெயர்களையும் குறிப்பிட்டுப் பெருமைப்படுத்துவார். மறுநாள் முரசொலியில் உடன்பிறப்புக்களுக்கு மடல் வரைகின்றபோது, நல்ல ஆலோசனைகளைத் தந்த எதிர்க்கட்சி உறுப்பினரை மனம் நிறைய பாராட்டி எழுதுவார். இந்த அங்கீகாரத்தை அவையின் மூத்த உறுப்பினர்களுக்கு மட்டுமல்லாது இளைய தலைமுறையைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களுக்கும் குறைவின்றி வழங்குவார். அவர் தரும்

அந்த அங்கீகாரம் மறுநாள் நாளிதழ்களில் பெரிய செய்தியாக இடம்பெறும். இத்தகைய அங்கீகாரத்தை தலைவர் கலைஞரிடம் இருந்து பெற என்னைப்போன்ற இளம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பெரிய தயாரிப்புடன் சட்டமன்றம் போவோம். எப்படியாவது கலைஞரின் கவனத்தினைப் பெற்றுவிடவேண்டும் என்பதில் முனைப்பாக இருப்போம். சட்டமன்றத்திற்கு நல்ல தயாரிப்புடன் வருகின்றவர்களை அவர் அடையாளம் கண்டு அவர்களை உற்சாகப்படுத்த அவர் எடுக்கும் முயற்சிகள் அவர்மீது நமக்கு அளவில்லாத மதிப்பையும், அன்பையும் தரும். ஒவ்வொரு கட்சியிலும் துடிப்பாக செயல்படுகின்ற உறுப்பினர்களை அவர் உற்சாகப்படுத்தி பெருமைப்படுத்துவதால் அத்தகைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை மூத்த அமைச்சர்களும், அரசு அதிகாரிகளும் கவுரவமாக நடத்துவர். சில சமயங்களில் அவர் நம்மீது காட்டுகின்ற பரிவும், பாசமும் நம்மை பிரமிக்கச் செய்யும்.

ஜூனியர் விகடன் பத்திரிகைக்காக, சட்டமன்ற நிகழ்வுகளைப் பற்றி நான் வாரம் இருமுறை தொடர் கட்டுரை எழுதி வந்தேன். கேள்வி நேரங்களில் அமைச்சர்கள் பதில் அளிக்கும் முறைகள், உறுப்பினர்களுடைய விவாதங்களைப் பற்றிய எனது மதிப்பீடுகள், மற்றும் சட்ட மன்ற விவாதங்களின்போது தனிப்பட்ட முறையிலே அமைச்சர்களுக்கும் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் நடந்த நட்பு ரீதியான உரையாடல்கள், சில நேரங்களில் ஒழுங்காக பதில் சொல்லாத அமைச்சர்களுக்கு அவை முடிந்த பின்னர் முதலமைச்சரிடம் கிடைத்த "அர்ச்சனை" என்று பத்திரிக்கைகளில்

வெளிவராத பல செய்திகள் அக்கட்டுரையில் இடம்பெறும். அக்கட்டுரைகளுக்கு வாசகர்கள் மத்தியில் பெரும் வரவேற்பு கிடைத்தது. சில மூத்த அமைச்சர்களைப் பற்றியும், சில எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களின் விவாதங்கள் பற்றியும் நான் எழுதியிருந்த குறிப்புகள் சம்பந்தப்பட்டவர்களை மனம் வருத்தமடையச் செய்ததால் அவர்கள் எல்லோரும் உட்கார்ந்து பேசி உரிமைப் பிரச்சினை குழுவின் மூலம் என்மேல் நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு செய்தனர். அவை உறுப்பினர் ஒருவர் அவையின் நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்கும் அதேவேளையில் ஒரு பத்திரிகையின் நிருபராகப் பணியாற்றலாமா? என்றும் அப்படி பணியாற்றுவதற்காக அவைத்தலைவரின் அனுமதியினைப் பெற்றுள்ளாரா? என்றும் பல பிரச்சினைகளை எழுப்பியுள்ளனர். பேரவைத்தலைவர் அலுவலகத்தில் பணியாற்றும் அதிகாரிகள் கட்டுரைகளை எழுதிய என்மீதும், பிரசுரித்த ஜூனியர் விகடன் பத்திரிகை மீதும் நடவடிக்கை எடுக்க முகாந்தரமுள்ளது என தெரிவித்துவிட்டனர். எனக்கு விளக்கம் கேட்டு அறிவிப்பு கொடுக்க ஏற்பாடுகள் நடப்பதை அறிந்த முதல்வர் கலைஞர் தன்னை கேட்காமல் எதுவும் செய்யவேண்டாம் என சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு அறிவுறுத்தல் சொல்லிவிட்டு அக்கோப்பு முழுவதையும் வாங்கிப் படித்துவிட்டு, முந்திய இதழ்களையும் கொண்டுவரச் சொல்லி முழுமையாகப் படித்துவிட்டார். அந்த சமயத்தில் சட்டமன்றத்தில் காங்கிரஸ், தி.மு.கவை எதிர்த்துக் கடுமையாக விமர்சித்துக்கொண்டிருந்த நேரம். அதிலும் நான் நாள் தவறாமல் ஏதாவது பிரச்சினைகளைக் கிளப்பி சட்டமன்றத்தில் விவகாரம் செய்துகொண்டே இருப்பேன். கலைஞர் நினைத்திருந்தால் என்மீது நடவடிக்கை எடுத்து என்னை அவையின் கூட்டங்களில் பங்கேற்காமல் செய்திருக்கமுடியும். மறுநாள் சட்டமன்றம் சென்றபோது, கேள்விநேரம் முடிந்தவுடன் முதலமைச்சர் அவரது அறைக்கு சென்றார்.

சற்றுநேரம் கழித்து அவைக்காவலர் ஒருவர் முதலமைச்சரின் தனிச்செயலர் சண்முகநாதன் என்னைப் பார்க்க லாபியில் நிற்பதாகச் சொன்னார். வெளியே வந்தேன். அவர் முதலமைச்சர் என்னை அழைப்பதாகச் சொன்னார். சற்று அச்சத்துடன் அவரது அறைக்கு சென்றேன்

என்னை அருகில் அமரச் சொன்னார். அமர்ந்தேன். அவர் முன்பு உள்ள மேஜையில் சில ஜூனியர் விகடன் இதழ்கள் இருந்தன. எதற்காக அழைக்கப்பட்டேன் என்பதனைப் புரிந்துகொண்டேன். “சட்டமன்றத்தில் எப்படிப் பேசவேண்டும் என்று தெரிந்த உங்களுக்கு அவையில் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று தெரியவில்லையே” என்று சொல்லி சிரித்தார். அவர் என்மீது கோபமாக இல்லை என்பதுமட்டும் எனக்குப் புரிந்தது. நான் பதிலேதும் சொல்லாமல் அவர் முகத்தையே

பார்த்துக்கொண்டு இருந்தேன். சட்டசபையின் உறுப்பினர் ஒருவர் அவைத்தலைவர் அனுமதியில்லாமல் அவை நடவடிக்கைகள் பற்றி “running commentary” போல பத்திரிகைகளில் எழுதலாமா என்று என்னைப் பார்த்துக் கேட்டார். “எனக்கு அதைப்பற்றி தெரியாது. பத்திரிகை ஆசிரியர் கேட்டதால் ஒத்துக்கொண்டேன்” என்று சொன்னேன்.

“பொதுவாழ்க்கையில் இருப்பவர்கள் பத்திரிகையாளர்களிடம் பேசும்போது கவனமாக இருக்க வேண்டும். இதைப்போன்ற “commitments” கொடுக்கும்போது சட்டமன்ற அனுபவம் உள்ளவர்களிடம் இப்படி செய்யலாமா? என்று கேட்க வேண்டும்” என்று என்னைப் பார்த்துச் சொன்னார். “எனக்கு கேட்கவேண்டும் என்று தோன்றவில்லை” என்று சொன்னேன். சொல்லிவிட்டு “விதிகள் இதனை அனுமதிக்கவில்லையென்றால் உடனடியாக எழுதுவதை நிறுத்தி விடுகிறேன்” என்று சொன்னேன். சற்று நேரம் யோசித்து விட்டு செயலாளரை அழைத்தார். சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள் குறித்து பத்திரிகைகளில் கருத்து சொல்வது அல்லது எழுதுவது தவறு என்று தெளிவான விதி ஏதும் உள்ளதா? என்று கலைஞர் கேட்க செயலாளர் அப்படி விதி ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் உறுப்பினர்களின் அவை நடவடிக்கைகள் பற்றி விமர்சனங்களை எழுதினால் சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர் உரிமை பிரச்சினைகள் எழுப்புவதற்கு வாய்ப்புகள் உண்டு என்று தெரிவித்தார். செயலாளரை அனுப்பிவிட்டு என்னைப் பார்த்து கலைஞர் சொன்ன அறிவுரைகளை வாழ்வு உள்ளவரை மறக்க இயலாது. “நீங்கள் நல்ல பேச்சாளர்” என்று தெரியும். நல்ல எழுத்தாளரும் கூட என்று இப்போதுதான் தெரிந்துகொண்டேன். பேச்சைவிட எழுத்துக்கு வீரியம் அதிகம். எழுத்து நமக்குப் பின்னரும் நிற்கும். தொடர்ந்து எழுதுங்கள். எழுத, எழுத எழுத்து திருந்தும். இதைப் பற்றிய தகவல்கள் வந்தவுடன் உங்கள் கட்டுரைகளைப் படித்தேன். சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளை நேரே பார்ப்பதுபோன்று சுவைபட எழுதியிருந்தீர்கள். உங்களது எழுத்து நடை எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது என்று கலைஞர் சொன்னபோது என்னையறியாமல் என் கண்களில் நன்றியின் கண்ணீர். என் தோளைத்தட்டி உங்கள் கட்டுரைகளைப்பற்றி வாசகர்கள் எழுதிய கடிதங்களைப் படித்தீர்களா? என்று கேட்டார். இல்லை என்று சொன்னேன். அனைத்து தரப்பினரும் வரவேற்று எழுதியுள்ளனர் என்று அவர் சொன்ன பின்னர்தான் வாசகர் கடிதங்களையும் வாரம்தோறும் படிக்கவேண்டும் என்று அறிந்தேன். ஒரு “advise” என்று கலைஞர் சொன்னதும் நான் பதறி எழுந்தேன். என் தோளைப்பிடித்துக்கொண்டே யாரைப் பற்றியும் “negative comments” எழுதாதீங்க. சபை நடவடிக்கைகளின் “positive aspects” மட்டும் “highlight” பண்ணுங்க. இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி நிறைய நண்பர்களை சம்பாதித்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று கலைஞர் சொன்னவுடனே நான் கைகெடுத்து கும்பிட்டுவிட்டு வெளியே வந்தேன். என் நெஞ்சமெல்லாம் கலைஞர் நிறைந்துவிட்டார்.

அக்காலகட்டத்தில் ஜூனியர் விகடன் பத்திரிகையில் நான் எழுதிய கட்டுரைகள் அனைத்தும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை கடுமையாக விமர்சனம் செய்தே எழுதப்பட்டிருந்தன. கலைஞர் அன்று என்னிடம் இனிமேல் எழுதவேண்டாம் என்று சொல்லியிருந்தால் நான் எழுதுவதை நிறுத்தியிருப்பேன். அன்றையதினம் ஒரு எதிர்கட்சி உறுப்பினராக இருந்த என்னைப் பாராட்டி மேலும் தொடர்ந்து எழுதுங்கள் என்று உற்சாகப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் முதலமைச்சராக இருந்த கலைஞருக்கு இல்லை. காரணம், அவர் என்னை ஒரு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினராகப் பார்க்காமல் தமிழ் நாட்டு அரசியல் களத்தில் வளர்ந்துவரும் ஒரு இளைஞனாகவே அன்று அவர் என்னை பார்த்தார். என்னை மட்டுமல்ல! திறமைகள் எங்கே இருந்தாலும் அவற்றை அடையாளம் கண்டு ஊக்குவிக்க வேண்டியது தனது கடமை என அவர் நினைத்தது அவருடைய இமாலயப் பெருந்தன்மை.

அவரும் ஒரு பத்திரிகையாளர் என்ற அளவில் தன்னைப்பற்றிய விமர்சனங்களை திறந்த மனதுடன் வரவேற்பார். விமர்சிப்பவருக்கு தன்னை விமர்சிக்க த் தகுதி உண்டா? என்று ஒருநாளும் அவர் சிந்தித்ததில்லை. காலத்தின் தேவைக்கேற்ப தன்னை மாற்றிக்கொள்ளவும், ஊடக உலகின் புதிய தொழில்நுட்பங்களை

கற்றுக்கொள்ளவும் எப்போதும் கலைஞர் தயாராக இருந்தார் என்பது கலைஞரின் வெற்றிக்கு மிகப்பெரிய காரணம்.

முரசொலி பத்திரிகையினை தன் கைப்பிரதியாக தயாரித்து வெளியிட்ட கலைஞர் தனது 80ஆவது வயதில் "ஆப்பிள் ஐபேடு" வைத்து அந்தப் புதிய தொழில்நுட்பத்தினைக் கற்றுக்கொண்டதைப்பார்த்து அதிசயித்தவர்கள் அநேகர்.

ஒரு முகநூல் (face book) பக்கம் ஒன்று அவருக்காக உருவாக்கப்பட்டது. அதில் அவரது பேச்சு, அறிக்கைகள் முதலானவை வெளிவந்தன. அதனை அவர் ஒரு நாள் பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோது அவைகளைப்பற்றிய அனைத்துக் கருத்துக்களும் வரவேற்பதாகவே இருந்தன. சில பெயர்களுக்கு பின்னால் எந்த கருத்துக்களும் இல்லை. அவரது Admin இடம் "இது என்ன?" என்று கேட்க அவர் commentsகளை செய்வதாக சொல்லியுள்ளார். அப்படி என்றால் என்ன என்று கலைஞர் கேட்க எதிர்மறையாக இருப்பவைகளை அவர் நீக்கிவிடுவதாகச் சொல்லியுள்ளார். "அப்படி நீக்கிவிட்டால் மக்களது மனநிலையினை நான் எப்படி அறிவது?" என்று கலைஞர் திருப்பி கேட்க அதற்கு admin, "சிலர் மிகவும் கொச்சையாக, தரம் தாழ்ந்து தங்கள் விமர்சனங்களைப் பதிவிடுகிறார்கள்" என்று சொன்னவுடன் அதற்கு கலைஞர் சொன்ன பதில்தான் கலைஞர் என்ற மாபெரும் தலைவரின் வெற்றிக்கு காரணம். "என்னுடைய வாழ்க்கையில் பலர் என்னை எனக்கு எதிரிலேயே மிகவும் கீழ்த்தரமாக விமர்சித்துள்ளனர். அதைவிட மோசமாக இனிமேல் என்னை யாரும் விமர்சித்துவிட முடியாது. அதையெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டுதான் இந்த இடத்திற்கு வந்துள்ளேன். என்னைப் பற்றிய தரம் தாழ்ந்த விமர்சனங்கள் விமர்சிப்பவரின் உண்மை முகத்தை மக்களிடம் காட்டும். அனைத்து விமர்சனங்களும் அப்படியே இருக்கவேண்டும். நான் அவற்றைப் பார்க்க வேண்டும்" என்று கலைஞர் சொன்னபோது உதவியாளர்கள் அனைவரும் ஆச்சரியத்தால் அதிர்ந்துபோயினர்.

சமூகத்தின் அடித்தட்டில் இருந்து, எழுந்து, உயர்ந்து, பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட, சிறுபான்மையினருக்காக வாழ்நாள் முழுவதும் உழைத்து, முக்கால் நூற்றாண்டு காலமாக தமிழகத்தின் பொதுவாழ்வின் "மையக்கட்டமாக" செயல்பட்டு சாகாவரம் பெற்ற சமூகநீதிச் சுடரொளியாய் என்றென்றும் வாழும் கலைஞரின் புகழ் வாழ்க!

NDTV
RAJ TV
SUN
SOAPS TURN UGLY
FILES TO GO BEFORE
Rejoin DMK mainstream, AIADMK men told
No interim solution to Vanniar issue

முத்துவேல் கருணாநிதி மற்றும் ஊடகவியலாளர்

ஏ. எஸ். பன்னீர்செல்வன்
மூத்த ஆய்வாளர்
ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகம்

பத்திரிகையாளர்கள் ஒரு தட்டைத் திருப்புவதுபோல் எளிதாக எழுதுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஏறக்குறைய இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, தி.மு.க. தலைவர்மு.கருணாநிதியின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுத பென்குயின் வெளியீட்டாளர்கள் என்னை நியமித்தனர், அந்த நூல் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் வெளிவந்தது. நான் ஒரு நிருபராக, ஆசிரியர் மற்றும் இந்தியாவில் உள்ள ஒரே செய்தித்தாள் ஒம்புட்ஸ்மேன், காலக்கெடுவை தவறவிட்டதில்லை. ஆனால், இந்தப் புத்தகத்தில் நான் ஒரு தசாப்தம் தாமதமாகி விட்டேன். திரு.மு.கருணாநிதியின் வாழ்க்கையை ஆவணப்படுத்துவதில் உள்ள சவால்களே இதற்கு முக்கிய காரணம்.

ஏறக்குறைய ஒரு நூற்றாண்டு அரசியல், சமூக மற்றும் பொது வாழ்க்கையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒரு நபரை ஒரு கால அளவில் மட்டும் மதிப்பிட முடியாது. இன்றைய திரையுலக வழக்கத்தைப் பயன்படுத்தி சினிமாவுக்கான அவரது பயணத்தை என்னால் படிக்க முடியவில்லை, தொழில்நுட்ப புரட்சியால் தற்போது சமூக ஊடகங்களின் வரம்பைப் பயன்படுத்தி அவரது பத்திரிகையைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை, பிரைம்டைம்

தொலைக்காட்சியின் கிளாடியேட்டர் விளையாட்டைப் பயன்படுத்தி, ஈரோட்டில் பெரியாரின் வெளியீட்டில் பணியாற்ற வேண்டும் என்ற அவரது விருப்பத்தை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. முட்டாள்தனமான அ.தி.மு.க. கோஷ்டிப் பூசலைப் பயன்படுத்தி, டி.கே.வின் மடியில் இருந்து தி.மு.க. விலக நேரிடும்போது, அவரது மன அதிர்ச்சியைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இந்த ஒவ்வொரு பிரச்சினைக்கும், அவர் தனது முக்கிய முடிவுகளை எடுத்த வரலாற்று யதார்த்தத்தைப் பார்க்க வேண்டிய கடமை எனக்கு ஏற்பட்டது.

எனது வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தாமதப்படுத்தும் காரணிகளே தமிழ் இந்து ஊடகத்துடனான கலைஞர் கருணாநிதியின் உறவைப் பற்றிய இந்த சிறுகட்டுரையைத் தாமதப்படுத்திய காரணிகளாகும். நான் அவற்றைச் சூழலாக்க வேண்டும் மற்றும் அவர் பணிபுரிந்த மற்றும் அவர் ஊடகங்களுடன் தொடர்புகொண்ட சரியான வரலாற்றுக் கட்டமைப்பை வழங்க வேண்டும். கலைஞர் கருணாநிதி அரசியலுக்கு வந்தபோது, சென்னை மாகாணத்தில் இருந்த முக்கிய ஊடகங்கள் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் சக்தியை அங்கீகரிக்கவில்லை. இயக்கத்தின் தீவிர ஆதரவாளர்கள் தங்கள் சொந்த ஊடகங்களை உருவாக்கினர். கலைஞர் கருணாநிதிக்கு நான்காவது எஸ்டேட்டுடனான ஈடுபாட்டைப் புரிந்துகொள்ளும்போது நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டிய முதல் உண்மை இதுதான். எனவே, முரசொலியின் எழுபத்தைந்து ஆண்டுகள் ஆழமான உள்ளடக்கிய ஜனநாயகத்தின் உருவகம்.

சுதந்திர இந்தியாவின் ஆரம்பப் பத்தாண்டுகளிலும், சுதந்திர இந்தியாவின் தொடக்க காலத்திலும் பிரதான ஊடகங்கள் திராவிட இயக்கத்தையும், அதன் தலைவர்களையும் புறக்கணித்ததற்கான காரணங்களில் ஒன்று, பொது ஊடகத்துறையை வரையறுத்த இரண்டு மேலாதிக்க அரசியல் கதைகளுடன் தொடர்புடையது. காங்கிரஸ் தலைமையிலான தேசியவாதம் மொழியியல் உரிமைகள் மற்றும் அடையாள அடிப்படையிலான அரசியலின் பிற வடிவங்களை அதன் ஒருங்கிணைப்பு செயல்முறையிலிருந்து திசை திருப்புவதாகக் கருதியது. இந்தியப் பிரிவினை இந்த இடஒதுக்கீட்டை தி.க.வுக்கு எதிராகத் தீர்மானிப்பதில் பெரும்பங்காற்றியது. ஊடகத்துறையின் அறிவுசார் மூலதனம், வர்க்கம் என்ற பெரிய இந்திய இடதுசாரி இயக்கத்திலிருந்து பெறப்பட்ட வகை மற்றும் சாதி அல்ல. சாதிக்காரணியால்

பெரும்பான்மையான மக்கள்மீது சுமத்தப்பட்ட அவமானத்தை அவர்கள் அங்கீகரிக்கத் தவறிவிட்டனர். இங்கு கலைஞர் கருணாநிதியின் பேனா சமூகநீதி, ஒருவரின் மொழி மற்றும் அதன் பாரம்பரியத்தின் உள்ளார்ந்த பெருமை மற்றும் பன்மைத்துவத்தை மதிக்கும் ஒரு அரசியலை நோக்கிய கருத்துக்களை தெளிவுபடுத்துவதற்கான ஒரு சுய-உந்துதல் கருவியாக மாறுகிறது.

ஒருவருடைய அரசியல் களம் ஆதிக்க அரசியல் பேச்சுக்களில் இருந்து பெரிதும் வேறுபட்டால், தனக்கென ஒரு ஊடகத்தை உருவாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைப் புரிந்துகொண்ட நவீன இந்தியாவில் உள்ள ஒரு சிலரில் கலைஞர் கருணாநிதியும் ஒருவர். மேலும், உச்சரிப்பு ஒரு வடிவிலோ அல்லது ஒரே மேடையிலோ இருக்க முடியாது என்பதை அவர் உணர்ந்தார். பொதுப்பேச்சு, நாடகம், சினிமா, புனைகதை மற்றும் இதழியல் ஆகிய ஐந்து வெவ்வேறு வகைகளில் அவரது உச்சரிப்பு பரவியது. இந்த பல-தள அணுகுமுறையில், அவர் தனது சொந்த அமைப்புகளை உருவாக்கினார். அதனால், அவரது அரசியல் விளம்பரதாரர்களின் வணிக நலன்களால் அல்லது அரசியல் கந்துவட்டிகளால் மறைக்கப்படவில்லை.

ஒரு தளத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட சிந்தனையின் இழையை மிகவும் சுவாரசியமான தடையற்ற நெசவு இருந்தது, அந்த யோசனையைப் பெருக்க அடுத்த தளத்திற்குச் சென்றது. உதாரணமாக, அவர் பொதுமேடைகளில் தமிழ் இதிகாசங்களின் விடுதலைத் தன்மையைப் பற்றி பேசத் தொடங்கினார், பின்னர், இந்த காவியங்களின் அடிப்படையில்

திரைப்படங்களை உருவாக்கி அவை எவ்வளவு விடுதலை அளிக்கின்றன என்பதைக் காட்டினார். 1951இல் மந்திரிகுமாரி முதல் 1964இல் பூம்புகார் வரை, அவர் ஐந்து தமிழ் இதிகாசங்களையும் கடந்து வந்தார்.

இந்திய இடதுசாரிகளுக்கு IPTA நாடகமேடையை வழங்கியது என்றால், திராவிட இயக்க நாடகங்களுக்கு ஈர்ப்பு கொடுக்க சிறந்த நடிகர்களின் ஆதரவைப் பெறுவதில் கலைஞர் கருணாநிதி பெரும்பங்கு வகித்தார். தி.மு.க.வின் அரசியலையும், திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் அரசுடன் தனிச் சலுகை ஒழிப்பு, வங்கி தேசியமயமாக்கல் ஆகியவற்றைச் செயல்படுத்தியதையும் விமர்சிக்க சோ.எஸ்.ராமசாமி, முஹம்மது பின் துக்ளக் எழுதியபோது, கலைஞர் கருணாநிதி "நன்னே அறிவாளி" என்ற எதிர்நாடகத்தைக் கொண்டு வந்தார். காலப்போக்கில், நன்னே அறிவாளி இன்னும் அதன் நகைச்சுவை மற்றும் அரசியல் கூர்மையைத் தக்கவைத்துக் கொள்கிறது, மேலும் முஹம்மது பின் துக்ளக் மிகவும் சோர்வாக இருக்கிறது.

1960களின் முற்பகுதியில், கலைஞர் கருணாநிதி மற்றும் அவரது கட்சி மீதான பிரதான ஊடகங்களின் அணுகுமுறை மாறியது. மேலும், அவரது எழுத்துக்களை பிரபல பத்திரிகைகளில் தொடராக வெளியிட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை எழுந்தது. உண்மையில், அவரது சுயசரிதை, நெஞ்சுக்கு நீதி முதலில் குமுதத்தில் தொடராக வெளிவந்தது, பின்னர் அவர் அதை தினமணி கதிருக்கு மாற்றினார், குமுதம் அவரது அரசாங்கத்தை விமர்சித்தபோது. இந்த அனுபவம், எமர்ஜென்சிக்கு பிந்தைய காலகட்டத்தில், குங்குமம் தொடங்கப்பட்டதன் மூலம் அவரது கட்சி தனது நண்பராக இருந்து எதிரியாக இருந்த டாக்டர் எம்.ஜி.ராமச்சந்திரனிடம் தேர்தலில் தோல்வியடைந்தபோது, பிரதான பத்திரிகை சந்தையில் நுழைவதற்கு அவருக்கு தைரியத்தை அளிக்கிறது.

உள்ளிடவும் ஊடகங்களில் ஏற்படும் ஒவ்வொரு தொழில்நுட்ப மாற்றத்திலும், அதில் ஒரு அங்கமாக இருக்க வேண்டும் என்று கலைஞர் கருணாநிதி ஒரு நனவான முடிவை எடுத்தார். அவர் தனது பேரன் கலாநிதி மாறனால் தொடங்கப்பட்ட "பூமாலை" என்ற காணொளி இதழின் தொடக்கக் கருத்துக்களை வெளியிட்டார். மேலும், அவர் சன் டிவியைத் தொடங்கும்போது கலாநிதிமாறனுக்கு ஆதரவாக நின்றார். வெகுகாலத்திற்குப் பிறகு, அவர் தனது சொந்த சேனலான கலைஞர் டிவியைத் தொடங்கினார். ஊடகத்துறையில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களைப் பற்றிய அவரது புரிதலைப் புரிந்துகொள்ள,

அறிஞர்சி.என்.அண்ணாதுரையின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து 1969ஆம் ஆண்டு அகில இந்திய வானொலியில் ஒலிபரப்பியதைத் திரும்பிப் பார்க்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டின் ஒவ்வொரு வீட்டையும் சென்றடைந்த அவரது கவித்துவம், நாவலர் நெடுஞ்செழியனிடமிருந்து கட்சியின் தலைமைக்கு வந்த சவாலை உண்மையில் முறியடித்தது.

பத்திரிகையாளர் சந்திப்புகளை நடத்தாமல், குறுக்கு விசாரணைக்கு உட்படுத்தாமல் தாங்கள் சொல்ல விரும்புவதை மட்டும் சொல்லும் தற்போதைய ஏகத்துவ அன்பான தலைவர்களைப் போலல்லாமல், கலைஞர்கருணாநிதிஎப்பொழுதும் பத்திரிகையாளர் சந்திப்புகளை நடத்தி, கேள்விகளை முன்வைத்தவர். கூர்மையான கேள்விகளை மழுங்கடிக்க நகைச்சுவையை சாமர்த்தியமாகப் பயன்படுத்தினார் மற்றும் பின்னணியை வழங்குவதற்காக நிகழ்வுகள், எந்த கேள்வியும் தடைசெய்யப்படவில்லை.

அவர் தனது பேனாவைப் பயன்படுத்தி அவருக்கு எதிரான வாதங்களையும், அவர்மீது தவறுகளைக் கண்டறிந்த வெளியீடுகளையும் எதிர்த்தார். முரசொலியில் காரசாரமான கருத்துக்கள் இருக்கலாம், அதைவிட கடிப்பான கார்ட்டூன்கள் இருக்கலாம். ஆனால், அது ஒரு யோசனையுடன் ஒரு யோசனையை எதிர்த்துப் போராடியது. பேனா வாளால் அமைதியாக்கப்படவில்லை.

> “1960களின் முற்பகுதியில், கலைஞர் கருணாநிதி மற்றும் அவரது கட்சி மீதான பிரதான ஊடகங்களின் அணுகுமுறை மாறியது. மேலும், அவரது எழுத்துக்களை பிரபல பத்திரிகைகளில் தொடராக வெளி-யிட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை எழுந்தது. உண்மையில், அவரது சுயசரிதை, நெஞ்சுக்கு நீதி முதலில் குமுதத்தில் தொடராக வெளிவந்தது, பின்னர் அவர் அதை தினமணி கதிருக்கு மாற்றினார், குமுதம் அவரது அரசாங்கத்தை விமர்சித்தபோது. இந்த அனுபவம், எமர்ஜென்சிக்கு பிந்தைய காலகட்டத்தில், குங்குமம் தொடங்கப்பட்டதன் மூலம் அவரது கட்சி தனது நண்பராக இருந்து எதிரியாக இருந்த டாக்டர் எம்.ஜி.ராமச்சந்திரனிடம் தேர்தலில் தோல்வியடைந்தபோது, பிரதான பத்திரிகை சந்தையில் நுழைவதற்கு அவருக்கு தைரியத்தை அளிக்கிறது.”

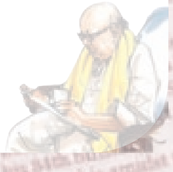

ஆட்சி அமைக்க போவது எந்தக் கட்சி
தினமணி
யாருக்கு லட்டு?

முழுநேரப் பத்திரிகையாளர்!

ப. திருமாவேலன்
தலைமை செய்தியாசிரியர்
கலைஞர் செய்திகள் தொலைக்காட்சி

எனது "செங்கோலை வேண்டுமானால் யாரும் பறித்துக்கொள்ள முடியும். ஆனால், எழுதுகோலை மட்டும் யாராலும் பறித்துக்கொள்ள முடியாது" என்று 'சாவி இதழின் பத்தாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவில் பேசும்போது குறிப்பிட்டார் தலைவர் கலைஞர். உண்மை தான். அவரிடம் இருக்கும் எழுதுகோலை யாராலும் பறிக்க முடியவில்லை. ஏனென்றால் அது அவர் உருவாக்கிய எழுதுகோல்; அவரை உருவாக்கிய எழுதுகோல். இறுதி வரையிலும் அவரது எழுத்தாட்சி தொடர்ந்தது.

1989ஆம் ஆண்டு முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றபோது நிருபர்கள் சங்கத்துக்கு வந்து பேசும்போது கலைஞர் சொன்னார்...

"நிருபர்கள் இடத்திலே, என்றைக்கும் எனக்கு ஒரு தணியாத அன்பு உண்டு. நேசம் உண்டு, பாசம் உண்டு. சில நேரங்களில் நிருபர்கள் விரட்டப்பட்டார்கள், அனுமதிக்கப்படவில்லை,நிருபர்கள் ஆத்திரப்பட்டார்கள்

என்றெல்லாம் செய்தி வரும்போது அப்படி விரட்டப்பட்டவர்களில் நானும் ஒருவனாக இருப்பது போல எண்ணிக்கொண்டு வேதனைப்படுவது உண்டு" என்றார். உண்மைதான். அவர் மிகத் தேர்ந்த நிருபர், பத்திரிகையாளர்!

அவரது தொடக்கமே பத்திரிகையாளர் வாழ்க்கை தான். 'மாணவநேசன்' என்ற இதழின் மூலமாகத்தான் அவரது பொதுவாழ்க்கை தொடங்கியது. அரசியல் நேசனாக, இலக்கிய நேசனாக ஆவதற்கு முன்னால், பத்திரிகை நேசன் கலைஞர். 'என் மூத்த பிள்ளையே முரசொலி' என்ற சொல்லுக்கு மேல் ஆதாரம் தேவையா?

2001ஆம் ஆண்டு ஆட்சி மாற்றம் நடந்தபிறகு ஒரு நாள் 'ஜூனியர் விகட'னுக்காக நான் பேட்டிக்குச் சென்றிருக்கிறேன். 'எப்படி உங்களால் இவ்வளவு பணிகளுக்கு மத்தியிலும் இவ்வளவு எழுத முடிகிறது?' என்ற கேள்வியைக் கேட்டேன். "பேனாவை பிடுங்கிட்டா நான் செத்துருவேன்யா" என்று சிரித்தபடியே சொன்னார்.

அப்போதுதான்...

"குடிசை தான்! ஒரு புறத்தில்
கூரிய வேல்வாள்
வரிசையாய் அமைந்திருக்கும் வையத்தைப் பிடிப்பதற்கும்
வெம்பகையை முடிப்பதற்கும்
வடித்து வைத்த படைக்கலம் போல் மின்னும் ; மிளிரும்..."

– என்ற கவிதையை அப்படியே ஒப்பித்தார்.

'அந்தக் கிண்டலுக்குப் பேர்போன கிழட்டுத் தமிழச்சி' என்ற வரியை இடையில் நான் சொன்னது அவருக்கு உற்சாகமாக இருந்தது.

"...கருத்தெரியப் பொய் சொன்ன கயவனெங்கே?
வாளிங்கே? அவன் நாக்கெங்கே?"

என்று இறுதி வரி வரைக்கும் சொல்லி முடித்தார். 1945ஆம் ஆண்டு எழுதிய கவிதை இது. 2000ஆம் ஆண்டில் அப்படியே சொன்னார். 'எப்படி இவ்வளவு மனப்பாடமாக இருக்கிறது உங்களுக்கு?' என்று கேட்டேன். "நாம எழுதினதை நாமே மறந்தால் மற்றவர்கள் எப்படி நினைவில் வைத்திருப்பார்கள்?" என்றார் கலைஞர். அப்போதுதான், தனது வசனங்களை

டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். பேசினால் எப்படி இருக்கும்; நடிகர் திலகம் சிவாஜி பேசினால் எப்படி இருக்கும்; நடிகர் எஸ்.எஸ்.ஆர். பேசினால் எப்படி இருக்கும் என்றும் சொன்னார்.

ஆண்ட்ராய்டு போன் இல்லாத காலம் அது. அப்படியே எடுத்திருந்தால் கலைஞரின் கலைமொழித் திறமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக அந்தக் காட்சிகள் அமைந்திருக்கும்.

காபி வந்தது. அதை அருந்த முடியாத அளவுக்கு அவரது வசனத்தில் ரசித்து இருந்தேன். சில நிமிடங்கள் கழித்து கோப்பையை எடுக்கும்போது, 'ஆறியிருக்கும்யா. அப்படியே வையுங்க' என்று வேறொரு காப்பிக்கு அழைப்பு மணியை அழுத்தினார் கலைஞர்.

இன்னொரு முறை பேட்டிக்காக காலை 9.30க்கு வரச்சொல்லி இருந்தார் தலைவர் கலைஞர். மடிப்பாக்கத்தில் இருந்து என்னுடைய இரு சக்கர வாகனத்தில் வந்துகொண்டிருந்தபோது பஞ்சர் ஆகிவிட்டது. பஞ்சர் ஒட்டிவிட்டுக் கிளம்பினேன். மறுபடியும் காற்று இறங்கிக்கொண்டு இருந்தது. வாகனத்தை நிறுத்திவிட்டு, ஆட்டோ பிடித்து கோபாலபுரம் வரும்போது மணி 9.50.

'தலைவர் உங்களுக்காகத்தான் காத்திருக்கிறார் என்றார் 'நிழல்' சண்முகநாதன். மாடிக்கு ஓடுகிறேன். உள் அறையில் இருந்து திரையை விலக்கி வந்து ஆசனத்தில் அமர்கிறார் தலைவர். 'கேளுங்க' என்கிறார் இயல்பாக!

என்ன சொல்வாரோ... கோபம் காட்டுவாரோ... பேட்டியை விரைந்து முடித்துக் கொள்வாரோ... எல்லாப் பதட்டமும் கேளுங்க' என்பதில் முடிந்தது. தாமதம் பற்றி அவர் கவலை கொள்ளவில்லை.

1999ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் புத்தாண்டு தொடங்குவதற்கு முன்பாக, நிருபர்கள் அனைவரும் கோட்டையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞரைச் சந்தித்து, புத்தாண்டு வாழ்த்து சொல்லச் சென்றோம். ஓஷோ எழுதிய 'ஞானத்தை அடைய ஏழு படிகள்' என்ற நூலை 'ஹிக்கின்பாதம்ஸ் கடையில் நான் வாங்கச் சென்றிருந்தேன். மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞருக்கு அந்த நூலை அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தேன். 'விகடன் பேப்பர்' மாலை நாளிதழ் நிருபர் நான். மதியம் 2 மணி வாக்கில் மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் மக்கள் தொடர்பு அதிகாரி அண்ணன் மருதவிநாயகம் போன் செய்தார். 'இந்தப் புத்தகத்தை எதற்காகக் கொடுத்தீர்கள் என்று தலைவர் கேட்கச் சொன்னார்

என்றார். 'எனக்கு ரஜினீஷ் பிடிக்கும். தலைவரும் யோகா கற்றுக்கொண்டு வருகிறார். அதனால் கொடுத்தேன்' என்றேன். 'அதில் 16 பக்கம் இல்லையாம், தலைவர் சொல்லச் சொன்னார்' என்றார்.

காலையில் புத்தகம் கொடுத்தேன். மதியத்துக்குள் அதனை திருப்பிப் பார்த்துவிட்டார். அவருக்குள் ஒரு எழுத்தச்சன் வாழ்வதன் அடையாளம் இது.

'தென் திசைப் பதிப்பகம்' நடத்திவந்த காலம் (2007) அது. 'தடை செய்யப்பட்ட தமிழ் எழுத்தும், காலமும்' என்ற எனது நூலின் மூன்று தொகுதிகள் வெளியாகி இருந்தது. அன்றைய காலை நாளிதழில் அது குறித்த விமர்சனம் வெளியாகி இருந்தது. காலையில் பதிப்பக அலுவலகத்துக்கு 9 மணிக்குச் செல்கிறேன். ஒரு காவலர் நின்று கொண்டு இருந்தார். 'காலையில் 7 மணியில் இருந்து நிற்கிறேன் சார்... அந்த மூன்று புத்தகமும் வேண்டும். சி.எம். வாங்கிட்டு வரச் சொன்னாங்க' என்று சொன்னார் அந்தக் காவலர். கலைஞருக்கு இருந்த அறிவின் ஆர்வத்தின் வெளிப்பாடு இது.

அது ஒன்றிய பா.ஜ.க. அரசில் இருந்து வெளியேறிய நேரத்தில் எடுக்கப்பட்ட பேட்டி. அதனால், பேட்டி, அச்சுக்குப் போவதற்கு முன்னால் எடுத்துவந்து காண்பிக்கச் சொன்னார் தலைவர் கலைஞர். மதிய வேளை 1.45 மணிக்குத்தான் ஆலிவர் சாலை இல்லத்துக்கு வந்தார். முன் அறையில் அமர்ந்திருக்கிறேன். 'தயார் ஆகிவிட்டதா?' என்றவர் கையில் இருந்த காகிதத்தை வாங்கி, அப்படியே அந்த இடத்தில் கிடந்த நாற்காலியில் அமர்ந்தார். அவர் வழக்கமாக உட்காரும் இருக்கை அல்ல அது. காத்திருப்பவர்களுக்காக போடப்பட்ட இருக்கை அது. எந்தளவுக்கு ஆர்வமாக இருந்தார் என்பதற்கு உதாரணம் இந்தக் காட்சி.

படித்துக்கொண்டே வந்தவர், திடீரென தலையை உயர்த்தி என்னைப் பார்த்தார். நான் சிரித்தேன். எதுவும் என்னிடம் கேட்கவில்லை.

அதன்பிறகு திடீரென தலையை உயர்த்தி மீண்டும் என்னைப் பார்த்தார். எதுவும் கேட்கவில்லை.

"நல்லா கோர்வையா எழுதி இருக்கய்யா" என்று சொல்லிவிட்டு முதுகைத் தட்டிக் கொடுத்தார்.

இரண்டு இடத்தில் என்னைப் பார்த்ததற்குக் காரணம்... பேட்டியின்போது அவர் சொன்ன ஒரு வார்த்தையைத் தவிர்த்திருந்தேன். ஒரு இடத்தில் அவர் சொல்லாத ஒரு வாக்கியத்தை எழுதி அதற்கு அழுத்தம் கொடுத்திருந்தேன். இரண்டையும் அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். அதற்கான அங்கீகாரம்தான் அந்தப் பார்வை.

தலைவர் கலைஞரையோ அவரது நிலைப்பாடுகளையோ விமர்சித்து எழுதிய காலக்கட்டத்தில் அழைத்து, 'ஏன் இப்படி எழுதுகிறீர்கள்?' என்று அவர் கேட்டது இல்லை. அவதூறு வழக்குகள் போடவில்லை. (டாக்டர் ஜெ ஜெயலலிதா அவர்கள் ஆட்சியில் தான் என் மீது 16க்கும் மேற்பட்ட வழக்குகள் போடப்பட்டன!) 'முரசொலி'யில் விமர்சித்து எழுதவில்லை. எனது ஆசான் சின்னக்குத்தூசி அவர்கள் எனக்கு பதில் எழுதி இருக்கிறார். கலைஞர் அவர்கள் எழுதியது இல்லை. 'உங்களுக்கு பூணூல் கல்யாணம் எப்ப சார்?' என்று கூட குத்தூசி கிண்டலடிப்பார் .

"உங்கள் தலைமையில்தான்" என்று நான் சொல்வேன், ஆனாலும் தலைவர் கலைஞர் விமர்சித்து எழுதியது இல்லை.

தலைவர் கலைஞரின் 90ஆவது பிறந்த நாளையொட்டி 'ஆனந்த விகடன்' இதழில் 'வரலாறும், தகராறும்' என்ற எனது கட்டுரை 2013ஆம் ஆண்டு வெளியானது. 'திருவாரூர் தியாகராசர் கோவில் தெப்பக்குளத்தின் அருகில் இரண்டு சிறுவர்கள்...' என்று அந்தக் கட்டுரை தொடங்கும். இறுதியாக...

"மத்தியில் ஆட்சிக் கூட்டணியில் இல்லை. மாநிலத்தில் ஆட்சியிலும் இல்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அந்தஸ்திலும் இல்லை." வரப்போகும் மாநிலங்களவைத் தேர்தலில் ஒரே ஓர் இடம்பெறும் வலிமையில்கூட இல்லை. எதிர்வரும் நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் கலைஞரோடு யார் கூட்டு சேருவார்கள் என்றும் தெரியவில்லை. ஆனாலும், தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில் கடந்த வாரம் தனது ஆட்சியின் இரண்டாம் ஆண்டு நிறைவு நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பதில் அளித்துப் பேசிய மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் டாக்டர் ஜெ ஜெயலலிதா அவர்கள், தனது உரை முழுவதையுமே கலைஞருக்கு விளக்கம் சொல்வதற்கே செலவு செய்தார்.

"சட்டசபைக்கே செல்லாவிட்டாலும் அதன் இயக்கங்களைத் தீர்மானிப்பதில், தான் ஒரு தவிர்க்க முடியாத சக்தி என்பதை நிரூபிக்கும் அளவுக்கு கலைஞரின்

நிழலாட்சி என்றும் நிலைத்திருக்கும்!" என்று அந்தக் கட்டுரை முடியும். தலைவர் கலைஞரை மிகமிக மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்திய கட்டுரை என்பதை அறிந்தேன், அதனை 'முரசொலி'யில் வெளியிட்டார். முன்னணியினர் கூடியிருந்த கூட்டத்தில் வாசிக்கச் சொன்னார். 'கலைஞர் செய்திகள்' தொலைக்காட்சியில் அதனை வெளியிடச் செய்தார்.

'ஆனந்த விகடன்' நிறுவனத் தலைவராக அப்போது இருந்தார், பெரியவர் பாலசுப்பிரமணியம். கண்ணகி சிலையை டாக்டர் ஜெ ஜெயலலிதா அவர்கள் அகற்றியது தொடர்பான கட்டுரையை நான் எழுதி இருந்தேன். 'பத்திரிகை வெளியானதும் காலங்காத்தால முதல்போன் கலைஞரிடம் இருந்துவரும். அஞ்சு மணிக்கெல்லாம் போன் பண்ணினார் ஒரு தடவை' என்றார் உள்துறைச் செயலாளர். அன்றைக்கு மாலை 4 மணிக்கு நான் செல்கிறேன். 'விகடன் பேப்பர்' மாலை நாளிதழை விரித்துவைத்து உன்னிப்பாகப் படித்துக்கொண்டு இருந்தார். என்னைப் பார்த்ததும் சொன்னார். 4.30க்கு சி.எம்.இடம் இருந்து போன் வருவதற்கு முன்னால் நான் படித்து முடித்துவிடுகிறேன். பத்து நிமிடம் வெயிட் பண்ணுங்க' என்றார்.

தலைவர் கலைஞராக இருந்தாலும், மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞராக இருந்தாலும் செய்தித்தாள்களை ஆளுக்கு முன்னால் படித்துவிடுவார். அனைவரையும் எழுப்புவது செய்தித்தாள் அல்ல. அவர்தான். ஏனென்றால் அவர்தான் தமிழ்நாட்டின் தலைப்புச் செய்தி!

சுடச்சுடச் செய்திகளை முந்தித் தருகிறோம் என்று விளம்பரம் செய்வார்கள். சுடச்சுடப் படித்துவிட வேண்டும் என்று நினைப்பவர் கலைஞர்.

செய்திக்கு எப்படி நேரங்காலம் கிடையாதோ, அதுபோலத்தான்... கலைஞரும் முழுநேரப் பத்திரிகையாளர்!

கலைஞரின்
இதழியல் பங்களிப்பு பற்றிய
ஆய்வுக் கட்டுரைகள்

தமிழரசு

திங்கள் இருமுறை

ஜூன் 1 1971 35 காசு

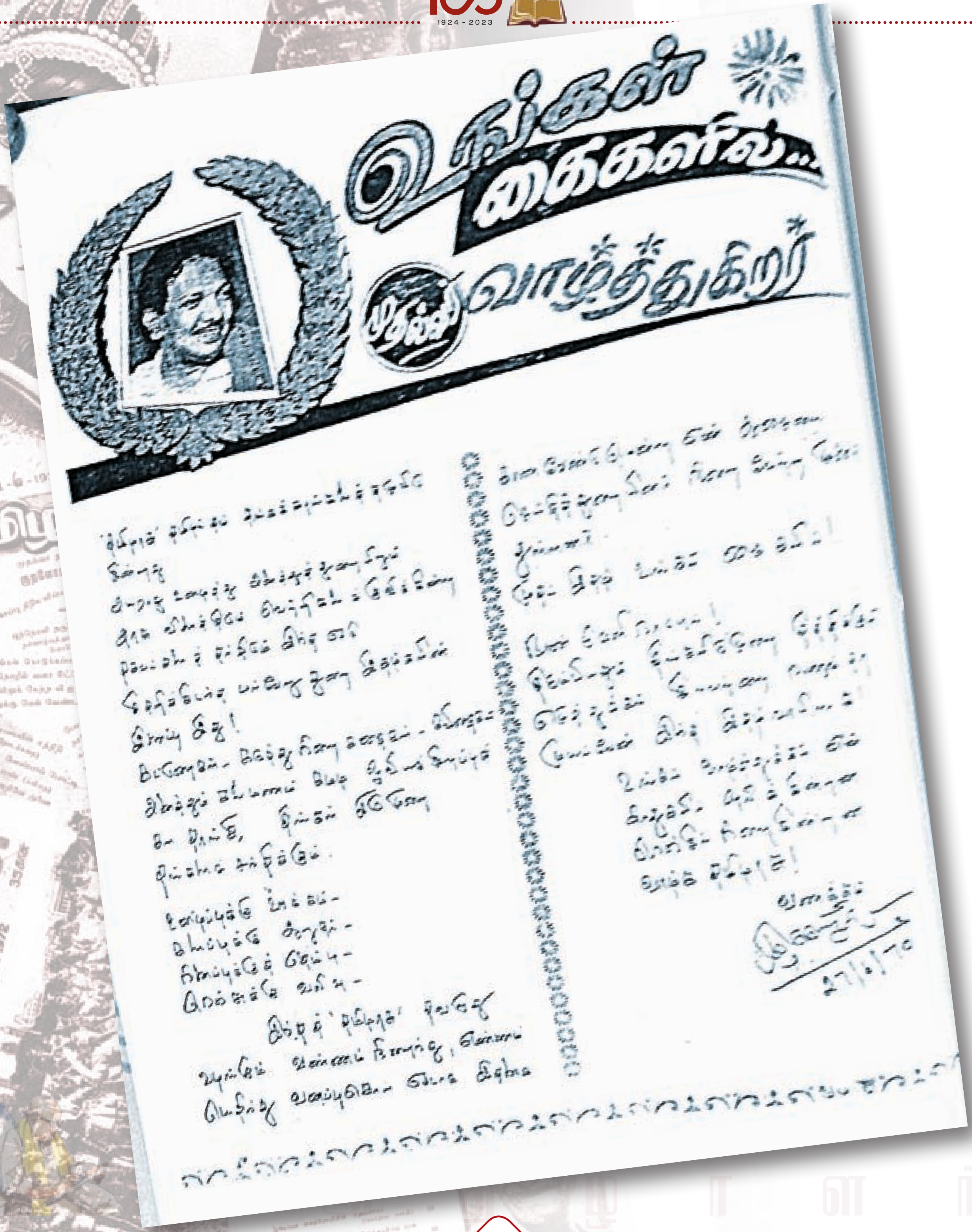
உங்கள் கைகளில்..
வாழ்த்துகிறார்

தமிழரசு இதழும் கலைஞரும்

சென்னை மாகாணமாக இருந்த காலக்கட்டத்தில் தமிழ்நாடு அரசு பல்வேறு அரசுத் துறைகளுக்காக வெளியிடப்பட்ட, இதழ்களான, வேளாண்மைத் துறையில் 'மேழிச்செல்வம்', ஊரக வளர்ச்சித்துறையில் 'கிராம நலம்' மற்றும் 'சீரணி', மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறையில் 'ஆரோக்கிய மார்க்கம்', சமூக நலத்துறையில் 'பாக்கியலட்சுமி', இந்து சமய அறநிலையத்துறையில் 'திருக்கோயில்', செய்தி மக்கள் தொடர்புத்துறையில் 'சென்னை செய்தி', தொழில் துறையில் 'இண்ட்காம்' போன்ற

18 இதழ்கள் வெளியிடப்பட்டு சில வார இதழ்கள், சில மாத இதழ்கள், சில காலாண்டு இதழ்கள் விற்பனை செய்யப்பட்டும், சில இதழ்கள் இலவசமாகவும் வழங்கப்பட்டு மக்கள் படித்துப் பயன்பெற்று வந்தனர்.

இந்த இதழ்கள் யாவும் தமது துறைகளின் சாதனைகளை எடுத்துச் சொல்வதையே தமது அடிப்படைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தன. இந்த இதழ்கள் பட்டப்படிப்பும், அனுபவ அறிவும் கொண்ட தனித் திறமையாளர்கள் மற்றும் எழுத்தாளர்களால் எழுதப்பட்டு பல்வேறு தொகுப்பாசிரியர்களால் தொகுக்கப்பட்டவை ஆகும். பிற்காலத்தில் இந்த அனைத்து இதழ்களையும் ஒருங்கிணைத்து, தமிழ்நாடு அரசின் ஒரே அதிகாரப்பூர்வ இதழாக வெளியிட வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகள் சில காலமாக இருந்துவந்தது. அக்கோரிக்கை 1969ஆம் ஆண்டு செய்தித்துறை அமைச்சராக இருந்த முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களிடம் வைக்கப்பட்டது. அதன் விளைவாக அதற்கும் ஒரு காலம் வரும் என எதிர்பார்ப்பு இருந்தது.

1969ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் மூன்றாம் நாள், மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைவிற்குப் பின்னர், மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சராக முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார்.

இயற்கையாகவே சிந்தனைத் திறனும், செயல் திறனும், தமிழ்மொழி ஆர்வமும், தமிழ் இன பாசமும், எழுத்தாற்றல், பேச்சாற்றல் போன்ற திறமைகளை தன் உடைமைகளாகக் கொண்ட முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள், தமிழ்நாட்டு மக்களுக்காக பல்வேறு சிறப்புப் பணிகளை தமது ஆட்சிக்காலத்தில் ஆற்றத் தொடங்கினார்.

அதன்படி, 1971ஆம் ஆண்டு செய்தி மற்றும் விளம்பரத்துறையானது அரசு தொடர்பான செய்திகளையும், சாதனைகளையும், மக்கள் நலத்திட்டங்களையும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் அறிக்கைகள், ஆற்றிய உரைகள், சட்டமன்றப்பேரவை உரைகள், ஒன்றிய அரசுக்கு எழுதிய கடிதங்கள் போன்றவைகளையும் செய்தி வெளியீடுகள் வாயிலாக தினசரி நாளேடுகளுக்கு அனுப்பி, அதனை நாட்டு மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தும் பணியினை 24 மணி நேரமும், அனைத்து விடுமுறை நாட்களிலும் தொய்வின்றி செய்து வந்தது.

அரசின் பல்வேறு துறைகளின் வாயிலாக தினந்தோறும் நடைபெற்றுவரும் மக்கள் நலப்பணிகளை நாட்டு மக்களுக்குக் கொண்டுசேர்க்கும் நல்ல எண்ணத்துடன் அனைத்துத் துறைகளின் சார்பில் நடத்தப்பட்டு வந்த பல்வேறு இதழ்களை ஒன்று சேர்த்து, செய்தி மக்கள் தொடர்புத்துறையின் சார்பில், 'தமிழரசு' என்ற பெயரில் ஒரே இதழாக மாற்றி அமைக்கும் பணிகளை முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் மேற்கொண்டார்.

அதன் அடிப்படையில், அனைத்துத் துறைகளின் சிறப்பு அம்சங்கள் கொண்ட பணிகள் குறித்து, தொடர்ந்து மக்களிடம் எடுத்துக் கூறுவதற்காகவும், அரசு ஆற்றிவரும் அரும் பணிகளை பொதுமக்களுக்கு தெரியப்படுத்துவதற்காகவும், மிகுந்த ஆய்வுக்குப் பின்னர் மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள்,

- அரசின் பல்வேறு துறைகளால் நடத்தப்பட்டுவரும் அனைத்து இதழ்களையும் ஒருங்கிணைத்து ஒரே தனி இதழாக வெளியிடப்படும்.
- இந்த தனி இதழின் பெயர் 'தமிழரசு'. இந்த இதழ் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் வெளியிடப்படும்.
- இந்த இதழ், திங்கள் இருமுறை வெளியிடப்படும்.
- 30,000 பிரதிகள் தமிழிலும், 5,000 பிரதிகள் ஆங்கிலத்திலும் அச்சிடப்பட்டு விற்பனைக்கு அனுப்பப்படும்.
- இந்த இதழ் 80 பக்கங்களைக் கொண்டதாக இருக்கும்.
- இந்த இதழின் விலை, 35 காசு என நிர்ணயிக்கப்படும்.
- இந்த இதழின் தமிழ் பதிப்பு மற்றும் ஆங்கிலப் பதிப்பின் ஆசிரியராக செய்தி மற்றும் விளம்பரத்துறை இயக்குநர் அவர்கள் செயல்படுவார் என்று அரசாணை வெளியிட்டார். பணிகள் துவங்கி, தமிழ்நாடு அரசு செய்தித் துறையின் வெளியீடாக 'தமிழரசு' என்னும் பெயரால் 01.07.1970 அன்று முதல் மாதம் இருமுறை இதழாக வெளியிடப்பட்டு வருகிறது.

முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் அறிவிப்பிற்கிணங்க, 1970ஆம் ஆண்டு ஜூலை திங்கள் 30ஆம் நாளன்று மாலை, சென்னை, நேரு

விளையாட்டரங்கில் நடைபெற்ற சீரணி விழாவில் மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் திருக்கரங்களால் செய்தி மற்றும் விளம்பரத்துறை சார்பில் 'தமிழரசு' இதழ் வெளியிடப்பட்டது.

தமிழரசின் முதல் தமிழ் பிரதியை டாக்டர் இலக்ஷ்மணசாமி முதலியார் அவர்களும், தமிழரசு முதல் ஆங்கிலப் பிரதியை சிலம்புச் செல்வர் ம.பொ.சிவஞானம் அவர்களும், முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

தமிழரசு வெளியான முதல் இதழில் மாண்புமிகு தமிழ்நாடு ஆளுநர் திரு. சர்தார் உஜ்ஜல் சிங் அவர்கள், மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் திரு. மு.கருணாநிதி அவர்கள், மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் நாவலர் இரா. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள், மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் திரு.கே.ஏ.மதியழகன் அவர்கள், மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் திருமதி சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள், மாண்புமிகு பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர் திரு. என்.வி.நடராஜன் அவர்கள், மாண்புமிகு உணவுத்துறை அமைச்சர் திரு. ப.உ.சண்முகம் அவர்கள், மாண்புமிகு தொழில்துறை அமைச்சர் திரு. செ.மாதவன் அவர்கள், மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் திரு. எஸ்.ஜே.சாதிக் பாஷா அவர்கள், மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் திரு. மா.முத்துசாமி அவர்கள், மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் திரு. சி.பா.ஆதித்தனார் அவர்கள், மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் திரு. கே.வி.சுப்பையா அவர்கள், மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் திரு. ஓ.பி.இராமன் அவர்கள், மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் திரு.கா.வேழவேந்தன் ஆகியோர்களின் வாழ்த்து மடல்கள் மற்றும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலந்துகொண்ட நிகழ்ச்சிகள், மடல்கள், பொதுவான தகவல்கள் படங்களுடன் பொதுமக்கள் படிப்பதற்கான ஆர்வத்தைத் தூண்டும் விதத்தில் இடம்பெற்றிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழரசு இதழின் முதல் வெளியீட்டில் மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் கலைஞர் மு.கருணாநிதி அவர்கள் வடித்த வாழ்த்துமடல்,

'தமிழரசு' தமிழர்தம் தங்கக் கரங்களை தழுவி விடுகின்றது.

அயராது உழைத்து அனைத்துத் துறையிலும் அரசு விளைத்திடும் வெற்றிகளைக் குவிக்கின்ற தகவல்களைத் தந்திடும் இந்த ஏடு!

சிதறிக் கிடந்த பல்வேறு துறை இதழ்களின் இணைப்பு இது.

கட்டுரைகள் – கருத்து நிறை கதைகள் – கவிதைகள் அனைத்தும் கலை மணம் கமழ, ஓவியச் சிறப்புகள் தாங்கி திங்கள் இருமுறை தங்களைச் சந்திக்கும்.

உழைப்புக்கு ஊக்கம்

களைப்புக்கு ஆறுதல்

நினைப்புக்குத் தெம்பு

நெஞ்சுக்கு வலிவு

இந்தத் தமிழரசு தவறாது வழங்கும் வண்ணம் நிறைந்து, எண்ணம் பொதிந்து, வனப்புகொள் ஏடாக இதனைக் காண வேண்டுமென்ற என் ஆசையைச் செய்தித் துறையினர் நிறைவேற்ற முனைந்துள்ளனர்.

முதல் இதழ் உங்கள் கைகளில்!

நான் வெளிநாட்டில்.

திரும்பியதும் திங்கள் இரு முறை தித்திக்கும் எழுத்துக்கள் சிலவற்றை நானும் தர முயல்வேன் இந்த இதழ் வாயிலாக,

உங்கள் வாழ்த்துகள் என் காதுகளில் ஒலிக்கின்றன. நெஞ்சில் நிறைகின்றன.

வாழ்க தமிழரசு.

– என்று வாழ்த்துப்பா எழுதினார். இவ்வாறாக தமிழரசு இதழானது ஒவ்வொரு மாதமும் முதல் தேதியிலும், 16ஆம் தேதியிலும் என இரு முறை வெளியிடப்பட்டு வந்தது. 1971ஆம் ஆண்டு ஆரம்ப காலத்தில் 30,000 பிரதிகளாக விற்பனை செய்யப்பட்டு வந்த இந்த இதழானது பின்னாளில் 50,000 பிரதிகளாக உயர்வைக் கண்டது முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில்தான்.

பின்னர், 1989ஆம் ஆண்டு அதாவது, பத்தாண்டுக்கால இடைவெளிக்குப்பிறகு முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் மீண்டும் தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சராக அமர்ந்ததற்குப் பிறகு ஆறுமாத காலத்திற்குள் 70,000 பிரதிகள் விற்பனையை எட்டியது.

தொடர்ந்து தமிழரசு இதழில், மாண்புமிகு ஆளுநர் அவர்கள், மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அவர்கள் கலந்துகொண்ட நிகழ்ச்சிகள், சிந்தனைகள், மக்கள் நலத்திட்டங்கள், அரசாணைகள், செய்தி வெளியீடுகள், அறிவிப்புகள், மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்கள் கலந்துகொண்ட நிகழ்ச்சிகள், மாவட்டத்தில் நடைபெற்றதுவக்கவிழா நிகழ்ச்சிகள், கதைகள், கட்டுரைகள், முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் எழுதிய இனியவை இருபது, பயணக் கட்டுரைகள், முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் எழுதிய குறளோவியம், சங்கத்தமிழ் போன்ற இலக்கியங்கள், நலத்திட்டங்கள் மூலம் பயன்பெற்றோரின் பேட்டிகள், அண்ணா நூற்றாண்டு சிறப்பு மலர், முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் பொன்மொழிகள் எனப் பல்வேறு செய்திகளை தேசத் தலைவர்களின் தியாக வரலாறுகளைத் தாங்கி பொதுமக்கள் படித்து பயன்பெறும் வகையில் கருப்பு வெள்ளையில் அச்சடிக்கப்பட்டு மக்களின் வாசிப்பு ஆர்வத்தை தூண்டிவரும் விதமாக வெளிவந்து கொண்டிருந்தது.

தமிழரசு தொடங்கிய காலத்தில் அதாவது, 1971ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 1 இதழிலிருந்து சென்னை தங்கச்சாலையில் அமைந்துள்ள அரசு மைய அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு வந்தது. ஆனால், குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் இதழ் அச்சிட்டுத் தருவதில் ஏற்பட்ட சிக்கல் காரணமாக 'தமிழரசு' இதழுக்கென்று தனியொரு அச்சகம் நிறுவ

திட்டமிடப்பட்டு, 1972ஆம் ஆண்டு செய்தி மக்கள் தொடர்புத்துறையால் ஓமந்தூரார் அரசினர் தோட்ட வளாகத்தில் தமிழரசு அச்சகம் உருவாக்கப்பட்டது.

1970ஆம் ஆண்டு முதல், முன்பக்கம் மற்றும் பின்பக்க அட்டைப்படம் மட்டும் ஆப்செட் முறையிலும், இதழின் உள்பக்கங்கள் லெட்டர் பிரஸ் முறையிலும், அச்சிடப்பட்டு வந்தன. 1974ஆம் ஆண்டு முதல், அட்டைப் பக்கங்கள் மற்றும் எல்லாப் பக்கங்களும் ஆப்செட் முறையிலேயே வெளியிடப்பட்டு வந்தன.

தமிழரசு இதழ் தொடங்கப்பட்ட காலத்தில் 35 காசு என விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு, பின்னர் வரும் காலங்களில் பத்திரிகைத்தாளின் விலை ஏற்றம் காரணமாக 1972ஆம் ஆண்டு 40 காசுகளாகவும், 1974ஆம் ஆண்டில் 50 காசுகளாகவும், 1982ஆம் ஆண்டில் 75 காசுகளாகவும் 1986ஆம் ஆண்டு ஒரு ரூபாயாகவும், பின்வரும் ஆண்டுகளில் ரூ.5, ரூ.10, ரூ.15 என விலை உயர்த்தப்பட்டு, தற்போது 80 பக்கங்களைக் கொண்ட ஒரு தமிழரசு இதழின் விலை ரூ.30ஆக நிர்ணயம் செய்து விற்பனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. இன்றைய பத்திரிகை உலகில் இவ்வளவு குறைந்த விலையில் ஆப்செட் முறையில் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் இதழ் வேறு எந்த மாநிலத்திலும், தனியார் துறையிலும் கூட இல்லை என்று சொல்லலாம்.

ஓமந்தூரார் தோட்ட வளாகத்தில் செயல்பட்டு வந்த தமிழரசு அச்சகம் மற்றும் அலுவலகமானது, பின்னர் ஓமந்தூரார் தோட்ட வளாக மறுசீரமைப்புப் பணிகளுக்காக தமிழரசு அச்சகத்தினை இடம் மாற்றி, சென்னை, அண்ணா சாலையில் உள்ள அரசு எழுதுபொருள் அச்சுத்துறை வளாகத்தில் மைய அச்சகத்தின் கிளை அச்சகத்தில் இயங்கி மாதம் ஒரு முறை இதழாக தொடர்ந்து தனது இதழ் பணியை செய்யத் துவங்கியது.

இவ்வாறாக உருவெடுத்து வந்த செய்தி மக்கள் தொடர்புத்துறையின் 'தமிழரசு'க்கென்று ஒரு 'அச்சகம்' மற்றும் அலுவலகம் தனியாக அமைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகளின் அடிப்படையிலும், அண்ணா சாலையிலுள்ள, எழுதுபொருள் அச்சுத்துறை வளாகத்தில் பழைய கட்டடத்தில் இட நெருக்கடியின் காரணமாக, சென்னை, தரமணியில் புதியதாக தமிழரசுக்கென்று ஒரு அலுவலகம் மற்றும் அச்சகம் கட்டுவதற்கு ரூ.6.53 கோடி நிதி ஒதுக்கீடு செய்து அப்போதைய மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அவர்களால் ஆணையிடப்பட்டு, கட்டி முடிக்கப்பட்டு, 29.09.2015 அன்று திறந்து வைக்கப்பட்டது. மேலும், புதிய தமிழரசு அச்சகப் பயன்பாட்டிற்காக புதிய தொழில்நுட்பத்துடன் கூடிய ரூ.4 கோடி மதிப்பிலான நான்கு வண்ண வெப் ஆப்செட் இயந்திரம் வாங்கப்பட்டு செயல்பாட்டிலுள்ளது.

முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டு, கருப்பு வெள்ளை பக்கங்களைக்கொண்ட 'தமிழரசு' இதழ் தற்பொழுது பலவண்ண நிறங்களில் பார்ப்போரிடம் படிக்கும் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வகையில் புதுப்பொலிவுடன் அச்சிடப்பட்டு, தமிழரசு அலுவலகம், எண். 5, இராஜீவ் காந்தி சாலை, கானகம், தரமணி, சென்னை- 600 113 என்ற முகவரியில் 2015ஆம் ஆண்டு முதல் இயங்கி வருகிறது.

பெருமக்கள் கைகளில் 'தமிழரசு'

குடியரசுத் தலைவர்
ஆர். வெங்கட்ராமன் (1988)

முதல்வர்
கலைஞர் மு. கருணாநிதி (1989)

தந்தை பெரியார் (1971)

குஜராத் முதல்வர்
மாதவ் சின் சோலங்கி (1983)

முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் அளப்பரிய ஆர்வத்தாலும், முயற்சியாலும் தோற்றுவிக்கப்பட்ட 'தமிழரசு' இதழானது, 30,000 பிரதிகள் விற்பனை செய்ய ஆரம்பிக்கப்பட்டு 40,000 ஆகவும், பின்னர் 50,000 ஆகவும் உயர்ந்து கொண்டே சென்ற இவ்விதழானது முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் ஆட்சிக்காலத்திற்குப் பிறகு கடந்த 10 ஆண்டுகளாக ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் தமிழரசு இதழை கண்டும் காணாமல் போன காரணத்தினால் சந்தாதாரர்களின் எண்ணிக்கை மிகப்பெரிய சரிவைச் சந்தித்தது.

இச்சரிவின்படி, முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் ஏறுமுகமாக இருந்த தமிழரசு இதழ் கடந்த 06.05.2021 வரை 33,381 சந்தாதாரர்களைப் பெற்று இயங்கி வந்தது. ஆண்டுகள் பல கடந்தும் அரசு செய்திகளையும், அரசின் திட்டங்களையும் மக்களுக்கு எளிதில் கொண்டு சேர்க்கும் பணியினை தொன்றுதொட்டு ஆற்றிவரும் தமிழரசு இதழை, அனைத்து மக்களும் படித்துப் பயன்பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் திரு. மு.க.ஸ்டாலின் அவர்கள், 07.05.2021 அன்று பொறுப்பேற்றதற்குப்பிறகு தமிழரசு இதழ் மீண்டும் புத்துயிர் பெற்று ஒரு இலட்சம் சந்தாதாரர்களை சேர்க்க வேண்டும் என்ற இலக்கினை எய்தும் விதத்தில் கடந்த 07.05.2021க்குப் பிறகு கூடுதலாக 30,389 புதிய சந்தாதாரர்களை இணைத்து, நாளது தேதி வரையில் 73,450 சந்தாதாரர்கள் புதியதாக சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டு தமிழரசு தனி இதழ் ரூ.30 ஆகவும், தமிழ் இதழ், ஆண்டுச் சந்தா ரூ.360 ஆகவும், ஆயுள் சந்தா ரூ.3,200 (10 ஆண்டுகள்) ஆகவும் மற்றும் ஆங்கிலம் இதழ், ஆண்டுச் சந்தா ரூ.360 ஆகவும், ஆயுள் சந்தா ரூ.3,600 (10 ஆண்டுகள்) ஆகவும் விற்பனை செய்யப்பட்டு, ஒரு இலட்சம் சந்தாதாரர்கள் எய்தப்பட்டு அனைவரும் தமிழரசு இதழினை படித்துப் பயன்பெற்று வருகிறார்கள். தமிழ் வாழ்க என்று தனது இறுதி மூச்சு வரை தமிழுக்காகவே வாழ்ந்து மறைந்த முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள், இந்த இதழின் பெயரையே 'தமிழரசு' என்று சூட்டி அதற்கேற்றாற்போலவே "எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ்" என்னும் இலட்சியத்தை தமிழரசு ஏற்று செயல்படுத்தி வருகிறது.

தமிழ் வளர்ச்சியில் பத்திரிகைகளின் பங்கு முக்கிய அங்கம் வகிக்கிறது எனலாம். அரசு நடத்திவரும் பத்திரிகைகளுள் செய்தி மக்கள் தொடர்புத்துறையின் தமிழரசு இதழுக்கு தனியிடமுண்டு. தமிழரசு இதழ் ஒரு கடல், மிக மிக ஆழமான பெருங்கடல். கடலில் பல வகையான செல்வங்கள் திரண்டு, மக்களின் வாழ்க்கைக்கு மகத்தான அளவில் பயன்படுவது போலவே தமிழரசு இதழில் உள்ள செய்திகளும் பயன்படுகின்ற வகையில், தமிழரசு இதழுக்கு ஒரு தனிப் பெருமை உண்டு. முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் கை வண்ணத்தில் உருவான இவ்விதழானது ஐம்பத்திரண்டு ஆண்டுகளைக் கடந்து தனக்குள்ள எல்லைக்குள் நின்று தக்க பணிகளை எல்லாம் ஆற்றி தரணியெல்லாம் புகழ்பாடி, வெற்றிக்கொடி நாட்டி வருவதில் எந்த சந்தேகமுமில்லை.

வாழ்க தமிழரசு...

கலைஞர்
எழுதிய
கட்டுரைகள்

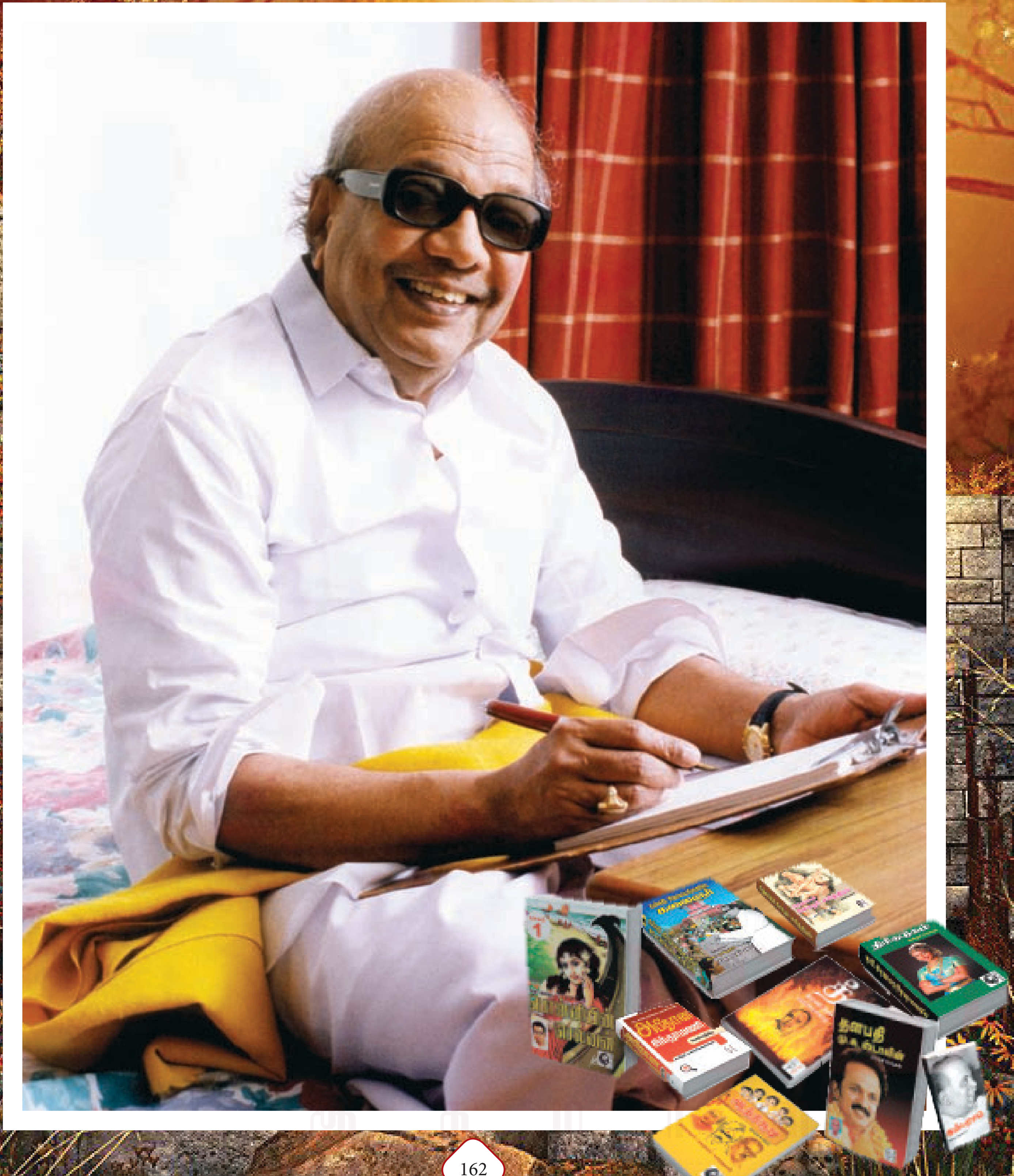

கல்கியின் படைப்புகளை கடைசித் தமிழன் உயிரோடு இருக்கின்ற வரையிலே மறக்க முடியாது

முத்தமிழறிஞர்
டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்

அறிவூட்டுகின்ற அற்புதமான படைப்புகளை தமிழ் நிலத்திற்கு வழங்கியவர் மறைந்தும் மறையாத மாணிக்கம் பேராசிரியர் கல்கி என்பதை தமிழன் வாழ்கின்ற வரையிலே, கடைசித் தமிழன் உயிரோடு இருக்கின்ற வரையிலே மறக்க முடியாது.

அத்தகைய கல்கி அவர்களுடைய நூல் ஒன்று ஆங்கிலத்திலே மொழிபெயர்க்கப்பட்டு அதுவும் மிக அருமையாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டு நம்முடைய அருமை நண்பர் கார்த்திக் நாராயண் அவர்களுடைய கைவண்ணம் பெற்ற அந்த நூல் வெளியிடுகின்ற நேரத்தில் அதை வெளியிடுகின்ற பேற்றினை எனக்கு கிட்டியமைக்காக இந்தப் பேறினை எனக்களித்த இந்தப் பதிப்பகத்தாருக்கு, குறிப்பாக பெருமாட்டி சிவகாமி ஆச்சியாருக்கு என்னுடைய இதயமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நானும் இளமைக் காலத்திலே இத்தொடர்கதையைப் படித்தவன்

பொன்னியின் செல்வன் தொடர் கதையை நானும் என்னுடைய இளமைப் பருவத்திலே தொடர்ந்து படித்தவன்,

பிறகு அது நூல் வடிவிலே வந்தபோதும் அதைப் படித்து மகிழ்ந்தவன். இப்போது ஆங்கிலத்தில் அது மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள சூழ்நிலையிலும் அதைப் படிக்கின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. உடல்நலக் குறைவு ஏற்பட்டதும் ஒரு வகையிலே நல்லதாகப் போயிற்று. இல்லாவிட்டால் இந்த ஆங்கில ஆக்கம் பொன்னியின் செல்வனை நான் முழுமையாகப் படித்திருக்க இயலாது. அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக குறிப்பெடுத்துக் கொண்டுவந்து எல்லாவற்றையும் படித்ததைப்போல இங்கே நடித்துவிட்டுப் போயிருக்க வேண்டும். ஆனால் Bed Rest என்பார்கள். அதைப்போல படுத்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். எழக்கூடாது என்ற மருத்துவர்களுடைய கட்டளையையேற்று படுக்கையிலேயே ஐந்து நாட்கள் இருந்த காரணத்தினால் அந்த ஆங்கில நூலை முழுமையாகவும் படிக்க முடிந்தது. அதுமாத்திரமல்ல, ஆங்கில நூல் சரியாக வெளி வந்திருக்கிறதா என்பதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க பொன்னியின் செல்வன் தமிழ் நூலையும் படிக்கின்ற அந்த வாய்ப்பும் எனக்குக் கிட்டியது. அந்த ஓய்வு போதாமல் இன்று காலையிலிருந்து மாலையிலே சென்ட்ரல் இரயில்வே நிலையத்திற்கு செல்கின்ற வரையிலே அந்தத் தமிழ் நூலையும் படித்துவிட்டுத்தான் இங்கே வந்திருக்கிறேன். அதனால்தான் ஒரு நூலை வெளியிட வேண்டுமென்று பதிப்பகத்தாரோ, ஆசிரியரோ என்னைக் கேட்கும்போது நான் தயக்கம் காட்டுவேன். காரணம், படித்து விட்டல்லவா பேச வேண்டும் என்பதற்காக! இல்லையேல் முதல் பக்கம், இடையிலே இரண்டு பக்கம், கடைசி பக்கம் இவைகளைப் படித்துவிட்டு முழுதும் படித்ததைப்போல பாவனை காட்டிவிட்டுப் போகின்ற பழக்கம் எனக்கு எப்போதும் இல்லை. இனியும் இருக்கக்கூடாது என்று நான் இயற்கையை வேண்டுகிறேன்.

இந்த நூல் பேராசிரியர் கல்கி அவர்களால் தொடர் ஓவியமாக 1950ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்டது. ஐந்து பாகங்களாக எழுதப்பட்டது. முதல் பாகம்தான் இங்கே வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்தடுத்து வரும் பாகங்களும் விரைவிலே வெளிவரும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளையும் வெளியிடும் வாய்ப்பு எனக்கே கிடைக்குமென்று நான் எண்ணுகின்றேன்.

பதிப்பகத்தார் இந்த நூலை வெளியிடும் வாய்ப்பை அளித்தது மாத்திரமல்லாமல், இந்திய நாட்டிலே ஒரிசா மாநிலத்தில் துன்பத் துயரத்தால் வாடி வேதனைக்கு ஆளாகியிருக்கின்ற ஏழை, எளிய மக்கள், நடுத்தர மக்கள், பாட்டாளி மக்கள், பசித்த வயிற்றோடு அலைந்து கொண்டிருக்கின்ற மக்களுக்கு உலகம் முழுதும் இருந்து

வருகின்ற உதவிகளோடு தமிழகத்தின் சார்பாக நாம் அளிக்கின்ற உதவியும் இருக்கட்டும் என்று பெருமனதோடு ஒரு இலட்சம் ரூபாயை நிதியாக வழங்கியமைக்கும் நான் தமிழ் நாடு அரசின் சார்பில் நன்றியினைத்தெ ரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தக் கதை நிகழ்ந்து 1,032 ஆண்டுகளாகிறது

ஐம்பதாம் ஆண்டு இந்த நூல் எழுதத் தொடங்கப்பட்டது என்ற குறிப்பைக் காணும்போது முதல்பக்கத்திலேயேபேராசிரியர்கல்கிகுறிப்பிடுகிறார்: "இன்றைக்கு தொள்ளாயிரத்து எண்பத்திரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முந்திய காலத்துக்குச் செல்வோமாக" என்றுதான் அவர், பொன்னியின் செல்வனைத் தொடங்குகிறார். அதோடு இப்போது ஐம்பதாண்டுகளை நாம் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். கதை நடந்த காலம் கல்கி அவர்களுடைய கூற்றுப்படி, அவர் எழுதியபோது உள்ள கூற்றுபடி 982 ஆண்டுகளுக்கு முந்திய காலம். இப்போது அதனுடைய ஆங்கிலப் பதிப்பு வெளியிடுகின்ற காலம் 982ஐயும், ஐம்பதையும் கூட்டினால் 1,032 ஆண்டுகளாகிறது. 1,032 ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்தக் கதை நிகழ்ந்தது என்பதை நினைவிலே நாம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

முதல் பாகம் வீராணம் ஏரிக் கரையிலே தொடங்கி அது மாமல்லபுரம் கடற்கரையிலே முடிவடைகிறது. வீராணம் ஏரிக்கரையிலே முதல் பாகம் தொடங்குகிறபோது வந்தியத்தேவன் வருகிறான்; அவன் ஏறிச் செல்கிற வாட்ட சாட்டமான குதிரையைக் காண்கிறோம். ஆழ்வார்க்கடியானைக் காண்கிறோம். சைவப் பெரியாரைக் காண்கிறோம். தொடர்ந்து பல கதாபாத்திரங்களைக் காண்கிறோம். மாமல்லபுரம் கடற்கரையிலே முதல் பாகம் நிறைவுறுகிற நேரத்தில் சோழ சாம்ராஜ்யத்தை சாய்ப்பதற்காக நடைபெற்ற சதிகள் ஒரு கட்டத்திலே அம்பலமாகி, அந்தச் சதி வேலைகளை எப்படி சந்திப்பது என்ற முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுகின்ற நிலையோடு முதல் பாகம் முடிவடைகிறது.

அன்றைக்கும் மதச் சண்டை இருந்தது

எக்காலத்திற்கும் பொருந்துவதாக பொன்னியின் செல்வன் நூல் அமைந்திருக்கின்றது. ஆனால் ஒன்று. இது எதிர்காலத்திற்குப் பொருந்துவதாக இருக்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய விருப்பம். என்ன இப்படிப் பேசுகிறாரே என்று கருதாதீர்கள். இந்தக் கதை தொடங்குகிற காலம் இதைப் பேராசிரியர் கல்கி எழுதுகிற காலம் எப்படியிருந்ததோ அதே நிலைதான் இன்றைக்கும் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிறது. அன்றைக்கும் மதச்சண்டை இருந்தது. இன்றைக்கும் மதச் சண்டை, மதவாதப் பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. அன்றைக்கு அருள்மொழிவர்மன் இலங்கை சென்று போரிட்டான். இலங்கையிலே அன்றைக்கும் போர் நடந்தது. இன்றைக்கும்... நான் நிறைவு செய்ய விரும்பவில்லை. நீங்களே கோடிட்ட இடத்தை நிறைவு செய்து கொள்வீர்கள் என்ற நம்பிக்கையால் பொன்னியின் செல்வன் எழுதத் தொடங்கிய காலம் அல்லது அந்தக் கதை ஆரம்பித்த காலத்தில் எப்படி தமிழ் நாட்டின் சூழல் இருந்ததோ அதைப்போலவே இன்றைக்கும் அந்தச் சூழல் இருக்கிறது. நான் குறிப்பிட்ட ஆழ்வார்க்கடியானும், சைவப் பெரியவரும் எப்படி தங்களுக்குள் மோதிக் கொண்டார்கள் என்பதை மதமாச்சரியம் எப்படி வெளிப்பட்டது என்பதை பேராசிரியர் கல்கி அவர்கள், அவருக்கே உரிய நடையில் எழுதியிருக்கிறார். அந்தப் புத்தகத்திலே 94ஆம் பக்கம் முதல் 97ஆம் பக்கம் வரை குறிப்பிடுகிறார்.

ஆழ்வார்க்கடியான் படகில் ஏறியதை ஆட்சேபித்து சைவப் பெரியார், படகு நகரத் தொடங்கியதும்; வந்தியத்தேவனைப் பார்த்து, "தம்பி! உனக்காகப் போனால் போகிறது என்று இவனை ஏற விட்டேன். ஆனால் ஓடத்தில் இருக்கும் வரையில் அவன் அந்த எட்டெழுத்துப் பெயரைச் சொல்லவே கூடாது. எட்டெழுத்தென்றால் (ஓம் நமோ நாராயணா) சொன்னால். இவனை இந்தக் கொள்ளிடத்தில் பிடித்துத் தள்ளிவிடச் சொல்லுவேன், ஓடக்காரர்கள் என்னுடைய ஆட்கள்!" என்றார்.

இதனை மொழிபெயர்த்த நம்முடைய நண்பர் அவர்கள்,

As soon as the boat began to move, the Veerasaivite Bhat who had objected to being in it with Azhwarkadiyan Nambi said to Vandiyathevan. Thambi! I allowed him to come with us for your sake. But, as long as he is in the boat he must not utter that eightsyllabled (Om Namo Narayana) word. If he does, I will see that he is pushed into the Kollidam. The boatmen are under my orders",

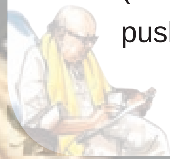

(உடனே வந்தியத்தேவன்).

"நம்பி அடிகளே! தங்களுடைய திருச்செவியில் விழுந்ததா?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்.

Nambi! Did that fall on your sacred ears?" asked Vandiyathevan.

(உங்களுடைய புனிதமான காதுகளில் இந்த வார்த்தைகள் விழுந்ததா? என்று கேட்கிறான். புனிதமான காதாம், இப்போது யார் யாரோ புனிதம் என்று போட்டுக் கொள்கிறார்கள்.)

"இவர் ஐந்தெழுத்துப் பெயரைச் சொல்லாதிருந்தால் நானும் எட்டெழுத்துத் திருநாமத்தைச் சொல்லவில்லை!" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"சாட்ஷாத் சிவபெருமானுடைய பஞ்சாட்சரத் திருமந்திரத்தைச் சொல்லக்கூடாது என்று இவன் யார் தடை செய்வதற்கு?

கற்றுணைப் பூட்டி கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே!"

என்று சைவப் பெரியார் கம்பீர கர்ஜனை செய்தார்.

"நாடினேன் நாடி நான் கண்டுகொண்டேன்.
நாராயணா என்னும் நாமம்!"

– என்று ஆழ்வார்க்கடியான் உரத்த குரலில் பாடத் தொடங்கினான்.

"சிவ சிவ சிவா!" என்று சைவர் இரண்டு காதிலும் கை விரலை வைத்து அடைத்துக் கொண்டார்.

ஆழ்வார்க்கடியான் பாட்டை நிறுத்தியதும், சைவர் காதில் வைத்திருந்த விரல்களை எடுத்தார்.

படகிலே மோதிக்கொண்ட சைவரும், வைணவரும்

ஆழ்வார்க்கடியான் வந்தியத்தேவனைப் பார்த்து, "தம்பி! நீயே அந்த வீர சைவரைக் கொஞ்சம் கேள். இவர் திருமாலின் பெயரைக்

கலைஞர்

கேட்பதற்கே இவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறாரே? ஸ்ரீரங்கத்தில் பள்ளி கொண்டிருக்கும் பெருமாளின் பாத கமலங்களை அலம்பி விட்டுத்தான் இந்தக் கொள்ளிட நதி கீழே வருகிறது. பெருமாளின் பாதம்பட்ட தீர்த்தம் புண்ணிய தீர்த்தம் என்று சிவபெருமான் திருவானைக்காவலில் அந்தத் தண்ணீரிலேயே மூழ்கி தவம் செய்கிறார் அல்லவா?" என்று சொல்லுவதற்குள்ளே, சைவப் பெரியார் மிக வெகுண்டு ஆழ்வார்க்கடியான் மீது பாய்ந்தார். படகின் ஓரத்தில் இரண்டு பேரும் கைகலக்கவே, படகு கவிழ்ந்துவிடும் போலிருந்தது. ஓடக்காரர்களும், வந்தியத்தேவனும் குறுக்கிட்டு அவர்களை விலக்கினார்கள்.

"பக்த சிரோமணிகளே! நீங்கள் இருவரும் இந்தக் கொள்ளிட வெள்ளத்திலே விழுந்து நேரே மோட்சத்துக்குப் போக ஆசைப்படுவதாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் எனக்கு இன்னும் இந்த உலகத்தில் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் மிச்சமிருக்கின்றன!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

ஓடக்காரர்களில் ஒருவன், "கொள்ளிடத்தில் விழுந்தால் மோட்சத்துக்குப் போவது நிச்சயமோ, என்னமோ தெரியாது! ஆனால் முதலையின் வயிற்றுக்குள் நிச்சயமாகப் போகலாம்! அதோ பாருங்கள்!" என்றான்.

(கல்கி அவர்கள் அப்போதே பகுத்தறிவு சிந்தனையோடு இதிலே எனக்கு வேண்டியதை நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன். அவ்வளவுதான். எனக்கு வேண்டியதையும், நமக்கு வேண்டியதையும் கல்கி எழுதியிருக்கிறார் என்பதற்காகத்தான் இதை நான் சொல்கிறேன்)

அவன் சுட்டிக்காட்டிய இடத்தில் முதலை ஒன்று பயங்கரமாக வாயைத் திறந்து கொண்டு காணப்பட்டது.

"எனக்கு முதலையைப் பற்றி சிறிதும் அச்சம் இல்லை: கஜேந்திரனை ரட்சித்த ஆதிமூலமான நாராயண மூர்த்தி எங்கே போய் விட்டார்?" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"எங்கே போய் விட்டாரா? பிருந்தாவனத்து கோபிகா ஸ்திரீகளின் சேலைத் தலைப்பில் ஒரு வேளை ஒளிந்து கொண்டிருப்பார்" என்றார் சைவர்.

(நான் சொல்லவில்லை – கல்கி சொல்கிறார்)

"அல்லது பஸ்மாசுரனுக்கு வரங்கொடுத்துவிட்டு அலறிப்

புடைத்துக்கொண்டு ஓடியது போல் சிவனுக்கு இன்னொரு சங்கடம் ஏற்பட்டிருக்கலாம்; அந்தச் சங்கடத்திலிருந்து சிவனைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் திருமால் போயிருக்கலாம்" என்றான் நம்பி.

"திரிபுர சம்ஹாரத்தின்போது திருமால் அடைந்த கர்வபங்கம் இந்த வைஷ்ணவனுக்கு ஞாபகம் இல்லை போலிருக்கிறது!" என்றார் சைவப் பெரியார்.

"சுவாமிகளே! நீங்கள் எதற்காகத்தான் இப்படிச் சண்டை போடுகிறீர்களோ, தெரியவில்லை! யாருக்கு தெய்வத்தின் பேரில் பக்தியோ, அந்தத் தெய்வத்தை வழிபடுவதுதானே?" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

மத நல்லிணக்கத்தை வலியுறுத்திய கல்கி

வந்தியத்தேவன் கூறும்போது ஒரு மதத்தை அல்லது ஒரு தெய்வத்தைக் குறை கூறி தகராறு வேண்டாம், மத மோதல் வேண்டாம், மதப் பிரச்சினை வேண்டாம், மத வாதங்கள் வேண்டாம், மத நல்லிணக்கம் வேண்டும் என்பதை வந்தியத்தேவன் வாயிலாக பேராசிரியர் கல்கி அவர்கள் இதிலே நிலைநாட்டுகிறார்.

கல்கியின் எழுத்திலே உள்ள அழகு, நயம், உவமை, நிகழ்ச்சிகளை படம் பிடித்துக்காட்டுகின்ற தன்மை ஆகியவற்றிற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு 115வது பக்கத்தில் 14ஆம் அத்தியாயத்தில் உள்ளது.

"சில வீடுகளில் வாசல்களில் நெல் உலரப் போட்டிருந்தார்கள். அந்த நெல்லைக் கோழிகள் வந்து கொத்தித் தின்று விட்டு, "கொக்கரக்கோ!" என்று கத்திக்கொண்டு திரும்பிப் போயின. நெல்லைக் காவல் காத்துக்கொண்டிருந்த பெண் குழந்தைகள் அக்கோழிகளை விரட்டி அடிக்கவில்லை."

(இதென்ன நியாயம் என்று கேட்கலாம். காயப் போட்டிருந்த நெல்லை கோழிகள் தின்றுவிட்டுப்போகின்றன.அதற்கு காவல்நிற்கும் பெண் குழந்தைகள் அந்தக் கோழிகளை விரட்டியடிக்கவில்லையாம். காரணம் அவர்களே சொல்கிறார்கள்.)

"கோழி அப்படி எவ்வளவு நெல்லைத் தின்றுவிடப் போகிறது?" என்று அலட்சியத்துடன் அக்குழந்தைகள் சோழியும், பல்லாங்குழியும் ஆடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

கோழி கொத்துகின்ற நெல் ஒரு கலமா, இரண்டு கலமா, ஒரு மூட்டையா, இரண்டு மூட்டையா? கொஞ்சம் நெல்லைத்தான் அவைகள் கொத்திக்கொண்டு போகப் போகின்றன. அதனால் அவைகளை விரட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று அந்த நெல்லின் அளவைப் பொறுத்து அவைகளை விரட்டாமலேயே அந்தக் குழந்தைகள் இருந்து விட்டார்கள் என்று அழகாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

இது சோழ சாம்ராஜ்யத்திலே ஏற்பட்ட அரசு கிரீடம் யாருக்கு என்ற சிக்கலின் அடிப்படையிலே எழுந்த ஒரு போராட்டத்திலே காதல், கனிவு, போராட்டம், வாள், வேல் மோதுதல் போன்ற பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெற்ற ஒரு அருமையான கதையைத்தான் நமக்கு பேராசிரியர் கல்கி அவர்கள் வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

சுந்தரச் சோழனுடைய மக்கள் – ஆதித்தகரிகாலன், அருள்மொழிவர்மன். ஆதித்தகரிகாலன் காஞ்சிபுரத்திலே இருந்து காவல் அரணாக சோழ மண்டலத்தைக் காப்பாற்றி வந்தான். அருள்மொழிவர்மன் இலங்கையிலே உள்ள சிங்களவர்களால் சோழ நாட்டிற்கு வரவிருந்த ஆபத்தைத் தடுக்க அங்கேயே பாசறை அமைத்து போரிட்டுக் கொண்டிருந்தான். அதற்கிடையே தோன்றிய சில வஞ்சகர்கள், வஞ்சகிகள் சோழ சாம்ராஜ்யத்தைச் சீர்குலைக்க வேண்டும். தாங்கள் விரும்புகின்றவர்கள்தான் பட்டத்திற்கு வர வேண்டும் என்கிற முனைப்போடு ஆற்றிய கொடுஞ்செயல் ஆகியவற்றையெல்லாம் கொண்டதுதான் இந்தப் பெருஞ்சித்திரம்.

ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் கல்கியின் முன்னுரை

இதிலே எந்தவொரு அத்தியாயத்திலும் கல்கி அவர்கள் ஒரு முன்னுரை எழுதாமல் இருப்பதில்லை. அந்த அத்தியாயத்தைப்பற்றி விவரிக்காமல் இருப்பதில்லை. வரப்போகிற நிகழ்ச்சியைக் கோடிட்டுக் காட்டாமல் இருப்பதில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் இன்றைய எழுத்தாளர்கள் கைவிட்டுவிட்ட ஒரு பழக்கம். ஆனால் 50ஆம் ஆண்டு வாக்கில் பேராசிரியர் கல்கி கையாண்ட பழக்கம். "நேயர்களே என்னோடு கொஞ்சம் வாருங்கள்" என்று சில இடங்களிலே எழுதுவார்கள். "கடந்த அத்தியாயத்தில் சொன்னேனே, அது ஞாபகத்தில் இருக்கிறதா?" என்று கேட்பார். இப்படி நேயர்களோடு நேருக்கு நேர் பேசுவதைப்போல அவருடைய கதை அமைப்பு – ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தின் அமைப்புகளும், இப்பொழுதும் இருக்கின்றன என்பதை எண்ணி, எண்ணி நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன்.

“பள்ளிப்படைக் கோயில் என்றால் பழங்காலத்தில் வீரர்கள் போரிலே மாண்டுவிட்டால் அவர்களுக்காக எழுப்பப்படுகின்ற நினைவுச் சின்னங்கள் அமைக்கப்படுகின்ற கோயில் – அது பள்ளிப்படைக்கோயில் என்கின்ற பெயர் பெறும். அப்படிப்பட்ட பள்ளிப்படைக்கோயில் ஒன்று அங்கே இருந்தது என்று சொல்லிவிட்டுப் போகலாம். அந்தப் பள்ளிப்படைக்கோயில் இந்த கதை நடப்பதற்கு நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே உருவானது என்று கல்கி குறிப்பிடுகிறார்.”

அதிலே திருப்புறம்பியம் என்கிற ஒரு ஊரைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறார். அது எதற்காக வருகிறதென்றால் சில சதிகாரர்கள் அந்தத் திருப்புறம்பியத்திற்கு அருகிலே உள்ள பள்ளிப்படைக் கோயில் அமைந்துள்ள இடத்திலே கூடி சதி செய்கிறார்கள். அதை ஆழ்வார்க்கடியான் சதிகாரர்களைத் தொடர்ந்து பின்னாலேயே சென்று ஒரு மரத்திலே ஏறி அமர்ந்து கவனிக்கிறான் என்று கதை போகிறது. பள்ளிப்படைக்கோயில் புதரில் செடி கொடிகளுக்கிடையில் மறைவில் நடைபெற்ற சதியை ஆழ்வார்க்கடியான் மரக்கிளையிலே அமர்ந்து பார்த்தான் என்று முடித்திருக்கலாம். ஆனால், அந்தப் பள்ளிப்படைக்கோயில் என்றால் என்ன என்று விவரிக்க ஆரம்பித்து அதற்கு ஒரு அத்தியாயமே எழுதுகிறார்.

பள்ளிப்படைக்கோயில் என்றால் பழங்காலத்தில் வீரர்கள் போரிலே மாண்டு விட்டால் அவர்களுக்காக எழுப்பப்படுகின்ற நினைவுச் சின்னங்கள் அமைக்கப்படுகின்ற கோயில். அது பள்ளிப்படைக்கோயில் என்கின்ற பெயர் பெறும். அப்படிப்பட்ட பள்ளிப்படைக்கோயில் ஒன்று அங்கே இருந்தது என்று சொல்லிவிட்டுப் போகலாம். அந்தப் பள்ளிப்படைக்கோயில் இந்த கதை நடப்பதற்கு நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே உருவானது என்று கல்கி குறிப்பிடுகிறார். அதாவது இன்றிலிருந்து 1,100 ஆண்டுகளாகிறது. ஒரு உவமை சொல்கிறார். வாட்டர்லூ சண்டையைப்போல – பிளாசி யுத்தத்தைப் போல – பானிபட் போராட்டத்தைப்போல திருப்புறம்பியம் என்ற ஊரிலே ஒரு போர் நடைபெற்றது என்கிறார். அந்தப் போரில் பாண்டியர்கள், சோழர்களை அறவே அழித்து விட முனைப்போடு போரிட்டார்கள். அப்படி போரிட்டபோது சோர்ந்து போன படை வீரர்களை இனி வைத்துக்

கொண்டு போரிட முடியாது என்று சோழ மன்னனும் பல்லவ மன்னனும் வேறு சில மன்னர்களும் நினைத்து திரும்பக் கொள்ளிடக்கரைக்கே போய்விடலாம் என்று முடிவு செய்கிற நேரத்தில் – இந்த நேரம் தவறினால் சோழ சாம்ராஜ்யமே இல்லாமல் புல் முளைத்துப் போய்விடுமே என்று அஞ்சி கலங்கிய ஒரு கிழவன் – இவர்கள் அமர்ந்து யோசித்துக் கொண்டிருக்கின்ற இடத்திற்கு வருகிறான். அவன் பெயர் விஜயாலய சோழன், அவனுக்கு கால்கள் நடக்க முடியாத அளவிற்கு முடமாகிப் போனவன். போர்க்களத்தில் தொடர்ந்து பல போர்களிலே அவன் பெற்ற வடுக்கள் மட்டும் 96. இதையெல்லாம் கல்கி எழுதியிருக்கிறார்.

சரித்திர சம்பவங்களை இளைய தலைமுறைக்கு நினைவூட்டிய கல்கி

அவன் சோழனையும் பல்லவனையும் சந்தித்துச் சொல்கிறான். "ஏன் சோர்ந்து விட்டீர்கள்? இம்முறை நீங்கள் தவறினால் நம்முடைய சோழ நாடு பாண்டியர்க்கும் அதைப் போலவே சிங்களவர்க்கும் அடிமையாகி விடும். எனவே, ஒரு யானை இருந்தால் எனக்குக் கொடுங்கள்" என்று கேட்கிறான். சோர்ந்து போன மன்னர்கள் ஒரு யானை கூட கிடையாது. அனைத்தும் போரிலே மாண்டு விட்டன என்கிறார்கள். ஒரு குதிரையாவது கொடுங்கள் என்று விஜயாலயன் கேட்கிறான். அதுவும் இல்லை

என்கிறார்கள். பரவாயில்லை – சோழநாட்டு சுத்த வீரர்கள் இருவரேனும் மிஞ்சியிருந்தால் வாருங்கள் என்கிறான். இரண்டு பேரென்ன, இருநூறு பேர் இருக்கிறோம். வருகிறோம் என்கிறார்கள். இரண்டு பேர் என்னைத் தூக்கிப்பிடித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி அந்த இரண்டு பேர் விஜயாலய சோழனைத் தூக்கிப் பிடித்துக் கொள்ள, விஜயாலயன் போர்க்களத்திலே புகுந்து வாள் சுழற்றி வேலேந்தி பகையை வீழ்த்தி பெரும் வெற்றியைப் பெறுகிறான். அந்த வெற்றி பெறுகிற நேரத்தில் பிரதிவீபதி என்கிற கங்க மன்னன், இவர்களுக்கு துணையாக இருந்தவன். வீர மரணம் அடைகிறான். அவனுடைய நினைவாகக் கட்டப்பட்டதுதான் அந்த பள்ளிப்படைக் கோயில், அந்தப் பள்ளிப்படைக் கோயிலுக்கு பக்கத்திலே உள்ள புதரிலேதான் இந்தச் சதியை அவர்கள் நூறாண்டுக்குப் பிறகு நடத்துகிறார்கள் என்று கல்கி எழுதுகிறார் என்றால் சரித்திரச் சம்பவங்களை இளைய தலைமுறைக்கு நினைவூட்டுவதிலே பேராசிரியர் கல்கிக்கு எவ்வளவு அக்கறை என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

இப்படிப்பட்ட அருமையான சரித்திரங்களை – வரலாற்று நூல்களை இளம் மனதிலே பதியத்தக்க வகையிலே எழுதி அதற்கு கற்பனை முலாம் பூசி மெருகு கொடுத்து தமிழின்பால் தனக்குள்ள ஆர்வத்தைப் புலப்படுத்துகின்ற வகையிலே இங்கே நம்முடைய நண்பர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல திருக்குறளிலிருந்து சிலப்பதிகாரத்திலிருந்து சங்க இலக்கியங்களிலிருந்து இன்னும் சொல்லப் போனால், தானே எழுதிய கவிதைகளையெல்லாம் இடையிடையே சேர்த்து தந்திருக்கின்றன இந்த நூல் – அதனை சிறு பிழையும் இல்லாமல் அற்புதமாக ஆங்கிலத்திலே மொழி பெயர்த்துக் கொடுத்திருக்கிறார் அருமை நண்பர் கார்த்திக் நாராயண் அவர்கள். அவருக்கும், இதை வெளியிட்ட பதிப்பகத்தாருக்கும் இந்த விழாவிலே கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்று என்னை வருந்தி அழைத்தல்ல – வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டல்ல – அன்பாக ஆணையிட்டு இதிலே கலந்து கொள்கிற வாய்ப்பை நல்கிய அனைவருக்கும், குறிப்பாக டாக்டர் கமலா செல்வராஜ் அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியையும், வணக்கத்தையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

பத்திரிகைப் பெண்ணே

– முத்தமிழறிஞர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்

ஓர் ஏடு நடத்துவது என்பது எவ்வளவு சிக்கலானது –எவ்வளவு பிரச்சினைகளுக்குரியது-எத்தனை இடர்பாடுகளைக் கடக்க வேண்டியிருக்கிறது-என்பதைப் பற்றியெல்லாம் ஏடு நடத்தியவர்கள்தான் உண்மையிலேயே உணர முடியும். தமிழ்நாட்டிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய வேகமான வளர்ச்சி, நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல- நம்மை இருட்டடிப்புச் செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணி நடத்தப்பட்ட ஏடுகளை எல்லாம் மீறிக் கொண்டு பெற்ற வளர்ச்சியாகும்.

பத்திரிகைகளைப் பற்றிப் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் அழகாகப் பாடினார்.

"காரிருள் அகத்தில் நல்ல
கதிரொளி நீதான்! நல்ல
பேரறிவாளர் நெஞ்சில்
பிறந்த பத்திரிகைப் பெண்ணே!"

என்று நான்கூட அவருடைய கவிதைகளை அந்தக் காலத்திலே படித்தபோது, "காரிருள் அகத்தில் நல்ல கதிரொளி நீதான்" என்று குறிப்பிட்டார். சரி! "பேறறிவாளர் நெஞ்சில் பிறந்த பத்திரிகைப் பெண்ணே" என்று ஏன் பத்திரிகையைப் பெண்ணாகக் குறிப்பிட்டார் என்று, எனக்கு நானே கேட்டுக் கொண்டதுண்டு.

இப்பொழுதுதான் அதற்கான விடை கிடைத்திருப்பதாக நான் உணருகிறேன்!. பத்திரிகைகளில் கொதிக்கும் எழுத்துக்கள் வருகின்றன. பத்திரிகைகளில் தாங்க முடியாத தாக்குதல்கள் வருகின்றன. எதிர்க்கட்சிகளின் கணைகள் பாய்கின்றன. பகைப்புலத்தைச் சுட்டெரிக்கும் சொல் மாரிகள் எல்லாம் கிளம்புகின்றன. ஆனாலும், புரட்சிக் கவிஞர் அவர்கள் பத்திரிகையைப் பெண்ணே என்று வர்ணித்திருப்பதற்குக் காரணம் உண்டு. வள்ளுவர் சொல்லும் பெண்ணுக்குரிய இலக்கணம் நான்கு.

"தற்காத்துத் தற்கொண்டான் பேணித் தகைசான்ற

சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்"

என்று வள்ளுவர் பாடினார்.

பத்திரிகையும் முதலில் தன்னைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு பெண் எப்படித் தன்னைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ- தன் கற்பைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ- அதைப் போலவே ஒரு பத்திரிகையும் தன்னைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

முதலில் தன்னைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றால், அந்தப் பத்திரிகையை நடத்துவதற்கு நல்ல வியாபாரத் தந்திரங்கள் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

பத்திரிகையை எப்படி மக்களிடத்திலே பரப்புவது, மக்கள் எதையெதை விரும்புவார்கள், எந்தெந்த எண்ணங்கள் மக்களுக்குத் தருவது, எப்படி எழுத்துக்கள் எழுதுவது, எப்படி ஒரு விஷயத்தைச் சித்தரிப்பது என்பனவற்றையெல்லாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இவைகளுக்கெல்லாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இவைகளையெல்லாம் மேலாக ஒரு பத்திரிகை தொடங்குவதற்கு முன்பு - இந்தக் காலத்தில் அதிக விளம்பரங்கள் தேவை. முதலில் பத்திரிகை நடத்துபவர்கள் தாமதம் எனும் குறைபாட்டிலிருந்து தங்களை விடுவித்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்தக் குறைபாடு களையப்பட்டால்தான் 'தற்காத்து' என்கின்ற அந்தப் பொருளுக்கு உண்மையானவர்களாகத் திகழ முடியும்.

அடுத்து வள்ளுவர் 'தற்கொண்டான் பேணி' என்றார். பெண்ணுக்குச் சொல்கிற நேரத்தில், கணவனைப் பாதுகாத்துக் – கணவனைப் பேணிக் கணவனுக்கு காவலாக இருந்து என்று பலவாறாகப் பொருள்படுகின்ற அளவுக்குச் சொன்னார். ஆனால் பத்திரிகை தான் சொல்கின்ற-சொல்லவிருக்கின்ற கொள்கைகளைப் பேணிட வேண்டும்.

எந்தக் கொள்கைகளுக்காக இருக்கின்றோமோ-அந்தக் கொள்கைகளை மறந்து விடாமல் பாதுகாக்க வேண்டும். அதுவே 'தகைசான்ற சொற்காத்தல்' இதுதான் பத்திரிகைகளுக்கு மிக முக்கியம். சொற்காத்து என்றால் எந்தச் சொல்லைச் சொன்னாலும் காக்க வேண்டும் என்று பொருள் வந்து விடுமோ என்று வள்ளுவர் பயந்து - "தகுதியான சொல்லைக் காப்பாற்றுவாள் பெண்" என்று குறிப்பிட்டார்.

தகைசான்ற சொற்காத்துப் பெண்கள் இன்று நடமாடுகிறார்களா என்றால்- இல்லை, மன்னிக்கவும், நான் குறிப்பிடுவது பத்திரிகைப் பெண்ணை.

ஓரிரு இடங்களில் காணப்படுகிறதே தவிர பத்திரிகை உலகத்தில் தகைசான்ற சொற்காத்து இருக்கின்ற (பத்திரிகை) பெண்கள் மிகமிகக் குறைவு.

பாரதிதாசன் பத்திரிகையைப் பெண்ணுக்கு ஒப்பிட்டதற்குக் காரணமே- ஒரு பெண்ணுக்குரிய அடக்கம் பத்திரிகைக்கு இருக்க வேண்டும்-ஒரு பெண்ணுக்குரிய அழகு பத்திரிகைக்கு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான்.

அடக்கம் இருக்கிறது, ஆற்றல் இருக்கிறது, அறிவு இருக்கிறது என்று சொல்லிப் பத்திரிகைகளிலே நாலு பக்கத்திலும் கரியைப் பூசி, பார் என்று சொன்னால் இதற்கு அழகில்லை என்று யாரும் மதிக்க மாட்டார்கள். ஆகவே தான் பெண்ணுக்குரிய அடக்கம், அழகு இவைகள் எல்லாம் இருக்க வேண்டும், அத்தோடு தகைசான்ற சொற்கள் இருக்க வேண்டும். காலையிலே பத்திரிகைகளைப் பார்த்தால்-எவ்வளவு இழிதகைமையான எழுத்து-எவ்வளவு அலங்கோலச் சொற்கள்-எவ்வளவு காது கொடுத்துக் கேட்கத் தகாத வார்த்தைகள்- இன்றைக்கும் பத்திரிகைகளிலே வெளியிடப்படுகின்றன என்பதை நீங்கள் நன்றாக அறிவீர்கள்.

இதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்துத்தான் பாரதிதாசன் பத்திரிகையைப் பெண் என்று சொன்னார். அதற்கு முன்பே பெண்ணுக்குரிய இலக்கணத்தை வள்ளுவர் வகுத்தார்.

தகைசான்ற சொற்காத்து என்று சொன்னதற்குப் பிறகு சோர்விலாள் பெண் என்று சொன்னான். பத்திரிகை நடத்துவதில் சோர்வு இருக்கக்கூடாது. ஆரம்பத்தில் அதிகமாக விற்பனையாகவில்லையே என்று சோர்ந்தால்-அந்தச் சோர்வு-தொடரும். சென்ற வாரம் 10 ஆயிரம் விற்றதே, இந்த வாரம் குறைந்து விட்டதே என்று சோர்ந்தால் பத்திரிகை விற்காது. நாம் சோர்வடையாமல் இருக்க வேண்டும்!.

எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது, பெரியார் அவர்கள் கிண்டலாக ஒன்று சொல்வார்கள். அவர்கள் குடிஅரசுப் பத்திரிகையை ஆரம்பித்த காலத்தில் பச்சை அட்டைப் பத்திரிகை என்று பெயர் இருந்தது. அப்போது அதைப் படிப்பவர்கள், மற்றவர்கள் பார்த்துவிடக்கூடாதுஎன்பதற்காகப்படித்துமுடித்துவிட்டு,அதைமற்றொருபத்திரிகையில் சுருட்டி, அதைத் தங்களுடைய பக்கத்திலே வைத்துக் கொண்டு சென்ற நிலையெல்லாம் ஒரு காலத்தில் இருந்தது.

R. No. M. 2041
"KUDI-ARASU"
குடி அரசு
தமிழ் நாட்டுப் பெண்கள் மாநாடு.

இவன் பச்சை அட்டைப் பத்திரிகையைப் படிப்பவன் என்றெல்லாம் குறை சொல்லப்பட்ட காலம் ஒன்று இருந்தது. அப்போது பெரியார் சொல்லுவார், நான் வெளியிடுகின்ற- நான் எழுதுகின்ற-குடிஅரசுப் பத்திரிகையை யாரும் வாங்கினாலும் வாங்காவிட்டாலும் கவலையில்லை, நான் ஒருவனே எழுதி, நான்ஒருவனே அச்சடித்து, நான் ஒருவனே படித்துக்கொள்கிறேன் என்று அப்படிச் சொன்ன காரணத்தினால்தான் குடிஅரசுப் பத்திரிகை- அந்தப் பச்சை அட்டைப் பத்திரிகை-பிறகு பல்லாயிரக்கணக்கான வாசகர்களைப் பெறுகின்ற அளவுக்கு வளர்ந்தது, சுயமரியாதைக் கொள்கைகளை வளர்த்து, பெரியார் அவர்களுடைய எண்ணங்களை, எழுத்துக்களை, நாட்டுக்குத் தருகின்ற அளவுக்குப் பெரிதாக வளர்ந்தது. அதன் காரணமாக இன்றைக்கு அறிவார்ந்த அரசு, பகுத்தறிவாளர்கள்நடத்துகின்றஅரசு அமைவதற்கு அது காரணமாக இருந்தது என்பதை நாம் யாரும் மறந்துவிட முடியாது.

ஆகவே, சோர்வு இருத்தலாகாது. சோர்வு இருந்தால்- நாம் எடுத்த முயற்சி- அதுவும் பத்திரிகைத் துறையில் வீர நடை போட முடியாது.

- முத்தமிழறிஞர் டாக்டர் **கலைஞர்** அவர்கள்
14.09.1971 அன்று 'தி ரைசிங் சன்' ஆங்கில வார ஏடு
துவக்க விழாவில் ஆற்றிய உரையிலிருந்து.....

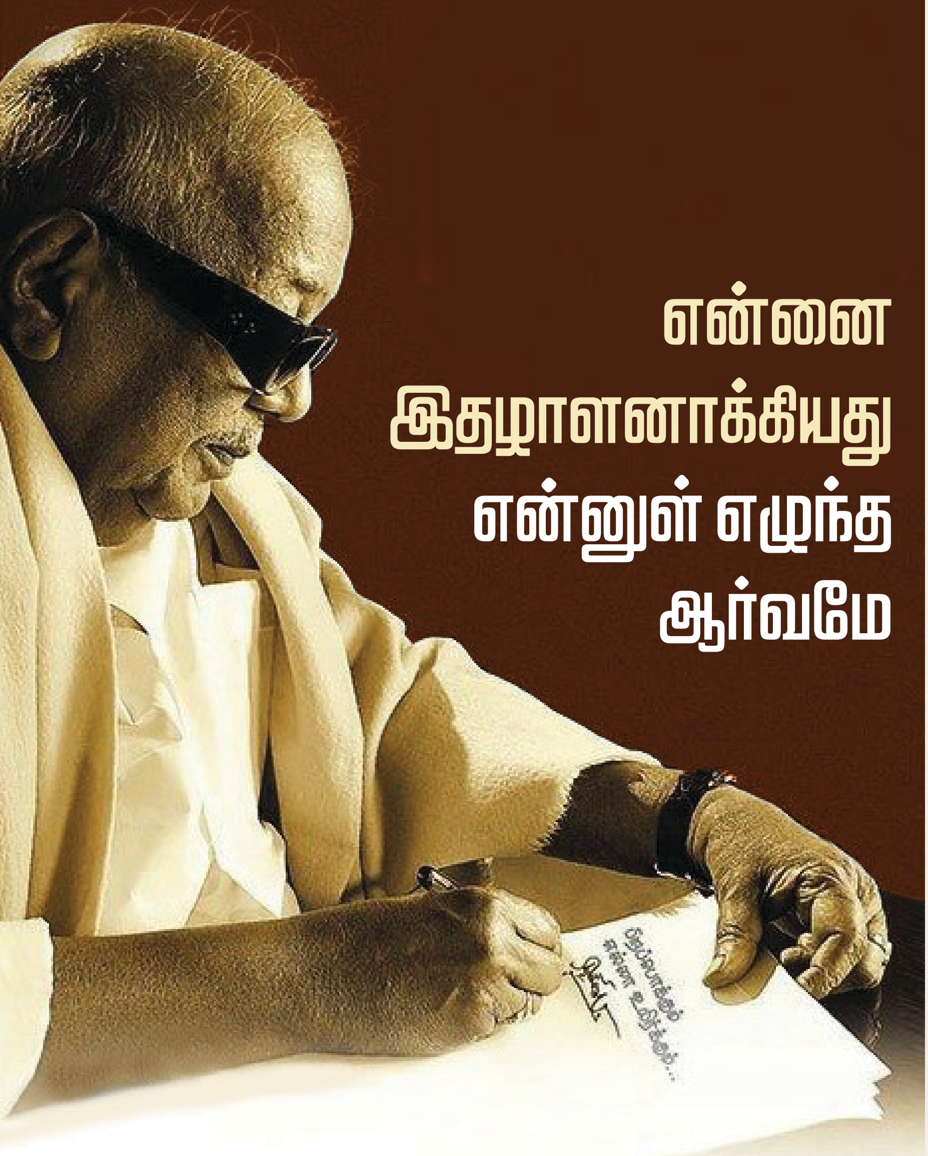

என்னை இதழாளனாக்கியது என்னுள் எழுந்த ஆர்வமே

– முத்தமிழறிஞர்
டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்

கேள்வி: நிறைய மேடுபள்ளங்கள் கொண்டது உங்கள் வாழ்க்கை. வாழ்க்கை முழுவதும் தொடர்ந்து எழுதிக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். முதல்வராக இருந்தபோதும், இல்லாதபோதும் உங்களுக்குள் ஒரு அழுத்தமான எழுத்தாளன் இருப்பது புரிகிறது. எழுத்தில் இந்த ஈடுபாடு, உங்களுக்கு ஏற்பட்டது எப்படி? உங்களை எழுத்தாளராக்கிய அம்சங்களை நினைவுகூருங்கள்?

பதில்: என் தந்தை முத்துவேலர் பாடல்கள் இயற்றும் திறனுடையவர். சிறு பிராயத்திலேயே நான் அவர் இயற்றிய பாடல்களைக் கேட்டிருக்கிறேன். புராணக் கதைகளில் வரும் பல நிகழ்ச்சிகளையும், வாழ்க்கையில் நாம் எதிர்கொள்ள வேண்டிய பல்வேறு பிரச்சினைகளுடன் பொருந்தக்கூடிய குட்டிக்கதைகளையும் அவர் சுவைபடக் கூறுவார். மாணவப் பருவத்தில் பாடபுத்தகங்கள் மட்டுமின்றி நூலகத்திலிருந்து வேறு புத்தகங்களும் பெற்றுப் படிக்கும் வழக்கம் எனக்கு உண்டு. என் 15ஆவது வயதில் "மாணவ நேசன்" எனும் மாதம் இருமுறை கையெழுத்துப் பிரதி நடத்தினேன்.

அப்போதே "பைண்டு" நோட்டுகளில் சிறுகதைகள், நாவல்கள் எழுதி என் நண்பர்களிடம் படிக்கக் கொடுப்பேன்.

இந்தி ஆதிக்க எதிர்ப்புப் போரில் அந்தக் காலகட்டத்திலேயே பங்கு பெற்றிருந்ததின் காரணமாக தமிழில் உரையாற்றும் ஆர்வமும், எழுதும் ஆர்வமும் ஏற்பட்டது. 'முரசொலி' துண்டு அறிக்கைகளை "சேரன்" என்ற புனைப் பெயரில் அச்சிட்டுப் பரப்பியதும் ஏறத்தாழ அந்தக் காலகட்டத்தில்தான். தமிழ் இயக்கத்திலும், தன்மான இயக்கத்திலும் இளமையிலேயே ஏற்பட்ட ஈடுபாடு, அவற்றின் தொடர்பான கருத்துக்களை எழுதியும் காட்டவேண்டுமென்று என்னுள் எழுந்த ஆர்வமே என்னை எழுத்தாளனாக்கியது.

- முத்தமிழறிஞர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்
பிரபஞ்சன் அவர்களின் கேள்விக்கு அளித்த பதில்

நன்றி: **நானும் இலக்கியமும்** எனும் நூலிலிருந்து....

உண்மையெனும் உதயக் கதிர்

'கண்ணால் காண்பதும் பொய். காதால் கேட்பதும் பொய் தீர விசாரிப்பதே மெய்' என்பார்கள். ஆனால் தற்போது பொய் சாட்சியின் மூலம் உண்மை மறைக்கப்படுகிறதே?

கரு மேகங்களால் கதிரவன் மறைக்கப்படலாம். அதற்காகக் கதிரவனே இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியுமா முகில் கிழித்து முழு மதியே வெளிக் கிளம்பும் என்கிறபோது; உண்மையெனும் உதயக் கதிர் உலகில் ஒளி பரப்பாமலா போய்விடும்!

- முத்தமிழறிஞர் டாக்டர் **கலைஞர்** அவர்கள்

எழுத்தாளர்களின் பிதாமகன்

– முத்தமிழறிஞர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்

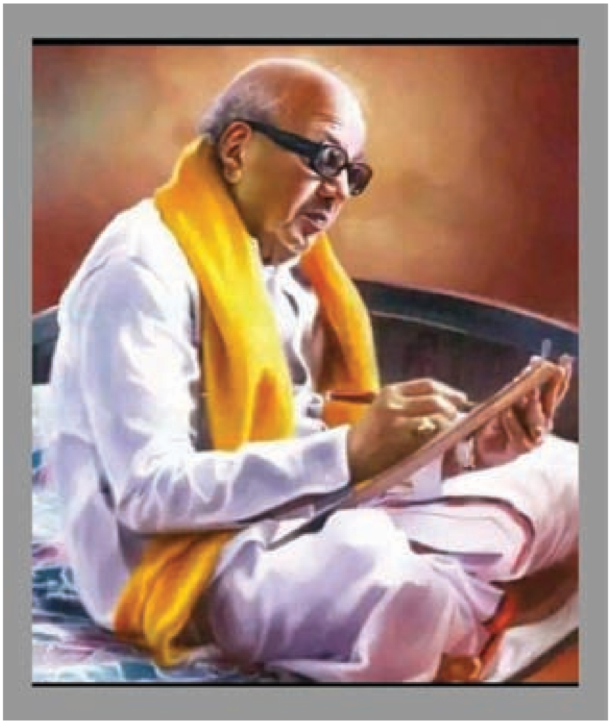

நம்முடைய ஆசிரியர் சாவி அவர்களுக்கும்எனக்கும்உள்ளநட்பைப்பற்றி இங்கே பாராட்டிப் பேசியவர்கள் அனைவரும் எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள். நகைச்சுவை எழுத்தாளர் மாத்திரமல்ல; நாட்டுப்பற்று மிகக் கொண்ட எழுத்தாளர். உத்தமர் காந்தியடிகளோடு பழகக் கூடிய அத்தகைய வாய்ப்பையும் பெற்றவர். காந்தியடிகள் வடபுலத்திலே தியாக யாத்திரை மேற்கொண்டபோது, பத்திரிகை ஆசிரியராக அவரை பார்க்கச் சென்ற சாவி அவர்கள், காந்தியடிகளோடு நடத்திய உரையாடல்களையெல்லாம் தொகுத்து, அந்தப் பயணத்தைப் பற்றி ஒரு புத்தகமே எழுதியிருக்கிறார். படிக்க படிக்க நம்முடைய இதயத்திலே ஒரு புத்துணர்ச்சியை ஏற்படுத்தக் கூடிய நூல் அந்த நூல். அவர் எழுதிய வாஷிங்டன் திருமணத்தைப் பற்றி தகுதிச் சான்றிதழிலே குறிப்பிட்டிருக்கின்றது.

அந்த நாடகம் எத்தனை தடவைகள் தமிழ்நாட்டிலே நடைபெற்றிருக்கின்றன? தமிழ்நாட்டிலே மாத்திரமல்ல, பம்பாய் போன்ற இடங்களில், வெளிமாநிலங்களிலே கூட எத்தனை நாடகங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதை எண்ணிச் சொல்ல முடியாது. அந்த அளவிற்கு அந்த நாடகங்கள் நடத்தப் பெற்றிருக்கின்றன. நானே ஒரு ஐந்தாறு முறை சாவி எழுதிய வாஷிங்டன் திருமணம் என்ற அந்த நாடகத்தைப் பார்த்து பரவசப்பட்டிருக்கின்றேன்.

'வேதவித்து' என்று ஒரு சிறிய நூல். ஒரு புதினம், ஒரு குறுநாவல். அதை ஒரு இரவிலே படித்து முடித்து மறுநாள் காலையிலே அதற்கு அணிந்துரை எழுதி அனுப்பினேன். அருமையான கதை.

தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்திலே உள்ளவர்களைப் பாத்திரங்களாக அமைத்து, மேட்டுக் குடியிலே பிறந்த ஒரு கதாபாத்திரத்தையும் உருவகப்படுத்தி, அவர்

அமைத்திருக்கின்ற அந்தப் பாங்கினைப் பார்த்தால் திரு.சாவி அவர்கள் எந்த அளவிற்கு முற்போக்கு எண்ணம் கொண்டவர் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். அவர் இந்திய நாட்டின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்காக சிறைச்சாலையில் இருந்தவர். பலமாத காலம் சிறைச்சாலையில் இருந்தவர். பாலமாத காலம் சிறைச்சாலையிலேயே பல்வேறு தலைவர்களோடு வாடியவர். சுதந்திரம் பெற்ற பிறகும் கூட அவருக்கு ஒரு நாள் சிறைச்சாலை வரவேற்பளித்தது! கடந்த நாலைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு!

கடந்த கால ஆட்சியில் திடீரென்று ஒரு செய்தி வந்தது எங்களுக்கு. சாவி கைது செய்யப்பட்டார் என்ற செய்தி வந்தது. ஏன், என்று வினவினோம். அவருடைய பத்திரிகையிலே ஒரு அட்டைப்படம். அது ஆபாசப் படமாம். அதற்காகக் கைது என்று சொன்னார்கள். உடனடியாக அவர் எங்கே இருக்கிறார் என்று தேடி நானும், நண்பர் வீராசாமியும் மற்றவர்களும் சென்றோம். அண்ணா நகரில் காவல் நிலையத்தில் அவரை வைத்திருந்தார்கள். அங்கே சென்று பார்த்த பொழுது, அவர் அப்பொழுதும் புன்னகையோடு தான் இருந்தார். நான் கூட கேட்டேன். “என்ன, பழைய காலத்திலே நாட்டு விடுதலைக்காகப் போராடி சிறைச்சாலைக்குச் சென்றதைப்போல சிரித்த முகத்தோடு அமர்ந்திருக்கின்றீர்களே?... என்று கேட்டேன். சொன்னார், ”நீங்களெல்லாம் வந்திருக்கிறீர்களே, என்னைக் காண. அதனால், இந்தக் குறை எனக்குத் தெரியவில்லை” என்று சொன்னார். ஆனால், அவருடைய நெஞ்சுக் குமுறல் நன்றாக வெளிப்பட்டதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

அப்பொழுது சொன்னார், “சாவி” பத்திரிகையில் ஒரு அட்டைப்படம் போட்டதற்காக இந்த நிலை, இந்த தண்டனை எனக்கு” என்று சொன்னார். நாங்கள் அவரை

ஜாமீனில் எடுத்து வெளியே கொண்டு வந்தோம். இது அவருடைய வாழ்க்கையிலே ஏன் ஏற்பட்டதென்றால் எனக்கும், அவருக்கும் இருந்த நட்பின் காரணமாகத்தான் இது அவருக்கு ஏற்பட்டது. நட்புக்காக இந்தத் துன்ப துயரங்களையெல்லாம் கூட அவர் தாங்கிக் கொள்ளக் கூடிய இயல்பு படைத்தவராக இருந்தார். இன்றைக்கும் இருக்கின்றார்.

எத்தனையோ சுற்றுப்பயணங்களில் என்னோடு நண்பர் சாவி அவர்கள் வந்திருக்கின்றார். ஏன் வருகிறார் என்றால் சுற்றுப்பயணத்தில் மக்களுடைய எழுச்சியை, மக்களுடைய ஆர்வத்தை நேரடியாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்கின்ற ஆவல். எனவே எல்லா சுற்றுப்பயணங்களிலும் அந்தக் காலத்திலே என்னோடு திரு. சாவி அவர்கள் வருவது வாடிக்கை. எங்கள் இரண்டு குடும்பத்திலே உள்ள பெண்களும் கூட - அவருடைய வீட்டாரும் என்னுடைய வீட்டிலே உள்ளவர்களும் நல்ல முறையில் நெருங்கிப் பழகக்கூடிய அளவிற்கு இரண்டு குடும்பங்களும் ஒரே குடும்பம் என்ற அளவிற்குப் பழகக் கூடிய குடும்பங்கள்.

அவர் அமெரிக்கா சென்றாலும், உலகத்திலே எந்தப் பகுதிக்குச் சென்றாலும், அங்கிருந்து என்னோடு தொடர்பு கொள்ளத் தவற மாட்டார். இங்கேயும் சென்னையிலே இருக்கும்பொழுது நாள்தோறும் நானும், அவரும் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு பேசிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றோம். அப்படிப்பட்ட இனிய நண்பர். எளிய நண்பர். என்றைக்கும் எந்த நிலையிலும் மாறாத நட்புணர்வு கொண்ட நண்பர், சாவி அவர்களுக்கு - நண்பர் என்ற முறையிலே அல்ல. அவர் நல்ல எழுத்தாளர். பல எழுத்தாளர்களை உருவாக்கிய, எழுத்தாளர்களெல்லாம் போற்றுவதைப் போல, "எழுத்தாளர்களின் பிதாமகன்" என்று பாராட்டப்படுகின்ற அவருக்கு இந்த விருதை அளித்து முரசொலி அறக்கட்டளை பெருமைப்படுகிறது. அந்த விருதை வழங்கியதன் மூலம் நான் பெருமைப்படுகிறேன் என்பதை இங்கே எடுத்துக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

- முத்தமிழறிஞர் டாக்டர் **கலைஞர்** அவர்கள்
13.01.1998 அன்று முரசொலி அறக்கட்டளை
விருது வழங்கும் விழாவில் ஆற்றிய உரை

நன்றி: முத்துக் குளியல் பாகம்-2 என்னும் நூலிலிருந்து----

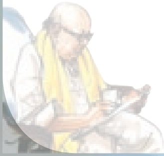

என்றும் தொடரும் எழுத்துப் பணி

கலைஞரின் முதல் எழுத்தோவியம் 'இளமைப் பலி'

அன்று, ஊர்மக்களே வாட்டமுற்றிருந்தனர்; கண்ணீர் நல்கா நயனங்களில்லை; வாட்டமுறாத அகங்கள் இல்லை, அவள் சிறுமி-பதினாறு வயது நிரம்பிய பைந்தொடி-எழில் ஒழுகும் பூந்தொடி; அழகான உருவம்- அன்பான நோக்கு. அன்னத்தை ஒத்த நடை; மின்னல் குலத்தில் விளைந்ததோ? வானவில்லின் குலத்தில் விளைந்ததோ? கவிஞரின் கற்பனையே உருவம் பெற்றதோ? பொன்னில் உருக்கிப் பொலிந்ததோ? மலர்க் கூட்டமோ? என்றய்யுறும் வண்ணம் அமைந்த உருவம்; எழிற்கருங்கண்கள்.

ஆம்; அவள் வாட்டமுறக் காரணம்; கணவன் இறந்தான்-நாயக்க கிழவன் போந்தான்; கிழவனா கணவன்; அந்தோ-அந்தோ-மிகக் கொடியது!

எழிற் கருங்கண்மலர்-அதற்கெதிரான குழிந்த கண்கள்; தாமரை வதனம்! ஐயோ! அதனழகைக் கெடுக்க வந்த அனுமந்த முகம்!

ஒரு சிறுமியிடை-அந்தோ! அதைப் பழிக்க வருத்த தொந்தி!

சுவை தரும் கனிவாய்-மூடவை தீகமே! அதற்கெதிரான எச்சில் வழியக் குறட்டை விடும்வாய்!

ததும்பிய இளமை-ஏ! தமிழ் உலகே! தங்கிய முதுமை எழுச்சியுற்ற காதல்! ஏ தமிழா! வழிந்தோடிய காமம்!

இவைகளே அம்மடந்தைக்கும்-அவளின் மணவாளக் கிழவனுக்கும் உள்ள பொருத்தங்கள்! அவள் அக்கிழவனுடன் ஓராண்டே வாழ்ந்தாள்; வாழ்ந்தவள் இன்புற்றிருந்தாளா?- இல்லை; அவள் அகத்தின்கண் அளவற்ற துன்பமே குடிகொண்டிருந்தது. மணம்முடித்த நாள் முதலாய் அவள் இன்பம் நுகர்ந்தாளில்லை! கண்ணீர்ப்பெருக்கால் கவின் உடை நனைந்தாள்! காதலுந்தானும் கனலும் புழுவுமாய் ஏங்கினாள். தார்தரித்த அந்த நங்கை தயங்கி அழுதாள்! தார்தரித்த அந்த நங்கை தயங்கி அழுதாள். நரைத்த தலை சோர்ந்த நாயகன் எண்ணிக் கண்ணீர் உகுத்தாள்!

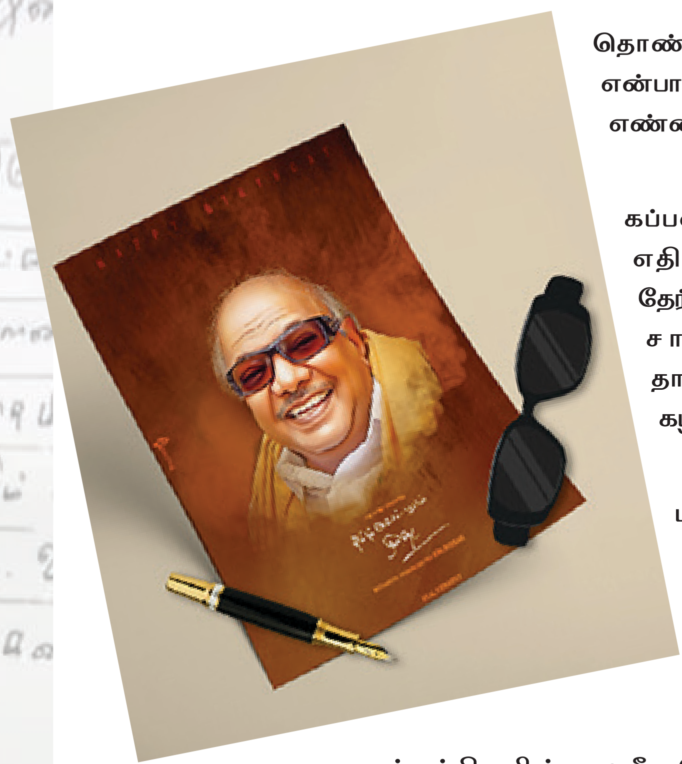

தொண்டு கிழவன்-தழுதழுத்த குரலில் 'கண்ணே' என்பான்; கண்ணென்ற சொல் காதில் விழுந்ததும் எண்ணாததெல்லாம் எண்ணுவாள்!

அவள் எண்ணக் கடலில் எழுந்த காதல் கப்பல், பணம் என்ற பெரும் புயல் காற்றினால் எதிர்க்கப்பட்டு-நொறுங்கி மூழ்கிற்று! அவள் தேர்ந்தெடுத்த அழகனால் அபலையாக்கப்பட்டாள். சாதிப் பேயின் தலைவிரி கோலத் தாண்டவத்தினால்! 'அவள் தலைவிதி' எனக் கழன்றனர்-கற்றோரும் மற்றோரும்.

'தலைவிதி எதற்குமுளதோ? விதியை மதியால் வெல்லலாம் என்பதை அறிந்திலரோ? ஆனாலும் என் செய்வது? பெற்றோரின் மடமையும், பார்ப்பனியத்தால் ஏற்பட்ட சாதிக் கட்டுப்பாடும் அவளது அழகோடு கூடிய வாழ்வைப் பாழாக்கியது.

கடவுளின் பேரால் மனிதனை ஏமாற்றி வாழும் கூட்டத்தினரின் வைதீக போதனையால், அவள், நல்லுடை அணியா வண்ணம் தடுத்து திலகமிடா வண்ணம் கெடுத்தது! விதவை என்ற பட்டம், விரும்பிக் கொடுத்தது! துயரக் கணையைத் தொடுத்தது!

என்னென்றியம்புவது பெற்றோரின் மடமையையா தென்றுரைப்பது கைம்மைக் கொடுமையை?

மறுமணந்தான் உண்டா மங்கை நல்லாள் இன்பமுற? – 'சீ' என்றிகழப்பட்டாளே, அச்சீரிள மங்கை!

அந்தோ நாட்டினரே! இன்னுமா உறங்குகிறீர்! பெண்களின் ஓலத்தைக் கேட்டிலரோ? கைம்மைக் கொடுமையைக் கண்டு கலங்கிலீரோ?

விதவைப்பட்டத்தை, விரும்பி அளிக்கின்றீரே! மனைவி இறந்தால் மறுதாரம் மணம்புரியும் நீங்கள் மங்கையரின் மறுமணத்தை வெறுப்பது நன்றா?

ஏ தமிழா! உனது பகுத்தறிவு எங்கு போய் தூங்கி விட்டது? பெண்ணுலகத்தின் கதியை, நீ ஏன் கவனிக்கவில்லை? எத்தனை நாளைக்குப் பிறருக்கு அடிமையாக

வாழப் போகின்றாய்? எத்தனை நாளைக்கு சுயமரியாதை அற்று வாழப் போகின்றாய்? எத்தனை நாளைக்கு மூட வைதீகத்தில் உழலப் போகின்றாய்? ஐவருக்கும் தேவி அழியாப் பத்தினி' என்றால் 'ஆம்' என்று தலை அசைக்கின்றாய்; அது எப்படி என்று கேட்கும் பகுத்தறிவுவாதியை 'நாஸ்திகன்' என்கிறாய்.

ஏ, வீரப்புதல்வா! தலை நிமிர்ந்து பார்- மேனாடுகளை! ஆங்கு தழைத்தோங்கி நிற்கின்றது பெண்களுரிமை! அதனால் அவை அடைகின்றன மேன்மை!

ஆகவே, செந்தமிழ்ச் செல்வர், 'மங்கையர்தான்' நம் நாட்டின் பொக்கிஷம் என்பதை மறவாதே! அவர்கள் வாழ்வைக் கெடுக்காதே! மறுமணத்தை மறுத்து அவர்கள் இளமையைப் பலியிடாதே!

'இளமைப்பலி' என்னும் இக்கட்டுரையே அச்சு, வாகனம் ஏறிய கலைஞரின் முதல் கட்டுரையாகும். 26.04.1942ஆம் ஆண்டு திராவிட நாடு இதழில் இக்கட்டுரை வெளியாகி இருந்தது.

இக்கட்டுரை முதன் முதலில் அச்சில் வெளிவந்தது குறித்து 03.08.1969ஆம் ஆண்டு 'மறவன் மடல்' ஏட்டில் வெளியான 'நெஞ்சுக்கு நீதி' பகுதியில் உணர்ச்சியுடன் விவரித்திருப்பதைக் காணுங்கள்.

பள்ளி மாணவன் நான், நானே எழுதி-நானே படித்து மகிழும் நிலைமாறி, பத்து நூறு பேர் படித்துப் பாராட்டும் நிலைக்கு வளர்ந்தேன்! 'நாடெங்கும் நமது கட்டுரையைப் படித்து மகிழ்வார்கள்' என்று எனக்கு நானே புகழ்ந்து கொண்டேன். எனக்கு உறுதுணையாக இருந்தவரும், இயக்கத்தில் நீங்காப் பற்றுக் கொண்டவருமான இராசகோபால் என்பவர், என் கட்டுரையைக் கண்டு ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தார்!

ஒரு பத்திரிகையை எடுத்துக் கொண்டு திருவாரூர் முழுவதும் ஒருவார காலம் சுற்றி வந்தேன். அந்த மகிழ்ச்சியை வர்ணிக்கவே முடியவில்லை. நாலுபேர் உட்கார்ந்து பேசும் இடத்திற்கு அந்தப் பத்திரிகையுடன் போவேன், பேசிக் கொண்டே கையிலிருக்கும் பத்திரிகையைக் கீழே வைப்பேன்; யாராவது எடுத்து நம் கட்டுரையைப் படிக்க மாட்டார்களா என்று ஆவலோடு அமர்ந்திருப்பேன். அவர்கள் அதைப் படித்து என்னைப் பாராட்டிய பிறகே அதைவிட்டு அகலுவேன், இப்படி என் வாழ்வில் பெருமகிழ்ச்சி அளித்த அந்த நாளை நினைத்தால் இப்போதும் இன்ப அலை மோதுகிறது.

நன்றி - **'கலைஞரின் 14 வயதில் தொடங்கிய பயணம்'**
என்னும் நூலிலிருந்து---

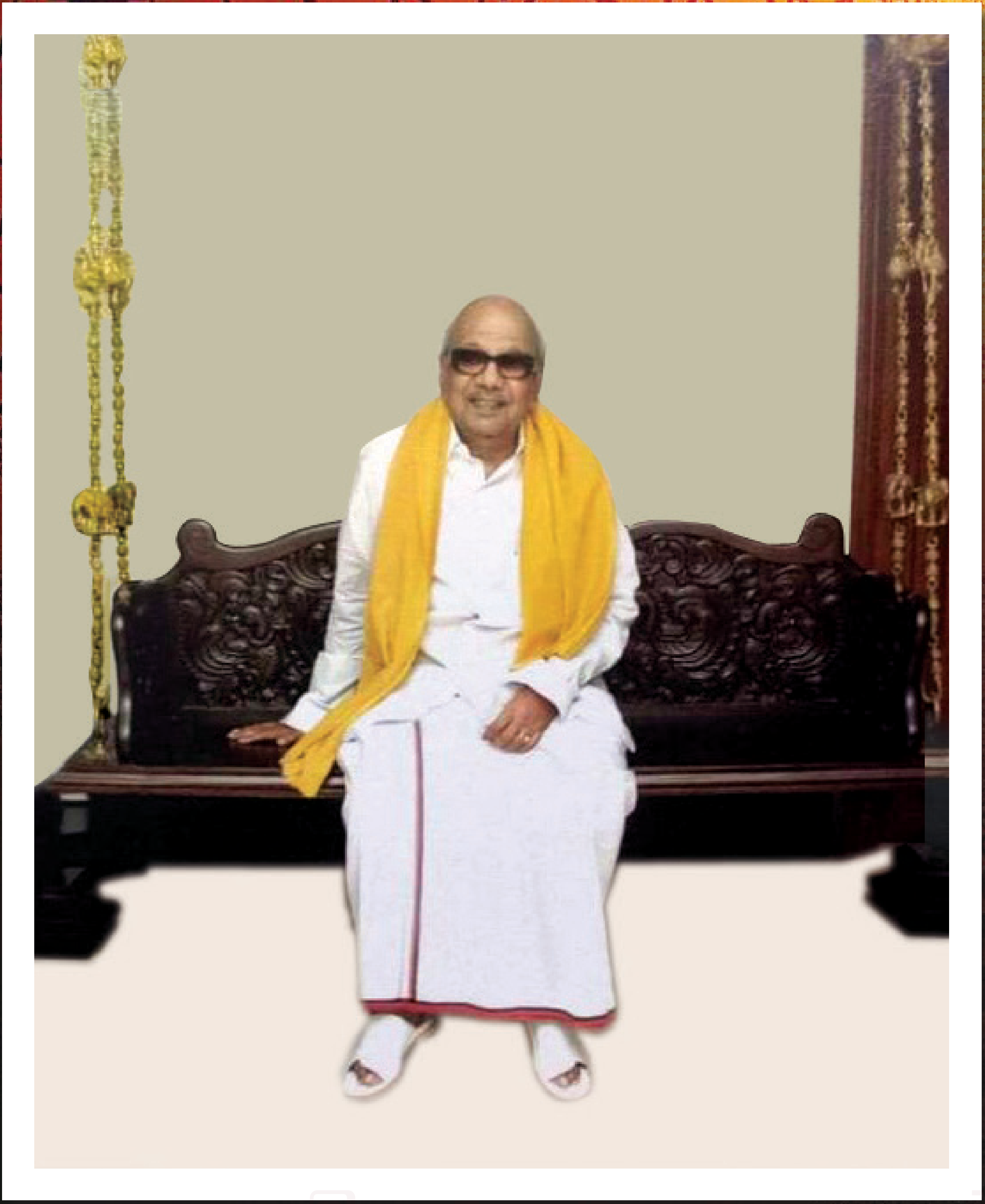

ஒரு தாயின் தாலாட்டு

சங்கத் தமிழ்

முத்தமிழறிஞர்
டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்

பகைவெல்லச் சென்றிருக்கும் கணவனது
பனைவைர நெஞ்சத்தின் வீரத்தை நினைத்தவாறு

பகல் முழுதும் குடும்பத்துப் பணிமுடித்துச் சற்றுப்
படுத்துறக்கம் கொள்வதற்குச் செல்லும் முன்னர்

பாசமுடன் மகனைக் கூவியழைத்துக் "கண்ணா!
பாலமுதம் இதோ பருகிட வாடா," என்பேன்!

"வரமாட்டேன் போ" என்று நிலாவெள்ளி ஒளியினிலே
வட்டமிட்டு விளையாட ஓடிடுவான் எதிர்வீட்டுப்
பிள்ளையுடன்!
வந்துவிடும் எனக்குக் கோபம்-கோலொன்றை
எடுத்தோங்கி
"வரமாட்டேன் என்றா சொன்னாய்?
இதோ வந்துவிட்டேன்" எனத்

துரத்திடுவேன்; அடிக்கமாட்டேன்! ஆனாலும் என்
தூயமகன் அஞ்சி நடுங்கிப் பதுங்கிடுவான்!

"கோலுக்கே இந்தப் பயம் கொள்கின்ற பிள்ளாய்:
நீ –நாளை
வேலுக்குப் போர் முனையில் என்ன
பதில் சொல்வாய்?" என்பேன்!

இழுத்து வந்து செல்லமாய்க் கன்னம் கிள்ளிப்
பழுத்திருக்கும் கோவைக்கனியாம் அவன் இதழில்;

தேன்கலந்த பாலின் கிண்ணம் மெல்லக் கவிழ்த்து
தெம்பாக இருப்பதற்கு முழுவதையும் அருந்தென்பேன்!

அழகுதமிழ் மழலைச் செல்வன் அதனை மறுக்காமல்
அச்சத்தின் காரணமாய் அனைத்தும் பருகிடுவான்

பிறைபோல இருந்த பிள்ளை முழுநிலவாக உருவெடுத்து
குறையில்லாத் தோற்றமுடன் குன்றம் போல் வளர்ந்து விட்டான்!

தாலாட்டப் பிள்ளையொன்றைத் தந்துவிட்டுப்
போராட்டக்களம் சென்ற என்னவரோ;

தமிழ் மண்ணின் பண்பாட்டுக் கேற்றவாறு
தட மார்பில் வேல்தாங்கி நடுகல்லாய் நின்றுவிட்டார்

நானும் கல்லாக மனத்தை ஆக்கிக்கொண்டு
வானதிரப் புவி வாழ்த்துகின்ற மானத்தை

ஊனமின்றிக் காப்பதற்கு உறுதிபூண்டு
உயர் வீரக்குடிமகனாய்ப் பிள்ளைதனை வளர்த்தேன்!

கட்டியணைத்துக் களித்த என் கணவனது நெஞ்சகத்தை
வெட்டிப்பிளந்து வீழ்த்திவிட்ட பகைப்புலத்தை;

எட்டியுதைத்துத் துரத்தி ஏற்றிடுக வெற்றிக்கொடி யென்றும்,
எதிரிகளின் கோட்டையிலே நம் முரசு முழங்கட்டுமென்றும்,

உச்சிமோந்து திலகமிட்டுக் குடுமிதனைக் கோதிவிட்டு
உடைவாளைக் கையில்தந்து, "சென்றுவா மகனே" என அனுப்பி வைத்தேன்

அவனோ;

கொடுவாளால் களிறுகளைக் கொன்றுபோட்டுக்கு
குன்றுகளைப் பந்தாடுதல் போல் அவற்றை உருட்டிவிட்டுப்

படுகளத்தில் விளையாடி வினை முடிக்கின்றான் என்றும்,
நெடுமரம் போல் பகைப்படை வீழ்கின்றதென்றும்,

அடுக்கடுக்காய்த் தித்திப்புச் செய்திகள் வந்திடவே
அடக்கவொண்ணா ஆவலுடன் அது காணக் களம் புகுந்தேன்!

ஐயந்திற் கிடமேயில்லை வெற்றி நமக்கேதான்.
ஆனால் ஒன்று; அங்கே என் மகனைத்தான் காணவில்லை!

குருதி மணம் கமழுகின்ற போர்க்களத்தில்
குமுத மலர் மொட்டுக்களாய் முளைக்கும் தலைகள்

வீழ்ந்துள்ள வீரர்தம் உடல்களோ கவிழ்ந்துவிட்ட படகுகளாம்!
வெட்டுண்ட கைகால்கள் வேலையின்றி மிதக்கின்ற துடுப்புகளாம்!

சூழ்ந்துள்ள பிணக்குவியல் நடுவில் சென்றேன்.
"ஆழ்ந்துள்ளேன் கவலையினால்; அருமை மகனே நீ

போர்க்களத்துப் பிணமாகி வாழ்கின்றாயா? அன்றி
புறமுதுகிட்டோடிச் செத்துத் தொலைந்தாயா?" எனக் கேட்டுத்
துடித்திட்டேன்!
"வாழ்கின்றேனம்மா வீரனாக!" என்றொரு குரல்
தாழ்கின்ற என் தலையை நிமிர்த்திற்றாங்கே!

குரல் வந்த திசைநோக்கிப் பறந்துபோனேன்- "உள்ள
உரம் வாய்ந்த மகனே! நீ எங்கே?" என்றேன்.

"இங்கே" என்றான்; கண்டு கொண்டேன்! "வலம்புரிச்
சங்கே!" என்றவாறு தழுவிக்கொண்டேன்! கையில்:

தாங்கிப் போரிட்ட கேடயம் தரையில் கிடக்க: அதில்
தங்கமகன் மார்பில் அம்புதாங்கி வீழ்ந்து கிடந்தான்!

"வெற்றியம்மா வெற்றி" என்றான் அவன்
நெற்றியிலே முத்தமிட்டு, "என் நித்திலமே!

போர்முனையில் உயிர்விட்டு மானம் காத்த தந்தைக்கு
நேர்வழித் தோன்றலாய் வந்துதித்தாய் வாழ்க!"
என்றேன்!

"ஊடுருவியிருக்கின்றதே மார்பில் அம்பு-வலி
உனக்குத் தாங்காதே மகனே!" என்றேன்;
அழுதுவிட்டேன்!

"உண்மையா அம்மா? உன் கண்ணால் கண்டு
நீ எனக்கு;
உரைக்கும் வரை
நான் உணரவில்லையம்மா!" என்றான்!

உயிர்விட்டான் மடி மீது! போய்விட்டான்;
உயிரோடு எனைமட்டும் விட்டுவிட்டு!

ஊர்ப்பிள்ளைகளுடன் விளையாடிக்கொண்டு
உண்பதற்குப் பிடிவாதம் பிடித்தபோது-நான்

ஓங்கிய கோல் கண்டு ஓடிய என் மகனா: மார்பில்
தாங்கிய கணையுடனே தாயகத்தை மீட்கும்
போரில்

தன்னுயிரைத் தருவதற்கும் துணிந்து நின்றான்!
என்னுயிரே! என் மகனே! நீ வாழ்க! என
வாழ்த்துகின்றேன்!"

"பால் கொண்டு மடுப்பவும் உண்ணான் ஆகலின்
செறாஅது ஓச்சிய சிறுகோல் அஞ்சி,

உயவொடு வருந்தும்மனனே! இனியே
புகர்நிறங் கொண்ட களிறட்டு ஆனான்,

முன்நாள் வீழ்ந்த உரவோர் மகனே!

உன்னிலன் என்னும் புண்ஒன்று அம்பு
மான் உளை அன்ன குடுமித்
தோல் மிசைக் கிடந்த புல் அண லோனே."

(புறநானூறு: பாடல் : 310
பாடியவர்: பொன்முடியார்)

பொருள் விளக்கம் :

மடுப்ப = உண்ணுமாறு செய்ய
செறாஅது = செல்லமாகக்
கோபித்து, உயவொடு = கவலையுடன்.
மனனே-மனமே
களிறட்டு ஆனான் = களிறுகளைக் கொன்றவனானான்.
உரவோர் = மூத்தோர் (தந்தை).
உன்னி = கவனித்தல்.
மான் உளை அன்ன குடுமி = குதிரை மயிர் போன்ற
அடர்த்தியான குடுமி.
தோல் = கேடயம் புல் புல்லிய
அணலோன் = தாடியுடையவன்.

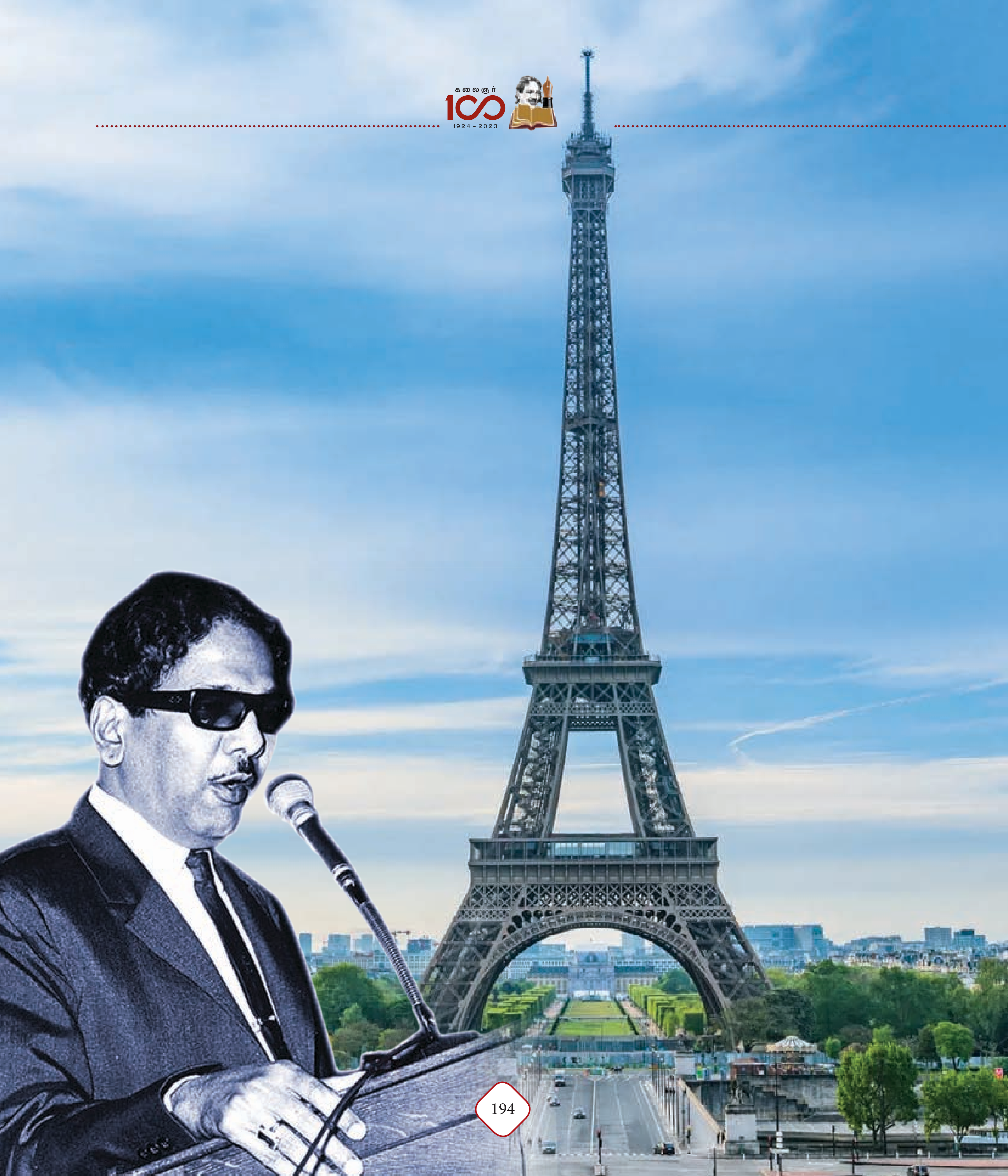

கண்டு கேட்டதும்

அகிலன்
செய்தியாளர்

கேள்வி: பாரீஸில் நடைபெற்ற மூன்றாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டைத் தாங்கள் துவக்கி வைத்ததை அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறோம். மாநாட்டிற்கு அங்கு வந்திருந்த பிறநாட்டுத் தமிழறிஞர்கள் காட்டும் உற்சாகம் பற்றித் தாங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்? தமிழ்மொழி -இலக்கியம் கலாச்சாரப் பண்பாடு இவை உலகத்தில் பரவுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பிருக்கிறது என்று நம்புகிறீர்களா?

பதில்: பாரீஸில் நடைபெற்ற மூன்றாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்கு வந்திருந்த பிறநாட்டுத் தமிழறிஞர்கள் தமிழின் பாலும், தமிழ் இலக்கியத்தின் பாலும், தமிழ்க் கலாச்சாரத்தின் பாலும் அளவு கடந்த பற்று வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் நேரடியாக உணர முடிந்தது.

தமிழின் மென்மையும் வளமும் இனிமையும் எழிலும் அனைவரையும் கவரத்தக்கவை என்பதை அந்த மாநாட்டில் எதிரொலித்த ஆர்வத்தின் மூலம் நான் புரிந்து கொண்டேன்.

தாங்கள் விரும்புகிறவாறு, தமிழ்மொழி - இலக்கியம்— கலாச்சாரப் பண்பாடு இவை உலகத்தில் பரவுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன். ஆனால், அந்த முயற்சியில் ஈடுபடுகிறவர்கள் பரந்த மனப்பான்மையோடு பணியாற்ற வேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசையாகும்.

வெளிநாடுகளில் வாழ்கின்ற தமிழர்கள் தமிழ் பேசவும் எழுதவும் மறந்து வருகிறார்கள். அங்கெல்லாம் தமிழ்க் கல்விப் பயிற்சிக்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

நாடுகளுக்கு நாடு மாணவர்கள் பரிமாற்றம் செய்யப்பட்டு மொழி வளரப் பாடுபட வேண்டும்.

தமிழின் வளத்தையும் தொன்மையையும் பற்றிப் புகழ்ந்து கொண்டிராமல் தமிழை விஞ்ஞான யுகத்திற்கேற்ற புதுமொழியாக (Modern Language) ஆக்க வேண்டும். அதற்கு சங்க இலக்கியங்களில் உள்ள 3 இலட்சம் தமிழ்ச் சொற்களோடு மேலும் 3 இலட்சம் தமிழ்ச் சொற்களை இணைத்து 6 இலட்சம் சொற்கள் கொண்ட ஆங்கிலத் தமிழ் அகராதி வெளியிட வேண்டும்.

இவைகளே அந்த மாநாட்டில் நான் தெரிவித்த முக்கியக் கருத்துக்கள்.

கேள்வி: உலகத்து மொழி அறிஞர்கள், தமிழ் மீது மட்டும் இந்த ஆர்வம் கொண்டிருப்பதற்கு என்ன காரணமாக இருக்க வேண்டும்? இலங்கை, மலேசியா, தென்னாப்பிரிக்கா, பர்மா போன்ற நாடுகளிலெல்லாம் தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்பதாலா? அல்லது மிகத்தொன்மையான இலக்கிய மொழியாகவும், அதே சமயம் இப்போது கூட வளர்ந்து வரும் மொழியாகவும் இருப்பதாலா?

பதில்: மலர்க்காட்டில் பூத்துக்குலுங்கும் எத்தனையோ எழில் மலர்களை விட்டு விட்டு, மல்லிகையின் பால் மங்கையர் மனம் நாடுவதில்லையா! அது போலத்தான் தமிழ் மீது உலக மொழி அறிஞர்கள் ஓயாத காதல் கொண்டிருக்கிறார்கள். வளமான மொழி மட்டுமல்ல; வளர்ந்து வரும் மொழி: இன்னும் வளர வேண்டிய மொழி என்பதும் மற்றொரு காரணமாகும்.

தமிழ்நாடு என்பது தவிர, கடல் கடந்து பல்வேறு நாடுகளில் வாழ்ந்து வரும் தமிழ் மக்கள், தங்கள் தாய் மொழியின் மீது கொண்டுள்ள நீங்கா அன்பும் இன்னொரு காரணமாகும்.

கேள்வி: சுமார் எத்தனை நாடுகளிலிருந்து-எந்தெந்த நாடுகளிலிருந்து பிரதிநிதிகள் வந்திருந்தார்கள் என்று கூற முடியுமா?

பதில்: 39 நாடுகளிலிருந்து பிரதிநிதிகள் பங்கு கொண்டார்கள். அமெரிக்கா, சுவீடன், டென்மார்க், ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, செக்கோஸ்லோவேகியா, ஆஸ்டிரியா,

தென்னாப்பிரிக்கா மொரீசியஸ், மலேசியா, இலங்கை, சிங்கப்பூர், ஜப்பான், இந்தியாவில் தமிழ்நாடு, புதுவை ஆகிய நாடுகளிலிருந்து ஏறத்தாழ 200 பிரதிநிதிகள் பாரீஸ் மாநாட்டிற்கு வந்திருந்தனர்.

கேள்வி: அந்தந்த நாடுகளில் தமிழாராய்ச்சியைத் தொடர்ந்து செய்ய ஏதேனும் அமைப்புக்கள்–நிறுவனங்கள் – அவர்களுக்கு இருக்கின்றனவா?

பதில்: சில வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்கள் தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கான துறைகளைத் தோற்றுவித்திருக்கின்றன. வேறு சில பல்கலைக்கழகங்கள் மொழி நூல் ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளன. அம்மொழி நூல் துறையில் ஆராயப்படும் மொழிகளில் தமிழும் ஒன்றாக விளங்குகிறது.

பென்சில்வேனியா, கலிபோர்னியா, சிகாகோ, வாஷிங்டன், மிச்சிகன், இலண்டன், லெய்டன், ஸ்டாக்ஹோம், உப்சலா, ஹய்டல் பாக், பிராகா, பாரீஸ், மாஸ்கோ, லெனின் கிராடு, மலேசியா, இலங்கை, சிங்கப்பூர் ஆகிய பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறைகள் செயல்படுகின்றன. ஜப்பான், பிரான்ஸ் ஆகிய இரண்டு நாடுகளும் தமிழாராய்ச்சிப் பிரிவைத் தோற்றுவிக்க உத்தேசித்துள்ளன. ரஷ்ய நாட்டிலுள்ள கீழை நாட்டுக் கல்வி நிலையத்தில் தமிழாராய்ச்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

கேள்வி: தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து அவர்கள் தொடர்ந்து ஆராய விரும்பினாலோ, அல்லது இங்கிருந்து தமிழறிஞர்கள் அவர்கள் நாடுகளுக்கு வருவதை விரும்பினாலோ, அதற்கு உதவும் வகையில் தமிழ்நாடு அரசு ஏதும் ஏற்பாடு செய்யுமா?

பதில்: சென்னையிலுள்ள அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தில் தமிழ் ஆராய்ச்சிக்காக வெளிநாட்டிலிருந்து தமிழ் அறிஞர்கள் தமிழ்நாட்டிற்கு வருவதற்கும், தமிழ் நாட்டிலிருந்து தமிழ் அறிஞர்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்வதற்கும் ஒரு திட்டம் உள்ளது. தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கு ஜெர்மனி, டென்மார்க், அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளிலிருந்து தமிழ் அறிஞர்கள் தமிழ் நாட்டிற்கு வர இருக்கின்றனர். தமிழ்நாட்டுத் தமிழறிஞர் ஒருவரைத் தமிழ் ஆராய்ச்சிக்காக டென்மார்க் நாடு தன்னுடைய நாட்டிற்கு வரும்படி அழைத்துள்ளது.

கேள்வி: தமிழ்நாட்டின் தலைநகரில் நிறுவ இருக்கும் அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கழகத்துக்கு எந்தெந்த வகைகளில் தமிழ்நாடு அரசு உதவி செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூறுகிறீர்களா?

பதில்: அனைத்துலகத் தமிழ் கழகத்தைச் சென்னையில் நிறுவக் கொள்கையளவில் தமிழக அரசு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்நிறுவனத்தை அமைப்பது பற்றியும் அதற்கு வேண்டிய நிதி உதவிகள் அளிப்பது பற்றியும் தமிழக அரசு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றது. யுனெஸ்கோ நிறுவனம் இவ்வாராய்ச்சிக் கழகத்திற்காக ஒரு தொகை கொடுத்துதவி, இதன் அமைப்பில் பங்குகொள்ள முன்வந்துள்ளது. தமிழக அரசிற்குப் போதிய பிடிப்பு இருக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டுள்ளது.

கேள்வி : பழந்தமிழ் இலக்கியம், அது பற்றிய ஆராய்ச்சியோடு, மேலை நாட்டார் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டுப்படைப்பு இலக்கியமான சிறுகதை,நாவல்,கவிதை போன்றவற்றிலும் ஆர்வம் கொண்டிருப்பார்கள். இந்தத் துறையும் வளர்ச்சி அடைய இனி வழிவகுக்கப்படுமா?

பதில்: சிறுகதை, நாவல், கவிதை, போன்றவற்றிலும் தமிழ்நாடு முன்னணியில் நிற்பதாகவே நான் கருதுகிறேன்,பிறநாட்டு மொழிகளில் இத்தகைய தமிழ் நூல்கள் மொழிபெயர்க்கப்படாததாலேயே இந்தத் துறையில் தமிழகம் பின்னடைந்திருப்பது போன்ற ஒரு நிலை தோன்றுகிறது. அண்மையில் என்னுடைய சிறுகதைகளில் சிலவற்றையும், கவிதைகளில் சிலவற்றையும் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து

மேலைநாட்டில் தந்தேன். அவைகளைப் படித்த மேலை நாட்டார் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்தார்கள். ஆகவே, தமிழ்நாட்டில் சிறுகதை எழுத்தாளர்கள், நாவலாசிரியர்கள், கவிஞர் பெருமக்கள் இயற்றியுள்ள நூல்களின் வழி அந்தத் துறையும் வளர்ச்சியடையப் படிப்படியாக வழிவகுக்கப்படும்.

கேள்வி: பொதுவாகத், தாங்கள் சென்று வந்த நாடுகளில் தாங்கள் கண்டு கேட்ட அனுபவங்கள் எவ்வாறு தமிழகத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவக்கூடும்? இது போலவே மேல் நாட்டினர் நம் கலாச்சாரத்தை எவ்வளவு தூரம் உணர்கிறார்கள்? தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்?.

பதில்: என்னுடைய மேலைநாட்டுப் பயணத்தில் வீரம் செறிந்த ரோமாபுரியின் வரலாற்றுச் சுவடுகளையும், அதன் அழிவிற்குக் காரணமான நிகழ்ச்சிகளின் நினைவுகளையும், அழிந்ததை நினைத்து ஏக்கமுறாமல் இன்று வளமுற அந்நாடு வாழ்வதையும் கண்டேன்:

குற்றாலம், உதகமண்டலம், கொடைக்கானல் ஏரியும் என் கூட வந்தனவோ என எண்ணும் விதத்தில் ஸ்விட்சர்லாந்து நாட்டில் இயற்கை வளத்தைக் கண்டேன்.

பயங்கரப் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட மேற்கு ஜெர்மனி குறுகியக் காலத்தில் அற்புதமாக வளர்ந்திருக்கின்ற காட்சிதனைக் கண்டேன். சாலைகள், சோலைகள், ஆலைகள் அனைத்தும் என்னைக் கவர்ந்தன. கண்டு, கேட்ட அனுபவங்களைவிட மனதில் மொண்டு வந்த உணர்ச்சி தமிழ்நாட்டையும் அதுபோல ஆக்கவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தை எனக்கு ஊட்டிக் கொண்டேயிருக்கின்றன. மேல் நாட்டினர் நமது கலாச்சாரத்தை அதிகம் உணர்ந்திருக்கவில்லை என்றாலும் அதனைத் தெரிந்து கொள்கிறபோது பெரிதும் பாராட்டுகிறார்கள். உதாரணமாக ஜெர்மனியில் நடைபெற்ற ஒரு கலைநிகழ்ச்சியில் தமிழ்நாட்டுப் பரதக் கலை நிகழ்ச்சியும், கேரளத்துக் கதகளி நிகழ்ச்சியும் நடைபெற்றன. நானும் அழைக்கப்பட்டிருந்தேன் விழாவிற்கு, அந்த விழாவில் நமது கலாச்சாரத்தைக் கண்டு ஜெர்மானிய மக்கள் பெரிதும் வியந்தார்கள்.

சுற்றுலாக்களின் மூலம் மேலைநாடுகள் ஆண்டுதோறும் அதிக வருமானத்தை ஈட்டுகின்றன. எந்த ஒரு மண்டபமானாலும் பழைய நினைவுச் சின்னமானாலும், நவீன பூங்காக்களானாலும் அங்கெல்லாம் அயல்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் சுற்றுலாப் பயணிகளாக வருகிறார்கள். சின்னஞ்சிறு நாடான ஸ்விட்சர்லாந்து

ஆண்டுதோறும் சுற்றுலா மூலம் பெறுகிற வருமானமும், அமெரிக்க நாடு ஆண்டுதோறும் சுற்றுலா மூலம் பெறுகிற வருமானமும் ஒன்றாகவே இருக்கிறது என்று புள்ளிவிவரங்கள் கூறுகின்றன. நம்முடைய நாட்டிலும் சுற்றுலாப் பயணத்தை விரிவுப்படுத்தவும், சுற்றுலாப் பயணிகளை நமது பண்பாட்டிற்கு ஏற்ற பல வண்ணங்களில் அஞ்சல் வகையில் கவரவும் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டும். உதாரணமாகச் சொன்னால் அந்த நாடுகளிலுள்ள இயற்கைக் காட்சிகள், பார்க்கத் தகுந்த இடங்கள் அனைத்தும் பல வண்ணங்களில் அஞ்சல் அட்டைகளில் அச்சேற்றப்படுகின்றன. அது சுற்றுலாப் பயணிகளை மெத்தவும் கவருகிறது. அந்த விளம்பரத்தை அனைத்திந்திய அளவில் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்றும், அதை அஞ்சல் துறை மூலமாகவே செய்ய முயல வேண்டுமென்றும், அதனைக் குறிப்பிட்ட சில இடங்களில் மாத்திரமல்லாமல் இந்தியா முழுமைக்கும் பரவலாகச் செய்ய வேண்டுமென்றும் இந்தியப் பிரதமருக்கு நான் எழுதியுள்ளேன்.

நகரங்களை அழகுபடுத்தவும், கிராமப்புறங்களில் விவசாய வளர்ச்சிக்கான முறைகளை மேலும் பெருக்கிடவும், வீட்டு வசதிக்கான ஏற்பாடுகளை விரிவுபடுத்திடவும், தொழில் வளம் பெருக்கிட மத்திய அரசோடு இன்னும் தீவிர முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவும் இங்கிலாந்து, இத்தாலி, பிரான்ஸ், நெதர்லாந்து, சுவிட்சர்லாந்து பயணம் பயன்பட்டது. சுற்றுப் பயணத்தில் கிடைத்த அனுபவங்களை தமிழ் மக்களின் ஒத்துழைப்போடு செயல்படுத்த நானும் தமிழ்நாடு அரசும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுவோம்.

- முத்தமிழறிஞர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தமது மேலைநாட்டுச் சுற்றுப் பயணம்
பற்றிச் சென்னை வானொலி நிலையத்துக்கு அளித்த பேட்டியானது,
சென்னை, திருச்சி வானொலி நிலையங்கள்
17.07.1970 அன்று மாலை 6.15 மணிக்கு அஞ்சல் செய்தன.

இதழியலில் கலைஞர் புகுத்திய புதுமைகள்

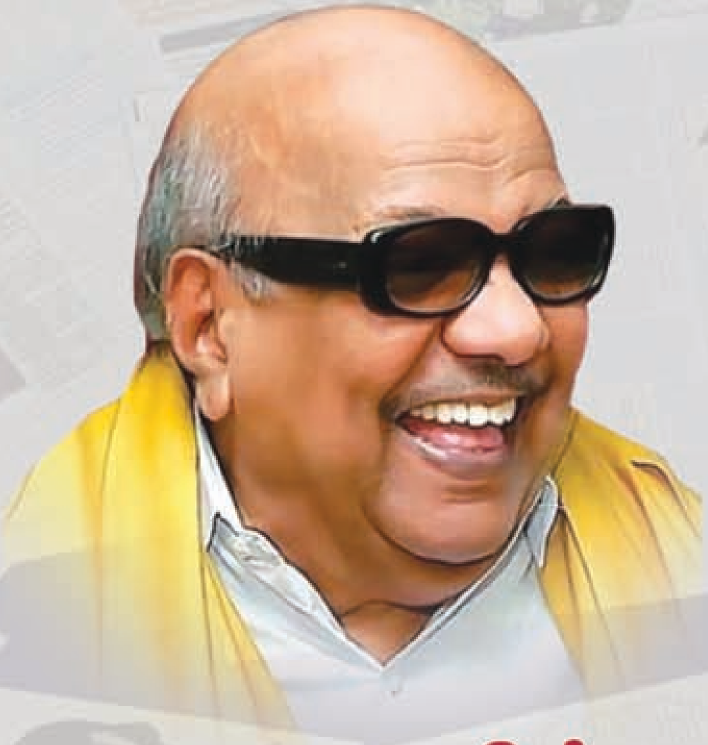

கலைஞரின் முரசொலி

தி.வ. மெய்கண்டார்
ஆசிரியர்
அஞ்சுகம் கலைஞர் பொன்மலர்

1938இல் இந்தி தமிழ்நாட்டில் திணிக்கப் பெற்றபோது திராவிட இயக்கம் புத்துணர்ச்சியும், புது உற்சாகமும் பெற்று எழுச்சியுடன் விளங்கியது, தந்தை பெரியார் அவர்களின் சீரிய தலைமையின்கீழ், தளபதி அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் அதிதீவிர அரசியல் பிரவேசம் இளைஞர்களுக்கு அரசியல் ஆவேசத்தை ஏற்படுத்தியது. தந்தை பெரியாரும் அறிஞர் அண்ணாவும் புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசனும், சுயமரியாதைச் சுடர் அஞ்சா நெஞ்சன் அழகிரி சாமியும் தமிழகத்தில் சுற்றிச் சுற்றி வந்து தங்கள் பாதம் படாத சிற்றூர்களே இல்லை என்று சொல்லத்தக்க அளவுக்கு, பயணம் செய்து சுயமரியாதைக் கருத்துக்களைப் பரப்பி ஊக்கப்படுத்தினர் 'தமிழ் நாடு தமிழர்க்கே!' என்னும் உரிமை முழக்கம் விண்ணைப் பிளந்தது. தமிழர்தம் விடுதலை இயக்கத்தை இளைஞர்கள் மொய்த்தனர். அதன் விளைவாக 1948இல் மீண்டும் இந்தி திணிக்கப் பெற்றபோது திராவிடர் கழகத்தின் வெண்கொற்றக் குடையின் கீழ்த் தமிழர்கள் ஒன்று திரண்டனர்.

அவ்விதம் திரண்ட தமிழர்களுக்கு கருத்துத் தெளிவும், கொள்கை விளக்கமும் தர ஏராளமான இதழ்கள் தேவைப்பட்டன. பெரியாரின் குடியரசு வார இதழும், பகுத்தறிவு வார இதழும், விடுதலை நாளிதழும் நீண்ட நாட்களாக இப்பணியில் ஈடுபட்டிருந்தன.

1942இல், மார்ச் அல்லது ஏப்ரலில் தொடங்கிய 'அறிஞர் அண்ணாவின் திராவிட நாடு' வார இதழ் தமிழர்கள் உள்ளத்தில் தனியிடம் பெற்றது. அரசியல் கலை இலக்கியம் மதம் பற்றி எழுதிய அறிஞரின் இதழ் தமிழ் இளைஞர்களின் கரங்களில் வைரவாளாக விளங்கிற்று. இவ்விதழின் கருத்தழகில் ஈடுபட்ட அக்காலத்து இளைஞர்கள் 'தாங்களும் ஏடு நடத்தவேண்டும்; கொள்கை விளக்கம் தர வேண்டும்' என்னும் முயற்சியில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டனர்.

1947ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் தோன்றிய காஞ்சிமணி மொழியாரின் 'போர்வாள்' வார இதழும், ஏறத்தாழ அதே காலத்தில் தோன்றி புதுவையிலிருந்து வெளிவந்த பாட்டு கவிஞர் பாரதிதாசனின் 'குயில்' மாத இதழும் டார்பிடோ ஏ.பி.சனார்த்தனம் அவர்களின் 'தோழன்' இதழும், என். வி. நடராசனின் திராவிடன் இதழும், புலவர் பு. செல்வராசன்

அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த 'கதிரவன்' வார இதழும் மீ.சு.இளமுருகு அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு பெரியகுளத்திலிருந்து வந்த "தமிழ்ச் சுடர்" மாத இதழும் முக்கியமானவையாகக் குறிக்கத்தக்கனவாகும். இவற்றுள் கதிரவன் 'அவாள் ஏட்டுக்குச் சவால்' என்று அக்காலத்தில் திராவிடர் இயக்கத்தவர் பாராட்டும் அளவுக்கு- இன்றைய 'கல்கி' இதழ் அளவில்- சீரோடும் சிறப்போடும் வெளிவந்தது. இதே காலத்தில் புதுக்கோட்டையிலிருந்து வெளிவந்த முருகு. சுப்பிரமணியன் நாரா, நாச்சியப்பன் ஆகியோரை ஆசிரியராகக் கொண்ட 'பொன்னி' மாத இதழ் புதுமை இலக்கியத்தில் புதுவேகம் காட்டித் தமிழர்களை மகிழ்வித்தது.

இதனையொட்டி நாவலர் இரா.நெடுஞ்செழியன் அவர்களின் 'மன்றம்' மாத இதழும் பேராசிரியர் க.அன்பழகன் அவர்களின் "புது வாழ்வு" மாத இதழும் 1948 பொங்கல் திருநாளான்று வெளிவந்தன.

இதே பொங்கல் புதுநாளில் (1948இல்) கலைஞர் மு. கருணாநிதியின் முரசொலி இதழ் மாத இதழாக அன்று—'வார இதழாக' வெளியாயிற்று. அப்போது கலைஞருக்கு வயது 23 மட்டுமே முடிந்திருந்தது.

இதழ் நடத்திய திராவிட இயக்க அன்பர்கள் எவரும் பிறவிச் செல்வந்தர்களல்ல, 'எழ்மையைத் தோழமையாகக் கொண்டவர்கள்: குன்று குன்றாகப் பொருளைக் குவித்துக் கொண்டு இப்பாதையில் ஈடுபடவில்லை; கொள்கையையே மூலதனமாக்கி குன்றிமணியாகப் பொருளைத் திரட்டி இத்திருப்பணியில் ஈடுபட்டனர்.

அறிஞரின் திராவிடநாடு இதழிலிருந்து, கலைஞரின் முரசொலி இதழ் உட்பட, இயக்கத்தவர்கள் ஏடுநடத்திட ஏற்றுக்கொண்ட இன்னல்கள் எவர் கண்களிலும் கண்ணீரை வரவழைக்கும் தன்மை வாய்ந்தனவாகும்.

முரசொலி தவிர ஏனைய ஏடுகளின் பெயர்களைக் கேட்பதுகூட இன்றைய இளந்தமிழ்ச் சமுதாயத்துக்கு வியப்பைத்தரும்.

மேலே குறிப்பிட்ட, ஏனைய இதழ்கள் அத்தனையும்—21 ஆண்டுகாலம் வெளிவந்த திராவிடநாடு உட்பட-சோர்ந்துபோய் நினறுவிட்டன.

'எப்படியோ' முரசொலி மட்டும் தப்பிப்பிழைத்துக் கொண்டது!

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1965 முரசொலி பொங்கல் மலருக்கு வாழ்த்துக்கூறும் வியப்பில்லை. "ஒவ்வொரு நாளும் 'முரசொலி' பரணி பாடுகிறது? அதிலே காணப்படும்

திருப்பள்ளி எழுச்சி தமிழகத்தோர்களைத் தட்டி எழுப்புகிறது. அது கேட்டிடும் வினாக்களுக்கு விடைகூற இயலாது ஆதிக்கக்காரர்கள் திணறுகின்றனர்!" எனக் கூறி முரசொலியின் நற்பணியைப் போற்றிப் புகழ்ந்தார். உண்மைதான்!

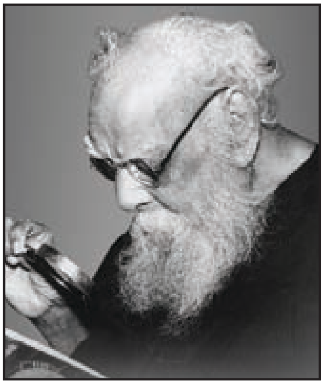

ஆனால் இந்நிலை பெற முரசொலி ஏற்றுக்கொண்ட துன்பங்களும், தொல்லைகளும் எத்தனை! எத்தனை! இன்று ஓரளவுக்கு நிலையாக வந்துகொண்டிருக்கும் முரசொலி, வார இதழாகத் தத்தித் தத்தி தளர் நடையிட்டு தடுக்கி விழுந்து, சோர்ந்து எழுந்து நிலையாக நிற்க ஏற்றுக்கொண்ட இன்னல்கள் ஏராளம்! ஏராளம்!

அத்தகைய சோக நிலைமைகளையெல்லாம் விளக்குவதுடன், முரசொலி 1948இல் வார இதழாகத் தோன்றிய காலத்தில் ஆற்றிய அரும் பணிகளையும் எடுத்துக் காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

1948இல் முரசொலி வார இதழாக வெளிவரத் தொடங்கியது உண்மைதானென்றாலும், முரசொலியின் பிறப்பு அதற்கு முன்னாலேயே நிகழ்ந்துவிட்ட ஒன்றாகும்.

இதை ஆராயுமுன் கலைஞர் கருணாநிதி பள்ளிமாணவராக இருக்கும்போதே எழுத்தாற்றல் உடையவராக விளங்கி, பத்திரிகைத் துறையில் காட்டிய ஆர்வத்தையும் உணர வேண்டும்.

1938இல் மாலை நேரத்தில் மாணவர்கள் பலரை அணிவகுத்து திருவாரூர் வீதிகளிலே ஊர்வலம் விட்டபோது, இளம் கவிஞரான அவரே எழுதி மாணவர்கள் அவருடன் சேர்ந்து ஒலித்த பாடல் இது.

"வாருங்கள் எல்லோரும்
இந்திப் போருக்குச் சென்றிடுவோம்
வந்திருக்கும் இந்திப் பேயை
விரட்டித் திரும்பிடுவோம்."

எழுத்தாற்றல் மிக்க இளங்கவி கருணாநிதி பத்திரிகைத் துறையிலும் ஆர்வம் காட்டியதில் வியப்பில்லை.

1939இல், திருவாரூர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் படித்துக்கொண்டிருக்கும்போது - தன்னுடைய 15ஆவது வயதில் 'இளைஞர் சங்கங்கள்' பல அமைத்து, 'சிறுவர் சீர்திருத்த சங்கத்தின் தலைவராக விளங்கிய கருணாநிதி 'மாணவ நேசன்' என்னும் பத்திரிகையை ஏழெட்டு மாதங்கள் நடத்தினார்.

அதனை அவரே விவரிக்கிறார்!

"மாணவ நேசன்" என்பது நான் நடத்திய கையெழுத்து ஏடு. நான் பள்ளியில் நடத்திய கையெழுத்து ஏடுகளை ஒருசமயம் ஒருவர்தான் படிக்க முடியும். நான் நடத்திய ஏடு மாதத்திற்கு இரண்டு வெளியீடு. ஒவ்வொரு வெளியீட்டிலும் எட்டுப் பக்கங்கள், பிரதிகளோ ஐம்பதுக்குக் குறையாது. ஐம்பது பிரதிகளையும் நானும் சில நண்பர்களும் மட்டுமே உட்கார்ந்து காப்பி எடுப்போம். டெம்மி பேப்பர் செலவை மட்டும் வசூல் செய்து கொள்வோம். உழைப்பும் கட்டுரையும் இனாம்!"

"புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் ஒருமுறை ஒரு மாணவர் தந்த கையெழுத்து ஏட்டை படித்துவிட்டு,'கைராட்டையால்நாடுமுன்னேறும்என்பதுஎவ்வளவுபைத்தியக்காரத்தனமோ அவ்வளவு பைத்தியக்காரத்தனம் இந்தக் கையெழுத்துப் பத்திரிகையும்" என்று மதிப்புரை எழுதிக் கொடுத்தார்.

ஆயினும், பிற்காலத்தில் முரசொலி என்னும் நாளேட்டை நடத்தும் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்ட கருணாநிதி, மாணவர்கள் நடத்தும் ஏட்டைப் பற்றித் தன் கருத்தைக் கூறுகிறார்.

"மாணவர்கள் நடத்தும் கையெழுத்து ஏட்டால் நாடு ஒரேடியாக முன்னேறிவிடும் என்று யாரும் கூறவில்லை, சிறுதுளி பெருவெள்ளம். பலர் சேர்ந்ததே நாடு. அந்த நாட்டின் எதிர்காலத்திற்குரியவர்கள் மாணவர்கள். அவர்கள் தங்கள் எண்ணங்களைச் செம்மைப்படுத்திக் கொள்ள, மெருகேற்றிக்கொள்ள, கையெழுத்துப் பிரதிகள் நல்ல வாய்ப்பளிக்கின்றன என்பதே என் நம்பிக்கை. இளமைப் பருவத்திலே எழுதுகின்றவைகளைப் பெரிய பத்திரிகைகள் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. அந்தப் பத்திரிகைக்கு எழுதுவது போன்ற தகுதியைக் கையெழுத்துப் பிரதியில் ஏற்படும் பயிற்சி தாராளமாகத் தருகிறது என்பேன்."

(நெஞ்சுக்கு நீதி 7 - 13.07.1969 மறவன் மடல்.)

கருணாநிதி அத்தகைய பயிற்சியினை முறையாக மேற்கொண்டவர்,

ஐம்பது பிரதிகளை கையாலேயே எழுதி வழங்குவது துன்பமாய் இருக்கிறதே என்று சிந்தித்த போதுதான் கலைஞருக்கு 'முரசொலி' பற்றிய சிந்தனை அரும்பியது. அதுவும் வாரப் பத்திரிகை, மாதப் பத்திரிகை என்ற அளவிலே அல்ல துண்டு வெளியீடுகளாக!

கலைஞர் அதுபற்றி கூறுகிறார்.

"இன்று தென்னகத்துப் பெருமக்களால் ஆர்வமுடன் ஆதரிக்கப்படுகிற முரசொலி ஏடு, முன் திருவாரூரில் துண்டு வெளியீடுகளாக வெளியிடப்பட்டது திங்கள்தோறும் ஆயிரக் கணக்கிலே அட்சிடப்பட்டு ஊர்தோறுமுள்ள திராவிடர் இயக்க கிளைகளுக்கு அனுப்பப்பட்டது. அந்தக் கிளைக் கழகத்தினர் திரட்டித் தரும் நன்கொடையினால்! முரசொலி துண்டறிக்கை வெளியீட்டுக்கழகம் வளர்ந்தது. அதன் நிரந்தர எழுத்தாளன் நான்தான். கழகச் செயலாளர் தென்னன். பொருளாளர். டி. எஸ். கோபால். 'சேரன்' என்பது என் புனைப் பெயர். அந்தப் பெயரில் நான் வளர்த்துக் கொண்டேன், எழுத்துக் கலையை!

(நெஞ்சுக்கு நீதி 9 - 27.07.1969 மறவன் மடல்)

அதற்காக கலைஞர் ஏற்றுக்கொண்ட சிரமங்கள் சொல்லுந்தரமன்று. முரசொலி துண்டு வெளியீடு 1942 முதல் வெளி வந்தது. சேரன் என்னும் புனைப் பெயரில் எழுதிய கருணாநிதி தன்னை ஆசிரியர் என்றுகூட அவ்வறிக்கையில் வெளியிடவில்லை. "எழுத்தாளர் சேரன்" என்று மட்டுமே அடக்கத்துடன் வெளியிட்டுக் கொண்டார்.

05.10.1944இல் அச்சியற்றி முரசொலி துண்டறிக்கையில், சிதம்பரத்தில் நடைபெறவிருந்த வருணாஸ்ரம மாநாட்டைக் கண்டித்து எழுதிய கட்டுரை வெளிவந்தது.

கலைஞர் கருணாநிதியின் நடை வசீகரமானது; புரட்சித் தன்மை வாய்ந்தது. புயல் போன்றது. இலட்சோப இலட்சம் தமிழர்கள் அவர் நடையில் மயங்கினர். பள்ளிமாணவர்களும் கல்லூரி காளையர்களும் அதை உருப்போட்டு ஒப்புவித்து மகிழ்ந்தனர்.

இளைஞர் கருணாநிதி இருபதாவது வயதில் எழுதிய கட்டுரை இது;

"தில்லையிலே! ஆம்! தீக்ஷதர் கோட்டையிலே தீனதயாபரன் கான முழக்கத்துடன் காலைத் தூக்கி காளியிடம் நடனம் செய்த கைலைப் பதியிலே புனிதர் மாநாடாம்! பூரி தட்சனையாம்! புண்ணிய கூட்டமாம்! புல்லர்கள் உள்ளவரை, நல்லது ஏது? தீண்டாமை ஒழிக என வேண்டா வெறுப்பாகக் காங்கிரஸ் கூறிடும் வேளையிலே சமதர்ம சனாதனிகளின் காதைத் துளைக்குமளவுக்கு சுயமரியாதைக்காரர்களால் ஒலிக்கப்படும் நேரத்தில் உயர்வென்று கூறினால் அது உண்மைத் தமிழர்கள் "வாழ்வு" எனப் பண்பாடி அகம்பிடித்த வாழ்வை. அழிக்க அரிமாக்கள் புறப்பட்ட காலையிலே வருணாசிரம் மாநாடு கூட்டுகிற

முரசொலி

வக்கிரங்கள் பல உள்ளன நாட்டிலே! வரப்போகும் கேட்டிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும் வீட்டிலே. உண்டு உருண்டு கிடக்கும் இந்த உயரிய கருத்தினர் பிராமண சத்திரிய வைசிய சூத்திரர் - எனப் பிரித்துப் பிழைக்கும் வழி வகுத்தனர். நான் கூறுவதல்ல! நாடறிந்த உண்மை! சரித்திரம் சாற்றும் சான்றுகளுடன் மதப் பாத்திரத்திலே ஊற்றிக்கொடுத்த சூத்திர சுரபானம் மறத்தமிழர் வாழ்விலே மயக்கந்தரும் பொருளாயிற்று,"

கட்டுரை முடியவில்லை, மேலும் தொடர்கிறது.

பிற்காலத்தில் அறிஞர் 1959 முரசொலி, பொங்கல் மலருக்கு வாழ்த்து கூறும்போது இம் முரசொலித் துண்டுத்தாளைப் பற்றிக் கூறுகிறார். 'முரசொலி வண்ணம் கொண்டு உங்கள் இல்லம் வருகிறது. இதன் முன்னாள் வடிவம் அறிவீரா? படித்து மடித்தால் பொடியாகும், பிரித்துப் பார்த்தால் எழுத்துக் கலையும் என்றெண்ணத்தக்க விதத்தில், துண்டு வெளியீடாக திருவாரூர் மாணவரிடை உலாவிற்று அன்று.

'திருவாரூர் முரசொலி எழுத்தாளர் தோழர் மு. கருணாநிதி என்று சொன்னால்தான் அக்காலத்தவர் கலைஞரை அடையாளம் கண்டு கொள்வர்.

துண்டுத்தாளாக வெளிவந்து கொண்டிருந்த முரசொலி வெளியீட்டு விழாவுக்காக 1943இல் நாவலர் அவர்களும், பேராசிரியர் அன்பழகன் அவர்களும் திருவாரூருக்கு அழைக்கப்பட்டார்கள்.

அப்போது அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நாராயணசாமி என்ற இயற்பெயருடன் படித்து வந்த நாவலருக்கு அதுதான் முதல் பொதுக் கூட்டம். தன்பெயரை நாராயணசாமி என்பதற்குப் பதிலாக இரா. நெடுஞ்செழியன் என்றே விளம்பரத் தாள்களில் வெளியிட வேண்டும் என்று கலைஞருக்குக் கடிதம் எழுதினார்.

கருணாநிதியின் படைப்புகளைப் பிற பத்திரிகைகளும் ஏற்று வெளியிட்டுச் சிறப்புச் செய்தன.

1942இல் வெளியான 'திராவிடநாடு' வாரப் பத்திரிகையின் மூன்றாவது இதழுக்கோ அல்லது நான்காவது இதழுக்கோ பதினேழு வயதே முடித்திருந்த கருணாநிதி 'இளமைப்பலி' என்னும் கட்டுரையை எழுதி அனுப்பினார். அனுப்பிய அந்த வாரமே அக்கட்டுரை வெளிவந்தது. அச்சுவாகனம் ஏறிய கலைஞரின் முதல் கட்டுரையும் அதுவே.

இதைப் பற்றிக் கலைஞர் கூறுகிறார்.

"நானே எழுதி நானே படித்து மகிழும் நிலைமாறி பத்து நூறுபேர் படித்துப் பாராட்டும் நிலைக்கு வளர்ந்தேன்.நாடெங்கும் என் கட்டுரையைப் படித்து மகிழ்வார்கள் என்று எனக்கு நானே புகழ்ந்துகொண்டேன். எனக்கு உறுதுணையாக இருந்தவரும் இயக்கத்தில் நீங்காப் பற்றுக்கொண்டவருமான ராஜகோபால் என்பவர் என் கட்டுரை கண்டு ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தார். ஒரு பத்திரிகையைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு திருவாரூர் முழுவதும் ஒரு வாரகாலம் சுற்றிவந்தேன். அந்த மகிழச்சியை வர்ணிக்கவே முடியவில்லை. நாலுபேர் உட்கார்ந்து பேசுமிடத்திற்கு அந்தப் பத்திரிகையுடன் போவேன். பேசிக்கொண்டே கையிலிருக்கும் பத்திரிகையைக் கீழே வைப்பேன். யாராவது எடுத்து என் கட்டுரையைப் படிக்க மாட்டார்களா என்று ஆவலோடு அமர்த்திருப்பேன், அவர்கள் அதைப்படித்து என்னைப் பாராட்டிய பிறகே அதை விட்டு அகலுவேன், இப்படி என் வாழ்வில் பெருமகிழ்ச்சி அளித்த அந்த நாளை நினைத்தால் இப்போதும் இன்பம் அலை மோதுகிறது."

(நெஞ்சுக்கு நீதி 10 - 03.08.1969 மறவன் மடல்)

இக்கட்டுரைதான் கவிஞருக்கும் அண்ணாவுக்கும் அண்ணன் தம்பி உறவை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தது. திராவிட நாட்டில் கட்டுரை வெளிவந்த இரண்டொரு வாரத்திற்குப்பிறகு திருவாரூரில்நடைபெற்றநபிகள்நாயகம் விழாவிற்கு வருகைதந்திருந்த அண்ணா அவர்கள் டி.என்.இராமன் இல்லத்தில் தங்கி இருந்தபோது கருணாநிதியை அழைத்து வரச்செய்து சந்தித்தார். உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர் என்று அறிந்தபோது பெரிதும் வியப்படைந்தார். அருகில் அழைத்துத் தட்டிக்கொடுத்து 'கட்டுரை எழுதுவதில் கவனம் செலுத்தாமல் நன்றாகப்படி என்று அறிவுரை வழங்கினார்.

ஆயினும் இளைஞர் கருணாநிதிக்கு எழுதுவதிலே இருந்த ஆர்வத்தை வார்த்தைகளில் வடிக்க இயலாது.

தனது எழுத்தையும் கருத்தையும் பல்லாயிரவர் படித்துப் பயன்பெற்றுப் பாராட்டுகிறார்கள் என்பதை அறிந்த அவர், இயக்கத்திற்காக மேலும் மெய்மறந்து உழைக்கலானார்.

பிராங்க் மொரேஸ் (Fronk Moraes) என்னும் அறிஞர் "கவிஞன்தான் பிறவியில் கவிஞனாக இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. பத்திரிகை ஆசிரியனும் பிறவியிலேயே திறன் வாய்ந்தவனாக விளங்கவேண்டும்" என்று கூறியுள்ளார்.

இதற்குத்தக்கவாறு பிறவியிலேயே கவிஞராக விளங்கிய கருணாநிதி, பிறவியிலேயே பத்திரிகையாளராகவும் விளங்கினார்.

"ஆம், கருணாநிதி ஒரு பிறவி எழுத்தாளர், ஒரு பிறவிப் பத்திரிகையாளர்!"

கலைஞர் கருணாநிதி எழுத்தாளர் என்னும் தகுதியை மட்டுமே வைத்துக்கொண்டு 1948இல் முரசொலி என்னும் வார இதழைத் தொடங்கிவிடவில்லை.

1942இல் திராவிட நாடு, 1945இல் காஞ்சி கல்யாணசுந்தரம் நடத்திய "தொழிலாளர் மித்திரன்" ஆகிய பத்திரிகைகளில் எழுதிய அனுபவத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு இதழாசிரியராக ஆக ஆர்வம் காட்டவில்லை.

மேலும்,1948இல் தனது 24வது வயதுக்குள். "பெரிய இடத்துப்பெண்" போன்ற நூல்களை எழுதிய நூலாசிரியராகவும் ராஜகுமாரி என்னும் திரைப்படத்துக்கு வசனம் எழுதிய வசன கர்த்தாவாகவும், சாந்தா அல்லது பழனியப்பன், மந்திரிகுமாரி என்னும் நாடகங்களை எழுதிய நாடக ஆசிரியராகவும் விளங்கியதை கொண்டும் அவர் பத்திரிகை ஆசிரியராக ஆகிவிடத் துணியவில்லை.

1945-1946இல் தமிழர் தலைவர் தந்தை பெரியாரால் ஈரோட்டிலிருந்து நடத்தப்பட்ட குடிஅரசு வார இதழில் துணை ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்று பெற வேண்டிய அனுபவத்தைப் பெற்றார். தந்தை பெரியாராலேயே அவர் எழுதிய கட்டுரைகளுக்காகவும் தலையங்கத்துக்காகவும் பாராட்டப் பெற்றார். அந்தக் காலத்தில் அது 'பெரிய விஷயம்' அவருக்கு மாதச் சம்பளம் ரூ.40.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களில் அறிஞர் அண்ணாவைப் போன்றே பெரியாரின் குடிஅரசு வார இதழில் துணை ஆசிரியராக அலுவல் பார்த்த பெருமை கலைஞருக்கு மட்டுமே உண்டு. பெரியார் பாராட்டிய 'அண்ணாமலைக்கு அரோகரா' என்னும் கட்டுரையின் சில பகுதிகள் இவை. இதனைக் கலைஞர் 'மூனா கானா' என்னும் புனைப்பெயரில் எழுதினார்.

இக்கட்டுரை 17.11.1945 குடிஅரசு வார இதழில் வெளிவந்தது.

"பாட்டாளி மக்களின் பச்சைக் குழந்தைகளின் வரண்ட தலைக்கு ஒருதுளி எண்ணெய் கிடையாது! திருவண்ணாமலைத் தீபத்திற்கு ஆயிரக்கணக்கான நெய் டின்கள் உடைக்கப்படுகின்றன. மானத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள இந்த நாட்டு மாதர்களுக்கு ஒரு முழத்துணி கிடைப்பது கஷ்டமாயிருக்கிறது. ஆனால், அண்ணாமலைத் தீபத்திற்குப் பீஸ் பீஸாகத் துணிகள் கொளுத்தப்படுகின்றன. பசித்த மக்களுக்கு ஒருபிடி சோறு கிடையாது. ஆனால் 3 பரமபிதாவுக்கு அன்னாபிஷேகம் நடைபெறுகிறது. இங்கு வறுமையில்வாடும் மக்களுக்கு வயிறு எரிகிறது. அங்கு அண்ணாமலையில் ஆடம்பரத்தோடு அறியாமை நெருப்பு எரிகிறது. அதற்கு நெய்! வார்க்கப்படுகிறது. அந்தோ! கொடுமை! கொடுமை!"

"திராவிட மக்களுடைய உணர்வுக் கழனியிலே அறியாமையை நீராகப் பாய்ச்சி, மூடப் புராணீக பழக்க வழக்கங்களைப் பயிராக வளர்த்து அவ்வப்போது முளைக்கும் ஆராய்ச்சிகளைக் 'களை' என்று கருதி, பயமெனும் அரிவாளால் களைந்து தங்கள் சுயநலத்துக்கேற்ற வசதிகளை விளைவாகப் பெற்று பிழைப்பை அறுவடை செய்து, பிராமணரும், பணக்காரரும் வாழ்கின்றனர். இவர்களுடைய ஒப்பந்தம் குறைந்து கூட்டுச் சுரண்டல் முறை ஒழிய வேண்டுமானால் திராவிடர் தன்மானம் பெற வேண்டும். திருவண்ணாமலைத் தீபங்கள் அணைக்கப்பட வேண்டும். அதுவன்றி 'அண்ணாமலைக்கு அரோகரா! போட்டுக் கொண்டேயிருந்தால் பழைய கற்காலத்தை நோக்கிக் கட்டை வண்டிப் பிரயாணத்தை கட்டுக்கதை மூட்டையோடு ஆரம்பிக்க வேண்டியதுதான்! உணர்வார்களா திராவிடர்கள்? உணர்ந்து ஆவன செய்வார்களா?"

கட்டுரையின் சில பகுதிகள் இவை.

இதுபோன்றே கலைஞர் எழுதி "தீட்டாயித்து" என்னும் துணைத் தலையங்கமும் பெரியாரால் பாராட்டப்பெற்றது.

"இந்த ஆண்டு திருவையாற்றில் நடைபெற்ற தியாகராஜ அய்யர் உற்சவத்தில், இசையரசு தண்டபாணி தேசிகர் ஆரம்பத்தில் 'சித்தி விநாயகனே' என்ற பாட்டைப் பாடினாராம், அடுத்தபடி கச்சேரி செய்யவந்த அரியக் குடி ராமானுஜ ஐயங்கார் தேசிகர் தமிழ் பாடி சன்னிதானத்தைதீட்டுப் படுத்திவிட்டார்.நான் இந்த மேடையில் பாடமாட்டேன்" என்று கூச்சலிட்டுத் தாம்தோம் எனத் தாண்டிக் குதித்தாராம்.

இது இன்று நேற்றல்ல, மனுமந்தாதா காலத்திலிருந்து 'தமிழ் பாஷை நீச்ச பாஷை' என்றும், "பிராமணாள் ஸ்நானம் செய்துவிட்டு சாப்பிடும் வரை தமிழ் பேசக்கூடாது" என்றும், வீட்டில் விசேஷ காலங்களில் தமிழ் வாயில் நுழையக்கூடாது என்றும் கூறிவந்ததோடு அனுஷ்டானத்திலும் இருந்து வருகிறது.

அகத்திலும், அக்கிரகாரத்திலும் இருந்து வந்த இந்த அகம்பாவம் அய்யர்வாள் உற்சவத்திலும் புகுந்துவிட்டது. தமிழ்நாட்டிலே தமிழர்கள் உயிரோடு வாழும் நாட்டிலே-தமிழர்களுடைய மொழிக்குத் தடையுத்தரவு! ஆங்கில அரசாங்கமல்ல-ஆரிய அரசாங்கத்தின் ஆணை. தமிழ்மொழியில் பாடியதால், மேடை தீட்டாகிவிட்டது" என்ற ஆணவப் பேச்சு கிளம்பியதற்குக் காரணம் தமிழர்கள் அடிமைகளாக அனுமார்களாக வாழ்வதுதான். தமிழர் இனம் சூத்திர இனமாகவும், தமிழர் மொழி தீட்டுப்பட்ட மொழியாகவும் போய்விட்டது. தியாகராஜர் திருநாளுக்கு நன்கொடை வழங்கும் முட்டாள் தமிழர்களும், தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் சிஷ்ய கோடிகளின் வரிசையிலுள்ள அழகப்பச் செட்டியார் போன்ற விபீஷணர்களும் உள்ளவரை அரியக்குடி வர்க்கம் அகம்பாவத்தோடுதான் வாழும். அரியக்குடிகள் அங்கலாய்ப்புக்கு அவர் இனபந்து காந்தி மகாத்மாவின் விஜயமும் ஒரு காரணமாகும்.'

(09.02.1946 குடிஅரசு)

இத்துணைத் தலையங்கம் பெயரிடப்படாமலேயே வெளிவந்திருக்கிறது. ஆயினும் இதனைத்தான் எழுதியதாக கலைஞரே வேறொரு இடத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இளமையிலேயே இயற்கையாக எழுதி ஏற்றம் பெற்று, முறையாக அறிஞர் அண்ணா அவர்களால் அறிமுகம் செய்யப்பட்டு, தந்தை பெரியாரால் பயிற்சி அளிக்கப்பெற்ற பிறகே, கலைஞர் கருணாநிதி, அண்ணாவின் திராவிடநாடு இதழ்போல் - பெரியாரின் குடிஅரசு இதழ் போல் -பத்திரிகைத் தொடங்கும் துணிவு பெற்றார்.

முரசொலி வார இதழ் 14.01.1948இல், பொங்கல் புதுநாளில் வெளிவந்தது. பிற்காலத்தில் முரசொலி தமிழர்கள் வியக்கத்தக்க அளவுக்கு பிரமாதமான பொங்கல் மலர்களை வெளியிட்டது. பொங்கல் விழா நாளன்று பொங்கல் மலராக வெளிவருகிறது என்பது மட்டும் காரணமில்லை. முரசொலி பிறந்த நாளும் அதுதான் என்பதும் ஓர் காரணமாகும்.

முரசொலி வார இதழின் ஆசிரியரும் வெளியிடுபவருமாக கருணாநிதி விளங்குகிறார். பதிப்பாளராக 'விஜயபுரம் கருணாநிதி மின்னியக்க அச்சக' உரிமையாளர் கருணை எம்.ஜமால் திகழ்ந்தார். முரசொலி திருவாரூரிலிருந்து 1/6 சிங்கிள் டிம்மி அளவில் வெளிவந்தது. விலை ஓரணாவாக இருந்தது.

முரசொலி தோன்றிய காலம் தமிழர்கள் புத்துணர்ச்சியும் புதுஎழுச்சியும் பெற வேண்டும் எனத் தமிழனத் தலைவர்கள் வலியுறுத்திய காலம் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக அனுபவித்து வந்த வைதீகம் வெறிபிடித்து தலைவிரித்து அலங்கோலமாக ஆடியகாலம். இந்தி தமிழர் வாழ்வை அழிக்க வந்த செந்தீ என்பதை மூத்த தலைவர்கள் முனைந்து நின்று விளக்கிய காலம், சுதந்திரம் வந்துவிட்டது என்று கூறி வடவர்கள் தென்னவர் மீது ஆதிக்கம் செலுத்திய காலம்; பெற்ற சுதந்திரத்தில் சிந்தையைப் பறிகொடுத்துப் பெற வேண்டிய உரிமையைத் தமிழர்கள் பெற மறந்து நின்ற காலம்.

இந்தக் காலத்திலேதான் கலைஞரின் 'முரசொலி' ஒலித்தது!

பகைவரின் செவிப்பறை கிழிந்தது!

கருணாநிதி பிறவியில் சீமானல்ல; பெருஞ்செல்வத்தைப் பத்திரிகைக்கு முதலீடு செய்ய, இலட்சியப் பிடிப்பு மிக்க அவர் 'நகை நட்டுக்களை' அடகு வைத்தே பத்திரிகையைத் தொடங்கினர்.

அவரே ஏடு நடத்த ஏற்ற இன்னல்களை விவரிக்கிறார்.

"என் மனைவி போட்டிருந்த தாலிச் சங்கிலியைத் தாலிக் கயிறாக மாற்றிவிட்டு, அந்தச் சங்கிலியை விற்று இரண்டு வாரக் கடனை அடைத்து மூன்றாவது வாரப் பத்திரிகையை 'டெலிவரி' எடுத்தேன். விசயபுரம் என்ற பகுதியில் அச்சகத்தில் அச்சடிக்கப்படுகிற பிரதிகளைத் திருவாரூர் அலுவலகத்திற்குக் கொண்டு வர ஆள் வைக்கவோ வண்டி வைக்கவோ என்னிடம் வசதிகள் இருந்ததில்லை. இரவோடு இரவாக அவைகளை நானும் பத்திரிகை மானேஜர் கனக சுந்தரமும் தலையில் தூக்கிக்கொண்டு வருவோம்... நாங்கள் இரவெல்லாம் உட்கார்ந்து, விற்பனையாளர்களுக்கும். சந்தாதாரர்களுக்கும் கட்டி அனுப்புவோம்.

(நெஞ்சுக்கு நீதி 14 - 31.08.1969 மறவன் மடல்)

"எவ்வளவு நியாயமான இலட்சியத்தை அடைய வேண்டுமானாலும் அதற்காக கஷ்ட நஷ்ட மடைதல் என்னும் விலையைக் கொடுதுத்தான் தீரவேண்டும்" இது நம்மைவிட்டுப் பிரிந்த தந்தை பெரியாரின் வீர உள்ளம்;

அவ்வுள்ளத்தைத் தந்தை பெரியாரிடம் பயிற்சி பெற்றிருந்த கலைஞரும் பெற்றிருந்தார்.

முரசொலி தமிழினப் போராட்டத்தின்போது தடுக்கி வீழ்பவரை நிமிர்ந்து நிற்கசெய்தது; அலுத்துக் களைத்தவரின் அயர்வை அகற்றியது. ஒடிந்துபோன உள்ளங்களை ஒட்ட வைத்தது; ஓயாத துன்பத்தினிடையே குன்றாக இன்ப மூட்டியது போராட்டத்தின் போது தமிழர்களுக்கு அலுப்புத் தட்டும் போதெல்லாம் புற நானூற்றைப் புரட்டிக் காட்டி புத்துணர்ச்சி ஊட்டியும், புதுப் புறநானூறு படைத்தும் குலையும் அமைதியை நிலை பெறச்செய்தது.

குடிஅரசு இதழை சற்றேறக்குறைய 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் (1924இல்) துவக்கி வைத்தபோது தமிழினத் தலைவர் தந்தை பெரியார் இராமசாமி குறிப்பிட்டார்! "குடிஅரசு தயவுக்கோ சுயநலவாழ்விற்கோ, கீர்த்திக்கோ நடைபெறவில்லை. யோக்கியமாய் உண்மையாய் நடக்கக் கூடிய காலம்வரை அது, நடக்கும். அவ்விதம் நடக்க அதற்கு யோக்கியதை இல்லையானால் எப்போதாவது எந்தக் காரணத்தாலாவது

நியாயத்தைக் கூற முடியாத நிலை ஏற்பட்டால், அது தானே மறைந்து போகுமே அல்லாமல் மானங்கெட்ட சில விலங்குகளைப் போல கோழை வாழ்வு வாழி ஒருக்காலும் ஒப்புக் கொள்ளாது.”

முரசொலி இக்கொள்கையைப் பின்பற்றியது.

முரசொலியின் விளம்பரம், புதுவையிலிருந்து வெளிவந்த பாரதிதாசனின் 01.02.1948 குயில் மாத இதழில் வெளிவந்தது.

முரசொலி பற்றிய மதிப்புரைகள் பல இதழ்களில் வெளிவந்தன.

புயல் நடை! புரட்சிக்கு அழைப்பு!

போர் முழக்கம்

முரசொலி

ஆசிரியர் : மு. கருணாநிதி

புதன்தோறும் வெளிவரும் புதிய ஏடு

"எழுதவில்லை"

முரசொலியின் தனிச் சிறப்பு

கவிதைகள் கட்டுரைகள்

எல்லாம் தேனூறுகள்

விலை : அணா 1 ஆண்டு சந்தா ரூ. 4

முகவரி

முரசொலி அலுவலகம்

திருவாரூர்

1.1.48 குயில் இதழில் இவ்விதம் வெளிவந்தது.

முன்னேறும் திராவிடத்தின் வெற்றி முழக்கம்!

முரசொலி

ஆசிரியர் : மு. கருணாநிதி

அச்சமற்ற கண்டனங்கள்,

ஆணித்தரமான கட்டுரைகள்,

அறிவு நல்கும் கதைகள்

ஆண்டுக் கட்டணம் 3—4—0

தனிப்பிரதி அணா ஒன்று

விலாசம்

நிர்வாகி 'முரசொலி' திருவாரூர்

போர் முழக்கம்

முரசொலி

நாவலரின் 01.03.1948 “மன்றம்" மாத இதழில் “முரசொலி-வார வெளியீடு, காளைகளைக் களம்புக வைக்க அவர்களை வீறிட்டெழச் செய்யும் கருவி முரசு, அதுபோல் வீழ்ச்சியுற்ற திராவிடத்தை எழுச்சியூட்டி எழச் செய்ய ‘முரசொலி’ ஒலிக்கத் துவங்கியுள்ளது" என்று விமரிசிக்கப் பட்டிருந்தது.

"திராவிடர் இயக்கத்திற்கென தொண்டாற்றவும், தன் மானக் கொள்கைகளை நாட்டிலே பரப்பவும் திராவிட மக்களை எழுச்சியுறச் செய்யவும் ‘முரசொலி’ தோன்றியுள்ளது" என்று பேராசிரியர் அன்பழகனின் ‘புதுவாழ்வு’ 15.02.1948 இதழில் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

பெரியாரின் குடியரசு வார இதழ் சனிக்கிழமை தோறும் வெளிவந்தது. அண்ணாவின் திராவிட நாடு ஞாயிறுதோறும் வெளிவந்தது. கலைஞரின் முரசொலி புதன்கிழமை தோறும் வெளிவரலாயிற்று.

12 இதழ் வரை ஒழுங்காக வெளி வந்த முரசொலி தத்தி நடக்க ஆரம்பித்தது, 13ஆவது இதழ் சில வாரங்கள் விட்டு வெளிவந்தது. இதனுடைய 20ஆவது இதழ் 24.08.1948 அன்று வெளியாயிற்று. அனேகமாக 1948இல் வெளியான முரசொலி பத்திரிகையின் கடைசி இதழ் அதுவாகவே இருக்க வேண்டும்.

சில இதழ்கள் 4 பக்கங்களுடனும், 12 பக்கங்களுடனும் வெளிவந்தன. அவற்றின் விலை அரையணாவாகவும், ஒன்றரையணாயாகவும் இருந்தது.

வாரம் ஒரு முறை என்பது இரண்டு வாரத்துக்கு ஒரு முறை என்றாயிற்று!

14.04.1948இல் வெளியான இதழ் 12 பக்கங்களாக வெளிவந்ததோடல்லாமல் சிற்சில மாற்றங்களுடனும் கவர்ச்சியுடனும் வெளிவந்தது. தளபதி அண்ணாவைப் பாயும் குதிரையின் மேலேற்றி, திராவிடர்க் கழகக் கொடி பறக்கும் கோட்டையை விட்டுப் போருக்குப் புறப்படும் தானைத் தலைவராகச் சித்திரித்து சித்திரம் தீட்டி முழுப்பக்க அளவில் படத்துடன் வெளியிட்டது. பின்னர் வெளிவந்த மூன்று முரசொலி இதழ்களும் தொடர்ந்து இதே படத்துடன் வெளிவந்தன. இச்சித்திரத்தைத் தீட்டியவர் S.வீரையா ஆவார்.

அண்ணனுக்கு அரசியலில் சிக்கலான நேரம் அது!

முதல் 12 இதழ்களில் அனேகமாக 'பாஸ் போர்ட்டு அளவில் தலைப்புப் பக்கத்தில் இயக்க வீரர்களின் படத்தை எளிய முறையில் வெளியிட்டது.

பெரியார், அண்ணா, பாரதிதாசன், பன்னீர் செல்வம், அன்னை நாகம்மையார், மூவலூர் இராமாமிர்தம் அம்மையார், என்.வி.நடராசன், டி.பி.வேதாசலம் ஆகியோரின் படங்கள் இதில் இடம் பெற்றிருந்தன.

தில்லை வில்லாளனின் படம் முரசொலி இதழொன்றின் இறுதிப் பக்கத்தில் வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

முரசொலி என்னும் இதழ்த் தலைப்பு, முரசிலிருந்து ஒலி கிளம்புவதுபோல சித்திரிக்கப்பட்டு அதிலேயே தமிழ் வார வெளியீடு, ஆசிரியர் மு. கருணாநிதி என்று பிளாக் செய்யப்பட்டிருந்தது.

13ஆவது இதழ் வெளியாகும்போது பத்திரிகை வாழ்வதா, சாவதா என்னும் போராட்டத்தை நடத்திக்கொண்டிருந்தது. 7ஆவது இதழில் "25.02.1948 காலை 11 மணிக்கு "ஆசிரியர் மு.கருணாநிதி அவர்களுக்கு ஆண் மகவு பிறந்தது: தாயும் சேயும் நலம்" என்னும் செய்தியை மகிழ்வுடன் வெளியிட்ட முரசொலி 13ஆவது இதழில் 12.04.1948இல் கலைஞரின் துணைவியார் பத்மாவதி அம்மையார் மறைந்தார் என்னும் செய்தியைத் துயரத்துடன் வெளியிட்டது.

14.04.1948 முரசொலி இதழின் கடைசிப் பக்கத்தில் இச்செய்தி கறுப்புக் கட்டம் கட்டி கலைஞரின் துணைவியார் படத்துடன் தோழியர் பத்மா கருணாநிதி பிரிவு' என்றும் தலைப்புடன் வெளியாயிற்று.

"12.04.1948 திங்கள் இரவு 9.30 மணிக்கு தோழர் மு. கருணாநிதியின் துணைவியார் தோழியர் பத்மாவதி அவர்கள் உயிர் நீத்தார்

13.04.1948 செவ்வாய் காலை 10 மணிக்கு இயக்கத் தோழர்கள் இருநூறு பேர் கருப்புடை அணிந்தும், மற்றும் உள்ளூர், வெளியூர் அன்பர்களும் திரளாகச் சூழ்ந்துவர அன்னாரது சவம் மௌன ஊர்வலமாக இடுகாட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது.

வழிநெடுக திராவிடர் கழகம், சுயமரியாதைச் சங்கம் ஆகிய பல சங்கங்களின் சார்பில் மலர் மாலை சூட்டப்பட்டது. கறுப்புக் கொடி தாங்கிய தொண்டர்கள் முன் சென்றார்கள்.

தகன காரியங்கள் முடிந்த பின்னர் தோழர் தங்கராசு தலைமையில் இரங்கற் கூட்டம் இடுகாட்டிலேயே கூட்டப்பட்டது. அது போது திருவாரூர் திராவிடர் கழகம், பாரதிதாசன் படிப்பகம், மருதம் பட்டணம் திராவிடர் கழகம், வேலங்குடி ஆதிதிராவிடர் கழகம், மேல விசயபுரம் ஆதிதிராவிடர் கழகம், சாப்பாவூர் ஆதிதிராவிடர் கழகம், இலவல் காருகுடி ஆதிதிராவிடர் கழகம் செயலாளரும், பொதுமக்கள் சார்பாக திரு. இராஜசந்தானம், கருணை எம். ஜமால், தங்கவேல், முரசொலி நடிகர் கழகம் சார்பில் சதாசிவம், R.சிங்கம், T.N. லெட்சப்பா கிருஷ்ணசாமி, கரந்தை என். எஸ். சண்முக வடிவேல், புலவர் குழந்தையா, N.V. சீனிவாசன் ஆகியோர் அன்னாரின் மறைவு குறித்து குமுறும் குரலில் கண்ணீர் வடிய கலங்கிய உள்ளத்தினராய் தங்கள் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை அறிவித்துக் கொண்டனர்.

ஆறுதல் கூறிக் கடிதங்கள் குவிந்தன.

அவர்களுக்கெல்லாம் கலைஞர் 21.04.1948 இதழில் நன்றி கூறினார்.

"என் வாழ்க்கைத் துணைவியார் தோழியர் பத்மா 12.04.1948இல் இயற்கை எய்தினார்கள். இடுகாட்டில் கண்ணீர் வழிய வழிய இயக்கத் தோழர்கள் பலர் எனக்கு ஆறுதல் கூறினார்கள். அந்தக் கண்ணீர் என் துணைவியின் உடலில் பற்றிய தீயை அணைக்காவிட்டாலுங் கூட என் நெஞ்சில் மூண்ட தீயை அணைக்க உதவிற்று. அதைத் தொடர்ந்து நூற்றுக்கணக்காக ஆறுதல் கடிதங்கள் என் அமைதி நாடி- வந்த வண்ணமுள்ளன. "கலங்காதே" என தேறுதல் மொழி பேசுகின்றன அவை! என்பால் அன்பு கொண்ட ஏடுகள் என்னையும் என் குடும்பத்தாரையும் 'துயர் விடுக' எனத் தேற்றுகின்றன. அனுதாபத்தோடு கலந்து பொதுப் பணிக்கு வருக என்ற அன்பர்கள் ஆணையை நான் சிரமேற் கொண்டேன் என்பதை... தெரிவித்துக் கொண்டு ஆறுதல் எழுதிய அன்பர்களுக்கு நன்றி அறிவிக்கிறேன், வணக்கம்.

— மு.கருணாநிதி

முரசொலியின் சுவாசமும் நின்று நின்று வந்தது.

ஏஜெண்டு தோழர்கள் ஏமாற்றினர் "ஏஜெண்டுகளின் மௌனம் வாசகர்களுக்கு முரசொலி வளர்ச்சியில் தவறான எண்ணத்தை உண்டாக்க உதவுகிறதே என்பதை எண்ணி வருந்துகிறோம்", என்று 21.04.1948 இதழில் கவலையுடன் கலைஞர் எழுதினார்.

'பாக்கிப் பணத்தைப் பூட்டிப் பதைக்கச் செய்கின்றனர்' என்று அண்ணாகூட ஒருமுறை திராவிட நாடு இதழிலே இந்த ஏஜெண்டுகளைப்பற்றி எழுதி இருந்தார்.

முரசொலி 16ஆவது இதழில் 19.05.1948இல் கலைஞர் இயக்க அன்பர்களுக்கு ஆதரவு கேட்டு ஓர் வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

"முரசொலிக்கென ஒரு தனி அச்சகம் அமைக்கும் ஏற்பாடுகள் நடைபெறுவதால் அந்த ஏற்பாட்டையும், முரசொலி வேலைகளையும் கூட்ட நிகழ்ச்சிகளையும் ஏககாலத்தில் கவனித்துக்கொள்ள முடியாமையால் வார வெளியீடாக இருக்கும் நமது முரசொலியை தற்காலிகமாக இரண்டொரு மாதங்கள் வரையில் மாதமிரு முறையாக (ஒன்றுவிட்ட ஞாயிறு தோறும்) வெளியிட முடிவு செய்துள்ளோம்."

சென்னை போன்ற நகராக இல்லாததால் அச்சிடும்தாள் கிடைக்கத் தாமதம். அதனால், அலுவல்களைக் கவனிக்க தாமதம். விற்பனையாளர்களுக்கும் கிடைக்கத் தாமதம்.

இத்தகைய குறைபாடுகள் தவிர்க்க முடியாதவைகள் ஆகிவிட்டன.

சொந்த அச்சகம் அமைத்துக்கொண்டால். முரசொலி- வாரந்தோறும் குறித்த நாள் தவறாமல் வர ஏதுவாகும். அதுவரையில் முரசொலி வளர்ச்சியில் உண்டான இந்தத் தேக்கத்தை பொருட்படுத்தாது என்றும்போல் ஆதரவு தருவீர்களானால்...தேக்கம் தேனாற்று வெள்ளமாகக்கூட பெருக்கெடுத்துப் பாய முடியும்.

எல்லோரும் மாதத்தை வாரமாக்குகிறார்கள்... நீங்கள் குறைக்கிறீர்களே என்பீர்கள்...

ஆம். நிலா தேய்கிறது.. தேயும் நிலா... வளர்பிறை ஆகுமல்லவா?

உங்கள் ஆக்கத்தை மட்டும் வாரியிறைத்தால்...வளர்பிறையென்ன, வானத்து -சூரியனாக வாழும் முரசொலி.'

முரசொலி நின்றுவிட்டது.

ஆயினும் 1954 ஏப்ரலில், கலைஞர் குறிப்பிட்டதுபோல்-சென்னை கோடம்பாக்கம் ஜக்கரியா காலனியிலிருந்து (முரசொலி அலுவலகம்) ஆறு ஆண்டுகளாகத் தேக்கம் பெற்றிருந்த முரசொலி தேனாற்று வெள்ளமாகப் பெருக்கெடுத்துப் பாயத் தொடங்கியது.

கலைஞர் எழுதிய சிறிய அறிக்கைகளிலே கூட கலை நயம் சொட்டியது!

1948இல் வெளியான முரசொலி வார இதழில் தில்லை வில்லாளன், டி.கே.சீனிவாசன், என்.எஸ்.இளங்கோ, பி.வி.லிங்கம், நா.பாண்டுரங்கன், கரத்தை என்.எஸ்.சண்முக வடிவேல், இராவணன், சீனிவாசராகவன், ரவி, மன்னன், மணிமொழி ஆகியோரின் 'கருத்தோவியங்கள்' இடம் பெற்றன.

தில்லை வில்லாளன் அநேகமாக தொடர்ந்து வாரா வாரம் எழுதினார்.

தில்லை வில்லாளனின் கருங்குழி பார்சல், ஸ்ரீமான் மகாலிங்க சாஸ்திரிகள், வெள்ளிப் பணம், பெயர் பொருத்தம், பேனா ஓர் போர்வாள், விநோத வியாதி ஆகிய படைப்புகள் வெளியாயின.

'ஆரூரான் என்னும் புனைப் பெயரில் அரங்கண்ணல் பெவின் கனவு, இரத்த ஞாயிறு, பரத்துவாஜர் என்னும் படைப்புகளைப் படைத்திருந்தார்.

டி.கே.சீனிவாசனின் ஐயோ அம்மாவும், என்.எஸ்.இளங்கோவின் ஒரு கோப்பை நஞ்சு' என்னும் படைப்புகளும் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

பாரதிதாசன், நாரா. நாச்சியப்பன், கவி. கா.மு.ஷெரீப், மாவெண்கோ, கருணா ஆகியோரின் கவிதைகள் இடம் பெற்றிருந்தன,

தந்தை பெரியாரின் பேச்சும், சிங்கார வேலரின் கட்டுரையும் இவ்விதழ்களில் வெளியாயின.

கலைஞர் மு. கருணாநிதி 'மூனா கானா' 'சேரன்' பேனாமுள் என்றும் புனைப் பெயர்களில் எழுதினார். பெயர் போடாமல் தலையங்கங்களும் எழுதினார்.

13ஆவது இதழில் (14.04.1948) கலைஞர் எழுதிய இரத்தக் கண்ணீர் தொடர்கதை தொடங்கியது. கதை முடியுமுன்னே பத்திரிகையின் வாழ்வு தற்காலிகமாக முடிந்துவிட்டது.

'மூனா கானா' என்னும் புனைப் பெயரில் ஒரிஜினலில் உள்ளபடி (18.02.1948) என்னும் சிறுகதையையும் கண்டதும் காதல் ஒழிக (24.03.1948) என்னும் சிறுகதையையும் எழுதி இருந்தார்.

முதல் இதழ் வெளியான நாள் பெரியார் ஆண்டு 69 தை! (14.01.1948) எனக் குறிப்பிட்டிருந்தது.

அன்று வெளியான முரசொலியின் முதல் இதழில் பேனாமுள்! என்னும் புனைப் பெயரில் கலைஞர் மு. கருணாநிதி 'ஜனநாயகம்' இதழில் ஈரோட்டுப் பாதை என்னும் தலைப்பில் ஜீவானந்தம் எழுதிய கட்டுரைக்கு எழுதவில்லை என்னும் தலைப்பில் மறுப்பு எழுதத் தொடங்கினார். இம்மறுப்புக் கட்டுரை மூன்று இதழ்களில் வெளிவந்தது.

இக்கட்டுரை புதுமையாக அமைந்திருந்தது,

சுயமரியாதை இயக்கத்திலிருந்து விலகி கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்குச் சென்றுவிட்ட ஜீவானந்தம் தன் 'மனச்சான்று'படி எழுதி இருந்தால் எப்படி எழுதி இருப்பார் என்பதை, கடித வடிவில் கற்பனையாக எழுதி இருந்தார். கலைஞர் கட்டுரை முடிவில் இப்படிக்கு, தோழன் ப.ஜீவானந்தம் என்று வெளியிட்டிருந்தார்.

நான் 'ஜனநாயகத்தில்' ஈரோட்டுப் பாதையைப் பற்றி விபரீத விளக்கம் தந்தது போதும்...இந்த திராவிடர் கழகத்துப் பேனா முனைகளிடம் சிக்கி வேதனைப்படுவதும் போதும் நான் மனத்தில் என்ன நினைத்துக் கொண்டு சொன்னேன் – எழுதினேன் என்பதே இவர்களுக்குப் புரியமாட்டேன் என்கிறது. பத்திரிகை மேடை இவைகளில் தான் திராவிடர் இயக்கத்தைக் கண்டித்தால்தான் என் அரசியல் பிழைப்பு நடைபெறும் என்பதற்காக அந்த 'அரிதாரம்' பூசிக் கொள்கிறேன். அந்த பாஷை பேசுறேன். இன்னும் விலக்குகிறேன் என் முக்காட்டை! இதோ பாருங்கள்.

"சுயமரியாதை இயக்கம் தனி சமூக சீர்திருத்த இயக்கம் அல்ல என்பதும் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கு மக்களிடையில் செல்வாக்குப்பெற சந்தர்ப்பம் அளிக்கும் இயக்கம் என்பதும் தெளிவாகும்"

ஈரோட்டுப் பாதையில் என் கட்டுரை பெரும் போக்கு இப்படி! இதற்கடுத்த வரியில் நான் தருகிற ஆதாரமே என் குற்றசாட்டுக்கு தக்க பதிலாக அமைகிறது.

1929 செங்கற்பட்டு முதல் மாகாண சுய மரியாதை மாநாட்டில் நிறைவேறிய தீர்மானங்கள் பல ஜஸ்டிஸ் கட்சி வைதீகர்க்குப் பிடிக்கவில்லை. அதனால் அவர்கள் சமுதாய சீர்திருத்தத்தில் மேம்போக்காகவே நடந்து கொண்டனர்." இந்த மேற்கோளும் என் ஈரோட்டுப் பாதையில்தான்! இம்மாநாட்டுக்குப்பின் ஈ.வெ.ரா.வுக்குப் பல எதிர்ப்புகள் தோன்றின என்பதை நான் என் கட்டுரையில் குறிப்பிடவில்லை. காரணம்... காரணமா கேட்கிறீர்கள்? உண்மையை மறைப்பதுதானே என் கொள்கை,"

-கட்டுரை இந்தப் பாணியிலமைந்திருந்தது. இது இயக்கத்தவர்களைப் பெரிதும் ஈர்த்தது.

இதனைப் படித்த தோழர்கள் ஜீவானந்தமே உண்மையாகவே இவ்விதம் எழுதி இருப்பதாகக் கருதிக் கலைஞருக்குக் கடிதம் எழுதிக் கேட்டனர்.

கலைஞர் இரண்டாவது இதழில் பதிலெழுதினார்.

"ஜீவானந்தம் கடிதம்!"

முரசொலியில் 'எழுதவில்லை' என்ற தலைப்பில் வெளியாகும் ஜீவானந்தம் கடிதம் அவர் எழுதியதுதானா எனப் பல நண்பர்கள் கேட்கிறார்கள்.

இல்லை.. இல்லை... ஜீவானந்தம் எழுதவில்லை "ஜனநாயகம்" பத்திரிகையில் தோழர் ஜீவானந்தம் ஈரோட்டுப்பாதை என்று தலைப்பில் பெரியாரைப்பற்றி எழுதியுள்ள கட்டுரைக்கு மறுப்பளிக்கும் முறையில் நமது 'பேனாமுள்' எழுதும் கடிதம் அது! ஜீவா உண்மை உள்ளத்தோடு எழுதினால் இப்படித்தான் எழுதுவார் என்பது தம் கருத்துங்கூட! ஆனால் அவர் எழுதவில்லை! (முரசொலி 21.01.1948)

முரசொலி முதல் இதழில் "திடு திடும்!" என்னும் தலைப்பில் கலைஞர் தலையங்கம் தீட்டி. இருந்தார். அதில் தன் குறிக்கோளையும் காட்டி இருந்தார்.

"வாளை எடு வாழ்வா! சாவா! என்பதைப் போரில் புரிந்து கொள்வோம்" என்பதற்கு மட்டுமல்ல. "வாழ்விலோர் திருநாள்" பாடி வளமார் நாட்டை வாழ்த்திடவும் முரசு முழங்குவதுண்டு.

"ஆசிரியர் உருட்டி விளையாடும் உருட்டுச் சட்டிப் பொம்மையாக ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தை விடக் கொடிய வடவர் ஏகாதிபத்தியத்தின் வால் பிடிப்பவர்களாம்- சீரிளமைத் தமிழ் அழித்து, செந்தமிழ் நாடழிக்க இந்தி மொழிக்குப் பராக்குக் கூறும் சிப்பாய்களாய் இங்குள்ள தோழர் இருக்குங் காலத்திலேயே "பொங்கல் விழா" கண்டு நமக்கு பூரிப்பு தாங்கவில்லை என்றால், காமராஜர்கள், சண்முகங்கள், ஜீவாக்கள் தோன்றியிராத அந்தக் காலத்தில்- மானத்துக்கும் தமிழனுக்கும் நீங்காத தொடர்பு இருந்த அந்தக் காலத்தில் களத்தில் ஈட்டியை சுவைத்து காதற்பரிசாக இதழ் சுவைத்துக் கிடந்த வீரபரம்பரை வாழ்ந்த அந்தக் காலத்தில்-பொங்கல், இப்படி சோற்றுப் பொங்கலாகவா இருந்திருக்கும்?"

"கிரேக்க ரோமானிய நாடுகள் உன் நாட்டுப் பொருளுக்கு வாய் பிளந்து கிடந்தனவே நீ ஒரு பிடி சோற்றுக்கும் முடித் துணிக்கும் வாய் பிளந்து கிடக்கிறாயே!

"அந்நிலை மீளாதா! புதுவாழ்வு மலராதா மலரும்! மலர வேண்டுமானால் திராவிடா! இந்தப் பொங்கலில் உன் உள்ளம் பொங்கட்டும் குன்றெடுக்கும் நெடுந்தோளாளன் குலத்தினனே! குள்ளநரிக் கூட்டத்தின் குணமறுக்கும் கூர்வாள் எடு! சாணிப் பிள்ளையாரும். சீனிப் பாயசமும் பொங்கலின் குறிக்கோளல்ல! கோணிக் கிடக்கும் சமுதாயத்தின் குறைதவிர்க்க முரசறைவாய்! போர் முரசறைவாய்!

"திடுதிடும்."

எழுந்தது முரசொலி! எம்மினத்தவரே! முரசொலிக்கு உங்கள் ஆதரவு பொங்கட்டும். முரசொலி முதல் இதழில் பாரதிதாசன் திருவாரூரில் தொடங்கிய மாணவர் மன்றத்திற்காக 21.11.1942இல் எழுதிய வாழ்த்தினை வெளியிட்டார்.

*தண் பொழிலில் குயில்பாடும்
திருவாரூரில்
தமிழ்நாடு, தமிழ் மாணவர்
மன்றங்காண்
வண்மையொடும் உண்மையொடும்
வாழ்த்திடுங்காண்!
மக்களிடை எழுச்சிக்கு
மருந்தா குங்காண்!
எனத் தொடங்கும் பாடலது.

இது தவிர புரட்சிக் கவிஞர் முரசொலிக்காகவே தனியாக அனுப்பிய வாழ்த்தையும் "முரசொலிக்கு! கவிஞரின் வாழ்த்து" என்ற தலைப்பிட்டு அவ்விதழில் கலைஞர் பெருமகிழ்வுடன் வெளியிட்டிருந்தார்.

“திரை கடல் மீது
பரிதி எழுந்தே
அரசுவீற் றிருந்தான்
அழகொளி வீசி!
வாழிய பரிதி
வண்மைத் திருநாள்
இந்நாள் பொங்கல்

இட்டு மகிழும்
தென்னாட்டு மக்களின்
திருவென ஓங்கி
'முரசொலி' நாளும்
முன்னேற்றம் எய்திட
என்மன மார
யான் வாழ்த்து கின்றேன்
என்றும் முரசொலி
இனிது வாழியவே
வீழிய பகைவர்!
நாளும்
வாழிய திராவிட
மக்கள் என்றே

— பாரதிதாசன்

மூவலூர் மூதாட்டி ஆ.இராமாமிர்தம் அம்மையார் அவர்களும் முரசொலிக்கு வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்பி இருந்தார். இவ்வாழ்த்து முரசொலியின் நான்காவது இதழில் (14.02.1948) வெளியாயிற்று, 'எப்பொழுது கங்கைகொண்ட சோழன் வம்சத்தாரின் முரசின் பேரொலியைக் கேட்ப்போம். எப்பொழுது வீர மகள் கண்ணகியின் சிலைக்கு இமயத்தில் கல் எடுத்த சேரன் செங்குட்டுவன் சந்ததி வெற்றிமுரசு அடிப்பதைக் காண்போம் என்கிற நிலையில் இருந்த எனக்கு பேச்சாலும் எழுத்தாலும் நாடக நடிப்பாலும் நாட்டுக்குத் தொண்டு செய்து பருத்தநிலைப் பரப்புகிற வீரதமிழ் இளைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் முரசொலி முழங்கி பத்திரிகையாலும் பணிபுரிய வந்துள்ளார் என்பது கேட்டு மகிழ்ச்சி பெருகாமலிருக்குமா? நாட்டிலே பணமுண்டு, பணி செய்ய மனமில்லை, வாய்ப்பேச்சு உண்டு. முயற்சி இல்லை, உணர்ச்சியுமுண்டு, ஊக்கமில்லை, கூட்டமுண்டு, கூட்டுறவு இல்லை. இந்நிலையில் முரசொலி வெளிவருகிறது. இந்நிலை மாற ஒலி திக்கெட்டும் முழங்கட்டும்.

— மூவலூர் ஆ. இராமாமிர்த்தம்மாள்

குண்டுவீச்சு என்னும் சிறு பகுதியையும் கலைஞர் முரசொலி இதழில் தொடங்கி இருந்தார். மாற்றர் கருத்தைக் கிண்டல் செய்யும் பகுதி அது, அவற்றில் சில.

"சுய விளம்பரம் தமிழருக்கு இருந்தால்" பண்பு குறைந்த மாகாண அபிமானம் இருந்திருந்ததால் தமிழரை மற்ற மாகாணத்தார்கள் இன்று பிரமாதமாய் நினைப்பார்கள்.'

21—1—48
முரசொலி
குண்டு வீச்சு
21—1—48 புதன்

திரு. சொக்கலிங்கம் ஆசிரியராக இருந்த காங்கிரஸ் ஏடு ('தினசரி' தலையங்கம் விடை 1948)

மற்ற மாகாணத்தவர் நம்மை மட்டமாக நினைக்கிறார்கள் என்பது மனதில் பட்டவரையில் மகிழ்ச்சி.... ஆனால் மாகாண அபிமானத்தை பண்பு குறைந்தது என்கிறீரே... அட இன உணர்ச்சியற்ற பரந்த மனப்பான்மையே!

ஜனவரி 8ஆம் தேதி சமயபுரம் என்ற ஊரில் தாயை மகன் கொலை செய்தான்-10.01.1948 பத்திரிகைச் செய்தி.

மகாவிஷ்ணு அம்சம் பரசுராமரே தாயைக் கொன்றிருக்கும் போது மனிதனாகிய நமக்கென்ன என்ற தைரியந்தான்!

இவற்றைத் தவிர பத்தினியே உன்போல் என்னும் தலைப்பில் ஒரு பக்கக் கட்டுரையைக் கலைஞர் எழுதி இருந்தார்.

தில்லை வில்லாளனின் 'கருங்குழி பார்சல்' என்னும் சிறுகதை இம் முதலிதழிலேயே வெளியாயிற்று.

புத்தக விமர்சனம் "சுவைத்ததில்" என்னும் தலைப்பில் வெளிவந்தது.

'குத்தூசியின் பலசரக்கு மூட்டை' என்னும் நூலுக்கு கலைஞர் இனங்கண்டு எழுதிய விமரிசினம் இது.

'வைதீகக் கோணிகளைக் குத்தி, அரசியல் சாக்குமூட்டைகளை ஆராய்ச்சி செய்து, பலசரக்குகளை நமக்குத் தந்திருக்கிறார் தோழர் 'கு' அவர்கள் குத்தூசியார் எவ்வளவு நாளைக்குத் தான் பெயரை மறைத்துக் கொண்டிருக்கிறர் பார்ப்போம்! 'குத்தூசி

அண்ணாச்சி!'... உங்களை நான் கண்டுபிடித்து விட்டேன். ஆனால் அந்த உளுத்தம் பருப்பும் உருப்படா உளுந்தும் உங்களை யாரென்று தெரியாமல் விழிக்கின்றன.

திராவிடரே! உங்கள் கையில் ஒரு குத்தூசி இருக்கட்டுமென சிபாரிசு செய்கிறேன், (20.06.1948) (முரசொலி வார இதழ்).

கலைஞரின் 'தூக்குமேடை' நாடக விளம்பரங்களும் முரசொலி இதழில் வெளிவந்தன, இதில், மு.கருணாநிதி, என்.எஸ்.இளங்கோ, புலவர் குழந்தையா, தோழியார் K. இராஜம், N.S. சண்முக வடிவேல், கருணை எம். ஜமால் முதலியோர் நடித்தனர்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கழகக் கருத்துக்களைப் பிரசாரம் செய்வதற்காக காஞ்சியில் திராவிட நடிகர் கழகத்தை அமைத்துத் தாமே வேடந்தாங்கி நடித்தது போன்று கலைஞரும் திருவாரூரில் முரசொலி பெயரால் முரசொலி நாடக மன்றம் எனும் ஒரு மன்றத்தை நிறுவித்தாமே வேடந்தாங்கி நடித்து கழகக் கொள்கைகளைப் பரப்பினார். இக்கழகங்களை ஒட்டித் தமிழகமெங்கனும் இயக்கத் தோழர்கள் ஏராளமான நாடக மன்றங்களை அமைத்து கொள்கைப் பிரச்சாரம் செய்ததுடன் நாடகத் தமிழுக்கும் பெருந்தொண்டாற்றினர்.

முரசொலி விதவா விவாகத்திலும் அக்கறை காட்டியது.

11.02.1948 முரசொலி இதழில் வெளியான விளம்பரம் இது. விதவைப் பெண் தேவை. ஆயிரம் ரூபாய் சொத்துடையவரும், மாதம் ரூ.50 வருமானமுடையவரும் 25 வயதுடைய மருத்துவ வகுப்பு தோழருக்கு விதவைப் பெண் தேவை. விபரத்திற்கு ச. பரசுராமன், பார்பர் ஷாப், விஜயபுரம் P. O.'

புரட்சிக் கவிஞரின் 'குயில்' பத்திரிகைக்கான விளம்பரமும் முரசொலி இதழில் 'வெளியானது.

இலக்கிய, அரசியல், சீர்திருத்தக் கட்டுரைகளை முரசொலி இதழ்களில் கலைஞர் ஏராளமாக எழுதிக் குவித்தார்.

'சொர்கலோகத்தில்! என்னும் சீர்திருத்தக் கட்டுரை குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

கண்ணப்ப நாயனார், சிறுத்தொண்டர், நந்தனார், காரைக்காலம்மையார், அப்பர், இயற்பகை நாயனார் ஆகியோர் சொர்க்கத்தில் கூடிப் பேசுகிறார்கள்.

அவர்கள் பேச்சு சொர்க்கலோகத்துக்கு வந்ததைப் பற்றி கலைஞர் எழுதுகிறார்.

எறிபத்த நாயனார்! அப்பப்பா! இந்த லோகத்திற்கு வர எத்தனை எத்தனை பேரைக் கொலை செய்திருக்கிறேன் தெரியுமா! சிவனை துவேஷித்தவர்களையெல்லாம் மழுவால் வதைத்துக் கொன்றுபோட்டேன். அந்தப் பிணங்களையெல்லாம்: பிறைதரும் பித்தரிடம் காட்டிய பிறகுதான் இந்தப் பேறு கிட்டியது,"

இந்நாயன்மார்களை 'காங்கிரசு தியாகி' ஆச்சாரியாரோடு (இராஜாஜி) இணைத்துக் கிண்டல் செய்திருந்தார் கலைஞர், இத்தகைய கிண்டல் தாக்குதல்கள் மதச் சேற்றில் சிக்கி மௌடீகத்தில் மூழ்கிக் கிடந்த தமிழருக்குத் தெளிவேற்படுத்தி இருக்கும் என்பது திண்ணம்.

(25.02.1948 முரசொலி)

மாதவி, கண்ணகி, இளங்கோவடிகள் போன்றோர் தமிழினப் பகைவர்களால் தமிழர் என்பதற்காக மறைக்கப்படுகிறார்களல்லவா?

இதை 'காரணமென்ன' என்னும் வினாவின் மூலம், கலைஞர் தமிழர்களைச் சிந்திக்க வைத்தார்.

"காதலுக்கு உதாரணம் இந்திரனைக்கூடிய கௌதமரிஷி மனைவி அகல்யாவும், சந்திரனைக் காமுற்ற பிரகஸ்பதி முனிவர் பத்தினி தாரையும் என்று......" அதை கூறுவார்கள்...... காதலுக்காக வாழ்வையே தியாகம் செய்த என்னைச் சொல்ல மாட்டார்கள்.

காரணம் என்ன? மாதவி.

ஆனால் தமிழச்சியைக் கேளுங்கள் "கற்புக்குப் பேர் போனவள் யாரம்மா!" என்று!

எங்களைச் சொல்லமாட்டாள் — ஐவரை மணந்து ஆறாவது புருடனை மாலையிட எண்ணிய திரௌபதியை அழியாத பத்தினி என்பாள் காரணம் என்ன? கண்ணகி.

"எனக்கு ஆட்சியா ? இல்லை... இல்லை இந்த ஜோஸ்யத்தைப் பொய்யாக்குகிறேன்

என சபதம் எடுத்து உடனே துறவறம் பூண்டேன், அண்ணனையே அரியணையில் அமர்த்தி அகமகிழ்த்தேன். இது நான் சகோதரனுக்காக செய்த தியாகம்.

ஆனால் தமிழனைக் கேளுங்கள்: "சகோதர வாஞ்சையுள்ள ஒருவன் பெயரைச் சொல்ல முடியுமா!" என்று! உடனே பதில் வரும். "இராமன் தம்பி பரதன்" என்று!! என் பெயரும். நான் தந்த சிலப்பதிகாரமும் தமிழனுக்குச் சரியாகத் தெரியாது.

காரணம் என்ன ? இளங்கோவடிகள்.

இவையனைத்தும் சேரன் என்னும் புனைப் பெயரில் இன முழக்கம் என்னும் தலைப்பில் கலைஞர் எழுதினார்.

'கருஞ்சட்டை' படம் போட்டு அதிலேயே இனமுழக்கம் என்றெழுதி 'பிளாக்' செய்து இப்பகுதிக்குத் தலைப்பாக அச்சிட்டிருந்தார்.

பிற்காலத்தில் 'இனமுழக்கம்' என்னும் தலைப்பில் ஒரு இதழ்கூட வெளிவந்தது.

"இராவணன் நம்பபாட்டன்" என்னும் கட்டுரை குமுதம் இதழில் இதே தலைப்பில் எழுதிய இன்னொரு கட்டுரைக்கு கண்டனமாகக் கலைஞர் எழுதியதாகும்! 'ஆரியம் பேசுகிறது' என்னும், கட்டுரையும் குறிக்கத்தக்க ஒன்றாகும்.

முரசொலியில் வெளிவந்த தலையங்கங்கள் சிறப்பானவையாகும். படித்தவர்களுக்கு இன்றளவும் நினைவில் நிற்கக் கூடியதுமாகும்.

"விசுவநாத கிராமணியார்" "திராவிட மாணவரே" 30.01.1948 (காந்தியார் மறைவு,) "அஸ்தி கரையட்டும்" "சிக்கலில் சுப்பராயன்" தூத்துக்குடி, "ஜூலை 1 என்பனவே அவை.

"விசுவநாத கிராமணியார்" (26.01.1948) என்னும் தலையங்கம் தமிழரசுக் கழகத் தலைவர் ம.பொ.சிவஞானம் அவர்களையும், நீதிக் கட்சியின் பொதுச் செயலாளராக விளங்கி, நீங்கிச் சென்ற திருச்சி கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம் அவர்களையும் ஒரே பெயரில் ஒன்றாக இணைத்துக் கடுமையாகத் தாக்கி எழுதிய விமரிசனமாகும்.

கருணாநிதி என்னும் பெயரை வைத்துக் கொண்டு எதிரிகளையெல்லாம் பிற்காலத்தில் ஈவிரக்கமின்றித் தாக்குத் தாக்கென்று தாக்கித் தகர்த்தெறிந்து சின்னாபின்னமாக்கிச் சிதறடித்த கலைஞரவர்கள் தமது 24ஆவது வயதிலேயே இவ்விரு தலைவர்களையும் மிகக் கடுமையாகத் தாக்கி விமர்சித்திருந்தார்.

கந்தசாமி கதாநாயகன்-லீலாவதி கதாநாயகி-கதைக்குப் பெயர் "கந்தலீலா."

கமலாவும் கோபாலும் காதலித்து கடைசியில் சாகிறார்கள். நாடகத்திற்குப் பெயர் "கமலகோபால்."

சந்திராவும் காந்தாவும் சகோதரிகள். படத்திற்குப் பெயர் "சந்திரகாந்தா."

'விசுவநாத கிராமணி'யாரும் அப்படித் தான். அர்த்த நாரீஸ்வரர், ஆண்பாதி, பெண் பாதி என்பார்கள். விசுவநாத கிராமணியார் ஆண் பெண் இணைப்பு அல்ல! அரசியல் ஒட்டு வேலை. நாம் செய்ததல்ல.... நாம் காணுவது! விசுவநாதத்தையும் கிராமணியாரையும் 'தனித்தனியே காண்பதை விட ஒரு தலையங்கத்தில் 'தரிசிப்பது' அவர்கள் எழுத்தையும் பேச்சையும் நம்பி இனத் துரோகம் 'பாபம் செய்த தோழர்களுக்கு விமோசனம்' அளிக்கும் என்பதற்காகவே!

'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே!' என்று திருச்சி மணியக்காரத் தெருவிலும், சென்னை இருசப்பக் கிராமணித் தெருவிலும் கிளம்புகின்ற கீதம் ஒரு காலத்தில் பெரியார் பாடிய பழைய கீதம்! அதை இன்று பாடுபவர்கள்... மெட்டு தெரியாதவர்கள்-இசை நுட்பம் அறியாதவர்கள்-சாரீரம் இல்லாதவர்கள்-தாளம் புரியாதவர்கள்—

வைத்தியசாலையில் கம்பவுண்டராயிருந்த விசுவநாதம், தான் கண்டிருந்த சில முறைகளோடு சுய வியாபாரம் செய்ய வெளியேறினார், தன் வியாதி தீராதவர் 'தீராத வினையெல்லாம் தீர்த்து வைப்பேன்' என்று பண்டிதர் கூட்டத்தின் மதிப்புரைகளோடு 'தமிழர்' நாடு தயாரிக்கும் அதியற்புத மருந்தை வெளிப்படுத்தினர், விளம்பரப்படுத்துகிறார்.

பிணியாளனிடம் "டாக்டர்" விசுவநாதம் வாய் ஜாலம் பேதி மருந்தின் பெருமையை உயர்த்த மழுப்பல் வேலை நடத்தினார்.

கிராமணியார் "சுதந்திர இந்தியாவில் சுதந்திரத் தமிழ் அரசு" என்று கொட்டுகிற ஒரே முரசம்; அது 'பாம்புப் புற்றிலே தவளைக் கூட்டம்' என்பது போலிருக்கிறது.

"தமிழ்நாடு தமிழருக்கே" கிராமணியாருக்கும், விசுவநாதத்திற்கும் கிடைத்த போர்வை.

இறுதியாக விசுவநாத கிராமணியாருக்கு நாம் விடுக்கும் செய்தி... திராவிடர் கழகப்படை வீரர் எதிரிகளின் கோட்டையை முற்றுகையிடும் நேரமிது! உங்களை அறியாமலேயே நீங்கள் எதிரிகளின் கையாளாகி விடாதீர்கள்.

நம்முன்னே நிற்பது மொழிப் பிரச்சினை மட்டுமல்ல! இனப்பிரச்சினை! இதை மனதில் கொள்க!

"எதிரிகளின் கோட்டை தவிடுபொடியாகும் வேளையிலே... சதி செய்து எங்கள் படை வரிசையைக் குலைத்து விடாதீர்கள்!...முதலில் அன்பாக வேண்டுகிறோம்... இந்த அன்பு, எச்சரிக்கையாக முளைத்து, அபாய அறிவிப்பாக மாறுவதற்குள் எங்கள் வேண்டுதலைச் செவிமடுத்துக் கேளுங்கள்!".

(28.01.1948 முரசொலி)

-விசுவநாத கிராமணியார் என்னும் தலையங்கக் கட்டுரையின் சில பகுதிகள் இவை.

04.02.1948 முரசொலி வார இதழில் காந்தியார் சுடப்பட்டபோது கலைஞர், '30.01.1948' என்று தலைப்பிட்டு, தலையங்கம் எழுதினார்.

"திரு. காந்தியார் சுடப்பட்டார்" மும்முறை சுடப்பட்டார்! ஜயகோ சுடப்பட்டார்!..." சுடப்பட்டார்... சுக்கு நூறாக்கப்பட்டார்.

"30ஆம் தேதி மோகனப் புன்னகையார். மோகன்தாஸ் காந்தி!... 31ஆம் தேதி ... அய்யய்யோ... முறிந்தும் எரிந்தும் போன எலும்புத் துண்டுகள்..."

பெரியார் அவர்கள் "தீர்க்க தரிசனம்" போல் சென்னார்கள்; "காத்தியாரைக் கொன்றது மதமும், வைதீகமும்" என்று! மறுநாள் செய்தியாக வந்தது. காந்தியாரைக் கொன்றது. ஒரு மராட்டிய பிராமணன் என்று! மதத்திற்கு சவக்குழி வெட்டியவரல்ல காந்தியார்... - ஆனாலும் மரணம் அவருக்குப் பரிசாகக் கிடைத்தது.

"காந்தியார் – பெரியார் தொடர்பு வெறும் மின்னலல்ல... ஈரோட்டு-ராமசாமியையும்; நாகம்மாவையும் கேட்டுச் செய்யுங்கள்" என்று தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரசுக்கு, காந்தியார் புத்தி சொல்லிய காலம்கூட ஒன்று இருந்தது.

30.01.1948...ஆமாம் வரலாற்றையே வீணாக்கிய நாள். காந்தியார் மறைந்தபோது பெரியார் ஈ.வெ.ரா. காந்தியாருக்கு நினைவுச் சின்னமாக, இந்தியாவைக் காந்தி தேசமென்றும், இந்து மதத்தை காந்தி மதமென்றும் பெயர் மாற்றலாமென, பெரியார், பண்டித நேரு முதலிய தலைவர்களுக்கு ஆலோசனை வழங்கி இருந்தார்.

கலைஞர் 25.02.1948 முரசொலி இதழில், காத்தி பிறந்த நாட்டுக்கு 'காந்திஸ்தான்' என்றும், இந்து மதத்திற்குக் 'காந்திமதம்' என்றும் பெயர் வைக்கலாம் என்னும் கருத்துக்கு எதிராக இருப்பது காந்தியைப் போற்றிய பிராமணர்களே என்பதை எடுத்துக்காட்டி "பெரியார் யோசனைக்கு வடநாட்டுத் தலைவர்கள் சம்மதம்" எனும் தலைப்பில் தலையங்கம் தீட்டினார். தலையங்கத்தின் முடிவில், "வருமா...! பெரியார் யோசனைக்கு வடநாட்டு தலைவர்கள் சம்மதம் என்ற செய்தி?" என்னும் வினாவினைத் தொடுத்தார்.

'சிக்கலில் சுப்பராயன்' என்னும் தலையங்கம் 24.03.1948இல் வெளியாயிற்று.

"சுப்பராயன் சூரப்புலியாயிருந்தாலும், சுந்தராங்கத மனமோகனராக இருந்தாலும் சுட்டுவிரல் ஆட்டினால் சுட்டுத்தள்ளு என்ற அதிகார பீடத்திலமர்ந்திருக்கும் அமைச்சராயிருந்தாலும் சூத்திரர்தான் என்று மனுநீதியமைத்துள்ள அந்த மாமிச மலைகள் வகுப்பு வாதிகளா?" அல்லது "மாடென உழைத்து... மண்டைபோகும் வரையில் தொண்டு செய்யும் அடிமைகளாய் உழன்று, அல்லற்படும் திராவிட சமுதாயம் அரசு பெறப் பணிபுரியும் கருஞ்சட்டையினர் வகுப்புவாதிகளா? அமைச்சர் ஏறே? அருள் கூர்ந்து பதில் கூறுங்கள்! சிக்கலான கேள்வி! சரியான பதில் சொன்னால் சிம்மாசனம் போய்விடும். என் செய்வீர்கள்... பாபம்..."

டாக்டர் கலைஞர் மு.கருணாநிதி முதலமைச்சராக ஆனதற்குப் பிறகே கவியரங்குகளில் சென்று கவிதை எழுதுவதாகப் பலர் கருதுகிறார்கள். அது சரியன்று. அவர் பள்ளி மாணவராக இருந்தபோதே கவிதை எழுதத் தொடங்கிவிட்டார் என்பதுதான் உண்மையாகும். ஆண்டுதோறும் வெளியான முரசொலி பொங்கல் மலர்களில் அவருடைய புதுமை நிரம்பிய புரட்சிக் கவிதைகளைக் காணலாம்.

இம்முறையில் 24.03.1948 இதழில், 'தன் தோளுக்கிட்ட மாலையைப் பெரியாரின் காலுக்கிட்ட சர். ஏ. டி. பன்னீர்செல்வம் மறைந்ததின் நினைவாக நீண்ட கவிதை ஒன்றை மு.க. என்று பெயரிட்டு கலைஞர் எழுதினார். 'கவிதையல்ல! கண்ணீர்க்கடல்!' என்று தலைப்பும் கொடுத்தார்.

இருட்டறையில் இருகண்கள் மூடிக்கொண்டு,
உருட்டுகின்றார் உலகத்தார் என்று சொல்வோர்
அழுந்தட்டும் அறியாமை! அதையுணர்த்த
முழங்கிற்று பெரியாரின் முரசஒலி
அவ்வழி வந்தோன்... அன்பன்... தோழன்,
அருமைச் செல்வம்...அறிவியக்க வீரன்
ஞாயிற்றின் நல்லொளியில்
ஆயிற்று காலமென்று அகன்றுவிடக் கருக்கல்,
அங்கே...
கிழக்கினில் கிளம்பிய காலைக் கதிரவன்
வெடுக்கென வீழ்ந்தான் கடலில் என்றால்,
வையம் கலங்காதோ? வாடி வதங்காதோ?
இருள் நீங்கி ஒளிபெறவே இந்நாடு முந்துங்காலை
மருள்சூழ்ந்த சாவுமேகம் இளங்கதிரை மறைத்ததுவே.
குன்றெடுக்கும் நெடுந்தோளன் குலத்தினனே!
கொன்றொழிக்கும் கொடுவாளால் .... குள்ளநரி ஆரியத்தை.
குலைபிடுங்க குகைவிட்டு வெளிவந்த சிங்க ஏறே!
மலைத்தோளா! மாணிக்கக் குன்றே!
பழச்சுளை உன்பேச்சு பார்வையிலே பனிவீச்சு!
பார்ப்பனீயம் உனை பார்த்துவிட்டால்!
படைகண்ட கோழைபோல் நிலைகுலைந்து போகுமே!
நீ போய்விட்டாய். நின்னொடு நின் புகழ் போமோ!
தீ வைத்தாய் ஆரியக்காட்டில் அது
படபடென வெடிக்கையிலே பார்க்காமல் மறைந்துவிட்டாய்.
பன்னீர்ச் செல்வமே! உன் பால்வடியும்.
முகமெங்கே? பாண்டியன் மீசையெங்கே!
பசியேறிய வெறிகடலின் பாழலைகள்
ஓய்ந்தனவா உனைத்தின்று!

தின்னட்டும் தின்றுமகிழட்டும். என்னை
எண்ணட்டும் திருவிடத்தா ரென்றே எங் கொளிந்தாய்?
பணத்தில் பிறந்து பணத்தினில் வளர்ந்தும்.
பாட்டாளிக் குணத்தினை எங்ஙனம் கற்றாய்.
கோமானே! யாம்அழுதழுது உகுத்த கண்ணீர்
ஓமான் கடல் ஆயிரத்தை வெற்றிகொள்ளும்
பழுதற்ற திராவிடப் பொன்னாடு ஆரிய
மதுவுண்ட மக்களெல்லாம் விழித்தெழுதல்
இது காண்டல், நின்பணிக்கு காணிக்கையாம்
சுற்றி எதிர்ப்புகள் சூறாவளியாய்ச் சீறிடினும்

வெற்றி எமக்கென்றே வெளிக்கிளம்பி விட்டோம்!
பஞ்சைகளல்ல நாங்கள்..
தஞ்சைக் காவலன் சந்ததியார்!
வீழ்ந்திட நேரிடினும் நின் செயல் பாடி
வீழ்ந்திடுவோம்.

- மு.க.

இது போன்றே அன்னை நாகம்மையாரையும் நினைவு கூர்ந்து ஒரு கட்டுரையை 18.02.1948 இதழில் எழுதியிருந்தார்.

பிற்காலத்தில் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு அரசியல் நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டபோதெல்லாம், நெருக்கமாக நின்று தோள் கொடுத்துத் தாங்கிய கலைஞரவர்கள் 1948 முதலே அறிஞர் அண்ணா அவர்களை அரசியலில் அதிதீவிரமாக ஆதரிக்கத் தொடங்கினார்.

திராவிடர் கழகத்தில் அண்ணாவுக்கு இடர்ப்பாடு ஏற்பட்ட போதெல்லாம் கலைஞர் அண்ணாவின் பக்கமே நின்றார். கலைஞரின் முரசொலி இதழும் அண்ணாவுக்கு ஆதரவான குரலையே ஒலித்து வந்தது.

1947இல் இந்தியாவுக்குக் கிடைத்த ‘சுதந்திர நாள்’ துக்கநாளா இன்பநாளா என்பதனை ஒட்டி அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கும் தந்தை பெரியார் அவர்களுக்கும் கருத்து மாறுபாடு ஏற்பட்டிருந்த காலம். அறிஞர் அண்ணா திராவிடர் கழக நடவடிக்கைகளிலிருந்து ஒதுங்கி நின்ற நேரம்.

அப்போதுதான் தூத்துக்குடியில் கழக மாநாடு மிகப் பெரிய அளவில் ஏற்பாடாயிற்று இம்மாநாட்டுக்கு அண்ணா செல்லவில்லை. இருபெரும் தலைவர்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட கசப்பை ஒட்டி இயக்கத்தவர்கள் இரு கூறாகப் பிரிந்து நின்றனர். அதைப்பற்றிக் கலைஞர் எழுதுகிறார்.

அண்ணாவைக் கட்சியிலிருந்து விலக்க வேண்டும் என்று ஆர்ப்பாட்டங்கள் செய்தார்கள். தூத்துக்குடி மாநாட்டில் அண்ணாவின் படத்தைக் கூட ஆத்திரப்பட்ட சில அவசரக்காரர்கள் கொளுத்தினர்.

பெரியாருக்கும் அண்ணாவுக்கும் இடையே பாலம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தில் முரசொலி வார இதழில் 'கடைசி நாட்கள் என்ற தலைப்பில் ஒரு நீண்ட கட்டுரை எழுதினேன். பெரியாரையும் அண்ணாவையும் ஒன்று சேர்க்கும் முயற்சிக்கு இடையூறாக நிற்கின்ற சந்தர்ப்பவாதிகளைப் பற்றியெல்லாம் அதில் நான் விமர்சித்திருந்தேன். அந்தக் கட்டுரைக்குத் திராவிடர் கழகத்தில் பலத்த எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கப்பட்டது.முரசொலி இதழைப் பல இடங்களில் கொளுத்தினர்.பயமுறுத்தல் கடிதங்கள் பல வந்தன.அடுத்த இதழ் அச்சேற்ற முடியாதபடி அங்கேயுள்ள திராவிடர் கழகத்தினர் எனக்கு இடையூறு விளைவித்தனர்.

இந்த முக்கியத்துவம் நிரம்பிய 'இறுதி நாட்கள்' என்னும் கட்டுரை 19.05.1948 முரசொலி வார இதழில் வெளிவந்தது முற்றிலும் புதுமையான முறையில் இக்கட்டுரைக்கு விறுவிறுப்பான துணைத் தலைப்புகளை பக்கத்திற்குப் பக்கம் கலைஞர் கொடுத்திருந்தார்.

"வீரச் சிரிப்பிலே–வெண்தாடி அசைவிலே!"

"புலிக்குட்டிகளின் புரட்சி முழக்கம்!"

"அண்ணா பாதை! அவர்கள் பாதையில்லை!"

"நடிகவேள் மாநாட்டில் நஞ்சு கலந்தார்!".

"ஆறிலும் சாவுதான், நூறிலும் சாவுதான்!"

"பித்தம் தெளிந்திடுவீர் ரத்தம் கொதிப்பேறு –முன்பே!"

இக்கட்டுரை தூத்துக்குடி மாநாட்டைப் பற்றிய நிலைமை விளக்கக் கட்டுரையாகவும், வர்ணனைக் கட்டுரையாகவும், விமர்சனக் கட்டுரையாகவும், அண்ணனுக்கு ஆதரவான கட்டுரையாகவும் அமைந்திருந்தது.

அண்ணா வேறு கட்சிக்குப் போய் விடுவார் என்று சிலர் பிரச்சாரம் செய்ததைக் கேட்டு குமுறி எழுத்த கலைஞர் இக்கட்டுரையில் எழுதுகிறார்.

"நமக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது-உறுதி இருக்கிறது.... அண்ணா போகும் பாதை, ஜீவாவின் பாதையல்ல-வல்லத்தரசு வழியல்ல விசுவநாதம் சாலையல்ல!"

திராவிடத் தோழர்கள் நம்ப வேண்டிய ஒரு உறுதிச் செய்தியுமாகும். அண்ணா, எதிரிகள் கோடி இட்டடழைத்தாலும் தொடார். திராவிடர் மென்மையை இகழ்ந்தவனை தாய் தடுத்தாலும் விடார். திராவிடத்தைக் காக்கப் போரிடுவார்.

அண்ணாவின் பெருமையையும் வர்ணிக்கிறார்.

"பெரியாரின் புரட்சி கீதத்திற்குப் புது மெருகு அமைத்து பல்கலைக்கழகங்களை பகுத்தறிவு நிலையங்களாக ஆக்கித்தந்தவர். தலைவர் தோண்டிக்கொடுத்த பொன் கட்டிகளுக்கு புது மெருகு கொடுத்து... புலவர் கூட்டத்தை இயக்க வீரர்களாக்கியவர், "கம்பராமாயணத்தில் கலை வந்து சொட்டுதண்ணே" என்று பாடிக்கிடந்த ரசிக மணிகளின் வாய்களுக்குப் பூட்டுமாட்டியவர். சரிகை தொப்பிகளை... 'சர்' களை சாய்க்கும் சேலத்துத் தீர்மானத்தை சங்க நாதமாக்கியவர்... 'கனம்' களின் கை குலுக்கல்களை அலட்சியப்படுத்தி சுயமரியாதைச் சோலையிலே கருத்தை உலவ விட்டவர்..." அத்தகைய ஆற்றல் பெற்ற அண்ணாவின் சேவை கழகத்திற்குத் தேவை என வாதிட்டார்.

நடிகவேள் எம்.ஆர்.ராதா மேற்படி மாநாட்டில் நடைபெற்ற நாடகத்தில் "நான் சொல்லுகிறேன்; தளபதியை இனி எந்தக் கூட்டத்திற்கும், நாடக தலைமைகளுக்கும் விழாவுக்கும் அழைக்காதீர்கள்" என்று வசனம் பேசினார்.

கலைஞர் இக் கட்டுரையிலேயே இதற்கும், பதில் கொடுத்தார்.

"திராவிடர் கழகத்திற்கு மின்னல் நடிகர்?" ராதா அவர்களின் நடிப்புத் தொண்டு எவ்வளவு தேவையோ... அவருடைய புரட்சி நாடகங்கள் எவ்வளவு தேவையோ.... அதைவிட அண்ணா தரும் அறிவுக் கருவூலங்கள் இன்னும் அதிகமாகத் தேவை. அந்தத் தேவையை தேள் - கடி என்று கூறுவதா?... தேனை நஞ்சென்பதா? தென்றலைச் சூறைக்காற்று என்பதா?... தித்திக்கும் தீந்தமிழை வெறுக்க உபதேசிப்பதா?... அதுவும் தலைவர் பெரியார் (பேசி முடிந்ததும்) பேசாத வார்த்தைகளை... அண்ணாவையே ஒழித்துக் கட்டும் வகையில் வாரியிறைப்பதா ?"

இக் கட்டுரை திராவிடரியக்கத்தில் 1948இல் பெரும் பூகம்பத்தைக் கிளப்பி விட்டது. முரசொலியும் தாக்குதலுக்குள்ளானது.

கலைஞரின் எழுத்தாற்றல் முழுமையையும், மேதமையையும் இக்கட்டுரையிலிருந்து உணரலாம்.

1948இல் இந்தி கட்டாயமாகத் திணிக்கப்பட்டது.

அரசியலில் ஒதுங்கி நின்ற அண்ணா திருவாரூரில் நடைபெற்ற நமச்சிவாயம் என்பவர் திருமணத்தில் கலந்துகொண்டபோது 17.06.1948இல் பேசியதாக 10.08.1948 முரசொலி இதழில் ஒரு செய்தி வெளிவந்தது.

"அண்ணாதுரை பாரத காலத்துப் பாண்டவர்போல் அஞ்ஞாத வாசம் புரிகிறானே ஒழிய விதுரனைப்போல் வில் ஒடித்துவிடவில்லை. நாளைக்கே விடுதலையில் ஒரு அறிக்கை வெளி வந்து போருக்குப் புறப்படுக என்றால் முதல் வரிசையில் அண்ணாதுரையின் பெயர் தான் இருக்கும்."

1948 ஜூலை 10இல் இந்தியை எதிர்த்துத் தொடங்கிய போருக்கு முதற்படைத் தலைவராக (சர்வாதிகாரியாக) இருந்து மறியலைத் துவக்கி நடத்தும்படி தோழர் சி.என். அண்ணா துரை எம்.ஏ., அவர்களை மத்திய திராவிடர் கழக நிருவாகக் குழு நியமித்தது.

இதனால் மனம் மகிழ்ந்த கலைஞர் 'அண்ணாவுக்கு வாழ்த்து, என்னும் தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுதினார். இக்கட்டுரை வெளியான 10.08.1948 முரசொலியிலேயும் முன்னர் குறிப்பிட்டது போன்று அண்ணாவை அட்டையில் முழு பக்க அளவில் குதிரை மீதேற்றி திராவிடர்க்கழகக் கொடி பறக்கும் கோட்டையை விட்டுப் போருக்குப் புறப்படும் தளபதியாக சித்திரம் தீட்டி இருந்தது.

"எழுத்தின் வேந்தரே! இளந்தலைவா! போர் வந்தால் பட்டாளத்தார் பட்டியலில் அண்ணாத்துரையின் பெயர்தான் முதலில் எழுதப்படுமென திருவாரூரில் முழக்கமிட்டீர். மாதமிரண்டு மறையவில்லை. மறக்குல மகிபா! 'இதோ களத்திலே காணுகிறோம்."

"அண்ணா! அறிஞரே! தளபதியே! அடக்கு முறையை எதிர்த்துச் செல்கிறீர். இன்னும் மனம் விட்டுச் சொல்ல வேண்டுமானால் சாவு முனை நோக்கிச் செல்கிறீர். ஆ! எழுதவே கை நடுங்குகிறது. உள்ளம் குலுங்குகிறது. கண்ணீர் பெருகுகிறது. வெற்றியுடன் திரும்பி வருமாறு வாழ்த்துகிறோம். வாகை மாலை சூடி வருமாறு வாழ்த்துகிறோம். ஆயிரம் முறை வணங்கி அனுப்புகிறோம்; அண்ணா திரும்பி வருக!"

– இக்கட்டுரை முரசொலியின் 19ஆவது இதழில் வெளிவந்தது.

திராவிடர் முன்னேற்றம் கருதி திருவாரூரிலிருந்து மு.கருணாநிதியால் நடத்தப் பெற்று தேக்கம் அடைந்து 1948இல் நிறுத்தப்பட்ட முரசொலி, கலைஞர் குறிப்பிட்டதைப் போல் தேனாற்று வெள்ளமாக-வார இதழாக-நாள் இதழாக-சென்னையிலிருந்து 1954 ஏப்ரல் முதல் தமிழ்நாட்டில் பாய ஆரம்பித்தது. முத்தாரம், மறவன்மடல், 'ரைசிங்சன்' என்று கிளைத்து நடக்கவும் தொடங்கியது: அண்ணாவுக்கு ஆண்டுதோறும் மலர் வெளியிட்டு அறிஞரின் புகழை அவனி அறியச் செய்தது. இயக்கத்தவர் மனம் பூரித்தனர்.

எளிய கழகத் தொண்டர்களை மட்டுமல்ல – தமிழ்க்குடி பெருமக்களை மட்டுமல்ல- இராஜாஜி போன்ற அரசியல் பெருந்தலைவர்களையும் பிற்காலத்தில் நாளிதழாக வெளிவந்த முரசொலி கவர்ந்தது. அதன் தலைப்புகளையும், பெட்டிச் செய்திகளையும் படித்து மகிழ்ந்து வியப்படைந்த அவர், முரசொலியைக் 'கொட்டை எழுத்துப் பத்திரிகை' எனக் கூறிப் புகழ்ந்தார்.

பல்லாயிரக்கணக்கான வாசகர்களை உருவாக்கிய முரசொலி நூற்றுக்கணக்கான எழுத்தாளர்களையும் உருவாக்கியுள்ளது.

டாக்டர் கலைஞர் இவ்விதழ்களில் நாள்தோறும் எழுதிக் குவித்தார்.

முரசொலியின் திருத்தொண்டினை தமிழின உணர்வுடைய தமிழர்கள் நாள்தோறும் சிந்தையிலேயும், சென்னியிலேயும் வைத்துப் போற்றுகின்றனர்.

கலைஞரின் அரசியல் துறை சாதனைகளை அல்ல-இலக்கிய கர்த்தாவாக விளங்கி, எழுத்துத் துறையில் செய்த சாதனைகளையும், பத்திரிகையாளராக விளங்கிப் பத்திரிகைத் துறையில் செய்த சாதனைகளையும் எண்ணிப் பார்க்கும்போது ஐம்பதே வயதான கலைஞர் குறைந்தது பத்தாண்டுகள் வயதால் கூடியவராகவே தோற்றம் தருகிறார்:

இத்துறையில் கலைஞர் பட்டம், பணம், பதவிகளை வைத்துக் கொண்டு வளர்ச்சியும் முன்னேற்றமும் பெறவில்லை. கடினமான உழைப்பாலும், இயற்கையாக இருந்த ஒரு சில ஆற்றல்களாலுமே அங்குலம் அங்குலமாக முன்னேறி இத்தகு ஏற்றநிலை பெற்றார் என்றே இயம்ப வேண்டி உள்ளது.

அறிஞர் அண்ணா வாழ்ந்த காலம் முழுதும் முரசொலி பொங்கல் மலர் வெளியாகும் திருநாள்தோறும் மனம் மகிழ்ந்து முரசொலிக்கு வாழ்த்துக் கூறினார். திராவிடநாடு இதழ் நடத்தியும் ஏராளமான பொங்கல் மலர்களை வெளியிட்டும் அனுபவம் பெற்றிருந்த அறிஞர் அண்ணா கலைஞரின் இதழ் நடத்தும் திறமை கண்டு இதன் திறம் இயக்கத்திற்கே என்பதை எண்ணி-இன்பம் கொண்டார்.

"முரசொலி மலர் ஆண்டுதோறும் புதிய சிறப்பும் எழிலும் பெற்றுத் தமிழர்களை மகிழ்விக்கிறது. கொள்கை முரசு கொட்டுகிறது. விடுதலை கீதம் பாடுகிறது. எழிலோடு வெளியிடும் திறன் எமக்கே உண்டு எனக்கூறி வந்தவர்க்கு "இதோ, எம் ஏடு பாரீர்!" எனப் பெருமையுடன் பதில்தர நம்மவர்க்கு ஊக்கமளிக்கிறது.

— அறிஞர் அண்ணா
(முரசொலி பொங்கல் மலர் 1958)

பிற இயக்கத்தார் – குறிப்பாக நமது கொள்கைகளைக் குழி தோண்டிப் புதைத்து அப்புதை குழி மீதே தமது ஆதிக்கப் பீடத்தை அமைத்துக்கொண்டு அரசோச்ச வேண்டும் என்று இன்னமும் எண்ணிக்கொண்டு கிடப்போர் நடத்திக்காட்டும் எழிலேடுகளைக் காட்டிலும் எவ்வகையிலும் ஏற்றமுடையதாக நம் ஏடு அமைந்திருப்பது கண்டனர், களித்தனர்.

— அறிஞர் அண்ணா
(முரசொலி மலர் 1956)

நித்த நித்தம் போர்ப்பரணி பாடிடும் முரசொலி, பொங்கல் திருநாளன்று புதியதோர் எழிலையும் புன்னகையும் கொண்டு, தமிழரின் உள்ளத்துக்குச் சுவையும் பயனும் மிகுந்திடும் கருத்தோவியங்களையும், கண்களைக் கவர்ந்திடும் வனப்போவியங்களையும் இணைத்துத் தருகிறது. தமிழரின் இல்லங்களிலே இவ்விதம் பூங்காற்றால் புது இன்பம் கண்டிடும் நிலையினராக மக்கள் இருந்திடச் செய்கிறது.

முரசு ஒலிக்கிறது! படை நடக்கிறது!! பகைவர் காண்கின்றனர்.

— (முரசொலி மலர் 1965)

1962 முரசொலி பொங்கல் மலரில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இவ்விதம் முரசொலியையும் அதன் ஆசிரியரையும் வாழ்த்தினார்.

"முரசொலி வாழ்க; வளர்க; தம்பி கருணாநிதியின் தொண்டு வெல்க, வளர்க!"

— அஞ்சுகம் கலைஞர் பொன் மலர் 1974
என்னும் நூலிலிருந்து----

பகுத்தறிவு வாதிகள்

திரு. சுந்தா அவர்கள்
ஆசிரியர்

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு

- திருவள்ளுவர்

பொன்னி நாட்டுத் திருச்செங்காட்டாங்குடி என்னும் கிராமத்தில் கோயில் கொண்டுள்ளார் வாதாபி கணபதி. அவருடைய உருவச் சித்திரம் 1946 ஜூன் 23ஆம் தேதி கல்கி இதழின் அட்டையை அலங்கரித்தது. ஓவியர் சந்திரா நேரில் பார்த்து வரைந்தது அது. அந்தச் சித்திரம் வெளியான அதே இதழில்தான் "சிவகாமியின் சபதம்" தொடர் கதையின் "சிறுத் தொண்டர்" அத்தியாயம் வந்தது. இரண்டுக்கும் உள்ள பொருத்தம் இந்த வரலாற்று நாவலைப் படித்தவர்களுக்குத் தெரியும்.

திருச்செங்காட்டாங்குடியில் பிறந்த பரஞ்சோதி, கல்வியை நாடிக் காஞ்சிக்குப் போவது, "சிவகாமியின் சபதம்" நாவலின் தொடக்கத்தில் வரும் நிகழ்ச்சி; வாதாபியை வென்று, அந்நகரிலிருந்த கணபதி விக்கிரகத்தைத் தமது ஊரில் கோவில் கொள்ளச் செய்வதற்காக உடைமை கொண்டு, சிறுத்தொண்டராய் மாறிய பரஞ்சோதி பயணமாவது, இறுதிக் கட்டத்தில் வரும் நிகழ்ச்சி. இரண்டுக்கும் இடையே, வரலாற்று உண்மையைக் கொண்டு இழைத்த ஒரு வண்ணக் கோலம் வளைந்தும் நெளிந்தும் ஓடிக் கருத்தைச் சொக்க வைக்கிறது.

வாதாபி கணபதியைப் போல் எண்ணிலாக் கணபதிகள், எத்தனையோ வடிவ மாற்றங்களுடன், தமிழ்நாடு நெடுகிலும் சிறிதும் பெரிதுமான கோயில்களில் காட்சி

தருகிறார்கள். அவர்களைப் பற்றியெல்லாம் வரலாற்றுக் கதைகள், புராணக் கதைகள், நவீனக் கதைகள் என்று எத்தனையோ உண்டு. அவற்றுடன் இன்னும் ஒன்றாகப் “புதிய விநாயக புராணம்” எழுதியிருக்கிறார் கல்கி:

முன்னொரு காலத்தில் துர்வாச முனிவர் கைலாசத்துக்குச் சென்றபோது, முன் வாசலில் வீற்றிருந்த விநாயகப் பெருமானைக் கவனியாமல் விடுவிடு என்று உள்ளே போய் விட்டார். அதைக் கண்ட விநாயகர் ஒரு வேடிக்கை செய்ய எண்ணித் தம் தும்பிக்கையை நீட்டித் துர்வாச முனிவரின் முதுகின் பேரில் தீர்க்க சுவாசம் ஒன்று விட்டார். உடனே துர்வாச முனிவர் அலறிப் புடைத்துக் கொண்டு தலை குப்புற விழ, அதைக்கண்டு பூத கணங்கள் எல்லாம் சிரித்தன.

துர்வாச முனிவர் மீண்டும் எழுந்து தமக்கு என்ன நேர்ந்தது என்பதை ஞான திருஷ்டியினால் அறிந்து கொண்டதும், கோபம் அவருடைய ஜடா மகுடத்துக்கு மேலே போய்விட்டது. விநாயகரைப் பார்த்து, “நீர் பூலோகத்தில் நாற்சந்திகளிலும் குளத்தங்கரை மரத்தடியிலும் கேட்பாரற்று வெயிலில் காய்ந்து கொண்டும். மழையில் நனைந்து கொண்டும் இருப்பீராக! உமக்குத் தோப்புக் கரணம் போடுவோரும், வேண்டுதல் செய்து கொண்டு தேங்காய் உடைப்போரும், கொழுக்கட்டை நைவேத்தியம் செய்வோரும், நாளுக்கு நாள் குறைந்து போவார்களாக!" என்று சாபம் கொடுத்துவிட்டுப் பூத கணங்களை நோக்கித் திரும்பினார். “நான் விழுந்தபோது சிரித்தவர்கள் அத்தனை பேரும் பூலோகத்தில் நாத்திகர்களாகப் பிறக்கக் கடவீர்களாக!" என்று சபித்தார். பூதகணங்கள் நடுநடுங்கிப் போய் முனிவரின் அடிகளில் விழுந்து வணங்கி, "முனிபுங்கவரே! தாங்கள் மூக்குக்கு மேலே முன்கோபம் உடையவர் என்று தெரிந்திருந்தும், நாங்கள் சிரித்தது என்னவோ குற்றம்தான்! கருணை கூர்ந்து மன்னித்துச் சாப விமோசனத்துக்கு வழி கூற வேண்டும்!" என்று கேட்டுக் கொண்டனர்.

விநாயகரும், "துர்வாசரே! உமக்குப் பசி எடுத்துக் கோபம் பொங்கி வந்த போதெல்லாம் பல தடவை நானாகவே உம்மை அழைத்து, மோதகம், நாளீகேரம் ஆகியவற்றில் பங்கு கொடுத்திருந்தும், ஒரு சிறிய வேடிக்கை செய்ததற்காக இப்படிச் சாபம் கொடுத்துவிட்டீரே? எனக்கு ஒருவரும் பூஜை நைவேத்தியம் செய்யாமல் போனால் உம்முடைய கதி என்ன ஆவது?" என்று கேட்டார். அவ்வளவுதான்; துர்வாச முனிவரின் கோபம் பறந்து போய் விட்டது.

“ஆமாம்; சற்று அவசரப்பட்டுத்தான் சாபம் கொடுத்து விட்டேன். ஆயினும் பரவாயில்லை. உலகில் நாஸ்திகர்களாய்ப் பிறக்கப் போகும் இந்தப் பூத கணங்கள் ஒரு நாள் "மண் பிள்ளையார் செய்து உடைக்கப் போகிறோம்" என்று கிளம்பி, அவ்விதமே

சில இடங்களில் செய்யவும் செய்வார்கள். உடனே ஆஸ்திக மகாஜனங்களும் பக்த கோடிகளும் விழித்துக் கொள்வார்கள். முன்னைக் காட்டிலும், விநாயகக் கடவுளாகிய தங்களிடம் அதிக பக்தி கொள்வார்கள். அர்ச்சனைகள், அபிஷேகங்கள், நைவேத்தியங்கள், ஆரத்திகள், வீதி வலங்கள், உற்சவங்கள் எல்லாம் பதின்மடங்கு அதிகமாகவும் அமோகமாகவும் நடத்துவார்கள். அந்தச் சமயத்தில் மட்டும் என்னை மறந்து விட வேண்டாம்!" என்று முனிவர் கூறினார்.

துர்வாச முனிவரின் வாக்கின்படியே பூலோகத்தில் பரதக் கண்டத்தின் தென் பகுதியில் கலியுகம் விஜய வருடம் வைகாசி மாதத்தில், எல்லாம் நடந்தது....

அதாவது கிறிஸ்து சகாப்தப்படி 1953 மே-ஜூன் மாதங்களில், பிந்தைய மாதம் 14ஆம் தேதியன்று வெளிவந்த கல்கி இதழின் தலையங்கத்தில் வந்ததுதான் இந்தப் புதிய புராணக் கதை.

என்ன நடந்தது என்றால்--

கடவுள் நம்பிக்கையைக் குலைப்பதற்கான ஒரு நேர் நடவடிக்கையாகப் பிள்ளையார் உடைப்புத் திட்டம் ஒன்றைத் திராவிடக் கழகத்தின் தலைவர் ராமசாமிப் பெரியார் அறிவித்தார். தமிழர்களில் மிகப் பெரும்பாலோர் வழிபடும் தெய்வம் என்பதே பிள்ளையாரை அவர் குறியாகக் கொண்டதற்குக் காரணம் எனலாம்.

அந்தத் திட்டத்தின்படியே சில ஊர்களில் சில நாத்திகர்கள், அவர் அதற்கெனக் குறிப்பிட்ட மே மாதம் 27ஆம் தேதியன்று பிள்ளையார் உருவங்கள் செய்து உடைத்தார்கள். பெரிதாக ஒன்றும் நடக்கவில்லைதான். ஆனால் அதன் மூலம் தோன்றிய எதிர்ப்பும் விளைவும் பெரிதாக இருந்தன. எவ்வளவு பெரிது, எப்படி என்பதை அதே தலையங்கத்தின் தொடர்ச்சியிலிருந்தும் காணலாம்:

பல்லவ சேனாதிபதி பரஞ்சோதியார் படையெடுத்துச் சென்று வாதாபி நகரை எரித்து அழித்த பிறகு, அங்கிருந்து வாதாபி கணபதியை வெற்றி முழக்கத்துடன் ஊர்வலமாக எடுத்து வந்து தமிழ்நாட்டில் நிலைநாட்டினார் அல்லவா? அந்தக் காலத்தில் தமிழ் மக்கள் விநாயகர் விஷயத்தில் காட்டிய பக்தி நெறியை இத்தனை நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு இன்று மறுபடியும் தமிழ்நாட்டில் கண்டோம். மூலை முடுக்குகளிலும், சந்து பொந்துகளிலும், இடிந்த கோயில்களிலும், குளத்தங்கரை ஆற்றங்கரைகளிலும் வீற்றிருந்த விநாயகர்களுக்கெல்லாம் யோகம் பிறந்தது. அபிஷேக அர்ச்சனைகளும் உற்சவ ஊர்வலங்களும் அமோகமாக நடைபெற்றன. அறுவகைச்

சமயங்களில் ஒன்றான காணாபத்தியம்" என்னும் சமயமே புத்துயிர் பெற்று விட்டதாகத் தோன்றுகிறது.

இத்துடன் கல்கி நிறுத்திக் கொள்ளாமல், ஓரமின்றி இன்னொன்றையும் சுட்டிக் காட்டினார்:

உண்மையான ஆத்திகர்கள் அவ்வளவாக மகிழ்ச்சி கொள்ள முடியாத, ஏன், வருத்தமே கொள்ளத்தக்க சில நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்றதை இங்கே குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. திராவிடர் கழகத் தலைவரின் உருவப் படங்களைக் கொளுத்துதல், அவரைப்போல் பொம்மை போன்ற செயல்கள் ஆஸ்திகத் தன்மைக்குச் சிறிதும் பொருந்தாத அநாகரிகமான காரியங்கள். "அன்பே சிவம் என்பது திருமூலரின் அருள்வாக்கு "அன்பே கடவுள்" என்னும் கருத்தை ஒவ்வொரு மதமும் ஒவ்வொரு விதத்தில் வலியுறுத்தி இருக்கிறது... ஆகையால் அன்பு நெறிக்கு மாறான செயல் எதுவும் ஆஸ்திகம் ஆக முடியாது. வாயினால் மட்டும் ஆஸ்திகம் பேசிக் கொண்டு உள்ளத்தில் நீசத்தனமாக துவேஷத்தை நிரப்பி வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்தான், நாஸ்திகர்கள் மீது பழிக்குப் பழி வாங்க நினைத்து மேற் கூறியவை போன்ற செயல்கள் புரிவார்கள்.

உண்மை ஆஸ்திகர்களுக்கு நாஸ்திகத்தின் மீது வெறுப்பு இருக்கலாம்; ஆனால் நாஸ்திகர்கள் மீது வெறுப்பு இருக்கக் கூடாது.

நாத்திகப் பிரச்சாரம் மிகுந்திருந்த காலம் அது. அந்தப் பிரச்சாரத்தை நடத்தியவர்கள் அப்போது நேர்முகமாய் அரசியலில் ஈடுபட்டிருக்கவில்லையாதலால், அது ஒன்றிலேயே தீவிரமாய் இருந்தார்கள். முதலில் அந்தப் பிரச்சாரம் பத்திரிகைகள் மூலமும் பேச்சு மேடைகளிலிருந்தும் நடந்தது; பின்னர் நாடக அரங்குகளிலிருந்தும் வெள்ளித் திரையிலிருந்தும் நடக்கலாயிற்று. நாளுக்கு நாள் அதிகமாய் அளாவலும் ஆற்றலும் கொண்டதாய்ப் பரவிய அந்தப் பிரச்சாரம் பற்றி, அடிக்கடி தமது கருத்தை வெளியிட்டார் கல்கி. எப்படி வெளியிட்டார் என்றால், எதிருக்குப் புதிராகவோ, ஏட்டிக்குப் போட்டியாகவோ அல்ல:

"கடவுளைக் குறித்து உம்முடைய கருத்தை இன்னும் கொஞ்சம் விஸ்தரிக்க முடியுமா?" என்று சில நேயர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். "நாஸ்திகப் பிரச்சாரத்தைப் பற்றி உமக்குக் கவலை இல்லையா? ஹிந்து மதத்தைத் தூஷிப்பவர்களைக் குறித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாமா?" என்று வேறு சில நேயர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

நல்லது, கடவுளைப் பற்றி என்னுடைய கருத்தை விஸ்தரிப்பதில் எனக்கு ஆட்சேபம் இல்லை: கடவுளுக்கும் ஆட்சேபம் இராது. கடவுள் ஒருவர் உண்டு என்பதை

நான் நம்புகிறேன். ஆனால் கடவுள் இல்லை என்று வாதிப்பவர்களிடத்தில் எனக்குக் கோபம் கிடையாது. கடவுள் உண்டு என்று சொல்லவும் பிரச்சாரம் செய்யவும் எனக்கு எப்படி உரிமை கோருகிறேனோ, அப்படியே கடவுள் இல்லை என்று வாதிக்கவும் பிரச்சாரம் செய்யவும் பிறருக்கு உரிமை கொடுக்க விரும்புகிறேன்..

ஆனால், நாத்திகர்களோ திராவிடக் கழகத்தாரோ மற்றவர்களோ பிரச்சாரத்தோடு நில்லாமல், பலாத்காரத்தைக் கையாளத் தொடங்கும்போது அது நாட்டுக்கும் சமூகத்துக்கும் எதிரான குற்றமாகிறது. கோயிலுக்குப் போக வேண்டாம் என்று பிரச்சாரம் செய்யட்டும். அதற்குக் காரணங்களை எடுத்துச் சொல்லட்டும் எழுதட்டும். ஆனால் கோயிலுக்குப் போகிறவர்கள் மீது கல்லைப் போடும்படி சொன்னாலும், கோயிலுக்குள்ளே வந்து பக்தர்கள் மனம் புண்படும்படி நடந்து கொண்டாலும் அங்கே சர்க்கார் தலையிட்டே ஆக வேண்டும் பூணூலையும் உச்சிக் குடுமியையும் நாமத்தையும் திருநீற்றையும் சந்தனப் பொட்டையும் பற்றிப் பேச்சிலும் எழுத்திலும் சக்கைப் போடு போடட்டும். ஆனால் வைதிக நம்பிக்கையுள்ள ஓர் ஏழைப் பிராமணனின் பூணூலை அறுக்கவோ, ஒரு பக்தரின் நாமத்தையும் விபூதியையும் அழிக்கவோ யாரேனும் முற்பட்டால், அதைப் பார்த்துக்கொண்டு சும்மா இருக்கும் சர்க்கார் சர்க்காரே அல்ல. அத்தகைய சர்க்காரை நடத்தும் மந்திரிகள் கல்லைக் கட்டிக்கொண்டு கடலில் விழுந்து விடலாம்.

(கல்கி இதழ் 19.06.1949)

பின்னொரு சமயம் ஓர் ஊரில், குறிப்பிட்ட ஒரு சாதியாரின் வீடுகளில் கயவர்கள் புகுந்து கொடுமைகள் செய்தபோது "திருப்பித் தாக்குங்கள்!" என்ற தலைப்புடன் ஒரு தலையங்கம் எழுதினார் கல்கி. அதில் அவர் ஆண்கள் மட்டுமின்றி பெண்களும் துணிச்சலுடன் தற்காப்புச் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்றார்:

புருஷர்கள் எப்போதும் வீட்டிலேயே இருக்க மாட்டார்கள். அவரவர்களும் காரிய நிமித்தமாக வெளியே போவார்கள். அத்தகைய சமயங்களில் காலிகளும் கயவர்களும் தாக்க வந்தார்கள் என்றால், நம் சகோதரிகள் நாணத்தையும் அச்சத்தையும் மற்றப் பெண்மைக் குணங்களையும் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, தாக்க வருகிறவர்களைத் திருப்பித் தாக்கத் தயாராக வேண்டும். கையிலே அகப்படும் அரிவாள்மணை, கடப்பாரை, உலக்கை, விளக்குமாறு முதலிய எல்லாவித ஆயுதங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு கயவர்களைத் திருப்பித் தாக்கித் தற்காப்புச் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

(கல்கி இதழ் 02.08.1953)

வெறுப்பை வளர்த்து வன்முறையை விளைவிக்காதவரையில் யாரும் எவ்விதப் பிரச்சாரமும் செய்யலாந்தான் என்ற கருத்தை, இதற்கு முன்பு பார்த்த வாக்கியங்களில் கல்கி வெளியிட்டார் என்பதை மீண்டும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அந்த வாக்கியங்கள், "வேலைக்காரி" என்ற திரைப்படத்துக்கு அவர் எழுதிய விமர்சனத்தில் வந்தவை. சி.என்.அண்ணாதுரை கதை வசனம் எழுதிய படம் அது. "நாஸ்திகப் பிரச்சாரம் செய்கிற ஆட்சேபகரமான படம் என ஆஸ்திகர்கள் பலர் அதைக் கண்டனம் செய்து, அதைத் தடை செய்ய வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்தார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைக்கு இணங்கலாமா வேண்டாமா என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்காக மாகாண அமைச்சர்கள் இருவர், கல்கியை ஆலோசகராய்க் கொண்டு அந்தப் படத்தைப் பார்த்தார்கள்.

தடை செய்வதற்குரிய படம் அல்ல அது என்பதே கல்கி கூறிய ஆலோசனை. அது ஆட்சேபகரமான படமே அல்ல; தமிழ் நாட்டில் வெளிவந்துள்ள மிகச் சிறந்த படங்களுள் ஒன்று என்றார்.

பின்னர் அந்த மதிப்பீட்டைத் தமது விமர்சனத்தில் கல்கி விரிவுபடுத்தி வெளியிட்டு, படத்தில் அடங்கிய நல்ல கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டார். அவற்றில் ஒன்று:

ஏழைகள் பணக்காரர்களிடம் படும் கொடுமையைப் பற்றி விவரிக்கும் கதை. கொடுமைக்கு ஆளான ஏழை மனிதன் பணக்காரனைப் பழிவாங்குகிறான். உண்மைக் காதலுக்கு சாதி வேற்றுமை இல்லை என்பது ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது. பணக்காரனுடைய பிள்ளை ஏழை வேலைக்காரியைக் காதலித்து மணக்கிறான். முடிவில் பணக்காரர்களின்

கர்வம் ஒடுங்கி ஏழைகளின் கை ஓங்குகிறது.

(கல்கி இதழ் 19.06.1949)

"விஷயத்தின் சிறப்பினாலும், நடிப்புத் திறமையினாலும், பேச்சு சாமர்த்தியத்தினாலும், டெக்னிக்கினாலும் படம் சிறந்து விளங்குகிறது" என்று பாராட்டிய பின்னர், ஆட்சேபகரமானது என்று சொல்லப்பட்ட பகுதியைக் கல்கி குறிப்பிட்டார்.

கதாநாயகன் காளி மாதாவிடம் பக்தி கொண்டிருந்தான். காளி கோயிலுக்குப் போய் வழிபட்டு வந்தான். அவனுடைய சிநேகிதன் மணி அதைக் குறித்து அவனைக் கேலி செய்து வந்தான்.

காளி பூஜையினால் கதாநாயகனின் கஷ்டம் தீரவில்லை. அவனுடைய தந்தையின் தற்கொலைக்குக் காரண புருஷரான பணக்கார வேதாசல முதலியாருக்கு ஒரு ஜமீன் கிராமம் கிடைக்கிறது. இதை அறிந்ததும் கதாநாயகனுடைய மனம் பதறுகிறது. காளி மாதாவிடம் வைத்த பக்தியும் நம்பிக்கையும் மறைந்து விடுகின்றன. "உன்னை வழிபட்டு என்ன பயன்!" என்று அலறிவிட்டு, பூஜை சாமான்களில் சிலவற்றை உடைத்துத் தள்ளிவிட்டுக் கோயிலிலிருந்து வெளியேறுகிறான்.

இதை நாஸ்திகப் பிரச்சாரம் என்றும், ஹிந்து மதத்துக்கு விரோதமான பிரச்சாரம் என்றும் சொல்லக் கூடும். ஆனா நாஸ்திகப் பிரச்சாரம் என்ற முறையில் இந்த முயற்சியை ஒருபெரும் தோல்வி என்றே நான் கருதுகிறேன்.

கதாநாயகன் காளியைப் பார்த்துக் கேட்பதற்கெல்லாம் ஹிந்து மதத்தை அறிந்தவர்கள் அனைவருக்கும் பதில் தெரியும்

"அரசன் அன்று கொல்லும்; தெய்வம் நின்று கொல்லும்"

தெய்வம் கருணை புரிவதும் அப்படியே.

காளி கோயிலிலிருந்து கதாநாயகன். காளியை வைது கொண்டே ஓடியபோது, காளி அவன் சிற்றறிவை எண்ணிச் சிரித்திருக்க வேண்டும்! ஏனெனில், அதே சமயத்தில் காளி அவனுடைய நன்மைக்காக என்ன அற்புதங்களெல்லாம் செய்து வைத்திருக்கிறாள் தெரியுமா?

கதையில் மேலே, எதிர்பாராத சம்பவங்களும், வியப்பான திருப்பங்களும் நம்ப முடியாத நிகழ்ச்சிகளும் வந்து, சுபமான முடிவுக்கு வழி செய்கின்றன. இவற்றை ஒன்றன்

பின் ஒன்றாகக் கல்கி எடுத்துச்சொல்லி, காளியின் கருணையினால்தான் ஒவ்வொன்றும் நிகழ்வதாகத் தோன்றுகிறது என்றார். "காளி, பக்தனைப் பரிசோதிக்கும்போது பரிசோதிக்கிறாள். இனிமேல் சோதனையைத் தாங்க மாட்டான் என்று ஏற்பட்டதும் கருணை புரிந்து விடுகிறாள். உடனே நடவாத காரியமெல்லாம் நடந்து விடுகிறது!

"வேலைக்காரி" என்பது அந்தப் படத்தின் பெயராய் இருந்த போதிலும், அதற்கான தமது விமர்சனத்துக்குக் "காளியின் கருணை" என்றே தலைப்புக் கொடுத்தார் கல்கி.

இதே போலத்தான் வேறுபட்டதாய் "நல்ல தம்பி" என்ற ஒரு படத்துக்கான தமது விமர்சனத்துக்கும், "என் கடவுள்" என்று அவர் மகுடம் கொடுத்திருந்தார். என்.எஸ்.கிருஷ்ணன் எடுத்ததும் நடித்ததுமான அந்தப் படமும் ஆஸ்திகர்களின் கண்டனத்துக்கும், தடை செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கைக்கும் இலக்காகி இருந்தது. "நல்ல தம்பி என்கிற கெட்ட தம்பி கடவுள் இல்லை என்று மறுப்பதாய் அமைந்த படம்" என்பது அதன்மீது தொடுக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளில் முக்கியமானது. அதைக் கல்கி மறுதலித்து, உண்மையிலேயே அவன் நல்ல தம்பிதான் என்று சொன்னார். பெற்றோர் இருவரையும், உலகம் போற்றும் உத்தமர்கள் மூவரையும் அவன் போற்றியதைச் சுட்டிக் காட்டி, "அன்னை தந்தையரைக் கடவுள் என்று சொல்வதில் நமக்கு என்ன ஆட்சேபம் இருக்க முடியும்?" என்று கேட்டார்.

"அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்" என்பது தமிழ்நாட்டுப் பழமொழி. "மாதுரு தேவோபவா! பிதுரு தேவோ பவா" என்று உபநிஷதம் முறையிடுகிறது. எல்லா மதங்களிலும் எல்லா நாடுகளிலும் பெற்றோர்களைத் தெய்வம் என்று போற்றுவது வழக்கமாய் இருந்து வருகிறது.

புத்தர், ஏசு, மகாத்மா காந்தி மூவரும் மாநிலம் வாழ்வதற்காகத் தங்கள் வாழ்க்கையை அர்ப்பணம் செய்தவர்கள். தீனர்களின் துயரம் தீர்ப்பதற்காகத் தாங்கள் எல்லையில்லா இன்னல்களை அனுபவித்தவர்கள் அவர்களைக் கடவுளர்கள் என்று சொல்வது சாலவும் பொருந்தும்.

ஒரு மனிதன் கோயிலுக்குப் போக வேண்டாம்; மற்ற வெளிப்படையான மதாசாரங்களை அனுஷ்டிக்க வேண்டாம். புத்தர், ஏசு, மகாத்மா இவர்களைப் போற்றி, இவர்கள் காட்டிய வழியில் தன் வாழ்க்கையை ஒருவன் நடத்தினான் என்றால் அவனே உண்மையான ஆஸ்திகன்.

(கல்கி இதழ் 05.06.1949)

இந்த விமர்சனத்தை அச்சமயம் கவர்னர் - ஜெனரலாய் இருந்த இராஜாஜி படித்துவிட்டு, ரசிகமணிக்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்றில் தமது பாராட்டை வெளியிட்டார்:

(புதுடெல்லி 07.06.1949)

கல்கி இந்த இதழில், 'கருநாடகம், என்.எஸ். கிருஷ்ணனுடைய "நல்ல தம்பி படத்தைப் பற்றி எழுதியிருக்கும் விமர்சனம் மிகவும் நன்றாயிருந்தது என்று கிருஷ்ணமூர்த்திக்குச் சொல்ல வேண்டும். டெக்னிக்கை விரும்புகிறவர்கள் வேறு படங்களைப் பார்க்கப் போங்கள்; நல்ல லக்ஷியம், நல்ல நடிப்பு, நல்ல சிரிப்பு - இவற்றை விரும்புகிறவர்கள் நல்ல தம்பி படத்தைப் பாருங்கள்" என்று வெகு அழகாக முடிந்திருக்கிறது. இந்த நடை கிருஷ்ணமூர்த்திக்குப் பிறகு யார் எழுதப் போகிறார்கள்!

கழகக் கலைஞர்கள் சம்பந்தப்பட்ட திரைப்படங்களில் கடைசியாகக் கல்கி விமர்சனம் செய்தது "மனோகரா" அந்த விமர்சனம் அவர் வாழ்நாளில் வெளியான கடைசிப் புத்தாண்டு மலரில் இடம்பெற்றது. அந்தப் புத்தாண்டின் பெயர் ஜய வருஷம். "மனோகராவின் வெற்றி" என்பது அந்த விமர்சனத்தின் தலைப்பு.

ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் எப்படி அந்தப் படம் வெற்றியாய் இருந்தது என்பதை, வெற்றிக்கு மேல் வெற்றியாக அடுக்கிச் சொல்லிப் புகழுரைகளைப் பொழிந்தார் கல்கி. அவற்றில் ஒன்று அதன் “ஜீவசக்தியுள்ள" வசனத்தின் வெற்றி:

இந்தத் திரைப்படத்தில் வரும் மனோகரன் இராஜ சபையில் நீண்டதொரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்துகிறான். அதைச் ‘சொற்பொழிவு’ என்று சொன்னால் போதாது. ஏனெனில், சாதாரணப் பேச்சுக்களைக்கூட இந்தக் காலத்தில் ‘சொற்பொழிவு’ என்று குறிப்பிடுகிறார்.

மனோகரன் இராஜ சபையில் பேசும் பேச்சைச் ‘சொற் பிரவாகம், ‘சொல் வெள்ளம்,’ ‘சொற் பிரளயம்’ ‘சொல் சண்டமாருதம்’ என்றெல்லாம் சொன்னாலும் திருப்தி உண்டாகவில்லை. ‘சொல் அம்பு மழை’, ‘சொல் குண்டு மழை’, ‘அணு குண்டு சொல்மாரி’, எரிமலைச் சொற்பொழிவு’ என்றெல்லாம் சொல்லக் கூடிய விதமாக, மனோகரன் தீப்பொறி பறக்கும் காரசாரமான சொற்களைக் கொட்டித் தீர்க்கிறான்.

தமிழ் மொழியை எவ்வளவு வன்மையாய்க் கையாள முடியும் என்பதற்கு மனோகரனின் இராஜ சபைப் பேச்சு நல்ல எடுத்துக்காட்டு. (கல்கி இதழ் 11.04.1954)

இந்த வாக்கியங்களில் பொதிந்த புகழ்ச்சிக்கு உரியவர் மு.கருணாநிதி. அவரேதான், பம்மல் சம்பந்த முதலியாரின் நாடகத்தைத் தக்கபடி மாற்றி அமைத்தும், உரையாடல்களைத் தமதாகவே வரைந்தும், மனோகரா திரைக் கதையை எழுதியவர்.

முன்பு கல்கி பாராட்டி விமர்சனம் எழுதியதும்- ஏற்கெனவே முன்னொரு அத்தியாயத்தில் நாம் கவனித்ததுமான- சி.என்.அண்ணாதுரையின் “ஓரிரவு” நாடகம், பின்னர் திரைப்படமாக வந்தது. அதைக் கல்கி பார்க்கவில்லையோ, பார்த்தும் விமர்சனம் வேண்டியதில்லை என நினைத்தாரோ தெரியவில்லை. அது எப்படியாயினும், முந்திய நாடக விமர்சனத்திலிருந்து பகுத்தறிவு வாதிகளின் எழுத்துத் திறமை, பேச்சுத் திறமை பற்றிய பொதுவான பகுதி ஒன்றை இங்கே பார்ப்பது பொருத்தமாய் இருக்கும்.

திருச்சி "நகர தூதன்" பத்திரிகையின் முதற் பக்கத்தில், "பேனா நர்த்தனம்" என்னும் தலைப்பில் ஒருவர் எழுதுகிறாரே, அவர் மிகப் பொல்லாத எழுத்தாளர். அவருடைய பேனா நர்த்தனத்தில், பரத நாட்டியத்திலேயுள்ள சகல ஜதி வகைகளையும் காணலாம். அப்படித் துள்ளிக் குதிக்கும் வேகமுள்ள தமிழ் நடையில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களையும் எதிர்க்கட்சிக் கொள்கைகளையும் அவர் தாக்குவார். நானும் பார்த்து வருகிறேன். சென்ற இருபது வருஷத்துக்கு மேலாக இவருடைய கொள்கையும் ஒரே மாதிரியாக இருந்து வருகிறது; இவருடைய தமிழ்நடையும் ஒரேவித வேகமுள்ளதாய் இருந்து வருகிறது இவரால் தாக்கப்படுகிற மனிதர் நல்ல ரசிகரா மட்டுமிருந்தால், "தாக்கப்பட்டாலும் இப்படிப்பட்ட பேனாவினால் அல்லவா தாக்கப்பட வேண்டும்" என்று தான் எண்ணத் தோன்றும்.

("பேனா நர்த்தனம்" புரிந்தவரின் பெயர் மணவை திருமலைசாமி என்று தெரிகிறது.)

திராவிடக் கட்சி- சுயமரியாதைக் கட்சி- ஜஸ்டிஸ் கட்சிச் சொற்பொழிவாளர்களிலே தற்சமயம் தலைசிறந்து விளங்குகிறவர் திரு. சி.என்.அண்ணாதுரை அவர்கள் திரு. ஈ.வெ.ரா.வுக்கு அடுத்தபடியாகத்தான் சொல்லுகிறேன்.

திரு. சி.என்.அண்ணாதுரையின் சொற்பொழிவுகள் சிலவற்றை நான் கேட்டிருக்கிறேன். "சொற்பொழிவு என்றால் இதுவல்லவா பொழிவு? தட்டுத் தடுமாறிச் சொற்களுக்காகத் திண்டாடி நிற்பதையெல்லாம் சொற்பொழிவு என்கிறோமே!" என்று எண்ணத் தோன்றும்,

(கல்கி இதழ் 07.12.1974)

எந்தப் பொருளை யார் மூலம் கேட்டாலும் அதிலே மெய்பொருளைக் காண்பான் அறிவாளி: அந்த அறிவாளி ரசிகனாகவும் இருந்தால், அந்த மெய்ப் பொருளிலே அழகையும் காண்பான்.

நன்றி : பொன்னியின் புதல்வர் என்னும் நூலிலிருந்து.......

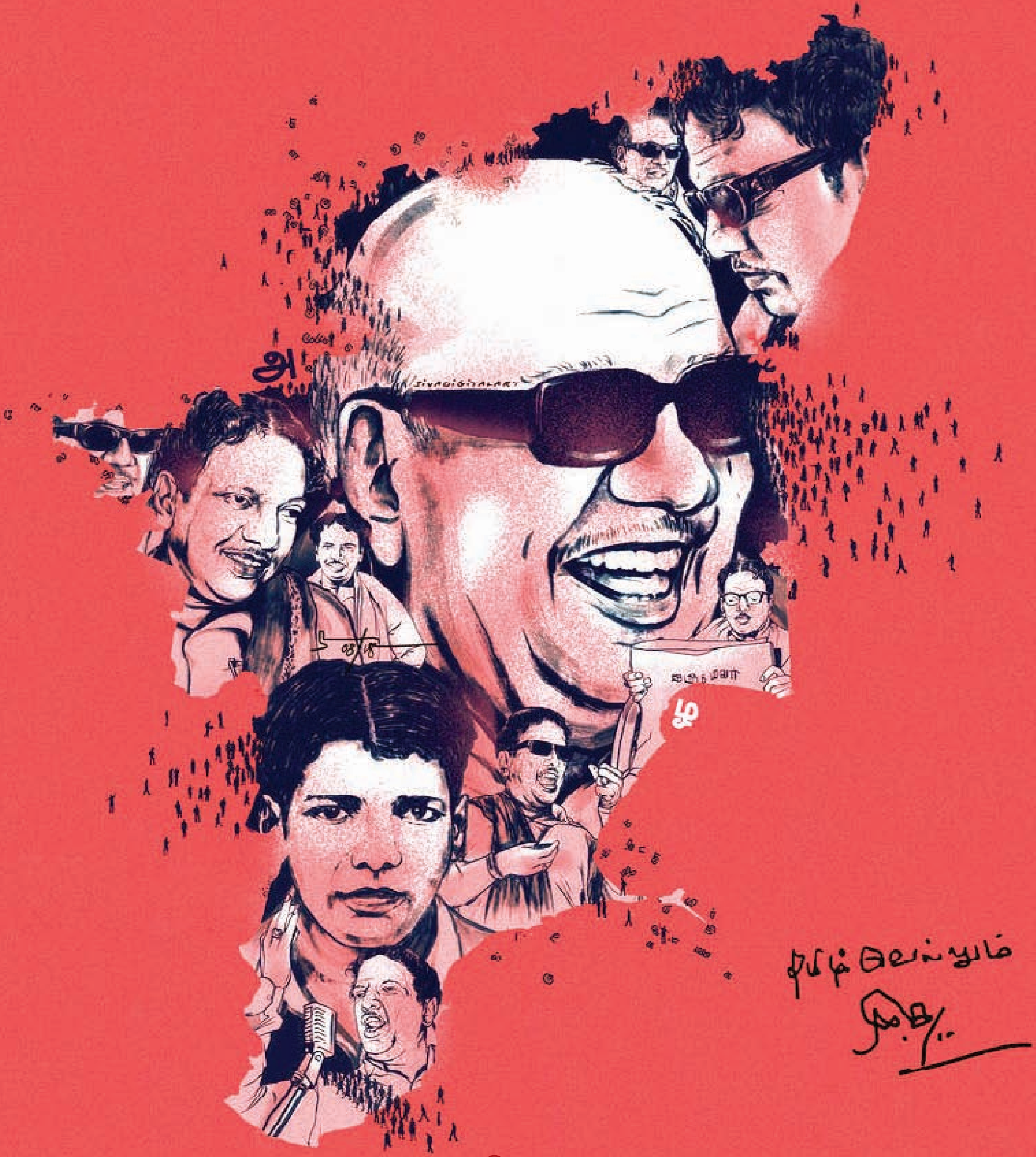

கலைஞரின் இயல்பு

– கே.சி. லட்சுமி நாராயணன்,
ஆசிரியர்

உயிர்ப்பலி கூடாது என்று வலியுறுத்திப் பல கூட்டங்களிலும், மாநாடுகளிலும் நான் பேசினேன். தமிழ்நாடு காவல்துறை தலைவராக இருந்த எஸ். ஸ்ரீபால் அவர்களுடன் சேர்ந்து தீவிரமாக அகிம்சை பிரச்சாரம் செய்தேன்.

1976ஆம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 11ஆம் தேதியன்று 'வர்த்தமானர், வள்ளுவர், வள்ளலார் காட்டிய வழி' என்ற தலைப்பில் ஒரு தின அகிம்சை பிரச்சார மாநாடு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அன்றைய முதலமைச்சர் கருணாநிதி அதைத் தொடங்கி வைத்தார்.

அன்பு நெறியே மனித குலத்துக்கு உரியது என்று அந்த மாநாடு வலியுறுத்தியது.

1978ஆம் ஆண்டில் சென்னையில் தமிழ்நாடு முதலாவது அகிம்சை நெறி மாநாடு நடத்தப்பட்டது. ஆளுநர் பிரபுதாஸ் பட்வாரி அதைத் தொடங்கி வைத்தார்.

1981ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் சென்னையில் தமிழ்நாடு இரண்டாவது அகிம்சை நெறி மாநாடு ஏற்பாடு நடத்தப்பட்டது. ஆளுநர் சாதிக் அலி, அமைச்சர் இரா.நெடுஞ்செழியன், மத்திய அமைச்சர் ஆர்.வி.சுவாமிநாதன் முதலியவர்கள் கலந்து கொண்டார்கள்.

1987ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் சென்னையில் தமிழ்நாடு மூன்றாவது அகிம்சை நெறி மாநாடு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அமைச்சர் க.ராஜாராம் உள்ளிட்டோர் கலந்து கொண்டார்கள்.

இந்த மாநாடுகள் அனைத்தையும் சென்னை பகவான் மகாவீரர் பிரச்சார சங்கம் என்ற அமைப்பின் ஆலோசகர் என்ற வகையில் இரவு பகலாக உழைத்து ஏற்பாடு செய்தேன்.

இந்த மூன்று மாநில அளவிலான அகிம்சை நெறி மாநாடுகள் ஓர் எழுச்சியை உருவாக்க உறுதுணையாக இருந்தன என்று எஸ்.ஸ்ரீபால் ஐ.பி.எஸ்.(ஓய்வு) ஒரு பேட்டியில் கருத்துத் தெரிவித்தார்.

பொதுவாக, அக்காலத்திய கம்யூனிஸ்ட் தோழர்களும், தோழியர்களும் தங்களது கொள்கையிலிருந்து இம்மியளவு கூடப் பிறழாதவர்களாக - சர்வ பரித் தியாகங்களைச் செய்வதற்குத் தயாரானவர்களாக- பொதுமக்களது காயங்களைத் தங்களது காயங்களைப் போல உணர்ந்தவர்களாக-எளிமையாக வாழ்ந்தவர்களாக- விளங்கினார்கள்.

என்னைப்போல, அவர்களது கொள்கைகளையும், செயல் திட்டங்களையும் முழுமையாக ஒப்புக் கொள்ளாதவர்கள் கூட, அவர்களுக்கு மதிப்பும், மரியாதையும் அளித்தார்கள்.

ஆனால், இன்றைய கம்யூனிஸ்ட் தோழர்களை என்னால் அவ்வாறு பார்க்க முடியவில்லை.

இன்றைய கம்யூனிஸ்ட் தோழர்களும், தோழியர்களும் நாட்டைத் துண்டாட விரும்பும் பிரிவினை சக்திகளுடன் உறவு கொள்கிறார்கள். சாதி வழிச்சக்திகளுடன் குலாவுகிறார்கள். இந்து மதத்தை மட்டும் ஏசுகின்ற போலி நாத்திகர்களுடன் கைகுலுக்குகிறார்கள். ஊழல் புரிவோரை வெட்கமின்றி ஆதரிக்கிறார்கள்.

இதைக் கண்டு நான் வருந்துகிறேன்: நான் வேறு என்ன செய்ய முடியும்?

எனது பயணம், தேசியப் பயணம்; எனது பார்வை, தேசியப்பார்வை. இவற்றுக்கு ஊறு விளையாத வகையில் நான் ஒரு பத்திரிகையாளன் என்ற முறையில், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மட்டுமின்றி, இதர பல கட்சிகளைச் சார்ந்த தலைவர்களுடனும் பல நேரங்களில் தொடர்பு கொண்டு பணியாற்றி உள்ளேன்; பொதுப் பிரச்சினைகளில் சேர்ந்து செயல்பட்டிருக்கிறேன். தனிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளிலும் சந்திப்புகள் அமைந்துள்ளன.

தி.மு.க. தலைவர்களில் கலைஞர், பொதுச்செயலாளர் பேராசிரியர், பொருளாளர் ஆற்காடு வீராசாமி, முன்னாள்

அமைச்சர் சற்குண பாண்டியன் முதலியவர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

கலைஞரிடம் ஓர் இயல்பு உண்டு, ஒரு காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்று முடிவு எடுத்துவிட்டால், அதைத் திட்டமிட்டுக் கட்டாயம் செய்து முடித்து விடுவார்.

1976ஆம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 11ஆம் தேதியன்று அகிம்சை நெறி சார்ந்த ஒரு கருத்தரங்கை நடத்தியதையும், அதில் முதலமைச்சர் கலைஞர் கலந்துகொண்டதையும் ஏற்கெனவே தெரிவித்திருக்கிறேன்.

அந்தக் கருத்தரங்கில் முதலமைச்சரிடம் சில கோரிக்கைகளைச் சமர்ப்பித்தோம்.

அந்த மாநாடு முடிந்து இருபது நாட்களில் தமிழ்நாட்டில் கலைஞரது ஆட்சி கலைக்கப்பட்டுக் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி 31.01.1976 அன்று அமல் செய்யப்பட்டது.

எனினும், மாநாடு முடிந்து நான்கே நாட்களில் எங்களது கோரிக்கைகள் ஏற்கப்பட்டு அரசாணை பிறப்பிக்கப்பட்டுவிட்டது.

மகாவீரர் தினம், திருவள்ளுவர் திருநாள், வடலூர் வள்ளலார் இராமலிங்கர் நினைவு நாள் ஆகிய மூன்று தினங்களிலும் தமிழ்நாடு முழுவதும் ஆடு, மாடுகளை வெட்டும் இடங்களையும், கசாப்புக்கடைகளையும் மூட வேண்டும் என்ற எங்களது கோரிக்கைகள் ஏற்கப்பட்டு, ஜி.ஓ.எம்.எஸ். 45 என்ற தமிழ்நாடு அரசின் ஆணை 16.01.1976 அன்று வெளியிடப்பட்டது.

ஒரு காரியத்தைச் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்று துணிந்துவிட்டால், கலைஞர் எவ்வளவு வேகமாகச் செயல்படுவார் என்பதற்கு இது ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

நன்றி: 'ஒரு பத்திரிகையாளனின் பயணமும், பார்வையும்' என்னும் நூலிலிருந்து----

இதழாளர் கலைஞர் வாழ்க!!

– பொள்ளாச்சி மா. உமாபதி

கருவில் திருவுடையார் என்ற சொல்லுக்கு நம் கண் எதிரே தோன்றும் சாட்சி முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர் பிறந்த திருக்குவளை அன்றைய தஞ்சை மாவட்டத்தில் கடைக்கோடி குக்கிராமம். வேளாண்மையைத் தவிர வேறொன்றும் அறியாத கிராமம். அப்படிப்பட்ட ஒரு கிராமத்தில் பிறந்து தொடக்கக் கல்வியை முடித்து ஆறாம் வகுப்பில் சேர திருவாரூர் செல்கிறார். அங்கு தன் 15 ஆம் வயதில் மாணவ நேசன் என்னும் கையெழுத்துப் பிரதியை தொடங்கினார். அந்த வயதில் அப்படி ஒரு இதழை நடத்த வேண்டும் என்கின்ற எண்ணம் அவருக்கு எப்படி ஏற்பட்டது என்பதும், அதனை எப்படி செயல்படுத்தினார் என்பதும் விந்தையாக இருக்கிறது. பதின்ம வயதில் துள்ளித் திரிந்து விளையாடாமல், கேளிக்கை, வேடிக்கைகளில் ஈடுபடாமல், தாளெடுத்து அமர்ந்து தன் மணிமணியான கையெழுத்துக்களால் ஒரு இதழை உருவாக்கி, அவற்றைத் தன் நண்பர்களோடு சேர்ந்து படி எடுத்து சக மாணவர்களுக்கு படிக்கக் கொடுப்பார். ஒரு இதழை தொடங்க வேண்டும்; நடத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டதே விந்தை தான். முன்னுதாரணம் ஏதுமில்லாத அந்தப் பணியை அவர் செயல்படுத்தியது விந்தையிலும் விந்தை. அத்தோடு நிற்கவில்லை அவரது இதழ் வேட்கை. 1942, அவரது பதினெட்டாம் வயதில் முரசொலி என்னும் ஏட்டினைத் தொடங்க முடிவெடுத்தார். அப்போதே சேரன் என்கின்ற புனைப் பெயரில் தன் நண்பர் தென்னன் அவர்களுடன் இணைந்து இதழுக்கான செய்திகளை தொகுத்து அவற்றை ஒரு தாளில் முன்னும் பின்னும் ஆக அச்சடித்து அவற்றை விநியோகம் செய்தார். அவற்றை அச்சடித்த அச்சகம் கருணை ஜமால் அவர்கள் நடத்திய கருணா பிரஸ். அந்த வயதில் தன் செலவுக்குக் கிடைக்கும் சிறு தொகைகளை சேர்த்து அச்சுக்கூலியாக கொடுத்து வந்தார். அதிலும், முன் பின் ஏற்படும்போது அவற்றை அச்சக உரிமையாளர் கருணை

ஜமால் கருணையால் தாங்கிக் கொண்டார். அதையும் தாண்டி நெருக்கடிகள் வரும்போது அவரது பெற்றோர் அவருக்கு இட்ட தங்கச் சங்கிலியை அடகு வைத்து கொடுத்தார். அத்துடன் இதழின் ஒரு ஓரத்தில் முரசொலி இலவச வெளியீடு நன்கொடை ரசீது என்றும் அச்சிட்டு வாசகர்கள் தானாக முன்வந்து நன்கொடைகள் வழங்க வேண்டுகோள் விடுத்து இருப்பார். அந்த வேண்டுகோளை ஏற்று ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய், மூன்று ரூபாய், நான்கு ரூபாய் என நன்கொடை வழங்கியோர் பட்டியலும் முரசொலியில் வெளியாகும். அச்சடித்த முரசொலியை தலையில் சுமந்தவாறு அச்சகத்தில் இருந்து வீடு செல்வார். சில வேளைகளில் பெருமழை பொழிந்து இடுப்பளவு வெள்ளத்தில் நடந்து கடந்து செல்ல வேண்டிய நிலைமைகளும் ஏற்பட்டுள்ளது. விளையாட்டுப் பருவத்தில் அவர் தொடங்கிய அந்த முரசொலியை முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் தன் முதல் குழந்தை என்று கூறுவார். அந்த முரசொலி இதழில் முரசொலி என்னும் பெயருக்கு மேல் பெரியார் வாழ்க என்று அச்சடித்திருப்பார். அதுமட்டுமல்ல இதழ் வெளிவரும் நாளை பெரியார் ஆண்டு 67 புரட்டாசி திங்கள் 20ஆம் நாள் என்றுதான் குறிப்பிடுவார். அதில் எழுத்தாளர் சேரன் செயலாளர் தென்னன் என்றும் இருக்கும். வருணமா மரணமா என்கின்ற தலைப்பில் வெளியான இதழில்...

தில்லையிலே ஆம் தீக்ஷிதர் கோட்டையிலே தீன தயாபரன் கான முழக்கத்துடன் காலை தூக்கி காளியிடம் காலித்தனம் செய்த கலைப்பதியிலே பூசுர கூட்டம் பூணூல் ஆட்சி நடத்தும் பூலோக கைலாசத்தில் புனிதர் மாநாடாம்! பூரி தட்சணையாம்! புண்ணியர் கூட்டமாம்! புல்லர்கள் உள்ளவரை நல்லது எது? 'தீண்டாமை ஒழிக' என வேண்டா வெறுப்பாக காங்கிரஸ் கூறிடும் வேளையிலே சமதர்ம சங்கநாதம் சனாதனிகளின் காதை துளைக்குமளவு சுயமரியாதைக்காரர்களால் ஒலிக்கப்படும் நேரத்திலே 'உயர் வென்று கூறினால் அது உண்மை தமிழர்கள் வாழ்வு' என பண்பாடி அகம் பிடித்த அக்ரஹார வாழ்வை அழிக்க அரிமாக்கள் புறப்பட்ட காலையிலே வர்ணாசிரம மாநாடு கூட்டுகிற வக்கிரகங்கள் பல உள்ளனவே நாட்டிலே!.... எனத் தொடங்கி பரணி பல பாடி பங்குடன் வாழ்ந்த பைந்தமிழ் நாட்டில் சொரணை சிறிதும் விழா சுயநலத்து சோதாக்கள் சில கூடி வருணத்தை நிலைநாட்ட வகையின்றி சரணங்கள் போட்டாலும் மரணத்தின் உச்சியிலே மானம் காக்க மறத்தமிழா போராடு! (வருணாசிரமம் வீழ்க) என்று அச்சிட்டு வெளியிட்டார். பின்னர் 1944இல் சாந்தா அல்லது பழனியப்பன் என்ற நாடகத்தை நடத்தியதால் அவர் புதுவையிலே எதிரிகளால் கடுமையாக

தாக்கப்பட்டு மயங்கி விழுந்தார். அவர் இறந்து விட்டார் என்று கருதி எதிரிகள் அவரை ஒரு சாக்கடையில் தள்ளி விட்டு சென்று விட்டனர். அவர் மயங்கிக் கிடப்பது கண்டு சிலர் அவர் மயக்கம் தெளிவித்து அப்போது புதுவையில் இருந்த தந்தைப் பெரியார் இடம் இஸ்லாமியர் வேடத்தில் அழைத்துச் சென்றனர். பெரியார் அவர் காயங்களுக்கு மருந்து விட்டு அவரை தன்னுடன் உயிரோட்டத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்கு அவருக்கு தனது குடி அரசு இதழின் துணை ஆசிரியராகப் பொறுப்பும் தந்தார்.

பின் 1946இல் சேலம் ஜுபிடர் பிச்சர்ஸில் திரைப்படத்திற்கு கதை வசனம் எழுதச் சென்றார். அவர் வசனம் எழுதிய அபிமன்யு திரைப்படத்தில் அவர் வசனம் எழுதியதை திரையில் காட்டாததால் அங்கிருந்து வெளியேறி கோவை மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ் குழுமத்தில் சேர்ந்தார். அங்கு மந்திரி குமாரி, ராஜகுமாரி உள்ளிட்ட பல படங்களுக்குத் திரைக்கதை வசனம் எழுதி பெரும் புகழ் பெற்றார். பின் திருவாரூர் சென்று துண்டறிக்கை வடிவில் முன்பு வெளியான முரசொலியை சிறு புத்தக வடிவில் வார இதழாக வெளிவரத் தொடங்கினார். அதுவரை இலவச இதழாக வெளிவந்த முரசொலி விலை ஒரு அணா என விலை வைக்கப்பட்டது.

1952இல் கலைஞர் உரையாடலுடன் பராசக்தி படம் வெளியானது. அந்தப் படம் கலைஞரின் அற்புதமான வசனங்களால் பெரும் புகழ் பெற்றது. அதன்பின் 1953இல் மனோகரா திரைப்படம் அவரது உரையாடல்களுடன் வெளியானது. அதுவரை திரைப்படங்களின் பாடல்கள் தான் புத்தகங்களாக வெளிவந்து விற்பனையாகின. முதன்முதலாக மனோகரா படத்தின் உரையாடல்களை புத்தகமாக அச்சிட்டு வெளியிட்டார் கலைஞர். அச்சாகி வெளிவந்த மனோகரா உரையாடல் புத்தகம் 2,000மும் உடனடியாக விற்றுத் தீர்ந்தன. அடுத்து 5,000 புத்தகங்கள் அச்சிட்டார் அவையும் விரைந்து விற்றுத் தீர்ந்தன. தொடர்ந்து

அவர் அச்சிட்டு வெளியிட அவை அத்தனையும் விரைந்து விற்பனையாகின. ஒரு கட்டத்தில் கட்டையால் செய்யப்பட்ட முகப்பு அட்டையின் பிளாக் தேய்ந்து போய் பிறகு அது பித்தளையில் செய்து அச்சிடப்பட்டது. அந்த அளவுக்கு பெரும் விற்பனை கண்டதால் கலைஞரிடம் ஒரு கணிசமான நிதி சேர்ந்தது. கிடைத்த நிதியை கொண்டு வீட்டில் மனைவி மக்களுக்கு அணிகலன்கள் துணிமணிகள் வாங்கித் தருவது பற்றி சிந்திக்காமல் அதனை முதலீடாகக் கொண்டு முரசொலி இதழை சென்னையில் இருந்து அச்சிட்டு வெளிக்கொணர முடிவெடுத்தார். அதற்கு சென்னை இராயப்பேட்டையில் சீனிவாச பெருமாள் சன்னதி தெருவில் மாதம் ரூபாய் 35 வாடகையில் ஒரு இடமும் பிடித்தார்.

முரசொலி அச்சடிக்க அவர் முன்பணம் கொடுத்த அச்சு இயந்திரம் குறிப்பிட்ட காலத்தில் வராமல் தாமதமானது. அந்த நேரத்தில் இதழை அச்சடிக்க கோடம்பாக்கத்தில் இருந்த பேசும் படம் அச்சகத்திற்கு சென்றார். அவர் சென்ற நேரம் அந்த அச்சக அச்சுப் பொறியும் பழுதாக இருந்தது. அதன் அச்சக உரிமையாளர் ராம்நாத் சூளைமேட்டில் இருந்த ஒரு அச்சகத்திற்குப் பரிந்துரை செய்தார். முரசொலி இதழ் டேப்லாய்ட் வடிவில் வார இதழாக வெளிவரத் தொடங்கியது. மனோகரா திரைப்பட உரையாடல் புத்தகத்தைப் போன்று முரசொலி இதழும் அச்சிட அச்சிட விற்று தீர்ந்தன. முதல் வாரம் மூவாயிரத்தில் தொடங்கிய முரசொலி நான்கு வாரங்களில் 30 ஆயிரத்தை தொட்டது. அச்சாகும் முரசொலி இதழைப் பல ஊர்களுக்கும் பண்டலாகக் கட்டி அனுப்பி வைக்கும் பணியையும், சந்தாதாரர்களுக்கு அஞ்சலில் சேர்க்கும் பணியையும் கலைஞரே செய்து வந்தார். அவ்வப்போது அவரது நண்பர் திரைப்பட இயக்குநர் பீம்சிங் அவர்களும் கலைஞருக்கு துணை செய்வார். முரசொலியின் விற்பனை பெருகியதால் இராயப்பேட்டை அலுவலக இடம் போதாமல் ஆயிரம் விளக்குப் பகுதியில் அப்போதைய மவுண்ட் ரோட்டில் ஒரு பெரிய இடத்தை வாடகைக்கு எடுத்தார். அங்கும் முரசொலியின் விற்பனை பல்கிப் பெருகியது.

சென்னையின் முதன்மைச் சாலை ஆகிய மவுண்ட் ரோட்டில் முரசொலி அலுவலகம் அமைந்ததால் காஞ்சிபுரத்தில் இருந்து சென்னை வரும் அண்ணா முரசொலி அலுவலகத்திலேயே கழகத் தோழர்களை சந்தித்தார். இதனால் முரசொலியின் முக்கியத்துவம் கூடியது. அடுத்தடுத்து சிறிது தூரங்களில் மதியழகனின் தென்னகம் இதழ் அலுவலகமும், கவிஞர் கண்ணதாசனின் தென்றல் இதழ் அலுவலகமும் அமைந்தன. சென்னை மவுண்ட் ரோட்டில் அடுத்தடுத்து மூன்று இதழ்களின் அலுவலகங்களிலும் கழகக் கொடி பறந்தன. அது காண்போரின்

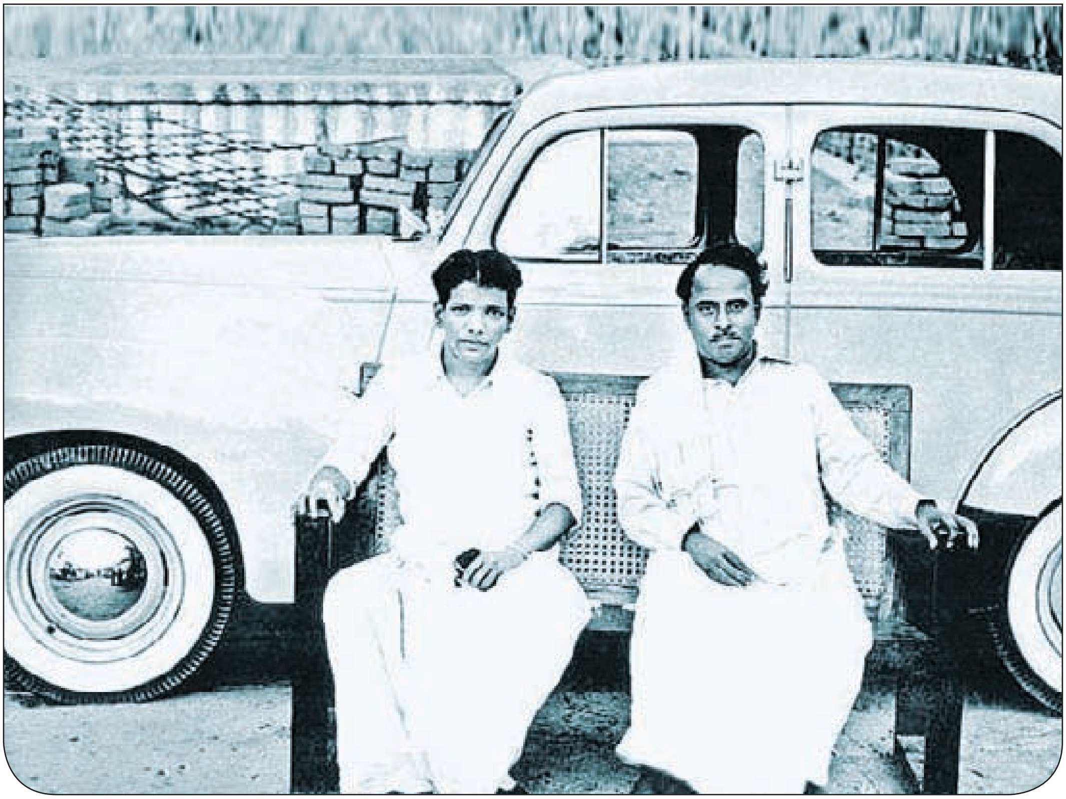

கண்ணையும், கருத்தையும் கவர்ந்தன. ஒரு கட்டத்தில் முரசொலி அலுவலகக் கட்டடத்தின் உரிமையாளர் அப்துல் காதர் அவர்கள் அந்த கட்டடத்தை விற்பது என முடிவெடுத்து கலைஞர் அவர்களை அதை வாங்கிக் கொள்ளும்படி வலியுறுத்தினார். கையில் உள்ள தொகையை பெற்றுக்கொண்டு பின் தவணை முறையில் தொகையை பெற்றுக் கொள்ளவும் சம்மதித்தார். வந்த வாய்ப்பினை நழுவ விடாமல் கலைஞரும் அதற்கு சம்மதித்தார். அப்போது கலைஞருக்கு மூன்று வகைகளில் வருமானம் வந்தது.

கழகத்தில் அவர் முக்கிய சொற்பொழிவாளர். மாதத்தில் 30 நாளும் பொதுக்கூட்டங்கள் இருக்கும் அளவிற்கு அவர் புகழ் பெற்றிருந்தார். அத்துடன் திரைப்படங்களில் உச்சத்தில் இருந்த கதை வசனகர்த்தா. மூன்றாவதாக மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த முரசொலி இதழின் ஆசிரியர். எனவே, 1954இல் சென்னை மவுண்ட் ரோட்டில் முரசொலி அலுவலகம் அவருக்குச் சொந்தமானது.

அதே நேரத்தில் மணமகள் படத்திற்கு திரைக்கதை வசனம் எழுதியதால் படத் தயாரிப்பாளர் கலைவாணர் என்.எஸ். கிருஷ்ணன் அவர்கள் கலைஞருக்கு ஊதியமாக ஒரு காரை வாங்கிக் கொடுத்தார். **அதன்பின் மிகக் குறுகிய காலத்தில் கோபாலபுரத்தில் வீடு ஒன்று விற்பனைக்கு வந்தது, அதையும் அவர் வாங்கி உடமையாக்கினார்.**

கலைஞர் முதன்முதலில் தேர்தலில் போட்டியிட்டது 1957ஆம் ஆண்டு. அவர் தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கு முன்னரே அவரது கடினமான உழைப்பால் சென்னையில் வீடு முரசொலி அலுவலகம் கார் அத்தனையும் வாங்கி இருந்தார். கலைஞர் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் அந்த மூன்று பணிகளையும் நிறுத்தவே இல்லை. மேடை சொற்பொழிவு திரைப்பட சின்னத்திரை கதை வசனம் முரசொலி இதழ் ஆசிரியர் ஆகிய மூன்று பணிகளையும் வாழ்நாள் முழுவதும் தொடர்ந்தார்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தனது திராவிட நாடு இதழில் தம்பிக்கு கடிதம் என எழுதத் தொடங்கினார். அதன் வாயிலாக கழகத் தொண்டர்களுக்குப் பல்வேறு செய்திகளை வாரி வழங்கினார். பேரறிஞர் அண்ணாவின் தம்பியான கலைஞர் அவர்களும் முரசொலியில் பொன்முடியின் கடிதம், நீட்டோலை, மறவன் மடல் என்ற பெயரில் கழகத் தோழர்களுக்கு கடிதம் எழுதி வந்தார். மறவன் மடலும், நீட்டோலையும் பின்னர் தனி இதழ்களாகவும் வெளியாகின.

உடன்பிறப்புகளான கழகத்தினருக்கு கூற வேண்டியவைகளையும் அவர்களை முன்வைத்து நாட்டுக்கு சமுதாயத்திற்கு சொல்ல வேண்டியவைகளையும் ஒரு பாச உணர்வுடன் வெளியிட இக்கடிதம் எழுதும் முறை கலைஞருக்கு பெரிதும் உதவியது. பேரறிஞர் அண்ணா தம்பிக்கு என்று அழைத்து கடிதங்களை எழுதினார். அவர் அடியொற்றி கலைஞர் அவர்கள் உடன்பிறப்பே என்று அழைத்து கடிதங்களை எழுதினார்.

முரசொலியின் இலச்சினைகளை கலைஞர் அவர்கள் அவ்வப்போது மாற்றி உள்ளார். தொடக்க காலத்தில் புயல் என பாய்ந்து வரும் கூறிய கொம்புகளை கொண்ட காட்டெருமையை வீரன் ஒருவன் அதன் கொம்புகளைப் பிடித்து அடக்குவது போன்று அமைத்திருந்தார். சர்வ வல்லமை கொண்ட ஆதிக்கவாதிகளை கழகத் தோழர்கள் எதிர்கொள்வதை சித்தரித்தது அந்த இலட்சினை. அதன்பின் 1963இல் அரசு பிரிவினை தடைச் சட்டம் கொண்டுவந்தபோது ஒரு தாய் ராட்சச கழுகிடமிருந்து குழந்தையை

காப்பது போன்ற பிரச்சினையைத் தாங்கி வெளியாயிற்று. பிரிவினைவாத தடைச் சட்டம் என்னும் ராட்சச கழுகிடமிருந்து அண்ணா என்னும் தாய் கழகம் என்னும் குழந்தையை காப்பாற்றுகிறார் என்ற பொருளில் அந்த இலச்சினை அமைந்தது. கால மாற்றத்தில் காட்டெருமையை அடக்கும் வீரன் என்பது காளையை அடக்கும் வீரன் என்பதாக மாற்றம் பெற்றது.

முரசொலியில் கலைஞர் அவர்கள் உடன்பிறப்பு கடிதங்கள் மட்டுமல்லாமல் அவ்வப்போது பராசக்தி கேள்வி பதில்கள் என்று கேள்வி பதிலாகவும் செய்திகளை வெளியிட்டார். கழக முன்னோடிகள் அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் உலகத் தலைவர்கள் மறைவின்போது தலைவர் கலைஞர் எழுதிய இரங்கல் உரைகள் மிகவும் புகழ்பெற்றவை. அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் மறைவின்போது அவர் எழுதிய கவிதாஞ்சலி உலகப் புகழ்பெற்றது. அது போன்று தந்தை பெரியார் அவர்கள் மறைவின்போதும் பெரியார் தன் சுற்றுப் பயணத்தை முடித்துக் கொண்டார் என்று அவர் எழுதிய இரங்கல் உரை அவரது கையெழுத்து வடிவிலேயே வெளியானது. ஈராக் அதிபர் சதாம் உசேன், கியூபா தலைவர் பிடல் காஸ்ட்ரோ, பாகிஸ்தானின் பெனாசிர் பூட்டோ, விடுதலைப்புலிகளின் தளபதி தமிழ்ச்செல்வன் போன்றோருக்கு எழுதிய இரங்கல் உரைகள் இரங்கல் இலக்கியத்தில் இடம்பெறும் தகுதி பெற்றவை.

1976 நெருக்கடி நிலையின்போது பத்திரிகை தணிக்கை முறை மிகக் கடுமையாக கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. அப்போது இதழாளர் கலைஞர் கையாண்ட அணுகுமுறைகள் அதிகாரிகளின் அனைத்து கெடுபிடிகளையும் தாண்டி செய்திகளை மக்களுக்குக் கொண்டு சென்றன.

மிசா சட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்டவர்களின் பெயர்களை முரசொலியில் வெளியிடத் தடை விதித்தபோது, "அறிஞர் அண்ணா துயிலுமிடத்திற்கு வர இயலாதோர் பட்டியல்!" என்ற பெயரில் அவர்களின் பெயர்களை வெளியிட்டார். முன்னாள் அமைச்சர் கண்ணப்பன் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்ட செய்தியை, "கார் ஓட்டி கைது" என்று வெளியிட்டார். கலைஞர் சொல்ல வந்த செய்திகளை மக்கள் புரிந்து கொண்டனர். தணிக்கை அதிகாரிகள் அடிக்கடி செய்திகளை தடை செய்தபோது "வெண்டைக்காய் உடம்புக்கு நல்லது!" "விளக்கெண்ணெய் சூட்டைத் தணிக்கும்" என்று தலைப்புச் செய்திகளை வெளியிட்டு நையாண்டி செய்தார்.

அதையும் தாண்டி அவரது பிறந்தநாளின்போது அறிஞர் அண்ணாவின் பெயரைத் தணிக்கை செய்தபோது கலைஞர், “இனியும் பொறுக்க முடியாது!” என்று வெகுண்டு எழுந்தார். அதிகாரிகளின் தணிக்கை முறைக் கொடுமைகளை எதிர்த்துத் துண்டு பிரசுரங்களை அச்சிட்டு அவற்றை ஆயிரம் விளக்கு மசூதியில் இருந்து சில தோழர்கள் துணையுடன் அந்த துண்டறிக்கைகளை தாமே பொதுமக்களுக்கு விநியோகம் செய்தபடி பேரறிஞர் அண்ணா சிலை வரை சென்று, அங்கு தணிக்கைத் துறை அதிகாரிகளுக்கு எதிராக முழக்கம் செய்து போர்க்குரல் எழுப்பினார்.

காவல்துறை அவரை கைது செய்து திருவல்லிக்கேணி காவல் நிலையம் கொண்டு சென்றது. கலைஞர் கைது செய்யப்பட்டார் என்ற செய்தி அறிந்ததும் கழகத் தோழர்கள் காவல் நிலையத்தை சுற்றி முற்றுகையிட்டனர். நேரம் செல்லச் செல்ல மக்கள் கூட்டம் அதிகரித்தது. இறுதியில் அவர் காவல் நிலையத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டார். எழுத்துரிமை காக்கும் போரில் அவர் தானே ஒரு போராளியாக வீதியில் இறங்கிப் போராடியது மகத்தானதாகும்.

தலைவர் கலைஞர் அவர்களுக்கு எழுத்தாளர், பேச்சாளர், கவிஞர், திரைக்கதை வசனகர்த்தா நாடக எழுத்தாளர், நடிகர், பத்திரிகையாளர், அரசியல் தலைவர், தலைசிறந்த நிருவாகி, முதலமைச்சர், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பன்முக ஆற்றல் இருந்தாலும் அவர் முதன்முதலில் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டது மாணவ நேசன் இதழ் ஆசிரியராகத்தான். பின்னர் அவர் 18 வயதில் தொடங்கிய முரசொலி, இன்றைக்கு 80 ஆண்டுகளைக் கடந்து வெற்றி நடைபோட்டு வருகிறது.

தலைவர் கலைஞர் வாழ்நாளில் இறுதிவரை தன்னை ஒரு இதழாளராக நிலைநிறுத்திக் கொண்டார். அதில் பெருமிதம் கொண்டார்; பூரிப்பும், புளகாங்கிதமும் அடைந்தார். எனவே உரக்கச் சொல்வோம் “இதழாளர் கலைஞர் வாழ்க!! வாழ்க!!” என்று.

கலைஞரைப் பற்றி இதழாளர்களின் கட்டுரைகள்

இதழாளர் கலைஞர்

மு. குணசேகரன்
முதன்மை செய்தி ஆசிரியர்
சன் நியூஸ்

அரசியல் சினிமா, இலக்கியம், பத்திரிகை என தொட்ட துறைகள் அனைத்திலும் முத்திரை பதித்தவர் என்றாலும், காலமெல்லாம் கருத்துரிமைக்காகக் குரல் கொடுத்ததன் மூலம், வாழ்நாள் முழுவதும் பத்திரிகையாளராகவே வலம் வந்த பெருமைக்குரியவர் கலைஞர்.

அண்ணல் காந்தி, தந்தைப் பெரியார். அறிஞர் அண்ணா ஜவஹர்லால் நேரு, அண்ணல் அம்பேத்கர் தொடங்கி, எத்தனையோ தலைவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை மக்களிடம் கொண்டுசெல்ல ஊடகங்களைப் பயன்படுத்திய முன்னுதாரணங்கள் உண்டு. இருப்பினும், முதலமைச்சராக உயர்ந்த பிறகும், தனது இறுதிக்காலம் வரை பத்திரிகையாளராக ஓய்வின்றி. தொடர்ந்து செயல்பட்ட சிறப்பு கலைஞருக்கு உண்டு. தனது வாழ்நாளில் சுமார் 80 ஆண்டுகாலம் இதழியலோடு இடைவிடாது செயல்பட்டவர் கலைஞர்.

14 வயதில் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் பங்கேற்றதன் மூலம் தனது அரசியல் வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய கலைஞர், அதே ஆண்டில் தான் படைப்புலக வாழ்வையும் தொடங்கினார். கலைஞர், அண்ணாவால் அடையாளம் காணப்பட்டதே அவர் எழுத்தால்தான். அண்ணாவின் திராவிட இதழுக்கு ‘இளமைப் பலி’ என்ற கட்டுரையை எழுதியிருந்தார் கலைஞர். நபிகள் நாயகம் பிறந்தநாள் விழாவில் பங்கேற்க திருவாரூர் வந்த அப்போதைய நீதிக்கட்சியின் பொதுச்செயலாளரான அண்ணா. கட்டுரையை எழுதியவரைச் சந்திக்க விரும்பினார். கலைஞருக்கு அப்போது வயது 15. கலைஞரைக் கண்டு திகைத்தார் அண்ணா.

‘படிப்பில் கவனம் செலுத்து’ என்ற அண்ணாவின் அன்புக் கட்டளையை மீறி பதின் பருவத்திலேயே உலக இலக்கியங்களை எல்லாம் தேடித்தேடிப் படித்து, தன்னை பத்திரிகையாளனாக தொடர்ந்து அடையாளம் காட்டிக்கொண்டார் கலைஞர்.

எழுத்துத்துறையில் அவருக்கு இருந்த தணியாத தாகம், 16 வயதிலேயே அவரை பத்திரிகையாளராக உயர்த்தியது.

பள்ளிப்பருவத்தில் 'மாணவ நேசன்' என்ற பெயரில் வெளியான கையெழுத்துப் பத்திரிகையில் தொடங்கியது கலைஞரின் பத்திரிகையாளர் பணி. ஏழை, எளிய மக்கள் வசிக்கும் பகுதிகளுக்குச் சென்று, அவர்களின் பிரச்சினைகளைக் கேட்டறிந்து, தனது 'மாணவ நேசன்' கையெழுத்துப் பத்திரிகையில் எழுதினார் கலைஞர். அந்த மாணவ நேசன் இதழ்தான். பின்னாளில் முரசொலி என்ற பெயரில் அரசியல் இதழாக வளர்ந்து, வெளி வரத் தொடங்கியது.

1942ஆம் ஆண்டு கலைஞரால் தொடங்கப்பட்ட 'முரசொலி' இதழ் இன்றும் அரசியல் ஆவணமாக வெளியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. முரசொலி தொடங்கியபோது கலைஞருக்கு வயது 18. 'தோற்றம் ஈ.வெ.ரா. ஆண்டு 67 என பெரியாரின் பிறந்த ஆண்டை கணக்கிட்டு வெளிவந்தது முரசொலி.

1942இல் தொடங்கிய முரசொலி, ஓராண்டுக்குள் தஞ்சையைக் கடந்து கால்பதித்து, அரசியல் கவனம் பெற்றது. 1944ஆம் ஆண்டு சிதம்பரத்தில் தீட்சிதர்கள்

வருணாசிரம மாநாட்டை நடத்தியபோது, 'வருணமா? மானமா?' என்ற துண்டறிக்கையின் மூலம் பெரும் கவனம்பெற்றது 'முரசொலி'. 'வருணாசிரம மாநாடு எதிர்ப்பாளன்' என கலைஞருக்கு பெரும் எதிர்ப்புக் கிளம்ப' தமிழ்நாடு முழுவதும் பிரபலமானார் கலைஞர். அப்போது கலைஞருக்கு வயது 20.

மாணவ நேசனுக்கும் முரசொலிக்கும் இடையே, தந்தைப் பெரியார் நடத்தி வந்த 'குடிஅரசு' இதழிலும் துணை ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். பத்திரிகையாளராக கலைஞரின் வாழ்க்கையில் மிக முக்கிய காலகட்டமாக மாறியது 'குடிஅரசு' இதழில் பணியாற்றிய காலம்.

கலைஞரை பெரியாரிடம் கொண்டு சேர்க்க அடித்தளமிட்டது. 'தொழிலாளர் மித்ரன்' என்ற பத்திரிகையில் கலைஞர் எழுதிய 'அந்தப் பேனா' எனும் கட்டுரை. அண்ணல் காந்தியாரின் ஆசிரமத்தில் தொலைந்துபோன பேனாவைப்பற்றி. 1945ஆம் ஆண்டு அந்தப் பேனா எனும் தலைப்பில் கலைஞர் எழுதிய கட்டுரை பெரியாரை ஈர்த்தது. கலைஞரை ஈரோட்டுக்கு அழைத்து வந்து 'குடிஅரசு' இதழில் துணை ஆசிரியராக சேர்த்துக் கொண்டார் பெரியார். அறிஞர் அண்ணாவால் தொடங்கப்பட்ட 'திராவிட நாடு இதழிலும் கலைஞர் தொடர்ந்து பங்களிப்பு செய்தார்.

மாதமொருமுறை வெளியாகும் துண்டறிக்கை, வார இதழ் என்பதாக பரிணமித்த முரசொலி. 1960ஆம் ஆண்டு பெரியார் பிறந்த நாளான செப்டம்பர் 17ஆம் தேதி முதல் நாளிதழாக வளர்ந்து. தி.மு.க.வின் அதிகாரப்பூர்வ நாளேடு 'திராவிட நாடு' இயங்கி வந்தபோதே, அதற்கடுத்தபடியாக வெகுவாகக் கொண்டாடப்பட்டது. 'முரசொலி' நாளிதழ்.

திராவிட இயக்க இதழ்களில் முரசொலி தனித்துவத்தோடு திகழ கலைஞர் ஆற்றிய பணி அளப்பரியது. கொள்கை ஏடாக இருந்தாலும், முரசொலியின் உள்ளடக்கம், கருத்துப் படங்கள், ஆழமான அரசியல் விவகாரங்களை விவாதிக்கும் கேள்வி - பதில் பகுதி போன்றவை வெகுமக்கள் பத்திரிகைகளோடு போட்டி போடும் அளவுக்கு சுவை மிகுந்ததாக இருந்தன.

இராஜீவ்காந்தி ஆட்சிக்காலத்தில், பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டம் இயற்றப்பட்டது; மாநில உரிமைகளுக்கு எதிரானதாக இருந்ததால் விமர்சனத்துக்கு ஆளானது. மாநிலங்களைப் புறக்கணித்துவிட்டு. ஒன்றிய அரசே நேரடியாக நிதி வழங்குவதை விமர்சித்து, கட்டுரை எழுதியதோடு கருத்துப் படம் ஒன்றையும் கலைஞர் தீட்டியிருந்தார். கோவில் ஒன்றின் கோபுரம். தாங்குதள மண்டபமே இல்லாமல், நேரடியாகத் தரையில் இருந்து கட்டடப்பட்டால் சரியாக இருக்குமா?' என அவர் வரைந்திருந்த கருத்துச் சித்திரம், பள்ளி மாணவனாக என் கண்ணில் பட்டது இன்றும் நினைவில் இருக்கிறது. ஒரு வாதத்தை அழுத்தந்திருத்தமாக, மக்கள் புரியும் வண்ணம் முன்வைப்பது எப்படி என்ற கலை. பத்திரிகையாளர் என்பதால் கலைஞருக்கு எளிதில் கைவந்தது. தேர்தல் முத்திரை வாசகங்களை வைப்பது, கூட்டணிக்குப் பெயர் வைப்பது வரை அவரது கைவண்ணத்தைக் காணலாம்.

முரசொலியில் தனது எழுத்துக்களை மட்டுமின்றி. பிற தலைவர்களின் கட்டுரைகளையும் வெளியிட ஆர்வம் காட்டினார் கலைஞர். தமிழில் வெளியான வெகு மக்களுக்கான பத்திரிகைகளில், சில சிற்றிதழ்களைத் தவிர பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் அனைத்தும் உயர் சாதியினரின் கைகளிலேயே இருந்தன. இப்படியான சூழலில்தான், முரசொலியை மக்களுக்கான பத்திரிகையாக, தன் கருத்தை வெகுமக்களிடம் கொண்டு செல்ல விடாப்பிடியாக தொடர்ந்து நடத்திக் காட்டினார் கலைஞர். எப்போதும் தன்னை பத்திரிகையாளராகவே அடையாளம் காட்டிக்கொண்டதற்குப் பேருதாரணம், தயாளு அம்மாளை கலைஞர் திருமணம் செய்தபோது, திருமண அழைப்பிதழில் தன்னை 'முரசொலி ஆசிரியர்' என்றே அடையாளப்படுத்திக் கொண்டதுதான்.

'முரசொலி' மூலமாக தினசரி தொண்டர்களுடன் உரையாடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டார் கலைஞர். 50க்கும் அதிகமான ஆண்டுகள் நாள் தவறாமல் உடன்பிறப்புக்கு கடிதம் எழுதியதே கலைஞரின் எழுத்துப்பணியைச் சொல்லும். நல்ல எழுத்தாளன், மிக நல்ல வாசகனாகவும் தன்னைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம் என்பதற்கு அவரே உதாரணம். அதிகாலையிலேயே அத்தனை தினசரிகளையும் வாசித்து முடித்த பின்னரே அன்றாடப் பணிகளைத் தொடங்குவது என்பது ஒவ்வொரு பத்திரிகையாளனுக்குமான பாடம்.

1963ஆம் ஆண்டு, இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டக்குழுவுக்குத் தலைமையேற்று, போராட்டங்களை நடத்திய இரு ஆண்டுகளில், பலமுறை தடுப்புக் காவலில் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார் கலைஞர். அந்தக் காலகட்டங்களில் இந்தி எதிர்ப்புணர்வுக் கனலை தணிந்துவிடாமல் காத்தன முரசொலியில் வெளியான கட்டுரைகளும், செய்திகளும்.

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் இறுதியாக 1965ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரியில் இந்திய பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார் கலைஞர். இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை தூண்டியதாகச் சொல்லி, முரசொலியில் கலைஞர் எழுதிய 'ஒரு கண்ணில் சுண்ணாம்பு' என்ற தலையங்கத்தையும், 'நீட்டோலை' எனும் மடலையும் ஆவணங்களாகச் சேர்த்தது கலைஞரின் எழுத்துக்கான சான்று.

நெருக்கடி நிலை காலத்தில் பத்திரிகையாளராக ஏராளமான நெருக்கடிகளுக்கு உள்ளானார் கலைஞர். அப்போது பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தைக் காக்க கலைஞர் எடுத்த முயற்சிகளும், கையாண்ட வழிமுறைகளும் அவரின் திறமையைப் பறைசாற்றின.

நெருக்கடி காலத்தில் பத்திரிகைகள் அனைத்தும் தணிக்கைக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. ஒன்றிய அரசாங்கத்துக்குத் தெரியாமல் ஒரு எழுத்தைக் கூட அச்சேற்றிவிட முடியாத சூழ்நிலை. முழுமையான தணிக்கைக்குப் பிறகே பத்திரிகைகள் அச்சுக்குச் செல்லும். அப்படியான சூழ்நிலையிலும் தனது தமிழ் மொழிப்புலமையால் மக்களிடம் கருத்துக்களைக் கொண்டு போய் சேர்த்தார் கலைஞர். தணிக்கை காரணமாக சிதைக்கப்படும் உள்ளடக்கத்தை. தனது திறமையால் சூசகமாக வாசகர்களுக்கு உணர்த்திவிடும் வல்லமைமிக்கவராக கலைஞர் இருந்தார்.

உதாரணமாக, நெருக்கடி நிலையின்போது கைதான தி.மு.க.வினரின் பெயர்ப் பட்டியலை வெளியிட ஒன்றிய அரசு தடைவிதிக்க, 'அண்ணா நினைவு அஞ்சலிக்கு வர இயலாதவர்கள்' என்ற தலைப்பிட்டு வெளியிட்டார் கலைஞர். வெண்டைக்காய் சாப்பிட்டால் மூளை வளர்ச்சியடையும்: ரஷ்ய விஞ்ஞானிகள் கண்டுபிடிப்பு'. 'விளக்கெண்ணெய் சூட்டைத் தணிக்கும் போன்ற தலைப்புகளில் எல்லாம் அப்போது செய்திகளை கலைஞர் வெளியிட்டு ஈர்த்தார்.

கலைஞர் என்ற பெயரை வெளியிடவே நெருக்கடி ஏற்பட்டபோது, கரிகாலன் என்ற புனைப்பெயரில் எழுதத் தொடங்கினார். கரிகாலன் என்ற பெயரில் வெளியாகும் கேள்வி - பதில் பகுதியில் அனல் பறக்கும். அவரை அடக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கியபோதுதான், அதிக துடிப்புடன் இயங்கினார். எவ்வளவு பணிகள் இருந்தாலும் நாள்தோறும் முரசொலி அலுவலகத்துக்குச் செல்வதை முக்கியக் கடமையாகவே அவர்

கருதினார். 'உடன் பிறப்பே' என அழைத்து கலைஞர் எழுதும் கடிதங்களுக்காக தொண்டர்கள் காத்துக் கிடக்கத் தொடங்கினார்.

தமிழ்நாட்டின் முக்கால் நூற்றாண்டு வரலாற்றை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என எவர் நினைத்தாலும், அது முரசொலியைப் புரட்டாமல் முடியாது என்ற அளவுக்கு அந்தப் பத்திரிகை ஆவணமாகத் திகழ்கிறது. மறைவுக்கு ஓராண்டுக்கு முன்புவரை தனது நேரடியான மேற்பார்வையில். தனது அன்றாடப் பங்களிப்போடு தமிழ்நாட்டின் மிக முக்கிய அரசியல் ஏடாக முரசொலியை நடத்திக் காட்டினார் கலைஞர்.

தமிழ்நாட்டில் மூன்று தலைமுறை பத்திரிகையாளர்களுடனும் எளிமையாக பழகிய சிறப்பு கலைஞருக்கே உண்டு. அதில் பெரும்பாலோர் அவரது கொள்கைகளின் நேர்விரோதிகள். எதிர்ப்புக்கு மத்தியில் நெருப்பாற்றில் வளர்ந்த அவரால், மாற்றுக் கருத்து கொண்டோருடன் இயல்பாக உரையாட முடிந்தது. எந்தவொரு இளம் பத்திரிகையாளரும் எளிதில் அணுக முடிந்த தலைவரும் அவரே. அதிக பத்திரிகையாளர்களால் பேட்டி எடுக்கப்பட்ட அரசியல் தலைவர் யார் என்ற கணக்கை யாராவது ஒருவர் எடுத்தால், அதில் கலைஞர் பெயரே முதலில் இடம்பெறும்.

கலைஞர் எழுத்தின் உச்சம் என்றால் அது 'நெஞ்சுக்கு நீதிதான்'. சுய சரிதை என்றாலும், அண்ணாவின் வழியாக தன் வாழ்வினை புதிய வடிவில் எழுதி அற்புதமான எழுத்தாளராக, பத்திரிகையாளராக நின்றார் கலைஞர்.

கலைஞரின் புகழ்பெற்ற 'நெஞ்சுக்கு நீதியின்' முதல் பாகம் தினமணி கதிர் இதழிலும், இரண்டாம் பாகம் குங்குமம் இதழிலும் வெளியாகி பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன. 'முத்தாரம்' வார இதழிலும் கலைஞர் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். முத்தாரம் இதழ் பொது அறிவு செய்திகளை உள்ளடக்கியதாக வெளிவந்தது.

பத்திரிகையாளராக கலைஞர் ஆற்றிய பங்களிப்பைப் போற்றும் வகையில், 2021ஆம் ஆண்டு மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் மு.க.ஸ்டாலின் அவர்கள் தலைமையில் அமைந்த தி.மு.க. அரசு. ரூ.5 இலட்சம் பரிசுத் தொகையுடன் கலைஞர் எழுதுகோல் விருதை உருவாக்கி, சிறந்த பத்திரிகையாளர்களைச் சிறப்பித்து வருகிறது. சமூக மேம்பாட்டிற்காகவும், விளிம்பு நிலை மக்களின் மேம்பாட்டிற்காகவும் பங்களிப்போருக்கு வழங்கி வருகிறது.

செய்தி விமர்சனங்கள். தலையங்கங்களுக்கு அவர் முக்கியத்துவம் அளிக்கத் தவறியதில்லை. தமிழ் நாளேடுகள், வார இதழ்கள் மட்டுமின்றி, ஆங்கில நாளேடுகள். பிற மாநிலங்களில் இருந்து வெளியாகும் ஏடுகளில் வெளியாகும் தலையங்கங்கள் கட்டுரைகளை மேற்கோள் காட்டுவது அவரது வழக்கம். விமர்சனங்களுக்குப் பதில் சொல்லவோ. தன் நடவடிக்கைகளுக்கு நியாயம் சேர்க்கவோ அவற்றை மேற்கோள் காட்டியதை அவரது சட்டமன்ற உரைகள் பறைசாற்றும்.

தான் ஒரு பத்திரிகையாளன் எனச் சொல்லிக்கொள்வதில் வாழ்நாள் முழுவதும் மகிழ்ச்சி கொண்டார் கலைஞர். முதுமையில் உடல்நலக்குறைவால் பாதிக்கப்படும் வரை தொண்டர்களுக்கு நாள்தோறும் முரசொலியில் கடிதங்களை எழுதிக் கொண்டே இருந்தார். முரசொலியில் அவர் எழுதிய ஒவ்வொரு கடிதமும், அதனை வாசிப்பவர்களின் சிந்தனையை, புரிதலை ஒரு படி உயர்த்துவதாகவே அமைந்திருந்தன. நாள்தோறும் தனக்கும், தனது கட்சிக்கும் எதிராக உருவாக்கப்பட்டுக் கொண்டே இருந்த காழ்ப்புமிக்க விமர்சனங்களை, தனது எழுத்துக்களின் வழியாகவே எதிர்கொண்ட ஜனநாயகவாதி கலைஞர்.

'கற்றுக் கொண்டே இரு' என்ற கருத்தியல் கொண்ட கலைஞர், தனது கடைசிக் காலம் வரை தான் சார்ந்த துறைகளில் அறிமுகமாகும் புதுப்புது தொழில்நுட்பங்களை அறிந்து கொள்வதில் ஆர்வம் காட்டியவர். 89 வயதில் பேஸ்புக்கில் கணக்குத் தொடங்கி பதிவுகளை வெளியிட்டதில் இருந்தே இதை உணரலாம்.

வாழ்நாள் முழுவதும். ஒரு தரப்பு பத்திரிகைகளால் கடுமையாக அமிலத்தாக்குதலுக்கு ஆளாகிக் கொண்டே இருந்தாலும், கருத்தை கருத்தால் எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்பதில் கடைசிவரை உறுதியுடன் இருந்தார் கலைஞர். ஆளுங்கட்சியாக இருந்தாலும், எதிர்க் கட்சியாக இருந்தாலும் விமர்சனங்களுக்கு கருத்து ரீதியான பதிலைத் தவிர வேறு எந்த வழியையும் கலைஞர் பயன்படுத்தியது இல்லை. வரம்பு மீறிய விமர்சனங்கள் வந்தாலும், அதற்கு பதில் அளிக்கிறேன் என்ற பெயரில் வன்மத்தைக் கக்கும் சில தலைவர்களைப் போல் அல்லாமல், கண்ணியத்துடனும், அவதூறு இன்றியும் தர்க்க ரீதியாக பதில் அளிப்பது கலைஞரின் தனித்துவம்.

> “செய்தி விமர்சனங்கள். தலையங்கங்களுக்கு அவர் முக்கியத்துவம் அளிக்கத் தவறியதில்லை. தமிழ் நாளேடுகள், வார இதழ்கள் மட்டுமின்றி, ஆங்கில நாளேடுகள். பிற மாநிலங்களில் இருந்து வெளியாகும் ஏடுகளில் வெளியாகும் தலையங்கங்கள் கட்டுரைகளை மேற்கோள் காட்டுவது அவரது வழக்கம். விமர்சனங்களுக்குப் பதில் சொல்லவோ. தன் நடவடிக்கைகளுக்கு நியாயம் சேர்க்கவோ அவற்றை மேற்கோள் காட்டியதை அவரது சட்டமன்ற உரைகள் பறைசாற்றும்.”

பத்திரிகையாளராக வாழ்க்கையை தொடங்கியவர் என்பதாலோ என்னவோ, நாள்தோறும் தலைப்புச் செய்திகளை கொடுப்பவராகவும் கலைஞர் இருந்தார். முதலமைச்சராக அவர் பங்கேற்ற அரசு விழாக்கள், தி.மு.க. தலைவராகப் பங்கேற்ற பொதுக்கூட்டங்கள், மாநாடுகள், கருத்தரங்குகள், நூல் வெளியீடுகள் என நூற்றுக்கணக்கான நிகழ்ச்சிகளில் ஒரு பத்திரிகையாளனாக பங்கேற்றிருக்கிறேன். தலைப்புச் செய்தியைத் தருவதற்கு ஒருநாளும் அவர் தவறியதில்லை. அவரது உரையின் இறுதி வரியிலாவது, மறுநாளுக்கான தலைப்புச் செய்தியை கலைஞர் தந்துவிடுவார்.

ஊடக வெளிச்சத்தைப் பெரிதும் விரும்பும் பல தலைவர்கள். ஊடகங்களோடு நட்பைப் பேணும் பலரும் கூட, நெருக்கடியான தருணங்களில் ஊடகங்களை எதிர் கொள்ளத் தயங்கிப் பதுங்கி விடுவதும் உண்டு. பத்திரிகையாளர் சந்திப்புகளில் தாக்குதல் கணைகள் வரும். அம்புகள் வரும். நாம் சொல்லும் சொற்களால் புதிய சர்ச்சைகள் வெடிக்கும், நாளை அவை நமக்கே எதிராகத் திரும்பும் என பத்திரிகையாளர்

சந்திப்புகளையே தவிர்த்துவிடும் ஆட்சியாளருக்கு மத்தியில், கொளுந்துவிட்டு எரியும் எந்த நெருக்கடியிலும் ஊடகங்களைச் சந்திப்பதை தவிர்க்காமல் அதை ஒரு சவாலாக ஏற்பதை வாடிக்கையாகவே கொண்ட ஓர் அரசியல் தலைவர் என்பது அவருக்கே உரிய சிறப்பு! பத்திரிகையாளர் சந்திப்புகளை இன்முகத்தோடு ஏற்ற அவர். எந்த குத்தீட்டிக் கேள்விகளுக்கும் பதில் சொல்ல அஞ்சியது இல்லை. இது பலருக்கும் வியப்பைக்கூட தரலாம். நெருப்பாற்றில், எதிர்ப்பாற்றில் நீந்தி அதற்கெதிராக பேனாவையும் தன் நாவையும் ஆயுதமாகவும் கேடயமாகவும் ஏந்திய கலைஞருக்கு இருந்தது. எதையும் எதிர்கொள்ளும் கொள்கை உரமும் தன்னம்பிக்கையும்தான் இதற்குக் காரணம்!

> ## நானும் ஒரு எழுத்தாளன் – தான்!
>
> “பத்திரிகையாளர்களின் விமர்சனங்கள், அவர்கள் எழுதுகின்ற தலையங்கங்கள், செய்திக்குறிப்புகள் இவைகளையெல்லாம் நான் காலையில் எழுந்ததும் படிப்பேன்; அதைப்போல மாலையில் வாய்ப்புக் கிடைத்ததும் படித்துப் பார்ப்பேன்; இது எனக்கு வாடிக்கை. அதிலும், குறிப்பாக எதிர்க்கட்சி ஏடுகள் என்ன சொல்லுகின்றன என்பதைத்தான் பார்ப்பேன். பிறகு நடுநிலை ஏடுகள் என்ன சொல்லுகின்றன என்பதைப் பார்ப்பேன். உடனடியாக அதிகாரிகளோடு தொடர்புகொண்டு, இதைப்பற்றி விசாரித்து எனக்குத் தகவல் தெரிவியுங்கள் என்று கேட்பது என்னுடைய வாடிக்கை! நானும் ஒரு எழுத்தாளன்தான். பத்திரிகையாளன்தான் என்று சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமைப்படுகிறேன்.
>
> – முத்தமிழறிஞர்
> டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்”

முக்கால் நூற்றாண்டுக்கும் மேலான தன் எழுத்துப் பணியில், கலைஞரின் எழுத்துக்களில் அடிநாதமாக அமைந்தது, சனாதன - வர்ணாஸ்ரம எதிர்ப்பு, சமூகநீதி, சமத்துவத்துக்கான வேட்கை, தமிழுணர்வு, மொழி உரிமை, மாநில சுயாட்சி. பெண்ணுரிமை, அடித்தள மக்களுக்கான மேம்பாடு, மதவெறி எதிர்ப்பு, இந்தி எதிர்ப்பு, எளியோரின் ஏற்றம் ஆகியவைதான். அந்த அடிப்படைக் கருத்தியலுக்கு புதிய புதிய சவால்கள் எழுந்து நிற்கின்றன. ஆதிக்கமற்ற - நல்லிணக்கம் நிறைந்த சமத்துவ சமுதாயம் அமைந்திட குறுக்கே நிற்கும் தடைக்கற்களை தகர்த்தெறிய ‘கலைஞரின் எழுத்துக்கள் வாளும் கேடயமாக, வழிகாட்டும் கலங்கரை விளக்கமாக நம்மை வழிநடத்தும்!’

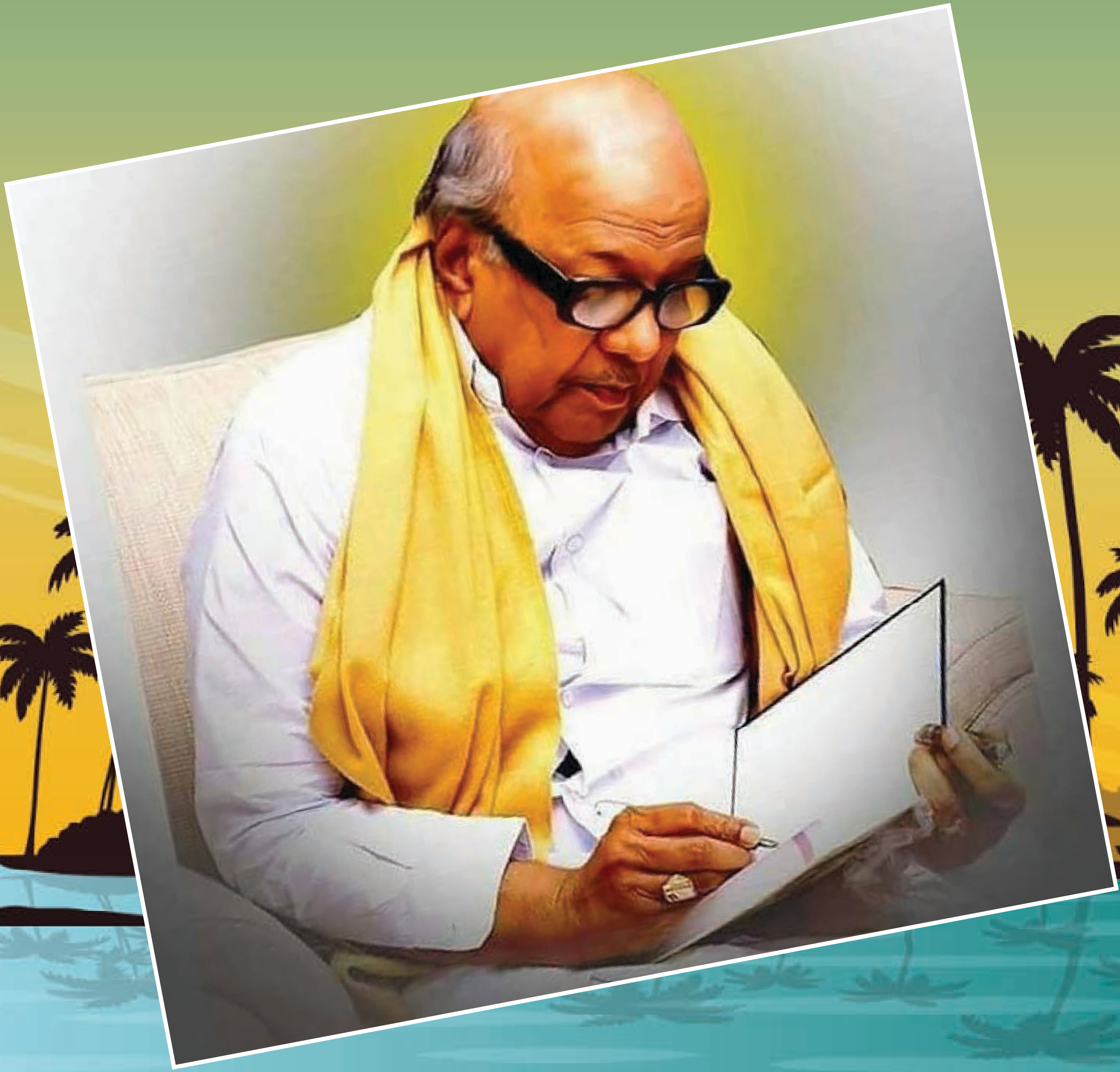

கலைஞரின் கவிதைத் தூரிகை படைத்திட்ட சொல்லோவியங்கள்!

கோவி. லெனின்
மூத்த பத்திரிகையாளர்

எதிர்காலத் தலைமுறையினரின் நெஞ்சில் முத்தமிழறிஞர் கலைஞரின் பேராற்றலைப் பதிவு செய்திடும் வகையில், அவருடைய நூற்றாண்டில் கலைஞர் பெயரால் மருத்துவமனை, கோட்டம், நூலகம் எனப் பயன் தரும் கட்டமைப்புக்களை தொடர்ச்சியாக உருவாக்கித் தருகிறார் கழகத் தலைவர் மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சியில் பெருந்தலைவர் காமராஜரின் பிறந்த நாளான ஜூலை 15ஆம் நாள் ஆண்டுதோறும் கல்வி வளர்ச்சி நாளாகக் கொண்டாடப்படும் எனச் சட்டமியற்றி செயல்படுத்தப்பட்டது. இந்த ஆண்டு அந்த நாளில், சங்கம் வைத்து தமிழ் வளர்த்த மாமதுரையில் கலைஞர் நூற்றாண்டு நூலகம் எனும் நவீனத் தொழில்நுட்பத்திலான அறிவுக் கோயிலைத் திறந்து வைத்தார் மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

கலைஞர் நூற்றாண்டு நூலகத் திறப்பு விழாவில் வரவேற்புரையாற்றிய மாண்புமிகு பள்ளிக்கல்வித்துறை அமைச்சர் அன்பில் மகேஸ் பொய்யாமொழி அவர்கள், 1971ஆம் ஆண்டு மதுரையை மாநகராட்சியாகத் தரம் உயர்த்திய விழாவில் கலைஞர் படைத்தளித்த கவிதையினை உணர்ச்சியோடும், உரிய ஏற்ற இறக்கங்களோடும் அழகாக எடுத்துரைத்தார்.

மாங்குடி மருதனும் மற்றைய புலவரும்
பாங்குடை மதுரையை பாடிய பின்னரும்
'நீங்களும் வரைக' என்றொரு
வேண்டுகோள் தாங்கிய
முடங்கல் வந்தது.
தூங்கிடா மதுரை எதற்கும்
ஏங்கிடா மதுரை –இன்பம்
நீங்கிடா மதுரை – தலை
வீங்கிடா மதுரை – தீமை
தாங்கிடா மதுரை – தொல்லை
வாங்கிடா மதுரை
அம்மதுரை செம்மதுரை
செம்மலர்கள் வாழ் மதுரை

என்று கலைஞரின் அடுக்குமொழிக் கவிதையை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துரைத்தபோது, விழாவில் திரண்டிருந்த மாணவ-மாணவியர் அலைகடல் ஆர்ப்பரிப்பதுபோல கைதட்டி வரவேற்று மகிழ்ந்தனர்.

ஏறத்தாழ 52 ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்ட கவிதையின் சுவையை இன்றைய தலைமுறையினராலும் உணர முடிகிறது. தன் தாத்தா அன்பிலாரின் நண்பரான கலைஞரின் கவிதையை அதே உணர்வுடன் பேரனால் எடுத்துரைக்க முடிகிறது. அரை நூற்றாண்டு கடந்த கலைஞரின் இத்தகைய கவிதைகள், இன்னும் பல நூற்றாண்டுகள் கழித்து வரும் தலைமுறையினரையும் ஈர்க்கும். அவருடைய தமிழின்சுவை அப்படிப்பட்டது.

கலைஞரின் படைப்பாற்றல் பல்வேறு வடிவங்களில் வெற்றிகரமாக வெளிப்பட்டுள்ளது. அதில், கவிதை அவருக்கு கைவாள்.

கவி வளத்தைப் பெற்றேனில்லை.
கவிதை பாடக் கற்றேனில்லை
யாப்பின்றிப் போனாலும் போகட்டும் – நம்நாடு
மொழி, மானம் உணர்வெல்லாம்
காப்பின்றிப் போதல் கூடாதெனும் கொள்கையொன்றால்

வாய்ப்பின்றிப் போனாலும் செய்யுள் – கற்கக்
காய்ப்பின்றி நிற்கின்ற மரமாக ஆகாமல் – நெஞ்சில்
ஊறுகின்ற உணர்ச்சிகளை வரிகளாக்கி–கொள்கை
மாறுகின்ற கோடரிகள் உணர்வதற்கு ஒன்று சொல்வேன்.

என்று தனக்குக் கவிதைமேல் உள்ள ஆர்வத்தையும் காதலையும் விளக்கியிருக்கிறார் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர். நாடு, மொழி, இனம் காக்கும் படைப்புகளாக அவருடைய கவிதைகள் வெளிப்பட்டன. அக்காலத்திய வித்வான் பட்டமோ, புலவர் பட்டமோ பெற்றவரில்லை கலைஞர். என்றாலும், எந்தப் புலவருக்கும் எத்தகைய கவிஞருக்கும் சற்றும் குறையாத வகையில், காலம் கடந்து நிற்கும் கவிதைகளைப் படைத்தளித்தவர்.

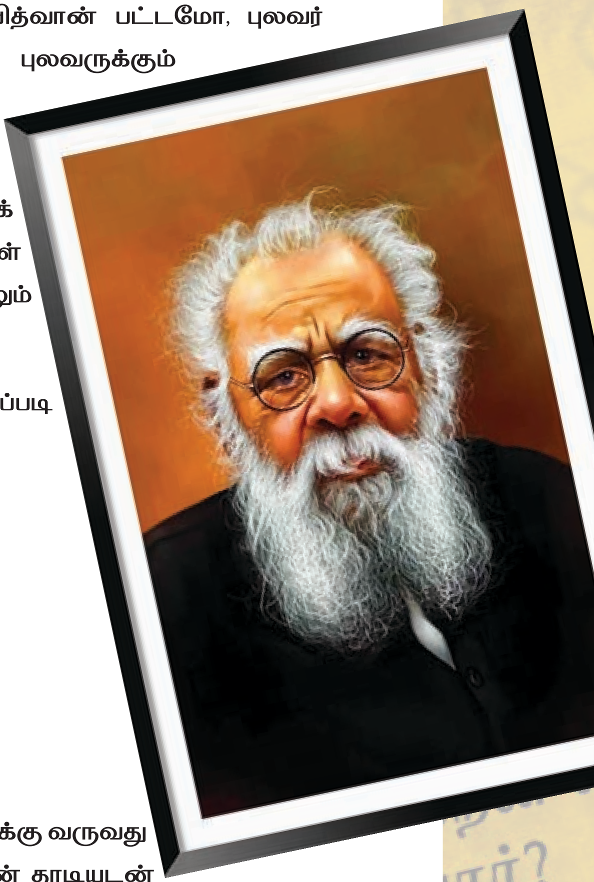

கவியரங்குகளில் கலைஞரின் குரலில் அந்தக் கவிதைகளைக் கேட்கும்போது, அவருடைய வரிகள் ஓவியமாய் மனத்திரையில் தோன்றும். பாமரர் நெஞ்சினிலும் தமிழ்க் கவிதைத் தேன் ஊறும்.

தந்தைப் பெரியாரைக் கவிதைத் தூரிகையால் இப்படி வரைகிறார் கலைஞர்.

வங்கத்து தாகூர் போல தாடி உண்டு.
பொங்குற்ற வேங்கை போல
நிமிர்கின்ற பார்வை உண்டு.
செங்குன்றத் தோற்றம் உடலில் உண்டு.
வெண்சங்கு ஒத்த கண்களிலே
விழியிரண்டும் கருவண்டு.
அதில் சாகும் வரை ஒளியுண்டு.

பெரியார் என்றால் எளியோருக்கும் முதலில் நினைவுக்கு வருவது அவரது வெண்தாடி. அதனை வங்காளத்து மகாகவி தாகூரின் தாடியுடன் ஒப்பிட்டுத் தொடங்கி, செங்குன்றம் போன்ற சிவந்த மேனியைக் கொண்ட பெரியாரை மனத்திரையில் வரைந்து காட்டுகிறார் கலைஞர்.

ஓவியக் கலை அறிந்தவர்களுக்குத் தெரியும். கண்களைக் கடைசியாக வரைவார்கள். அதனால் பெரியாரின் உடல்தோற்றம். தாடி இவற்றை வரைந்து சொற்சித்திரமாக காட்டியபிறகு. கண்களுக்கு வருகிறார். ஓவியத்தில் உள்ள கண்கள்

ஒளியுடையதாக இருந்தால்தான் பார்க்கின்றவர்களை ஈர்க்கும். கலைஞரின் கவிதை வரிகளும் அப்படியே அமைந்திருக்கின்றன.

'தென்னவன் காதை' என்ற கவிதையில் திராவிட மாமன்னன் இராவணனின் பெருமைகளைச் சொல்கின்ற கலைஞர், அவன் ஆட்சி செய்த இலங்கைத் தீவு பற்றியும் கவிதைத் தூரிகையால் வரைந்து காட்டியிருக்கிறார்.

"கண்ணுக்குள் பாவை போல இலங்கைத் தீவு.
கருவிழிதான் ஆழ்கடல்கள்."

கருப்பான விழியைக் கடல் என்றும், அந்த விழி நடுவே இருக்கின்ற பாவை போல, கடல் நடுவே இருக்கிறது இலங்கைத் தீவு என்றும் அழகாக எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

கியூபா அதிபராக இருந்த புரட்சியாளர் ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ, முத்தமிழறிஞர் கலைஞரை மிகவும் ஈர்த்தவர். தான் சந்திக்க விரும்பிய தலைவர் என்று காஸ்ட்ரோவைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் கலைஞர். காஸ்ட்ரோ மறைந்தபோது கலைஞர் எழுதிய கவிதை, கியூபா ஆட்சியாளர் ரவுல் காஸ்ட்ரோவின் மேசையில் மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தக் கவிதையில் கியூபா நாட்டையும் காஸ்ட்ரோவின் ஆற்றலையும் அழகாக வரைந்திருப்பார்.

கோவிலெனின்
மூத்த பத்திரிகையாளர்

**கியூபா சின்னஞ்சிறிய நாடு
ஆயிரக்கணக்கான தீவுகள் கொண்ட
அழகிய தேன்கூடு.
தேன்கூடென்று ஏன்
சொல்கிறேன் தெரியுமா?
தெரியாமல் அமெரிக்கா
கைவைக்கும் போதெல்லாம்
கொட்டி விடும் தேனீக்கள்
கியூபாவின் மக்கள் – அந்தக்
கூடு காக்கும் காவல்காரர்தான்
பிடல் காஸ்ட்ரோ!**

இலங்கைத் தீவாக இருந்தாலும், கியூபா தீவுக் கூட்டங்களாக இருந்தாலும் அவற்றை உவமைகளுடன் எடுத்துரைத்து நெஞ்சில் அழியாத ஓவியமாக ஆக்கிவிடுவார் கலைஞர்.

கல்லக்குடிப் போராட்டத்தின்போது தண்டவாளத்தில் தலைவைத்துப் படுத்துப் போராட்டம் நடத்தி, திருச்சி மத்திய சிறையில் அடைக்கப்பட்ட நிலையில், கூண்டுக்கிளியின் நிலை பற்றி கலைஞர் எழுதிய கவிதை அழகியலும் கருத்தாழமும் சொல்வளமும் கொண்டது. அந்தக் கவிதையில் கிளியின் தோற்றத்தை அவர் வர்ணிக்கும் அழகு, உவமைகளின் தொகுப்போவியம்.

சுரைக்காய்ப் பிஞ்சின் தலையில்
மிளகாயப் பழத்தை செருகி – இடையில்
மல்லிகை இலைகள் சிறகாய் – பின்புறம்
தாழை மடலை வைத்தால்
பச்சைக் கிளியே.. உன் போல் படைப்பு!

என்று கிளியின் தோற்றத்தை காய், கனி, இலைகளால் உருவாக்கிக் காட்டிவிட்டு, அதன் பின்னரும் வர்ணிக்கிறார்.

வட்டத் தலையே! சிவப்பு மூக்கே!
சின்ன இறகே! நீண்ட வாலே!

கன்னற் கிளியே! சொன்னது பிசகா?

எனக் கிளியிடமே கேட்கிறது கலைஞரின் கவிதை. எந்தக் கிளிதான் தன்னை இப்படி வர்ணிப்பதை பிசகு என்று சொல்லும்?

எளிமையாகத் தொடங்கி,

அழுத்தமான கருத்துக்களால் கவிதையை நிறைவு செய்யும்

ஆற்றல் கலைஞரின் சிறப்பு.

அவருடைய 'கணக்கு' கவியரங்கம் மிகவும் புகழ் பெற்றது.

கணக்குகள் பலவிதம்
கணக்கு பார்ப்பவரும் பலவிதம்
பாட்டாளியின் வியர்வையிலே
முதலாளி பார்ப்பதுதான் பணக்கணக்கு.
கூட்டாளி தன் அன்புக்கு
கூலி ஒன்று கேட்பதுதான் பதவிக் கணக்கு,
பாவையவள் பாக்கி விழும் கடனுக்கு–
அடுக்களையில்
கரிக்கோட்டாற் கிழிப்பதுதான்
பால் கணக்கு, தயிர் கணக்கு.
கணக்குப் பிள்ளை செய்வதும் கணக்கு–ஒரு பெண்ணை
மணக்கப் பிள்ளை செய்வதும் கணக்கு – இந்தக் கணக்கில்
இருபதும் பதினெட்டும் கூட்டிச் சொல்லல் மனக்கணக்கு.
இருபது பதினெட்டைக் கூட்டிச் செல்லல் காதல் கணக்கு

என்று கலைஞர் தன் குரலில் கவிதையைப் படிக்கும்போது அரங்கம் அதிரும்.

அதன்பின் கலைஞர் தொடர்வார்:

தான் போட்ட கணக்கு தவறியதால்
தற்கொலையை முத்தமிட்டான் ஹிட்லர் என்போன்
மான் போட்ட கணக்குகளை வேங்கை அழித்துவிடும்

ஏன் போட்டாய் தப்புக் கணக்கென்று
வேங்கையினை வேடன் வீழ்த்திடுவான்
இதுதான் உலகு!

என்ற வரிகள் survival of the fittest எனும் கோட்பாட்டை எளிமையான உவமைகளுடன் எடுத்துரைப்பவையாகும்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தேர்தல் அரசியலில் பங்கேற்றிருக்கின்ற சமுதாய மறுமலர்ச்சி இயக்கம். அரசியல் களமும் சமுதாயப் பணிகளும் பிரிக்க முடியாதவை. ஒன்றுக்கொன்று உள்ள தொடர்பினை இன்றுகூட சிலர் அறியாமல் இருப்பதுண்டு. அவர்களுக்கு அழகான உவமையுடன் விளக்கம் தருகின்றன கலைஞரின் கவிதை வரிகள்.

அறுவடைக்குப் பின்
வீட்டுக்கு வந்த நெல்லை
அரிசியாக்கி உலையிலிட்டுச்
சோறு படைத்தல்
அரசியல் என்றால்
அந்நெல் விளையும் கழனிக்கு
நீர் பாய்ச்சிப் பண்படுத்தி உரமிட்டு
அருகில் வளர் களைகளையும்
அகற்றுவதே சமுதாயப் பணி

என்கிறார் கலைஞர்.

கவிதையைத் தூரிகையாய், ஆயுதமாய் அரசியல் - சமுதாயக் களத்தில் பயன்படுத்தியவர் முத்தமிழறிஞர். அவருடைய கருத்து விதைகளை தன் நெஞ்சத்தில் விளைவித்துள்ள கழகத் தலைவர் முதலமைச்சர் அவர்கள் தேர்தல் அரசியல் தந்துள்ள பதவிப் பொறுப்பு எனும் வாய்ப்பினை தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கும், திராவிட இனத்தின் உரிமை மீட்புக்கும் மிகச் சரியாகப் பயன்படுத்தி, நூற்றாண்டு நாயகர் முத்தமிழறிஞர் கலைஞருக்கு நாளும் பொழுதும் பெருமை சேர்த்து வருகிறார்.

MRG
MADRAS REPORTERS' GUILD
சென்னை நிருபர்கள் சங்கம்

பத்திரிகையாளர்களின் பெருமைமிகு துணைவர்

டி. சேகர்
மூத்த பத்திரிகையாளர், டெக்கான் கிரானிக்கல்

தமிழ்நாடு 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தன்னகத்தே வைத்து ஆட்சி செய்த தலைவர். கலைஞர் ஒருவர்தான்,

முதல்வராக இருந்தாலும் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தாலும் அவரைப் பற்றிய செய்தி இல்லாமல் எந்த நாளிதழோ. வார இதழோ வெளிவந்தது இல்லை. ஒன்று, அவரைப் பற்றி பாராட்டிய செய்தியாக இருக்கும். அல்லது அவரை கடுமையாகத் தாக்கியோ அல்லது விமர்சித்தோ வந்த செய்தியாக இருக்கும். கலைஞர் பேட்டி என்றால் பத்திரிகையாளர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் பெருமளவில் திரண்டு வருவார்கள்.

அவரது பேட்டி இன்றைய தலைப்புச் செய்தியாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கைதான் அதற்குக் காரணம்.புள்ளி விவரங்களுடன் அடுக்கடுக்காக ஆதாரங்களை அள்ளித் தருவார்.

திருமண விழாவை நடத்தி வைத்துப் பேசினாலும் அதிலும் அரசியல் இருக்கும் என்பதால் பத்திரிகையாளர்கள் திரண்டு இருப்பது நிச்சயம். மேடையில் பேசும்போது என்றாலும் சரி, பேட்டி தரும்போது என்றாலும் சரி, சட்டமன்றத்தில் பேசும்போது என்றாலும் சரி. நிருபர்கள் நோட்டுப் புத்தகத்தில் எழுதும் வேகத்துக்கு ஏற்ப நிறுத்தி, நிதானமாக, புள்ளி விவரம் என்றால் மீண்டும் ஒரு முறை குறிப்பிடுவார். செய்தி தவறாக வெளிவந்துவிடக் கூடாது என்பதில் மிகுந்த கவனமாக இருப்பார்.

பேட்டியின்போது வரும் செய்தியாளர் ஒவ்வொருவரையும் அவரது பெயர், பத்திரிகை போன்ற விவரத்தை அறிந்து கொள்வார்.

தவறாக வந்தால் அடுத்த முறை பார்க்கும்போது அன்புடன் கடிந்து கொள்வார்.

பத்திரிகையாளர்கள் அண்ணா அறிவாலயத்திலோ அல்லது தலைமைச் செயலகத்திலோ கலைஞரிடம் கருத்து, அல்லது ரியாக்சன் கேட்க நம்பிக்கையுடன் திரண்டு இருந்தால் எவ்வளவு அவசரம் என்றாலும் நின்று. 'என்னய்யா?' என்று கேட்டு செய்தி அல்லது கூட்டத்தின் முடிவைத் தெரிவித்துவிட்டுதான் காரில் ஏறுவார். செய்தியாளர்களுக்கு ஏமாற்றம் இருக்காது.

ஒவ்வொரு பத்திரிகையாளரிடமும் நேரடியாக அல்லது தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு பேசுவார். பத்திரிகையாளர்கள் ஒரு பிரச்சினை பற்றிக் கூறினால் பொறுமையுடன் கேட்பார், தீர்வும் காண்பார். தமிழ்நாட்டில் பத்திரிகையாளர்கள் நிலை 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மிக மோசமாக இருந்தது. பணிப் பாதுகாப்பு போதிய ஊதியம் இன்றி அவதிப்பட்ட காலம் அது, வீட்டு வாடகை தர முடியாமல் பலர் சிரமப்பட்டனர்.

இதை அறிந்ததும் அரசு குடியிருப்புகளில் மிகக் குறைந்த வாடகையில் பத்திரிகையாளர்கள் குடியிருக்கும் வகையில் வீடுகளை ஒதுக்கித் தர கலைஞர் உத்தரவிட்டார்.

பத்திரிகையாளர்களுக்கு அரசு மருத்துவமனைகளில் சிறப்பு சிகிச்சை வழங்க உத்தரவிட்டார். அவர் வழியில் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வரும் இன்றைய

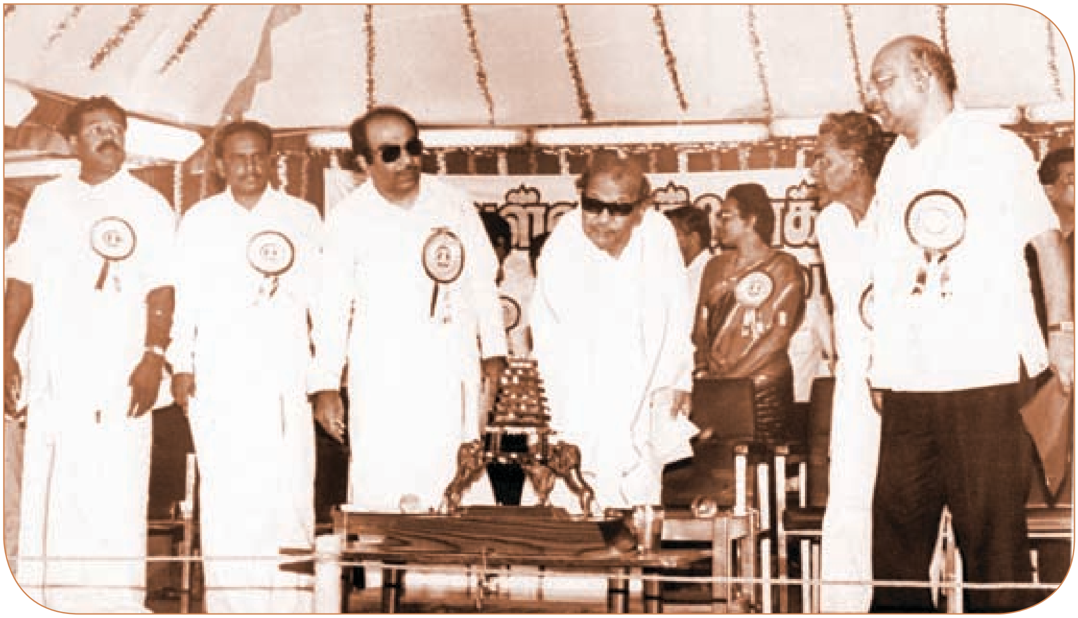

மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் தளபதி அவர்கள் பத்திரிகையாளர்களுக்கு உதவிகளை வாரி வழங்கி வருகிறார். முன்களப் பணியாளர்களாக பத்திரிகையாளர்களை அறிவித்ததுடன், வருவாய் உச்ச வரம்பின்றி முதல்வர் மருத்துவக் காப்பீட்டுத் திட்டத்தில் பயன்பெற வழிவகை செய்தார்.

இது தவிர பத்திரிகையாளர்கள் மற்றவர்களைப் போல சலுகைகள் - உதவிகள் பெறுவதற்காக "பத்திரிகையாளர் நல வாரியம்" தொடங்கி வைத்தவர் இன்றைய மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அவர்கள் தான்.

அது மட்டுமல்ல, பத்திரிகையாளர்கள் ஓய்வூதியத்தை 12,000ஆக உயர்த்தியவரும் இன்றைய மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அவர்கள் தான்.

பத்திரிகையாளர்களுக்கு சொந்த வீடு கேட்டு அணுகியபோது 1996இல் கலைஞர் சென்னையின் மையப் பகுதியான கொட்டிவாக்கத்தில் பத்திரிகையாளர் குடியிருப்புக்கு இடம் ஒதுக்கித்தந்து ரூபாய் 20 இலட்சம் மானியமும் அறிவித்தார்.

பத்திரிகையாளர் காலனி என்ற பெயருடன் அங்கு வீடுகள் கட்டி 136 குடும்பங்கள் சொந்த வீட்டு வசதியுடன் மகிழ்ச்சியுடன் வசித்து வருகிறார்கள்.

அதேபோல அனைத்து மாவட்டங்களிலும் பத்திரிகையாளர்கள் குடியிருக்க இடம் ஒதுக்கித் தர உத்தரவிட்டார். அதுமட்டுமல்ல, பத்திரிகையாளர்கள் பணியில் இருக்கும் போது மரணம் அடைந்தால் குடும்ப நிதி உதவித் திட்டத்தை (ரூ.25 ஆயிரமும்) 1997இல் கலைஞர் அறிவித்தார். அதைத் தொடர்ந்து 1998இல் குடும்ப ஓய்வூதியத் திட்டத்தையும் அறிவித்தார்.

சென்னை அரசினர் தோட்டத்தில் பெருந்தலைவர் காமராஜர் இடம் ஒதுக்கித் தந்து 50 ஆண்டுகளுக்கு மேல் செயல்பட்டு வருவது சென்னை நிருபர்கள் சங்கம். அரசினர் தோட்டத்தில் புதிய தலைமைச் செயலகம் கட்ட கலைஞர் முடிவு செய்ததும், பத்திரிகையாளர்கள் கலைஞரை அணுகி மாற்று இடம் கேட்டார்கள்.

சற்றும் யோசிக்காமல் தற்போதைய பிரஸ் கிளப் அருகில் ரூபாய் 39 இலட்சத்தில் எழில்மிகு புதிய கட்டடம் கட்டித் தந்தவர்தான் கலைஞர்.

ஒவ்வொரு பத்திரிகையிலும் ஒருவருடன் கலைஞர் நல்ல நட்பு வைத்து இருப்பதுடன் அவ்வப்போது நாட்டு நடப்பை அறிந்து கொள்வார்.

குறிப்பாக 'இந்து' பார்த்தசாரதி, எம்.ஆர்.வெங்கடேஷ், 'தினமணி' கல்யாணம், 'எக்ஸ்பிரஸ்' சம்பந்தம், பி.டி.ஐ. ரங்கராஜ், 'வீக்' பகவான்சிங், 'தினத்தந்தி' சண்முகநாதன், சுகுமார், 'தினகரன்' ஜெயபாண்டியன், எழுத்தாளர் சாவி, 'மாலை முரசு' ராமசாமி, யு.என்.ஐ. நாராயணன், ஸ்காட், ஸ்டேட்ஸ்மென் ராஜப்பா உள்ளிட்ட ஏராளமான நண்பர்களுடன் தினசரி தொடர்பில் இருப்பார்.

கலைஞரிடம் தெளிவாகக் கேள்வி கேட்பது அவசியம் ஆகும்.

"ஒரு தலைவர் உங்களை விமர்சித்து உள்ளாரே?" என்று கேட்டால். அவர் என்ன கூறினார் என்பதை முழுவதுமாகக் கேட்டுவிட்டு பதில் அளிப்பார்.

பேட்டி, தேர்தல் சுற்றுப்பயணம், பொதுக்குழு, செயற்குழுக் கூட்டம் அல்லது மாநாடு என்றால் அதில் அகில இந்தியப் பத்திரிகைகளின் பிரதிநிதிகள், வானொலி, தொலைக்காட்சி நிருபர்கள், முக்கிய நாளிதழ்களின் நிருபர்கள் பங்கேற்று இருப்பதை உறுதி செய்து கொள்வார். பத்திரிகையாளர்கள் செய்தி தருவதற்கு வசதியாக இருக்கும்

வகையில் மாலை பத்திரிகை மற்றும் வானொலிக்காக பத்திரிகையாளர்கள் சந்திப்பை பிற்பகல் 1மணிக்குள் நடத்தி முடிப்பார்.

அதேபோல, காலை நாளிதழ்கள் நியூஸ் ஏஜென்சிகள் வசதிக்காக பொதுக்கூட்டம் அல்லது விழாவில் இரவு 10 மணிக்குள் பேசி முடித்து விடுவார். தேர்தல் சுற்றுப் பயணத்தின் போதும் இதைப் பின்பற்றுவார்.

தனது வாழ்நாள் முழுவதும் தலைப்புச் செய்தியாகத் திகழ்ந்த கலைஞர் அவர்கள் சிறந்த அரசியல் தலைவராக மட்டுமல்ல: பத்திரிகையாளர்களின் பெருமைமிகு நண்பராகவும், துணைவராகவும் திகழ்ந்தார் எனின் அது மிகையல்ல!

அவர் காலத்தில் பத்திரிகையாளராக பணியாற்றிய ஒவ்வொருவரும் பெருமை கொள்வார்கள் என்பதில் சிறிதும் ஐயம் இல்லை!

முதலமைச்சர்

பிறவிப் பத்திரிகையாளன்!

– பேரா. கான்ஸ்டன்டைன் ரவீந்திரன்
ஆசிரியர்
‘தி ரைசிங் சன்’ ஆங்கில இதழ்

பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் 1787இல். வலிமையான ஜனநாயகம் குறித்த விவாதத்தின்போது, எட்மண்ட் பர்க் (Edmond Burke) என்ற பாராளுமன்ற உறுப்பினர். சட்டம் இயற்றும் சபை, அரசு நிருவாக சக்கரம், நீதித்துறை என்ற மூன்றும்தான் முப்பரிமாணங்களாக இருந்தாலும், இந்த மூன்றையும் கண்காணித்து, இவற்றின் குற்றம் குறைகளை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்ட பத்திரிக்கை துறையால் மட்டுமே சாத்தியம் என்பதை எடுத்தியம்பி பத்திரிகைத் துறை, ‘ஜனநாயகத்தின் நாலாவது தூண்’ என்று வரையறுத்ததாக தாமஸ் கார்லிலே (Thomas Carlyle) கூறுகிறார். இந்த அறம் சார்ந்த நெறிமுறைகளின் அடிப்படையில்தான் இன்றளவும் அது இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த மேன்மைமிகு பத்திரிகைத் துறையில், தலைவர் கலைஞரின் நெடும் பயணமும் இதையேதான் கட்டியம் கூறுகிறது.

‘இன்றைய செய்தி நாளைய வரலாறு’ என்ற முரசொலியின் இலட்சினை நிரலாக்க மொழியில் புதைந்து கிடைக்கும் சிறப்பியல்புகளை சிந்தித்து தெளிந்தால். எவரொருவரும் வெற்றிகரமான பத்திரிகையாளராகத் திகழ்ந்திட இயலும். ஏனென்றால், வரலாறு என்பது ஆணித்தரமான உண்மை. அந்த உண்மையை உள்ளது உள்ளபடி எழுதுவதும், சுவாரசியமாய் படிக்கும்படி அதற்கு எழுத்து அணி சேர்ப்பதும், எந்த திரிபும் இல்லாமல் எதிர்காலத்தில் எவர் ஒருவரும், ‘இது உண்மைக்குப் புறம்பானது’ என்று நிரூபித்திட இயலாத வகையில், உண்மைகளை, தேவையான அணிகலன்களோடு எழுதுவதே ஆகும். எனவே, இன்றைய செய்தியை பதிவு

செய்கிறபோதே. ஆராய்ந்தறிந்து அணுவளவும் நீட்டலும், குறைத்தலும் இன்றி பொறுப் புணர்வோடு பதிவு செய்ய வேண்டும்' என்ற இந்த வரையறையைத்தான் நாலு வார்த்தைகளில் நறுக்கு தெறித்தாற்போல், குறள் போல குறுக சொல்லியுள்ளார் தலைவர் கலைஞர்.

தலைவர் கலைஞர் மறைவிற்குப் பின் கல்வி, மருத்துவம், ஆட்சி நிருவாகம். இலக்கியம், சினிமா என்று துறைதோறும் புகழஞ்சலிக் கூட்டங்கள் நடைபெற்றன. அதுபோலவே ஊடகவியலாளர்கள் புகழஞ்சலிக் கூட்டமும் நடத்தப்பட்டது.

கலைஞரின் அரசியல், 'தமிழகத்தில் மையம் கொண்டாலும் அதன் அதிர்வலைகள் இந்தியாவெங்கும் எதிரொலித்தது' என்று அமெரிக்காவின் 'தி நியூயார்க் டைம்ஸ்' பத்திரிகையின் ஆசிரியர் மரிய அபி ஹபிப் துவங்கி, கலைஞர். 'தான் எழுதிய எழுத்துகளுக்கு இறுதிவரை உண்மையாகவே இருந்தார்' என்று 'தி இந்து' பத்திரிகை முன்னாள் ஆசிரியர் என். ராம் அவர்களும், இந்தியாவின் நெருக்கடி நிலையை பிரகடனம் செய்த இந்திரா காந்தியை, 'ஹிட்லர்' போன்று முரசொலியில் கலைஞர் வடிவமைத்ததுதான், பின்னாளில் நக்கீரனில் ஜெயலலிதாவை

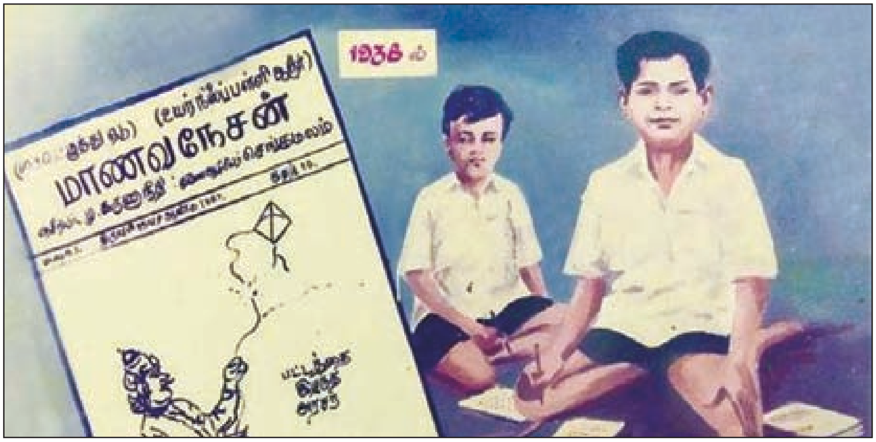

ஹிட்லராக வரைந்திட வழிகாட்டியது என்று சொன்ன நக்கீரன் கோபாலும்; ‘இனிமேல் படிப்பதற்கு சலிப்பற்ற நேர்காணல்களும், சளைக்காத கேள்வி பதில்களும், அறிவுக்கு விருந்தாகும் விருந்தினர் பக்கங்களும் கிடைக்கவே கிடைக்காது’ என்று மூத்த நிருபர் லட்சுமி சுப்பிரமணியனும்; ‘பத்திரிகையின் வாயிலாக தினந்தோறும் கழக உடன்பிறப்புகளுக்கு ஏதேனும் ஒரு செய்தியை கொண்டு சேர்க்கும் செயலில் முழு மூச்சாக ஈடுபட்டவர் கலைஞர்’ என்று பத்திரிகையாளர் சமஸ் புகழாரம் சூட்டியதும், இன்னும் பல இளைய தலைமுறை ஊடகவியலாளர்களும் அவரவர் வாழ்வில், தலைவர் கலைஞரின் நேர்மறைத் தாக்கத்தை விவரித்தபோது, தாத்தன், அப்பன், மகன் என்ற மூன்று தலைமுறையினருக்கும். அமெரிக்கா துவங்கி அன்னை தமிழகத்தின் தயாளன் அனைத்து பத்திரிகையாளர்களுக்கும் ஏதோ ஒரு வகையில் கலைஞர் எனும் மாபெரும் பத்திரிகையாளர் படிப்பினையைத் தந்திருக்கிறார், தந்து கொண்டிருக்கிறார். தந்து கொண்டும் இருப்பார்.

ஏனெனில், 94 வயது வரை வாழ்ந்து, அதில் 80 ஆண்டுகால பத்திரிகையாளர் அனுபவம் என்பது அரிதிலும் அரிதானது, அந்த தனிச் சிறப்பு தலைவர் கலைஞருக்கு மட்டுமே உரித்தானது. இதில் கூட சில பேருக்கு எங்கிருந்து 80 ஆண்டுகால அனுபவம்? என்ற கேள்வி பிறக்கலாம், சிலர் கேலியும் பேசலாம், ஆனால் 1938இல் இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தின் போது மாணவர் மத்தியில் மொழி உணர்வை வளர்க்க எண்ணி “மாணவர் நேசன்" என்ற பத்திரிகையைத் துவங்கி கையெழுத்துப் பிரதியாக நடத்த ஆரம்பித்தார். அதன் தொடர்ச்சிதான் 10.08.1942இல் வார இதழாக வெளிவந்து,

17.09.1960லிருந்து நாளிதழாக, திராவிட இயக்க கருத்தியல் போர்வாளாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் முரசொலி பத்திரிகையாகும்.

தமிழ்நாட்டில் பெரும்பாலான பத்திரிகையாளர்கள் தலைவர் கலைஞருடனான பத்திரிகையாளர் சந்திப்பை நெகிழ்ந்து, மகிழ்ந்து சிலாகித்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். தான் கேட்ட கேள்விக்கு கலைஞர் பதில் சொல்லிவிட்டால். தனக்கு 'புலிட்சர் விருது (Pulitzer Award) கிடைத்ததாகவே எண்ணி, துள்ளிக் குதிக்கும் அளவிற்கு மேன்மைமிகு மாட்சிமை பொருந்திய தலைவர் கலைஞர். கலைஞரின் பத்திரிகையாளர் சந்திப்பு சிறப்பாக அமையக் காரணம், அடிப்படையில் அவர் ஒரு பத்திரிகையாளர் என்பதுதான். ஒவ்வொரு கேள்வியையும் பத்திரிகையாளர் கேட்கும்போது, அவர் எந்த பதிலை எதிர்பார்த்து கேட்டிருப்பார் என்று யூகித்து, அந்த பதிலை தனக்கே உரிய தனிப்பாணியில் சமயோஜிதமாக பதில் சொல்லி இருப்பார்.

அப்படித்தான் ஒருமுறை,நிருபர் ஒருவர் 'நாடகத்தில் நடித்த தங்களுக்கு சினிமாவில் நடிக்க ஆசை இல்லையா?' என்று கேட்க. 'என்னை சினிமாவில் நடிக்க வைக்கும் ஆசை யாருக்கும் வரவில்லை', என்று சொன்னார். இந்த மாதிரியான பதில்கள், நகைச்சுவை நயத்தோடு, எதார்த்த உண்மைகளோடு. சுற்றி இருக்கும் சூழ்நிலை காரணிகளையும். ரத்தினச் சுருக்கமாக சொல்லிவிடுவதன் மூலம் அந்த இடத்தை உயிரோட்டத்துடன் மனோரம்மியமாக்கி விடுகிறது.

இதே போன்று தான் இன்னொரு முறை, 'உங்களை வாய்விட்டுச் சிரிக்கச் செய்த ஜோக் எது?' என்று நிருபர் கேட்க. 'தன்னை திராவிட இயக்கத்தின் பரிணாம

வளர்ச்சி என்று ஜெயலலிதா அம்மையார் கூறியதுதான்', என்று பதில் சொல்ல அதில் தொக்கி நிற்கும் நக்கலும், நையாண்டியும், திராவிட இயக்கக் கொள்கை கோட்பாடுகளுக்கு நேரெதிரான, 'பிறப்பால் ஏற்றத்தாழ்வை, கற்பிக்கும் சனாதனத்தையும் யாகத்தால் யாவும் நிகழும்', என்ற மூடநம்பிக்கையையும் ஏற்றுக்கொண்ட ஜெயலலிதா சொன்ன 'பரிணாம வளர்ச்சி' என்ற வார்த்தை இந்த இடத்தில் பரிதாபத்திற்குரியதாய் பரிதவித்து நிற்பதையும் சொல்லாமல் சொல்லிவிடும் சொல்லழகும்தான் தலைவர் கலைஞரின் தனிநடையாகும்.

இப்படி பத்திரிகையாளராகவும், பத்திரிகையாளர்களின் கருத்துக் கருவூலமாகவும் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் பரிமளித்ததற்கு காரணம், ஏறத்தாழ ஓராண்டு காலம் ஐயா பெரியார் அவர்கள் நடத்திய, 'குடிஅரசு' பத்திரிகையின் துணை ஆசிரியராக பணியாற்றும்போது. வாசகர்களிடமிருந்து வந்த கேள்விகளுக்கெல்லாம் அன்றாடம் பதில் எழுத, ஐயா பெரியார் கொடுத்த பயிற்சியும், ஒவ்வொரு நாளும் இரவு நேரத்தில் பெரியாரோடு அமர்ந்து, உலகளாவிய சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரம் குறித்து விவாதிக்கும் போது ஐயா தந்த அரசியல் அறிவும் தான் காரணம் என்று, தான் எழுதிய 'நெஞ்சுக்கு நீதியில்' கோடிட்டு காட்டி இருக்கிறார்.

குடிஅரசு பத்திரிகையின் துணை ஆசிரியராக ஐயா அழைப்பதற்குக் காரணமாக அமைந்தது கலைஞரின் எழுத்துதான் என்றாலும், அதற்கான முதல் அங்கீகாரம் என்பது பேரறிஞர் அண்ணா நடத்திய, 'திராவிட நாடு' பத்திரிகையில் கலைஞர் எழுதிய, 'இளமைப் பலி' என்ற கட்டுரை பிரசுரமானதும், அதைத் தொடர்ந்து நபிகள் நாயகம் விழாவிற்கு திருவாரூருக்கு வருகை தந்த அண்ணா, கலைஞரை அழைத்துவரச் சொல்லி பாராட்டியதும்தான் காரணம்.

தலைவர் கலைஞரின் எழுத்துக்களும், பேச்சுக்களும் பெறுவதற்கு அடிப்படையான காரணம் அவரின் இடைவிடாத முயற்சியும், ஓய்வறியாத உழைப்பும்தான். 'சேரன்' என்ற புனைப்பெயரில் எழுதத் துவங்கிய 'சோழத் தலைவனின்' வரலாறு, ஐவகை நிலம் கொண்டு ஆட்சி செய்த, மூவேந்தரின் வரலாறு போல் இந்நிலமிசை நீண்டு நிலைக்கும். நிலைத்து நின்று நீடு வாழும்....

தமிழ்மலர்
232

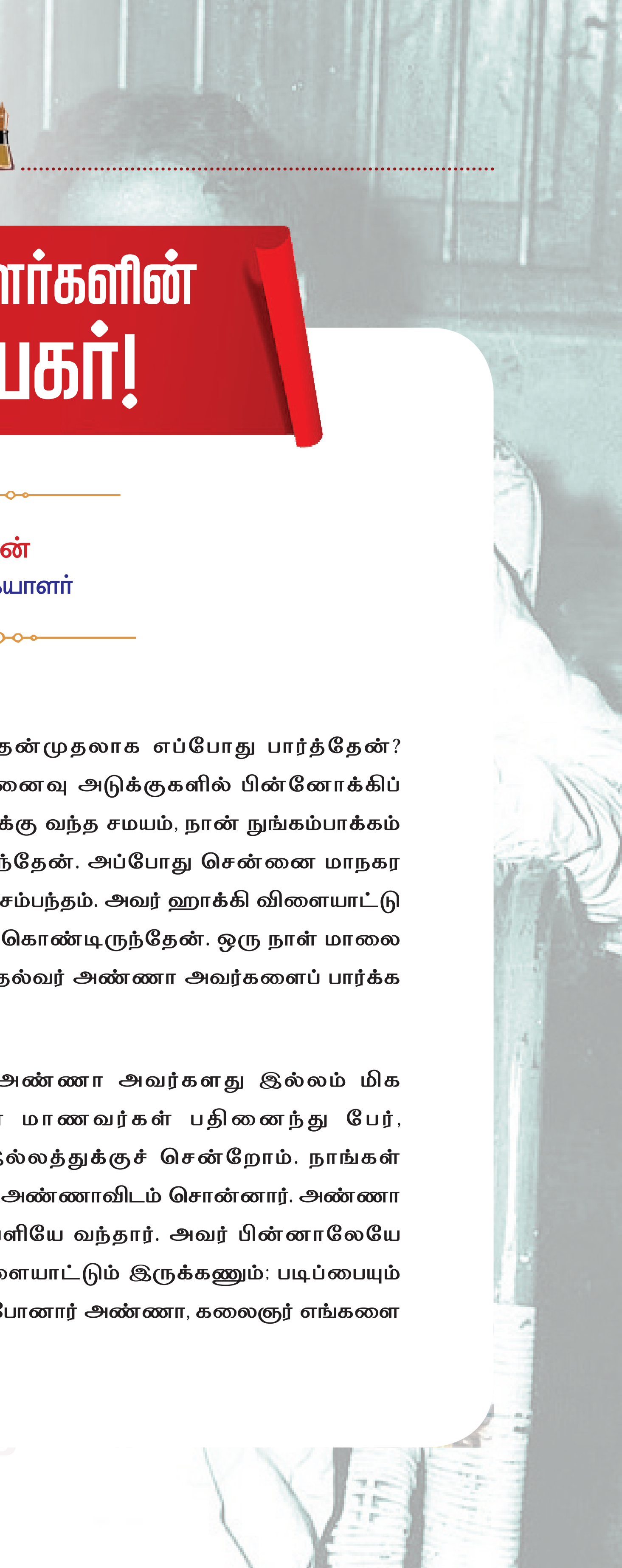

பத்திரிகையாளர்களின் கதாநாயகர்!

'கல்கி' ப்ரியன்
மூத்த பத்திரிகையாளர்

நான் கலைஞர் அவர்களை முதன்முதலாக எப்போது பார்த்தேன்? இந்த கேள்விக்கான பதிலைத் தேடி என் நினைவு அடுக்குகளில் பின்னோக்கிப் பயணித்தேன். 1967 அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த சமயம், நான் நுங்கம்பாக்கம் மாநகராட்சிப் பள்ளியில் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது சென்னை மாநகர மேயராக இருந்தவர் தி.மு.க.வைச் சேர்ந்த இரா. சம்பந்தம். அவர் ஹாக்கி விளையாட்டு வீரர். அவரது அணியில் நான் பயிற்சி எடுத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஒரு நாள் மாலை அவர், "நாளை மதியம் உங்களையெல்லாம் முதல்வர் அண்ணா அவர்களைப் பார்க்க அழைத்துக் கொண்டு போகிறேன்" என்றார்.

எங்கள் பள்ளியிலிருந்து முதல்வர் அண்ணா அவர்களது இல்லம் மிக அருகில்தான். மறுநாள் மதியம் நாங்கள் மாணவர்கள் பதினைந்து பேர், மேயர் அவர்கள் தலைமையில் அண்ணா இல்லத்துக்குச் சென்றோம். நாங்கள் வந்திருப்பதை மேயர் அவர்கள் உள்ளே சென்று அண்ணாவிடம் சொன்னார். அண்ணா வீட்டுக்குள்ளிருந்து புன்னகைத்தவாறே வெளியே வந்தார். அவர் பின்னாலேயே வந்தார் கலைஞர். ஓரிரு நிமிடங்கள்தான் விளையாட்டும் இருக்கணும்; படிப்பையும் விட்டுவிடக் கூடாது" என்று சொல்லி உள்ளே போனார் அண்ணா, கலைஞர் எங்களை நோக்கி கையை ஆட்டி விடைபெற்றார்.

மின்னலைப் போன்று நடைபெற்ற அந்தச் சம்பவத்திற்குப்பிறகு பின் நாட்களில் கலைஞர் அவர்களை ஒரு பத்திரிகையாளனாக சந்திப்பேன் என்று நான் நினைத்தே பார்த்ததில்லை. என் தந்தை திடீரென காலமாகிவிட, நான் "நாரதர்" என்ற பத்திரிகையில் பணியில் சேர்ந்தேன். அதன்பிறகு என் நண்பர் மனோபாரதி நடத்திய "மதுரகீதம், புன்னகை" ஆகிய பத்திரிகைகளில் செய்தியாளராக பணியைத் தொடர்ந்தேன். சுதந்திர பத்திரிகையாளனாக "பிலிமாலயா", "அஸ்வினி" ஆகிய பத்திரிகைகளில் எழுத்துப் பணியைத் தொடர்ந்து, 1980இல் "இதயம் பேசுகிறது" பத்திரிகையில் இணைந்தேன். பதின் மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அப்போதுதான் மீண்டும் கலைஞரை பார்த்திடும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. ஒரு தீபாவளி இதழுக்காக "சமுதாய அரக்கர்களை ஒழிப்போம்" என்ற தலைப்பில் பல தலைவர்களைப் பார்த்து கட்டுரைகள் வாங்கவேண்டும் என்று பொறுப்பாசிரியர் தாமரை மணாளன் சொன்னார். ப.உ.சண்முகம், குமரி அனந்தன் போன்றோரை நானும் நண்பர் மனோபாரதியும் சந்தித்து இது தொடர்பாக பேட்டிகள் எடுத்துவிட்டோம். "கலைஞர் அவர்களிடம் கட்டுரை வாங்கலாமே" என்று தாமரை மணாளன் ஒரு கடிதம் எழுதி எங்களிடம் கொடுத்து அனுப்பினார்.

அப்போது அரசினர் தோட்டத்தில் கலைவாணர் அரங்கம் பின்னால் தி.மு.க. சட்டமன்ற அலுவலகம் இருந்தது. நாங்கள் உள்ளே சென்று மேனேஜர் சண்முகம் மூலம் கலைஞரின் அறைக்குச் சென்று அவரிடம் கடிதத்தைக் கொடுத்தோம். அதைப் படித்த கலைஞர் ஆச்சரியத்துடன் "உங்கள் ஆசிரியர் மணியன் எம்.ஜி.ஆருக்கு வேண்டியவர் என் கட்டுரையை போடுவாங்களா?" என்றார் சிரித்துக்கொண்டே. "இருக்கட்டும். தாமரைமணாளன் கேட்டிருப்பதால் நான் கொடுக்கிறேன்" என்றார். மறுநாள் மாலை அவரிடமிருந்து கட்டுரையைப் பெற்றுக்கொண்டுவந்து தாமரை அவர்களிடம் கொடுத்தோம். "தீண்டாமை, வரதட்சணை கொடுமை" போன்ற சமுதாயத்தை பாதிக்கும் அரக்கர்களை ஒழிப்பது எப்படி என்று சிறப்பாக எழுதியிருந்தார் கலைஞர்.

கட்டுரை அச்சாகி, மிஷினில் முதல் பிரதி வந்ததும் ஆசிரியர் மணியன் பார்வைக்குச் சென்றது. பக்கங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு வந்த மணியன், "என்னய்யா கலைஞர் பேட்டி போட்டிருக்கீங்க" என்று தாமரை அவர்களிடம் கேட்க, "அது ஒன்றும் இல்ல சார். அரசியல் கிடையாது" என்றார். ஆனால் மணியன் அவர்கள் "நோ நோ கலைஞர் கட்டுரையை எடுங்க" என்றார். தாமரை எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தார். மணியன்

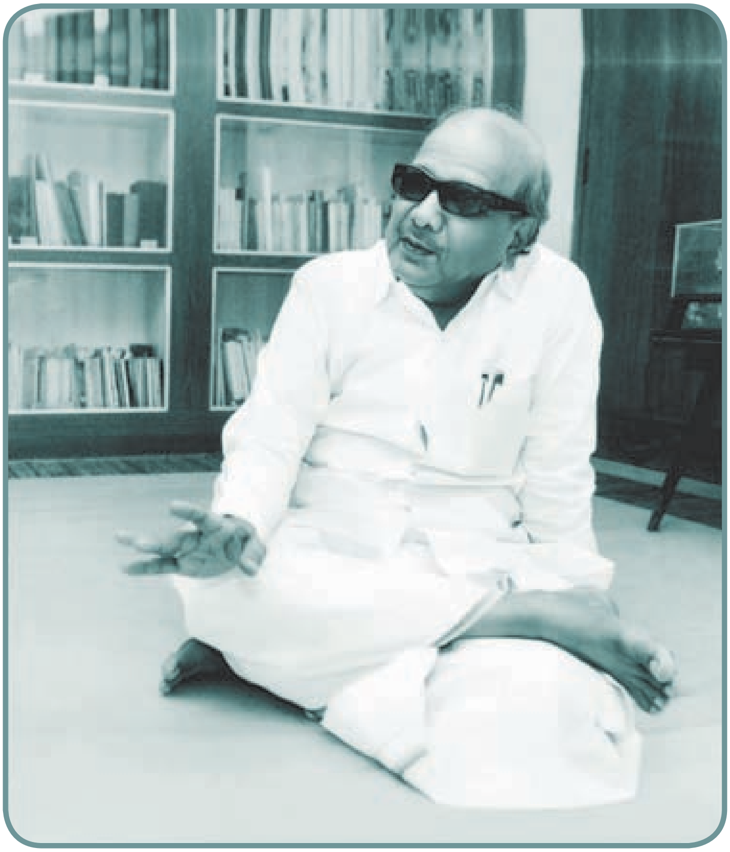

கேட்கவில்லை. வேறு வழியில்லாமல் ஓடுகிற மிஷினை நிறுத்தி அந்தப் பக்கங்கள் எடுக்கப்பட்டன. மறுநாள் மாலை தாமரை அவர்கள் கட்டுரை போட முடியாத நிலையை கலைஞருக்கு கடிதமாக எழுதி எங்களிடம் கொடுத்தனுப்பினார். மீண்டும் தி.மு.க. சட்டமன்ற அலுவலகம் சென்று கடிதத்தை கலைஞரிடம் கொடுத்தோம், அதை படித்த கலைஞர் "எனக்குத் தெரியும்யா போட மாட்டீங்கன்னு, தாமரை கேட்டார் என்று எழுதிக் கொடுத்தேன்" என்று கடுமை கலந்த குரலில் சொன்னார். "தாமரை கேட்டதால் எழுதிக் கொடுத்தேன்" என்று கலைஞர் சொன்னதில் ஆயிரம் அர்த்தங்கள் உண்டு. கடிதத்தைக் கொடுத்துவிட்டு வெளியே வந்தபோது மேனேஜர் சண்முகம் பின்தொடர்ந்து வேக, வேகமாக வந்தார்." "உங்களை தலைவர் கூப்பிடுகிறார்" என்றார். "அது சரி. நான் எழுதிய கட்டுரை எங்கே?"

என்றார் கலைஞர்அடுத்த ஒரு மணிநேரத்தில் அது என் கைக்கு வர வேண்டும் என்றார் ஆட்டோவில் கிண்டிக்குச் சென்று அலுவலகத்திலிருந்து அவரது கட்டுரையை எடுத்துக்கொண்டு வந்து கலைஞரிடம் சேர்த்தோம். மறக்கவே முடியாத சம்பவம். கலைஞர் தம் வாழ்நாட்களில் ஆயிரக்கணக்கான கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறார். ஆனால் அவர் எழுதி வெளிவராத கட்டுரை இது ஒன்றாகத்தான் இருக்கும். இன்றும் கூட கலைஞர் வீட்டில் தேடிப் பார்த்தால் அந்தக் கட்டுரை கிடைக்கலாம்.

அதன் பிறகு கிட்டத்தட்ட 35 வருட காலம் 'கல்கி' இதழில் சிறப்புச் செய்தியாளராக எழுத்துப் பங்களிப்பை செய்தேன். இந்த காலகட்டத்தில் கலைஞர் அவர்களை குறைந்தது பதினைந்துக்கும் மேற்பட்ட பேட்டிகள் எடுக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. சில பேட்டிகளின் போது அந்தந்த கால கட்டங்களில் 'கல்கி'யில் பணியாற்றிய துணை ஆசிரியர்கள் சக நிருபர்களும், ஆசிரியர்கள் ராஜேந்திரன், சீதா ரவி ஆகியோரும் கலந்து கொண்ட துண்டு பேட்டிகளைத் தவிர தி.மு.க. மாநாடுகள், கலைஞரின் தேர்தல் பிரச்சாரங்கள். பிறந்த நாள் பொதுக்கூட்டங்கள் என்று பல கோணங்களில் கட்டுரைகள் எழுதிருக்கிறேன்.

"கல்கி"க்கு வந்த பிறகு 1982இல் கலைஞரை பேட்டிக்காக சந்தித்தேன். மாலை மூன்று மணிக்கு வரச்சொன்னார். கோபாலபுரம் வீட்டிற்குச் சென்றோம். வாசலில் கலைஞரின் உதவியாளர் செயல்மணி இருந்தார். திருச்செந்தூர் கோவில் நகை சரிபார்ப்பு அதிகாரி சுப்பிரமணிய பிள்ளையின் மரணத்துக்கு நீதி கேட்டு மதுரையிலிருந்து திருச்செந்தூர்வரை நீதி கேட்டு கலைஞர் நடைப்பயணம் மேற்கொண்டு திரும்பியிருந்த சமயம் அது. கலைஞரும் சட்டமன்றத்தில் நுழைந்து வெள்ளிவிழா காலமும் ஆகியிருந்தது. இவைகளைச் சுற்றி பேட்டி அமைந்திருந்தது. "பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய உயர் ஜாதியினருக்கு இட ஒதுக்கீடு கேட்பதிலும் நியாயம் இருப்பதாக சொல்கிறார்களே" என்று கேள்வியை எழுப்பியபோது. முதலில் பட்டியல் இனத்தவர், பிற்பட்ட வகுப்பினர் முன்னுக்கு வரட்டும். அடுத்த கட்டமாக இந்தக் கோரிக்கையின் நியாயத்தை பரிசீலிக்கலாம், "கல்கிக்கு உள்ள அக்கறை புரிகிறது" என்றார் சிரித்துக் கொண்டே "எங்கோ இடிக்கிறார் கலைஞர்" என்று புரிந்துகொள்ள சில நிமிடத்துளிகள் ஆனது.

தி.மு.க. வரலாற்றில் வைகோ பிரிந்து போன கட்டம் முக்கியமானது. அவருடன் மதுராந்தகம் ஆறுமுகம் உடன் சென்றார். ஆறுமுகம் தி.மு.க. அறக்கட்டளையில் உறுப்பினராகவும் இருந்தார். அறக்கட்டளையில் முறைகேடாக பணம் எடுக்கப்பட்டிருப்பதாக குற்றம் சாட்டியிருந்தார். அந்த சமயத்தில் கலைஞருடன் ஒரு பேட்டி. ஆறுமுகம் சொன்னதன் அடிப்படையில் பல கேள்விகளைக் கேட்டேன். "என்ன காவல்துறை போன்று கேள்வி கேட்கிறீர்கள்?" என்று பேட்டியை நிறுத்தினார். எழுந்து உள் அறைக்குப் போனார், திரும்பும்போது அவர் கையில் தடிமனான நோட்டு. அறக்கட்டளை செயல்பாடுகளின் பதிவேடு (Minutes Book) அதன் பக்கங்களை புரட்டிக் காட்டினார். அறக்கட்டளை விதிகள்படி 50,000 ரூபாய்க்கு மேல் பணம் எடுத்தால் அறங்காவலர்கள் கூடி தீர்மானம் போட்டுத்தான் எடுக்க முடியும்.. பாருங்கள் மதுராந்தகம் ஆறுமுகம் கையெழுத்து போட்டிருக்கிறார். 'முறைகேடு' என்று சொல்வது சரியல்ல." என்று ஆதாரப்பூர்வமாக குற்றச்சாட்டை மறுத்தார் கலைஞர். **அவரைப் பொறுத்த மட்டில் அவர் யார் மீது குற்றம் சாட்டினாலும் சரி, அவர் மீது யார் குற்றச்சாட்டு கூறினாலும் சரி, ஆதாரப்பூர்வமாக வைப்பதும் மறுப்பதும் கலைஞரின் சிறப்புகளில் ஒன்று.**

1974இல் கலைஞர் ஆட்சியிலிருந்தபோது குதிரை பந்தயத்தை ஒழித்தார். இதை எதிர்த்து ரேஸ் கிளப் நிருவாகம் நீதிமன்றம் போனார்கள். இதற்கிடையில் ஜெமினி அண்ணா மேம்பாலத்தின் கீழ், குதிரை பந்தயத்தை ஒழித்ததன் நினைவாக ஒரு அழகான குதிரை வீரன் சிலையை அமைத்தார் கலைஞர். உச்சநீதிமன்றம் ஜனவரி 1996இல் குதிரை பந்தயம் நடத்தலாம் என்று சொல்லிவிட்டது. இது தொடர்பாகப் பேச கலைஞரைச் சந்தித்தேன். "குதிரை பந்தயம் மீண்டும் நடந்தால் கூட நீங்கள் வைத்த கலை நயத்துடன் கூடிய குதிரை வீரன் சிலை என்றென்றும் இருக்கும்" என்றேன். "இப்படி நீங்கள் புகழ்ந்தால், சிலையை அந்தம்மா எடுத்துவிடப் போகிறார்" என்று மெல்லிய புன்னகையுடன் சொன்னார். நல்ல வேளையாக அதுபோன்ற விபரீத எண்ணம் ஜெயலலிதாவுக்கு வரவில்லை (கண்ணகி சிலையை கடற்கரையிலிருந்து எடுத்தவர் ஆயிற்றே அவர்) சின்னமும் கம்பீரமாக, கலைஞர் பெயரைச் சொல்லும் வகையில் காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கிறான் குதிரை வீரன்.

சேலத்தில் தி.மு.க. மாநாடு நடந்தது. ஆட்சியிலிருந்த ஜெயலலிதா சொத்துக் குவிப்பு வழக்கு உட்பட பல வழக்குகளை சந்தித்துக் கொண்டிருந்த காலம். மாநாட்டை ஒட்டி கலைஞரை பேட்டி கண்டோம் இறுதிக் கேள்வியாக "சேலம் மாநாடு சொல்லப்போகும் சேதி என்ன? என்று கேட்டதற்கு "மாநாட்டிற்கு வந்து பாருங்கள்" என்றார். நானும் விடாப்பிடியாக ஒரு கோடி (hint) காட்டுங்கள்" என்றேன். "கோடியா? அதையெல்லாம் போயஸ் கார்டனில் போய் தேடுங்கள்" என்றார் பளீர் பதில். 2000இல் ஜெயலலிதா பலமான கூட்டணி அமைத்து தேர்தலைச் சந்தித்தார். தேர்தலையொட்டி கலைஞரை பேட்டி கண்டபோது "ஜெயலலிதா மெகா (mega) கூட்டணி அமைத்திருக்கிறாரே!" என்றேன். உதடுகளை கை விரலால் தடவிக் கொண்டே சில விநாடிகள் யோசித்தவர் "ஜெயலலிதா மெகா கூட்டணி அமைத்தாலும் சரி மகா மக கூட்டணி அமைத்தாலும் சரி தி.மு.க. சந்திக்கும்" என்றார். மகா மக குளத்தில் ஜெயலலிதாவும் சசிகலாவும் குளித்தபோது ஏற்பட்ட மக்கள் நெருக்கடியில் ஐம்பது பேர் வரை இறந்து போனார்கள். அதை நினைவுபடுத்தி வார்த்தை விளையாட்டு ஆடிய திறமை கலைஞருக்கே உரித்தானது. விழுப்புரம் மாநாட்டை ஒட்டி பேட்டி கண்டபோது மைக்கை அவர் சட்டையில் பொருத்தி விட்டு, "மைக் ஒயர் உங்கள் movementக்கு தடையாக இருக்கும் பேசும்போது அசையாதீங்க" என்றேன், உடனே கலைஞர் "என் movementக்கு யாரும் தடை போட முடியாது" என்றார் அதிரடியாக, அந்தப் பேட்டி வெளிவந்த பிறகு முரசொலி அலுவலகத்துக்கு சின்னகுத்தூசி அவர்களைப் பார்க்கச் சென்றிருந்தேன். எதேச்சையாக கலைஞரும் வந்திருந்தார். என்னைப் பார்த்தவுடன் "பேட்டி நல்லா வந்திருந்தது" என்று பாராட்டினார்.

'தொல்காப்பியப் பூங்கா' என்ற அவரது புத்தகம் வந்தபோது எடுத்த பேட்டி முக்கியமானது. கலைஞருக்கு மிகவும் பிடித்த பேட்டியாக அது அமைந்தது. "தொகுதி இரண்டு எழுத வாய்ப்பு இருக்கா?" என்றபோது "அதை விடும். வயசு இருக்கணுமே" என்றார்.

1999இல் பல வருடங்களுக்குப் பிறகு பாகிஸ்தான் கிரிக்கெட் அணி போட்டிகள் ஆட இந்தியாவுக்கு வந்தது. பொங்கலை ஒட்டி போட்டிகள் நடக்க ஏற்பாடுகள் நடந்தன, அதை ஒட்டி ஒரு கட்டுரை எழுதச் சொன்னார் ஆசிரியர் ராஜேந்திரன். கட்டுரை எழுதி கொடுக்கும் சமயத்தில் "இதில் ஒரு பெட்டிச் செய்தி இடம் பெற்றால் நன்றாக இருக்குமே" என்றார். சில நிமிட யோசனைக்குப் பின் "முதல்வர் கலைஞர் கிரிக்கெட் மீது மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டு அவருக்கு ஏன் கிரிக்கெட்டில் ஈடுபாடு ஏற்பட்டது? என்று கேட்டு பெட்டிச் செய்தியாகப் போடலாம்" என்றார்.

மறுநாள் காலையில் கோபாலபுரம் சென்றேன். முதல்வர் கோட்டைக்குக் கிளம்ப இருப்பதாக உதவியாளர் சண்முகநாதன் சொன்னார். அவர் வரும்போது வணக்கம் சொல்லிவிட்டு விஷயத்தைச் சொன்னேன். ஒரு நிமிடம் என்னை உற்றுப் பார்த்தார் "ரொம்ப அவசரமா?" என்றார். "ஆமாம்" என்றவுடன் அங்கிருந்த சோபாவில் அமர்ந்து கொண்டு உதவியாளரிடம் எழுத பேப்பர் கேட்டார். விறுவிறுவென்று எழுதிக் கொடுத்தார்.

"கிரிக்கெட் ஆட்டத்தில் வேகப் பந்துகளை எதிர்க்கொண்டு அவற்றை கோட்டுக்கு வெளியே அனுப்புகிற வித்தையையும், சுழல் பந்துகளை சமாளித்து விக்கெட்டு ஸ்டெம்புகளையும் காப்பாற்றிக்கொள்ளுகிற வித்தையையும் அரசியல் ரீதியான அணுகுமுறைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடிவதால் இந்த விளையாட்டில் எனக்கு அதிக ஆர்வம் ஏற்பட்டது."

கலைஞரின் கையெழுத்திலேயே அவரது இந்தக் கருத்து அச்சாகியது.

தமிழ்நாடு அரசியல் வரலாற்றில் 2001இல் கலைஞர் கைது செய்யப்பட்ட சம்பவம் தி.மு.க. உடன்பிறப்புகளுக்கு ஆறாத ரணம். காவல் அதிகாரி ஒரு விடியற் காலையில் அவரை பலவந்தமாக இழுத்துப் போனதை தமிழர்கள் என்றும் மறக்க மாட்டார்கள். வலது கை தோள் பட்டைக்கு கீழே முரட்டுத்தனமாக அழுத்திப் பிடித்ததால் அந்த இடத்தில் இரத்தக் கட்டு ஏற்பட்டு, நீண்ட நாட்கள் வலியில் அவதிப்பட்டார் கலைஞர். உடன்பிறப்புகளுக்கு கடிதம் எழுத முடியவில்லை. கட்டுரைகளை டிக்டேட் செய்ய வேண்டி வந்தது. வலி குறையாத நிலையில் அப்போலோவில் அனுமதிக்கப்பட்டார். கலைஞருக்கு என்ன பிரச்சினை, என்ன சிகிச்சை கொடுக்கப்படுகிறது என்று ஒரு கட்டுரை எழுதுவதற்காக மருத்துவமனைக்குச் சென்றேன். அறை எண் 415இல் கலைஞர் இருந்தார். அவரது கைது தொடர்பாக "தலை விரித்து ஆடிய அராஜகம்", "தடுமாறிய அறிவாலயம்" என்ற இரு கட்டுரைகளை நான் எழுதியிருந்தேன், அவைகளை படிந்திருந்தார் அவர். என்னைப் பார்த்தவுடன் "சோதனையான சமயங்களில் அறிவு மட்டும் தடுமாறக் கூடாது" என்றார். "எழுதாமல் இருப்பது பெரிய மனச் சோர்வை கொடுக்குமே" என்றபோது சண்முகநாதன் அவர்களைக் காட்டி மூன்றாவது கரம் இருக்க கவலையில்லை. ஆனால் நானே எழுதினால்தான் எனக்கு மன நிறைவு வரும்" என்றார். அடித்தல். திருத்தல் இல்லாமல் அழகாய் இருக்கும் அவரது கையெழுத்து.

"கல்கி" ஆசிரியர் ராஜேந்திரன் மீது மிகுந்த நட்பு மரியாதை வைத்திருந்தார் கலைஞர். 1999ஆம் ஆண்டு அமரர் 'கல்வி' கிருஷ்ணமூர்த்தி நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடிய சமயம், ராஜேந்திரன் அவர்களுக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது. எட்டயபுரத்தில் பாரதியாருக்கு நினைவு மண்டபம் எழுப்பியவர் கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி. அவரது நூற்றாண்டு கொண்டாட்டத்தின்போது அவரது மார்பளவு சிலையை எட்டயபுரம் பாரதியார் மண்டபத்தில் வைக்க வேண்டுமென்பது ராஜேந்திரன் அவர்களது ஆசை,சிலையும் தயாரானது.எட்டயபுரம் பாரதி மண்டபம் அரசின் பராமரிப்பில் இருந்தது. அப்போது முதல்வர் கலைஞர், எனவே கலைஞரைப் பார்த்து அனுமதி கேட்க ஆசிரியர் ராஜேந்திரன் சென்றார். உடன் நானும் சென்றேன்.நாட்டு நடப்பையெல்லாம் பேசி முடித்த பிறகு ஆசிரியர் மெதுவாக விஷயத்தைச் சொன்னார். பொறுமையாக கேட்டுக்கொண்டார் கலைஞர், மரியாதைக்குரியவர் ஒரு கோரிக்கை வைக்கிறார்" என்பதை உணர்ந்து சில நிமிடங்கள் விரலால் முகவாயை தடவியபடி யோசனையில் ஆழ்ந்தார். "நீங்கள் கேட்பதற்கு உரிமை உண்டு. உங்கள் தந்தையாரை பெருமைப்படுத்தும் நோக்கில் கேட்கிறீர்கள்.ஆனால் என் மனதில்படுவதை உங்களிடம் சொல்கிறேன். 'வள்ளுவர் கோட்டம்' கட்டியது நான் தான் என்றாலும் அதற்குள் என் சிலையை வைத்தால் சரியாக வருமா? யோசித்துப் பாருங்கள்" என்றார் கலைஞர்.அவர் சொன்னதில் உள்ள நியாயத்தை ராஜேந்திரன் அவர்களும் உணர்ந்து கொண்டார். தயாரிக்கப்பட்ட 'கல்கி' சிலை 'கல்கி அலுவலக வரவேற்பு அறையை அலங்கரித்தது. அமரர் 'கல்கி' அவர்களுக்கு சிறப்பு செய்யும் வகையில் திருவான்மியூர் பகுதியில் ஒரு சாலைக்கு "கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி சாலை" என்று பெயர் சூட்டி அவருக்கு அரசு கௌரவம் அளித்தார் கலைஞர்.

"அண்ணா நீ இருக்குமிடந்தேடி
யான்வரும் வரையில்
இரவலாக உன் இதயத்தை தந்திடண்ணா.
நான்வரும் போது கையோடு கொணர்ந்து
அதை உன் கால் மலரில் வைப்பேன்
அண்ணா?"

கலைஞர் அவர்களை நான் கடைசியாகப் பார்த்து பேட்டி கண்டது 2015ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம். அவர் அப்போது இராமானுஜர் டெலி சீரியலுக்கு வசனம் எழுதிக் கொண்டிருந்தார். மதத்திலே "புரட்சி செய்த மகான்" என்ற தலைப்பில் அந்த பேட்டி வெளியானது. மிகப் பரந்த அளவில் வரவேற்பைப் பெற்ற பேட்டி அது. இராமானுஜர் எப்படியெல்லாம் நம்மைக் கவர்ந்தார் என்று பேட்டியில் குறிப்பிட்ட கலைஞர், அவரைப் போலவே 'என்னை கவர்ந்த மற்றவர்கள்' என்று மாணிக்கவாசகர், வள்ளலார், சேக்கிழார் ஆகியோரை வரிசைப்படுத்தியது முக்கியமானது.

நேர்மறையாகவும், எதிர்மறையாகவும் பல விமர்சனங்கள் கலைஞர் மீது வைக்கப்பட்டாலும், கிட்டத்தட்ட ஒரு பவளவிழா காலம் தமிழ்நாடு அரசியலில் முக்கியப் புள்ளியாகத் திகழ்ந்து வந்தார் கலைஞர். சுமார் அரை நூற்றாண்டு காலம் தமிழ்நாடு அரசியல் அவரைச் சுற்றியே சுழன்றது. இந்த காலத்தில் அவர் பத்திரிகையாளர்களின் கதாநாயகனாகவே இருந்தார் என்று கூடச் சொல்லலாம். அவரது அரசியல் எப்படிப்பட்ட ஏற்ற இறக்கங்களை சந்தித்தாலும், ஒரு தேர்ந்த கிரிக்கெட் வீரர், எப்படி கடினமான பந்துகளை கூட எல்லைக் கோட்டுக்கு அனுப்புவாரோ, அதுபோல எப்படிப்பட்ட சங்கடமான கேள்விகளையும் சமாளிக்கும் ஆற்றல் பெற்றவர் கலைஞர். அவரது பதில்களில் வெளிப்படும் நகைச்சுவை உணர்வு சூழலை கலகலப்பாக்கும்.

கலைஞரின் பேச்சுக்களை நிறைய கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால் 2000ஆம் ஆண்டு பனகல் பார்க்கில் நடந்த அவரது பிறந்த நாள் கூட்டத்தில் சொன்ன கருத்து என்றைக்கும் மறக்காது.

"இங்கே அமர்ந்திருக்கும்போது தமிழர்களாக இருப்பவர்கள் எழுந்து செல்லும்போது, முதலியார்கள், செட்டியார்கள் என்று கலைந்து செல்லக் கூடாது. தமிழர்களாகவே எழுந்து செல்லுங்கள்."

இது இன்றைக்கும் தமிழ்ச் சமூகத்துக்கு தேவைப்படும் கருத்தல்லவா!

மக்கள்
MEGA
WIN

கலைஞர் கேள்விகளை நேசித்த ஜனநாயகவாதி!

ஷபீர் அஹமத்
முதன்மை ஆசிரியர், நியூஸ் மினிட்

2012 மே 1, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைமையகமான அண்ணா அறிவாலயத்தில் 30 வருடங்களுக்கு முன் தி.மு.க. தலைவர் கலைஞரால் தொடங்கப்பட்ட டெசோ (TESO) அமைப்பு மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டது. இது தொடர்பான செய்தியாளர் சந்திப்பு அண்ணா அறிவாலயத்தில் உள்ள செய்தியாளர்கள் கூட்டரங்கில் நடைபெற்றது. கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்கள் மற்றும் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் குறித்து கலைஞர் விளக்கினார். இலங்கைப் பிரச்சினை தொடர்பாக எழுப்பப்பட்ட பல்வேறு கேள்விகளுக்கும் பதில் அளித்தார்.

செய்தியாளர் சந்திப்பு முடியும் தருவாயில், அப்போதைய ஜெயா டிவி நிருபர் தேவராஜ் கலைஞரிடம் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார். அந்தக் கூட்ட அரங்கில் இருந்த அனைத்து பத்திரிகையாளர்களுக்கும் ஒரு மிகப்பெரிய அதிர்ச்சி மற்றும் ஆச்சரியம். இதுவரை கலைஞர் இந்தக் கேள்வியை எதிர்கொண்டதில்லை. தற்போது இந்தக் கேள்வி

நேரடியாக அவரிடம் கேட்கப்பட்டதால். இதற்கு என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார் என்று அனைவரும் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருக்கும் போது, அந்த கூட்ட அரங்கில் ஒரு மயான அமைதி நிலவியது.

இந்தக் கேள்வியை சற்றும் எதிர்பார்க்காத கலைஞர், அவர் அருகில் அமர்ந்திருந்த பேராசிரியர் அன்பழகன். திராவிடர் கழகத் தலைவர் கி. வீரமணி மற்றும் சுப.வீ. ஆகியோரைப் பார்த்தார். கலைஞரிடம் இருந்து இந்தக் கேள்விக்கு என்ன பதில் வரும் என்று பத்திரிகையாளர்களைப் போலவே அவர்களும் ஆர்வமாக இருந்தனர்.

கலைஞரிடம் கேட்கப்பட்ட கேள்வி; "ஐயா விடுதலைப்புலிகள் தலைவர் பிரபாகரன் உயிருடன் இருக்கிறாரா இல்லையா?"

ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது வழக்கமாக எடுத்துக் கொள்ளும் நேரத்தை விட கூடுதலான நேரத்தை கலைஞர் எடுத்துக் கொண்டதால் அந்த அரங்கம் முழுவதும் ஒரு மிகப்பெரிய டென்ஷன் நிலவியது.

2009 தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனின் மரணத்தை தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் ஈழ ஆதரவுத் தலைவர்கள் யாராலும் உறுதிப்படுத்தப்படாத நிலை என்பது இருந்தது. அதனால் கலைஞர் என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார் என்பது ஒரு கூடுதல் எதிர்பார்ப்பை உண்டாக்கியது, எந்தப் பதிலாக இருந்தாலும், அது நிச்சயமாக தலைப்புச் செய்தியாகும் என்பதில் சிறிதளவும் சந்தேகம் யாருக்கும் இருக்க முடியாது. பிரபாகரன் உயிருடன் இருக்கிறார் அல்லது இல்லை என்று பதிலளித்தால் இரண்டுமே தேசிய மற்றும் சர்வதேச அளவில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செய்தியாகக் கருதப்படும்.

அவர் பதில்; “மாவீரனுக்கு மரணம் இல்லை”.

இந்த பதிலைச் சொன்னவுடன் அரங்கம் முழுவதும் கை தட்டல் மற்றும் சிரிப்பு அலை. கலைஞரிடம் இருந்து இப்படி ஒரு பதில் வரும் என்று அந்த அரங்கத்தில் இருந்த ஒருவர் கூட எதிர்பார்த்து இருக்க மாட்டார்கள். அந்தக் காட்சியை நேரடியாகப் பார்த்த பத்திரிகையாளன் என்ற முறையில் அவருடைய சிந்தனை எந்த அளவுக்கு கூர்மையாக இருக்கிறது என்பதைக் கண்டு நான் வியப்படைந்தேன். அதனால்தான் இன்னும் அந்தக் காட்சியை என்னால் துல்லியமாக விவரிக்க முடிகிறது.

இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லாமல் சென்று இருக்கலாம் அல்லது வேறொரு நாள் இதற்கு பதில் சொல்கிறேன் என்று கூறியிருக்கலாம். ஆனால் இந்தக் கேள்வியைக் கடந்து செல்ல அவருக்கு மனமில்லை காரணம் இந்தக் கேள்வியில் ஒரு அரசியல் சவாலும் இருக்கிறது என்பதை அவர் ஒரு நொடியில் புரிந்து கொண்டதால் அந்தக் கேள்வியை அவர் எதிர்கொண்டார்.

பலருக்கு இந்தக் கேள்வி-பதில் ஒரு சாதாரண நிகழ்வாக இருக்கலாம். ஆனால் இதில் இருக்கக்கூடிய விஷயங்கள் ஏராளம். காரணம், இந்தக் கேள்வியைக் கேட்ட நபர் தி.மு.க.வுக்கு நேர் எதிராக செய்திகளை வெளியிடும் 'ஜெயா டி.வி.' நிருபர் கேள்வியை எதிர்கொள்ளக்கூடியவர் தி.மு.க. தலைவர். கேள்வி கேட்கப்பட்ட நிகழ்வு; ஈழத் தமிழர்களுக்கான ஆதரவு அமைப்பை மீண்டும் தொடங்கி இருக்கக்கூடிய நாள். இந்தக் கேள்வி: உலகம் முழுவதும் வாழக்கூடிய ஈழத் தமிழர்கள் தங்களுடைய தலைவராக நினைக்கக்கூடிய பிரபாகரன் தொடர்பான கேள்வி. ஆகவே இத்தனை விஷயங்களை உள்ளடக்கிய இந்தக் கேள்வியின் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்து கொண்டு அடுத்த வினாடியில் ஒரு கட்சியின் தலைவர் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்றால் அது எளிதான காரியம் கிடையாது. ஆனால் அதில் இருக்கும் அரசியலைப் புரிந்து கொண்டு, அவருடைய பதில் உலகம் முழுவதும் வாழும் ஈழத் தமிழர்களிடம் என்னவிதமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதை நன்கு அறிந்து கொண்டு. கலைஞர் அந்தக் கேள்வியை எதிர்கொண்ட விதம் அவரின் அசாத்திய திறமையை வெளிப்படுத்தியது.

பொதுவாக அரசியல் தலைவர்கள், சினிமா பிரபலங்கள். பத்திரிகையாளர்கள் கேட்கக்கூடிய கடினமான, தர்ம சங்கடமான கேள்விகளை விரும்ப மாட்டார்கள். ஆனால் கலைஞர் அப்படி அல்ல, அவரை நோக்கி வீசக்கூடிய எந்தக் கேள்விக்கணையாக இருந்தாலும் அதை தனக்குச் சாதகமாக மாற்றிக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு மிகப்பெரிய அரசியல் தந்திரத்தை அவர் தனது மூளையில் வைத்திருந்தார்.

எதிர்க்கட்சிகளின் கேள்விகள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் கேள்விகள், பத்திரிகையாளர்களின் கேள்விகள் என்று, அனைத்து விதமான கேள்விகளையும் அஞ்சாமல், அசராமல் எதிர்கொண்ட இந்தப் பண்புதான் அவரை கடந்த அரை நூற்றாண்டு காலத்துக்கு மேல் தமிழ்நாடு அரசியலை தன்னைச் சுற்றியே சுழல வைத்தது.

2004ஆம் ஆண்டு "தீக்கதிர்" நாளிதழில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும்போது கலைஞருடைய செய்தியாளர் சந்திப்புகள் குறித்து அவ்வப்போது அலுவலகத்தில் பல விவாதங்கள் வரும். மூத்த, பத்திரிகையாளர்கள் மயிலை பாலு, அ. குமரேசன். நீதி ராஜன், விஜயகுமார் ஆகியோரிடம் கேட்டறிந்த கதைகள் ஏராளம்.

பொதுவாக, பத்திரிகைத் துறையில் கட்சித் தலைவர்களுடைய செய்தியாளர் சந்திப்புகளுக்கு அனுபவம் வாய்ந்த நிருபர்களை அனுப்புவதே வழக்கம். குறிப்பாக கலைஞருடைய செய்தியாளர் சந்திப்பு என்றால் கூடுதல் அனுபவம் தேவை. காரணம், கலைஞரிடம் கேள்வி கேட்க வேண்டுமென்றால் கூடுதல் தயாரிப்பு தேவை. இளம் பத்திரிகையாளர்களுக்கு தமிழ்நாட்டின் மூத்த முன்னணி அரசியல் கட்சித் தலைவரிடம் கேள்வி கேட்கும் வாய்ப்பு அவ்வளவு எளிதாகக் கிடைத்துவிடாது.

ஆனால் எனக்கு ஒரு வகையில், அந்த வாய்ப்பு பத்திரிகைத்துறையில் சேர்ந்த ஒரு சில வருடங்களிலேயே கிடைத்தது.

அப்படிதான் முதல்முறையாக கலைஞருடைய செய்தியாளர் சந்திப்பில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. முதல் வரிசை மூத்த பத்திரிகையாளர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டு இருப்பது என்பது எழுதப்படாத விதி, ஆனால் எனக்குள் இருந்த ஆர்வத்தின் காரணமாக அண்ணா அறிவாலயத்தில் இருக்கும் செய்தியாளர் அரங்கில் நான் முதல் வரிசையில் அமர்ந்து செய்தியைச் சேகரித்தேன். அப்பொழுது 'மாலை முரசு' பத்திரிகையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த மூத்த பத்திரிகையாளர் அண்ணன் லோகநாதன் கலைஞரிடம் கேட்ட கேள்விகள், மற்ற பத்திரிகையாளர்கள் கேட்ட கேள்விகள் அனைத்தையும் துல்லியமாகக் கவனித்தேன். பின்வரும் காலங்களில் கலைஞரிடம் கேள்வி கேட்கும் வாய்ப்பை நழுவ விட்டதே இல்லை. காரணம், கேள்வி கேட்டால் நிச்சயமாக அதற்குப் பதில் கிடைக்கும், அந்த பதில், தலைப்புச் செய்தியாக இருக்கும் என்பது உறுதி.

அதுமட்டுமல்லாமல் ஒரு செய்தியாளர் சந்திப்புக்குப் பிறகு அண்ணா அறிவாலயத்தில் இருந்து வரும் அறிக்கை, அது வெறும் கலைஞருடைய பதில்களை மட்டுமே கொண்டதாக இருக்காது. அந்த அறிக்கையில் பத்திரிகையாளர்கள் எழுப்பிய கேள்விகளும் இருக்கும். அந்தக் கேள்விகளுக்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படும் என்பதை நான் கவனித்து இருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, இளம் பத்திரிகையாளர்கள் கேட்கக்கூடிய கேள்விகளும் அதில் இடம்பெற்றிருக்கும் எனும்போது அது பல இளம் பத்திரிகையாளர்களுக்கு ஒரு மிகப்பெரிய மோட்டிவேஷனாக (motivation) அமைந்தது. கலைஞரிடம் கேள்வி கேட்டதால் பல அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள், அரசு அதிகாரிகளின் கவனத்தையும் பெறமுடிந்தது.

நான் பல தருணங்களில் கலைஞரிடம் பல முக்கியமான பிரச்சினைகள் குறித்து கேள்வி எழுப்பி இருக்கிறேன். சில சமயங்களில் அவரை சங்கடத்தில் ஆழ்த்தக்கூடிய கடினமான கேள்விகளையும் கேட்டிருக்கிறேன். நான் எழுப்பிய அத்தனை கேள்விகளுக்கும் அவரிடம் இருந்து பதில் கிடைத்திருக்கிறது. இன்றைய தினம் செய்தியாளர்களை என்ன கேள்விகளை எழுப்புவார்கள் என்று அவர் முன்கூட்டியே

யூகித்து அதற்கானப் பதிலையும் தயாராக வைத்திருப்பார். இது பல சமயங்களில் நடந்திருக்கிறது, அதற்குக் காரணம். அவர் ஒரு அரசியல் கட்சித் தலைவர் மட்டுமல்ல. மனதளவில் அவரும் ஒரு பத்திரிகையாளர் என்பதால், பத்திரிகையாளர்களின் மன ஓட்டத்தை அவர் நன்கு அறிந்து வைத்திருந்தார்.

அதில் மிகவும் சிறப்பான விஷயம் என்னவென்றால். யார் கேள்வி கேட்கிறார்கள், அது மூத்த பத்திரிகையாளர்களா அல்லது இளம் செய்தியாளர்களா என்பது குறித்து எல்லாம் கலைஞர் என்றுமே கவலைப்பட்டதில்லை. அவருடைய கவனம் எல்லாம் கேட்கப்படும் கேள்வியில்தான் இருக்கும். பல சந்தர்ப்பங்களில், தி.மு.க.வின் இரண்டாம் கட்டத் தலைவர்கள் பத்திரிகையாளர்களிடம் "இன்றைக்கு பிரஸ் மீட் கிடையாது. தலைவர் பேசமாட்டார்" என்று கூறியதுண்டு. ஆனால் விடாப்பிடியாக அங்கேயே இருந்து கலைஞர் அறிவாலயத்தில் இருந்து கிளம்பும்போது, "ஐயா, இரண்டு கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல முடியுமா...?" என்று பலமுறை அவரை நிறுத்தி கேள்வி கேட்டிருக்கிறேன். பதிலும் கிடைத்திருக்கிறது. அந்த பதில் தலைப்புச் செய்தியாகவும் மாறி இருக்கிறது.

இதற்கு இன்னொரு காரணமும் உண்டு. அவர் முதலமைச்சராக இருந்தபோதும் சரி, தி.மு.க. எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபோதும் சரி, பத்திரிகையாளர்களைச் சந்திக்காமல் இருந்ததே இல்லை. கலைஞருக்கும் பத்திரிகையாளர்களுக்கும் இருந்த அந்த உறவு ஒருபோதும் மாறவில்லை.

பத்திரிகையாளர்களிடம் எந்தவித ஒட்டும் உறவும் வைத்துக் கொள்ளாமல் இருந்த தலைவர்களையும் இந்த நாடு பார்த்திருக்கிறது. ஒரு பத்திரிகையாளர் சந்திப்பு கூட நடத்தாமல் எந்தவிதக் கேள்விகளுக்கும் பதில் அளிக்காமல் அரியணையில் அமர்ந்து இருக்கக்கூடிய அரசியல்வாதிகளுக்கு, கேள்விக்குப் பதில் சொல்லத் தெரியாமல் செய்தியாளர்கள் மீது குற்றம் சுமத்தி, "உங்கள் கேள்வியில் உள்நோக்கம் இருக்கிறது" என்று தப்பிக்க முயற்சி செய்யும் அரசியல்வாதிகளுக்கு கலைஞர் ஒரு பாடம்.

'ஆயிரத்தில் ஒருவன்' படத்தில் கவிஞர் வாலி எழுதிய பாடல் வரிகளில் எனக்கு மிகவும் பிடித்த ஒரு வரி "பகுத்தறிவு பிறந்ததெல்லாம் கேள்விகள் கேட்டதனாலே". இந்தப் பாடல் வரியை கலைஞருக்கு நான் பொருத்திப் பார்க்கிறேன், ஒரு பகுத்தறிவாதியாக தன் வாழ்நாள் முழுவதும் இருந்த அவருக்கு, கேள்விகளின் அருமை என்ன என்பது தெரியும், அது ஜனநாயகத்தில் எவ்வளவு முக்கியமான அம்சம் என்பதையும் அவர் நன்றாகவே உணர்ந்து இருந்தார். அதனால்தானோ என்னவோ, அவர் கேள்விகளை நேசித்த ஒரு ஜனநாயகவாதியாகவே வாழ்ந்து மறைந்திருக்கிறார்.

இது கட்டுரையல்ல

கவிஞர் கலி. பூங்குன்றன்
பொறுப்பாசிரியர், 'விடுதலை'

முத்தமிழ் அறிஞர் மானமிகு கலைஞர் அவர்களின் வயது கணக்கு நூறு! ஆனால் ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாய் அடிமைக் காரிருளில் மூச்சுத் திணறிக் கிடந்த இனத்தை மீட்டுருவாக்கத் தந்தை பெரியார் கண்ட திராவிட இயக்கத்தில் மானமிகு கலைஞரின் தொண்டறத்துக்கு வயது வரம்பு கிடையாது.

ஒரே வரியில் தன்னைப் பற்றிச் சொல்லும்போது "மானமிகு சுயமரியாதைக்காரன்" (குங்குமம்: 30.04.2006) என்றார்.

அரசியல் தலைவர் கலைஞர். தமிழறிஞர் கலைஞர். இதில் எதை அதிகமாக விரும்புகிறீர்கள்? என்ற வினாவுக்கு "இந்த இரண்டையும் விட அய்யாவின் மாணவர் கலைஞர், அண்ணாவின் தம்பி கலைஞர் என்பதையே அதிகம் விரும்புகிறவன் நான்."
(தினகரன் பேட்டி: 06.05.2006)

"மானமா? மகுடமா?" எனக்கேட்டால் "மானத்தை மட்டுமே மதிக்கும் மனிதன் நான்".
(தொலைக்காட்சியில் கவிதை வரி, 14.04.1990)

அனேகமாக குறள் போல ஒளிரும் இந்த மாணிக்கப் பரல்களே போதுமானவை. மானமிகு கலைஞர் அவர்கள் யார் என்பதற்கு இதை விரித்துக் கூறிக்கொண்டே போகலாம்.

அதே நேரத்தில் கலைஞர் அவர்களின் வாழ்விலிருந்து அதிகம் வெளிவராத அதே நேரத்தில் வெளிவர வேண்டிய சில நிகழ்வுகளை வெளிப்படுத்தலாமே.

“காந்தியைப் பற்றி நமக்கெல்லாம் தெரியும். அதே நேரத்தில் பட்டேலைப் பற்றியும் நமக்குத் தெரியும்.” இந்திய அரசியலில் நுழைந்த சொற்பக் காலத்துக்குள்ளேயே அகில இந்திய தலைவராகி விட்டவர் காந்தியடிகள். அவர் சொல்வதற்கு மறுப்புச் சொல்லக்கூடப் பலருக்கு தைரியம் கிடையாது. அதைப் போலத்தான் தமிழ்நாட்டில் அண்ணாவின் நிலை. பட்டேல் தாமாகப் பலரிடம் போய், கோரிக்கைகளை அறிந்து அதற்கு என்ன பரிகாரம் செய்வது என்று காந்தியாருக்கு உதவி செய்தவர்.

காந்திஜிக்கு சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல் எப்படியோ அப்படி அண்ணாவிற்கு கலைஞர் ஆவார்.

ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழி உண்டு “The first duty of the Government is to Govern.” – அந்தப் பழமொழியின்படி, ஒரு சர்க்காரின் முக்கிய பொறுப்பு என்னவென்றால். அவ்வப்போது வரக்கூடிய பிரச்சினைகளை உடனடியாகத் தீர்க்க வேண்டும். அதில் மிகுந்த சாமர்த்தியம் உள்ளவர் நம்முடைய மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

ஒரு சில மாதங்களுக்கு முன்னால் மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்தபோது, “காவிரி தண்ணீரை எப்போது திறந்து விடப்போகிறீர்கள் என்று கேட்டேன். 32 அடி தண்ணீர் வந்தவுடன்தான் தண்ணீரைத் திறப்பது என்பது சம்பிரதாயம். மேட்டூர் அணையின் அளவு மிகவும் குறைவாக இருந்தது. அப்படியிருந்தும், நான் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டபோது திறந்து விடும்படி இன்று சொல்லிவிட்டேன்” என்றார்கள். தினமும் 3 அடி வீதம் நீர் மட்டம் குறைந்து கொண்டிருந்தது! அப்போது மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள். “இப்போது ஜூலை 15ஆம் தேதி, தண்ணீர் திறந்துவிடப்பட்டால் தான், சாகுபடியை நேரத்தோடு செய்ய முடியும். அறுவடையை நவம்பர் மாதம் செய்ய முடியும். இல்லாவிட்டால் உழைத்த உழைப்பும், போட்ட உரமும் வீணாகும்” என்று கூறியவர் மேலும் என்னைப் பார்த்து “நீங்கள் தான் வருண ஜபம் பண்ணுகிறீர்களே, மழை பெய்யாமலா போய்விடும்” என்றார்கள்.

இதை எதற்குச் சொல்கிறேனென்றால் எப்படியும் காரியம் நடக்க வேண்டும். அதன்படி தன் ஆட்சித் திறனை நமது பணியின் மூலம் நிலைபெறச் செய்து வருபவர் நம்முடைய மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் கலைஞர் ஆவார்.

‘தினமணி’ ஆசிரியர் சிவராமன் ; “அண்ணாவின் கதை” (வெளியீட்டு விழாவில்), “மறவன் மடல்” 08.02.1970.

பத்திரிகைத் துறையில் பழுத்தவர் என்று கூறப்படும் ஒருவர் கலைஞரைக் கணித்தது ஒரு புறம்; அதே நேரத்தில் தினமணி ஆசிரியரைக் கொள்கை ரீதியாகவும், நகைச்சுவையாகவும் சிலாகித்ததும்தான் எத்தகையது!

நீதி தலைமை தாங்க, நிதி ஒரு மலரை வெளியிட இருக்கிறார். அண்ணா அவர்கள் ஆட்சி பீடத்தில் ஏறிய சில மாதங்களுக்குள்ளேயே நம்மைவிட்டுப் பிரிந்தார்கள். அவர்கள் நமக்குத் தந்துவிட்டுச் சென்றது மூன்று 'க' என்று அவருடைய கட்சிக்காரர்கள் பேசுகிறார்கள். மற்றவர்களும் பேசுகிறார்கள். ஆனால், நான் சொல்கிறேன். அண்ணா அவர்கள் மற்றொரு 'க'வையும் கொடுத்துச் சென்றிருக்கிறார். அது என்னவென்றால் கருணாநிதி. நமக்கு நான்கு 'க' தந்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார்.

கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, கருணாநிதி என்கிற நான்கு 'க' வை நமக்குத் தந்திருக்கிறார்.

அண்ணா என்ற உயிரும், கருணாநிதி என்ற உடலும் இரண்டும் சேர்ந்து நடமாடிய நாடு இது.

'அ' என்பது உயிரெழுத்து,

அண்ணா என்பதில் உள்ள 'அ' உயிர் எழுத்து! கருணாநிதி என்பதில் உள்ள 'க' என்பது உயிர்மெய் எழுத்து!

'க' என்ற உயிர்மெய் எழுத்தில் 'அ' என்ற உயிர் எழுத்தும் அடங்கியிருக்கிறது.

'க' என்ற எழுத்தை ஆரம்பமாகக் கொண்ட கலைஞர் கருணாநிதியின் உள்ளத்தில் அவர் என்றென்றைக்கும் போற்றுகின்ற அறிஞர் அண்ணா இருப்பதால் அவர் எதையெதைச் செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தார்களோ, அவற்றை நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையை அவர்கள் ஆட்சி நடத்திய இந்த குறுகிய காலத்திலேயே நமக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் நீடூழி வாழ வேண்டுமென்றும், அவருடைய ஆட்சி நல்லாட்சியாக மலர வேண்டுமென்றும் வயதானவன் என்ற முறையில் வாழ்த்துகிறேன்."

(கி.வா.ஜகந்நாதன் 'அண்ணாவின் கதை' புத்தகம் வெளியீட்டு விழாவில்)

'மறவன் மடல்', 08.02.1970

கருணைநிதிதான்!

சென்னை "கோபாலபுரம் இல்லம்" தனது காலத்திற்கும், தனது மனைவி தயாளு அம்மையாரின் காலத்திற்கும் பிறகு, ஏழை, எளிய மக்களுக்குப் பயன்தரும் வகையில் "இலவச மருத்துவமனையாக மாற்றப்படும்" என்ற அறிவிப்பு! யாரும் எண்ணிப்பார்க்காத இந்த அறிவிப்பால் கொடையுள்ளம், இக்குவலயமே அறிந்து பாராட்டிப் போற்றும் அளவுக்கு உயர்ந்துள்ளது. "தி டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா" என்னும் ஆங்கில நாளேடு (27.07.2009) "The Chief Minister's Own House of Commons" என்ற தலைப்பில் கோபாலபுர இல்லக் கொடையைப் பற்றி புகழ்ந்து எழுதியுள்ளது. ரூபாய் எட்டுக்கோடிக்கும் மேல் மதிப்புள்ள கோபாலபுரம் இல்லத்தைக் கொடையாக அளிப்பது என்பது சாதாரணமா!

"செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம்" சென்னையில் கலைஞரின் தலைமையில் சீரிய முறையில் இயங்கி வருகிறது. அந்நிறுவனத்தின் தொடக்க விழாவிலேயே, செம்மொழி அறக்கட்டளை நிறுவிட தனது சொந்தப் பணத்திலிருந்து ஒரு கோடி ரூபாய் நன்கொடை வழங்குவதாக அறிவித்தவர் கலைஞர். பன்னாட்டளவில் தொன்மையான, தமிழ்ப் பண்பாடு நாகரிகம் தொடர்பான ஆய்வில் தலைசிறந்த அறிஞர்

ஒருவருக்கு ஆண்டுதோறும் ரூபாய் பத்து இலட்சம் மதிப்பில் இவ்விருது வழங்கப்பட இருக்கிறது. இந்தியாவிலேயே மிக உயரிய மதிப்பு வாய்ந்த விருது இதுவாகத்தான் இருக்கும்.

2009 ஜீலை 30ஆம் நாள் நடந்த செம்மொழித் தமிழாய்வு நிறுவனக் கலந்தாய்வுக் கூட்டத்தில் கலைஞர் மு.கருணாநிதி செம்மொழித் தமிழ் விருது" பற்றிய தகவல் சிற்றேடு வெளியிடப்பட்டது. அதில் விருது பற்றிய அனைத்து விவரங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன.

KALAIGNAR M. KARUNANIDHI CLASSICAL TAMIL AWARD

2007ஆம் ஆண்டு, தென்னிந்திய புத்தக விற்பனையாளர் மற்றும் பதிப்பாளர் சங்கத்தின் சார்பில் நடைபெற்ற சென்னைப் புத்தகக் கண்காட்சித் தொடக்க விழாவில் கலைஞர் அறிவித்த மற்றுமொரு அறக்கொடை.

தலைசிறந்த எழுத்தாளர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து ஆண்டுதோறும் பரிசுகள் வழங்கிச் சிறப்பித்திட, தனது சொந்தப் பணத்திலிருந்து ரூ.1 கோடி நன்கொடை வழங்கியுள்ளார் கலைஞர். அந்தப் பணத்தை வைத்து ஒவ்வோராண்டும் சிறந்த தமிழ் எழுத்தாளர்கள் 5 பேருக்கும், இந்திய மொழி எழுத்தாளர் ஒருவருக்கும், ஆங்கில மொழி எழுத்தாளர் ஒருவருக்கும் ஆளுக்கு 1 இலட்சம் பரிசு அளிக்கப்படுகிறது.

2005ஆம் ஆண்டு ஆட்சியில் கலைஞர் இல்லை, ஆனாலும் உதவும் குணம் மட்டும் அவரை விடவில்லை. ஆழிப்பேரலையாம் சுனாமியால் அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுத கண்ணீரோடு அவதிப்பட்ட மக்களுக்கு உதவும் பொருட்டு, தான் கதை வசனம் எழுதிய "மண்ணின் மைந்தன்" படத்தின் மூலம் கிடைத்த ஊதியம் ரூ.11 இலட்சம், "கண்ணம்மா" படத்தின் மூலம் கிடைத்த ஊதியம் ரூ.10 இலட்சம் ஆக மொத்தம் ரூ.21 இலட்சத்தை அன்றைய தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் ஜெயலலிதாவிடம், தளபதி மூலம் வழங்கச் செய்தவர் கலைஞர்.

கருநாடகத் தலைநகர் பெங்களூருவில் கோணிக்குள் முடங்கிக் கிடந்த திருவள்ளுவர் சிலையைத் திறந்திட சிலைத் திறப்பு விழாவையொட்டி தமிழ்நாடு அரசு சார்பில் ரூ. 10 இலட்சம் வழங்கியவரும் அவரே!

'தமிழாலயம்' செப்டம்பர் – அக்டோபர், 2009

அண்ணா சொன்ன கதை!

நமது அண்ணன் ஒரு கதை சொல்வார்.

எலியொன்று தன் மகளுக்கு உயர்ந்த இடத்தில் சம்பந்தம் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பியதாம். மிக உயர்ந்த இடத்து மாப்பிள்ளையாக யார் கிடைப்பார் என்று ஆகாயத்தை அண்ணாந்து நோக்கிச் சிந்தித்தது.

அதன் கண்களில் சூரியன் தெரிந்தான். உடனே சூரியனைப் பார்த்து "கதிரவனே! கதிரவனே! என் மகள் ஒருத்தி கட்டழகி இருக்கின்றாள்; உலகத்தில் நீதான் பெரியவன் அவளை நீ எப்படியாவது மணந்துகொள்" என்று வேண்டியது.

சூரியன் சொன்னான் "என்னைவிடப் பலசாலியாக மேகம் இருக்கிறது. அது சமயத்தில் என்னையே மறைத்து விடுகிறது. ஆகவே, நீ உன் மகளை மேகத்திற்குத் துணைவியாக்கு!" என்று.

பிறகு, எலி மேகத்திடம் தன் விழைவினை வெளிப்படுத்தியது மேகம் எலியின் கோரிக்கையை மறுத்துவிட்டது, "என்னை வலிவுடையவன் என்று கருதாதே! என்னை இங்குமங்கும் துரத்தியடிக்கக்கூடிய காற்று தான் என்னைவிட பலசாலி" என மேகம் உரைத்தது.

எலி காற்றை அணுகி, தன் மகளின் கழுத்தில் தாலியைக் கட்டுக என வேண்டியது. பெருமூச்சு விட்டவாறே காற்று தன் பலகீனத்தை விளக்கியது:

"எழில்மிகு எலியே! என்னையா வீரன், தீரன், உலகிலே பெரியவன் என்று எண்ணுகிறாய்! தவறு தவறு! அதோ நிற்கிறது பார் நெடுஞ்சுவர்! அதனைத் தள்ளுவதற்கு மூன்று நாள்களாக நான் முயன்று பார்த்துத் தோற்றுவிட்டேன். ஆகவே, என்னை விடச் சுவர்தான் பெரியவன் அங்கே சென்று பேசிப்பார்" என்று காற்று தட்டிக்கழித்தது.

எலி, சுவரிடம் ஓடிப்போய் “நீதான் எல்லோரையும்விடப் பெரியவன் என் மகளைத் திருமணம் புரிந்துகொள்” என்று விண்ணப்பம் செய்தது.

சுவர் கலகலவென்று சிரித்தது எலியாரே கிண்டலா செய்கிறீர்? என்னைவிடப் பெரியவன் யாருமில்லை என்று உனக்கு யார் சொன்னது? உன்னைப் போன்ற ஓர் எலி என் உடம்பு முழுவதும் துளை போட்டிருப்பதைப் பார்! நான் என்னதான் காற்றைத் தடுக்குமளவுக்குக் கம்பீரமாக வளர்ந்து உயர்ந்து நின்றாலும், உன் இனத்தைச் சேர்ந்த ஓர் எலிக்குப் பதில் சொல்ல முடியவில்லையே! எனவே, என்னைவிடப் பலசாலி எலிதான். நீ உன் பெண்ணுக்கு எலி வீட்டிலேயே மாப்பிள்ளை பார்ப்பது நல்லது” என்று விரிவுரையொன்றை நிகழ்த்தியது நெடுஞ்சுவர்!

எலி, சிந்திக்கத் தொடங்கியது நம்மைவிடப் பெரியது பூனை! அதுவோ நமக்குப் பகை! ஆகவே, எலிகளுக்குள்ளேயே சம்பந்தம் செய்து கொள்வதே சரியான முடிவு எனத் தனக்குள்ளேயே கூறிக்கொண்டது. எலிக்கும் எலிக்கும் திருமணம் நடந்தது!

இதுதான் கதை.

எங்கெங்கே யார் யார் உயர்ந்தோர் – சிறந்தோர்– சீமான்கள் – பூமான்கள் இருந்தாலும், எலிக்குக் கிடைத்த சம்பந்தம் எலிதான் என்பதைப்போல், எங்களுக்கு நீங்கள்தான் கிடைத்தீர்கள்: உங்களுக்கு நாங்கள்தான் கிடைத்திருக்கிறோம்!

முதல்வர் கலைஞர் (கலைஞர் கடிதம் 18.03.1976)

கூட்டிக் கழித்துப் பார்த்தால் இன்றைய அரசியலுக்கும் பொருந்தும் அன்றோ.

திராவிடர் கழகம் பற்றி கலைஞர்

சுயமரியாதை இயக்கம்

ஆண்டவன் பெயரால் மதம், சாதி, இதிகாச புராணங்களின் பெயரால் தாழ்த்தப்பட்டுக் கிடந்த மக்களைப் பீடுநடை போடச்செய்த சிறப்புக்குரிய இயக்கமாகச் சுயமரியாதை இயக்கம் திகழ்ந்தது.

நீதிக்கட்சி திராவிடர் கழகமாக மாறியது. பிறகு ஆங்கிலேயர் ஆட்சியை எதிர்ப்பதில் தனக்குள்ள ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் வெள்ளையர் தந்த சிறப்புப் பட்டங்களைத் துறப்பது என்று சேலம் மாநாட்டில் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது.

திராவிடர் கழகத்தின் பணிகள், தேர்தலில் போட்டியிடுவது என்ற நிலைக்கு முதலிடம் தராமல், சமுதாயப் புரட்சிக்கு முழுவதுமாக ஒதுக்கப்பட்டன.

இந்தி எதிர்ப்புப் போர்

அதே சமயத்தில் தமிழர்களின் மொழியையும், தென்னாட்டு மொழிகளையும் இந்தி மொழி ஆதிக்கத்திற்கு அடிமையாகாமல் காத்திடும் போராட்டமும் பெரியார், அண்ணா, முத்தமிழ் காவலர் கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம், மறைமலை அடிகளார். நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார். அழகிரிசாமி, திருவாசகமணி, பாலசுப்பிரமணியம் சவுந்தரபாண்டியனார், தமிழ்த்தென்றல் திரு.வி.க. முதலியவர்களால் நடத்தப்பட்டதையும் திராவிடர் இயக்கத்தின் தொடர் பயண நிகழ்ச்சியென்றே கொள்ள வேண்டும்.

1938ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டம் அங்குலம் அங்குலமாக இந்திமொழி ஆதிக்கத்தைத் தடுத்து நிறுத்திடத் தவறவில்லை.

வடக்கே இந்திமொழி ஆதிக்கம் மட்டுமல்ல, சுதந்திரத்தின் பயனை அனுபவிக்கிற வாய்ப்பும் அங்கேதான் நிரம்ப இருந்தது, பெருகிக் கொண்டும் இருந்தது. "வடக்கு வாழ்வது! தெற்கு தாழ்வதா?" என்ற எழுச்சியும் ஏக்கமும் கலந்த கேள்வி, திராவிடர் கழகத்தின் நாட்டுப் பிரிவினை முழக்கத்தின் எதிரொலியாகக் கிளம்பியது.

இந்தியைத் திணிப்பதில் முனைப்புக் காட்டினால், நாட்டுப் பிரிவினையைத் தடுக்க முடியாது என்பதனைப் புரிந்துகொண்ட நேரு அவர்கள். "இந்தி பேசாத மாநில மக்கள் விரும்புகிற வரையில் ஆங்கிலம் நீடிக்கும்" என்ற உறுதிமொழியை வழங்கினார். அந்த உறுதிமொழியின் பின்னால், தமிழர்களின் கல்லறைகள் இருக்கின்றன. தமிழர் வடித்த குருதி ஆறெனப் பெருகி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்திப் பெருவெள்ளம் மற்ற மாநிலங்களிலும் பெருக்கெடுத்து, இந்தியாவில் உள்ள பல்வேறு தேசிய இனங்களையும், கலாச்சாரங்களையும் அழித்து மண்மேடிட்டுப் போகும்படிச் செய்யாமல் அணைபோட்டுத் தடுத்த பெருமை தமிழ்நாட்டுக்குத்தான் உண்டு. திராவிடர் கழகம் சமுதாயத் துறையில் தொடர் பணியாற்றவும், அரசியல், பொருளாதாரத் துறையில் பணியாற்றுவதன் மூலம் தமிழ்ச் சமுதாயத்தைப் பாதுகாக்கும் அரணாக விளங்க திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் முறையே பெரியார் தலைமையிலும், அறிஞர் அண்ணா தலைமையிலும் தமிழ் மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றன.

(ஆதாரம்: 22.07.1984 "முத்தாரம்")

1984இல் கலைஞர் அவர்கள், தீட்டிக் காட்டியது: இந்த 2023க்கும் ஆகா எப்படிப் பொருந்துகிறது!

இது கட்டுரையல்ல – எடுத்துக்காட்டுரை!

மேலே எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள ஐந்து தலைப்பிலான தகவல்களை விரித்தால் அவை பெரிய நூலாகும். அதைவிட மேலே எடுத்துக்காட்டப்பட்ட ஐந்தும் ஐம்பெரும் திணைகள் அல்ல! அனைவரும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய அவற்றின் மூலம் நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய, நடந்துகொள்ள வேண்டிய கைகாட்டிகள் ஆகும்.

வெல்க திராவிடம்!

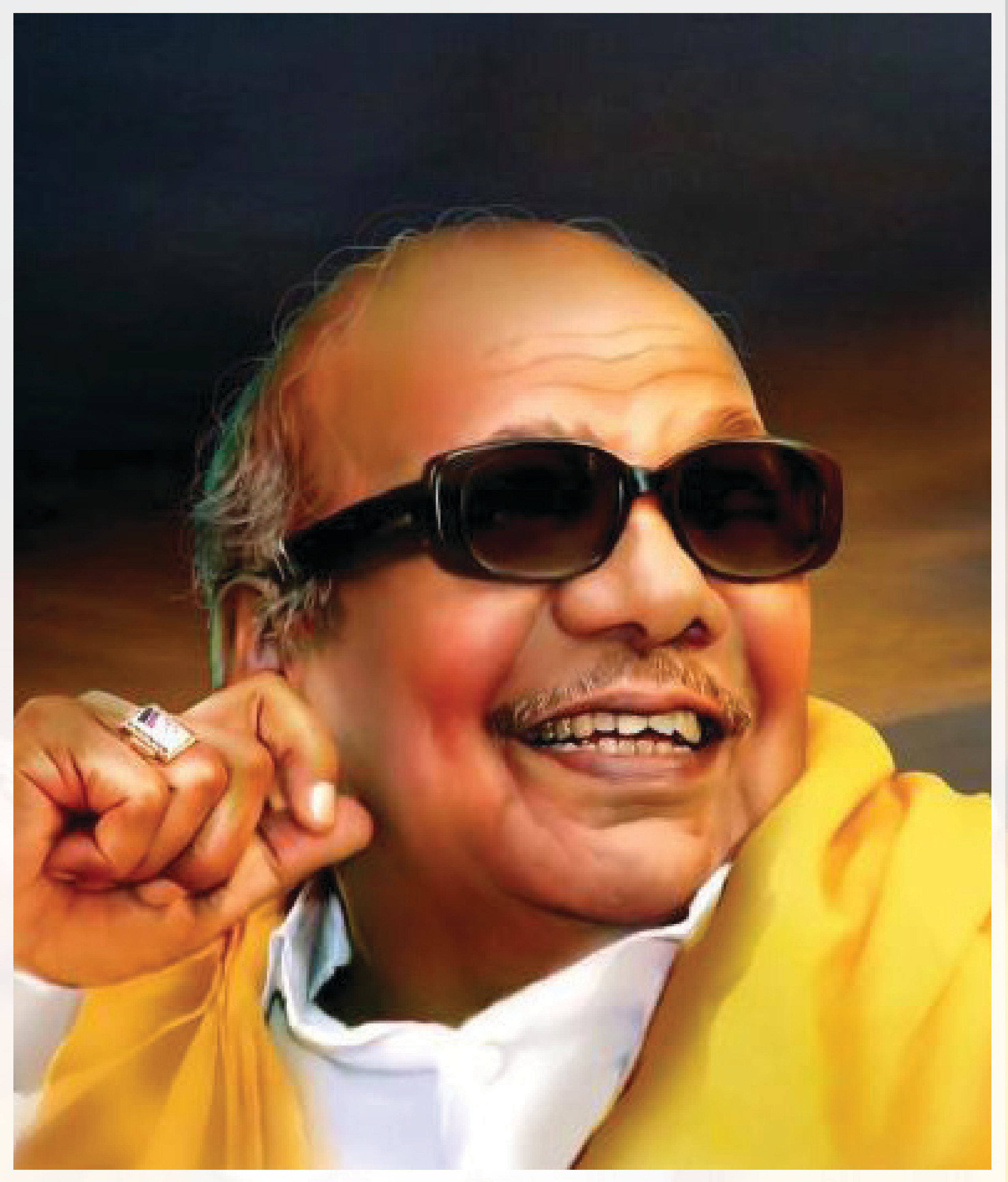

கட்சி ஆட்சி இரண்டையும் கச்சிதமாக வைத்திருந்தவர்தான் கலைஞர்

க. குபேந்திரன்
மூத்த பத்திரிகையாளர்

தலைநகரில் ஆகச்சிறந்த கவிஞர் ஒருவர் கலைஞருக்கு பாராட்டுக் கவிதை வடித்த செய்தி நாளிதழில் வரும்.

அதே நாளிதழில், கடைக்கோடி கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஊரே தெரியாத, பேரே பரிட்சயம் ஆகாத கவிஞர் ஒருவர், கலைஞரை விமர்சித்து அல்லது கலைஞருக்கு எதிராக ஒரு கவிதை வடித்து இருந்தால்...!

விமர்சித்து வந்த கவிதையைத்தான் முதலில் வாசிப்பார் கலைஞர். அவருக்கு தான் ஏன் எதிரியானோம் என்று சிந்தித்துவிட்டு தான், தனக்கு கிடைத்த பாராட்டுக் கவிதையை சிலாகிப்பார் என்பது அவரை அறிந்தவர்களுக்குத் தெரிந்ததுதான்.

தன்னை எல்லோரும் பாராட்ட வேண்டும் என்று ஆசைப்படாதவர்கள் உண்டா? ஆனால், வெறும் பாராட்டு மட்டுமே தன்னை வந்து அடைய வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்ட தலைவர்கள். ஆசைப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கும் தலைவர்களிடையே கலைஞரை வளர்த்தது அவரது எதிர்மறை விமர்சனம்தான். அதற்குப் பக்குவப்பட்டதால்தான், கட்சியையும் ஆட்சியையும் கச்சிதமாக வழி நடத்த முடிந்தது.

அதற்கு சில சம்பவங்களை நினைவுக்கூர விரும்புகிறேன்.

1996இன் மத்தியில் ஜனதா தள தலைவர் தேவகவுடா, பிரதமர். அவரது அமைச்சரவையில் தொழில்துறை அமைச்சராக முரசொலி மாறனும் பெட்ரோலிய மற்றும் எரிவாயுத்துறை இணை அமைச்சராக டி.ஆர். பாலுவும் பணியாற்றினார்கள். ஆட்சிக்கு வந்ததுமே, காவிரி நீர் பிரச்சினை வெடிக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் பெரும் விவாதம். காவிரி நீர் விவகாரத்தில் மத்திய அரசுக்கு ஆதரவாக இருக்கும் தி.மு.க. மௌனம் காக்கிறது என்ற விமர்சனம் எழுந்ததுமே. பிரதமர் தேவகவுடாவை சந்திக்க, இணை அமைச்சர் டி.ஆர்.பாலு செல்கிறார். பிரதமரிடம் கலைஞர் எழுதிய கடிதம் கொடுக்கப்படுகிறது.

அதில், 'காவிரி நீர் தமிழ்நாட்டிற்கு விட கருநாடகாவுக்கு உத்தரவிடுங்கள். இல்லை எனில் ஆதரவை விலக்கிக்கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. ஒரு விவசாயிக்குதான் இன்னொரு விவசாயியின் கவலை புரியும். உங்களுக்குப் புரியும் என்று கருதுகிறேன்' என்ற செய்திதான் அது.

ஆடிப்போய்விட்டார் பிரதமர். 'என்ன இது..? கலைஞர்தானே என்னை பிரதமராக முன் மொழிந்தார். அவரே இப்படிச் செய்தால் எப்படி?' என்றார்.

"வேறு வழியில்லை. மத்தியில் ஆதரவு கொடுத்து, மாநிலத்தில் அவப்பெயரை சுமக்க கலைஞர் விரும்பவில்லை" என்றார் டி.ஆர்.பாலு.

அடுத்த ஓரிரு நாட்களில் காவிரி தண்ணீர் தமிழ்நாட்டுக்குத் தவழ்ந்து வந்தது, இந்த அரசியல் கலந்த பொது விவகாரத்தைப் பரபரப்பாக அறிக்கை விடாமல். அமைதியாக நடத்தி முடித்தவர் கலைஞர்.

1996–2001 காலக் கட்டம். முதல்வர் கலைஞரின் பத்திரிகையாளர் சந்திப்பு. ஒரு விவகாரத்தை யு.என்.ஐ. செய்தியாளர் (ரமேஷன் என்பது அவர் பெயர்) கேள்வியாக கேட்கிறார். அவருக்குத் தாய்மொழி மலையாளம் என்பதால், கேள்வியை தமிழில் கேட்பதில், அவருக்கு சில சிக்கல் உண்டு. அவரது கேள்வியை கேட்டதும், கலைஞர் அருகில் இருந்த அமைச்சர்கள் சிரிக்கத் தொடங்கினர்.

அவரது கேள்வியை உள்வாங்கி, கலைஞரால் சரியாகப் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. சிரித்த அமைச்சர்களை ஒரு பார்வை பார்த்துவிட்டு, அந்தக் கேள்வியை மீண்டும் கேட்கச் சொன்னார். அதன்பிறகும் தான் கொடுத்த பதில் கலைஞருக்கே திருப்தி இல்லை.

பத்திரிகையாளர் சந்திப்பு முடிந்ததும் அமைச்சர்களைக் கடிந்து கொண்டார்.

'அந்த நிருபர் யு.என்.ஐ. நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தவர். ஏதாவது விவகாரம் இல்லாமல், அந்தக் கேள்வியை கேட்கமாட்டார். அந்தக் கேள்விக்கு என் பதில், இந்தியா முழுவதும் செல்ல வேண்டும். அதை சரியாகச் சொல்லாவிட்டால், தவறாக போய்விடும்' என்றார்.

அதேபோல், அந்த கேள்வி என்ன, அதில் இருக்கும் விவரம் என்ன என்று அதிகாரிகளிடம் கேட்டு பதிலை வாங்கிக்கொண்ட கலைஞர், மறுநாள் அந்த நிருபருக்கு போன் செய்து, 'நீங்கள் கேட்ட கேள்வி சரியானது, அதற்கான விவரத்தை பிறகுதான் தெரிந்துகொண்டேன்' என்று தெரிவித்தார்.

காரணம், அந்த கேள்வி தேசிய விவகாரம் என்பதால், அதை முழுமையாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற அக்கறை மட்டுமல்ல. ஏதோ ஒரு பத்திரிகையாளர், ஏதோ கேள்வி கேட்டார் என்று கடந்துபோகிறவர் அல்ல கலைஞர் என்பதற்காகவே, இதை இங்கே பதிவிடுகிறேன்.

2006ஆம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தல் நடக்கும் சில நாட்களுக்கு முன்பாக கலைஞரை பத்திரிகையாளர் ரங்கராஜன் சந்திக்கிறார். அவர் அப்போது சென்னை ஆன்லைனில் வெளியிட்ட செய்தியின் அடிப்படையில், ஒரு சில குறிப்புக்களை கொடுத்துவிட்டுச் செல்கிறார்.

அதில், 30, 40 தொகுதிகளில் தி.மு.க.வுக்கும் அ.தி.மு.க.வுக்கும் கடும் போட்டி இருக்கிறது. அதில் தி.மு.க. வெற்றி பெறுவது கடினம் என்று இருக்கிறது.

அதை வாங்கிய கலைஞர், அன்று இரவு அந்த 30–40 தொகுதிகள் இருந்த மாவட்டச் செயலாளர்களை தூங்கவே விடவில்லை.

‘என்ன இவர்… ஊர் பேர் தெரியாத பத்திரிகை அது. அதை வச்சிக்கிட்டு இப்படி கணக்கு போடுறாரே. எல்லாம் ஜெயித்துவிடுவோம்’ என்று மா.செ.க்கள் பேசினார்கள்.

காரணம், 2004இல் தி.மு.க. – காங்கிரஸ் கூட்டணி மக்களவைத் தேர்தலில் 39,39 வெற்றி பெற்ற சூழல். ஆனாலும், கூட்டணியில் திடீரென வைகோ வெளியேறிய காலக்கட்டம் மா.செ.க்கள் சொன்ன எதையும் கலைஞர் காதில் ஏற்கவில்லை.

விரட்டு விரட்டு என்று விரட்டினார். அவர் விரட்டியதால்தான், அந்த நேரத்தில் தி.மு.க. 96 இடங்களையாவது பெற முடிந்தது.

அதேபோல, 2009ஆம் ஆண்டு நடந்த மக்களவைத் தேர்தலிலும் தி.மு.க.வுக்கு கடும் நெருக்கடி. அந்த நேரத்திலும் பத்திரிகையாளர் ரங்கராஜன், கலைஞரிடம் 25, 28 இடங்களில் வெற்றி பெறும் என்றார். ஆனால், எல்லா பத்திரிகைகளிலும் அ.தி.மு.க. கூட்டணி 30 இடங்களில் வெற்றி பெறும் என்று எழுதிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

காரணம், இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை, 2ஜி விவகாரம் என்று களம் மாறி இருந்தது. அத்தேர்தலில் தி.மு.க. – காங்கிரஸ் கூட்டணி 27 இடங்களைப் பெற்றது.

தேர்தல் முடிவு வந்த பிறகு, பத்திரிகையாளர் ரங்கராஜனை அழைத்து, ‘நீங்க ஒருத்தர்தான்யா கரெக்டா கணிச்சீங்க’ என்று பாராட்டினார். பத்திரிகையாளர்களை அவர் எப்படி கையாண்டார். அவருக்குப் பத்திரிகையாளர்கள் எப்படி நெருக்கமாக இருக்க முடிந்தது என்பதற்குதான் மேற்கண்ட சம்பவங்கள்.

இங்கே கட்சிக்காக கலைஞர் செய்த ஒரு சம்பவத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காரணம், தனது தொண்டரையோ அல்லது ஒரு நிருவாகியையோ பிற கட்சியினர் குறை சொன்னால் எப்படி நடந்து கொள்வார் என்பதற்கு இச்சம்பவம் தரமான சம்பவமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

2007 காலக்கட்டம். முதலமைச்சர் கலைஞரை பா.ம.க. சட்டமன்றத் தலைவர் ஜி.கே. மணி சந்திக்க வருகிறார். வந்ததுமே, ‘அய்யா, இந்த வீரபாண்டி ஆறுமுகம் எங்க கட்சியை அழிக்கிறாரு’ என்ற வேகத்தில் புகார் வாசிக்கத் தொடங்கினார்.

பொறுமையாக கேட்கத்தொடங்கியதும். ஜி.கே.மணி அவர்கள் பேசும்போது, அமைச்சர் வீரபாண்டி ஆறுமுகத்தின் செயல்பாடுகளை கடுமையாக தாக்கிப் பேசியதும், கலைஞர் ‘நிறுத்துங்கய்யா’ என்கிறார்.

“உங்க கட்சிக்காரங்க என்ன பேசுனாங்க. என்ன செய்யறாங்கன்னு எனக்குத் தெரியும். இந்தக் கட்சிக்காக அவரும், அவரது குடும்பமும் பட்ட கஷ்டமும் எனக்குத் தெரியும். அவர் கதைய முடிப்போம்னு உங்க கட்சிக்காரங்க பேசினதும் எனக்குத் தெரியும். என்னோட சிங்கத்தை (வீரபாண்டி ஆறுமுகம்) சேலத்துல தனியா வரச்சொல்றேன். மோதிப்பாருங்க” என்கிறார்.

ஆடிப்போய்விட்டார் ஜி.கே.மணி. ‘இல்ல அய்யா... எங்க மருத்துவர் சொன்னதை அப்படியே சொல்லிட்டு...’ என்று இழுத்தார்.

“உங்க கட்சிக்காரங்க, அவரை அவமரியாதை செஞ்சா, அவரு அடங்கிப் போவாருன்னு நினைக்க வேண்டாம்ன்னு உங்க அய்யாக்கிட்ட சொல்லுங்க” என்றார் கலைஞர்.

ஜி.கே.மணி போனதும், “என் கட்சிக்காரனை இன்னொரு கட்சிக்காரன் அவமானப்படுத்துறதை எப்படி பார்த்துக்கிட்டு இருக்க முடியும். நம்ம கட்சிக்காரன் புகார் சொன்னா கூட, மாவட்டச் செயலாளரை பொது இடத்துல அவமதிக்க மாட்டேன். நாலு சுவத்துக்குள்ள வைச்சிதான் கண்டிக்க முடியும். நம்ம கட்சிக்காரனை நாமளே அவமானப்படுத்தினா, அவரை கட்சிக்காரன் எவன் மதிப்பான். நாளைக்கு அந்த மாவட்டத்துல கட்சி நடத்த நானா போய் நிக்க முடியும்” என்று அமைச்சர்களுக்கு பாடம் எடுத்தவர் கலைஞர்.

கட்சி நிருவாகத்திற்கும் சரி.... ஆட்சி நிருவாகத்திற்கும் சரி; அவரது செயல்பாடுகளை பத்திரிகைகாரன் என்ற முறையில் கலைஞரின் ஆழமான அணுகுமுறைகளை இன்னும் பட்டியலிட்டுக்கொண்டே போகலாம்.

NDTV
Polimer

ஒரு பத்திரிகையாளனின் பார்வையில் கலைஞர்

ப. கோலப்பன்
முதுநிலை துணை ஆசிரியர்
'தி இந்து' ஆங்கில நாளிதழ்

செய்திப் பத்திரிகைகளுக்கு தலைவர் கலைஞர் கடைசியாக அளித்த விரிவான நேர்காணல் ஆங்கில ஹிந்து பத்திரிகைக்குத்தான். 2016ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 28ஆம் தேதி அந்த நேர்காணல் வெளியானது.

சட்டப்பேரவைத் தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இரண்டாவது முறையாகவும் வெற்றி பெற முடியவில்லை. அத்தகைய நிலையில் அவரிடம் ஓர் நேர்காணல் நடத்தலாம் என்று முடிவு செய்து, கலைஞரின் உதவியாளர் சண்முகநாதனைத் தொடர்பு கொண்டேன்.

"தலைவர் திருவாரூருக்கு கிளம்பிக்கிட்டிருக்காரு. நான் கேட்டுப் பார்க்கிறேன்," என்றார்.

சற்று நேரத்தில் அவரே என்னை அழைத்தார். "தலைவர் வினாக்களை அனுப்பச் சொல்கிறார். நீங்கள் எனக்கு அனுப்புங்கள்" என்றார். நான் அப்படியே செய்தேன்.

திருவாரூருக்குச் சென்ற அன்று காலை 10 மணிக்கெல்லாம் எனக்கு விடைகளை அனுப்பி விட்டார். நான் உடனேயே உட்கார்ந்து மொழிபெயர்த்து அடுத்த நாள் ஹிந்துவில் அவருடைய நேர்காணல் வெளியானது.

அன்று நிருபர்கள் அறைக்கு வந்த, ஹிந்துப் பத்திரிகையின் தலைமை ஆசிரியர் என்.இராம் என்னிடம், "கலைஞர் இண்டர்வியூ நன்றாக வந்திருக்கிறது. யார் டிரான்ஸ்லேட் செய்தார்கள்" என்றார்.

"நான்தான்" என்று சொன்னதும் “குட் இட் ஹேஸ் கம் அவுட் வெல்” என்று பாராட்டினார். அந்த நேர்காணலில் கலைஞர் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்திருந்தார்.

“தி.மு.க.வைப் பொருத்தவரை அது எத்தகைய சவால்களையும் எதிர்கொள்ளும். ஆளும் கட்சியான அ.தி.மு.க.வுக்குத்தான் இப்போது அதிகமான சவால்கள் உள்ளன. மறுபடியும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், அ.தி.மு.க. 131 இடங்களை மட்டுமே வென்றிருக்கிறது. ஒரு சட்டப்பேரவை உறுப்பினரின் மறைவுக்குப் பிறகு அந்த எண்ணிக்கை 130ஆகக் குறைந்துள்ளது. அவர்களை ஒன்றாக தக்கவைத்துக் கொள்வதும், சபலங்களுக்கு ஆளாகாமல் அவர்களைத் தடுப்பதும் பெரிய சவால். இது கம்பிமேல் நடக்கும் சாகசம் போன்றது," என்று அவர் தெரிவித்திருந்தார்.

அவர் ஏன் அப்படிக் கூறியது எனக்குப் பெரும் ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தியது. ஏனெனில் ஜெயலலிதா தலைமையில் இயங்கும் அ.தி.மு.க.வின், அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து யாராவது வெளியேற முயற்சி செய்வார்களா என்பதை என்னால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியவில்லை. ஆனால் அது ஒரு நாள் நடந்தது. ஜெயலலிதா மறைவுக்குப் பின்னரே அது நடந்தது. இரண்டு அணிகளாக அ.தி.மு.க. பிளவுபட்டு. எம்.எல்.ஏ.க்களை கூவத்தூரில் அடைத்து பாதுகாப்பாக வைக்கவேண்டிய நிலைக்கு அக்கட்சித் தள்ளப்பட்டது.

ஜெயலலிதாவின் இறப்பின் காரணமாகத்தான் இது நடந்தது என்றாலும், கலைஞரின் உள்ளுணர்வு அதைக் கணித்திருந்தது. இன்றும் இரண்டு அணிகளாக அ.தி.மு.க. பிரிந்தே நிற்கிறது. இன்றளவும் என்னால் விடைகாண முடியாத புதிராகவே கலைஞரின் கணிப்பு இருக்கிறது.

1995ஆம் ஆண்டில் இருந்தே கலைஞரின் பொதுக்கூட்டங்களையும் நேர்காணல்களையும் தொடர்ந்து செய்தி சேகரிப்பவனாகப் பின்பற்றி வந்திருக்கிறேன். எத்தனையோ முக்கியமான அரசியல் மாற்றங்களை, திருப்பங்களை வெளிப்படுத்திய கூட்டங்களாக நேர்காணல்களாக அவை அமைந்திருக்கின்றன. அவர் ஏற்பாடு செய்த கூட்டங்களில் எத்தனையோ அகில இந்தியத் தலைவர்கள் பங்கெடுத்து இந்திய அரசியல் போக்கைத் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். ஒரு பார்வையாளனாக உற்று நோக்குபவனாகவே நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

1996ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சட்டப்பேரவைத் தேர்தலில் அ.திமு.க.வுக்கு எதிரான மிகப்பெரிய அலை வீசியது. அந்த நேரத்தில் தி.மு.க. தனித்து நின்றிருந்தால் கூட வெற்றி பெற்றிருக்கும். ஆனால் கலைஞர் புதிதாக மூப்பனார் தலைமையில் உருவான தமிழ் மாநிலக் காங்கிரஸ் கட்சியை கூட்டணியில் சேர்த்துக் கொண்டு, தாராளமாக இடங்களை ஒதுக்கீடு செய்து, நடிகர் ரஜினிகாந்தின் ஆதரவையும் கொண்டு சட்டப்பேரவைத் தேர்தலிலும் மக்களவைத் தேர்தலிலும் வெற்றியை ஈட்டினார். அதுதான் அவருடைய மிகப்பெரிய இராஜ தந்திரம் என்று நான் கருதுகிறேன். அ.தி.மு.க.வுக்கு எதிரான கூட்டணியின் தலைமைப் பொறுப்பை தி.மு.க.வுக்கு அவர் பெற்றுத் தந்ததுதான் மிக முக்கியமான செயலாக நான் கருதுகிறேன். அதன் மூலம் தமிழகத்தின் அரசியல் களத்தில் இரண்டு முக்கிய திராவிடக் கட்சிகளுக்குமான இடத்தை அவர் உறுதி செய்தார். அதுவே இன்றும் தொடர்கிறது. தமிழ் மாநில காங்கிரஸ் குறித்து மற்றவர்கள் செய்த கணிப்பெல்லாம் பொய்யாகிப்போனது என்பதே உண்மை.

1996ஆம் ஆண்டில் இருந்து 2001 வரை நடைபெற்ற பத்திரிகையாளர் சந்திப்புகள், சட்டப்பேரவை விவாதங்கள். நேர்காணல்கள் எத்தனை எத்தனை?

பெரும் தோல்வியைச் சந்தித்திருந்த ஜெயலலிதா, அதில் இருந்து மீள்வதற்கான பிரயத்தனத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார். அக்காலக்கட்டத்தில் தலைமைச் செயலகத்தில் வாரத்துக்கு குறைந்தது இரண்டு முறையாவது நேர்காணல் நடைபெறும் மிகவும் பரபரப்பாக இருக்கும். திடீரென முதல்வர் அலுவலகத்தில் இருந்து அழைப்பு வரும். அப்போதெல்லாம், மாலைப் பத்திரிகைகளின் நேரத்தைக் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டே கலைஞர் நேர்காணல் அளிப்பார். அன்றைய தினம் மாலைப் பத்திரிகைகளில் முதற்பக்கச் செய்தியாக அவை இடம் பெறும்.

ஒருமுறை மக்களவைத் தேர்தல் கூட்டணி குறித்து கேள்வி எழுப்பினேன்.

"அந்தக் கூட்டணியில் (அ.தி.மு.க.) எல்லோரும் பரபரப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உங்கள் கூட்டணியில் அப்பரபரப்பு இல்லையே" என்றேன்.

"எங்கள் கூட்டணியில் எல்லாமே சமைத்து ஹாட்பாக்கில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. காய்கறிகளைத் தேடியும் பலசரக்குகளைத் தேடியும் அலைய வேண்டியதில்லை" என்று விடையளித்து எல்லோரையும் சிரிப்பில் ஆழ்த்தினார்.

ஒரு முறை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு (சி.பி.ஐ.) நாகப்பட்டினம் தொகுதியை ஒதுக்குவதில் தி.மு.க.வுக்கும் அக்கட்சிக்கும் உடன்பாடு ஏற்படவில்லை. தி.மு.க.வும்

அத்தொகுதியில் போட்டியிட முடிவு செய்திருந்தது. அன்று நடைபெற்ற நேர்காணலில் நான் ஒரு கேள்வி எழுப்பினேன்.

நாகப்பட்டினத்தை சி.பி.ஐ.க்கு ஒதுக்குவதில் சிக்கல் இருக்கிறதா?"

கூட்டணித் தலைவர் என்ற முறையில் அது ஒரு தர்மசங்கடமான கேள்வியாகத்தான் அது இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், கலைஞர் நச்சென சொன்ன பதில் இதுதான்: "நாகப்பட்டினத்துக்குப் பக்கத்தில்தான் சிக்கல் இருக்கிறது.

நாகப்பட்டினத்துக்கு அடுத்த ஊர் சிக்கல். அதை எப்படி அரசியலுக்கு சமயோசிதமாகப் பயன்படுத்தினார். ஆங்கிலத்தில் அதை மொழிபெயர்ப்பது அத்தனை எளிதல்ல. ஆனால் தமிழில் அது ஆகச் சிறந்த பதில். அதுபோல இன்னொரு கேள்வியும் எழுப்பினேன்.

“பா.ஜ.க. தலைவர் இல. கணேசன் தி.மு.க. வுடன் சிந்தாந்த போர் நடத்த இருப்பதாக அறிவித்திருக்கிறாரே?"

"தமிழ்நாட்டில் பி.ஜே.பி. ஒரு போர் (bore)" என்று சற்றும் யோசிக்காமல் வார்த்தையால் விளையாடினார்.

சட்டப்பேரவையிலும் வார்த்தைகளில் விளையாடுவார். திடீரென சங்கப்பாட்டில் இருந்து ஒரு மேற்கோள் வரும். அதுவரை கேள்விப்பட்டிராத பழந்தமிழ் வார்த்தை வந்து விழும். பல நாட்கள் கேட்டிராத ஒரு பழமொழி கேட்கும். வெற்று அறிவிப்புகள் பயனற்றவை என்பதை, "சீனி சர்க்கரைச் சித்தப்பா காகிதத்தில் எழுதி நக்கப்பா" என்று அழகாகச் சொல்வார்.

வேலூரில் தெரு விளக்குகள் எரியவில்லை என்று புகார் செய்த சி.ஞானசேகரனிடம், "டியூப் லைட்டுகள் சற்று தாமதமாகத்தான் எரியும்" என்று சிரிக்க வைத்தார்.

ஜல்லிக்கட்டுக்காக வாதாடிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் அமரமூர்த்திக்கு அவர் தெரிவித்த பதில் இன்றும் நினைவில் இருக்கிறது. “உறுப்பினர் ஒன்றை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். மாட்டை அடக்குவதைப் பார்க்கும் பெண், அடேயப்பா மாட்டையே இப்பாடுபடுத்துகிறானே, நம்மை எப்பாடுபடுத்துவானோ என்று நினைக்க வழிவகை செய்து விடக்கூடாது,” என்றார்.

2006இல் இருந்து 2011 வரையான ஆட்சிக் காலத்தில் சிறப்புப் பொருளாதார மண்டலங்களுக்கு பெரும் எதிர்ப்பு கிளம்பியது. தி.மு.க. கூட்டணியில் இடம்பெற்றிருந்த கட்சிகளும் அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தன. அந்த நேரத்தில் கல்கத்தாவில் இருந்து

வெளியாகும் 'தி டெலிகிராப்' பத்திரிகையில் நோபல் பரிசு பெற்ற அமர்த்தியா சென்னின் நேர்காணல் வெளியாகியிருந்தது. அதில் அவர் சிறப்புப் பொருளாதார மண்டலங்களுக்கு ஆதரவான கருத்தைத் தெரிவித்திருந்தார். நான் அப்பேட்டியைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து, கலைஞரின் நண்பரான பத்திரிகையாளர் சின்னக்குத்தூசியிடம் கொடுத்தேன். அவர் அதை கலைஞரிடம் கொடுத்திருக்கிறார். காலையில் முரசொலியைப் பார்த்த எனக்கு இன்ப அதிர்ச்சி. என் மொழிபெயர்ப்பை உடன்பிறப்புக்கு கடிதமாக மாற்றி வெளியிட்டு, "உடன் பிறப்பே, சிறப்புப் பொருளாதார மண்டலங்களுக்கு எதிராக கருத்துக்கள் வெளியாகியுள்ள நிலையில், நோபல் பரிசு பெற்ற அமர்த்தியா சென்னின் நேர்காணலை அப்படியே தருகிறேன்" என்று எழுதியிருந்தார்.

எந்தப் பக்கம் இருந்து செய்தி வந்தாலும் அதைப் படித்து, அதில் தி.மு.க.வின் நிலைபாட்டுக்கு ஆதரவான கருத்துக்களை சேகரித்து, முரசொலியில் பதிவு செய்திடுவார். செய்திக்குப் பஞ்சம் ஏற்பட்ட பல நேரங்களில் முரசொலியில் அவருடைய கடிதத்தையோ. கேள்வி பதில்களையோ செய்தியாக மாற்றியிருக்கிறேன்.

ஒரு முறை ஞாயிற்றுக்கிழமை பெரிய செய்திகள் எதுவும் இல்லாமல் இருந்த நிலையில், கலைஞரிடம் இருந்து எல்லாப் பத்திரிகைகளுக்கும் ஒரு செய்தி பேக்ஸ் வந்தது. அதில், சென்னை இராதாகிருஷ்ணன் சாலையில் உள்ள தோட்டக்கலை நிறுவனத்திடம் இருந்து தி.மு.க. அரசு மீட்டெடுத்த நிலத்தை மீண்டும் அந்நிறுவனத்துக்கே

திரும்ப வழங்கப்பட்டிருந்த செய்தியே அது. அதை 'தி இந்து' முதல் பக்கத்தில் செய்தியாக வெளியிட்டது.

ஆட்சியில் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் அவரை எப்போதும் அணுகி இரண்டு மூன்று வினாக்களை எழுப்பி. செய்தியுடன் திரும்பி வரலாம். அவரைச் சந்திக்கச் சென்ற பத்திரிகையாளர்கள் வெறுங்கையுடன் திரும்பிச் சென்றதில்லை.

அவருடைய மகன் மு.க.அழகிரி கைது செய்யப்பட்டபோது கூட, பத்திரிகையாளர்களைப் பார்த்ததும் நின்று பதில் சொல்லிவிட்டே சென்றார்.

ஜெயலலிதாவுக்கு எதிரான தீர்ப்புகள் வந்தபோதும், சொத்துக் குவிப்பு வழக்கில் உயர்நீதிமன்றம் ஆதரவான தீர்ப்பு வழங்கியபோதும் அவர் விருப்பு வெறுப்பின்றி கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார். சில நேரம் எரிச்சலூட்டும் கேள்விகள் வரும்போது கோபப்படுவார். சட்டென அது மாறி அடுத்துக் கேள்விக்கான பதில் நட்புணர்வுடன் வெளிப்படும்.

ஒரு முறை அமைச்சராக இருந்த பரிதி இளம்வழுதி. பராசக்தி திரைப்படத்தின் பாடல்களை டிஜிட்டல் ஒலிக்கு மாற்றி அந்தத் தொகுப்பை வெளியிட்டார். அக்கூட்டத்தில் முன் வரிசையில் சற்றுத் தள்ளி கலைஞர் அமர்ந்திருந்தார்.

"தலைவரே சென்ட்ருக்கு வாங்க" என்றார் பரிதி. "வேண்டாம்பா. நான் ஸ்டேட்டிலேயே இருந்துக்கிறேன்" என்றார்.

அவர் மாநில அரசியலில் இருந்து கொண்டே மத்திய அரசியலில் மையப் புள்ளியாக இருந்தார். கூட்டணியை உருவாக்குவதில் அவருக்கு நிகர் அவர் தான். தற்போது நாட்டில் நிலவும் அரசியல் சூழலில் அவரின் இடம் நிரப்பப்படாமலேயே இருக்கிறது.

கேரளத்தின் முதல்வராக இருந்த இ.எம்.எஸ். நம்பூதிரிபாட்டைப் பற்றி சொல்லும் போது, வேடிக்கையாக ஒரு கதை சொல்வார்கள். படிப்பதற்கு எதுவும் இல்லையென்றால் டெலிபோன் டைரக்டரியை அவர் படித்துக் கொண்டிருப்பாராம்.

கலைஞருக்கும் அது பொருந்தும். அவர் சலியாத படிப்பாளி. படித்ததை எழுதிக் குவித்தவர். அவர் எழுதியதைத் தொகுத்தால் இலட்சக்கணக்கான பக்கங்களுக்கு மேல் மிகும். "இங்கிலாந்தின் பிரதமராக இருந்த சர்ச்சில் கூட அவ்வளவு எழுதவில்லை," என்று மறைந்த தமிழறிஞர் அவ்வை நடராஜன் ஒரு கூட்டத்தில் பேசினார்.

நன்றி : முரசொலி

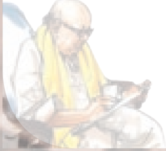

பத்திரிகை துறை
கலைஞர் காலத்தின்
பொற்காலம்

பத்திரிகையாளர்களின் புதிய முயற்சிகளுக்கு துணையான செய்தி மக்கள் தொடர்புதுறை

பத்திரிகையாளர்கள் ஓய்வூதியம்

1989இல் கழக ஆட்சியில் ரூ.400ஆக இருந்த பத்திரிகையாளர் ஓய்வூதியம் 1996ஆம் ஆண்டில் ரூ.1,000ஆகவும், 1999ஆம் ஆண்டில் ரூ.1,500ஆகவும், 2,000ஆம் ஆண்டில் ரூ.2,000 ஆகவும், உயர்த்தி வழங்க ஆணையிட்டு தற்போது 76 பத்திரிகையாளர்கள் மாதம் ரூ.2,000 வீதம் ஓய்வூதியம் பெற்று வருகிறார்கள்.

பத்திரிகையாளர்கள் குடும்ப ஓய்வூதியம்

ஓய்வூதியம் பெறும் பத்திரிகையாளர்கள் இறந்துவிட்டால் அவர்களின் துணைவியாருக்கு குடும்ப ஓய்வூதியம் மாதம் ரூ.500 வாழ்நாள் முழுவதும் வழங்குவதற்கு அரசு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு, தற்போது 5 பத்திரிகையாளர் குடும்பத்தினர் ஓய்வூதியம் பெற்று வருகின்றனர்.

பத்திரிகையாளர் குடும்ப உதவி நிதித் திட்டம்

பத்திரிகைத் துறையில் 20 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து பணியாற்றிய ஆசிரியர்கள். துணை ஆசிரியர்கள், செய்தியாளர்கள், புகைப்படக்காரர்கள், பணியில் இருக்கும்போது இயற்கை எய்தினால் அவர்களது குடும்பத்திற்கு முதலமைச்சர் பொது நிவாரண நிதியிலிருந்து பத்திரிகையாளர்கள் குடும்ப உதவி நிதித் திட்டத்தின் கீழ் நிதி வழங்குவதற்கு முதன் முதலாக இந்த ஆட்சியிலே 1997ஆம் ஆண்டு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு, பாதிக்கப்பட்ட குடும்பத்திற்கு ரூ.25 ஆயிரம் வீதம் உதவி நிதி வழங்கப்பட்டது. 1999இல் இத்தொகை ரூ.40 ஆயிரமாகவும், 01.04.2000 முதல் ரூ.50 ஆயிரமாகவும் உயர்த்தப்பட்டு வழங்கப்படுகிறது. இதுவரை 15 பத்திரிகையாளர்கள் குடும்பத்திற்கு நிதி உதவி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

செய்தியாளர்களுக்கு குடியிருப்புக்கள் – வீட்டு மனைகள்

1989ஆம் ஆண்டு சென்னையில் உள்ள கொட்டிவாக்கத்தில் 5.5 ஏக்கர் நிலம் 136 பத்திரிகையாளர்களுக்கு குடியிருப்பிற்காக வழங்கப்பட்டு, மேலும் ரூ.20 இலட்சம் நல்கையாக அறிவிக்கப்பட்டு ஆணையிடப்பட்டது. 1997ஆம் ஆண்டு மதுரை தல்லாகுளம் பகுதியில் 61 பத்திரிகையாளர்களுக்கு குடியிருப்புக்களுக்காக 3.7 ஏக்கர் நிலம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. திருச்சியில் 52 பத்திரிகையாளர்களுக்கு வீட்டுமனை வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழரசு

1970இல் கழக ஆட்சியில் முதன் முதலாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு அரசின் திட்டங்களை அனைவரும் உணரும் வண்ணம் எழுத்து ஓவியமாக மாதம் இருமுறை தமிழிலும் மாதம் ஒருமுறை ஆங்கிலத்திலும் "தமிழரசு" ஏடு வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. 1997 முதல் "அரசு செய்தி" என்ற புதியவகை சுவரொட்டி கிழமைதோறும் அரசின் திட்டங்களையும், பயன்களையும் விளக்கும் கருத்துக் காட்சிகளோடு கூடிய உரைவிளக்கம் தாங்கி வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது.

கால்நடைப் பாதுகாப்பு சிகிச்சை முகாம், கன்றுகள் பராமரிப்பு முறைகள், சுகம் தீவனம், கோழிப்பண்ணை பராமரிப்பு, ஆடுகளின் நீலநாக்கு நோய் ஆகியவை குறித்தும் துண்டுப் பிரசுரங்கள், தமிழரசு அச்சகத்தின் மூலம் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

வீட்டுக் காய்கறித் தோட்டம், நமக்கு நாமே, சமூக நலத்திட்டங்கள் போன்ற சிறப்பு வெளியீடுகள் தமிழரசு அச்சகத்தின் மூலம் வெளியிடப்பட்டு மக்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இலக்கிய மலர், கோட்டம் முதல் குமரி வரை ஆகிய சிறப்பு மலர்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. 1998ஆம் ஆண்டில் தமிழரசு அச்சகத்தில் ரூ.36,84,702 செலவில் புதிய பலவண்ண அச்சு இயந்திரம் வாங்கப்பட்டு, தமிழரசு, அரசு செய்தி மற்றும் சிறப்பு வெளியீடுகள் மிக வேகமாக அச்சிடப்பட்டு வருகின்றன. தமிழரசு அலுவலகம் மற்றும் அச்சகத்திற்கு அனுப்புகை பணிகளுக்காக இரண்டு கணினிகள் ரூ.3.41 இலட்சம் செலவில் வாங்கப்பட்டுள்ளன.

உடன்பிறப்பே

மக்களாட்சியின் மாண்புகளைக் காத்து, மக்களுக்காக நடைபெற்று வரும் இந்த மக்கள் அரசின் ஒளிவு மறைவற்ற நேர்மையான நடைமுறைகளையும், நடவடிக்கைகளையும் ஒவ்வொருவரும் முழுவதுமாகத் தெரிந்து, தெளிந்து கொள்வதற்கெனப் பல்வேறு வகையிலும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறோம். அந்த முயற்சிகளுக்குத் துணையாக செய்தி மக்கள் தொடர்புத்துறையும் தன் கடமையினைச் செய்து வருகின்றது.

*– முத்தமிழறிஞர் டாக்டர் **கலைஞர்** அவர்கள்*

09.12.2020 அன்று முரசொலியில் எழுதிய கடிதத்திலிருந்து....

சிறந்த நூல் எழுதியவருக்கு ரூ.20 ஆயிரமும், பதிப்பகத்திற்கு ரூ.5 ஆயிரமும் உயர்த்தி வழங்கிட ஆணை

"வள்ளுவர் கோட்டத்தில் நடைபெற வேண்டிய ஒரு விழா நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்த விழாவிற்கு யார் யாரை அழைப்பது, யார் யாருக்கு விருது வழங்குவது என்பதையெல்லாம் முடிவு செய்தவர், முதலமைச்சர் என்று இனமானப் பேராசிரியர் குறிப்பிட்டார். அதைவிட இந்த விழாவை எங்கே நடத்துவது என்ற வினா எழுந்தபோது, அதற்கு விடையாகக் கிடைத்ததுதான் வள்ளுவர் கோட்டத்திலே நடத்தலாம் என்பது, நம்முடைய அடிகளார் பேசும்போது, வள்ளுவர் கோட்டத்திற்கும் எனக்கும் உள்ள தொடர்புகளையெல்லாம் எடுத்துரைத்தார். இந்த வள்ளுவர் கோட்டத்தின் அடிக்கல் நாட்டியதிலிருந்து, ஒவ்வொரு அங்குலமாக வள்ளுவர் கோட்டத்தின் சுவர்களும், கட்டடமும் வளர்ந்த நேரத்தில் எல்லாம் இங்கே ஒரு குடிசை போட்டுக் கொண்டு அதிலே அமர்ந்து பணிகளை விரைவாக நடத்துவதற்கு வேகப்படுத்திக் கொண்டிருந்தவன் நான். ஆனால், அவரே இங்கே குறிப்பிட்டதைப் போல பெற்ற மகவு வளர்ந்து, மணவிழா நேரத்திலே, அதைக் காண முடியாத ஒரு தாய் விழாவைக் காண முடியாமல், தவித்த தவிப்பை அவர் இங்கே எடுத்துரைத்தார். கோட்டம் இங்கே திறக்கப்பட்டபோது, நாடு எந்த நிலையிலே இருந்தது என்பதும், நாமெல்லாம் எந்த நிலையிலே இருந்தோம் என்பதும் எல்லோருக்கும் தெரியும். அவற்றையெல்லாம்

நான் இங்கே விழாவின் அருமை கருதியும், அரசியல் நாகரிகத்திலே கொண்டுள்ள அக்கறையின் காரணமாக சொல்ல விரும்பவில்லை.

அய்யன் திருவள்ளுவர்

அடிகளார் இங்கே கூறியதின் காரணமாக ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். இருபதாண்டு காலம், 133 அடி உயர வள்ளுவர் சிலையை அமைப்பதற்காகத் திட்டமிட்டு, அது நிறைவேற முடியாமல், பல தடைகள், பல தயக்கங்கள், குறுக்கிட்ட தாமதங்கள் இவைகளையெல்லாம் கடந்து குமரிமுனையிலே மறைந்த நம்முடைய அய்யா மூப்பனார் போன்றவர்கள் எல்லாம் வருகை தந்து நடைபெற்ற அந்த விழாவில், நான் வள்ளுவர் சிலையைத் திறந்து வைத்து பேச முடியாதவனானேன். காரணம் அந்த அளவிற்கு உணர்ச்சிவயப்பட்டேன். அப்போதுதான் முதன் முதலாக அய்யன் வள்ளுவர் என்று சொன்னேன். அது இன்றளவும் எல்லோராலும் புழக்கத்திற்கு வந்த சொல்லாக ஆகி, யாராக இருந்தாலும் அய்யரே கூட, அய்யன் வள்ளுவர் என்று சொல்லுகின்ற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதை அறிவீர்கள்.

புத்தகமாக - கட்டடமாக - ஓவியமாக படமாக அந்த வள்ளுவருடைய படத்தை இன்றைக்கு நாம் பயன்படுத்திக் கொண்டிருப்பதற்குக் காரணம், வள்ளுவருக்கு ஒரு புகழை உண்டாக்க வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல, நாம் ஒழுங்காக வாழ வேண்டும், நம்முடைய சமுதாயம் செம்மையாக நடைபெற வேண்டும், வீரமாக, விவேகமாக அறநெறியோடு வாழ வேண்டும், ஒரு குடும்பம் என்றால் எப்படியிருக்க வேண்டும், வாழ்க்கை என்றால் எப்படி அமைய வேண்டும் என்ற இவைகளையெல்லாம் கற்றுக்கொள்ளக் கூடிய நிலை ஏற்பட, இன்றைக்கு நாம் அய்யன் வள்ளுவரைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றால், என்ன அர்த்தம்? அதுதான் உண்மையேத் தவிர, வள்ளுவருக்கு நாம் கோட்டம் கட்டியதால் புகழ் வந்துவிடப் போவதில்லை. அவருக்குப் புகழைச் சேர்த்து நாம் நம்மைப் புதுப்பித்துக் கொள்கிறோம். அவருக்கு உருவத்தை உருவாக்கி, நாம் நம்மை உருவாக்கிக் கொள்கிறோம். அதற்காகத்தான் நம்முடைய தன்னலத்திற்காகத்தான் - தன்னலம் என்றால் வேறு எந்தவிதமான விபரீதப் பொருளும் இல்லை, நம்முடைய சமுதாயம் வாழ, இனம் வாழ, மக்கள் வாழ, வாழ்க்கையை வகைப்படுத்திக் கொள்ள - வாழ்க்கை என்றால் என்ன என்ற தத்துவத்தை உணர வள்ளுவரை நினைக்கிறோம். வள்ளுவருடைய அறிவுரையை மேற்கோள் காட்டுகிறோம். அதைத்தான் இங்கே நம்முடைய அடிகளார் அவர்கள் உணர்த்தினார்கள்.

நம்முடைய பேராசிரியர் உரையாற்றும்போது, வள்ளுவர் தொட்டு இந்த விருது யார் யார் பெயரால் அவர்கள் வழங்கப்படுகிறதோ அவர்களுடைய பெயர்களையெல்லாம்

சுட்டி, ஒவ்வொருவருடைய பெருமைகளையும் – அந்த விருதுக்குரியவர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வித்தகர்களுடைய ஆற்றலையும் அருந்திறனையும் இங்கே எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, நம்முடைய பொன்னம்பல அடிகளார் அவர்கள், இன்று நேற்றல்ல, நீண்ட காலமாக இந்த இயக்கத்தோடு பழகிய நண்பராக இருக்கின்ற ஒரு மடாலயத்தின் நண்பர் குன்றக்குடி அடிகளார் வாழ்ந்தபோது, ஒருமுறை நான் அந்த வட்டாரத்துக்குப் பேசச் சென்ற நேரத்தில், இயக்கத் தோழர்கள் எல்லாம் நான் காரிலே சாலையிலே செல்லும்போது, காரை மறித்து இதற்கு மேல் நீங்கள் போக வேண்டாம், ஏனென்றால், அங்கே குன்றக்குடி அடிகளாருடைய கூட்டம் நடைபெறுகிறது என்று சொன்னார்கள். ஏன் அது நடந்தால் என்ன, நான் போனால் என்ன என்று கேட்டபோது, அவர் நம்முடைய இயக்கத்தை மிகவும் தாக்கிப் பேசுகிறார் என்றார்கள். மறுநாள் நான் ஒரு அரசினர் விருந்தினர் மண்டபத்திலே தங்கியிருந்தேன். அடிகளார் பக்கத்து அறையிலே தங்கியிருந்தார். இருவரும் சந்தித்துக் கொண்டோம். யார் யாரைப் பார்க்க - முதலில் விரும்பினோம் என்றெல்லாம் நான் சொல்ல விரும்பவில்லை இருவருமே விரும்பினோம்.யார் முதலிலே சொல்வது என்பதிலேதான் சற்றுத் தயங்கினோம். இருவரும் சந்தித்து ஒரு மணி நேரம் அந்த விருந்தினர் மாளிகையிலே பேசிக் கொண்டிருந்தோம். அதற்குப் பிறகு அவருக்கும் பெரியாருக்கும் உள்ள தொடர்புகளைப் பற்றியும், அவருக்கும் அண்ணாவிற்கும் உள்ள தொடர்புகளைப் பற்றியும் விவரித்தார். அது எங்கே போய் முடிந்தது என்றால், அவரையே மேலவையிலே ஒரு உறுப்பினராக உட்கார வைத்து அவரை நானே வாழ்த்துகின்ற ஒரு நிலைமை தி.மு.கழக ஆட்சியிலே ஏற்படுகிற அளவிற்கு முடிந்தது.

நான்காயிரம் ஆண்டுகாலப் பண்பாடு

அப்போது அவர் எழுதிய ஒரு வாழ்த்துக் கவிதை – நெஞ்சுக்கு நீதி- புத்தகத்திலே நான் வெளியிட்டுருக்கிறேன். இன்றைக்கும் படித்தால் பழைய நினைவுகள் என்னுடைய நெஞ்சில் பசுமையாக நிழலாடும். அப்படிப்பட்ட ஒரு உறவு ஆன்மீகத்திற்கும், அறிவியக்கத்திற்கும் இடையிலே ஏற்பட்ட ஒரு உறவு - அந்த உறவு இன்றளவும் நிலைத்து, இந்த இரண்டு தத்துவங்களும் சேர்ந்து நாட்டு மக்களை வாழ வைக்க முடியும் என்ற அளவிலே அமைந்திருக்கின்றது. நேற்று காலை வரையிலே அவர், அந்தத் துறவி ஒரு விஷயத்திற்காக என்னை என்ன பாடுபடுத்தினார் என்பது எனக்குத்தான் தெரியும். வேறொன்றுமில்லை. ஜல்லிக்கட்டு அனுமதிக்கப்படுமா, அனுமதிக்கப்படாவிட்டால் நம்முடைய பழந்தமிழர்களுடைய பண்பாடு, கலாச்சாரம் இவைகள் அழிந்துவிட்டது என்ற குமுறல், இந்த வட்டாரத்து மக்களுக்கு அதிகமாகியிருக்கின்றது, அதைக் கவனியுங்கள், நீங்களே டெல்லிக்குச் சென்றாவது, ஒரு நல்ல முடிவை ஏற்படுத்துங்கள் என்று அவர்

கேட்டுக் கொண்டது இருக்கிறதே, அது அவருக்கு நம்முடைய பழைய கலாச்சாரங்களின்பால், நம்முடைய பண்பாட்டின்பால், நம்முடைய வீர வரலாற்றின்பால் எந்த அளவிற்கு பிடிப்பும் பற்றும் இருக்கிறது என்பதற்கு அடையாளம் ஆகும்.

ஏறத்தாழ நான்காயிரம் ஆண்டுக் காலப் பண்பாடு அது. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு இந்துப் பத்திரிகையில் இத்தகைய செய்திகளை, வரலாற்றிலிருந்து எடுத்து எழுதுகின்ற நண்பர் மகாதேவன் அவர்கள் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தார். அந்தக் கட்டுரையிலேயே இந்த ஜல்லிக்கட்டு என்பது ஏறு தழுவுதல் என்ற இந்த விளையாட்டு நான்காயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழர்களால், திராவிடர்களால் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட ஒன்று என்று, அவர் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். அதை எடுத்துச் சொல்ல எதிர்த்தவர்களுக்கு மனம் இல்லை. ஆனால் ஆளுகின்றவர்களுக்கு அந்தச்செய்தி உடனடியாகக் கிடைத்தது, அதை எடுத்துச் சொன்னார்கள், சொல்ல வேண்டிய இடத்திலே சொன்னால், புரியவேண்டியவர்களுக்குப் புரிந்தால் நல்லது நடக்கும் என்பதற்கும் நேற்றைய தீர்ப்பு ஒரு நல்ல உதாரணம் என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

எல்லோரையும் சமமாக மதித்த அம்பேத்கர்

அருமைத் தோழர் நல்லக்கண்ணு அவர்கள், தஞ்சை மாவட்டத்தில் நடத்திய புரட்சிகள், பொது உடைமைக் கட்சியிலேயிருந்து அவர் ஆற்றிய பணிகள், ஆற்றி வருகின்ற அந்தத் தியாகச் செயல்கள் - நேற்றைக்குக் கூட நம்முடைய பீட்டர் அல்போன்ஸ் அவர்கள் என்னைச் சந்தித்து - மாரிமுத்து அவர்களுக்கு இந்தவிருதுவழங்கியதற்காகநன்றிதெரிவித்தநேரத்தில், நல்லக்கண்ணு அவர்களுக்கும் விருது வழங்குகிறீர்கள், மிகப் பொருத்தம் என்று சொன்னார். இப்படி சொன்னதை

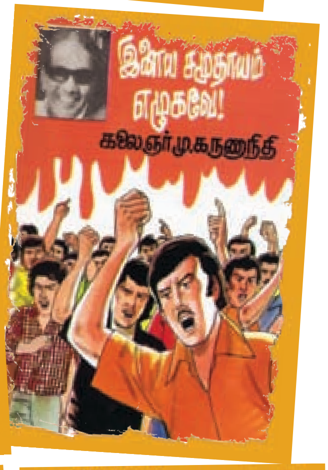

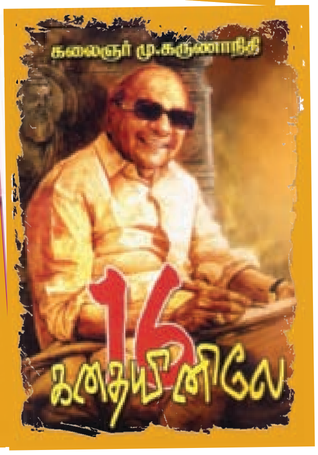

நல்லக்கண்ணு அவர்கள் கவனிப்பார் என்று நம்புகிறேன். ஏனென்றால், இந்தக் கவனத்தை ஊட்டுவதின் மூலம் காங்கிரஸ் கட்சிக்கும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் இடையிலே ஒரு நல்லுறவு ஏற்படவேண்டும், எந்த அரசியல் லாபமும் கருதி அல்ல, எந்தக் கட்சியிலே யார் இருந்தாலும் அவர்கள் நல்லவைகளை மதிப்பார்கள், தியாகத்தைப் போற்றுவார்கள், அப்படி நாமும் போற்ற வேண்டும் என்ற பாடத்தைப் பெற வேண்டும் என்பதற்காக - எல்லோரும், நான் உட்பட அந்தப் பாடத்தைப் பெறவேண்டுமென்பதற்காக நான் அதைக் கவனித்தேன்.

அவர்கள் சொன்னார்கள், ஒரு வகுப்புக் கலவரம் - சமுதாயங்களுக்கிடையே சண்டை. இந்தப் பக்கத்திலும், அந்தப் பக்கத்திலும் சில பேர் மாண்டார்கள், மடிந்தார்கள், வீடுகள் எரிந்தன. அப்போது அந்தச் சாதி கலவரத்தை, வகுப்புக் கலவரத்தை அந்தத் தீயை அணைப்பதற்காக அந்தக் கொடுமையை நிறுத்துவதற்காக அந்தப் பகுதியிலே நான்கைந்து பேர், எல்லா கட்சிகளையும் சேர்ந்தவர்கள் கலந்துகொண்டு அங்கே சுற்றுப் பயணம் செய்தார்கள். அப்படி சுற்றுப்பயணம் செய்த குழுவிலே நல்லக்கண்ணு அவர்களும் ஒருவராக இருந்தார். அப்படி சுற்றுப்பயணம் நடத்தியபோது, அவருடைய இல்லத்தில் ஒரு பெரிய இழவு - அந்த இழவு அவருடைய மாமனார் மறைந்து விட்டார் திடீரென என்ற செய்தியாகும். பரவாயில்லை, ஆக வேண்டிய காரியத்தைப் பாருங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு, சாதித் தீயினால் அங்கே எரிந்து கொண்டிருந்த மக்களுடைய வீடுகளை அணைப்பதற்காக நல்லக்கண்ணு ஓடினாரே அல்லாமல், தன்னுடைய வீட்டிலே ஏற்பட்ட சோகத்திற்காக வீட்டிலே உள்ளவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்ல வேண்டுமே என்ற அக்கறையோடு நல்லக்கண்ணு அங்கே இருக்கவில்லை என்ற செய்தியை அவர் சொன்னபோது, நான் சொன்னேன் - அதுதான் நல்லக்கண்ணு என்று நான் பீட்டர் அவர்களிடத்திலே சொன்னேன்.

அப்படிப்பட்ட தியாக உள்ளம் படைத்த ஒருவருக்கு அம்பேத்கர் விருது கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு நண்பர் எழுதியிருக்கிறார் - அவர் வேறு கட்சியிலே சில நாட்கள் பழகிய தோஷம், பத்திரிகையிலே அவர் எழுதியிருக்கிறார். அதை நான் படித்தேன். அம்பேத்கர் விருது ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவருக்கு அல்லவா தர வேண்டும், நல்லக்கண்ணு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவரல்ல - அவர் நல்லவராக இருக்கலாம், ஆனால் அவருக்கு எப்படி கொடுக்கலாம் என்ற ஒரு சந்தேகத்தை எழுப்பியிருக்கிறார். நான் இதிலே அம்பேத்கரை ஒரு சாதிக்குள்ளே புகுத்த விரும்பவில்லை, ஒரு சமூகத்திற்குள்ளே புகுத்த விரும்பவில்லை. அந்தச் சமூகத்திற்காக பாடுபடக்கூடியவர், அந்தச் சமூகத்தினுடைய விழிப்புணர்வுக்காக புரட்சிக் கொடி தூக்கியவர் அம்பேத்கர் என்பதிலே யாருக்கும் எள்ளளவு சந்தேகமும் இல்லை. அதே நேரத்தில் எல்லோரையும் சமமாக மதித்தவர் அண்ணல் டாக்டர் அம்பேத்கர் என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது.

எல்லோருக்கும் பொதுவானவர்

நாங்கள் விருது கொடுத்திருக்கின்ற பட்டியலைப் பார்த்தால்கூட, நாங்கள் யாரும் தலித்துகளை அல்லது தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த யாருக்கும் விருது கிடையாது என்று அழித்துவிட்டு, நல்லக்கண்ணு அவர்களுக்கு மாத்திரம் விருது கொடுக்கவில்லை. நல்லக்கண்ணு அவர்களுக்கு அம்பேத்கர் விருது, அதே நேரத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த கவிதைப்பித்தனுக்கு பெரியார் விருது - என்பதை இந்தப் பட்டியலிலே பார்த்தாலே நாங்கள் யாரையும் புறக்கணிக்கவில்லை, அலட்சியப் படுத்தவில்லை என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

நல்லக்கண்ணு அவர்கள் ஆதிதிராவிட மக்களும், அல்லாத மக்களும், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு சமுதாயப் பணியாற்ற வேண்டும், நாட்டு முன்னேற்றத்திற்காகப் போராட வேண்டும், உழைக்க வேண்டும் என்று கருதுகிற கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்களிலே ஒருவர் என்பதில் எனக்கு எந்தவிதமான ஐயப்பாடும் இல்லை. எனவே தான் அவர் எந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் - எந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்லப்பட்டாலும் - சொல்லப்பட்டாலும் என்று தான் சொல்லுகிறேன், சேர்ந்தவர் என்று என்னால் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால் அதை சுயமரியாதை இயக்கம், திராவிட இயக்கம் ஒத்துக்கொள்வதில்லை. எப்படிச் சொல்லப்பட்டாலும் அவர் எல்லோருக்கும் பொதுவானவர், இன்னும் சொல்லப்போனால் ஒரு நண்பரால் என்ன குறை அந்தப் பத்திரிகையிலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டதோ, அந்தக் குறைக்கும் அவருக்கும் சம்மந்தம் உண்டா என்றால் இல்லை.

நான் எடுத்தவுடனே தஞ்சை மாவட்டம் என்று ஆரம்பித்தேன் அல்லவா அந்த மாவட்டத்திலேதான் விவசாயப் பிரச்சினை அதிகம். அந்த விவசாயப் பிரச்சினை தஞ்சை மாவட்டத்திலே பெருகி இருந்த காரணத்தினால்தான் சீனிவாசராவ் என்ற கம்யுனிஸ்ட் கட்சித் தோழர், அங்கே தேவைப்பட்டார். அவருடைய தலைமையிலே அங்கே விவசாயிகளின் போராட்டம் நடைபெற்றது. தஞ்சை மாவட்டத்தில், விவசாயிகள் என்று சொல்லப்படுகிற, அதிலும் குறிப்பாக விவசாயத் தொழிலாளர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் மீது எப்படிபட்ட தண்டணை- தாக்குதல்கள் நடைபெறும் என்பதை கண்ணால் கண்டவன் நான், காதால் கேட்டவன் மாத்திரமல்ல. ஏன் என்றால் நானும் தஞ்சை மாவட்டத்துக்காரன் என்ற முறையில் என் வீட்டருகிலே உள்ள வயல்களில், வரப்புகளில் அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அடிபடுகின்ற பரிதாபக் காட்சிகளைக் கண்டு பதறியிருக்கிறேன், இரத்தக் கொதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது அந்தக் காட்சிகளையெல்லாம் கண்டு.

நூலாசிரியர் - பதிப்பகத்தாருக்கு கூடுதல் தொகை

திருவள்ளுவர் திருநாளன்று நடைபெற்ற அரசின் விருதுகள் வழங்கும் விழாவில் பங்கேற்ற மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் நூலாசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படும் தொகை ரூ.10 ஆயிரத்திலிருந்து ரூ.20 ஆயிரமாகவும், அந்நூலினை பதிப்பித்தவர்களுக்கு ரூ.2 ஆயிரத்திலிருந்து ரூ.5 ஆயிரமாகவும் உயர்த்தி இந்த ஆண்டு முதலே வழங்கப்படும் என்று அறிவித்திருந்தார்.

இந்த அறிவிப்பினையொட்டி இதற்கான அரசாணையை தமிழ்நாடு அரசு வெளியிட்டுள்ளது.

மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள், 16.01.2008 அன்று, வள்ளுவர் கோட்டத்தில் நடைபெற்ற திருவள்ளுவர் திருநாள், அரசின் விருதுகள் வழங்கும் விழாவின்போது செய்யப்பட்ட அறிவிப்பின் அடிப்படையில் மேலே படிக்கப்பட்ட அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட விதிமுறைகளின் இனம் 14இல் சிறந்த நூல் ஒவ்வொன்றுக்கும் இந்த ஆண்டு முதல், ரூ.10,000 வழங்கப்பெறும் என்பதை மாற்றி ரூ.20,000 வழங்கப்பெறும் எனவும், அந்நூல்களின் பதிப்பகத்தினருக்கு ஒவ்வொரு நூலுக்கும் பரிசுத் தொகையாக ரூ.2,000 வழங்கப்பெறும் என்பதனை மாற்றி ரூ.5,000 வழங்கப்படும் என ஆணையிடப்படுகிறது.

இந்த ஆணை 2006ஆம் ஆண்டிற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட சிறந்த நூலாசிரியர்கள், பதிப்பகத்தாருக்கு வழங்கப்பெறும் பரிசுத் தொகை வழங்குதல் முதல் நடைமுறைக்கு வருகிறது என்றும் அரசாணையில் தமிழில் சிறந்த நூல்களுக்குப் பரிசு வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ் 2006ஆம் ஆண்டு பரிசு பெற தெரிவு செய்யப்பட்ட 29 வகைப்பாடுகளுக்குரிய சிறந்த நூல்களுக்கும் நூலாசிரியர்களுக்கும், பரிசுத் தொகை வழங்கும் பொருட்டும் பரிசு பெறும் நூலாசிரியர்களுக்கும் பதிப்பகத்தாருக்கும் சான்றிதழ் வழங்குதல் பயணப்படி இன்னபிற செலவினங்களுக்கு ரூ.3,60,000 ஒப்பளிப்பு செய்து ஆணைகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

அரசாணையில் பரிசுத் தொகை நூலாசிரியர்களுக்கு ரூ.20,000 எனவும், பதிப்பகத்தாருக்கு ரூ.5,000 எனவும் உயர்வு செய்து ஆணைகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

இதனடிப்படையில், 2006ஆம் ஆண்டு தெரிவு செய்யப்பட்ட நூலாசிரியர்கள், பதிப்பகத்தாருக்கு பரிசு வழங்குவதற்காக ரூ.3,77,000 நூலாசிரியர்களுக்குப் பரிசுத் தொகை வகையில் கூடுதல் செலவினம் ரூ.2,90,000, பதிப்பகத்தாருக்கு பரிசுத்தொகை வகையில் கூடுதல் செலவினம் ரூ.87,000 மட்டும் அரசாணையில் ஒப்பளிப்பு செய்யப்பட்ட தொகைக்குமேல் கூடுதல் செலவினமாக அரசு ஒப்பளிப்பு செய்து வழங்கப்பட்டன.

“சாணிப்பால்” என்று ஒரு தண்டனை. சாணிப்பாலை, ஆதிதிராவிடர் தோழர்கள் மீது ஊற்றி, விவசாய தொழிலாளர்கள் மீது ஊற்றி – அந்த சாணிப்பாலை கொதிக்கக் கொதிக்க ஊற்றி, அதன் மீது சவுக்கு கொண்டு அடிக்கின்ற காட்சிகள் எல்லாம் நடந்திருப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். நான் தி.மு.கழகத்தின் தலைவனாக இன்றைக்கு இருந்தாலும்- ஒரு கம்யுனிஸ்ட் கட்சி தொண்டனுடைய உள்ளத்தோடுதான் இருக்கின்றேன் என்றால் அந்த சாணிப்பால் அபிஷேகத்தையெல்லாம் பார்த்து, சாட்டையடி உற்சவத்தையெல்லாம் கண்டு, என்னுடைய உள்ளத்தை அங்கிருந்து இங்கே நிலைக்க வைத்தவன், அதற்காக உழைக்கத் தொடங்கியவன். அதனால்தான் நல்லக்கண்ணு அவர்களை நினைக்கும்போது, அவரைப்போன்ற – அவர்கள் மார்க்சிஸ்ட் கட்சித் தோழர்களாக இருந்தாலும் இந்திய கம்யுனிஸ்ட் கட்சித் தோழராக இருந்தாலும் - இவர்கள் எல்லாம் தியாகத்திற்கு சளைக்காதவர்கள் என்ற உண்மையை நான் உணர்ந்தவன். எங்களுடைய உறவுக்கும், ஒற்றுமைக்கும், அன்புக்கும், பண்புக்கும் – உங்களுக்கெல்லாம் காரணம் புரியுமென்று நம்புகிறேன். இவ்வளவு சொன்ன பிறகும் அதிலே உங்களுக்கு சந்தேகமே தேவையில்லை என்பதை நான் இங்கே விளக்க விரும்புகிறேன்.

பெரியார் விருதுபெற்ற கவிதைப்பித்தன் சூடாக, சுவையாக அழுத்தந்திருத்தமாக ஈட்டி போன்ற சொற்கள் கொண்டு கவிதையை பின்னுபவராக, தைப்பவராக இந்த இயக்கத்திற்கு வாய்த்தவர். எவ்வளவு சூடாக, எவ்வளவு வேகமாக அவர் கவிதை எழுதக்கூடியவர் என்பதை கவியரங்குகளிலே பலரும் கண்டிருக்கிறார்கள். அவர் பாடி முடித்த பிறகு, நானும் பேராசிரியரும் அவரைக் கூப்பிட்டு, இன்னும் கொஞ்சம் நிதானமாக பாடியிருக்கலாம் என்று நாங்கள் சொல்கின்ற அளவிற்கு அவ்வளவு வேகத்தை அவருடைய கவிதைகளிலே காட்டக் கூடியவர்.

சாரதா நம்பி ஆரூரன், அண்ணா விருது பெற்றிருக்கிறார். ஆனால் சில நேரங்களில் அண்ணா மேடைகளில் அவர் நீண்டநேரம் பேசுவார் என்று எதிர்பார்த்திருக்கும்போது சுருக்கமாகப் பேசி முடித்துவிடுவார். என்ன அண்ணா சீக்கிரம் பேசி முடித்து விட்டீர்கள் என்று கேட்டால், அய்யோ அதற்குள் முடித்து விட்டாரே என்று கேட்கின்ற அளவிற்கு பேச்சு இருந்தால்தான் அது பேச்சு என்பார் அண்ணா. அதைப்போல சாரதா நம்பி ஆரூரன், என்ன அதற்குள் பேச்சை முடித்து விட்டீர்கள் என்று கேட்பதுதான் என் பேச்சு நன்றாக இருந்தது என்பதற்கு அர்த்தம் என்பதுபோல பேசினார்.

ஏ.ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் பேராசிரியர் இங்கே குறிப்பிட்டாரே, நல்ல சட்டமன்ற உறுப்பினராக அவையிலே பணியாற்றியவர் என்று அப்படி பணியாற்றியது மாத்திரமல்ல,

நானும் அவரும்- நான் எதிர்க்கட்சியாக இருந்து அவர் ஆளுங்கட்சியாக இருந்து எங்களோடு சண்டை போட்டதும் - நாங்கள் ஆளுங்கட்சியாக ஆனபிறகு, அவர் எதிர்கட்சியிலே இருந்து எங்களைப் பார்த்து கேள்விகளை அடுக்கியதும் எனக்கு நினைவில்லாமலில்லை. எப்படி என்னை நினைத்துக் கொண்டீர்கள் என்று அவர் கேட்டார், அவருக்கு விருது வழங்கப்படும் என்று அறிவித்தவுடன். இவ்வளவிற்கும் பிறகு நான் எப்படி நினைக்காமல் இருக்க முடியும், அதுவும் பட்டுக்கோட்டை - பட்டுக்கோட்டை என்றால் எனக்கு எங்கள் தலைவர் பட்டுக்கோட்டை அழகிரி சாமியின் நினைவுதான் வரும். இப்போது பட்டுக்கோட்டை என்றால் – காங்கிரசுடன் சேர்த்து நினைத்தால் மாரிமுத்து அவர்களின் பெயரை விட்டுவிட்டு பட்டுக்கோட்டையை நாங்கள் நினைக்க முடியாது. அதனால் பட்டுக்கோட்டை மாரிமுத்து அவர்களுக்கு இந்த விருது வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது.

அவர் மிகவும் மென்மையானவர். மெல்லிய மல்லிகைப்பூவின் இதழ் போன்ற உள்ளம் படைத்தவர். அவருக்கு சுடு சொல் வாயிலே வராது. மற்றவர்களை பார்த்து கோபமாக பேச மாரிமுத்து அவர்களுக்குத் தெரியாது. மாரிமுத்து காங்கிரஸ் இயக்கத்திலே – ஏன் பொது வாழ்க்கையிலே என்றைக்கும் மாறாத முத்தாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே தான், அவருக்கு இந்த விருது வழங்கப்பட்டது. சவுந்தரா கைலாசம் அவர்கள் வருவார்கள் என்று இருந்தார்கள். ஆனால் உடல் நலிவின் காரணமாக அவர்கள் வர முடியவில்லை.

எம்.எஸ். வெங்கடாசலம் அவர்கள் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு செல்லப்பிள்ளைகளிலே ஒருவராகத் தொடங்கி, அண்ணா அவர்களுக்கு ஆங்கில பத்திரிக்கை நடத்துவதற்கு பெரும் துணையாக இருந்து என்போன்றவர்களின் நூல்களையெல்லாம் ஆங்கிலத்திலே மொழி பெயர்த்து, நாட்டிற்கு விளம்பரப்படுத்திய பிரச்சாரத்திற்கு பயன்படுத்திய அருமையான தோழர் அவர். அவருக்கு நாங்கள் இன்றைக்கு தந்திருக்கின்ற மரியாதை, காலம் தாழ்ந்து தரப்பட்ட மரியாதை என்றாலும் கூட, அது இந்த நேரத்தில் தேவைப்படுகின்ற மரியாதை என்ற முறையில் அந்த மரியாதையை வழங்கியிருக்கிறோம்.

முனைவர் பெரியாண்டவனைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. அவர் இன்றைக்கும்-எந்த இடத்திலே இருந்தாலும் தமிழை பெருமைப்படுத்த வேண்டும், வளர்க்க வேண்டும், தமிழுக்கு உரிய சிங்காதனம் என்றும் அழியாமல் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்ற தீவிர எண்ணம் கொண்டவர்.

முத்தமிழ்க் காவலர் விசுவநாதம் அவர்களுடைய பெயரால் விருதுபெற்ற என் அருமை தம்பி, அன்புத் தம்பி கவிஞர் வேழவேந்தன் அவர்கள் இந்த இயக்கத்தின் பாரம்பரியமிக்க ஒரு குடும்பத்தின் வழிவந்தவர். இந்த சென்னை மாநகரில் மாவட்டத்தின் செயலாளராக இருந்த கண்ணபிரானை – அடிக்கொருதடவை அண்ணா அவர்கள்-கண்ணபிரான், கண்ணபிரான் என்று அழைப்பார். அந்த கண்ணபிரான் வீட்டுப்பிள்ளை கவிஞர் வேழவேந்தன். அவர் அமைச்சராக இருந்து அரும்பணியாற்றினார். கவிஞராக இருந்து கழக கொள்கைகளை வளர்த்தார். கடல் கடந்து சென்று மலேசியா, சிங்கப்பூர், இலண்டன், அமெரிக்கா போன்ற இடங்களில் எல்லாம் தமிழ் வளர்க்கின்ற பணியினை – கழகத்தின் எண்ணங்களை வெளியிடுகின்ற பணியினை அவர் ஆற்றியிருக்கிறார். அவருக்கு இந்த விழாவிலே நாம் நம்முடைய மரியாதையைச் செலுத்தியிருக்கிறோம்.

இவ்வளவும் நடைபெற்ற இந்த விழாவில் ஒரு குறை எனக்குண்டு. நம்முடைய பேராசிரியர் அவர்கள் நிதியமைச்சர் என்ற காரணத்தினால், அவருக்கு பக்கத்திலே நான் அமர்ந்து அந்தக் குறையை அவரிடம் வெளிப்படுத்தி - அதை நிறைவாகச் செய்யவேண்டிய கடமையை உணர்ந்து செய்ய விரும்புகிறேன்.

ஒன்பது பேருக்கு தலா ஒரு இலட்சம் ரூபாய் வீதம் ஒன்பது இலட்சம் ரூபாய் இன்றைக்கும் விருதுத் தொகையாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. தங்கப்பதக்கமும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் புத்தகங்களை எழுதியவர்கள் 29 பேருக்குத் தலா பத்தாயிரம் ரூபாய் தான் வழங்கப்பட்டது. அந்த வகையில் 2 இலட்சத்து 90 ஆயிரம் ரூபாய் தரப்பட்டது. பத்தாயிரம் ரூபாய் என்பதை ஒரு அரசு கொடுக்கிறதே, முதலமைச்சர் கொடுக்கிறாரே என்ற அந்த மரியாதைக்காக அவர்கள் வந்து வாங்கியிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அது பத்தாத பணம்தான் அவர்களுக்கு என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். எனவே, அடுத்த ஆண்டு முதல் அல்ல - இந்த ஆண்டே கூட இன்னொரு பத்தாயிரம் ரூபாய் வீதம் அவர்களுக்கு சேர்த்து வழங்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதை நூலாசிரியர்களுக்கு மாத்திரமல்லாமல், பதிப்பகங்களுக்கு தற்போது ஒரு புத்தகத்திற்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதையும் ஒரு புத்தகத்திற்கு ஐந்தாயிரம் ரூபாய் வீதம் இந்த ஆண்டு முதலே வழங்கப்படும். இந்த வாரத்திற்குள்ளாக இந்தக் கூடுதல் தொகையும் அளிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்து, இந்த நல்ல செய்திகளோடு இந்த நல்ல விழா நிறைவு பெறுகிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லி விடைபெறுகிறேன்'.

— முத்தமிழறிஞர் டாக்டர் **கலைஞர்** அவர்கள்
16.01.2008 அன்று வள்ளுவர் கோட்டத்தில் நடைபெற்ற
விருது வழங்கும் விழாவில் ஆற்றிய உரை...

மறைந்த பத்திரிகையாளர்கள் குடும்பங்களுக்கு நிதியுதவி

தமிழ்நாட்டிலுள்ள பத்திரிகைத் துறையினரின் நலன் கருதி, உரிய பரிசீலனைக்குப் பின்னர், பத்திரிகைத்துறையில்தொடர்ந்து, இருபது ஆண்டுகள் அல்லது அதற்கு மேல் தொடர்ச்சியாக பணியாற்றிய ஆசிரியர்கள், துணை ஆசிரியர்கள், செய்தியாளர்கள் மற்றும் புகைப்படக்காரர்கள் - இவர்களில் பணியிலிருக்கும்போது இயற்கை எய்தினால்,இயற்கை எய்துபவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு பத்திரிகையாளர் குடும்ப உதவி நிதித் திட்டத்தின் மூலம், முதலமைச்சர் பொது நிவாரண நிதியிலிருந்து நிதியுதவி வழங்கும் திட்டம் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களால் 1997ஆம் ஆண்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

இத்திட்டத்தின் கீழ், இதுவரை 25 பத்திரிகையாளர்களின் குடும்பங்களுக்கு நிதியுதவி வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1997 முதல் 2001 வரை 16 பத்திரிகையாளர்களுக்கும், 2001 முதல் 2006 வரை 9 பத்திரிகையாளர்களுக்கும் மேற்படி உதவி வழங்கப்பட்டுள்ளது. முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் 29.08.2006 அன்று பின்வரும் நான்கு மறைந்த பத்திரிகையாளர்களின் குடும்பங்களுக்கு இந்நிதியுதவியினை வழங்கினார்கள்.

1. திரு. சாவி (எ) சா. விஸ்வநாதன் (ஆனந்தவிகடன், கல்கி, தினமணிக்கதிர், குங்குமம் மற்றும் சாவி, பருவ இதழ்கள், சென்னை)

முதுபெரும் தமிழ் எழுத்தாளரும், பிரபல பத்திரிகை ஆசிரியருமான சாவி என்று அனைவராலும் அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட திரு. விஸ்வநாதன் அவர்கள் 09.02.2001ஆம் ஆண்டு இயற்கை எய்தினார். அவருடைய துணைவியார் திருமதி ஜானகி விஸ்வநாதன் அவர்கள், இத்துறைக்கு பத்திரிகையாளர் குடும்ப உதவி நிதி

வேண்டி 25.05.2006 அன்று விண்ணப்பித்திருந்தார். அவரது விண்ணப்பம், பரிசீலிக்கப்பட்டு, சிறப்பு நிகழ்வாகக் கருதி, திருமதி ஜானகி விஸ்வநாதன் அவர்களுக்கு இத்திட்டத்தின்கீழ், ரூ.50,000 வழங்க ஆணையிடப்பட்டது. 29.08.2006 அன்று முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள், திருமதி ஜானகி விஸ்வநாதன் அவர்களிடம், அதற்கான காசோலையினை நேரில் வழங்கினார்கள்.

2. திரு. தி. தேசிங்கு (வண்ணத்திரை வார இதழ், சென்னை)

06.11.2001 அன்று மறைந்த பத்திரிகையாளர் திரு. தி. தேசிங்கு அவர்களின் துணைவியார் திருமதி தே. ஆர்த்தி அவர்கள், 15.03.2002 அன்று பத்திரிகையாளர் குடும்ப உதவி நிதி வேண்டி விண்ணப்பித்தார். மனுதாரருக்கு பத்திரிகையாளர் குடும்ப உதவி நிதியாக ரூ.2,00,000 வழங்க முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் 18.07.2006 அன்று ஆணையிட்டார்கள். 29.08.2006 அன்று முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள், திருமதி தே.ஆர்த்தி அவர்களிடம் அதற்கான காசோலையினை நேரில் வழங்கினார்கள்.

3. திரு. எம்.இன்பராஜ், (மாலை முரசு நாளிதழ், மதுரை)

28.08.2002 அன்று மறைந்த பத்திரிகையாளர் திரு. எம். இன்பராஜ், அவர்களின் துணைவியார் திருமதி இ. வேல்தங்கம் அவர்கள், 29.10.2002 அன்று பத்திரிகையாளர் குடும்ப உதவி நிதியாக ரூ.2,00,000 வழங்க முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் 18.07.2006 அன்று ஆணையிட்டார்கள். 29.08.2006 அன்று முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் திருமதி இ.வேல்தங்கம் அவர்களிடம், அதற்கான காசோலையினை நேரில் வழங்கினார்கள்.

4. திரு. எம்.சுப்புக்குட்டி (தினகரன் நாளிதழ், திருச்சி)

13.04.2001 அன்று மறைந்த பத்திரிகையாளர் திரு. எம். சுப்புக்குட்டி அவர்களின் துணைவியார் திருமதி சு. சுப்புலட்சுமி அவர்கள், 19.08.2001 அன்று பத்திரிகையாளர் குடும்ப உதவி நிதி வேண்டி விண்ணப்பித்தார். மனுதாரருக்கு, முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் பத்திரிகையாளர் குடும்ப உதவி நிதியாக ரூ.50,000 வழங்க 23.07.2006 அன்று ஆணையிட்டார்கள். 29.8.2006 அன்று முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் திருமதி சு. சுப்புலட்சுமி அவர்களிடம், அதற்கான காசோலையினை நேரில் வழங்கினார்கள்.

மேலும், திருநெல்வேலி 'மக்கள் செய்தி' இதழில் செய்தியாளராக 26 ஆண்டுகள் பணியாற்றி 20.03.2001 அன்று இயற்கை எய்திய எஸ். மாரியப்பன் என்பவரின் துணைவியார் திருமதி எம். தனலெட்சுமி அவர்களுக்கு 2 இலட்சம் ரூபாயும், சென்னை 'தினகரன்' இதழில் செய்தியாளராக 26 ஆண்டுகள் பணியாற்றி 13.12.2004 அன்று இயற்கை எய்திய பால்ராஜ் என்பவரின் மனைவி திருமதி பா. காஞ்சனமாலா அவர்களுக்கு 2 இலட்சம் ரூபாயும், சேலம் 'தினத்தந்தி', 'மாலை மலர்' இதழ்களில் 23 ஆண்டுகள் செய்தியாளராக பணியாற்றி, 05.01.2007 அன்று இயற்கை எய்திய ஏ.ஜக்கையன் என்பவரின் மனைவி திருமதி ஜெ. அந்தோணியம்மாள் அவர்களுக்கு 2 இலட்சம் ரூபாயும், வேலூர் 'மணிச்சுடர்' இதழில் 11 ஆண்டுகள் செய்தியாளராக பணியாற்றி 12.04.2004 அன்று இயற்கை ஏய்திய சையது அகமது என்பவரின் துணைவியார் திருமதி பி.பி.ஜான் அவர்களுக்கு 1 இலட்சம் ரூபாயும் பத்திரிகையாளர் குடும்ப நல நிதி உதவியாக முதலமைச்சர் பொது நிவாரண நிதியிலிருந்து முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் 18.05.2007 அன்று வழங்கினார்.

பத்திரிகையாளர்களுக்கு முத்தமிழறிஞர் கலைஞரின் நலத்திட்டங்கள்

– முத்தமிழறிஞர்
டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்

முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களே ஒரு பத்திரிகையாளர்தான். 'இன்றைய செய்தி நாளைய வரலாறு, முரசொலி படியுங்கள்' என வெளியிடப்படும் விளம்பரச் செய்தி முரசொலி வரலாற்றையும் நமக்கு நினைவுபடுத்துகிறது. திருவாரூரில் கையெழுத்துப் பிரதியாக கலைஞர் அவர்கள் தொடங்கிய 'முரசொலி' இன்று சென்னையிலிருந்து வண்ணப்படங்களுடன் கண்ணைக் கவரத்தக்க வகையில் வெளிவந்து கொண்டுள்ளது. காண்போரின் கருத்தையும் ஈர்த்து ஏறத்தாழ 75 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தமிழ்நாட்டின் அரசியல், சமுதாய, பொருளாதார வரலாற்று நிகழ்வுகளை நாம் அறிந்துகொள்ள நமக்குத் துணைபுரிகிறது.

உலகப்போர்கள், புயல்வெள்ளம், சூறாவளி, ஆழிப்பேரலை, கொரோனா என எல்லாவற்றையும் கடந்து நிற்கும் மக்கள் வாழ்வுபோல் எண்ணற்ற இன்னல்களையும், இடர்ப்பாடுகளையும் வெற்றிப் புன்னகையுடன் எதிர்கொண்டு தொடர்ந்து தமிழ்த் தொண்டில் முரசொலி ஈடுபட்டுள்ளதென்றால் அதனை உருவாக்கி, தேவையான, வலுவான அடித்தளங்களை அமைத்துக் கொடுத்து, அதனைக் காத்து நின்ற பத்திரிகையாளர் கலைஞர் அவர்களின் ஆற்றல் வியந்து பாராட்டிப் போற்றத்தக்கதல்லவா! அந்த மூத்த பத்திரிகையாளர் ஆட்சிக்காலத்தில் நிகழ்த்திய அற்புதங்களின் ஒளிக்கீற்றுகள் தமிழ்நாட்டுப் பத்திரிகையாளர்களையும் ஒளிரச் செய்துள்ளன. அது குறித்துச் சில -

விளம்பரத்துறையின் விடிவெள்ளி

உற்பத்தி செய்வோருக்கும். நுகர்வோருக்கும் இடையே பாலங்களாக விளம்பரங்கள் விளங்குகின்றன. அறிமுகம் செய்யப்படும் பொருள்களுக்கு மக்களின் ஆதரவினைப் பெற்றிட, பெற்ற நல்லாதரவினைப் போற்றி வளர்த்திட விளம்பரங்கள் சிறந்த கருவிகளாகின்றன.

தொழில் துறையில் மட்டுமல்ல அரசியலிலும் விளம்பரத்திற்குச் சிறப்பானதோர் இடமுண்டு, பன்னெடுங்காலத்திற்கு முன்னாலேயே, நாடு கடந்து அரசியலார் சென்று வேற்று நாட்டு வேந்தரின் அரசவைக் களத்தில் அமர்ந்து, தாய்நாட்டின் புகழைப் பரப்பியதோடு, புகுந்த நாட்டின் வளத்தையும் பிறந்த நாட்டில் விளக்கி நல்லுறவினை வளர்த்துள்ளனர். அத்தகைய மாண்புடையோர் நல்லெண்ணத் தூதுவர் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர்.

விளம்பரத் துறையில் ஈடுபட வேண்டியதன் அவசியத்தை நம்நாட்டு ஆட்சியாளரும் உணரும் காலம் ஒன்று வந்தது. ஹிட்லரின் ஆதிக்கக் கரங்கள் இரண்டாம் உலகப் போரின் போது மூட்டிய போர்க் கனலில் தரணி வாழ் மக்களெல்லாம் தவித்துக் கொண்டிருந்தகாலம் அது !

பண்டை நாளில், போரென்றால், வீட்டுக்கு ஒரு வீரர் தேவை என வீதியெல்லாம் முரசறைவர். அது, எதிரிகளைச் சாய்ப்பதற்கு வீரர்களின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதால் மட்டுமல்ல: களம் புகும் மன்னவன் பின்னால் நாட்டு மக்கள் எல்லாருடைய நம்பிக்கையும் நல்லாதரவும் துணை நிற்றல் வேண்டும் என்னும் கருத்தில் எழுந்ததாகும்.

அதனை உணர்ந்த பிரிட்டிஷ் அரசு, இரண்டாம் உலகப்போரில் பங்கு பெற்ற பிரிட்டனின்பால் உள்ள நியாயத்தை,ஹிட்லரின் எதேச்சதிகாரம் தவிர்க்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை இந்திய மக்களிடையே உணர்த்தி, அவர் தம் ஆதரவினைத் திரட்டுவதற்கு 1942ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 16ஆம் நாள், போர்ப் பிரச்சார அதிகாரி ஒருவரை நியமித்தது. வட்டாரப் போர் ஆலோசனைக் குழுவின் செயலராக ஆங்கில அரசில் அன்று இருந்த திரு. ஹார்வி என்பார் அவ்வாறு அரசினரால் நியமிக்கப்பட்ட முதல் பிரச்சார அதிகாரியாவார்.

தமிழ்நாடு அரசின் விளம்பரத் துறையின் விடிவெள்ளி இந்த நியமனமேயாகும்.

1946ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் உலகப்போர் முடிவடைந்து ஹார்வி பதவி விலகியபோது விளம்பரத் துறைக்கு இனி அவசியம் இராது என்றே பலரும் நினைத்தனர். ஆனால், நாட்டின் நிர்மாணப் பணிகளைப் போர்க்காலப் பணிகளைப் போலவே தொடர வேண்டும் என்றும், மக்களுக்கும் அரசுக்கும் இடையே தொடர்புகூட்ட விளம்பரத் துறை ஒன்று இருந்தே தீரல்

வேண்டும் என்றும் கருதிய அப்போதைய சென்னை மாகாணப் பிரதமர் ஆந்திரகேசரி பிரகாசம் அவர்கள், திரு. சி.வி.ஹனுமந்தராவ் அவர்களை விளம்பரத்துறைக்கு இயக்குநராக நியமித்தார். அந்நாளிலேயே அவர்க்கு அளிக்கப்பட்ட சம்பளம் (வீட்டு வாடகைப்படி முதலியன நீங்கலாக) ஆயிரத்துக்கும் மேலாகும். அத்துடன் மற்ற துறைத் தலைவர்களுக்கும் மேலாக விளம்பர அதிகாரி மதிக்கப்பட்டார்.

இராஜாஜி – காமராசர் காலங்களில்

ஆரம்பத்தில் விளம்பரத் துறை அமைச்சராகப் பதவி ஏற்றவர் மு.பக்தவச்சலம் அவர்கள், இராஜாஜி அவர்கள். முதலமைச்சராக இருந்தபோது ஆர்.பார்த்தசாரதி என்பவர் விளம்பரத்துறை இயக்குநர் ஆனார். சி.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அத்துறைக்கு அமைச்சரானார். இராஜாஜிக்குப் பிறகு காமராசர் அவர்கள் முதலமைச்சரானபோதும் விளம்பரத்துறை மென்மேலும் சிறப்பினை எய்தி வந்தது. நாளடைவில் அத்துறையின் அதிகார வரம்புகளும் அமைப்பும் விரிவடைந்து கொண்டே போயின.

மொழிவாரி மாநிலம் அமைந்தபின்

மொழிவாரி மாநிலம் 01.11.1956இல் அமைந்தவுடன், தமிழ்நாட்டின், தமிழ் மொழியின், தமிழ் இனத்தின் தனித்தன்மைகள் மிளிரும் வகையில் விளம்பரத் துறையின் செயல்கள் விளங்கின. அன்னைத் தமிழின்பால் அளவற்ற பற்றுக்கொண்ட விளம்பரத்துறை இயக்குநர் திரு. கே.திரவியம் அவர்கள் இத்துறைக்குத் தந்த ஊக்கம் இங்குப் பெருமையுடன் நினைவு கூரத்தக்கதாகும்.

1958இல் நியமனம் பெற்ற திரு. குழந்தைவேலு அவர்களின் குன்றாத பணிக்குப் பின்னர், 1968 முதல் திரு. டி.வி. வாசுதேவன் பொதுத்துறையின் துணைச் செயலாளராகவும், விளம்பரத் துறையின் இயக்குநராகவும் பணியாற்றினார்.

அண்ணா – கலைஞர் காலங்களில் (1967–1976)

1967இல் தமிழகத்தில், அறிஞர் அண்ணாவின் தலைமையின்கீழ் ஆட்சிமாற்றம் ஏற்பட்டது.

அந்தத் தகைமையாளரின் கீழ்த் தமிழ்நாடு தழைக்கப் போகும் செய்தியினைப் பாரெங்கும் முரசறையும் பேற்றினைப் பெற்றோமென்று விளம்பரத்துறை பெரு மகிழ்ச்சியடைந்திருந்தபோது பேரிடியாக அண்ணா அவர்கள் கொடிய நோய்க்குத் தாக்குண்டு காலமானார். ஆனால், அவர்தம் கனவுகளை நனவாக்கப் பாடுபட்ட கலைஞர் 10.02.1969 அன்று முதலமைச்சராகப் பதவி ஏற்ற பொழுது, விளம்பரத் துறை மீண்டும் புத்துணர்ச்சியும் புதுமிடுக்கும் பெற்றதோடு புது வடிவமும் கொண்டது.

நாட்டு மக்களின் வேட்கைகளை அரசுக்கு உணர்த்திடவும், நாட்டு மக்களின் நலனுக்காக அரசு ஆற்றிடும் காரியங்களை மக்களிடையே பரப்பி நல்லாதரவினைத் திரட்டிடவும், வல்லமை மிக்கதோர் கருவியான செய்தி, விளம்பரத்துறையின் பெருமையை உணர்ந்து கலைஞர், தாமே அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார்.

1969ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் டி.வி. வெங்கட்ராமன் விளம்பரத்துறையின் ஆர்வமிக்க இயக்குநராகப் பதவி ஏற்றார். பின்னர் இப்பதவிக்கு திரு. ஆர். நாகராசன் நியமிக்கப்பட்டார். அத்துடன், பத்து ஆண்டு காலமாக நியமனம் செய்யப்படாமலிருந்த துணை இயக்குநர் பதவிக்கு திரு. நாமதேவன் நியமிக்கப்பட்டார். மேலும், அரசின் சாதனைகளை நாடெங்கும் பரப்பிடப் பிரச்சார அலுவலராக கவிஞர் திரு. கருணானந்தம் நியமிக்கப்பட்டார்.

செய்தித் துறை இயக்குநர் கி. இராஜமாணிக்கம் ஐ.ஏ.எஸ்.

1989ஆம் ஆண்டில் கி. இராஜமாணிக்கம் ஐ.ஏ.எஸ். அவர்கள் செய்தித் துறை இயக்குநராக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் கல்லூரி மாணவப் பருவத்தில் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டக்குழுவின் பொறுப்பாளர்களில் ஒருவராக விளங்கியவர். அண்ணா, கலைஞர் ஆகியோரின் அன்பைப் பெற்றவர். அவர் திராவிட இயக்க உணர்வுகளோடு செய்தித் துறையின் வளர்ச்சிக்கு மிகச் சிறப்பான பல பணிகளை நிறைவேற்றினார். அவர் பொறுப்பேற்றிருந்த காலத்தில் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் அவர்களின் நூற்றாண்டு விழாவும், அண்ணல் அம்பேத்கர் அவர்களின் நூற்றாண்டு விழாவும் கொண்டாடப்பட குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு அப்பெருமக்களின் புகழ் போற்றப்படும் பணிகள் சிறப்பாக நடைபெற்றன..

செய்தி நிலையங்கள்

கலைஞர் தலைமையின் கீழ் செய்தி விளம்பரத்துறை புதியதோர் வடிவம் பெற்று அரசின் ஆக்கப்பணிகளை விரைந்து விளம்பரப்படுத்தத் தொடங்கியது.

தலைநகர் சென்னையிலும், தஞ்சை மண்ணிலும், தமிழன்னை அரசிருந்த மதுரையிலும் அரசாங்கச் செய்தி நிலையங்கள் செயல்பட்டு வந்தன. அரசு சம்பந்தப்பட்ட எல்லாச் செய்திகளும் அரசு ஆணைகளும், புள்ளி விவரங்களும் அந்தச்செய்தி நிலையங்களில் எளிதில் கிடைத்தன. இந்த நிலையங்களில் சிறந்த புத்தகங்களை மக்கள் கட்டணமின்றிப் படித்துப் பயனுறத் தொடங்கினர்.

சுற்றுலா தகவல் நிலையங்கள்

பண்டைத் தமிழகத்தின் பெருமையைப் பாரோர் அறியச் செய்யவும், தமிழ்நாட்டின் இயற்கைக் காட்சிகளை வேற்று நாட்டாரும் கண்டு இன்புறத் தூண்டவும், மதுரை, திருச்சி, உதகை, குமரி ஆகிய இடங்களில் சுற்றுலா தகவல் நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டன. அவை, இன்றும் பயணிகளுக்குப் பேருதவி புரிந்து வருகின்றன.

பயண விடுதிகள்

பயணிகளுக்குச் சுற்றுலா செல்லும் இடத்தைப் பற்றித் தகவல்களைத் தருவதோடு, தங்கும் வசதி செய்து கொடுப்பதும் தேவையான பணியாகக் கருதப்பட்டதால் - மதுரையிலும், திருச்சியிலும், உவகையின் ஊற்றிடமாம் உதகையிலும், குமரியிலும், திருச்செந்தூரிலும் வனப்பும் வசதியுமிக்க கட்டடங்கள் எழும்பி, "கோடையிலே இளைப்பாறக் கிடைத்த குளிர் தருக்களாய்" விளங்கின.

இவற்றோடு விளம்பரத் துறையினால் கட்டப்பட்டுப் பின்னாளில் பொதுப்பணித் துறையினரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட, குற்றாலம், மாமல்லபுரம் போன்ற இடங்களில் உள்ள பயண விடுதிகளும், அங்குக் கிடைக்கும் அறுசுவை உணவும், வெளிநாட்டிலிருந்து வரும் உல்லாசப் பயணிகளின் வேட்கையைப் பெருமளவு தீர்த்துத் தாயகத்தின் பெருமையை உணர்த்தி வருகின்றன.

கலைஞர் கண்ட சுற்றுலா வளர்ச்சி வாரியம்

சுற்றுலா விளம்பரத்திற்கு மேலும் வேகமூட்ட விரும்பி, செய்தி விளம்பரத் துறையினின்றும் அதனைப் பிரித்து, 01.07.1971 அன்று "சுற்றுலா வளர்ச்சி வாரியம்" என்னும் ஓர் அமைப்பினை ஏற்படுத்தினார் கலைஞர்.

சுற்றுலா வளர்ச்சிக்காக சென்னை முதல் குமரி வரை பல நினைவுச் சின்னங்களை உருவாக்கினார். தங்கும் விடுதிகள், உணவகங்கள், சுற்றுலா வாகனங்கள் ஆகியவற்றையும் ஏற்படுத்தினார். வருவாயிலும் உயர்ந்து சுற்றுலாவில் தமிழ்நாடு இந்தியாவிலேயே சிறந்த மாநிலமாகத் திகழ்கிறது. பின்னர் அத்துறை சுற்றுலா - பண்பாட்டுத் துறை எனப் பரிணமித்தது.

அரசுப் பொருட்காட்சி

1971ஆம் ஆண்டில் முதலமைச்சர் கலைஞர் சென்னை தீவுத்திடலில் இந்திய சுற்றுலா தொழில் பொருட்காட்சியைத் தொடங்கி வைத்தார். பின், அரசின் திட்டங்கள், சாதனைகள், நலத்திட்ட உதவிகள் ஆகியவற்றை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லும் வகையில் மாவட்டங்களின் தலைநகரங்களில் தமிழ்நாடு அரசால் அரசுப் பொருட்காட்சிகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

இப்பொருட்காட்சிகள் பொழுதுபோக்கிற்காக மட்டுமின்றி, பொதுமக்கள் அரசின் பல்வேறு நலத்திட்டங்களை அறிந்து பயன்பெறும் வகையிலும் நடத்தப்படுகின்றன. 1996ஆம் ஆண்டு முதல் 2000 அக்டோபர் வரை, 15 பொருட்காட்சிகள் இத்துறையால் நடத்தப்பட்டு, அவற்றின் மூலம் அரசுக்கு நிகர இலாபம் ரூ.2.78 கோடி கிடைத்தது.

தமிழரசு இதழ் வெளியீடு

முதலமைச்சர் கலைஞர் கண் சிகிச்சைக்காக 01.07.1970 அன்று அமெரிக்கா புறப்பட்டார். அதற்கு முந்தைய நாள் கலைவாணர் அரங்கத்தில் அவருக்கு நடத்தப்பட்ட வழியனுப்பு விழாவில் 'தமிழரசு' இதழ் முதன் முதலில் வெளியிடப்பட்டது. அதுமுதல், அரசின் திட்டங்களை அனைவரும் உணரும் வகையில் எழுத்தோவியமாக - கண்ணைக்கவரும் வண்ணங்களில் மாதம் இருமுறை தமிழிலும், மாதம் ஒருமுறை ஆங்கிலத்திலும் "தமிழரசு" ஏடு வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது.

01.01.1997 முதல், 'அரசு செய்தி' என்ற புதிய வகைச் சுவரொட்டி கிழமை தோறும் அரசின் திட்டங்களையும், பயன்களையும் விளக்கும் கருத்துக் காட்சிகளோடு கூடிய உரைவிளக்கம் தாங்கி வெளி வந்தது.

கால்நடைப் பாதுகாப்பு சிகிச்சை முகாம், கன்றுகள் பராமரிப்பு முறைகள், பசும் தீவனம், கோழிப்பண்ணை பராமரிப்பு, ஆடுகளின் நீலநாக்கு நோய் ஆகியவை குறித்தும் துண்டுப் பிரசுரங்கள், தமிழரசு அச்சகத்தின் மூலம் வெளியிடப்பட்டன.

வீட்டுக் காய்கறித் தோட்டம், நமக்கு நாமே, சமூக நலத்திட்டங்கள் போன்ற சிறப்பு வெளியீடுகள் தமிழரசு அச்சகத்தின் மூலம் வெளியிடப்பட்டு மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. இலக்கிய மலர், குமரிமுனை அய்யன் திருவள்ளுவர் சிலைத் திறப்பு விழாவையொட்டி 'கோட்டம் முதல் குமரி வரை' ஆகிய சிறப்பு மலர்கள் வெளியிடப்பட்டன.

1998ஆம் ஆண்டில் தமிழரசு அச்சகத்தில் ரூ.36,84,702 செலவில் புதிய பலவண்ண அச்சு இயந்திரம் வாங்கப்பட்டு, தமிழரசு, அரசு செய்தி மற்றும் சிறப்பு வெளியீடுகள் மிக வேகமாக அச்சிடப்பட்டன. தமிழரசு அலுவலகம் மற்றும் அச்சகத்திற்கு அனுப்புகைப் பணிகளுக்காக இரண்டு கணினிகள் ரூ.3.41 இலட்சம் செலவில் வாங்கப்பட்டன.

இணையம் மூலம் விளம்பரம்

நவீன தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி, கூடுதல் செலவு ஏதுமின்றி, ஒப்பந்தப்புள்ளி மற்றும் வரைகலை விளம்பரங்கள் ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழில் கணினி இணையத்தில் இலவசமாக வெளியிடப்பட்டன. இதன்மூலம் உலகத்தில் எந்த மூலையில் உள்ள எவரும் தமிழக அரசின் ஒப்பந்தப்புள்ளிகளில் பங்கேற்க வசதி ஏற்படுத்தப்பட்டது.

அரசின் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் மக்கள் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் வெளிப்படையாக இருத்தல் வேண்டும் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் ஒளிவுமறைவற்ற ஒப்பந்தப்புள்ளிச் சட்டம் 1998இன் கீழ் வெளியிடப்பட்ட ஒளிவுமறைவற்ற ஒப்பந்தப்புள்ளி விதிகள் 1998 அக்டோபர் மாதம் முதல், மாநில அளவிலும் மாவட்டங்களிலும், அமலுக்கு வந்தன. இதன் அடிப்படையில் மாவட்ட மற்றும் மாநில ஒப்பந்தப்புள்ளிச் செய்தி மலர்கள் வாரந்தோறும் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. இச்செய்திமலரில் ஒப்பந்தப்புள்ளி கோரும் விளம்பரங்களுடன், ஒப்பந்தப்புள்ளி மீது மேற்கொள்ளப்படும் முடிவுகளும் வெளியிடப்படுகின்றன.

நேயமிக்க நிதியுதவிகள் (1989–1991)

அய்யன் திருவள்ளுவர் உருவப்படத்தை வரைந்த ஓவியர் திரு. வேணுகோபால் சர்மா அவர்கள் நலிவுற்ற நிலையிலிருப்பதை அறிந்து, அவருக்கு ரூ.10,000 முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து 24.05.1989 அன்று வழங்கினார் கலைஞர்.

ஏற்கெனவே கலைஞர், தம்முடைய குறளோவியம் நூல் வெளியீடு மூலம் கிடைத்த தொகையை வேணுகோபால் சர்மாவுக்கு அளித்துள்ளார்கள்.

ஓவியர் திரு. வேணுகோபால் சர்மா அவர்கள் இறந்த பின்னர், அவரது குடும்பத்தாரின் வேண்டுகோளையேற்று, அவர் வரைந்த ஓவியமான திருவள்ளுவர் உருவப்படத்தின் உரிமையைப் பெற்றுக் கொண்டு, அவரது குடும்பத்தாருக்கு அரசின் பரிவுத் தொகை ரூ.3 இலட்சத்தை, 1990 ஏப்ரலில் வழங்கினார் முதலமைச்சர் கலைஞர்.

பஞ்சாப் மாநிலத்தில், பாட்டியாலாவில் குருசேத்ரா பல்கலைக்கழக விடுதி வளாகத்தில் 1989 நவம்பர் 9 நள்ளிரவில் தீவிரவாதிகள் தாக்கியதனால், உயிரிழந்த மாணவர்களில் ஒருவரான திருச்சியைச் சேர்ந்த விசுவநாதன் குடும்பத்தாருக்கு ரூ.25 ஆயிரம் நிதியுதவியை கலைஞர் அரசு வழங்கியது.

சென்னை, வழக்கறிஞர்கள் சங்கக் கோரிக்கையை ஏற்று, வழக்கறிஞர் சங்க நூல் நிலையத்திற்குப் புத்தகங்கள் வாங்கிட ரூ.1 இலட்சம் நிதியுதவி அளிக்கப்பட்டது.

திண்டுக்கல்லில் 16.10.1990 அன்று ஒரு பட்டாசுக் கடையில் எதிர்பாராது ஏற்பட்ட தீ விபத்தின் காரணமாக மரணம் எய்திய 20 நபர்களின் குடும்பங்களுக்குத்

தலா ரூ.10 ஆயிரம் வீதம் ரூ. 2 இலட்சமும், பிற சேதங்களுக்காக ரூ.6 இலட்சமும் என மொத்தம் ரூ.8 இலட்சம் உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டது.

கடலூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த எதுவை நத்தத்தைச் சேர்ந்த காட்டூர் கோட்டையில் நடைபெற்ற வெடி விபத்தில் உயிரிழந்த 3 பேருக்கு தலா ரூ.10 ஆயிரம் உதவித் தொகை வழங்க ஆணையிடப்பட்டது.

விழுப்புரத்தில் பட்டாசு வெடி தயாரிக்கும் குடிசை ஒன்றில் 14.10.1990 அன்று ஏற்பட்ட தீ விபத்தில் மரணம் எய்தியோர் குடும்பங்களுக்குத் தலா ரூ.10 ஆயிரம் உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டது.

பேரறிஞர் அண்ணா குறித்துச் சொற்பொழிவாற்றுவதற்குரிய ஓர் அறக்கட்டளையைப் புதுவைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நிறுவிட ரூ.1 இலட்சம் மானியத் தொகையை தமிழ்நாடு அரசு வழங்கியது.

டாக்டர் தருமாம்பாள் அம்மையார் நூற்றாண்டு விழா அறக்கட்டளைப் பணிக்காக அரசின் சார்பில் ரூ.50 ஆயிரம் வழங்கப்பட்டது.

கால்நடைகள் தாக்கி உயிரிழந்தவர் குடும்பத்துக்கு நிதியுதவி

1989-1991 கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில் கால்நடைகள் தாக்கி விவசாயிகள் மரணமடைந்தால், அவர்களது குடும்பத்துக்கு ரூ.10 ஆயிரம் உதவித்தொகை வழங்க ஆணையிடப்பட்டது.

1990 அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் பெய்த பெருமழையால் சென்னையில் குடிசைகளை இழந்தவர்களுக்கு உதவி நிதியாக தலா 500 ரூபாயும், வெள்ள நீர் தேங்கிப் பாதிக்கப்பட்ட எல்லாக் குடிசைகளுக்கும் தலா 250 ரூபாயும் வழங்கிட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் உத்தரவிட்டார். ரூ.2 கோடி வரை நிதியுதவி வழங்கப்பட்டது.

பெருமழையின் காரணமாக நீலகிரியில், "கெத்தே" என்னும் கிராமத்தில் அக்டோபர் 1990இல் ஏற்பட்ட நிலச்சரிவினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ரூ.1.30 கோடி நிவாரண உதவி வழங்கப்பட்டது.

பத்திரிகையாளர் நலன்காக்கும் பணிகள் (1989–1991)

"தினமலர்" நாளேட்டில் தலைமை நிருபராகப் பணியாற்றி 1989இல் மறைந்த திரு. எம்.இராஜாராம் அவர்களின் குடும்பத்திற்கு ரூ.10,000 புகழ்பெற்ற பத்திரிகையாளர் மு.நமசிவாயம் 1989இல் மறைந்தபோது, அவரது குடும்பத்திற்கு ரூ.5,000 உதவித் தொகையும் முதலமைச்சரின் பொது நிவாரண நிதியிலிருந்து வழங்கப்பட்டன.

செய்தியாளர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் – வீட்டுமனைகள்

1989ஆம் ஆண்டு சென்னையில் திருவான்மியூரை ஒட்டியுள்ள கொட்டிவாக்கத்தில் 5.5 ஏக்கர் நிலத்தை அரசு ஒதுக்கி 136 பத்திரிகையாளர்களுக்கு ரூ.1.50 இலட்சம் விலையுள்ள மனை ரூ.1.20 இலட்சத்திற்கு வழங்கப்பட்டு ஒவ்வொருவருக்கும் எஞ்சிய ரூ.30,000 அரசு மானியமாக அளிப்பதற்கு ரூ.20 இலட்சம் நல்கையாக வழங்கி ஆணையிடப்பட்டது.

1997ஆம் ஆண்டு மதுரை தல்லாகுளம் பகுதியில் 61 பத்திரிகையாளர்களுக்குக் குடியிருப்புக்களுக்காக 3.7 ஏக்கர் நிலம் வழங்கப்பட்டது.

திருச்சியில் 52 பத்திரிகையாளர்களுக்கு வீட்டுமனை வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது.

பத்திரிகையாளர்களுக்கு அரசு வாடகைக் குடியிருப்பு வசதி

2006-2011 ஆகிய ஆண்டுகளில், 22 மாவட்டங்களிலுள்ள 115 பத்திரிகையாளர்களுக்கு அரசு வாடகைக் குடியிருப்புக்களை ஒதுக்கீடு செய்தும்; 12 பத்திரிகையாளர்களுக்குத் தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரிய வீடுகள் விற்பனைக்காக ஒதுக்கீடு செய்தும் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன.

பத்திரிகையாளர்களுக்குத் தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியம் மூலம் சிறப்பு ஒதுக்கீடு அடிப்படையில் அரசு வாடகை வீடு ஒதுக்கப்பட்டு வருகிறது. 2011 ஜனவரி வரை தமிழகம் முழுவதும் 315 பத்திரிகையாளர்களுக்கு வாடகைக் குடியிருப்பு ஒதுக்கப்பட்டது. சென்னையில் மட்டும் 115 பத்திரிகையாளர்களுக்கு வாடகைக் குடியிருப்புகள் வழங்கப்பட்டன.

2006 முதல் 2011 வரை 17 பத்திரிகையாளர்களுக்குத் தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியத்தின் மூலம் வீடுகள் விற்பனை செய்யப்பட்டன.

2006க்குப்பின் சலுகை விலையில் வீட்டு மனைகள்

திருச்சி மாவட்டத்தில் 57 பத்திரிகையாளர்களுக்கும்,
வேலூர் மாவட்டத்தில் 63 பத்திரிகையாளர்களுக்கும்,
திண்டுக்கல் மாவட்டத்தில் 43 பத்திரிகையாளர்களுக்கும்,
சேலம் மாவட்டத்தில் 34 பத்திரிகையாளர்களுக்கும்,
தஞ்சை மாவட்டத்தில் 40 பத்திரிகையாளர்களுக்கும்,
திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 52 பத்திரிகையாளர்களுக்கும்

என மொத்தம் 658 பத்திரிகையாளர்களுக்குச் சலுகை விலையில் வீட்டுமனைகள் வழங்கப்பட்டன.

பத்திரிகையாளர்களுக்கு வீட்டுமனை வசதி வழங்கும் திட்டத்தின்கீழ் 2006க்குப் பின் புகைப்படக்காரர்களுக்குச் சென்னை, வேலூர், சேலம், திண்டுக்கல், திருச்சி, நெல்லை, தஞ்சை ஆகிய மாவட்டங்களில் 603 பேருக்குச் சலுகை விலையில் வீட்டுமனைகள் வழங்கப்பட்டன.

2006–2011 கலைஞர் ஆட்சியில் பத்திரிகையாளர் நலன்

பத்திரிகையாளர்கள் ஓய்வூதியம்

01.03.1989 முதல் கலைஞர் ஆட்சியில் மாதம் 250 ரூபாயிலிருந்து ரூ.400ஆக உயர்த்தப்பட்ட பத்திரிகையாளர் ஓய்வூதியம் 01.06.1996இல் ரூ.1,000ஆகவும், 1999இல் ரூ.1,500 ஆகவும், 11.04.2000இல் ரூ.2,000 ஆகவும், உயர்த்தி வழங்கப்பட்டு 76 பத்திரிகையாளர்கள் மாதம் ரூ.2,000 வீதம் ஓய்வூதியம் பெற்றனர்.

இந்தப் பத்திரிகையாளர் ஓய்வூதியம் 3,000 ரூபாயிலிருந்து 01.09.2006 முதல் 4,000 ரூபாயாகவும், 16.07.2010 முதல் 5,000 ரூபாயாகவும் கலைஞர் அரசினால் மேலும் உயர்த்தப்பட்டது.

அ.தி.மு.க. அரசு 2001-2006இல் 13 பேருக்குத்தான் பத்திரிகையாளர் ஓய்வூதியம் வழங்கியது.

ஆனால், 2006 முதல் 2011 வரை கலைஞர் அரசால் 36 பத்திரிகையாளர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்கியது. பத்திரிகையாளர் ஓய்வூதியம் பெறுவதற்கு ஏதுவாக வருமான

உச்சவரம்பு உயர்த்தப்பட்டதுடன் மேலும் சில விதிகள் 2010ஆம் ஆண்டில் தளர்த்தப்பட்டது.

பத்திரிகையாளர்கள் குடும்ப ஓய்வூதியம்

ஓய்வூதியம் பெறும் பத்திரிகையாளர்கள் இறந்துவிட்டால் அவர்களின் துணைவியாருக்கு 1989இல் கலைஞர் அவர்களால் குடும்ப ஓய்வூதியம் மாதம் ரூ.500 வாழ்நாள் முழுவதும் வழங்கும் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு அரசு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு, 25 பத்திரிகையாளர் குடும்பத்தினர் ஓய்வூதியம் பெற்றனர். அந்த ஓய்வூதியம் மாதம் 1,500 ரூபாயிலிருந்து 2,000 ரூபாயாக 10.09.2006இல் உயர்த்தப்பட்டது. 01.04.2010 முதல் 2,500 ரூபாயாக மேலும் உயர்த்தி வழங்கப்பட்டது.

பத்திரிகையாளர் குடும்ப உதவி நிதித் திட்டம் 1996–2001 கலைஞர் ஆட்சியில்

பத்திரிகைத் துறையில் 20 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து பணியாற்றிய ஆசிரியர்கள், துணை ஆசிரியர்கள், செய்தியாளர்கள், புகைப்படக்காரர்கள். பணியில் இருக்கும்போது இயற்கை எய்தினால் அவர்களது குடும்பத்திற்கு முதலமைச்சர் பொது நிவாரண நிதியிலிருந்து பத்திரிகையாளர்கள் குடும்ப உதவி நிதித் திட்டத்தின்கீழ் நிதி வழங்குவதற்கு முதன்முதலாக கலைஞர் ஆட்சியில் 20.03.1997 அன்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு, பாதிக்கப்பட்ட குடும்பத்திற்கு ரூ.25 ஆயிரம் வீதம் உதவி நிதி வழங்க வகை செய்யப்பட்டது. இத்திட்டம், 05.03.1997 முதல் நடைமுறைக்கு வரும் என அறிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட, அதற்குச் சில வாரங்களுக்கு முன் மறைந்த பழம்பெரும் பத்திரிகையாளர் வேம்புசாமி அவர்களது குடும்பத்திற்கு, சிறப்பு நேர்வாக ரூ.25 ஆயிரம் உதவிநிதி வழங்கப்பட்டது. 1999இல் இத்தொகை ரூ.40 ஆயிரமாகவும், 01.04.2000 முதல் ரூ.50 ஆயிரமாகவும் உயர்த்தப்பட்டு வழங்கப்பட்டது. 1997 முதல் 2001 வரை 16 பத்திரிகையாளர்களுக்கு உதவித் தொகைகள் வழங்கப்பட்டன.

2006–2011 கலைஞர் ஆட்சியில்

இத்திட்டத்தில் 20 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்திருந்தால் ரூ.2 இலட்சம்; 15 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்திருந்தால் ரூ.1.50 இலட்சம்; 10 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்திருந்தால் ரூ.1 இலட்சம்; 5 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்திருந்தால் ரூ.50 ஆயிரம்; குடும்ப நல உதவிநிதித் திட்டத்தின்கீழ் வழங்க 01.09.2006இல் ஆணையிடப்பட்டு வழங்கப்பட்டது.

கலைஞர் அரசு 2006-2010 ஐந்து ஆண்டுகளில் 21 பத்திரிகையாளர்களின் வாரிசுதாரர்களுக்குப் பத்திரிகையாளர் குடும்ப உதவி நிதியாக ரூ.35.25 இலட்சம் வழங்கப்பட்டது. மேலும் இத்திட்டத்தில் நிதி உதவி பெறுவதற்கான விதிகளும் தளர்த்தப்பட்டன.

பத்திரிகையாளர் குடும்ப நிதியுதவி பெற்றவர்கள்

ஆனந்தவிகடன் கல்கி. தினமணிக் கதிர், குங்குமம், சாவி ஆகிய இதழ்களில் பணியாற்றி 09.02.2001 அன்று மறைந்த மூத்த பத்திரிகையாளர் சாவி எனும் சா.விசுவநாதன் அவர்களது துணைவியாருக்குச் சிறப்பு நிகழ்வாக ரூ.50,000 அனுமதித்து 03.08.2006 அன்றும்,

'வண்ணத் திரை' வார இதழில் பணியாற்றி 06.11.2001 அன்று மறைந்த திரு. தி.தேசிங்கு அவர்களின் துணைவியார் திருமதி தே. ஆர்த்தி அவர்களுக்கு ரூ.2 இலட்சம் அனுமதித்து 04.08.2005 அன்றும்.

மாலை முரசு மதுரை பதிப்பு நாளிதழில் பணியாற்றி மறைந்த பத்திரிகையாளர் எம். இன்பராஜ் அவர்களின் துணைவியார் திருமதி இ. வேல்தங்கம் அவர்களுக்கு ரூ.2 இலட்சம் அனுமதித்து 04.08.2006 அன்றும்,

மதுரை மணி மற்றும் குமரி முரசு நாளிதழில் பணியாற்றி மறைந்த பத்திரிகையாளர் எஸ். தாமோதரன் அவர்களின் துணைவியார் திருமதி ஆர். புனிதா அவர்களுக்கு ரூ.2 இலட்சம் அனுமதித்து 04.08.2006 அன்றும் ஆணையிடப்பட்டன.

தினகரன் திருச்சி பதிப்பு நாளிதழில் பணியாற்றி 13.04.2009 அன்று மறைந்த எம். சுப்புக்குட்டி அவர்களின் துணைவியார் திருமதி சு.சுப்புலெட்சுமி அவர்களுக்கு ரூ.50,000 அனுமதித்து 07.08.2006 அன்றும் பத்திரிகையாளர் குடும்ப உதவி நிதித் திட்டத்தின் கீழ் ஆணை வெளியிடப்பட்டது.

சென்னை நக்கீரன் இதழ் முதன்மைச் செய்தியாளர் எம்.என். உதயகுமார் 14.01.2004இல் மறைந்தார். அவரது மனைவி திருமதி உ.வள்ளிக்கு ரூ.1 இலட்சம் குடும்ப நல நிதி அனுமதித்து 14.02.2007 அன்று ஆணையிடப்பட்டது.

மதுரை-மாலைமுரசு புகைப்படக்காரர் திரு. எ.கண்ணன். 20 ஆண்டு பணியாற்றி 02.06.2005 இல் மறைந்ததைத் தொடர்ந்து அவரது மனைவி முனீஸ்வரிக்கு ரூ.2 இலட்சம் குடும்ப நல நிதி அனுமதித்து 16.02.2007 அன்று ஆணையிடப்பட்டது.

மதுரை-மாலை முரசு மறைந்த பத்திரிகையாளர் பி. செல்வராஜ் அவர்களின் துணைவியார் திருமதி எஸ். செல்லம்மாள் அவர்களுக்கு ரூ.2 இலட்சம் அனுமதித்து 14.03.2007 அன்று ஆணையிடப்பட்டது.

சென்னை-"தினகரன்" இதழில் 26 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்து 13.12.2006 அன்று மறைந்த பத்திரிகையாளர் து.பால்ராஜ் என்பவரின் துணைவியார் திருமதி காஞ்சனமாலா அவர்களுக்கு ரூ.2 இலட்சம்;

திருநெல்வேலி மக்கள் செய்தி இதழில் 26 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்து 20.03.2001 அன்று மறைந்த பத்திரிகையாளர் எஸ். மாரியப்பன் அவர்களின் துணைவியார் திருமதி எம். தனலெட்சுமி அவர்களுக்கு ரூ.2 இலட்சம் குடும்ப நல நிதி;

வேலூர்- "மணிச்சுடர்" இதழில், 11 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்து 12.04.2004 அன்று மறைந்த பத்திரிகையாளர் சையது அகமது அவர்களின் துணைவியார் திருமதி பிபி.ஜான் அவர்களுக்கு குடும்ப நல நிதி ரூ.1 இலட்சம்;

சேலம் - "மாலைமலர்", "தினத்தந்தி" இதழ்களில் 23 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்து 05.01.2007 அன்று மறைந்த பத்திரிகையாளர் ஏ. ஜக்கையன் அவர்களின் துணைவியார் திருமதி ஜெ. அந்தோணியம்மாள் அவர்களுக்கு ரூ.2 இலட்சம்;

-என நான்கு குடும்பங்களுக்கும் மொத்தம் ரூ.7 இலட்சம் குடும்ப நல நிதியுதவி 18.05.2007 அன்று வழங்கப்பட்டது.

மதுரை தினகரன் அலுவலகத்தில் பணிபுரிந்து 09.05.2007 அன்று உயிரிழந்த கோபி, வினோத், முத்துராமலிங்கம் ஆகியோரின் குடும்பங்களுக்கு தலா ரூ.2 இலட்சம் நிதியுதவி வழங்கப்பட்டது.

"மக்கள் குரல்" பத்திரிகையாளர் மறைந்த எம்.இராம மூர்த்தி அவர்களின் துணைவியார் திருமதி ஆர்.மீரா அவர்களுக்கு 2007 ஆகஸ்டு திங்களில் ரூ.2 இலட்சம் வழங்கப்பட்டது.

தினமணி நாளிதழில் கேலிச் சித்திரம் வரைபவராகப் பணிபுரிந்த உதயகுமார் என்பவரின் தாயார் திருமதி பி. சாரதா அவர்களுக்கு 2009 பிப்ரவரியில் ரூ.25,000 வழங்கப்பட்டது.

ஜனசக்தி, மாலைச் சுடர், விஜய் தொலைக்காட்சி, ராஜ் தொலைக்காட்சி ஆகியவற்றில் பணிபுரிந்த பி. கலைச்செல்வன் அவர்களின் துணைவியார் திருமதி க. பவானி அவர்களுக்கு 2009 டிசம்பரில் ரூ.2 இலட்சம் வழங்கப்பட்டது.

தினத்தந்தி நாளிதழின் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய ஆர்.கங்காதரன் அவர்களின் துணைவியார் திருமதி க. ரோகிணி அவர்களுக்கு 2010 மார்ச் திங்களில் ரூ.1 இலட்சம் வழங்கப்பட்டது.

தினமணி நாளிதழின் தலைமைச் செய்தியாளராகப் பணியாற்றிய திரு. வீர ஜீவ பிரபாகரன் அவர்களின் துணைவியார் திருமதி இரா. பரமேஸ்வரி அவர்களுக்கு ரூ.1.50 இலட்சம் 2010 ஏப்ரலில் வழங்கப்பட்டது.

தினமலர் நாளிதழின் உதவியாசிரியராகப் பணியாற்றிய திரு. சி.நாகேந்திரப் பிள்ளை அவர்களின் துணைவியார் திருமதி த. பகவதீஸ்வரி அவர்களுக்கு 2010 ஏப்ரலில் ரூ.2 இலட்சம் வழங்கப்பட்டது.

மராத்திய முரசு நாளிதழின் நிருபர் எஸ்.ஜெபராஜ் அவர்களின் துணைவியார் திருமதி சுசீலா அவர்களுக்கு 2010 ஏப்ரலில் ரூ.2 இலட்சம் வழங்கப்பட்டது.

டாக்டர் நமது எம்.ஜி.ஆர். நாளிதழின் கடலூர் மாவட்டச் செய்தியாளர் பி.இராஜசேகரன் அவர்களின் துணைவியார் திருமதி ஆர்.சுமதி அவர்களுக்கு 2010 ஏப்ரலில் ரூ.1.50 இலட்சம் வழங்கப்பட்டது.

தி.முசல்மான் நாளிதழின் ஆசிரியர் சையது பகல்லா அவர்களின் துணைவியார் திருமதி சம்தானி பேகம் அவர்களுக்கு 2010 ஜூன் திங்களில் ரூ.2 இலட்சம் வழங்கப்பட்டது.

பத்திரிகையாளர் மருத்துவ சிகிச்சைக்கு நிதியுதவி

தினபூமி நாளிதழ் புகைப்படக்காரர் திரு. ஜான் சுரேஷ்குமார் மருத்துவ செலவிற்கு ரூ.1.50 இலட்சம் நிதியுதவி வழங்க 28.03.2007 அன்று ஆணையிடப்பட்டு, தொகை 18.05.2007 அன்று வழங்கப்பட்டது.

மூத்த பத்திரிகையாளர் குமுதம் பால்யுவின் மருத்துவ உதவிக்காக முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூ.25,000 நிதியுதவி வழங்கப்பட்டது.

பத்திரிகையாளர் நல நிதியம்

14.01.2008 அன்று வெளியிடப்பட்ட அரசாணை மூலம், புதிய திட்டமாக உருவாக்கப்பட்ட பத்திரிகையாளர் நல நிதியத்திற்கு ரூ.1 கோடி நிதி ஒதுக்கப்பட்டு, தமிழ்நாடு மின்விசை நிதி மற்றும் அடிப்படை வசதி மேம்பாட்டு நிறுவனத்தில் வைப்பீடு செய்யப்பட்டது. இந்த வைப்பீட்டுத் தொகைக்கு மாதம் ஒன்றிற்கு வட்டியாக ரூ.83,333 கிடைக்கும். இந்த வட்டித் தொகையிலிருந்து, கடுமையான நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு மருத்துவச் சிகிச்சை மேற்கொள்ளும் பத்திரிகையாளர்களுக்கு மருத்துவ நிதி உதவியாக ஒருவருக்கு ரூ.50,000த்திற்கு மிகாமல் நிதி உதவி அளிக்கப்பட்டது.

பத்திரிகையாளர் நல நிதியத்திலிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற வட்டி மூலம் தினகரன் நாளிதழில் புகைப்படப் பிடிப்பாளராகப் பணிபுரியும் திரு. க.சிவகுமார் அவர்களுக்கு இதய அறுவை சிகிச்சைக்காக ரூ.1 இலட்சம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

"உயிர்காக்கும் உயர் சிகிச்சைக்கான கலைஞர் காப்பீட்டுத்திட்டத்தில்". ரூ.72,000க்குள் ஆண்டு வருமானம் பெறும் பத்திரிகையாளர்களும் சேர்ந்துகொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டு 474 பத்திரிகையாளர்கள் சேர்ந்தனர்.

பத்திரிகையாளர் அறைக்கு இணையதள வசதி

தலைமைச் செயலகத்திலுள்ள பத்திரிகையாளர் அறையிலிருந்து ஒரே நேரத்தில் 20 பத்திரிகையாளர்கள் தங்கள் நிறுவனங்களுக்கு செய்திகளை / புகைப்படங்களை மின் அஞ்சல் அனுப்புவதற்கு அகண்ட கற்றை கம்பியில்லா வலைதள வசதி செய்து தரப்பட்டுள்ளது. இவ்வசதியை பயன்படுத்துவதன் மூலம் செய்திகளும், புகைப்படங்களும் உரிய நேரத்திற்குள் விரைவாக நிறுவனங்களுக்குச் சென்றடைந்து பத்திரிகைகளில் வெளிவருவதற்கு வழிவகுக்கின்றது.

மடிக்கணினிகளுடன் புகைப்படப் பிரிவு பத்திரிகைகளுக்கு உடனுக்குடன் படங்கள்

புகைப்படப் பிரிவில் தொடக்க காலங்களில் எடுக்கப்பட்டு வந்த கருப்பு - வெள்ளை புகைப்படங்கள், இப்பிரிவிலேயே பிரதிகள் எடுக்கப்பட்டு, நாளிதழ்களுக்கும், காலமுறை இதழ்களுக்கும் இரு சக்கர ஊர்தி பணியாளர் மூலம் அனுப்பப்பட்டு வந்தது. மின் ஆளுமை அறிமுகத்திற்குப் பின்னர், தற்போது புதிய வகை டிஜிட்டல் கேமிராக்கள் மூலம் வண்ணப் புகைப்படங்கள் எடுக்கப்பட்டு, அவைகள் மின் அஞ்சல் மூலம் உடனுக்குடன் ஏறக்குறைய 200 ஊடகங்களுக்குத் தலைமையிடத்திலிருந்து ஒரே நேரத்தில் அனுப்பி வைக்கப்படுகிறது. அத்துடன் முக்கிய விழாக்கள் நடைபெறும் இடத்திலிருந்தே எடுக்கப்பட்ட புகைப்படங்களை உடனுக்குடன் அனுப்பும் வகையில், இணையதள வசதியுடன் கூடிய 3 புதிய மடிக்கணினிகள் வாங்கப்பட்டு, நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும் இடத்திலிருந்தே புகைப்படங்கள் ஊடகங்களுக்கு அனுப்பப்படும் முறை ஆரம்பமானது.

நவீன பயன்பாட்டிற்கு ஏற்றவாறு, மின் ஆளுமையின் உதவியோடு, நிகழ்ச்சிகளில் எடுக்கப்படும் படங்கள் அனைத்தும் குறுந்தகட்டில் பதிவு செய்யப்பட்டு அவைகள் எதிர்காலப் பயன்பாட்டிற்கு ஏதுவாக, பாதுகாப்பாக வைக்கப்படும் நிலை உருவாகியது.

செய்தியாளர் அங்கீகார அடையாள அட்டை

செய்தியாளர்களுக்கு அரசு அமைத்துள்ள "பத்திரிகையாளர் அங்கீகாரக் குழு வின் பரிந்துரையின் பேரில் ஆண்டுதோறும் நாளிதழ்கள் / தொலைக்காட்சிகள் / செய்தி நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் பத்திரிகையாளர்களுக்கு செய்தியாளர் அங்கீகார அட்டை

(Accreditation Card) வழங்கப்பட்டு வருகிறது. 2010ஆம் ஆண்டில் சென்னையில் 597 பத்திரிகையாளர்களுக்கும், மற்ற மாவட்டங்களில் 89 பத்திரிகையாளர்களுக்கும் செய்தியாளர் அங்கீகார அட்டை வழங்கப்பட்டது. மாவட்டங்களில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மூலம் 718 பத்திரிகையாளர்களுக்கு அடையாள அட்டைகள் (Identity Card) வழங்கப்பட்டன. 2011ஆம் ஆண்டில் மாவட்டத் தலைநகரங்களில் 1,369 பத்திரிகையாளர்களுக்கு அடையாள அட்டைகள் வழங்கப்பட்டன.

பத்திரிகையாளர்களுக்கு இலவசப் பேருந்துப் பயண அட்டை

அங்கீகார அட்டை மற்றும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களால் அடையாள அட்டை வழங்கப் பெற்ற பத்திரிகையாளர்கள் செய்தி சேகரிப்பதற்கு வசதியாக, அரசுப் பேருந்துகளில் பயணம் மேற்கொள்ளும்போது இலவசமாகப் பயணிப்பதற்கு ஏதுவாக, ஓர் ஆண்டு காலத்திற்குச் செல்லத்தக்க வகையில் இலவசப் பேருந்துப் பயண அட்டை ஒவ்வொரு ஆண்டும் வழங்கப்படுகிறது. இவ்வாண்டு, சென்னையில் அங்கீகார அட்டை பெற்ற 300 பத்திரிகையாளர்களுக்கும், மாவட்டங்களில் 1,434 பத்திரிகையாளர்களுக்கும், ஆக மொத்தம் 1,734 இலவசப் பேருந்துப் பயண அட்டைகள் வழங்கப்பட்டன. இலவசப் பேருந்துப் பயண அட்டை வழங்கும் வகையில் ஓராண்டுக்கு ஏறத்தாழ ரூ.55 இலட்சம் தொகையைப் போக்குவரத்து நிறுவனங்களுக்கு இத்துறை ஈடு செய்கிறது. இவ்வகையில் அரசுப் போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கு 1999-2000 முதல் 2007-2008 முடிய, இலவசப் பயண அட்டை வழங்கிய செலவினம் ரூ.402.47 இலட்சத்தினை இத்துறை 2009-2010ஆம் நிதியாண்டில் ஈடுசெய்துள்ளது.

2009-2010ஆம் ஆண்டில் 1,325 பத்திரிகையாளர்களுக்கும், 2010- 2011இல் 1,669 பத்திரிகையாளர்களுக்கும் இலவசப் பேருந்துப் பயண அட்டை வழங்கப்பட்டது.

காலமுறை இதழ் செய்தியாளர்களுக்கும் அடையாள அட்டைகள்

காலமுறை இதழ்களுக்குச் செய்தியாளர் அட்டை வழங்க அதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள செய்தியாளர் அட்டை பரிந்துரைக்குழுவின் பரிந்துரைக்கேற்ப ஒரு இதழுக்கு இரண்டு செய்தியாளர், ஒரு புகைப்படக்காரருக்குச் செய்தியாளர் அட்டை என 317 செய்தியாளர்கள் புகைப்படக்காரர்களுக்குச் செய்தியாளர் அட்டை வழங்கப்பட்டது.

சென்னை நிருபர்கள் சங்கத்திற்கு புதிய கட்டடம்

சென்னை நிருபர்கள் சங்கத்திற்கு ரூ. 39 இலட்சம் செலவில் ஓமந்தூரார் அரசினர் தோட்ட வளாகத்தில் புதிய கட்டடம் கட்டப்பட்டது. பின், தலைமைச் செயலக வளாகமாக மாற்றப்பட்டதால், சிந்தாதிரிப்பேட்டையில் இடம் ஒதுக்கீடு செய்து நிருபர்கள் சங்கம் கட்டடம் கட்டித் தரப்பட்டது.

எழுதுபொருள் மற்றும் அச்சுத்துறை (2006–2011)

தனிநபர் பெயர் மாற்ற அறிவிக்கை ரூ.415 கட்டணத்தில் ஆங்கிலத்தில் மட்டும் அரசிதழில் பிரசுரிக்கப்பட்டு வந்தது. தூய தமிழில் பெயர் மாற்றம் செய்து அரசிதழில் பிரசுரம் செய்ய ஆணையிடப்பட்டு டிசம்பர் 2006 முதல் கட்டணம் ரூ.115 வசூலிக்கப்பட்டது.

இத்துறையின் தொழில்நுட்பப் பணியாளர்களுக்கு வழங்கப்படாமல் இருந்த சொந்த அலுவலுக்கான ஈட்டாவிடுப்புச் சலுகை நவம்பர் 2006 முதல் வழங்கப்பட்டது.

05.12.2006இல் ஆணையிடப்பட்டு, அரசு அச்சகங்களில் புகுத்தப்பட்டு வரும் நவீன இயந்திரங்களை இயக்கும் வகையில் 443 பணியிடங்கள் அரசுக்குச் சரண் செய்யப்பட்டு; எவ்வித கூடுதல் செலவினமும் இன்றி 19 வகையான பதவிகளில் 333 புதிய பணியிடங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன.

08.12.2006 அன்று மதுரை உயர்நீதிமன்ற வளாகத்தில் உள்ள அரசு கிளை அச்சகம் புதியதாகச் செயல்பட 49 பணி யிடங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன.

15.11.2006இல் ஆணையிடப்பட்டு, அனைத்து அச்சகங்களும் படிப்படியாக நவீனமயமாக்கப்பட்டன.

பணி நியமனம்

கண்பார்வையற்ற 38 பேர் தகுதியின் அடிப்படையில், எழுது பொருள் அச்சுத் துறையில் புத்தகம் கட்டுநர்களாகவும், ஒருவர் தொலைபேசி இயக்குபவராகவும் 2007-2008ஆம் ஆண்டில் மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கான தொகுதியில் நியமனம் செய்யப்பட்டனர்.

இத்துறையில் 17.06.2010 அன்று 60 புத்தகம் கட்டுநர்கள், வாயிற் மேற்பார்வையாளர் வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம் மூலம் நேரடி நியமனம் மூலமாகவும், 20 பேருக்குக் கருணை அடிப்படையிலும் நியமனம் வழங்கப்பட்டது.

22.10.2010இன்படி பார்வையற்ற மாற்றுத்திறனாளிகள் 33 பேருக்குப் புத்தகம் கட்டுநர் பதவியில் பணி நியமனம் வழங்க ஆணையிடப்பட்டது.

இத்துறைக்கான வலைதளம்

அரசுத் துறைகளின் அறிவிப்புகள் மற்றும் தனியார் நிறுவனங்களின் நொடிப்பு விவரங்கள் குறித்து அறிவிப்புகள், பெயர் மாற்றம் மற்றும் மதமாற்றம் தொடர்பான அறிவிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ள தமிழ்நாடு அரசு வாராந்திர அரசிதழ்கள், தமிழ்நாடு அரசுச் சிறப்பிதழ்கள் 20.11.2008 முதல் இத்துறைக்கு எனத் தொடங்கப்பட்டுள்ள வலைதளத்திலும் http://www/ tn.gov.in/stationery printing வெளியிடப்பட்டன.

பணியாளர் நலன்

அரசு அச்சகம் தொடங்கப்பட்டு 175 ஆண்டுகள் நிறைவு பெற்றதை நினைவுகூரும் வகையில் அரசு அச்சகங்களில் பணிபுரியும் ஒவ்வொரு பணியாளருக்கும் நினைவுப் பரிசாக ரூ.500 மதிப்புள்ள அஞ்சலக சேமிப்புப் பத்திரம் வழங்கப்பட்டது.

தொழிலாளர்கள், பணியாளர்கள் உடல்நலம் பேணும்பொருட்டு எழுதுபொருள் அச்சுத் துறையைச் சார்ந்த அனைத்து அச்சகங்களுக்கும் விளையாட்டுப் பொருட்கள் வாங்கிட ரூ.45,000 ஆண்டுதோறும் வழங்கப்பட்டதை ரூ.1,00,000 என உயர்த்தி நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது.

அரசு அச்சகத் தொழிலாளர்களுக்கு இரவுப் படி ரூ.7 என்பதை இரு மடங்காக்கி ரூ.14 என வழங்கப்பட்டது.

அரசு அச்சக ஆண், பெண் தொழில்நுட்பப் பணியாளர்களுக்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மூன்று ஜோடி சீருடைகள் வழங்கப்பட்டதனை சீருடையின் நீளம் மற்றும் அகலத்தினை அதிகரித்து இரண்டாண்டுக்கு ஒரு முறை நான்கு ஜோடி சீருடைகள் வழங்கப்பட்டன. சீருடைக்கான தையல் கூலியும் உயர்த்தி வழங்கப்பட்டது.

திட்டங்கள்

அரசு மைய அச்சகத்தின் ரகசியப் பிரிவில் ரகசியம் பாதுகாக்கும் வகையில் சன்னல்கள் மற்றும் கதவுகள் மூடப்படுவதால் உள்ளே உருவாகும். வெப்பக்காற்றினை வெளியேற்ற வளிப் போக்கி விசிறிகள் ரூ.3 இலட்சம் செலவில் அமைக்கப்பட்டன.

விருத்தாசலம் கிளை அச்சகத்தில் கணினி வழி திட்டமிட்டு இயக்கப்படும் நவீன அச்சு இயந்திரம் ரூ.71 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு கொள்முதல் நடவடிக்கை துவங்கப்பட்டது.

அரசு அச்சகங்களை நவீனமயமாக்கல் திட்டத்தின்கீழ் அரசு மைய அச்சகம், சென்னை-79க்கு நவீன இயந்திரங்கள் கொள்முதல் செய்து நிறுவிட ரூ.4 கோடி நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு, இயந்திரங்கள் கொள்முதல் செய்யப்பட்டு நிறுவப்பட்டன.

2006-2007ஆம் ஆண்டில் ரூ.193.15 இலட்சம் செலவில் அரசு மைய அச்சகம் மற்றும் கிளை அச்சகங்களுக்கு, கணினி மற்றும் உபகரணங்கள், வெப் ஆப்செட் இயந்திரங்கள், காகிதம் வெட்டு இயந்திரம், தீயணைப்பான்கள் மற்றும் இதர உபகரணங்கள் கொள்முதல் செய்து நிறுவப்பட்டன.

2007-2008ஆம் ஆண்டில் ரூ.79.60 இலட்சம் செலவில் அரசு மைய அச்சகம் மற்றும் கிளை அச்சகங்களுக்கு, கணினி மற்றும் உபகரணங்கள், ஆப்செட் அச்சு இயந்திரங்கள். ஒளி நகலி மற்றும் இதர உபகரணங்கள் கொள்முதல் செய்து நிறுவப்பட்டன.

2008-2009ஆம் ஆண்டில் ரூ.80 இலட்சம் செலவில் அரசு மைய அச்சகம் மற்றும் கிளை அச்சகங்களுக்கு, கூண்டு உந்துகள், ஒளி நகலி, கணினி மற்றும் உபகரணங்கள், மின்னணு எடையிடும் இயந்திரம், மைக்ரோ பர்ரேட்டிங் மற்றும் ஸ்பைரல் பைண்டிங் இயந்திரம், ஜெனரேட்டர், காகிதம் வெட்டும் இயந்திரம், பர்பெக்ட் பைண்டிங் இயந்திரம் ஆகியவை கொள்முதல் செய்து நிறுவப்பட்டன.

2009-2010ஆம் ஆண்டில் ரூ.24.64 இலட்சம் செலவில் அரசு மைய அச்சகம் மற்றும் கிளை அச்சகங்களுக்கு, கூண்டு உந்து, கணினி மற்றும் உபகரணங்கள், ஒளி நகலி மற்றும் தீயணைப்பான்கள் ஆகியவை கொள்முதல் செய்து நிறுவப்பட்டன.

2010-2011ஆம் ஆண்டில் ரூ.95.65 இலட்சம் செலவில் இயக்ககம் மற்றும் அரசு மைய அச்சகம் உள்ளிட்ட கிளை அச்சகங்களுக்கு, கணினி மற்றும் உபகரணங்கள், அனைத்து அச்சகங்களுக்கும் வருகையைத் துல்லியமாகக் கணிக்க கைரேகைப் பதிவு செய்யக்கூடிய இயந்திரம், உறை வெட்டும் மற்றும் பசை ஒட்டும் இயந்திரம், ஒளி நகலி, அரசு மைய கலை அச்சகத்தின் பாதுகாப்புக்கான கண்காணிப்பு கேமிரா மற்றும் அரசு மைய அச்சகம், அரசு எழுதுபொருள் அலுவலகத்திற்கு எடை தூக்கும் இயந்திரம் ஆகியவற்றிற்கான அரசாணைகள் பெறப்பட்டு கொள்முதல் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

இந்தியாவிலேயே முதலாவதாக– மாநில மனித உரிமைகள் ஆணையம்

மனித உரிமைகள் மீறல் காரணமாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எளிதாகவும், விரைவாகவும் நிவாரணம் பெறும் பொருட்டு இந்தியாவிலேயே முதல் மாநிலமாகத் தமிழ்நாட்டில் மாநில மனித உரிமைகள் ஆணையம் 17.04.1997 அன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது.

சாதிக் கலவரங்களைத் தடுக்க அமைதிக்குழுக்கள்

சாதிக்கலவரங்கள் ஏற்படாவண்ணம் தடுக்கும் எண்ணத்தோடு 15.05.1997 அன்று அரசால் நடத்தப்பட்ட அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவிற்கிணங்க மாவட்ட அளவிலும், வட்ட அளவிலும் ஊராட்சி அளவிலும் அமைதிக் குழுக்களை அமைத்து சமுதாய நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தும் பொருட்டு அமைதிக்

கூட்டங்களை நடத்துமாறு அனைத்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கும் அரசால் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன.

சாதி / மதக் கலவரங்களில் இறந்தவர்கள் குடும்பத்திற்கு 01.01.1997 முதல் நிவாரணத் தொகை ரூ.2 இலட்சம் வீதம் வழங்க 22.05.1998 அன்று கலைஞர் அரசு ஆணை பிறப்பித்தது.

நீதியரசர் மோகன் தலைமையில் உயர்மட்டக்குழு

தமிழ்நாட்டில் குறிப்பாக தென் மாவட்டங்களில் ஏற்பட்ட வகுப்புக் கலவரங்களுக்கான அடிப்படைக் காரணங்களைக் கண்டறியவும், இதுபோன்ற வகுப்புக் கலவரங்கள் உருவாகாமல் தடுக்க எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்துப் பரிந்துரைக்கவும், தீண்டாமைச் சட்டம் செம்மையாகச் செயல்படுத்தப்படுகிறதா என்பதைக் கண்டறியவும், உச்சநீதிமன்ற ஓய்வுபெற்ற நீதிபதி திரு. எஸ்.மோகன் அவர்கள் தலைமையில் உயர்மட்டக்குழு ஒன்று அரசால் அமைக்கப்பட்டது. அக்குழு அளித்த அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்ட பரிந்துரைகளில் பெரும்பாலானவை அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்டன.

இராஜாஜி மண்டபத்தில் அனைத்துக் கட்சி சமுதாயத் தலைவர்கள் கூட்டம்

சாதிக் கலவரங்களை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் நோக்குடன் அரசால் அனைத்துக் கட்சி, சமுதாய தலைவர்கள் கூட்டம் 14.05.1997 மற்றும் 05.06.1997 ஆகிய இரு தினங்களிலும் சென்னையில் இராஜாஜி மண்டபத்தில் கூட்டப்பட்டது.

சமத்துவ சமுதாய மறுமலர்ச்சியினை ஏற்படுத்த அரசாங்கத்தில் தனியாக "சமூக சீர்திருத்தத் துறை" என்ற ஒரு துறை உருவாக்கப்பட்டது.

கோட்டை அமீர் மத நல்லிணக்கப் பதக்கம்

கோவையில் முஸ்லீம்கள் மற்றும் இந்துக்கள் மத நல்லிணக்கத்திற்காகப் பாடுபட்டு மதத் தீவிரவாதிகளால் கொலை செய்யப்பட்ட திரு. கோட்டை அமீர் அவர்களின் பெயரால் "கோட்டை அமீர் மத நல்லிணக்கப் பதக்கம்" என்ற பதக்கம் வழங்க 16.06.2000 அன்று அரசால் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டு, 26.01.2001 அன்று குடியரசு தின விழாவில் முதன்முதலாக தஞ்சை மாவட்டம், சுல்தான் மைதீன் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

கார்கில் இராணுவ வீரர் நிதி

கார்கில் போராட்டத்தின்போது மரணமடையும் தமிழ்நாட்டைச் சார்ந்த வீரர்களின் குடும்ப நலனுக்காக "கார்கில் இராணுவ வீரர் நிதி" என்ற நிதியை அரசு ஏற்படுத்தியது. இந்நிதியில் 18.10.2000 வரை பொதுமக்களிடமிருந்து நன்கொடையாக ரூபாய் ஐம்பத்தொன்பது கோடியே இரண்டு இலட்சத்து ஐம்பத்தேழாயிரத்து நூற்று அறுபத்து நான்கு மற்றும் ஒன்பது பைசா மட்டும் பெறப்பட்டுள்ளது.

இந்நிதியிலிருந்து ரூ.50 கோடி தேசிய பாதுகாப்பு நிதிக்கு பிரதமர் வாஜ்பாய் அவர்களிடம் அளிக்கப்பட்டது. போராட்டத்தின்போது மரணமடைந்த இராணுவ வீரர்களின் குடும்பம் ஒவ்வொன்றிற்கும், கருணைத் தொகை ரூ.5 இலட்சம், உயர் வருவாய் குடியிருப்பு, குடும்பத்தில் ஒருவருக்குக் கருணை அடிப்படையில் வேலை, உயிரிழந்த வீரரின் குழந்தைகளுக்குத் தொழில் கல்லூரிகளில் இட ஒதுக்கீடு என கார்கில் போராட்டத்தில் உயிரிழந்த 19 வீரர்களின் குடும்பங்களுக்கு நிவாரணங்கள் வழங்கப்பட்டன.

ஒரிசா புயல் நிவாரண நிதி

கடும் புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரிசா மக்களுக்கு உடனடியாக உதவிடும் வகையில் தமிழ்நாடு அரசின் சார்பில் ரூ.50 இலட்சம் வழங்கப்பட்டது. மேலும், புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ரூ.3 கோடி மதிப்புள்ள வேட்டி, சேலைகள், ரூ.1 கோடி மதிப்புள்ள பால் பவுடர், ரூ.44 இலட்சம் மதிப்புள்ள உயிர்காக்கும் மருந்துகள் மற்றும் ரூ.2 இலட்சம் மதிப்புள்ள அவல், வெல்லம் ஆகியவைகள் தமிழ்நாடு அரசின் சார்பில் அனுப்பி வைக்கப்பட்டன.

முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியுதவி

13.05.1996க்குப்பின் (19.10.2000 வரை) நான்கரை ஆண்டு காலத்தில் முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து 30,173 பேருக்கு, நிவாரணத் தொகை ரூ.41.89 கோடி வழங்கப்பட்டது.

நன்றி: கலைஞர் செதுக்கிய தமிழகம்
என்னும் நூலிலிருந்து....

இன்டர்நெட்டில் கலைஞரின் இலக்கியப் பக்கம்

‘இன்டர்நெட்’ தொழில்நுட்பத்தைக் கொண்டு, தமிழில் அனைத்துலக ரீதியில் மின் அஞ்சலிலும் (e-mail), World Wide Web-லும் செய்திப் பரிமாற்றம் நிகழ்வதை, 1995 அக்டோபரில் சாத்தியமாக்கிய சிங்கப்பூர் தேசியப் பல்கலைக்கழகத்தின் இன்டர்நெட் ஆய்வு மேம்பாட்டு நிறுவனம், தற்போது முதல்வர் கலைஞர் மு.கருணாநிதி அவர்களின் இலக்கியப் பக்கம் அரங்கேறுவதற்கு ஆதரவு கொடுக்கிறது.

சிங்கப்பூரின் மாண்புமிகு அதிபர் திரு. ஓங் தெங் சியோங்-ஆங்கில, சீன, மலாய், தமிழ்க் கவிதைகள் இன்டர்நெட்டில் 1995 அக்டோபரில் அரங்கேற்றி (http://www.irdu/nus.sg/poem) இன்டர்நெட் தொழில்நுட்பத்தைத் தமிழில் தொடங்கிவைத்தார். அதன் மூலம் இன்டர்நெட்டில் இடம்பெறும் முதல் இந்திய மொழி என்ற தகுதியைத் தமிழ் பெற்றது.

தொடர்ந்து, சங்க இலக்கியம், தமிழ்க் கணினி ஆய்வு தமிழ் கற்றல்-கற்பித்தல் தொடர்பான ஒரு பக்கத்தை 1996ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரியில் இந்நிறுவனம் அறிமுகம் செய்தது. PC, Mac, Unix. ஆகிய மூன்று கணினிகளிலும் தமிழ்ச் செய்தி பரிமாற்றம் நிகழ்வதை முதன்முதலில் சாத்தியமாக்கிய சிங்கப்பூரின் இன்டர்நெட் ஆய்வு மேம்பாட்டு நிறுவனம் (Internet Re-search & Development Unit/National University of Singapore) ஒரு சிறந்த இலக்கியவாதியின் பக்கம் உருவாகத் துணை நிற்பதில் பெருமை கொள்கிறது.

அரசியல் கலப்பில்லாத இந்தப் பக்கத்தில் கலைஞர் மு. கருணாநிதியின் இலக்கியப் படைப்புகள் மட்டுமே இடம் பெறும். இந்தப் பக்கத்தை http://www.irdu.nus.sg/_kalaimk என்ற இன்டர்நெட் முகவரியில் காணலாம்.

கலைஞரின் வாழ்க்கை வரலாறு, இலக்கியம் சார்ந்த அவருடைய விமர்சனப் படைப்புகள், நான்கு வாரங்களுக்கு ஒரு முறை கலைஞர் எழுதும் புதிய படைப்பு, அவருடைய படைப்புகள் பற்றிய கருத்துரைகள் போன்ற பல்வேறு கூறுகள் இவ்விலக்கியப் பக்கத்தை அலங்கரிக்கும்.

தொடக்கமாக அவர் எழுதிய ‘குறளோவிய’த்தின் முதல் அதிகாரம், சங்கத் தமிழின் முதல் அதிகாரம், குறளோவியத்திற்குக் கலைஞர் எழுதிய முன்னுரை ஆகியவை இடம்பெற்றுள்ளன. இனி ஒவ்வொரு வாரமும் இந்தப் பக்கத்தில் கலைஞரின் இலக்கிய விமர்சனப் படைப்புகள் இடம்பெறும்.

இன்டர்நெட்டில் தமிழ்த் தொழில்நுட்பத்தை 1995 அக்டோபரில் சாத்தியமாக்கிய திரு. நா.கோவிந்தசாமி, இப்பக்கத்தின் பொறுப்பாளராக உள்ளார். ‘குமுதம்’ வார இதழின் பொறுப்பாசிரியர்-எழுத்தாளர் மாலன் ஒருங்கிணைப்பாளராகச் செயல்படுகிறார்.

வல்லுநர்கள் மற்றும் பத்திரிகைகள் பாராட்டு

போலாரிஸ் நிறுவனத்தின் தலைவரும் நிர்வாக இயக்குநருமான திரு. அருண்ஜெயின் 2000, ஏப்ரல் 20ஆம் தேதி எனக்கு எழுதியுள்ள கடிதத்தில் "30 ஆண்டுகள் நான் டெல்லியில் வாழ்ந்துவிட்டேன். தமிழ்நாட்டில் நிலவும் சூழ்நிலைகளும், பண்பாட்டு மதிப்புகளும் என்னை மிகவும் கவர்ந்துள்ளன. அவற்றின் அடிப்படையில் என்னுடைய நிர்வாகக்குழுவுடன் சென்னையில் போலாரிஸ் நிறுவனத்தை அமைத்திட முடிவு செய்துள்ளேன்" என்று தெரிவித்துள்ளார்.

பிசினஸ் ஸ்டாண்டர்டு பத்திரிகை "10 மாநகரங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வில் இருந்து தகவல் தொழில்நுட்பத் தொழில்களுக்குத் தேவையான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளதில் சென்னை நகரம் முதலிடத்தைப் பெற்றுள்ளது" என்று பாராட்டியுள்ளது.

பிப்ரவரி 5-11, 2000 நாளிட்ட "Economic and Political weekly" பத்திரிகையில் "Raising global competitiveness. Tamil Nadu's IT Industry" என்ற தலைப்பில் "தமிழ்நாட்டின் தகவல் தொழில்நுட்பத் தொழில் சமீபகாலங்களில் மிக நேர்த்தியாக செயல்பட்டு வருகிறது. தமிழ்நாட்டின் தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி அதன் அண்டை மாநிலங்களைவிட வேகமாக முன்னேறி வருகிறது. இந்தியாவிலுள்ள மென்பொருள் வல்லுநர்களுள் மிக

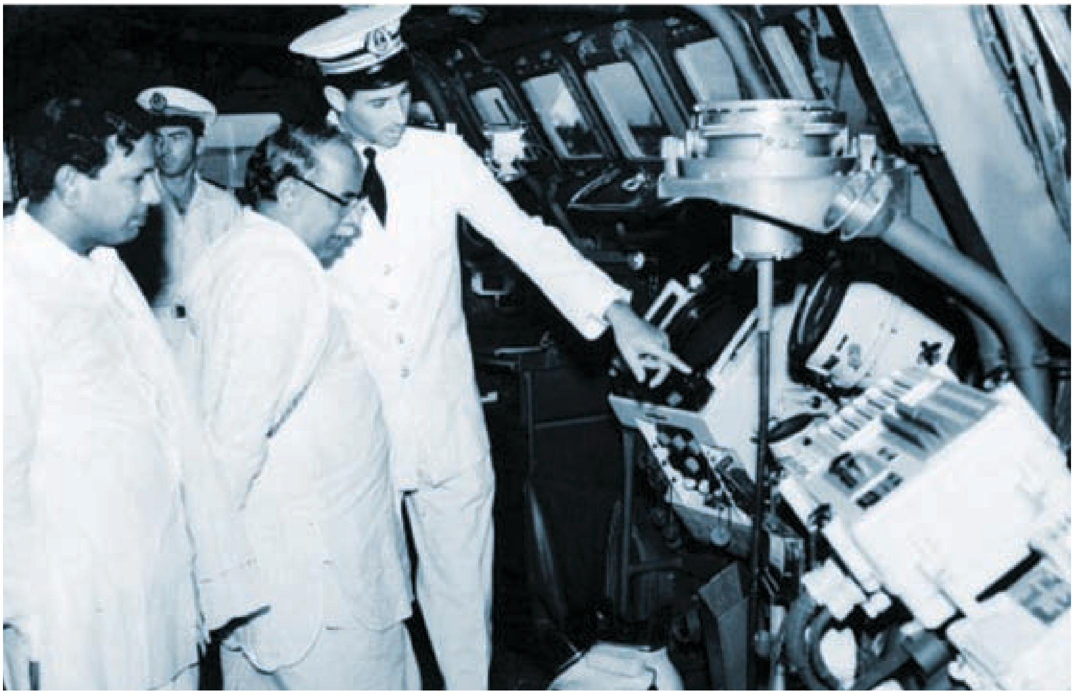

அதிக எண்ணிக்கையிலான வல்லுநர்கள் (Software Professionals) இன்று தமிழ்நாட்டில் உள்ளனர். மல்டிமீடியா மென்பொருள் வளர்ச்சியிலும் (Multimedia Software Applications) மிக முக்கியமான இடமாக சென்னை வளர்ந்து வருகிறது". என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

"எகனாமிக் டைம்ஸ்" ஆங்கில நாளேடு 07.02.2000 இதழில், "சென்னை நகரம் தேவையான மனிதவளத்துடன், உரிய அடிப்படைக் கட்டமைப்பு வசதிகளைப் பெற்றுத் திகழ்வதால், உலகின் மிகப்பெரிய மென் பொருள் நிறுவனங்களின் முக்கிய தளமாக விளங்கி வருகிறது" என்று குறிப்பிட்டுள்ளது.

கம்ப்யூட்டர் வார இதழான "தி டிக்யூ விக்" 06.03.2000 இதழில், "மத்திய நிதியமைச்சர் சின்கா தமது பட்ஜெட் உரையில் குறிப்பிடத் தவறிவிட்டாலும்கூட மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் மு.கருணாநிதி அவர்கள் உச்சியில் ஏறிநின்று சென்னையில் திகழ்ந்துவரும் அமைதியான புரட்சியைப் பற்றி உரக்கச் சொல்லிட வேண்டிய அவசியம் இல்லாமலேயே, ஓசையில்லாமல் ஏராளமான மென்பொருள் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் ஒரே நகரம் சென்னை தான்" என்று செய்தி வெளியிட்டு தமிழ்நாடு அரசுக்கும், சென்னை மாநகருக்கும் பெருமை சேர்த்துள்ளது.

தினமணி 12.12.2000 நாளிதழில் வெளியிட்ட தலையங்கத்தில் “பழைய மாமல்லபுரம் சாலை தமிழ்நாட்டின் தகவல் தொழில்நுட்ப நெடுஞ்சாலையாக உருவெடுக்கும் நாள் வெகுதொலைவில் இல்லை என எதிர்பார்க்கலாம். குறைந்த செலவில் மிகச் சிறந்த கட்டமைப்பு வசதிகள், மேம்பட்ட மனிதவளம் ஆகியவற்றை தமிழ்நாடு அளிக்கிறது. “தகவல் தொழில்நுட்ப அறிவுத்திறனின் ஊற்றுக்கண்ணாகத் தமிழ்நாடு திகழ்கிறது” என விப்ரோ மென்பொருள் நிறுவனத்தின் தலைவர் பிரேம்ஜி வர்ணித்திருப்பது மிகவும் பொருத்தமே. ஆக, கணினி மென்பொருள் உற்பத்தித் தொழிலில் முதலீடு செய்வதற்கு ஏற்ற இடமாகத் தமிழ்நாடு கருதப்படுவதில் வியப்பில்லை” என்று பாராட்டியுள்ளது.

அண்ணா விளங்குகிறார்

அண்ணா அவர்கள் இந்த நாட்டு மக்களுடைய கண்களுக்கு ஒரு அரசியல் தலைவராக - தமிழ்ச் சமுதாயத்தினுடைய தலைவராகத் தோற்றமளித்தாலுங்கூட, அந்தப் பெருமைக்குப் பின்னால், அவர் ஒரு தலைசிறந்த இலக்கிய கர்த்தராக, தலைசிறந்த கவிஞராக, ஈடு இணையற்ற எழுத்தாளராக விளங்குகிறார் என்பதை நாம் எளிதில் உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

நான், ‘விளங்குகிறார்’ என்று சொன்னதற்குக் காரணம் ‘விளங்கினார்’ என்றால், மறைந்தவர்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். நான் மறையாத அண்ணனைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். எப்படி ‘விளங்கினார்’ என்று சொல்ல முடியும்; எனவேதான் ‘விளங்குகிறார்’ என்று சொன்னேன்.

- முத்தமிழறிஞர் டாக்டர் **கலைஞர்** அவர்கள்

பத்திரிகைகளின் பார்வையில் கலைஞர்

பத்திரிகைகளின்
ருணாநிதியின் 100 நாள்கள்
கி.கஸ்தூரிரங்கன்
இலவசத் திட்டங்கள்
THE
AYAVARAM FINANCIAL
CHIT CORPORATION LIMITED
HIGHER DENOMINATION
AUCTION CHIT PROMOTERS
தின
வருமான
அதிகாரிகள் சே
காவிரியில் 500 கோடி கன அடி
னையில் பெண்
பிரிவு ஆரம்பம்
காவலர் தகுதி, ஊதியம்
முதல்வர் அறிவிப்பு
ஈ.வெ.ரா. நா
மகளிர் இலவச

பார்வையில்.....
மணி
ஸ்ரீ தைலா சில்க்ஸ்
55, பெரிய கடை வீதி, திருச்சி-2. போன் : 31142
(28-1-89)
வள்ளுவர் கோட்டத்தில் கோலாகல விழா
ருணாநிதி மந்திரிசபை பதவி ஏற்றது
மிழக
தல்வர்
லைஞர்
ந்தநாள்
தமிழக அரசின்
அரிசி வழங்கும் விழ
2.6.89.
கலைஞர் அவர்கள்
சேர்ந்த
லவசப் பட்டப் படிப்பு
கம்மையார் நினைவு
ப் பட்டப் படிப்புத் திட்டம்

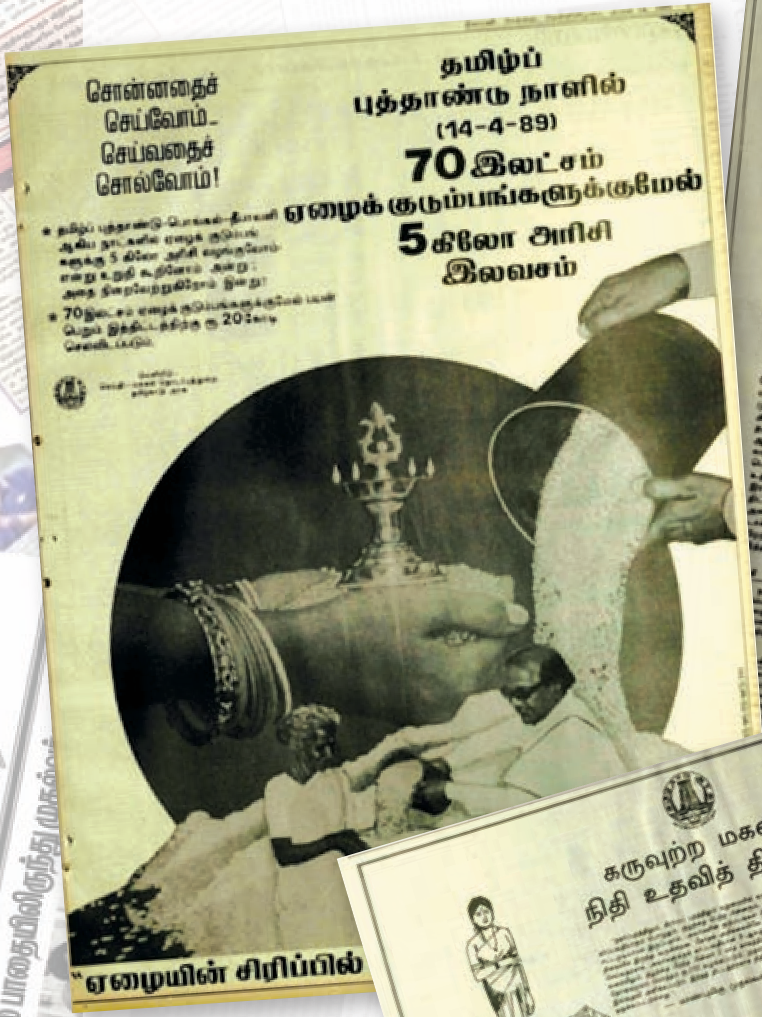
சொன்னதைச் செய்வோம்_ செய்வதைச் சொல்வோம்!
தமிழ்ப் புத்தாண்டு நாளில்
(14-4-89)
70 இலட்சம்
ஏழைக் குடும்பங்களுக்குமேல்
5 கிலோ அரிசி
இலவசம்
"ஏழையின் சிரிப்பில்

ஏழைப் பெண்களுக்குத்
திருமண உதவித் திட்டம்

கருவுற்ற மகளிர்
நிதி உதவித் திட்டம்
டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி நினைவு மகப்பேறு உதவித் திட்டம்

சொன்னதைச் செய்வோம்-
செய்வதைச் சொல்வோம்!

ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக்

ஏழை - நடுத்தரக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த
மகளிருக்கு இலவசப் பட்டப் படிப்பு

ஈ.வெ.ரா. நாகம்மையார் நினைவு
மகளிர் இலவசப் பட்டப் படிப்புத் திட்டம்

INDIAN EXPRESS
Kawasaki Bajaj KB100 RTZ
Khivraj Automobiles
Allies won't get place in cabinet
to seek assistance
S. Guhan to be CM's adviser
The New Sunday Express
IN 4 SECTIONS
MAGAZINE
SOAPS TURN UGLY
SPORT
WHAT DRIVES SREESANTH
CINEMA
CODE: DA VINCI
Short takes
Rangasamy to remain Pondy CM
Medicos' stir hits patients
FILES TO GO BEFORE I SLEEP
Karunanidhi, 83, back as CM
Keeps three of his poll promises instantly
Replaces Chief Secretary, DGP
Reinstates 'tainted' IAS officer as aide
Express News Service
CPM okays Buddha for Bengal but mum about Achu
New Kerala CM to be decided on May 15
10 ★ INDIAN EXPRESS, Madras, Sunday, July 16, 1989
Only women teachers till 5th class: CM
STEP BY STEP WE SHALL REACH OUR GOALS!
100 DAYS OF A RESPONSIVE GOVERNMENT!
With a firm and clear mandate this Government came to power on 27th Jan. '89. We complete 100 days in office on 6th May. Within this short span, we have taken concrete steps to fulfil our promises to the people of Tamil Nadu.

THE INDIAN EXPRESS
MADRAS, FRIDAY, JUNE 4, 1971
reatens
it on
issue
CALCUTTA, June 3 (PTI)
Massive US aid for evacuees
The Chief Minister, Mr. M. Karunanidhi's 47th birthday, on Thursday was celebrated throughout Tamil Nadu as Beggar Rehabilitation Day, as desired by Mr. Karunanidhi. Photo shows the Governor, Mr. K. K. Shah, felicitating Mr. Karunanidhi at the Chief Minister's residence.
Bombay riot toll 23
Army alerted
Terms for talks with China
Akalis lead in Punjab
Malaria is trailing
New DMK Cabinet sworn in
Women police
Succession to Stridhana: High Court ruling
Engagements
The Indian Express
MADRAS TUESDAY MAY 14 1996
INSIDE
Third Front accepts Basu as leader, CPM to decide today
Fears of other parties keep BJP at bay: Cho
Assembly meet around May 17
Heat wave claims 4 lives in Krishna dt
Chief Minister M Karunanidhi handing over loans to one of the beneficiaries of the micro-credit-cum-savings scheme for small-time traders at a function in Chennai today. Union Minister Murasoli Maran, State Ministers Arcot Veerasamy and K N Nehru and Chennai Mayor M K Stalin (left to right) look on Express
Micro-credit scheme for women
Express News Service
Chennai, Jan 1: The State Co-operative department's trail-blazing project to provide micro-credit for women involved in small-time trading was unveiled by Chief Minister M Karunanidhi today.
MARAN'S ADVICE

தமிழக முதல்வர்
கலைஞர் அவர்களின்
பொற்கால ஆட்சியில் கூட்டுறவுத் துறையின் புதிய முயற்சி
மகளிர் சிறு வணிகக் கடன் திட்டம்
(சேமிப்புடன் இணைந்தது)
தமிழக முதல்வர் கலைஞர்
இன்று (1.1.99) துவக்கி வைக்கிறார்.

கூட்டுறவுத் துறையின் புதிய முயற்சி
மகளிர் சிறு வணிகக் கடன் திட்டம்

தமிழக முதல்வர் கலைஞர்

மகளிர் சிறுவணிகக் கடன் திட்டம்

360 கோடி ரூபாய் செலவில் புதியதாகக் கட்டப்படவிருக்கும் 106 பாலங்கள் கட்டுமானப் பணி தொடக்க விழா

4 பாலங்கள் திறப்பு விழா

சிறு பேருந்துகளுக்கான புதிய வழித்தடங்கள் தொடக்க விழா

கலைஞர் மு. கருணாநிதி

காலத்தை வெல்லும்
முத்தமிழறிஞர் கலைஞரின்
புகைப்படத் தொகுப்பு

திரு. பிரணாப் முகர்ஜி அவர்களுடன்

திரு. கே.ஆர்.நாராயணன் அவர்களுடன்

திரு. அப்துல்கலாம் அவர்களுடன்

திரு. சங்கர் தயாள் சர்மா அவர்களுடன்

திரு. ஹமீது அன்சாரி அவர்களுடன்

திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்களுடன்

திரு. ராஜீவ்காந்தி அவர்களுடன்

திரு. சஞ்சீவ் ரெட்டி அவர்களுடன்

திரு. சந்திரசேகர் அவர்களுடன்

திரு. வாஜ்பாய் அவர்களுடன்

திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களுடன்

திரு. வி.பி.சிங் அவர்களுடன்

திரு. கே.கே.ஷா அவர்களுடன்

திரு. மன்மோகன் சிங் அவர்களுடன்

திரு. நரேந்திர மோடி அவர்களுடன்

திரு. தேவகௌடா அவர்களுடன்

திரு. ஐ.கே.குஜ்ரால் அவர்களுடன்

திரு. நரசிம்மராவ் அவர்களுடன்

திருமதி சோனியாகாந்தி அவர்களுடன்

திரு. சர்தார் உஜ்ஜல் அவர்களுடன்

தந்தை பெரியார் அவர்களுடன்

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடன்

திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடன்

திரு. சுர்ஜித்சிங் பர்னாலா அவர்களுடன்

திரு. சென்னா ரெட்டி அவர்களுடன்

திரு. நிர்மல் போஸ் அவர்களுடன்

திரு. என்.டி.ராமராவ் அவர்களுடன்

திரு. ஹர்கிசன் சிங் சுர்ஜித் அவர்களுடன்

திரு. சோம்நாத் சட்டர்ஜி அவர்களுடன்

திரு. பிரகாஷ்காரட் அவர்களுடன்

திரு. ஜோதிபாசு அவர்களுடன்

திரு. பல்பிர்சிங் அவர்களுடன்

திரு. தலாய் லாமா அவர்களுடன்

திரு. ராம் விலாஸ் பஸ்வான் அவர்களுடன்

திரு. ஜே.ஹெச்.பட்டேல் அவர்களுடன்

திரு. Y.B.சவான் அவர்களுடன்

டாக்டர் டேனியல் பாட்ரிக்
மொய்ன்ஹான் அவர்களுடன்

திரு.டத்தோ சாமிவேலு அவர்களுடன்

திரு. லீ கூன் யேவ் அவர்களுடன்

திரு. பிரபுல்லா குமார் மகந்தா அவர்களுடன்

திரு. தொண்டைமான் அவர்களுடன்

திரு. டனோ ட்ஸ்லோவ் அவர்களுடன்

ராணி எலிசபெத் அவர்களுடன்

திரு. ராபர்ட் S.மெக்நமரா அவர்களுடன்

திரு. ரத்தன் டாடா அவர்களுடன்

பேராசிரியர் அன்பழகன் அவர்களுடன்

நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களுடன்

திரு. சங்கரய்யா அவர்களுடன்

மாதா அமிர்தானந்தமயி தேவி அவர்களுடன்

கே.பி.சுந்தராம்பாள் அவர்களுடன்

தமிழ் ஈழப் போராட்டத்தின் போது...

கலைஞரின்
மகத்தான மக்கள் நலத்திட்டங்கள்

கைரிக்ஷா ஒழிப்புத் திட்டம்

இலவச வண்ணத் தொலைக்காட்சித் திட்டம்

இலவச கண்ணொளித் திட்டம்

ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு கிலோ அரிசி வழங்கும் திட்டம்

சத்துணவுடன் முட்டை வழங்கும் திட்டம்

தந்தை பெரியார் சமத்துவபுரம் திட்டம்

அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டம்

சமூகப் பாதுகாப்பு நலத் திட்டம்

உழவர் சந்தை திட்டம்

ஆதி திராவிடர்களுக்கு வீடு வழங்கும் திட்டம்

பொங்கல் சிறப்பு பரிசுத் திட்டம்

பிச்சைக்கார மறுவாழ்வுத் திட்டம்

வேலைவாய்ப்பற்ற இளைஞர்களுக்கான உதவித்தொகை வழங்கும் திட்டம்

கூவத்தில் படகு சவாரித் திட்டம்

இலவச வேஷ்டி சேலை வழங்கும் திட்டம்

முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் நூற்றாண்டு விழா

“இதழாளர் - கலைஞர்”

சிறப்பு புகைப்படக் கண்காட்சி - கோயம்புத்தூர்

முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் நூற்றாண்டு விழா “இதழாளர் கலைஞர்” சிறப்பு புகைப்படக் கண்காட்சி அரங்கத்தினை கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், வ.உ.சி. மைதானத்தில் 18.10.2023 அன்று மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்கள் முன்னிலையில் பாரதிய வித்யா பவன் மற்றும் குமரகுரு கல்வி நிறுவனங்கள் தலைவர் டாக்டர் பி.கே.கிருஷ்ணராஜ் வானவராயர் அவர்கள் திறந்துவைத்தார்.

இதழியலாளர்களின் பார்வையில் "கலைஞர்"

"மதச்சார்பின்மை, ஜனநாயகம், சமூகநீதி
இதுவே கலைஞரின் சாராம்சம்"

- திரு. இந்து ராம் அவர்கள்

"ஒவ்வொரு பத்திரிகையாளரும் படிக்கவேண்டிய
பாடம்தான் கலைஞர்"

- திரு. நக்கீரன் கோபால் அவர்கள்

" பத்திரிகையாளர், எழுத்தாளர், கவிஞர், நாடக ஆசிரியர்,
அரசியல்வாதி என பொதுவாழ்வில் ஐந்துமுறை முதல்வராக
இருந்து தமிழ்நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு வலுவான அடித்தளம்
அமைத்தவர் என்ற சாதனையை படைத்துள்ளார் கலைஞர்"

- திரு. விஜயசங்கர் அவர்கள்

"பத்திரிகையாளர்களின் அனைத்து கேள்விகளுக்கும்
எந்த நேரத்திலும், எந்த இடத்திலும்
பதில் அளிப்பார் கலைஞர்"

- திரு. பாபு ஜெயக்குமார் அவர்கள்

இதழியலாளர்களின் பார்வையில் "கலைஞர்"

"கலைஞருடன் கருத்து வேறுபாடு இருந்தபோதிலும்கூட,
ஒரு பத்திரிகையாளராக அவர் நம்முடன் பழகுவதையும்,
கருத்து பரிமாறுவதையும்
ஒருபோதும் நிறுத்தியது இல்லை..."

– திரு. அருண் ராம் அவர்கள்

"பத்திரிகை சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டபோதெல்லாம்
ஜனநாயக போராளியானார் கலைஞர்"

– திரு. கோவி. லெனின் அவர்கள்

"அடித்தட்டு மக்களுக்காக
எழுதியவர் கலைஞர்"

– திரு. மு.குணசேகரன் அவர்கள்

"எதிர்கட்சியின் தொலைக்காட்சிக்கும்
கேள்வி கேட்கும் உரிமை உண்டு"

– திரு. செந்தில் வேலன் அவர்கள்

முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் நூற்றாண்டு

இதழாளர் கலைஞர்

சிறப்பு மலர்

ஆசிரியர் மற்றும் வெளியிடுபவர்:

த. மோகன், இ.ஆ.ப.,

இயக்குநர்,

செய்தி மக்கள் தொடர்பு மற்றும்

அலுவலால் அரசு இணைச் செயலாளர்,

தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும் செய்தித்துறை,

தலைமைச் செயலகம்,

சென்னை - 600 009.

அச்சிட்டோர்:

தமிழரசு அச்சகம்

எண்.5, இராஜீவ் காந்தி சாலை, கானகம், தரமணி, சென்னை - 600 113.

தொலைபேசி : 044-22542224 / 22542221

மின்னஞ்சல்: ddpub.tamilarasu@tn.gov.in

இணையதளம்: www.tndipr.gov.in

தமிழரசு

செய்தி மக்கள் தொடர்புத் துறையின் வெளியீடு

இதழாளர் கலைஞர்
வெளியீடு
தமிழரசு